

လောကသွင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ သယံဇ္ဈ၊ မြတ်စွာ၊ စောသတ္ထာဇာတိ။
 သာသနာစေတီ။ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန် မယုတ်။
 အားထုတ် ငြိုးစားထော် မူလေ့ရှိသော်။
 မန္တလေးမြို့၊ မန္တလေးတောင်
 တောင်ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေး
 တောင်အနီးရှိ၊ မိုးထိ တိုက်၌။ ယာပိုထံ
 လေးထီး၊ ဣညီဓမ္မလျော်နေတော်မူသော၊ ကျောက်စာကြပ်
 သရာတော်အချုပ်စာဂရမထေရ်စိစဉ်ပြုရတော်မူအပ်သော

ပါဠိတော်-ပါဠိတော်-နိဗ္ဗာန်

ဒုတိယတွဲ။

မိုးတိမူ၊ စောချနက်။

ပဌမသုံးနှစ်ခြင်း- ၂၀၀၀။

မန္တလေးမြို့။

၁၂၀၄-ခုနှစ်။ နယုန်လ။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

သိက္ခာပုဒ် ဦးရေ	သိက္ခာပုဒ်အမည်။	မျက်နှာ နံပါတ်
၂-သံဃာဒိသေသ။		
၆	ဇာယသံသဂ္ဂ-သိက္ခာပုဒ်	၁
၇	ဒုဠုဠ္လဝါစာ-သိက္ခာပုဒ် ...	၃၄
၈	အတ္တကာမ-သိက္ခာပုဒ်	၄၇
၉	သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်	၅၉
၁၀	ကုဗ္ဗိကာရ-သိက္ခာပုဒ် ...	၁၁၁
၁၁	ဝိဟာရကာရ-သိက္ခာပုဒ် ...	၁၆၅
၁၂	ပဌမဒုဠုဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်....	၁၈၄
၁၃	ဒုတိယဒုဠုဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်	၂၁၅
၁၄	သံဃာကောဒ-သိက္ခာပုဒ် ...	၂၃၂
၁၅	ဘေဒါနုဝတ္တက-သိက္ခာပုဒ်	၂၄၅
၁၆	ဒုဗ္ဗစ-သိက္ခာပုဒ် ...	၂၅၃
၁၇	ကုလဒုဿက-သိက္ခာပုဒ်	၂၆၁
၃-အနိတ-၂		
၁၈	ပဌမအနိယတ-သိက္ခာပုဒ်....	၂၉၀
၁၉	ဒုတိယအနိယတ-သိက္ခာပုဒ်	၃၀၀
၄-နိဿဂ္ဂိယပါမိတ်-၃၀		
၁-ကထိနဝဂ်-၁၀		
၂၀	ကထိန-သိက္ခာပုဒ် ...	၃၀၉
၂၁	ဥဒေါသိတ-သိက္ခာပုဒ်	၃၁၆
၂၂	တတိယကထိန-သိက္ခာပုဒ်	၃၃၀
၂၃	ပုရာဏစိဝရ-သိက္ခာပုဒ်	၃၃၇
၂၄	စိဝရပဋိဂ္ဂဟဏ-သိက္ခာပုဒ်	၃၄၃
၂၅	အညာတဝိညတ္တိ-သိက္ခာပုဒ်	၃၅၁
၂၆	တထုတ္တဒိ-သိက္ခာပုဒ်	၃၆၀

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

သိက္ခာပုဒ် ဦးစရ	သိက္ခာပုဒ်အမည်။	မျက်နှာ နံပါတ်
၂၇	ပဋ္ဌမဥပက္ခဋ္ဌ-သိက္ခာပုဒ်	၃၆၅
၂၈	ဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌ-သိက္ခာပုဒ် ...	၃၇၂
၂၉	ရာဇ-သိက္ခာပုဒ် ...	၃၇၉
၂-ကောသိယဝဂ်-၁၀		
၃၀	ကောသေယ-သိက္ခာပုဒ်	၃၉၁
၃၁	သုဗ္ဗကာဠက-သိက္ခာပုဒ်	၃၉၅
၃၂	ဒွေတာဂ-သိက္ခာပုဒ်	၃၉၈
၃၃	ဆဗ္ဗဿ-သိက္ခာပုဒ် ...	၄၀၂
၃၄	နိသီဒနသန္တတ-သိက္ခာပုဒ်	၄၀၉
၃၅	ဇေဋ္ဌကလောမ-သိက္ခာပုဒ် ...	၄၁၈
၃၆	ဇေဋ္ဌကလောမဓောဝါပန-သိက္ခာပုဒ်	၄၂၂
၃၇	ရူပိယ-သိက္ခာပုဒ်	၄၂၉
၃၈	ရူပိယသံဝေါဟာရ-သိက္ခာပုဒ်	၄၃၉
၃၉	ကယဝိက္ကယ-သိက္ခာပုဒ် ...	၄၄၂
၃-ပတ္တဝဂ်-၁၀		
၄၀	ပတ္တ-သိက္ခာပုဒ်	၄၄၇
၄၁	ဦနပဉ္စဗန္ဓန-သိက္ခာပုဒ် ...	၄၅၄
၄၂	ဘောသဇ္ဇ-သိက္ခာပုဒ်	၄၆၆
၄၃	ဝသိကသာဒိက-သိက္ခာပုဒ် ...	၄၇၀
၄၄	စိဝရအတ္ထိန္ဒန-သိက္ခာပုဒ်	၄၈၄
၄၅	သုတ္တဝိညတ္တိ-သိက္ခာပုဒ်	၄၈၈
၄၆	မဟာပေဿကာရ-သိက္ခာပုဒ် ...	၄၉၂
၄၇	အစ္စေကနိဝရ-သိက္ခာပုဒ်	၅၀၁
၄၈	သာသကီ-သိက္ခာပုဒ် ...	၅၀၂
၄၉	ပရိဏတ-သိက္ခာပုဒ်	၅၁၃

နိဒါန်း။

ဇေယျတု။ ။ မဟာပုညဇာတိ။ သုန္ဒြေကိတ္တိ။ သိဒ္ဓိဇေယျာ။ သံတင်းညာရ
 သော။ မင်္ဂလာအပေါင်းတို့၏အရှင်။ ရေပြင်ရပ်ကွက်။ ထပ်ထျက် ချပ်ထျက်။
 စပ်ကာရှက်သာ။ စက္ကအာဝါဠိ။ ဝန်းရံခါးပန်း။ စိန်နရန်းအတွင်း။ တည်ခင်း
 ဝသု။ စတုမဟာ။ ဒိပါလေးတန်း။ ကွန်းဗိမာန်တို့နှင့်။ အဏ္ဏဝါဘေ။ ရေမှပေါ်
 ဆောင်။ နှစ်ထောင်ကျော်ရှိ။ ဗွိဒါအာပ။ လောကဆာတု။ ပံသုသေသာ။ ကမ္ဘာ
 ဒုကေ။ လေဗဟုလ်းရောက်။ ချွန်းပေါက် ရိုက်နှက်။ တုန်ထျက်-ချန်ထျက်။
 သုန်စက်ဝိဗ္ဗာ။ ကောင်းပြီး သာရသော။ သိတာချနစ်တန်။ သတ္တရဘန်တုံ။
 ခုနစ်ဆွေမြို့။ တောင်ရေရုံထျက်။ အောင်ဘုံကေတု။ သိနေရက။ စချဲ့အထက်။
 ဘဝက်အထိ။ မဟိဒ္ဓိတေဇာ။ သီလာအနန္တ။ တြိဘဝန။ ဩကာသအတွင်း။
 ထင်းပန်းနှင်းပန်း။ နှိုင်းခန်းမရှိအထုတ်ယ။ ဇကရာဇာ။ သဗ္ဗဘုဗ္ဗဝံသ-သာကီ
 ယ။ အသဒ္ဓိန္ဒကုလ။ ဂေါဓမဂေါတ္တ။ သမန္တဘဒ္ဒိ။ ပဝရာသုရာ-သုရ-ဂရုဒ
 မနုဇ-ဘုဇဂ-ဂန္ဓဗ္ဗ-မကုဒုဒ-ကုဒု ရမ္မိတ-သေလ-သံဗာဠိတစရက။ တိလော
 ကမှန်ပျံလူ့ အမြို့တေ။ ပရမေသေဌ်နင်း။ တရားမင်းသည်။ ။ ထောင်အတွင်း၌
 နှောင်သွင်းဒါဏ်ခပ်။ သံချပ်ပြုလွှား။ ဘုံသားတရ။ စတုသင်္ခတ။ သင်္ခါရ
 ကျယ်ဝင်း။ နယ်အတွင်း၌။ ငယ်စာရင်းကြီး။ သွင်းပြီးအစစ်။ ဖြစ်လတ်တမူ။
 နရာမရူ။ ဗြဟ္မာသူတို့အား။ သာပူငြိမ်းဘိ။ ဝိရတ္တိရသ။ ဆုကြီးငှါ။ အမတ
 ဘုံမြင့်။ လွတ်လပ်ခွင့်ကို။ မြီးမြင့်ကိုယ်တိုင်။ အပိုင်ကြောစေပြီးမှ။ ပဉ္စတာ
 ထီသ။ သမယ အကံတွင်။ ကုသိနာရုံ။ ရွှေဘုံနဂရေ။ ပင်ချေကျင်းကျင်း။ ရှင်းရ
 ရင်းတည်။ အင်ကြင်းပုံညီ။ လုဗ္ဗဒိအကြား။ ဝရမိန်ကြားကြား။ ပတ္တမြားရောင်
 မောင်း။ ရွှေညောင်စောင်းထက်။ သေချောင်းစက်ပြီးခါ။ ငါနှင့်ထက်ချပ်။ ထပ်မျှ
 အတူနိဗ္ဗာန်ကြငှန်း။ နိရော်နန်းသို့။ ကူးသန်းထုတ်ချေက်။ မရောက်နိုင်ကြ။
 နောင်ကာလ၌ကား။ မချဇကန်။ ရောက်မည်မှန်ကုန်သော။ အနန္တရုံ။ ဝေနေတုံ
 တို့လိုလှရန်စစ်။ ဖြစ်စေမိန့်သော။ ရည်စိတ်စောထျက်။ ယောဂေါ အာနန္ဒမယာ
 ဓမ္မောစ ဒေသိတော ပညတ္တော သောမမဂ္ဂယေန သတ္တာ။ ပါဠိရွှေဗျာ။ အမှာ
 တော်မြတ်။ မော်ကွန်းတတ်၍။ သတ်မှတ်ဝေဘန် သုံးနိဗ္ဗာန်တွင်။ နှစ်တန်ကူး
 ဝင်တော်မူသထည်။ ဝိဇည်းမာရ်နှင့်။ မာရကင်ပိုင်ပျား။ ကုယ်စားတော်စား။
 ဘုရားရလွှာသိ။ ဂန္ဓိနက်မှန်။ ဓမ္မခန်သုံးရပ်။ ဝိဇကတ်တို့ကို။ ကြပ်မစောင့်
 ရှောက်။ မပျောက်မပျက်။ အဆက်ပွားဆောင်။ ငါးယောင်ရွှန်ရှည်။ တည်ချန်
 သာမှ။ ပြုတ်တုတမူ။ ဟူစေအာဠိ။ မိုးနှောင်းသံတင်း။ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ရာဇပြုတ်
 နဟ။ ဇာတုသတ်တည်။ ကဿပနာဂိန်။ ထေရ်ရိန္ဒပါ။ ထေရ်ပျံ့ဟန္တာ။ ပေါင်း

နိဒါန်း။

ငါးရာတို့။ ဟတ္ထဝါမြိုင်။ ဝေဘာရလိုဏ်။ စရည်းမြိုင်၌။ ဘုန်းထိုင်ဘုရား။
 ကြွသွားနိဗ္ဗာန်၊ စံဝင်ပြီးနောက်။ သေးလမြောက်က။ စ၍၅၅ပြီး။ ကြယ်မဂယကြီး။
 ထွန်းနိုး၌။ ပြီးစီးကုံင။ ပဌမသံဂါယနာတင်ခဲ့ခြင်း။ ။ သနင်းမုနိ။ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံဝင်သည်။ သတသံဝစ်။ နှစ်ပေါင်းတရာ။ ပြည်ဝေသာတွင်။ ကာသာသော
 က။ နရိန္ဒတည့်။ ယသသခင်။ အရှင်ရဟန္တာ။ ခုနစ်ရာတို့။ ဝေဠုကာရံ။ ပရေဇာန်၌။
 အစုံလေးလ။ ရှစ်မာသတိုင်။ သံအိုင်ပြီသ။ ပြန်ဆိုကြသား။ ဒုတိယသံဂါယနာ
 တင်ခဲ့ခြင်း။ ။ ရှင်ရင်းဘုရား။ ကြွသွားနိဗ္ဗာန်-စံဝင်သည်။ ၂၃၅ နှစ်အကျ။
 နဂရဘူမိ။ ပါဒုလိဝယ်။ ဘိရိမ္မော-နရာသဘာ။ သမတတည့်။ ဝဏအဓိပတိ။
 မဟာမောဂ္ဂလိ။ မည်ရှိဘိသသာ။ အရဟန္တာနှင့်။ ဒိဏာသဝါ။ ရဟန္တာတထောင်။
 တွက်ဆောင် မာသ။ ကိုးလတိုင်ကြာ။ အသောကာ၌။ ကျာကျာ ကြူးဘိ။
 တတိယ သံဂါယနာတင်ခဲ့ခြင်း။ ။ နေမင်းအဆွေ။ ပရေမေမျက်မှန်။ နိဗ္ဗာန်စံ
 မြောက်။ နှစ်ပေါင်း-၄၅၀-သို့ရောက်သောကာလ။ ဘိဟဠဒိပ။ ဝဇ္ဇကာမဏိ
 မင်းလက်ထက်။ ကျေပျက်အဝိဇ္ဇာ။ ထေရ်ငါးရာတို့။ ရှာမာလယ။ အာလောက
 လိုဏ်။ မြဝနိုင်၌။ အပြိုင်ရွှေရွက်။ ပေထက္ခရာ။ ပေါဠကာရုဠ။ စတုတ္ထသံဂါ
 ယနာတင်ခဲ့ခြင်း။ ။ စည်ခင်းသာသနာ။ သင်္ချာဂဏ- ၂၄၃၅-နှစ်။ ရောက်
 လစ်သောကာလ။ ဘုရားဗျာတော်။ အာဘော်အောင်မြှုပ်။ ဆိုက်သည့်အလို။
 ဗဟိုရ်အိမ်ရှင်။ တုရင်မီးတား။ ဓာတ်မိတ်နှစ်ပါး။ တံခါးခွါခြား။ မဟာပါသာဒ။
 ပဉ္စအဗ္ဗ။ နာကိုးတန်။ ကဒန်ပလ္လင်။ ဦးကင်ညွန့်ထူး။ ငွေနိဗ္ဗာန်အိမ်။ ရိပ်ငြိမ်
 ရေဝေ။ ကိုးထွေးဝရတ်။ ကိဋ္ဌဘတ်ပြီးပြီး။ မိုးလုံးအလျှို။ သိကြားမိမာန်။ ဝေဇ
 ယန်ကို။ တော်ထုံမလေး။ ရယ်သွင်းသွေ ဘိသို့။ အံ့ရေးအဝဝ။ မန်းမန္တလ။
 ဒေဝဇေယျ။ ရွှေဘုံနန်းမြို့တော်ကြီးကို။ ဘိတ်ဆီးတေဇ။ နူဘာဝဖြင့်။ အစ
 တည်ထွင်။ စီရင်ဘန်ဆန်း။ ရှေ့သန်းရံခ။ ပဌမရာဇဝင်ပိုင်။ ဦးခိုင်နုမု-သမတ
 သည်။ မဏ္ဍိမနှင့်။ ဘိဟဠကွန်းထုံ။ သုရ်ရွှေမြေ။ သရေခေတ္တံ။ ပုဂံမြင်ပိုင်း။
 စစ်ကိုင်းပန်းသ။ အင်းဝကုန်းဘောင်။ ထိုနောင်အမရ။ နန်းဌာနအထိ။ စိတ်၏
 အကြွ။ တရံတဆစ်။ မဖြစ်ခဲ့ငြား။ ပရမေမြက်ကြား။ တရားပဋ္ဌာသဘိ။ စေတီ
 ဓမ္မနိတို့ကို။ မိန့်စာန်ထင်းထင်း။ ကျောက်သလင်းထက်။ တောက်ထွင်းသေ
 ခွေ။ သေလာရုဠ။ သေလက္ခရာ။ ပဉ္စမသံဂါယနာတင်ခဲ့ခြင်း။ ။ ယင်းသို့ဆက်
 ဆက်။ ငါးချက်သံဂါယနာ။ တင်သောခါ၌။ မပါကြွင်းကျန်။ ချွင်းခဲ့ချန်သား။
 ဝန္တန္တရ။ သာဠကထာ။ ဇိကာအနူ။ မရအသိ။ ဒိပဏီ-ဂဏ္ဍိ။ စချိများမြေခင်။
 အဆောင်ဆောင်တို့ကိုလည်း။ နောင်နာဂတံ။ ကာလံအရှည်။ တည်ရန်အခွင့်။
 သင့်သည်တကားဟု။ ဘုရားသာသနာ- ၂၄၆၀- သို့ ကျရောက်သောအခါ။

နိဒါန်း။

မဟာတပေတိ။ ရသေ့ကြီး ဦးဆွေသည်။ ဤအကြံကောင်း၊ မနှောင်းမဖင့်။
 ပြီးစေလင့်ဟု။ အခွင့်ရရန်။ သံဃာရာဇာသင်္ဃာနာပိုင်ဆရာတော်ထူးကြီး
 အား။ လျှောက်ထားအသင့်။ အခွင့်ရရှိ။ တိပိဋကဆေက။ အပ္ပတ္တဝါရူ။
 လင်းယင်ထူဖြစ်ဟော့မူကုန်သော။ ဆရာတော်မြတ်တို့အား။ ညွှန်ကြားအပ်
 နှံ့ပြီးလျှင်။ အတန်တန်သောမူ။ အဆူဆူသောနည်းအမြတ်တို့ဖြင့်။ တည်းပြင်
 ပြင်ဆင်။ အစင်ကြယ်ကြီး။ စင်ကြယ်စေပြီးမှ။ သီရိန္ဒရ၊ မန္တလသာခေါင်။
 အရှေ့တောင်ကြီး၏အနောက်ဘက်။ ဂြော့ဆက်သမိက်။ မိုးထိတိုက်တော်ကြီး၏
 အတွင်း၌။ ဝဇီဘင်းသုံးနေတော်မူသော။ တဒ္ဒန္တဇာဂရအထံ။ လုံးထွန်းအပ်နှံ၍။
 လေဝံင်သမ္ပု။ ပြီးကုန်လျက်။ ဆဗ္ဗမသံဂါယနာတင်-ဆိုလျှင်ဆိုရန်။ ဆိုထိုက်
 သည်မှန်ထူသော။ ပေါဗ္ဗကာရုဗ္ဗ။ ကျနုသေခွေ။ ပေထက္ခရာတင်ခြင်း။ ။
 ကျောက်သလင်းထက်။ ဘောက်ထွင်းသေဗွေ။ သေထက္ခရာတင်ခြင်း။ ။
 ပါဠိမဂခ။ တဋ္ဌာနမှ။ မြန်မာ့အသုံး။ အနက်ထိုးတို့ကို။ ရုန်းမကျန်။ အနက်ဆံ
 မမြှုပ်။ ဘော်ထုတ်ပြီးလျှင်။ ယန္တရားအပြင်၌။ စက်တင်ပုံနှိပ်ခြင်း။ ။ ယင်းသို့
 သားနား။ သုံးမျိုးသုံးစား။ ထင်လျှားသေချာ။ ပြုလုပ်ပါသည်။ သဒ္ဓါထွန်းပ။ သဇ္ဇန
 အမော်။ ဂုတ္တိလ်ကျော်တို့။ အဟော်ဝတ။ ပီတိကြွ၍။ မြိုက်ဟသာရ။ သံတင်း
 ဇေယျ။ ကောင်းမြီးပြုလျက်။ ကြည့်ရှုတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

(ပ) (လ) ဤလက္ခဏာသည်။ ပါဠိတော်ပါဠိ၌ ပေယျာလဟုသိစေလိုပါသည်။

ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဒုတိယတွဲ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကယ သာသနာ

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌၊ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ-အနာ
 ထဝိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွှေးလျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတ
 ဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမ
 ယေန-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ အရညေ-တော၌။
 ဝိဟရတိ-နေ၏။ တဿအာယသ္မတော-ထိုအရှင်လာဠှဒါယီ၏။ ဝိဟာရော
 ကျောင်းသည်။ အဘိဓူပေါ-အလွန်အဆင်းထွသည်။ ဒဿနိယော-ရှုချင်
 ဘွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကော-ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသည်။ မဇ္ဈေ-အလယ်၌။
 ဂဗ္ဘေ-ဇေးထောင့်တိုက်ရှိသည်။ သမန္တာ-ထက်ဝန်းကျင်၌။ ပရိယာဂါ
 ရော-တန်ဆောင်းဝန်းအရံဖြင့်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ မဇ္ဈဝိဇ္ဇံ-ညောင်
 စောင်းအင်းပျဉ်ကုန်လည်းကောင်း။ ဘိသိဗိဗ္ဗောဟနံ-ဘုံလျှိုအုံး ကိုလည်း
 ကောင်း။ သူပညတ္တံ-ကောင်းစွာခင်းအပ်၏။ ပါဒိယံ-သောက်ရေကိုလည်း
 ကောင်း။ ပရိဘောဇနိယံ-သုံးဆောင်ရေကိုလည်းကောင်း။ သုပတိဗ္ဗိတံ-
 ကောင်းစွာတည်ထားအပ်၏။ ပရိဝေဏံ-ပရိဝေဏံကို။ သုသမ္ဗုဒ္ဓံ-ကောင်းစွာ
 တမြက်ထွန်းအပ်၏။ ဗဟူ-များစွာကုန်သော။ မနုဿာ-လူကိုသည်။ အာယ
 သ္မာဥဒါယီဿ-အရှင်ဥဒါယီ၏။ ဝိ ဘာရပေက္ခကပ-ကျောင်းကိုကြည့်
 ရှုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂ္ဂန္တိ-လာကုန်၏။ အညတရော-မထင်မှားသော။
 ဗြာဟ္မဏောပိ-ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ သပဇာပတိကော-မယားနှင့်တကွ။
 ယေန-အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ထေရ်-ထိုအရှင်ဥဒါယိရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-ကင်လေ၏။ ဥပသကံ
မိတွာ-ကင်လေပြီး၍။ အာသသ္မန္တဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိကို မယံ-အကျွန်ုပ်
တို့သည်။ ဘောတော ဥဒါယိဿ-အရှင်ဥဒါယိ၏။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။
ပေက္ခိတံ-ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမ-အလိုရှိပါကုန်၏။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤ
သို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဈေးကွက်၏။ ပြာဟူဏ-ပုဏ္ဏား။ ဘောနယိ-ထို
သို့တပြီးကား။ ပေက္ခိယု-ကြည့်ရှုလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပတွာ-ဆို၍။ အဝါ
ပရဏံ-သံကောက်ကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ဗာဒိကံ-မင်းတုံးကို။ ဥဒ္ဓါဇေတွာ
နန္တိ-ခွဲ၍။ ကဝါဠံ-တံခါးရက်ကို။ ပဏာမေတွာ-တွန်း၍။ ဝိဟာရံ-ကျောင်း
သို့။ ပါဝိထိ-ဝင်၏။ သောဝိခေါပြာဟူဏော-ထိုပုဏ္ဏားသည်လည်း။ အာယ
သ္မတောဥဒါယိဿ-အရှင်ဥဒါယိ၏။ ဝိဗ္ဗိတော-နောက်မှ။ ပါဝိသိ-ဝင်၏။
သာဝိခေါပြာဟူဏီ- ထိုပုဏ္ဏားမသည်လည်း။ တဿပြာဟူဏဿ-ထို
ပုဏ္ဏား၏။ ဝိဗ္ဗိတော-နောက်မှ။ ပါဝိသိ-ဝင်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယ
သ္မာဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ ဧကဓ္မေ-အချို့ကုန်သော။ ဝါတပါနေ-လေ
သောတံခါးတို့ကို။ ဝိဝရဇန္တာ-ဖွင့်လှက်။ ဧကဓ္မေ-အချို့ကုန်သော။ ဝါတ
ပါနေ-လေသောတံခါးတို့ကို။ ထကေဇန္တာ-ပိတ်လှက်။ ဝတ္ထံ-တိုက်ကို။
အနုပရိဝတံ-အစဉ်အားဖြင့်ထည့်သွား၍။ ဝိဗ္ဗိတော-နောက်မှ။ အာဂတံ-
လာ၍။ တဿပြာဟူဏီယာ-ထိုပုဏ္ဏားမ၏။ အင်္ဂမဂါနိ-အင်္ဂါကြီးပယ်
တို့ကို။ ပဗျေမထိ-သုံးသပ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောပြာဟူဏော-
ထိုပုဏ္ဏားသည်။ အာယသ္မတောဥဒါယိနာ-အရှင်ဥဒါယိနှင့်။ သဗ္ဗိ-တကွ။
ပဗ္ဗိသမ္မောဒိတွာ-ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၍။ အဂမာထိ-သွား၏။
အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောပြာဟူဏော-ထိုပုဏ္ဏားသည်။ အတ္တမနော-ဝမ်း
မြောက်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တမနဝါစံ-ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ နိစ္ဆာရေထိ-
မြှောက်၏။ ကံ နိစ္ဆာရေထိ-အဘယ်သို့မြှောက်သနည်း။ ယေဣမေသမဏာ-
အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ဇေရူပေ-ဤသို့သဘောရှိသော။ အရညေ-တော၌။
ဝိဟာရန္တိ-နေကုန်၏။ သကျပုတ္တံယာ-သာကီဝင်မင်းတရား တရားသား
တော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသမဏာ-ဤရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဇာရေ-မြတ်ကုန်
၏။ ယော-အကြင်ဥဒါယိသည်။ ဇေရူပေ-ဤသို့သဘောရှိသော။ အရညေ-
တော၌။ ဝိဟာရတိ-နေ၏။ သောဝိဘဝံဥဒါယိ-ထိုအရှင် ဥဒါယိသည်လည်း။
ဥဇ္ဇာရေ-မြတ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိစ္ဆာရေထိ-မြှောက်၏။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဝတ္ထေ-
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သာပြာဟူဏီ-ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ တံပြာဟူဏံ-ထို
ပုဏ္ဏားကို။ ဇေတံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကံ အဝေါစ-အဘယ်

သို့ဆိုသနည်း။ တဿ-ထိုဥဒါယီ၏။ ဥဇ္ဇေတတ္တတာ-မြတ်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ကုတော-အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ တွံ-သင်သည်။ မေ-ငါ၏။ အင်္ဂမင်္ဂါနိ-အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို။ ပရာမထိယထေဝ-သုံးသပ်သကဲ့သို့သာလျှင်။ ဝေဝေဝ-ဤအတူသာလျှင်။ သမဏောဥဒါယီ-ရဟန်းဥဒါယီသည်။ မေ-ငါ၏။ အင်္ဂမင်္ဂါနိ-အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို။ ပရာမထိ-သုံးသပ်၏။ ဣတိ-ဤ သို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောဗြာဟ္မဏော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ ဥဇ္ဈာယဟိ-ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ-ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ-ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။ ကိ ဥဇ္ဈာယတိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့သနည်း။ ကိ ဝိယုတိ-အဘယ်သို့ရှုတ်ချသနည်း။ ကိ ဝိပါစေတိ-အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုသနည်း။ သယျုပ္ပတ္တိသာ-သာကိဝင်မင်းတရား ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသမဏာ-ဤရဟန်းတို့သည်။ အလဇ္ဇိနော-အရှက်မရှိကုန်။ ဒုသိလာ-သိလမရှိကုန်။ မုသာဝါဒိနော-ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဣမေဟိ-ဤရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဓမ္မစာရိနော-တရားကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍။ သမ္မစာရိနော-ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗြဟ္မစာရိနော-မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍။ သစ္စဝါဒိနော-မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍။ သီလဝန္တော-သီလရှိကုန်၏ဟူ၍။ ကယျာဏဓမ္မာ-ကောင်းသောသဘောရှိကုန်၏ဟူ၍။ ပဋိစင်္ဃနိဿန္တိနာမ-ဝန်ခံကုန်သိသနည်း။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ သာမညံ-ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ ဗြဟ္မညံ-မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ သာမညံ-ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ-ပျောက်ပြီ။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ ဗြဟ္မညံ-မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ-ပျောက်ပြီ။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ သာမညံ-ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ ကုတော-အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ ဗြဟ္မညံ-မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ကုတော-အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်။ သာမညာ-ရဟန်း၏အဖြစ်၌။ အပဂတာ-ကင်းကုန်ပြီ။ ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်။ ဗြဟ္မညာ-မြတ်သည်၏အဖြစ်၌။ အပဂတာ-ကင်းကုန်ပြီ။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သမဏောဥဒါယီ-ရဟန်းဥဒါယီသည်။ မေ-ငါ၏။ ဘဂိယာယ-မယား၏။ အင်္ဂမင်္ဂါနိ-အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို။ ပရာမထိယထိနာမ-သုံးသပ်ကိသနည်း။ ကုလိတ္ထိဟိ-အမျိုးအိမ် ရှင်မတို့သည်လည်းကောင်း။ ကုလဗိတာဟိ-အမျိုးသမီးကြီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ကုလကုမာရိဟိ-အမျိုးသမီးငယ်တို့ သည်လည်း

ကောင်း။ ကုလသုဏ္ဍာဟိ-အမျိုးချွေးမတို့သည်လည်းကောင်း။ ကုလဒါသိ
 ဟိ-အမျိုးကျွန်မတို့ သည်လည်းကောင်း။ အာရာမံဝါ- အရံသို့လည်း
 ကောင်း။ ဝိဟာရံဝါ-ကျောင်းသို့လည်းကောင်း။ ဝန္တံ-သွားခြင်းငှါ။ နဟိ
 သက္ကာ-မတတ်ကောင်းသည်သာတည်း။ ကုလိတ္ထိယော-အမျိုးအိမ်ရှင်မ
 တို့သည်လည်းကောင်း။ ကုလဗီတဓော-အမျိုးသမီးကြီးတို့ သည်လည်း
 ကောင်း။ ကုလကုမာရိယော-အမျိုးသမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ကုလသု
 ဃပ္ပာယော-အမျိုးချွေးမတို့သည်လည်းကောင်း။ ကုလဒါသိယော-အမျိုး
 ကျွန်မတို့ သည်လည်းကောင်း။ အာရာမံဝါ-အရံသို့လည်းကောင်း။ ဝိဟာရံ
 ဝါ-ကျောင်းသို့လည်းကောင်း။ သစေဂစ္ဆေယျံ-အကယ်၍ သွားကုန်ငြား
 အံ့။ ဧဝံ-ဤသို့သွားကုန်သည်ရှိသော်။ တာဝိ-ထိုမိန်းမတို့ကိုလည်း။ သကျ
 ပုတ္တိယာ-သာကီဝင်မင်းတရားတရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ-
 ရဟန်းတို့သည်။ နုသေယျံ-ဗျက်ဆီးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ-ကဲ့
 ရဲ့၏။ ဝိယုတိ- ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ- ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။
 ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တဿ-ကဲ့ရဲ့သော။ ဝိယုန္တဿ- ရှုတ်ချ
 သော။ ဝိပါစေန္တဿ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုသော။ တဿဗြာဟ္မဏ
 သ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အံသောသံသုခေါ-ကြားကုန်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဝေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အလိုနည်း
 ကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်
 ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ကိံ ဥဇ္ဈာယန္တိ-
 အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိံ ဝိယုန္တိ-အဘယ်သို့ ရှုတ်ချကုန်သနည်း။
 ကိံ ဝိပါစေန္တိ-အဘယ်သို့ဖရိဖရဲကြံသော စကားကိုဆိုကုန်သနည်း။ ကထံ
 ဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာယသ္မာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ မာတု
 ဂါမေန-မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိံ-တကွ။ ကာယသံသဂ္ဂံ-ကိုယ်ဖြင့်နှီးနှောခြင်း
 သို့။ သမာပဇ္ဇိဿတိနာမ-ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့
 ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်
 ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဟေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ တဂဝတော-မြတ်
 စွာတရားအား။ ဧတေထိ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်
 ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-မြတ်စွာတရားသည်။ ဧတေထိံ နိဒါနေ-
 ဤအကြောင်း၌။ ဧတေထိံ ပကရဏေ- ဤအရာ၌။ ဘိက္ခုသံဃံ- ရဟန်း
 အပေါင်းကို။ သန္တိပါတာပေတွာ- စည်းဝေးစေ၍။ အာယသ္မန္တုဥဒါယီ-
 အရှင်ဥဒါယီကို။ ပဋိပုစ္ဆိံ-မေးတော်မူ၏။ ကိံ ပဋိပုစ္ဆိံ-အဘယ်သို့မေးတော်

မူသနည်း။ ဥဒါယိ-ဥဒါယိ။ တံ-သင်သည်။ မာတုဂါမေန-မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ-ဟက္ခ။ ကာယသံသဂ္ဂ-ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇေ-ရောက်၏။ ဣကိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆွင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ တဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ထျှောက်၏။ ဘဝဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ကိဝိဂရဟိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့တော်မူသနည်း။ မောဃပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မဖိုးအချည်းနှီးသောယောကျ်ားအနန္တစိယံ- မထျှောက်ပတ်။ အနန္တလောမိကံ-မထျှော်။ အပ္ပဗိရူပံ-မသင့်တင့်။ အသာမဏကံ-ရဟန်းတို့၏အမူအရာမဟုတ်။ အကပ္ပိယံ-မအပ်။ အကရဏီယံ-မပြုအပ်။ မောဃပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မဖိုးအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တံ-သင်သည်။ မာတုဂါမေန-မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ-တက္ခ။ ကာယသံသဂ္ဂ-ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇေ-ရောက်သနည်း။ မောဃပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မဖိုးအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ မယာ-ငါဘုရားသည်။ အနေကပရိယာယေန-များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ ဝိရာဂါယ-တပ်ခြင်းကင်းစိမ့်သောငှါ။ ဓပ္ပေ-တရားကို။ ဒေသိတောနန္ဒ-ဟောတော်မူအပ်သည်မဟုတ်လော။ သရာဂါယ-တပ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ နောဒေသိတောနန္ဒ- မဟောအပ်သည်မဟုတ်လော။ (ပ)။ ကာမပရိစ္ဆာဟာနံ-ကာမတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းတို့၏။ ဂူပသမော-ငြိမ်းခြင်းကို။ အက္ခာတောနန္ဒ-ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော။ မောဃပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မဖိုးအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ဇေတံ-ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္ဓာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သေးသော သူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိဥဒ္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ယောပနဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ ဩတိဇ္ဈော- ရာဂတည်းဟူသောဘိလူးသည် ပူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပရိဏတေန- ဘောက်ပြန်၍ တည်သော။ စိတ္တေန-စိတ်ဖြင့်။ မာတုဂါမေန-မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ- တက္ခ။ ကာယသံသဂ္ဂ- ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇေယျ- ရောက်ငြားအံ့။ ဟတ္ထဂါဟံဝါ- ထက်ကိုကိုင်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ဝေဏိဂါဟံဝါ- ဆံလုံးကိုကိုင်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ အညတရံသဝါအညတရံသဝါ- တပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ အင်္ဂိသ-အင်္ဂါကြီးငယ်ကို။ ပရာမဓနံ-သုံးသပ်

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇေယျ-ရောက်ငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်းအား။ သံဃာဒိသသော-သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော-အာပတ်အပေါင်းသည်။ ယောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ။ ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ယောပနာတိ-ယောပနာဘူသည်ကား။ ယာဒိသော-အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းကို။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမသ္မိံ အက္ခေ-ဤအရာ၌။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းကို။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော-အလိုရှိအပ်၏။ ဩဇီဇ္ဈောနာမ-ဩတိဇ္ဈမည်သည်ကား။ သာရက္ခော-ပြင်းစွာဟပ်ခြင်းရှိသည်။ အပေက္ခဂါ-ဝံ့ခြင်းရှိသည်။ ပဗ္ဗိဗန္ဓစိက္ခော- ရာဂဖြင့်ဖွဲ့သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ-ဖြစ်၍။ ဝိပရိဏတန္တိ-ဝိပရိဏတံဟူသည်ကား။ ရတ္တံ-တပ်သော။ စိတ္တံပိ-စိတ်သည်လည်း။ ဝိပရိဏတံ-ဝိပရိဏတမည်၏။ နုဠိ-အမျက်ထွက်သော။ စိတ္တံပိ-စိတ်သည်လည်း။ ဝိပရိဏတံ-ဝိပရိဏတမည်၏။ ခုဠိ-တွေဝေသော။ စိတ္တံပိ-စိတ်သည်လည်း။ ဝိပရိဏတံ-ဝိပရိဏတမည်၏။ အဝိစ-စင်စစ်သော်ကား။ ရတ္တံ-တပ်သော။ စိတ္တံ-စိတ်ကို။ ဣမသ္မိံ အက္ခေ-ဤကာယသံသဂ္ဂအရာ၌။ ဝိပရိဏတန္တိ-ဝိပရိဏတဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ-အလိုရှိအပ်၏။ မာတုဂါမောနာမ-မာတုဂါမမည်သည်ကား။ မနုဿိတ္ထိ-လူမိန်းမတည်း။ နုယက္ခိ-တီလူးမမဟုတ်။ နပေတိ-ပြိတ္တာမမဟုတ်။ နတိဇ္ဈာနဂတာ-တိဇ္ဈာန်မမဟုတ်။ အန္တမသော-ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ တဒဟုဇာတာ-ထိုနေ့၌ဘွားသော။ ဒါရိကာပိ- သတ္တိသမီးသည်လည်း။ မာတုဂါမောနာမ- မာတုဂါမမည်၏။ မဟတ္ထရိ (ကြီးသောမိန်းမသည်။ ပဂေဇ-အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ သဒ္ဓိန္တိ-သဒ္ဓိဟူသည်ကား။ ဧကတော-တက္ခနက်။ ကာယသံသဂ္ဂံသမာပဇ္ဇေယျာတိ။ ကာယသံသဂ္ဂံသမာပဇ္ဇေယျဟူသည်ကား။ အဇ္ဈာစာရေ-ပညပ်တော်ကိုလွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းကို။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ ကပ္ပရံ-တတောင်ဆစ်ကို။ ဥပါဒါယ-အစပြု၍။ ယာဝအဂ္ဂနခါ-လက်သည်းဖျား တိုင်အောင်။ ဟတ္ထောနာမ-- ဟတ္ထမည်၏။ သုဒ္ဓကေသာဝါ-သက်သက်သော ဆံပင်သည်လည်းကောင်း။ သုတ္တမိဿာဝါ-ချည်နှင့်ရောသောဆံပင်သည်လည်းကောင်း။ မာလာမိဿာဝါ-ပန်းနှင့်ရောသောဆံပင် သည်လည်းကောင်း။ ထိရညမိဿာဝါ- ငွေနှင့်ရောသောဆံပင် သည်လည်းကောင်း။ သုဝဇ္ဈမိဿာဝါ-ရွှေနှင့်ရောသောဆံပင်သည်လည်းကောင်း။ မုတ္တမိဿာဝါ-ပုလဲသွယ်နှင့်ရောသောဆံပင်သည်လည်းကောင်း။ မဏိမိဿာဝါ-ပတ္တမြားနှင့် ရှည်ရောသော ဆံပင်သည်လည်းကောင်း။ ဝေဏိနာမ- ဝေဏိမည်၏။

ကာယသံသဂ္ဂ-သိက္ခာပုဒ်။

ဟတ္ထဥ-ထက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဏီဥ-ဆံကုံးကိုလည်းကောင်း။ ဋ္ဌပေက္ခာ-
 သား၍။ အပသေသ-ကြွင်းသောကိုယ်အစိတ်သည်။ အင်္ဂါ-နာမ-အင်္ဂါမည်၏။
 အာမသနာ-ရှေးရှုသုံးသပ်ခြင်း။ ပရာမသနာ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်ခြင်း။ ဩမ
 သနာ-အောက်သို့သက်၍သုံးသပ်ခြင်း။ ဥဗ္ဗသနာ-အထက်သို့ထွန်း၍သုံးသပ်
 ခြင်း။ ဩလဗ်နာ-အောက်သို့ချန်ထွား၍သုံးသပ်ခြင်း။ ဥလ္လဗ်နာ-အထက်သို့
 ချန်ထွား၍သုံးသပ်ခြင်း။ အာကဗ္ဗနာ-ရှေးရှုငင်ခြင်း။ ပဋိကဗ္ဗနာ-တွန်းခြင်း။
 အဘိနိဂ္ဂဏနာ-နှိပ်ခြင်း။ အဘိနိပိဋ္ဌနာ-ဥှပ်ခြင်း။ ဂဟဏံ-ကိုင်ခြင်း။ ဆုပနံ-
 ကိုခြင်း။ အာမသနာနာမ-အာမသနမည် သည်ကား။ အာမဋ္ဌမတ္တာ-ရှေးရှုသုံး
 သပ်ခါ့တည်း။ ပရာမသနာနာမ-ပရာမသနမည်သည်ကား။ ဣတောစိ
 တောစ-ဤမှထိုမှလည်း။ သံစောပနာ-ပျပ်ရှားစေခြင်းတည်း။ ဩမသနာ
 နာမ-ဩမသနမည်သည်ကား။ ဟေဋ္ဌာ-အောက်သို့။ ဩရောပနာ-ချခြင်း
 တည်း။ ဥဗ္ဗသနာနာမ-ဥဗ္ဗသနမည်သည်ကား။ ဥဒ္ဓံ-အထက်သို့။ ဥဂ္ဂာရဏာ-
 ရွှေ့ရှားခြင်းတည်း။ ဩလဗ်နာနာမ-ဩလဗ်နမည်သည်ကား။ ဟေဋ္ဌာ-
 အောက်သို့။ ဩဏမနာ-ဥှပ်ခြင်းတည်း။ ဥလ္လဗ်နာနာမ-ဥလ္လဗ်နမည်
 သည်ကား။ ဥဒ္ဓံ-အထက်သို့။ ဥဂ္ဂာရဏာ-ရွှေ့ရှားခြင်းတည်း။ အာကဗ္ဗနာနာမ-
 အာကဗ္ဗနမည်သည်ကား။ အာဝိဋ္ဌနာ-ဆွဲခြင်းတည်း။ ပဋိကဗ္ဗနာနာမ-ပဋိ
 ကဗ္ဗနမည်သည်ကား။ ပဋိပဏာမနာ-တွန်းခြင်းတည်း။ အဘိနိဂ္ဂဏနာနာမ-
 အဘိနိဂ္ဂဏနမည်သည်ကား။ အင်္ဂါ-အင်္ဂါကို။ ဂဟေတွာ-ကိုင်၍။ နိပိဋ္ဌနာ-
 ဥှပ်ခြင်းတည်း။ အဘိနိပိဋ္ဌနာနာမ-အဘိနိပိဋ္ဌနမည်သည်ကား။ ကေနစိ-
 တစုံတချနင့်။ သဟ-တကွ။ နိပိဋ္ဌနာ- ဥှပ်ခြင်းတည်း။ ဂဟဏံနာမ-
 ဂဟဏံမည်သည်ကား။ ဂဟိတမတ္တံ-ကိုင်ကာမျှတည်း။ ဆုပနံနာမ-ဆုပနံ
 မည်သည်ကား။ ဗုဋ္ဌမတ္တံ-ထိကာမျှတည်း။ သံစောဒိသေသောတိ-သံစော
 ဒိသေသောဟူသည်ကား။ (ပ)။ တေနစိ-ထိုကြောင့်လည်း။ သံစောဒိသေသော
 တိ-သံစောဒိသေသောဟူ၍။ ဝုတ္တိတိ-ဆိုအပ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်
 လည်း။ ဧဟိတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာ
 ရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်း
 သည်လည်း။ ဣတ္ထိသာ-မိန်းမ၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။
 အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ ဩမသတိ-
 အောက်သို့သက်၍ သုံးသပ်အံ့။ ဥဗ္ဗသတိ-အထက်သို့ပင့်၍သုံးသပ်အံ့။ ဩ
 လဗ်တိ-အောက်သို့ချန်ထွား၍သုံးသပ်အံ့။ ဥလ္လဗ်တိ-အထက်သို့ချန်ထွက်
 ၍သုံးသပ်အံ့။ အာကဗ္ဗတိ-ရှေးရှုဆွဲငင်အံ့။ ပဋိကဗ္ဗတိ-တွန်းအံ့။ အဘိနိဂ္ဂ

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဣဉာတိ-အလွန်နှိပ်အံ့။ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇေတိ-အလွန်ညွှတ်အံ့။ ဂဣဉာတိ-ကိုင်အံ့။
 ဆုပတိ-ကိုအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိတ်အပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝေမတိကော-ပုဂံများရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာ
 တပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိ
 ယာ-မိန်းမ၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှု
 သုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဣဉာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပ
 တိ-တို့အံ့။ ဣတ္ထိယဿ-ဣတ္ထိစွမ်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ပဏ္ဍကသညီ-ပဏ္ဍုက်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်
 ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ-
 မိန်းမ၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်
 အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဣဉာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။
 ဣတ္ထိယဿ-ဣတ္ထိစွမ်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုရိသ
 သညီ-ယောကျ်ားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်း
 သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ-
 မိန်းမ၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်
 အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဣဉာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။
 ဣတ္ထိယဿ-ဣတ္ထိစွမ်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ပဏ္ဍကသညီ-ပဏ္ဍုက်ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာ
 တပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ပဏ္ဍ
 ကဿ-ပဏ္ဍုက်၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-
 ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ) ဂဣဉာတိ-ကိုင်အံ့။

ကာယသံသယ-သိက္ခာပုဒ်။

ဆုပတိ-တို့အံ့။ ထုလ္လုပ္ပယဿ-ထုလ္လုပ္ပဉ်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ဇောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝေမတိက္ခော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာ
 တပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ပဏ္ဍ
 ကဿ-ပဏ္ဍုက်၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-
 ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။
 ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ဇောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဝုရိသဿ-ယောကျ်ားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်း
 စွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ပဏ္ဍ
 ကဿ-ပဏ္ဍုက်၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-
 ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။
 ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ဇောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဝုရိသဿ-ယောကျ်ားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-
 ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။
 ပဏ္ဍကဿ-ပဏ္ဍုက်၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသ
 တိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။
 ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ဇောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသဿ- သိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်း
 သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ပဏ္ဍကဿ-
 ပဏ္ဍုက်၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံး
 သပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-
 တို့အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ဇောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဝုရိသောစ-ယောကျ်ားသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဝုရိသဿ-ယောကျ်ားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်
 ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဝုရိသဿ-
 ယောကျ်ား၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံး
 သပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-
 တို့အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ဇောက်ခြင်းသည်။

ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သောစ-ယောကျ်ားသည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဝေမ
 တိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။(၁)။ပုဂ္ဂိုလ်သောစ-ယောကျ်ား သည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာန်ဂတသည်- တိရစ္ဆာန်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 (၁)။ ပုဂ္ဂိုလ်သောစ- ယောကျ်ားသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်-
 မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ (၁)။ ပုဂ္ဂိုလ်သောစ- ယောကျ်ားသည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကသည်- ပဏ္ဍုက်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာ
 ရက္ခေသစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်း သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-
 ရဟန်းသည်လည်း။ပုဂ္ဂိုလ်သောစ-ယောကျ်ား၏။ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ကာယံ-
 ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤသုံးသပ်အံ့။
 (၁)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။တိရစ္ဆာန်ဂတောစ-
 တိရစ္ဆာန် သည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။တိရစ္ဆာန်ဂတသည်- တိရစ္ဆာန်ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သာရက္ခေသစ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ- ရဟန်းသည်လည်း။ တိရစ္ဆာန်ဂတဿ- တိရစ္ဆာန်၏။
 ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ကာယံ-ကိုယ်ကို။အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ပရာ
 မသတိ-ထိုမှဤသုံးသပ်အံ့။ (၁)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟော
 တိ-ဖြစ်၏။ ။တိရစ္ဆာန်ဂတောစ-တိရစ္ဆာန်သည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိ သည်ဖြစ်၍။(၁)။တိရစ္ဆာန်ဂတောစ-တိရစ္ဆာန်သည်
 လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်- မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (၁)။
 တိရစ္ဆာန်ဂတောစ- တိရစ္ဆာန် သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍက
 သည်-ပဏ္ဍုက်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။(၁)။တိရစ္ဆာန်ဂတောစ-တိရစ္ဆာန်
 သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်-ယောကျ်ားဟုအမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ သာရက္ခေသစ- ပြင်းစွာတပ် ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ တိရစ္ဆာန်ဂတဿ-တိရစ္ဆာန်၏။ ကာယေန-
 ကိုယ်ဖြင့်။ကာယံ-ကိုယ်ကို။အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ပရာမသတိ-ထိုမှ
 ဤသုံးသပ်အံ့။(၁)။ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
 ဧကမူလကံ-ဧကမူလကတည်း။ ။ဇွေ-နှစ်ယေဝံကုန်သော။ဣတ္ထိယော-မိန်းမ
 တို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဗွိန္တိ-နှစ်ယေဝေလကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမ
 တို့၌။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခေသစ-ပြင်းစွာတပ်

ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဗြိန္ဒိ-
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-
 ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။
 (၁)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိ
 သေသာနံ-သံဃာဒိခုဝိသံ အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော- မိန်းမ
 တို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမ
 တို့၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်း
 သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ- ကိုယ်ကို။ အာမ
 သတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (၁)။ ဂဗ္ဘာတိ-
 ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဝုလ္လစ္စယာနံ-ဝုလ္လစ္စဉ်းအာ
 ပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြေ-
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။
 ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၌။ ပဏ္ဍကသညီ-ပဏ္ဍုက်ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (၁)။ ပုရိသသညီ-ယောက်ျားဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 (၁)။ တိရုတ္တနဂတသညီ-တိရုတ္တန်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-
 ငြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝ- ရဟန်းသည်
 လည်း။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ ကာယေန- ကိုယ်
 ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ- ထိုမှ
 ဤမှသုံးသပ်အံ့။ (၁)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်
 သော။ ဝုလ္လစ္စယာနံ-ဝုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပဏ္ဍကာ-
 ပဏ္ဍုက်တို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဖဏ္ဍ
 ကာနံ-ပဏ္ဍုက်တို့၌။ ပဏ္ဍကသညီ- ပဏ္ဍုက်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်း သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝ-
 ရဟန်းသည်လည်း။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပဏ္ဍကာနံ-ပဏ္ဍုက်တို့၏။
 ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ- ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။
 ပရာမသတိ-ထိုမှ ဤမှသုံးသပ်အံ့။ (၁)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။
 ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဝုလ္လစ္စယာနံ- ဝုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် တို့သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြေ-နှစ်ယောက် ကုန်

သော။ ပဏ္ဍကော-ပဏ္ဍုက်တို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ ပဏ္ဍကောနံ-ပဏ္ဍုက်တို့၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။
 (ပ)။ ပုရိသသည်-ယောကျ်ားဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ (ပ)။ တိရစ္ဆာန်ဂတ
 သညိ-တိရစ္ဆာန်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဣတ္ထိ သညိ-မိန်းမဟု အမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက် ကုန်သော။ ပဏ္ဍ
 ကောနံ-ပဏ္ဍုက်တို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမ
 သတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ-
 ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်
 တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဧ-
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပုရိသာ-ယောကျ်ားတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။
 ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပုရိသာနံ-ယောကျ်ားတို့၌။ ပုရိသသည်-ယောကျ်ား
 ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်း သည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။
 ပုရိသာနံ-ယောကျ်ားတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမ
 သတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ-
 ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်
 တို့သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္ဆန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ဧ-
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပုရိသာ-ယောကျ်ားတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်၏။ ဗြိန္ဒိ-
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပုရိသာနံ-ယောကျ်ားတို့၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ တိရစ္ဆာန်ဂတသညိ-တိရစ္ဆာန်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 (ပ)။ ဣတ္ထိ သညိ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ပဏ္ဍကောသညိ-ပဏ္ဍုက်
 ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်း သည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။
 ပုရိသာနံ-ယောကျ်ားတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမ
 သတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ-
 ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်
 တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဧ-နှစ်
 ကောင်ကုန်သော။ တိရစ္ဆာန်ဂတာ-တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်၏။
 ဗြိန္ဒိ-နှစ်ကောင်ကုန်သော။ တိရစ္ဆာန်ဂတာနံ-တိရစ္ဆာန်တို့၌။ တိရစ္ဆာန်ဂတ
 သညိ- တိရစ္ဆာန်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်း

သည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ကောင်
 ကုန်သော။ တိရစ္ဆာန်ဂတာနံ- တိရစ္ဆာန်တို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။
 ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှ
 သုံးသပ်အံ့။(ပ)။ဂဗ္ဗာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော
 ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဧတေ-နှစ်ကောင်ကုန်သော။တိရစ္ဆာန်ဂတာနံ-တိရစ္ဆာန်
 တို့သည်။ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြိန္ဒိ-နှစ်ကောင်ကုန်သော။တိရစ္ဆာန်ဂတာနံ-
 တိရစ္ဆာန်တို့၌။ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ပဏ္ဍကဘာညိ-ပဏ္ဍုက်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 (ပ)။ပုရိသသညိ-ယေဘျားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာ
 တပ်ခြင်းသည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဗြိန္ဒိ-
 နှစ်ကောင်ကုန်သော။တိရစ္ဆာန်ဂတာနံ-တိရစ္ဆာန်တို့၏။ကာယေန-ကိုယ်
 ဖြင့်။ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှ
 ဤမှသုံးသပ်အံ့။(ပ)။ဂဗ္ဗာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်
 သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ပဏ္ဍကောစ-
 ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။
 ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာ တပ်ခြင်း
 သည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-
 ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။(ပ)။ ဂဗ္ဗာတိ-ကိုင်
 အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိ သံအာပတ်နှင့်တကွ။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍ
 ကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်
 သောသူတို့၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာ
 တပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။
 ဥဘိန္ဒိ- နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-
 ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်
 အံ့။(ပ)။ ဂဗ္ဗာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ထုလ္လဂ္ဂယေန- ထုလ္လဂ္ဂဗ္ဗ-
 အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-

ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ - မိန်းမသည်လည်း။
 ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ - ပဏ္ဍုက် သည်လည်း။ ဟောတိ - ဖြစ်
 ၏။ ဥဘိန္ဒူ - နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ပဏ္ဍကသညီ - ပဏ္ဍုက်ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္တောစ - ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ
 - ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ - ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒူ - နှစ်ယောက် ကုန်သောသူ
 တို့၏။ ကာယေန - ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ - ကိုယ်ကို။ အာမသတိ - ရှေးရှုသုံး
 သပ်အံ့။ ပရာမသတိ - ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ - ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ -
 တို့အံ့။ ဒိန္တိ - နှစ်ချက်ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယေနံ - ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်တို့သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ - ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ -
 မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ။ ပဏ္ဍကောစ - ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။
 ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒူ - နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ပုရိသသညီ -
 ယောက်ျားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္တောစ - ပြင်းစွာတပ်ခြင်း သည်
 လည်း။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ - ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒူ - နှစ်ယောက်
 ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန - ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ - ကိုယ်ကို။ အာမသတိ -
 ရှေးရှုသုံး သပ်အံ့။ ပရာမသတိ - ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ - ကိုင်အံ့။
 ဆုပတိ - တို့အံ့။ ထုလ္လစ္စယေနံ - ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ -
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ - ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ - ဖြစ်
 ၏။ ။ ဣတ္ထိစ - မိန်းမသည် လည်း။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ -
 ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒူ - နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။
 တိရစ္ဆာနဂတသညီ - တိရစ္ဆာန်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္တောစ - ပြင်း
 စွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ - ရဟန်းသည်လည်း။
 ဥဘိန္ဒူ - နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန - ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ - ကိုယ်ကို။
 အာမသတိ - ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ - ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။
 ဂဗ္ဘာတိ - ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ - တို့အံ့။ ထုလ္လစ္စယေနံ - ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်နှင့်
 တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ - ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ - ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ - မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ပုရိသောစ -
 ယောက်ျားသည်လည်း။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒူ - နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့
 ၌။ ဣတ္ထိသညီ - မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္တောစ - ပြင်းစွာတပ်
 ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ - ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒူ - နှစ်
 ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန - ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ - ကိုယ်ကို။ အာမ
 သတိ - ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ - ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ -

ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုရိသေသစ-ယောကျ်ားသည်
 လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဝေမတိကော-
 ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ပဏ္ဍကသညီ-ပဏ္ဍုက်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 (ပ)။ ပုရိသသညီ-ယောကျ်ားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ တိရစ္ဆာနဂတ
 သညီ-တိရစ္ဆာန်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်း
 သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်
 ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။
 အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏ္ဍာ
 တိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ထုလ္လဂ္ဂယေန-ထုလ္လဂ္ဂဦးအာပတ်နှင့် တကွ။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း သည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 တိရစ္ဆာနဂတောစ-တိရစ္ဆာန်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသညီ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-
 ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။
 ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်
 ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှ ဤမှ သုံးအပ်အံ့။ (ပ)။
 ဂဏ္ဍာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာ
 ပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 တိရစ္ဆာနဂတောစ-တိရစ္ဆာန်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သောသူတို့၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ပဏ္ဍကသညီ-
 ပဏ္ဍုက်ဟုအမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ (ပ)။ ပုရိသသညီ-ယောကျ်ားဟု အမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ တိရစ္ဆာနဂတသညီ-တိရစ္ဆာန်ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။
 သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်း သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-
 ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်
 ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှ
 သုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏ္ဍာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ထုလ္လဂ္ဂယေန-ထုလ္လဂ္ဂဦး
 အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည် လည်း။

ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုရိသောစ-ယောကျ်ား သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ပဏ္ဍကသညိ- ပဏ္ဍုက်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏ္ဍာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ထုလ္လစ္စယေန-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇန-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုရိသောစ-ယောကျ်ားသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဝေမဘိကော-ယံးမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ပုရိသသညိ-ယောကျ်ားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ တိရစ္ဆာနဂတသညိ-တိရစ္ဆာန်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏ္ဍာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဗိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇန- ရောက်ခြင်း သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာနဂတောစ- တိရစ္ဆာန်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ပဏ္ဍကသညိ-ပဏ္ဍုက်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒိ- နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ- ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏ္ဍာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ထုလ္လစ္စယေန-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇန-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာနဂတောစ-တိရစ္ဆာန်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဝေမဘိကော-ယံးမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ပုရိသသညိ-ယောကျ်ားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ တိရစ္ဆာနဂတသညိ-တိရစ္ဆာန်ဟုအမှတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-

ကာယသံသယ-သိက္ခာပုဒ်။

ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။
ကာယောန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။
ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။(ပ)။ ဂဏှာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။
စိန္တိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ပုရိသောစ-ယောက်ျားသည်
လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တိရုတ္ထိဒနဂတောစ-တိရုတ္ထိဒနသည်လည်း။ ဟော
တိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ပုဒ်ဿညိ-ယောက်ျားဟု
အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။
ကာယောန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။
ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှ သုံးသပ်အံ့။(ပ)။ ဂဏှာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။
စိန္တိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ပုရိသောစ-ယောက်ျားသည်လည်း။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တိရုတ္ထိဒနဂတောစ- တိရုတ္ထိဒနသည်လည်း။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်
ဖြစ်၍။(ပ)။ တိရုတ္ထိဒနဂတေညိ-တိရုတ္ထိဒနဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။(ပ)။ ဣတ္ထိ
ညညိ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။(ပ)။ ပဏှကညညိ-ပဏှကဟုအမှတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
ဘိက္ခုဝ- ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒူ- နှစ်ယောက် ကုန်သောသူတို့၏။
ကာယောန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ- ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။
ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။(ပ)။ ဂဏှာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။
စိန္တိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဒုမူလကံ-ဒုမူလကတည်း။ ။ဣတ္ထိစ-
မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိညညိ-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝ
ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမ၏။ ကာယောန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယပဋိပဋ္ဌ-
ကိုယ်နှင့် စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-
ထိုမှဤမှ သုံးသပ်အံ့။(ပ)။ ဂဏှာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ထုလ္လဂ္ဂ
ယသ- ထုလ္လဂ္ဂဦးအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ ဧဒ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။
ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ စိန္တိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ ဣတ္ထိ

သည်-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်
လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ နိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်
သော။ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ ကာယောန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယပဗ္ဗိဗဒ္ဓံ-ကိုယ်နှင့်
စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှ
သုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏ္ဍာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ နိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်
သော။ ထုလ္လစ္စယာနံ- ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်
ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်
ကုန်သောသူတို့၌။ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သာရက္ခောစ-
ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။
ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ကာယောန-ကိုယ်ဖြင့်။ကာယပဗ္ဗိဗဒ္ဓံ-
ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-
ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ဂဏ္ဍာတိ-ကိုင်အံ့။ဆုပတိ-တို့အံ့။ထုလ္လစ္စယောန-
ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်နှင့်တကွ။ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌိ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စ
နံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ဣတ္ထိစ-မိန်းမ သည်လည်း။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-
ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။
ဣတ္ထိယာ-မိန်းမ၏။ကာယပဗ္ဗိဗဒ္ဓေန-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယံ-
ကိုယ်ကို။အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။
(ပ)။ဂဏ္ဍာတိ-ကိုင်အံ့။ဆုပတိ-တို့အံ့။ထုလ္လစ္စယဿ-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့။
အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဒေဒ္ဒ-နှစ်ယောက်
ကုန်သော။ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ နိန္ဒိ-နှစ်ယောက်
ကုန်သော။ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၌။ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သာ
ရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဘိက္ခုစ-ရဟန်း
သည်လည်း။နိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ကာယပဗ္ဗိဗဒ္ဓေန-
ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်
အံ့။ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏ္ဍာတိ- ကိုင်အံ့။ဆုပတိ-တို့အံ့။
နိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ထုလ္လစ္စယာနံ-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် တို့သို့။ အာပတ္တိအာ
ပစ္စနံ-ရောက်ခြင်း သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဥဘိန္ဒိ-
နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သာ

ကာယသံသဂ္ဂ-သိက္ခာပုဒ်။

ရက္ခောစ။ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏှာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ထုလ္လစ္စယေန-ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ - ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမ၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန-ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓိ-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏှာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဧဒေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဒိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဧဒိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓိ-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏှာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏှကောစ-ပဏှကသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ- နှစ်ယောက် ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ- ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန- ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓိ-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏှာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်း

သည်သည်း။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမ၏။ နိဿဂ္ဂိယေန- စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။
 ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်
 သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ နွေ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ခွိန္နံ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသညီ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာ
 ရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်း သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-
 ရဟန်းသည်လည်း။ ခွိန္နံ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ နိဿဂ္ဂိ
 ယေန-စွန့်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယံ- ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံး
 သပ်အံ့။ ခွိန္နံ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ- ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 ဥဘိန္နံ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသညီ- မိန်းမဟုတ် အမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-
 ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္နံ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ နိဿဂ္ဂိယေန-
 စွန့်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။
 ခွိန္နံ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသညီ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်
 ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ-
 မိန်းမ၏။ နိဿဂ္ဂိယေန- စွန့်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဗ္ဗိဗ္ဗန္တံ-ကိုနှင့်စပ်
 သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ နွေ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ခွိန္နံ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသညီ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍။ သာရ
 ဂ္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်
 လည်း။ ခွိန္နံ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ နိဿဂ္ဂိယေန-စွန့်အပ်
 သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဗ္ဗိဗ္ဗန္တံ-ကိုနှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ရှေးရှု
 သုံးသပ်အံ့။ ခွိန္နံ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ- ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 ဥဘိန္နံ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသညီ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်

၍။သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတတ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-
 ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ နိဿဂ္ဂိယေန-စွန့်
 အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ-ကိုယ်နှင့်ပပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-
 ဂှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ဗ္ဗိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာ
 ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ။ -ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်
 လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိ သညိ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထော
 စ-ပြင်းစွာတတ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ- ရဟန်းသည်
 လည်း။ ဣတ္ထိ သာ-မိန်းမ၏။ နိဿဂ္ဂိယေန-စွန့်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်အပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ဂှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဧ-
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဗ္ဗိန္ဒိ-
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသညိ- မိန်းမဟုအမှတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတတ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဗ္ဗိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။
 နိဿဂ္ဂိယေန-စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုကို။
 အာမသတိ-ဂှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ဗ္ဗိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာ
 ပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-
 မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟော
 တိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသညိ- မိန်းမဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတတ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ နိဿဂ္ဂိ
 ယေန-စွန့်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသ
 တိ-ဂှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ဗ္ဗိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။
 အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခုပေယျာ
 လော-ဘိက္ခုပေယျာလသည်။ နိဗ္ဗိတော-ပြီးပြီ။ ။

ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတတ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ- ရဟန်း၏။ ကာယေန- ကိုယ်ဖြင့်။
 ကံသယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ဂှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှသုံး
 သပ်အံ့။ ဩမသတိ-အော်သို့သက်၍သုံးသပ်အံ့။ ဥဋ္ဌသတိ-အထက်သို့ထွန်း

၍သုံးသပ်အံ့။ ဩလဗေဏ်တိ-အောက်သို့ချန်ထား၍သုံးသပ်အံ့။ ဥလ္လေဗေဏ်တိ-
 အထက်သို့ချန်တက်၍သုံးသပ်အံ့။ အာကဗ္ဗတိ-ရှေးရှုဆွဲငင်အံ့။ ပဗ္ဗိကဗ္ဗတိ-
 တွန်းအံ့။ အဘိနိဂ္ဂဏှာတိ-နှိပ်အံ့။ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇေတိ-ညှပ်အံ့။ ဂဏှာတိ-ကိုင်
 အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော- ငြိမ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည် ဖြစ်၍။
 ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿ-အတွေ့ကို။ ပဗ္ဗိဝိဇာနာ
 တိ-သာယာအံ့။ သံဗာဒိသေသဿ-သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ န္ဓေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။
 ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်၏။ န္ဓိန္နံ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိန္နံ-
 မိန်းမကို၌။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဓုတ္တောစ-ပြင်းစွာ
 တပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိယော- မိန်းမတို့သည်လည်း။
 ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသန္တိ-
 ရှေးရှုသုံးသပ်ကုန်အံ့။ ပရာမသန္တိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်ကုန်အံ့။ ဩမသန္တိ-
 အောက်သို့ သက်၍သုံးသပ်ကုန်အံ့။ ဥဗ္ဗသန္တိ-အထက်သို့တွန်း၍ သုံးသပ်
 ကုန်အံ့။ ဩလဗေဏ်န္တိ-အောက်သို့ချန်ထား၍သုံးသပ်ကုန်အံ့။ ဥလ္လေဗေဏ်န္တိ-
 အထက်သို့ချန်တက်၍ သုံးသပ်ကုန်အံ့။ အာကဗ္ဗန္တိ-ရှေးရှုငင်ကုန်အံ့။ ပဗ္ဗိ
 ကဗ္ဗန္တိ-တွန်းကုန်အံ့။ အဘိနိဂ္ဂဏှန္တိ-နှိပ်ကုန်အံ့။ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇန္တိ-ညှပ်ကုန်
 အံ့။ ဂဏှန္တိ-ကိုင်ကုန်အံ့။ ဆုပန္တိ-တို့ကုန်အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-ငြိမ်ခြင်း
 ငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿ-
 အတွေ့ကို။ ပဗ္ဗိဝိဇာနာတ်-သာယာအံ့။ န္ဓိန္နံ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဗာဒိသေ
 သာနံ-သံဗာဒိသိသ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏှ
 ကောစ-ပဏှုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္နံ- နှစ်ယောက်ကုန်
 သောသူကို၌။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဓုတ္တောစ-
 ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘောစ- နှစ်ယောက်ကုန်
 သောသူတို့ သည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ- ရဟန်း၏။ ကာယေန- ကိုယ်ဖြင့်။
 ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသန္တိ-ရှေးရှုသုံးသပ်ကုန်အံ့။ ပရာမသန္တိ-ထိုမှဤမှ
 သုံးသပ်ကုန်အံ့။ (ပ)။ ဂဏှန္တိ-ကိုင်ကုန်အံ့။ ဆုပန္တိ-တို့ကုန်အံ့။ သေဝနာ
 ဓိပ္ပါယော-ငြိမ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-
 လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿ-အတွေ့ကို။ ပဗ္ဗိဝိဇာနာတ်-သာယာအံ့။ သံဗာဒိသေ
 သေန-သံဗာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာ
 ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။

ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-
 ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။
 ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ- ကိုယ်နှင့်
 စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ-ထိုမှဤမှ
 သုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပန္နိ-တို့အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-မှီဝဲ
 ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန- ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ- လုံ့လပြုအံ့။
 ဖဿံ- အတွေ့ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ- သာယာအံ့။ ထုလ္လစ္စယာသ-ထုလ္လစ္စဉ်း
 အပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
 နွေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။
 နွေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ- မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသည်- မိန်းမဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိယောစ-မိန်းမတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ ကာယေန-
 ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ-ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို။ အာမသန္တိ-ရှေးရှု
 သုံးသပ်ကုန်အံ့။ ပရာမသန္တိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်ကုန်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘန္တိ-ကိုင်
 ကုန်အံ့။ ဆုပန္နိ-တို့ကုန်အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-မှီဝဲခြင်းငှါ အလိုရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ- အတွေ့ကို။ ပဋိ
 ဝိဇာနာတိ-သာယာအံ့။ နွေ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယာနံ-ထုလ္လစ္စဉ်း
 အပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။
 ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍေကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်
 လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္တံ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသည်-
 မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘောစ- နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည် လည်း။
 ဘိက္ခုဿ- ရဟန်း၏။ ကာယေန- ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ-ကိုယ်နှင့်စပ်
 သောဝတ္ထုကို။ အာမသန္တိ-ရှေးရှုသုံးသပ်ကုန်အံ့။ ပရာမသန္တိ-ထိုမှဤမှ
 သုံးသပ်ကုန်အံ့။ (ပ)။ ဂဗ္ဘန္တိ-ကိုင်ကုန်အံ့။ ဆုပန္နိ-တို့ကုန်အံ့။ သေဝနာဓိ
 ဓိပ္ပါယော-မှီဝဲခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-
 လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ-သာယာအံ့။ ထုလ္လစ္စယေန-
 ထုလ္လစ္စဉ်းအပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်
 ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ-

ရဟန်း၏ ကာယပဗ္ဗိဗဒ္ဓေန-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ ပရာမသတိ- ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏှာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ-တို့အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-ဖြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ ပဗ္ဗိဝိဇာနာတိ-သာယာအံ့။ ထုလ္လုပ္ပယာသာ-ထုလ္လုပ္ပဉ္စားအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဗိန္ဒန္တိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိယောစ-မိန်းမတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ ကာယပဗ္ဗိဗဒ္ဓေန-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသန္တိ-ရှေးရှုသုံးသပ်ကုန်အံ့။ ပရာမသန္တိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်ကုန်အံ့။ (ပ)။ ဂဏှန္တိ-ကိုင်ကုန်အံ့။ ဆုပန္တိ-တို့ကုန်အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-ဖြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ ပဗ္ဗိဝိဇာနာတိ-သာယာအံ့။ ဗိန္ဒန္တိ-နှစ်ချက် ကုန်သော။ ထုလ္လုပ္ပယာနံ-ထုလ္လုပ္ပဉ္စား အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏှကောစ-ပဏှုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒန္တိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘောစ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ ကာယပဗ္ဗိဗဒ္ဓေန-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသန္တိ-ရှေးရှုသုံးသပ်ကုန်အံ့။ ပရာမသန္တိ-ထိုမှဤမှသုံးသပ်ကုန်အံ့။ (ပ)။ ဂဏှန္တိ-ကိုင်ကုန်အံ့။ ဆုပန္တိ-တို့ကုန်အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-ဖြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ ပဗ္ဗိဝိဇာနာတိ-သာယာအံ့။ ထုလ္လုပ္ပယေန-ထုလ္လုပ္ပဉ္စားအာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ ကာယပဗ္ဗိဗဒ္ဓေန-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဗ္ဗိဗဒ္ဓိ-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးအံ့။ ပရာမသတိ- ထိုမှဤမှသုံးသပ်အံ့။ (ပ)။ ဂဏှာတိ-ကိုင်အံ့။ ဆုပတိ- တို့အံ့။

ကာယသံသယ-သိက္ခာပုဒ်။

သေဝနာမိပ္ပါယော- မြိဝဲခြင်းငှါ အလိဂ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန- ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ- လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ- အထွေကု။ ပဋိဝိဇာနာတိ- သာယာအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။

ဇွဲ- နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော- မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြိန္ဒံ- နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ- မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသည်- မိန်းမဟုတ်မှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိယောစ- မိန်းမတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ- ရဟန်း၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန- ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ- ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို။ အာမသန္တိ- ဧေးရှာသုံးသပ်ကုန်အံ့။ ပရမသန္တိ- ထိုမှဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့။

(ပ)။ ဂဏှန္တိ- ကိုင်ကုန်အံ့။ ဆုပန္တိ- တို့ကုန်အံ့။ သေဝနာမိပ္ပါယော- မြိဝဲခြင်းငှါ အလိဂ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန- ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ- လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ- အထွေကု။ ပဋိဝိဇာနာတိ- သာယာအံ့။ ဗြိန္ဒံ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ- ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒံ- နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသည်- မိန်းမဟုတ်မှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥဘောစ- နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ- ရဟန်း၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန- ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ- ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမသန္တိ- ဧေးရှာသုံးသပ်ကုန်အံ့။ ပရမသန္တိ- ထိုမှဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့။ (ပ)။ ဂဏှန္တိ- ကိုင်ကုန်အံ့။ ဆုပန္တိ- တို့ကုန်အံ့။ သေဝနာမိပ္ပါယော- မြိဝဲခြင်းငှါ အလိဂ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန- ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ- လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ- အထွေကု။ ပဋိဝိဇာနာတိ- သာယာအံ့။ ဗြိန္ဒံ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်- မိန်းမဟုတ်မှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ- ရဟန်း၏။ နိဿာဂ္ဂိယေန- စွန့်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယံ- ကိုယ်ကို။ အာမသတိ- ဧေးရှာသုံးသပ်အံ့။ သေဝနာမိပ္ပါယော- မြိဝဲခြင်းငှါ အလိဂ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန- ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ- လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ- အထွေကု။ ပဋိဝိဇာနာတိ- သာယာအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-

ဖြစ်၏။ ဧွေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဧန္တိန္ဒ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိန္ဒ-မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိယောစ-မိန်းမတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ နိဿဂ္ဂိ
 ယေန-စွန့်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသန္တိ-ရှေးရှုသုံးသပ်
 ကုန်အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-ဖြစ်ခြင်း၌ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-
 ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ-သာယာ
 အံ့။ ဧန္တိန္ဒ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုတ်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-
 ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘောစ-နှစ်ယောက်ကုန်
 သောသူတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ နိဿဂ္ဂိယေန-စွန့်အပ်သော
 ဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ အာမသန္တိ-ရှေးရှုသုံးသပ်ကုန်အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါ
 ယော-ဖြစ်ခြင်း၌ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လ
 ပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ-သာယာအံ့။ ဧန္တိန္ဒ-နှစ်ချက်ကုန်သော။
 ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟော
 တိ-ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်-မိန်း
 မဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟော
 တိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ နိဿဂ္ဂိယေန-
 စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမ
 သတိ-ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-ဖြစ်ခြင်း၌ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။
 ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ ပဋိဝိဇာနာ
 တိ-သာယာအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဧွေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်း
 မတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဧန္တိန္ဒ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိန္ဒ-မိန်းမတို့၌။
 ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်း
 သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိယောစ-မိန်းမတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ-
 ရဟန်း၏။ နိဿဂ္ဂိယေန-စွန့်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ-ကိုယ်နှင့်စပ်
 သောဝတ္ထုကို။ အာမသန္တိ-ရှေးရှုသုံးသပ်ကုန်အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-ဖြစ်
 ခြင်း၌ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။

ကာယသံသပ္ပ-ထိက္ခာပုဒ်။

ဖဿံ-အထွေ့ကို။ပဋိဝိဇာနာတိ-သာယာအံ။ ဗြိန္ဒိန္ဒ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ဗုဒ္ဓက္ခဿာ
 နံ-ဗုဒ္ဓက္ခဿာအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ အာပတ္တိနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ။ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ-
 ပဏ္ဍကတ်သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ- နှစ်ယောက်ကုန်သော
 သူတို့၌။ ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာ
 တပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဥဘောစ။ နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့
 သည်လည်း။ ဘိက္ခုဿ- ရဟန်း၏။ နိဿဂ္ဂိယေန- စွန့်အပ်သောဝတ္ထု
 ဖြင့်။ ကာယပဗ္ဗဗ္ဗိ- ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို။ အာမသန္တိ- ဂြေ့ရှု
 သုံးသပ်ကုန်အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော- မြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာ
 ယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ဖဿံ-အထွေ့ကို။ပဋိဝိဇာနာတိ-
 သာယာအံ။ဗြိန္ဒိန္ဒ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ဗုဒ္ဓက္ခဿာနံ-ဗုဒ္ဓက္ခဿာအာပတ်တို့သို့။အာပတ္တိ
 အာပတ္တိနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-
 ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။
 ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ နိဿဂ္ဂိယေန-စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ အာမသတိ-ဂြေ့ရှုသုံးသပ်ကုန်အံ့။ သေဝနာ ဓိပ္ပါယော-
 မြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။
 ဖဿံ-အထွေ့ကို။နဝပဋိဝိဇာနာတိ-မသာယာအံ။ဗုဒ္ဓက္ခဿာ-ဗုဒ္ဓက္ခဿာအာပတ်
 သို့။အာပတ္တိအာပတ္တိနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဧ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ဗြိန္ဒိန္ဒ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ဣတ္ထိန္ဒ-မိန်းမတို့၌။ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သာ
 ရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဣတ္ထိယောစ-မိန်းမ
 တို့သည်လည်း။ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။နိဿဂ္ဂိယေန-စွန့်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။
 နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ အာမသန္တိ-ဂြေ့ရှုသုံးသပ်ကုန်အံ့။သေ
 ဝနာဓိပ္ပါယော။မြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယ
 မတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အထွေ့ကို။ နဝပဋိဝိဇာနာတိ-မသာယာအံ။ဗြိန္ဒိန္ဒ-
 နှစ်ချက်ကုန်သော။ဗုဒ္ဓက္ခဿာနံ-ဗုဒ္ဓက္ခဿာအာပတ်တို့သို့။အာပတ္တိအာပတ္တိနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍကတ်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သောသူတို့၌။ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-
 ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘောစ-နှစ်ယောက်ကုန်

သောသူတို့သည်လည်း။ဘိက္ခု၊ သာ-ရဟန်း၏။ နိဿဂ္ဂိယေန-စွန့်အပ်သော
ဝတ္ထုဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သောဝတ္ထုကို။ အာမေန္တိ -ရှေးရှုသုံးသပ်ကုန်
အံ့။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-မှီဝဲခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။
ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ နစပဋိဝိဇာနာတိ-မသာယာအံ့။
ဒိန္နံ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့လျှို့။ အေပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နံ ။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-မှီဝဲခြင်းငှါအလို
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။
ပဋိဝိဇာနာတိ-သာယာအံ့။ သံစာဒိသေသဿ-သံစာဒိသံသအာပတ်လျှို့။
အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-
မှီဝဲခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။
ဖဿံ- အတွေ့ကို။ နစပဋိဝိဇာနာတိ- မသာယာအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ
အာပတ်လျှို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ -ဖြစ်၏။
သေဝနာဓိပ္ပါယော-မှီဝဲခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ နစ
ဝါယမတိ- လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ- သာယာအံ့။ ။
အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ သေဝနာဓိပ္ပါယော-မှီဝဲခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။
ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ နစဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ နစပဋိ
ဝိဇာနာတိ-မသာယာအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ မောက္ခာဓိပ္ပါယော-
လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။
ဖဿံ- အတွေ့ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ-သာယာအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။
မောက္ခာဓိပ္ပါယော-လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။
ဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ နစပဋိဝိဇာနာတိ-မသာယာအံ့။ ။
အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ မောက္ခာဓိပ္ပါယော-လွတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်
ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ နစဝါယမတိ-လုံ့လပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။
ပဋိဝိဇာနာတိ-သာယာအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ မောက္ခာဓိပ္ပါယော-
လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ နစဝါယမတိ-လုံ့လ
ပြုအံ့။ ဖဿံ-အတွေ့ကို။ နစပဋိဝိဇာနာတိ-မသာယာအံ့။ အနာပတ္တိ-
အာပတ်မသင့်။ ။ အသပ္ပိစ္ဆ-စေတနာမရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယသံသဂ္ဂံ-
ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းလျှို့။ သမာပဇ္ဇန္တဿ-ရောက်သော ရဟန်းအားလည်း
ကောင်း။ အဿတိယာ- သတိမေ့လျော့သဖြင့်။ ကာယသံသဂ္ဂံ-ကိုယ်
ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းလျှို့။ သမာပဇ္ဇန္တဿ-ရောက်သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ။
အာဇာနန္တဿ-မထိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အဿာဒိ ပဇ္ဇန္တဿ-

မသာယာသောရဟန်း အားလည်းကောင်း။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ- ရူးသောရဟန်း အားလည်းကောင်း။ မိန္ဒုမိတ္တိဿ- ပျံလွင့်သောမိတ်ရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဝေဒနာဋ္ဌဿ- ဝေဒနာနှိပ်စက်သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္မိကဿ- အဝဋ္ဌအမှုရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ- ဤသည်လျှင် ပဒတာဖနိအပြီးတည်း။ ။

မာတာ- အမိကိုသုံးသပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ မိတာ- ဆွီးကိုသုံးသပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ ဘဂိနိ- နှမကိုသုံးသပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ ဇာယာ- မယားဟောင်းကိုသုံးသပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ ယက္ခိ- ဘီလူးမကိုသုံးသပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ ပဏ္ဍကော- ပဏ္ဍုက်ကိုသုံးသပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ သုတ္တာ- အိပ်ပျော်သောမိန်းမကိုသုံးသပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ မတာ- သေသေမိန်းမကိုသုံးသပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ တိရစ္ဆာနာ- တိရစ္ဆာန်မကိုသုံးသပ်သော ရဟန်းအကြောင်း။ ဒါရမိတလိကာယ- သစ်သားဥမင်းရုပ်ကိုသုံးသပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ သံပိဇ္ဇေ- အဗျပ်ခံရသောရဟန်းအကြောင်း။ သင်္ဂဟေ- တံတားကိုထွပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ မဂ္ဂေါခရီးသွားစဉ်ပုတ်ခတ်သောရဟန်းအကြောင်း။ ရုက္ခော- သစ်ပင်ကိုထွပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ နာဝါ- လှေကိုထွပ်သောရဟန်းအကြောင်း။ ရုဇ္ဈ- ကြိုးကိုဆွဲသောရဟန်းအကြောင်း။ ဗေဇ္ဇော- တုတ်တံကိုဆွဲသောရဟန်းအကြောင်း။ ဗုတ္တိ- သပိတ်ဖြင့်၊ ပဏာမေထိ- တွန်းသောရဟန်းအကြောင်း။ ဝန္ဓေ- ရှိခိုးသော်ခြေကိုကြွသောရဟန်းအကြောင်း။ ဝါယမိ- လုံ့လပြု၍၊ နန္ဒုပေ- မထိသောရဟန်းအကြောင်း။ ဣတိအယံ- ဤသည်ကား။ မာတိကာ- မာတိကာတည်း။ ။

တေနခေါပန သမယေန- ထိုအခါ၌။ အညတရော- မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မာတုယာ- အမိအား။ မာတုပေမေန- အမိဟူသောချစ်ခြင်းဖြင့်၊ အာမထိ- ရှေးရှုသုံးသပ်၏။ တဿ- ထိုရဟန်းအား။ အဟံ- ငါသည်။ ကပ္ပိ- အပျိုနည်း။ သံဃာဒိသေသံ- သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ- အာပတ်ပျို့။ အာပန္နောနုခေါ- ရှောက်လေထလေ။ ဣတိ- ဤပျို့။ ကုက္ကုပ္ပိ- အပျို့ပျို့သည်။ အဟောသိ- ဖြစ်ပြီ။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္တိ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေထိ- ကြားလျှောက်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခု- ရဟန်း။ သံဃာဒိသေ သဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ပျို့။ အနာပတ္တိ

အနာပဇ္ဇနံ-မရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုက္ခဗူတာ-ဒုက္ခအာပတ်
 သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ န ။တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတ
 ရော-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဝိတုယာ-သမီးအား။ ဝိတု
 ပမေန-သမီးဟူသောချစ်ခြင်းဖြင့်။ အာမသတိ-ရှေးရှုသုံးသင်၏။ (ပ)။ ဘင်္ဂ
 နိယာ-နှမအား။ ဘင်္ဂနိပေမေန-နှမဟူသော-ချစ်ခြင်းဖြင့်။ အာမသတိ-
 ရှေးရှုသုံးသင်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ-အသို့လိုသည်။အဟော
 သိ-ဖြစ်ပြီ။(ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ် အာ
 ပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ- မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဒုက္ခ
 ဗူတာ-ဒုက္ခဗူအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ဣတိ-ဤသို့။အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ န ။တေနခေါပနသမယေန-ထို
 အခါ၌။အညတရော-မထင်ရှားသော။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ပုရာဏဒုတိယံ
 ကာယ- မယားဟောင်းအား။ ကာယသံသဂ္ဂံ- ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့။
 သမာပဇ္ဇိ-ရောက်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ-အသို့လိုသည်။
 အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။(ပ)။ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ သံဃာဒိသေသံ-
 သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇော-ရောက်ပြီ။
 ဣတိ-ဤသို့။အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ န ။တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။
 အညတရော-မထင်ရှားသော။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ယက္ခိနိယာ-ဘိဇူးမ
 အား။ ကာယသံသဂ္ဂံ- ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိ-ရောက်၏။
 တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ-အသို့လိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။
 ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိ
 အနာပဇ္ဇနံ-မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ထုလ္လစ္စယဿ-ထုလ္လစ္စဉ်း
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဣတိ-
 ဤသို့။အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ န ။တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။အည
 တရော-မထင်ရှားသော။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ပဏ္ဍကဿ-ပဏ္ဍက်အား။
 ကာယသံသဂ္ဂံ-ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့။သမာပဇ္ဇိ-ရောက်၏။ တဿ-ထို
 ရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ-အသို့လိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိ အနာ
 ပဇ္ဇနံ-မရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ထုလ္လစ္စယဿ-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်
 သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ န ။တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတ

ရော-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သုတ္တိတ္ထိယာ-အိပ်ပျော်သော
မိန်းမအား။ ကာယသံသဂ္ဂ-ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိ-ရောက်၏။
တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုတ္တံ-အလို့လျှင်။ အဟောထိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။
ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိ
မဿ။ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇန-ရောက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
မိန့်တော်မူ၏။ နှစ် ၂။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်
ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မတိတ္ထိယာ-သေသောမိန်းမအား။ ကာယ
သံသဂ္ဂ-ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိ-ရောက်၏။ တဿ-ထိုရဟန်း
အား။ ကုက္ကုတ္တံ-အလို့လျှင်။ အဟောထိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။
သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ-
မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝုလ္လုဂ္ဂယဿ-ဝုလ္လုဂ္ဂဦးအာပတ်သို့။
အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ နှစ် ၂။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ အည
တရော- မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခဝနကတိတ္ထိယာ-
ဘိက္ခဝနမအား။ ကာယသံသဂ္ဂ- ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိ-
ရောက်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုတ္တံ- အလို့လျှင်။ အဟော
ထိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာ
ပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ- မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နုက္က
ဗုဿ-နုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ နှစ် ၂။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။
အညတရော- မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဒွါရမိတထံကာယ-
သစ်သားမိန်းမရှုပ်အား။ ကာယသံသဂ္ဂ- ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိ-
ရောက်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုတ္တံ- အလို့လျှင်။ အဟောထိ-
ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။
အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ နုက္ကဗုဿ-
နုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ နှစ် ၂။ တေနခေါပနသမယေန-ထို
အခါ၌။ သမ္ပဟုတ-များစွာကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ အညတရံ-
မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ သံပိဇ္ဇေတွာ-ညှပ်၍။ ဗာဟာပရံပရာယ-
မေဒ်းအဆက်ဆက်ဖြင့်။ အာနေသု-ဆောင်ကုန်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။
ကုက္ကုတ္တံ-အလို့လျှင်။ အဟောထိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်

သည်။ သာဒိယိ-သာယာသလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-
 မြတ်စွာဘုရား။ အဘိ-အဘွားသည်။ နုသာဒိယိ-မသာယာပါ။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-ဈေးကန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ အသာဒိယန္တယ- မသာယာသော
 ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်
 မူ၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ အညတရော- မထင်ရှား
 သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဣတ္ထိယာ- မိန်းမသည်။ အဘိရုဋ်- တက်အပ်
 သော။ သင်္ဂံ-တံတားကို။ သာရတ္တော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာသ
 သိ-လှုပ်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ-အယိုယိုသည်။ အဟောသိ-
 ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။
 အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ- မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။
 အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို။ ပတိပ
 ထေ-ခရီးရင်ဆိုင်၍။ ပထယိတွာ-မြင်၍။ သာရတ္တော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။
 အံသကုဋေန- ပခုံးစွန်းဖြင့်။ ပဟာရံ- ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ အဒါသိ- ပေး၏။
 တဿ- ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ-အယိုယိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။
 ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာဒိသိသ်အမဉ်ရှိသော။
 အာပတ္တိ- အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇော- ရောက်ပြီ။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်
 တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်
 ရှားသော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ ဣတ္ထိယာ- မိန်းမသည်။ အဘိရုဋ်-တက်
 အပ်သော။ ရုက္ခံ-သစ်ပင်ကို။ သာရတ္တော- ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာ
 လေသိ-လှုပ်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ-အယိုယိုသည်။ အဟောသိ-
 ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။
 အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ-မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။
 အညတရော- မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဣတ္ထိယာ- မိန်းမ
 သည်။ အဘိရုဋ်-တက်စီးအပ်သော။ နာဝံ-ဈေးကို။ သာရတ္တော-ပြင်းစွာ
 တပ်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာလေသိ-လှုပ်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ-
 အယိုယိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-
 သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ-မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-

ဖြစ်၏။ နက္ခဏီယ-နက္ခဏီ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနသမ
 ယေန-ထို့အခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဣတ္ထိ
 ယာ-မိန်းမသည်။ ဂဟိတံ-ဆွဲအပ်သော။ ရဇ္ဇု-ကြီးကို။ သာရတ္ထော-ပြင်းစွာ
 တပ်သည်ဖြစ်၍။ အာဝိဋ္ဌိ-ဆွဲ၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုဗ္ဗံ-အယိုယို
 သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာ
 ဒိဒေါသအာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ-မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ထုလ္လစ္စယဿ-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါ
 ပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။
 ဣတ္ထိယာ-မိန်းမသည်။ ဂဟိတံ-ဆွဲအပ်သော။ ဒဏ္ဍံ-တုတ်တံကို။ သာ
 ရတ္ထော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ အာဝိဋ္ဌိ-ဆွဲ၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။
 ကုက္ကုဗ္ဗံ-အယိုယိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာ
 ဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ-မရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ထုလ္လစ္စယဿ-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်
 တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှား
 သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သာရတ္ထော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣတ္ထိ-
 မိန်းမကို။ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်။ ပဏာမေသိ-တွန်း၏။ တဿ-ထိုရဟန်း
 အား။ ကုက္ကုဗ္ဗံ-အယိုယိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။
 သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ-မရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ထုလ္လစ္စယဿ-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်
 တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှား
 သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမသည်။ ဝန္ဓန္တိယာ- ရှိသည့်
 ရှိသော။ သာရတ္ထော- ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ ပါဒံ-ခြေကို။ ဥစ္စာရေသိ-
 ကြွ၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုဗ္ဗံ-အယိုယိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။
 (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ ဝဗ္ဗံ-သင်သည်။ သံဃာဒိသေသံ- သံဃာဒိသိသ်
 အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇော-ရောက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-
 မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို။ ဂဗ္ဗာသာမိ-

ကိုင်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝါယမိတွာ-လုံးလပြု၍။ နဆုဂိ-မထိ။ တဿ-ထိုရဟန်း
 အား။ ကုက္ကုစ္စံ-အထို့ထိုသည်။ အဟောသိ- ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။
 သံဃာဒိဿေသာ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိ အနာပတ္တနံ-
 မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဒုဿ-ဒုက္ကဒ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဒုတိယော-နှစ်ခုမြောက်သော။ သံဃာဒိဿေသာ-သံဃာ
 ဒိသိသ်သည်။ နိဗ္ဗိတော-ပြီးပြီ။ ။

၃. ဒုဗ္ဗုလ္လဝါစာ-သိက္ခာပုဒ်။

တေန သမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိက္ခိကဿ-အနာ
 ထဝိကံသူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတ
 ဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေထိုင်မူ၏။ တေန ခေါပနသမ
 ယေန-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ အရုဉ္ဇေ-တော၌။
 ဝိဟရတိ-နေ၏။ တဿ အာယသ္မာတော- ထိုအရှင်ဥဒါယီ၏။ ဝိဟာရေ-
 ကျောင်းသည်။ အဘိဂ္ဂပေါ-အလွန်အဆင်းထူးသည်။ ဒဿနိယော-ရှုချင်
 ဘွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကော- ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 တေန ခေါပန သမယေန-ထိုအခါ၌။ သမ္မဟုဿ-များစွာကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-
 မိန်းမတို့သည်။ ဝိဟာရပေက္ခိကာယော- ကျောင်းကို ကြည့်လိုကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ အာရာမံ- အရံသို့။ အာဂမံသု-လာကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။
 တာဣတ္ထိယော- ထိုမိန်းမတို့သည်။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ
 ဥဒါယီ- အရှင်ဥဒါယီသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဥဒါယီရှိရာအရပ်
 သို့။ ဥပသကံမိသု- ကပ်လေကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ- ကပ်လေကုန်ပြီး၍။
 အာယသ္မန္တံဥဒါယီ- အရှင်ဥဒါယီကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ မယံ-
 အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အယျဿ-အရှင်၏။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ပေက္ခိတံ-
 ကြည့်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမ- အလိုရှိပါကုန်၏။ ဣတိဇေတံ ဝစနံ- ဤသို့သော
 စကားကို။ အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ
 ဥဒါယီ- အရှင်ဥဒါယီသည်။ တာဣတ္ထိယော-ထိုမိန်းမတို့ကို။ ဝိဟာရံ-
 ကျောင်းကို။ ပေက္ခာပေတွာ- ကြည့်စေ၍။ တာသံဣတ္ထိနံ- ထိုမိန်းမတို့၏။
 ဝစ္စမဂ္ဂံ-ဝစ္စမဂ် ကိုလည်းကောင်း။ ပဿာဝမဂ္ဂံ-ပဿာဝမဂ် ကိုလည်း

ကောင်း။ အာဒိဿ- ရည်၍။ ဝဏ္ဏဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆို၏။ အဝဏ္ဏဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကံလည်း။ ဘဏတိ-ဆို၏။ ယာစတိဝိ-တောင်းလည်း တောင်း၏။ အာယာစတိဝိ-တောင့်တလည်း တောင့်တ၏။ ပုစ္ဆတိဝိ-မေးလည်းမေး၏။ ပဋိပုစ္ဆတိဝိ-တဘန်လည်းမေး၏။ အာစိက္ခတိဝိ-ကြားလည်း ကြား၏။ အနုဿာသတိဝိ-ဆုံးလည်းဆုံးမ၏။ အက္ကောသတိဝိ-ဆဲလည်းဆဲရေး၏။ သာတာ ဣတ္ထိယော-အကြင်မိန်းမတို့သည်။ ဆိန္ဒိကာ-ပြတ်သောဩတ္တပ္ပ ရှိကုန်၏။ ဂုတ္တိကာ-စဉ်းလဲစဉ်းစားများကုန်၏။ အဟိရိကာ-အရှက်မရှိကုန်။ တာ-ထိုမိန်းမတို့သည်။ အာယသ္မတာဥဒါယိနာ-အရှင်ဥဒါယိနှင့်။ သဒ္ဓိ-တထွ။ ဗြာသန္တိဝိ- ပြီးလည်းပြီးကုန်၏။ ဥလ္လပန္တိဝိ- ပြီးမြောက်သော စကားကိုဆိုလည်းဆိုကုန်၏။ ဥဇ္ဈယန္တိဝိ-ပြင်းစွာလည်းရယ်ကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဈေန္တိဝိ- ပျက်ရယ်လည်းပြုကုန်၏။ ယာပနတာဣတ္ထိယော- အကြင်မိန်းမတို့သည်ကား။ ဟိရိမနာ-ရှက်ကြောက်တတ်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ တာ-ထိုမိန်းမတို့သည်။ နိက္ခမိတွာ-အရံမှထွက်ကုန်၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ ဥဇ္ဈာပေန္တိ- အယုတ်အားဖြင့် သိစေကုန်၏။ ကိဉ္ဇဇ္ဈာပေန္တိ-အဘယ်သို့အယုတ်အားဖြင့် သိစေကုန်သနည်း။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ ဣဒံဝစံ- ဤစကားသည်။ နုတ္တန္တံ- ရဟန်းတို့အားမကျောက်ပတ်။ နပတိရူပံ- ရဟန်းတို့အားမသင့်တင့်။ သာမိကေနဝိ-လင်သည်လည်း။ ဝေ-ဤသို့။ ဝုတ္တာ-ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ နုဇ္ဈေယျာမ-အလိုမရှိကုန်။ အယေနုဥဒါယိနာ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ ဝုတ္တာ-ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကိဉ္ဇုဇ္ဈေယျာမ-အဘယ်မှာ အလိုရှိကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာပေန္တိ-အယုတ်အားဖြင့် သိစေကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာယသ္မတာဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ မာတုဂါမံ-မာတုဂါမကို။ ဒုဗ္ဗလ္လာဟိ-ရန်ခင်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ-စကားတို့ဖြင့်။ ဩဘာသိဿတိနာမ-ပြယ်ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေတ္ထိဒိဒါနေ-ဤအကြောင်း၌။ တေတ္ထိပကရဏေ-ဤအရာ၌။ ဘိက္ခုသံစံ-ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္နိပါတာပေတွာ-စဉ်းဝေးစေ၍။ အာယသ္မန္တုဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိကို။

ပဋိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ကိံ ပဋိပုစ္ဆိ-အဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း။ ဥဒါယိ-
 ဥဒါယိ၊ တံ-သင်သည်။ မာတုဂါမံ-မာတုဂါမကို။ ဒုဠုလ္လာဟိ- ရှုန့်ရင်းကုန်
 သော။ ဝါစာဟိ-စကားတို့ဖြင့်။ ဩဘာသထိ-ပြယ်ဆို၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ကိ-
 အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ-
 မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 အဝေါစ-ဈေးကွက်၏။ သဂဝါ-တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ကိံဝိဂရဟိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့တော်မူသ
 နည်း။ မောဗာပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မဖိုးအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ အနန္တတ္ထဝိယံ-
 မထျှောက်ပတ်။ အနန္တလောမိကံ-မထျှော်။ အပ္ပတိရူပံ-မသင့်တင့်။ အသာမ
 ဏကံ-ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာမဟုတ်။ အကပ္ပိယံ-မအပ်။ အကရဏီယံ-
 မပြုအပ်။ မောဗာပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မဖိုးအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ကထံဟိ-
 အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တံ-သင်သည်။ မာတုဂါမံ- မာတုဂါမကို။
 ဒုဠုလ္လာဟိ-ရှုန့်ရင်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ-စကားတို့ဖြင့်။ ဩဘာသထိသသာထိ
 နာမ- ပြယ်ဆိုဘိသနည်း။ မောဗာပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မဖိုး အချည်းနှီးသော
 ယောကျ်ား။ မယာ-ငါဘုရားသည်။ အနေကပရိယာယေန-မျှားစွာသောအ
 ကြောင်းဖြင့်။ ဝိရာဂါယ- တပ်ခြင်းကင်းစိမ့်သောဌာ။ ဓမ္မော- တရားကို။
 ဒေသိတောနန္ဒ-ဟောတော်မူအပ်သည်မဟုတ်လော။ သရာဂါယ-တပ်ခြင်းနှင့်
 တကွ ဖြစ်စိမ့်သောဌာ။ နောဒေသိတောနန္ဒ- ဗဟောအပ်သည် မဟုတ်
 လော။ (ပ)။ ကာမပရိစ္ဆာဟာနံ- ကာမတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းတို့ကို။
 ဝူပယမော-ငြိမ်းခြင်းကို။ အက္ခာတောနန္ဒ-ဟောတော်မူအပ် သည် မဟုတ်
 လော။ မောဗာပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မဖိုးအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ဇေတံ-ဤအမှု
 အရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း။ ပယာ
 ဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းဌာ။ နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝ္ဗ
 ပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထမ-ပြုလည်း
 ပြုကြကုန်လော။ ကိံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။ ယောပန
 ဘိက္ခူ-အကြင်ရဟန်းသည်။ ဩတိဇ္ဇော-ရာဂတည်းဟူသောဘိလူးသည်
 ပူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပရိဏတေန-ဘောက် ပြန်၍တည်သော။ စိက္ခေန-
 စိတ်ဖြင့်။ မာတုဂါမံ-မာတုဂါမကို။ ဒုဠုလ္လာဟိ-ရှုန့်ရင်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ-
 စကားတို့ဖြင့်။ ယုဝါ-ထုလင်ပျိုသည်။ ယုဝါတိ-မိန်းမပျိုကို။ မေထုနုပသံ
 ဟိတာဟိ-မေထုနုနှင့်စပ်သောစကားတို့ဖြင့်။ ဩသာသေယျာထာ-ပြယ်
 ဆိုသကဲ့သို့။ ဩဘာသေယျာ-ပြယ်ဆိုငြားအံ့။ တသာဘိက္ခူဇေန-ထိုရဟန်း

အား။ သံဃာဒိသေသော-သံဃာဒိသိသံအမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော-
အာပတ်အပေါင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣဏိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြ
ကည်းမြဲကြကုန်လေ့၎။ ။ ပေယာပနာတိ-ပေယာပနဟူသည်ကား ။ ယံဒိသော-
အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ပေယာဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ-
ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ-ဤအရာ၌။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်း
ကို။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော-အလိမ္မိအပ်၏။ ဩတိဏ္ဍောနာမ-
ဩတိဏ္ဍိမည်သည်ကား။ သာရတ္ထော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ အပေက္ခဝါ-
ဥက္ခကံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဗန္ဓစိတ္တော-ရာဂဖြင့်သွဲ့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
ဝိပရိဏာတန္တိ-ဝိပရိဏာတံဟူသည်ကား။ ရတ္တံ-တပ်သော။ စိတ္တံဝိ-စိတ်သည်
လည်း။ ဝိပရိဏာတံ-ဝိပရိဏာတမည်၏။ ဒုဗ္ဗိ-အမျက်ထွက်သော။ စိတ္တံဝိ-
စိတ်သည်လည်း။ ဝိပရိဏာတံ-ဝိပရိဏာတမည်၏။ မုဗ္ဗိ-တွေဝေသော။ စိတ္တံဝိ-
စိတ်သည်။ ဝိပရိဏာတံ-ဝိပရိဏာတမည်၏။ အဝိစ-စင်စင်သော်ကား။ ရတ္တံ-
တပ်သော။ စိတ္တံ-စိတ်ကို။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ-ဤအရာ၌။ ဝိပရိဏာတန္တိ-ဝိပရိဏာ
တဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ-အလိမ္မိအပ်၏။ မာတုဂါမောနာမ-မာတုဂါမမည်သည်
ကား။ မနုသိတ္ထိ-လူမိန်းမတည်း။ နယက္ခိ-ဘီလူးမမဟုတ်။ နပေတိ-ပြိတ္တာမ
မဟုတ်။ နတိရစ္ဆာန ဝုတာ-တိရစ္ဆာန်မ မဟုတ်။ ဝိညူ- သိကြားလိပ်မာ
သော။ သုဘာသိတ ဒုဗ္ဗာသိတံ-ကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သောစကား
မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားကို။ ဒုဗ္ဗုလ္လဒုဗ္ဗုလ္လံ-ရုန်ရင်းသောစကား
မရုန်ရင်းသောစကားကို။ အာဇာနိတံ-သိခြင်းငှ။ ပဋိဗလား-စွမ်းနိုင်သော
မိန်းမသည်။ မာတုဂါမောနာမ-မာတုဂါမမည်၏။ ဒုဗ္ဗုလ္လာ-ရုန်ရင်းသော။
ဝါစာနာမ-စကားမည်သည်ကား။ ဝစ္စမဂ္ဂပသာဝမဂ္ဂေ-ပစ္စမဂ်ပသာဝမဂ်
၌။ မေထုနဓမ္မပဋိသံယုတ္တာ-မေထုနအကျင့်နှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ဝါစာ-စကား
တည်း။ ဩဘာသေယျာတိ-ဩဘာသေယျဟူသည်ကား။ အဏ္ဏာစာရော-
လွန်ကျူးသောအကျင့်ကို။ ဝုစ္စကိ-ဆိုအပ်၏။ ယထာတံယုဝါယုဝတိန္တိ-
ယထဒတံ ယုဝါယုဝတိ”ဟူသည်ကား။ ဒဟရော-ယောကျ်ားလော်လည်။
ဒဟရိ-မိန်းမလော်လည်။ တရုဏော-ယောကျ်ားမျိုးသည်။ တရုဏိ-မိန်းမမျိုး
ကို။ ကာမဘောဂီ-ကာမစည်းစိမ်ကိုခံစားသောယောကျ်ားသည်။ ကာမ
ဘောဂိနိ-ကာမစည်းစိမ်ကိုခံစားသောမိန်းမကို။ မေထုနုပသံဟိတာဟိတိ-
မေထုနုပသံဟိတာဟိဟူသည်ကား။ မေထုနုပဋိသံယုတ္တာဟိ-မေထုနုနှင့်
စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ဝါစာဟိ-စကားတို့ဖြင့်။ သံဃာဒိသေသောတိ-သံဃာဒိ
သေသောဟူသည်ကား။ (ပ)။ တေနဝိ-ထိုကြောင့်လည်း။ သံဃာဒိသေသော

တိ-သံဃာဒိသေသောဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ-ဆိုအပ်၏။ ။ နွေမဂ္ဂေ-နှစ်ပါးသောဝစ္စ
မဂ်ပဿာဝမဂ်တို့ကို။ အာဒိဿ-ရည်၍။ ဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ တာဏတိ
ဆို၏။ အဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ တာဏတိ-ဆို၏။ ယာစတိဝိ-တောင်း
လည်းတောင်း၏။ အာယာစတိဝိ-တောင့်တလည်းတောင့်တ၏။ ပုစ္ဆတိဝိ-မေး
လည်းမေး၏။ ပဋိပုစ္ဆတိဝိ-တဘန်လည်းမေး၏။ အာစိက္ခတိဝိ-ကြားလည်း
ကြား၏။ အနုဿာသတိဝိ-ဆုံးလည်းဆုံးမ၏။ အက္ခောသတိဝိ-ဆဲလည်းဆဲရေး၏။
ဝဏ္ဏိဘဏတိနာမ-ဝဏ္ဏိဘဏတိမည်သည်ကား။ နွေမဂ္ဂေ-နှစ်ပါးသောဝုစ္စ
မဂ်ပဿာဝမဂ်တို့ကို။ ထောမေတိ-ငြီးပွမ်း၏။ ဝဏ္ဏတိ-ကျေးဇူးကိုဆို၏။
ပသံသတိ-အံ့ဩပြောဆို၏။ အဝဏ္ဏိဘဏတိနာမ- အဝဏ္ဏိဘဏတိမည်
သည်ကား။ နွေမဂ္ဂေ-နှစ်ပါးသောဝုစ္စမဂ်ပဿာဝမဂ်တို့ကို။ ခံသေတိ-ဆဲရေး
၏။ ဝဏ္ဏတိ ရှုတ်ချ၏။ ဂရဟတိ-ကဲ့ရဲ့၏။ ယာစတိနာမ-ယာစတိမည်သည်
ကား။ မေ-ငါ့အား။ ဒေတိ-ပေးလော့။ မေ-ငါ့အား။ ဒါတု-ပေးခြင်းငှာ။ အရ
ဟသိ-ထိုက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ယာစတိ-တောင်း၏။ အာယာစတိနာမ-အာ
ယာစတိမည်သည်ကား။ ကဒါ-အဘယ်အခါ၌။ တေ-သင်၏။ မာတာ-
အမိသည်။ ပသိဒိဿတိ- ငါ့အား ကြည်ညိုလက္ခံနည်း။ ကဒါ-အဘယ်
အခါ၌။ တေ-သင်၏။ ဝိတာ-အဘသည်။ ပသိဒိဿတိ-ငါ့အားကြည်ညို
လက္ခံနည်း။ ကဒါ- အဘယ်အခါ၌။ တေ-သင်၏။ ဒေဝတာယော-နတ်တို့
သည်။ ပသိဒိဿန္တိ- ငါ့အားကြည်ညို ကုန်လက္ခံနည်း။ ကဒါ-အဘယ်
အခါ၌။ သုခဏော-ကောင်းသောခဏသည်။ သုလယော-ကောင်းသောလယ
သည်။ သုရဟဒတ္တာ-ကောင်းသော မုဟုတ္တသည်။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လက္ခံ
နည်း။ ကဒါ-အဘယ်အခါ၌။ တေ- သင်၏။ မေထုနံဓမ္မံ- တစ်ခြင်းတူသော
သူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်ကို။ လဘိဿာမိ-ရအံ့နည်း။ ဣတိ-
ဤသို့။ အာယာစတိ-တောင့်တ၏။ ပုစ္ဆတိနာမ။ ပုစ္ဆတိမည်သည်ကား။
ကထံ- အဘယ်သို့လျှင်။ တံ-သင်သည်။ သာမိကဿ- လင်ကြီးအား။
ဒေထိ-ပေးသနည်း။ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာရဿ- လင်ငယ်အား။
ဒေထိ-ပေးသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ-မေး၏။ ပဋိပုစ္ဆတိနာမ- ပဋိ
ပုစ္ဆတိမည်သည်ကား။ ဧဝံ-ဤသို့။ တံ-သင်သည်။ သာမိကဿ-လင်ကြီး
အား။ ဒေထိကိရ-ပေးသတတ်။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဇာရဿ-လင်ငယ်အား။ ဒေထိ
ကိရ-ပေးသတတ်။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ-တဘန်မေး၏။ အာစိက္ခတိနာမ-
အာစိက္ခတိမည် သည်ကား။ ပုဇ္ဇော-မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဒေဟိ-
ပေးလော့။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဒေန္တံ-ပေးသောမိန်းမကို။ သာမိကဿ-လင်သည်။

ဝိယာစ-ချစ်အပ်သည် လည်းကောင်း။ မနာပါစ-နှလုံးကိုပွားစေအပ်သည် လည်းကောင်း။ တပိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဘဏတိ-ဆို၏။ အနုဿ သတိနာမ-အနုဿသတိမည်သည်ကား။ အပုဗ္ဗေ-မမေးအပ်ဘဲ။ ဇေဝံ-ဤသို့။ ဒေဟိ-ပေးလော။ ဇေဝံ-ဤသို့။ ဒေန္တာ-ပေးသော မိန်းမကို။ သာမိကဿ-လင်သည်။ ဝိယာစ-ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း။ မနာပါစ-နှလုံးကိုပွားစေ အပ်သည်လည်းကောင်း။ တပိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဘဏတိ-ဆို၏။ အက္ခေသတိနာမ-အက္ခေသတိမည်သည်ကား။ အနိမိတ္တာ-ဣတ္ထိ နိမိတ်ကင်းသည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ နိမိတ္တမတ္တာ-နိမိတ်မရှိသည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အလောဟိတာ-သွေးမရှိသည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ခဝလောဟိတာ-အမြဲသွေး ယိုသည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ခဝစောဇ္ဇာ-အမြဲဆိုပိတ် အပ်သောပုဆိုးရှိသည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌရန္တိ-ယိုစီးသောသွေးရှိသည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ သီရဂဏိ- အပင်ပျိုထွက်သောအသားစွန်းရှိသည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိပဏ္ဍကာ-မိန်းမစစ် မဟုတ်ပဏ္ဍုက်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ဝေပုရိယိကာ။ ယောက်ျား၏အသွင်နှင့် တူသောမိန်းမသည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ သန္တိန္ဒာ-ဝစ္စမင်္ဂနှင့်ပဿာဝမင်္ဂစစ်သော မိန်းမသည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာ-ဥဘတောဗျည်းမသည်။ အထိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အက္ခေသတိ-ဆဲရေး၏။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခေစ- ငြင်းပွားထပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခူစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမ၏။ ဝစ္စမင်္ဂ-ဝစ္စမင်္ဂကိုလည်းကောင်း။ ပဿာဝမင်္ဂ-ပဿာဝ မင်္ဂကိုလည်းကောင်း။ အာဒိဿ-ရည်၍။ ဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ တဏတိ- ဆိုအံ့။ အဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ ယာစတိဝိ-တောင်း လည်းတောင်းအံ့။ အာယာစတိဝိ-တောင့်တလည်းတောင့်တအံ့။ ပုစ္ဆတိဝိ- မေးလည်းမေးအံ့။ ပဋိပုစ္ဆတိဝိ-တာန်လည်းမေးအံ့။ အာစိက္ခတိဝိ-ကြားလည်း ကြားအံ့။ အနုဿသတိဝိ- ဆုံးစည်းဆုံးမအံ့။ အက္ခေသတိဝိ-ဆဲလည်း ဆဲရေးအံ့။ သံဗာဒိသေသဿ-သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ၄။ ဇေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော- မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ခိန္နံ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမ တို့၌။ ဣတ္ထိသညိ-မိန်းမဟုတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခေစ-ငြင်းပွားထပ် ခြင်း သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခူစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ခိန္နံ- နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ ဝစ္စမင်္ဂ-ဝစ္စမင်္ဂကိုလည်းကောင်း။ ပဿာဝမင်္ဂ-ပဿာဝမင်္ဂ ကိုလည်းကောင်း။ အာဒိဿ-ရည်၍။ ဝဏ္ဏိဝိ-

ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ အဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ (ပ)။ အက္ခောသတိဝိ- ဆဲလည်းဆဲရေးအံ့။ နိန္ဒိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသနံ။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတတ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒိ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ဝစ္စမဂ္ဂံ- ဝစ္စမင်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿာဝမဂ္ဂံ- ပဿာဝမင်ကိုလည်းကောင်း။ အာဒိဿ-ရည်၍။ ဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ အဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ အက္ခောသတိဝိ-ဆဲလည်းဆဲရေးအံ့။ သံဃာဒိသေသန- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတတ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမ၏။ ဝစ္စမဂ္ဂံ-ဝစ္စမင်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿာဝမဂ္ဂံ-ပဿာဝမင်ကိုလည်းကောင်း။ ဋ္ဌပေတွာ-ထား၍။ အက္ခေကံ-ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်မှအောက်ကို ဥပ္ပဇာဏုမဏ္ဍလံ-ပုဆစ်ခုဝန်းနှစ်ဘက်မှအထက်ကို။ အာဒိဿ-ရည်၍။ ဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ အဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ အက္ခောသတိဝိ-ဆဲလည်းဆဲရေးအံ့။ ထုလ္လစ္စယဿ-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ ဇေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်ကုန်၏။ နိန္ဒိ- နှစ်ယောက် ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ- မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသည်- မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတတ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ- ရဟန်းသည်လည်း။ နိန္ဒိ- နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ ဝစ္စမဂ္ဂံ-ဝစ္စမင်ကိုလည်း ကောင်း။ ပဿာဝမဂ္ဂံ-ပဿာဝမင်ကိုလည်းကောင်း။ ဋ္ဌပေတွာ-ထား၍။ အက္ခေကံ-ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်မှ အောက်ကို။ ဥပ္ပဇာဏုမဏ္ဍလံ။ ပုဆစ်ခုဝန်းနှစ်ဘက်မှ အထက်ကို။ အာဒိဿ-ရည်၍။ ဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ အဝဏ္ဏိဝိ- ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ ဘဏတိ- ဆိုအံ့။ (ပ)။ အက္ခောသတိဝိ-ဆဲလည်း ဆဲရေးအံ့။ နိန္ဒိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယာနံ- ထုလ္လစ္စဉ်း

အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။
 ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်
 လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒံ- နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ ဣတ္ထိသည်-
 မိန်းမဟုတ်သည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒံ-နှစ်ယောက်ကုန်သော
 သူတို့၏။ ဝစ္စမဂ္ဂံ-ဇွဲမက်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿာဝမဂ္ဂံ-ပဿာဝမက်ကို
 နည်းကောင်း။ ဌပေတွာ-အေး၍။ အက္ခေကံ-ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်မှအောက်ကို။
 ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလံ-ပုဆစ်ခူးဝန်းနှစ်ဘက်မှအောက်ကို။ အာဒိဿ-ရည်၍။
 ဝဏ္ဏံဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ အဝဏ္ဏံဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကို
 လည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ (ပ)။ အက္ခေသတိဝိ-ဆဲလည်းဆဲရေးအံ့။ ထုလ္လစ္စ
 ယေန-ထုလ္လစ္စည်း အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်
 လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုတ်သည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထော
 စ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်
 လည်း။ ဣတ္ထိဿ-မိန်းမ၏။ ဥဗ္ဘက္ခကံ-ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်မှအောက်ကို။ အဝေ
 ဇာဏုမဏ္ဍလံ- ပုဆစ်ခူးဝန်းနှစ်ဘက်မှ အောက်ကို။ အာဒိဿ-ရည်၍။
 ဝဏ္ဏံဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ အဝဏ္ဏံဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။
 ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ (ပ)။ အက္ခေသတိဝိ- ဆဲလည်းဆဲရေးအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 (ပ)။ ။ ဒွေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဒွိန္ဒံ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟု
 တ်သည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဒွိန္ဒံ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-
 မိန်းမတို့၏။ ဥဗ္ဘက္ခကံ- ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်မှ အောက်ကို။ အဝေဇာဏု
 မဏ္ဍလံ-ပုဆစ်ခူးဝန်းနှစ်ဘက်မှအောက်ကို။ အာဒိဿ-ရည်၍။ ဝဏ္ဏံဝိ-
 ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ အဝဏ္ဏံဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ ဘဏ
 တိ-ဆိုအံ့။ (ပ)။ အက္ခေသတိဝိ-ဆဲလည်းဆဲရေးအံ့။ ဒွိန္ဒံ-နှစ်ချက်ကုန်သော။
 ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်း သည်။ ဟော
 တိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကော
 စ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘိန္ဒံ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့
 ၌။ ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုတ်သည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်း

သည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သောသူတို့၏။ဥက္ကဋ္ဌကွက်-ဥှပ်ရိုးနှစ်ဟက်မှဒေလက်ကို။ အခေဓာဇဏု
 မဏ္ဍလံ-ပုဆစ်ခူးဝန်း နှစ်ဘက်၌ အောက်ကို။ အာဒိဿ-ရည်၍။ ဝဏ္ဏိဝိ-
 ကျေးဇူးကိုလည်း။ဘဏတိ-ဆိုအံ့။အဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ဘဏတိ-
 ဆိုအံ့။(ပ)။ အက္ခေသတိဝိ-ဆဲလည်းဆဲရေးအံ့။ ဗြိန္ဒူ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ဒုက္က
 ဇာနံ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။(ပ)။ ။ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမ၏။ကာယပဋိဗဒ္ဓိ-ကိုယ်
 နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။အာဒိဿ-ရည်၍။ဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ဘဏတိ-
 ဆိုအံ့။အဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ဘဏတိ-ဆိုအံ့။(ပ)။အက္ခေသတိဝိ-
 ဆဲလည်းဆဲရေးအံ့။ ဒုက္ကဇဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ ။ဇ္ဇေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ဣတ္ထိယော-မိန်းမ
 တို့သည်။ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ဗြိန္ဒူ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၌။
 ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်း
 သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ဗြိန္ဒူ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓိ-ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို။
 အာဒိဿ-ရည်၍။ ဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။ အဝဏ္ဏိဝိ-
 ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ ဘဏတိ-ဆိုအံ့။(ပ)။ အက္ခေသတိဝိ-ဆဲလည်းဆဲရေး
 အံ့။ဗြိန္ဒူ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ဒုက္ကဇာနံ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ ။ ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဥဘိန္ဒူ-
 နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၌။ဣတ္ထိသည်-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သာ
 ရက္ခောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဘိက္ခုစ-ရဟန်း
 သည်လည်း။ ဥဘိန္ဒူ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓိ-ကိုယ်နှင့်
 စပ်သောဝတ္ထုကို။ အာဒိဿ-ရည်၍။ ဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးကိုလည်း။ဘဏတိ-
 ဆိုအံ့။အဝဏ္ဏိဝိ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း။ဘဏတိ-ဆိုအံ့။(ပ)။အက္ခေသတိဝိ-
 ဆဲလည်းဆဲရေးအံ့။ ဗြိန္ဒူ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဇာနံ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ ။အတ္ထပုဇေက္ခာ
 ရဿ-အနက်ကိုရှေးရှုပြုသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ဓမ္မပုဇေက္ခာရဿ-
 ပါဠိကိုရှေးရှုပြုသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။အနုဿသနိပုဇေက္ခာရဿ-

ဆုံးမခြင်းကိုရှေးရှုပြုသောရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓတ္တကဿ-ရူးသော
ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ အာဒိကန္တိကဿ-အစဉ်အမှုရှိသော ရဟန်းအား
လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်၊ ဣတိ-ဤသည်လျှင်ပဒဘာဇနိ
အပြီးတည်း။ ။

လောဟိတံ-နိသေဝကမ္မဿ။ ကက္ကဿ-ထူသောအမွှေးရှိသောကမ္မဿ။
အာကိဗ္ဗံ-ရှုတ်ထွေးသောအမွှေးရှိသော ကမ္မဿ။ ခရံ-ကြမ်းသောအမွှေး
ရှိသောကမ္မဿ။ ဒီဗံ-ရှည်သော အမွှေးရှိသောစုလျား။ ဝါရိတံ-စိုက်ပျိုး
အင်းပြီလော။ ကပ္ပိ-အသိနည်း။ မဂ္ဂေါ-ခရီးသည်။ သံသိဒတိ-နစ်ဇြီလော။
သဒ္ဓါ-သဒ္ဓါကားနှင်ပြည့်စုံ၏။ ဒါနေန-ပေးခြင်းဖြင့်။ ကမ္မနာ-အမှုဖြင့်။ ဣတိ
အယံ-ဤသည်ကား။ မာတိကာ-မာတိကာတည်း။ ။

တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-
မိန်းမသည်။ နဝရတ္တံ-ဆိုးသစ်ဖြစ်သော။ ကမ္မလံ-ကမ္မလကံ။ ပါရုတာ-
ဂြိုသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
သည်။ သာရတ္ထော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ တံဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမကို။ ဘဂိနိ-
နမ။ တေ-သင်အား။ လောဟိတံခေါ- နိသည်သာတည်း။ ဣတိဇေတံဝစနံ-
ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ သာဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်။ နပဗ္ဗိင်ဇာနိ-
မထိ။ အယျ-အမှင်။ အာမ-ဒိပါ၏။ နဝရတ္ထော-ဆိုးသစ်ဖြစ်သော။ ကမ္မလော-
ကမ္မလာတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။
ကပ္ပိ-အသိနည်း။ အဟံ-ငါသည်။ သံဗာဒိသေသံ-သံဗာဒိသိသံအမည်ရှိ
သော။ အာပတ္တိ- အာပတ်သို့။ အာပန္နောနုခေါ-ရောက်လေသလော။ ဣတိ-
ဤသို့။ ကုက္ကုဗ္ဗံ-အယိုယိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ ဇေတမတ္တံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်၏။
ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဗာဒိသေသဿ-သံဗာဒိသိသံအာပတ်သို့။ အနာပတ္တိ
အနာပစ္ဆန္ဒံ-မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်
သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အပေါ
စ-မိန့်တော်မူ၏။ န ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်
ရှားသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ ခရကမ္မလံ-ကြမ်းသောကမ္မလာကို။ ပါရုတာ-
ဂြိုသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
သည်။ သာရတ္ထော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ တံဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမကို။ ဘဂိနိ-နမ။

တေ-သင်အား။ ကက္ကသလောမံ-ထူထဲကြမ်းတန်းသောအမွှေးရှိ၏။ ဣတိဇေတံ
 ဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ သာဇ္ဇုတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်။ နပဒ္ဓိဝိ
 ဇာနိ-မထိ။ အယျ-အရှင်။ အာမ-ထူထဲကြမ်းတန်းပါ၏။ ခရကမ္မဏကော-
 ကြမ်းသောကမ္မဏတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ တဿ-ထိုရ
 ဟန်းအား။ ကုက္ကုပ္ပံ-အလိုလိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။
 သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိထိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ-မရော်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။
 တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရေ-မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-
 မိန်းမသည်။ နဝါဂတံ-ယက်သစ်စဖြစ်သော။ ကမ္မဇလံ-ကမ္မဇာကို။
 ပါရုဏာ-မြို့သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညတရေ-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းသည်။ သာရတ္ထော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ တံဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမကို။
 ဘဂိနိ-နှမ။ တေ-သင်အား။ အာကိဏ္ဏလောမံခေါ-ရော့မြှမ်းသောအမွှေးရှိ
 သည်သာတည်း။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။
 သာဇ္ဇုတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်။ နပဒ္ဓိဝိဇာနိ-မထိ။ အယျ-အရှင်။ အာမ-
 ရော့မြှမ်းသောအမွှေးရှိပါ၏။ နဝါဂတော-ယက်သစ်စဖြစ်သော။ ကမ္မဇလော-
 ကမ္မဇာတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ တဿ-ထိုရဟန်း
 အား။ ကုက္ကုပ္ပံ-အလိုလိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။
 သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိထိသ် အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိ အနာပဇ္ဇနံ-
 မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာ
 ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပန သမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရေ-မထင်
 ရှားသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ ခရကမ္မဏကံ- ကြမ်းသော ကမ္မဇာကို။
 ပါရုဏာ-မြို့သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညတရေ-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းသည်။ သာရတ္ထော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ တံဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမကို။
 ဘဂိနိ-နှမ။ တေ-သင်အား။ ခရလောမံခေါ-ကြမ်းသောအမွှေးရှိသည်သာ
 တည်း။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ သာဇ္ဇုတ္ထိ-
 ထိုမိန်းမသည်။ နပဒ္ဓိဝိဇာနိ-မထိ။ အယျ-အရှင်။ အာမ-ကြမ်းသော
 အမွှေးရှိပါ၏။ ခရကမ္မဏကော-ကြမ်းသောအမွှေးရှိသော ကမ္မဇာတည်း။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုပ္ပံ-
 အလိုလိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-

ဒုဗ္ဗလ္လဝါစာ-သိက္ခာပုဒ်။

သံဃာဒိထိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ-မရောက်ခြင်းသည်။ ဟော
 တိ-ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ၃ ။ တေနခေါ
 ပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။
 ပါဝါရံ-စုလျားကို။ ဝါရုတာ-ရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညတရော-မထင်
 ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သာရက္ခော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ တံဣတ္ထိ-
 ထိုမိန်းမကို။ ဘဂိနိ-နှမ။ တေ-သင်အား။ ဒိဃာဇောမောခေါ-ရှည်သောအမွှေး
 ရှိသည်သာတည်း။ ဣတိဇေတံဝစနံ။ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။
 သာဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်။ နပဗ္ဗိဝိဇာနိ-မသိ။ အယျ-အရှင်။ အာမ-ရှည်သော
 အမွှေးရှိပါ၏။ ပါဝါရော-စုလျားတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။
 တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုတ္တံ-အလို့လို့သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။
 ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိထိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိ
 အနာပဇ္ဇနံ-မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ၄ ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-
 မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ ခေတ္တံ-လယ်ကို။ ဝပါပေတွာ-ပိုက်စေ၍။
 အာဂစ္ဆတိ-လာ၏။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သာ
 ရက္ခော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ တံဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမကို။ ဘဂိနိ-နှမ။ တေ-သင်
 အား။ ဝါဝိတံခေါ-ပိုက်အပ်ပြီလော။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။
 အဝေါစ-ဆို၏။ သာဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်။ နပဗ္ဗိဝိဇာနိ-မသိ။ အယျ-အရှင်။
 အာမ-ပိုက်အပ်ပြီ။ နောစခေါပဗ္ဗိဝတ္တံ-ပိုက်၍မပြီးသေး။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
 လျှောက်၏။ တဿ- ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုတ္တံ-အလို့လို့သည်။ အဟောသိ-
 ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိထိသ်အာပတ်သို့။
 အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ-မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ၅ ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတ
 ရော-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ပရိဗ္ဗာဇိကံ-ပရိဗ္ဗာဇိကံကို။ ပဗ္ဗိဗ
 ဝေ-ခရီးရှင်ဆိုင်း၌။ ပဿိတွာ-မြင်၍။ သာရက္ခော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။
 တံပရိဗ္ဗာဇိကံ-ထိုပရိဗ္ဗာဇိကံကို။ ဘဂိနိ-နှမ။ ကတ္တိ-အသို့နည်း။ မဂ္ဂေါ-ခရီးသည်။
 သံဘိဗတိ-နစ်၏လော။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။
 သာပရိဗ္ဗာဇိကံ-ထိုပရိဗ္ဗာဇိကံသည်။ နပဗ္ဗိဝိဇာနိ-မသိ။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ အာမ-

နစ်ပါ၏။ ပဋိပတ္တိသေသိ-သွားထွက် ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ တဿ-
ထိုရဟန်းအား။ ဣက္ကုတ္တံ-အသို့လို့သည်။ အဟောသိ- ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-
ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသသိ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပတ္တိ-
မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ထုလ္လုပ္ပယဿ-ထုလ္လုပ္ပဦးအာပတ်သို့။
အာပတ္တိအာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
မိန့်တော်မူ၏။ ၆ ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှား
သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သာရက္ခော-ပြင်းစွာတစ်သည်ဖြစ်၍။ အညတရ-
မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို။ ဘဂိနိ-နှမ။ တံ-သင်သည်။ သဒ္ဓါ-သဒ္ဓါတရား
နှင့်ပြည့်စုံသည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ အဝိစ-ထိုသို့သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း။
ယံ-အကြင်ဝတ္ထုကို။ သာမိကဿ-လင်အား။ ဒေသိ-ပေး၏။ တံ-ထိုဝတ္ထုကို။
အမှာကံ-ငါတို့အား။ နဒေသိ-မပေး။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။
အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ကိ-အဘယ်ဝတ္ထုနည်း။ ဣတိ-
ဤသို့။ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မေထုနံဓမ္မံ-တပ်ခြင်း တူသောသူနှစ်
ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။
တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ဣက္ကုတ္တံ- အသို့လို့သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။
ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ သံဃာဒိသေသိ-သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိ
သော။ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာပန္နော-ရောက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်
တော်မူ၏။ ၆ ။ တေနခေါပန သမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှား
သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သာရက္ခော-ပြင်းစွာတစ်သည်ဖြစ်၍။ အညတရ-
မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို။ ဘဂိနိ-နှမ။ တံ-သင်သည်။ သဒ္ဓါ-သဒ္ဓါ
တရားနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အသိ- ဖြစ်၏။ အဝိစ-ထိုသို့သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ
သော်လည်း။ ယံအဂ္ဂဒါနံ-အကြင်မြတ်သော အလှူသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တံ-ထို
မြတ်သောအလှူကို။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ နဒေသိ-မလှူ။ ဣတိဇေတံဝစနံ- ဤသို့
သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဂ္ဂဒါနံ မြတ်သော
အလှူသည်။ ကိ-အဘယ်အလှူနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်။ မေထုနံဓမ္မံ-တပ်ခြင်းတူသော သူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အ
ပျင့်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ဣက္ကုတ္တံ-
အသို့လို့သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ သံဃာ
ဒိသေသိ-သံဃာဒိသိသ် အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာပန္နော-
ရောက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ၆ ။ တေနခေါပနသမယေန-
ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ ဘန္တေ-အမှုကို။

ကရောတိ-ပြု၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သာရတ္ထော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။
 တံ့ဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမကို။ ဘဂိနိ-နှမ။ တိဗ္ဗ-ရပ်လော့အဟံ-ငါသည်။ ကရိဿာမိ
 ပြုအံ့။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ (ပ)။ ဘဂိနိ-နှမ။
 နိသီဒ-ထိုင်လော့။ အဟံ-ငါသည်။ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့။ ဣတိဇေတံဝစနံ။ ဤသို့
 သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ (ပ)။ ဘဂိနိ-နှမ။ နိဗ္ဗုဇ္ဇ-အိပ်လော့။ အဟံ-
 ငါသည်။ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-
 ဆို၏။ သာဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်။ နပဒ္ဓိဝိဇာနိ-မသိ၊ တဿ-ထိုရဟန်းအား။
 ကုက္ကုပ္ပံ-အယိုလှိုလှိုသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သဝံစာဒိ
 သေသဿ-သံစာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ။ မရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။
 တတိယသံစာဒိသေသော-တတိယသံစာဒိသိသ်သည်။ နိဗ္ဗိတော-ပြီးပြီ။

၄ - အတ္တကာမ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘင်္ဂဝါ-တုန်းသော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ-အနာထ
 ပိဏ္ဍိသူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့ထျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝ
 နေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမ
 ယေန-ထိုအခါ၌။ အာပဗ္ဗာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာ
 ဝတ္ထိပြည်၌။ ကုလုပကော- အိမ်သို့ကပ်တတ်သော ရဟန်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဗဟုကာနိ-များစွာကုန်သော။ ကုလ္လနိ-အမျိုးတို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ-
 ကပ်၏။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရာ-မထင်ရှားသော။
 မတပတိကာ-သေသောလင်ရှိသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ အဘိဇ္ဈပါ-အလွန်
 အဆင်းလှသည်။ ဒဿနိယာ-ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကာ-ကြည်လင်
 ဘွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါယီ-
 အရှင် ဥဒါယီသည်။ ပုဗ္ဗန္ဓသမယံ-နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကို
 ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ယေန-အကြင်
 အရပ်၌။ တဿာဣတ္ထိယာ-ထိုမိန်းမ၏။ နိဝေသနံ-အိပ်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။
 ဧဝံ-ထိုအခါ၌။ အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-
 ကပ်လေပြီး၍။ ပညတ္ထေ-ခင်း ထားအပ်သော။ အာသနေ-နေရာ၌။ နိသီဒိ-

ထိုင်နေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သာဓုတ္တိ-ထိုမိန်း မသည်။ ၊ ယေန-အကြင်
 အရပ်၌။ အာယသ္မာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဝေဒန-ထိုအရှင်-
 ဥဒါယီရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။
 အာယသ္မန္တံ ဥဒါယီ-အရှင် ဥဒါယီကို။ အဘိဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာရှိနိုး၍။
 ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ-ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ-
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒိ-ခေါ-ထိုင်နေပြီးသော။ တံဗ္ဗတ္ထိ-
 ထိုမိန်းမကို။ အာယသ္မာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ ဓမ္မိယာကထာယ-ပံနား
 စကားဖြင့်။ သန္ဓသေသထိ-ကောင်းစွာပြု၏။ သမာဒပေထိ-ဆောင့်တည်စေ၏။
 သရတ္တေဇေထိ-ကောင်းစွာထက်စေ၏။ သမ္ပဟံသေထိ-ကောင်းစွာ ရှင်ပေ
 ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သာဓုတ္တိ-ထိုမိန်းမသည်။ အာယသ္မာဥဒါယီနာ-
 အရှင်ဥဒါယီသည်။ ဓမ္မိယာကထာယ-တရားစကားဖြင့်။ သန္ဓသိတာ-ကောင်း
 စွာပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သမာဒပိတာ-ဆောက်တည်စေအပ်သည် ရှိသော်။
 သရတ္တေဇိတာ- ကောင်းစွာ ထက်စေအပ်သည် ရှိသော်။ သမ္ပဟံသိတာ-
 ကောင်းစွာ ရှင်စေအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မန္တံဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီကို။
 ဧဝံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဪျောက်၏။ ကိံအဝေါစ- အဘယ်သို့
 ဪျောက်သနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ယေန-အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော-
 အသိုရှိ၏။ တံ-ထိုဝတ္ထုကို။ ဝဒေယျာထ- ဆိုတော်မူပါကုန်လော။ ယဒိဒိ
 စိဝရ ပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဝိဏာန ပစ္စယဘောသန္တပရိက္ခာရံ-အကြင်သင်္ကန်း
 ဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာယူနာ၏ အထောက်အပံ့အသက်၏ အရံအထား
 ဖြစ်သော ဆေးသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တံ-ထိုသင်္ကန်းအစရှိသည်ကို။ မယံ-
 အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အယျာယ-အရှင်အား။ ဒါတံ-လှူခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗိဗလာ-စွမ်း
 နှိုင်ကုန်၏။ တံ-ထိုသင်္ကန်းအစရှိသည်ကို။ ဝဒေယျာထ-ဆိုတော်မူပါကုန်
 လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- ဪျောက်၏။ ဘဂိနိ-ဒူမ။ ယဒိဒိယေဇုမေ
 စိဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဝိဏာန ပစ္စယဘောသန္တပရိက္ခာရ-အကြင်
 သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာယူနာ၏ အထောက်အပံ့အသက်၏အရံ
 အထားဖြစ်သောဆေးတို့သည်။ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေ-ထိုသင်္ကန်းအစရှိသည်
 တို့သည်။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ နခေါဗုလ္လတာ-ရဲခဲသည်မဟုတ်ကုန်။ အဝိစ-
 စင်စစ်သော်ကား။ ယောဒေယျဓမ္မော-အကြင်ဗျူသွယ်ဝတ္ထုသည်။ အမှာကံ-
 ငါတို့အား။ ဒုလ္လဘော-ရဲခဲ၏။ တံ-ထိုရဲခဲသော ဗျူသွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒေဟိ-
 လှူလော-ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ကိံ-အဘယ်
 ဝတ္ထုသည်။ ဗုလ္လဘံ-ရဲခဲသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္ထေ-ဪျောက်အပ်စေသည်ရှိသော်။

မေထုန်ခမ္ဘာ-တပ်ခြင်းတူသောသူ နှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အကျင့်
 နည်း၊ ခုလွှာဘံ-ရခဲ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
 အပတ္တော-အလိုရှိသလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သည် ရှိသော်။
 ဘဂိနိ-နှမ၊ အပတ္တော။ အလိုရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်
 ဘုရား။ ဇေဟိ-လံာ်ထူည့်။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္တာ-လျှောက်၍။ ဩဝရကံ-တိုက်ခန်း
 သို့။ ပပိသိတ္တာ-ဝင်၍။ သာဓုကံ-ထမိကို။ နိက္ခိပိတ္တာ-ချ၍။ ပိဋကေ-ဉာဏ်
 စောင်းငယ်၍။ ဥတ္တာနု- ပက်လက်။ နိပ္ပဇ္ဇိ-အိပ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၍။
 အာယသ္မာဥဒါယိ အရှင်ဥဒါယိသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၍။ သာဓုတ္ထိ-
 ထိုမိန်းမသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုမိန်းမ ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပယကံမိ-ကပ်
 လေ၏။ ဥပယကံမိတ္တာ-ကပ်လေပြီး၍။ ကော-အဘယ်သူသည်။ ဝသလံ-ယုတ်
 မာသော။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ-မကောင်းသောအနံ့ရှိသော။ ဣမံ-ဤအကောင်ပုပ်ကို။ အာမ
 သိဿတိ-သုံးသပ်လတ္တံ့ နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဗ္ဗုဘိတ္တာ-တံလွေးလွေး၍။
 ပက္ကမိ-ဖဲသွား၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၍။ သာဓုတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်။ ဥဣာယတိ-
 ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယျတိ-ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ-ဖရိုဖရဲကြံသော စကားကို ဆို၏။
 ကိဉ္ဇဣယတိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့သနည်း။ ကိဉ္ဇိယျတိ-အဘယ်သို့ ရှုတ်ချသ
 နည်း။ ကိဉ္ဇိပါစေတိ-အဘယ်သို့ ဖရိုဖရဲကြံသော စကားကိုဆိုသနည်း။
 သက္ခပုတ္တိယာ-သာကီဝင်မင်းတရားဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ
 ဟံမဏာ-ဤရဟန်းတို့သည်။ အလဇ္ဇိနော-အရှက်မိရှိကုန်။ ဒုသီလာ-ဝိလ
 မရှိကုန်။ ရသာဝါဒိနော-ချွတ်ယွင်းသောစကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဣမေဟိ-
 ဤရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဓမ္မစာရိနော-တရားကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍။
 သမ္မစာရိနော-ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗြဟ္မစာရိ
 နော-မြတ်သောကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍။ သစ္စဝါဒိနော-မှန်သော
 စကားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝီလဝန္တော-ဝီလဝါဒကုန်၏ဟူ၍။ ကဏ္ဍာ
 ဏဓမ္မာ-ကောင်းသောသဘောရှိကုန်၏ဟူ၍။ ပဇ္ဇိဇာနိဿန္တိနာမ-ဝန်ခံကုန်
 ဘိသနည်း။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ သာမညံ-ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။
 နတ္ထိ-မရှိ။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ ဗြဟ္မညံ-မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။
 နတ္ထိ-မရှိ။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ သာမညံ-ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။
 နန္ဒိ-ပျောက်ပြီ။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ ဗြဟ္မညံ-မြတ်သည်၏အဖြစ်
 သည်။ နန္ဒိ-ပျောက်ပြီ။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ သာမညံ-ရဟန်း၏အဖြစ်
 သည်။ ကုတော-အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ ဗြဟ္မညံ-
 မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ကုတော-အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣမေ-ဤရဟန်း

တို့သည်။ သာမညာ-ရဟန်း၏အဖြစ်မှ။ အပဂတာ-ကင်းကုန်ပြီ။ ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်။ ဗြဟ္မညာ-မြတ်သည်၏အဖြစ်မှ။ အပဂဟာ-ကင်းကုန်ပြီ။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သမဏောဥဒါယိ-ရဟန်းဥဒါယိသည်။ ဝံ-ငါ့ကို။ သာမံ-ကိုယ်တိုင်။ မေထုနံ-ခမ္ဘိ-တပ်ခြင်းတူသောသူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်ကို။ ယာစိတွာ-တောင်း၍။ ကော-အဘယ်သူသည်။ ဝသလံ-ယုတ်မာသော။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ-မကောင်းသောအနံ့ရှိသော။ ဣမံ-ဤအကောင်ပုပ်ကို။ အာမသိဿတိ-သုံးသပ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတွာ-ဆို၍။ နိဗ္ဗုတိတွာ-တံထွေးထွေး၍။ ပက္ကမိဿတိနာမ-ဖဲသွားဘိသနည်း။ မေ-ငါ၏။ ပါပကံ-ယုတ်မာသောအဖြစ်သည်။ ကိ-အဘယ်မှာနည်း။ မေ-ငါ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ-မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ကိ-အဘယ်မှာနည်း။ အဟံ-ငါသည်။ ကုဿာ-အဘယ်မိန်းမအောက်။ ကေန-အဘယ်မည်သောစည်းစိမ်တန်ဆာရုပ်ဝါအဆင်းထွပခြင်းဖြင့်။ ဟာယတိ-ယုတ်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ-ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ-ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။ အညာပိ-တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ သကျုပ္ပတ္တိသာ-သာကီဝင် မင်းတရား တုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသမဏာ-ဤရဟန်းတို့သည်။ အလဇ္ဇိနော-အရှက်မရှိကုန်။ ဒုသီလာ-သီလမရှိကုန်။ ဓုသာဝါဒိနော။ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ (ပ)။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သမဏောဥဒါယိ-ရဟန်းဥဒါယိသည်။ ဣမိဿာ-ဤမိန်းမအား။ သာမံ-ကိုယ်တိုင်။ မေထုနံ-ခမ္ဘိ-တပ်ခြင်းတူသောသူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်ကို။ ယာစိတွာ- တောင်း၍။ ကော-အဘယ်သူသည်။ ဝသလံ-ယုတ်မာသော။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော။ ဣမံ-ဤအကောင်ပုပ်ကို။ အာမသိဿတိ- သုံးသပ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတွာ-ဆို၍။ နိဗ္ဗုတိတွာ-တံထွေး ထွေး၍။ ပက္ကမိဿတိနာမ-ဖဲသွားဘိသနည်း။ ဣမိဿာ-ဤမိန်းမ၏။ ပါပကံ-ယုတ်မာသောအဖြစ်သည်။ ကိ-အဘယ်မှာနည်း။ ဣမိဿာ-ဤမိန်းမ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ- မကောင်းသောအနံ့သည်။ ကိ-အဘယ်မှာနည်း။ အဟံ-ဤမိန်းမသည်။ ကဿာ- အဘယ်မိန်းမအောက်။ ကေန- အဘယ်မည်သောစည်းစိမ်တန်ဆာရုပ် ဝါအဆင်းထွပခြင်းဖြင့်။ ဟာယတိ-ယုတ်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိဖရဲကြံသော စကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိနံ-ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယုန္တိနံ- ရှုတ်ချကုန်သော။ ဝိပါစေန္တိနံ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တာ

သံဃုတ္တိနံ-ထိုမိန်းမတို့၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသောသံခေါ- ကြားကုန်သည်သလျှင်တည်း။ ယေတေတိက္ခာ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အလိုနည်းကုန်၏။ တေတိက္ခာ- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာယသ္မာဥဒါယိ- အရှင်ဥဒါယိသည်။ မာတုဂါမဿ- မာတုဂါမ၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ အပ္ပက္ခကာမပါရိစရိယာယ- မိမိသည် အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝဗ္ဘိ- ကျေးဇူးကို။ ဘာသိသထိနာမ- ပြောဆိုတိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဣယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချတ်ကုန်၏။ ဝိပါစန္တိ-ပရိဗရဲ ကြံသော စကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေတိက္ခာ-ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာ ဘုရားအား။ ဝေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေသိန္ဒိနိဒါနေ-ဤအကြောင်း၌။ ဝေသိပ္ပကရဏေ- ဤအရာ၌။ ဘိက္ခုသံဃံ- ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္နိပါတာပေတွာ- စည်းဝေးစေ၍။ အာယသ္မန္တဥဒါယိ- အရှင် ဥဒါယိကို။ ပဋိပုစ္ဆိ- မေးတော်မူ၏။ ကိံ ပဋိပုစ္ဆိ- အဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း။ ဥဒါယိ-ဥဒါယိ။ တံ-သင်သည်။ မာတုဂါမဿ- မာတုဂါမ၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ အတ္တကာမ ပါရိစရိယာယ- မိမိသည် အလို ရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝဗ္ဘိ-ကျေးဇူးကို။ ဘာသထိ-ပြောဆို၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ကိံ ဝိဂရဟိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့တော်မူသနည်း။ မောဗာပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မမီး အချည်းနှီးသောယောက်ျား။ အနန္နန္တ ဝိယံ- မလျှောက်ပတ်။ အနန္တလောမိကံ-မလျော်။ အပ္ပတိရူပံ-မသင့်တင့်။ အသာမဏကံ-ပေးရန်တို့၏အမူအရာမဟုတ်။ အကပ္ပိယံ-မအပ်။ အကရဏီယံ-မပြုအပ်။ မောဗာပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မမီးအချည်းနှီးသောယောက်ျား။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တံ-သင်သည်။ မာတုဂါမဿ-မာတုဂါမ၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ အတ္တကာမပါရိစရိယာယ-မိမိသည်အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝဗ္ဘိ-ကျေးဇူးကို။ ဘာသိသထိနာမ-ပြောဆိုတိသနည်း။ မောဗာပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မမီးအချည်းနှီးသော ယောက်ျား။ မယာ- ငါဘုရားသည်။ အနေကပရိယာယေန-များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ ဝိ

ရာဂါယ-တပ်ခြင်းကင်းစိမ့်သောဌာ။ ဓမ္မော-တရားကို။ ဒေသိတောနန္ဒ-ဟော
 တော်မူအပ်သည်မဟုတ်လော။ သရာဂါယ-တပ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်စေခြင်း
 ဌာ။ နော-ဒေသိတောနန္ဒ-မဟောအပ်သည်မဟုတ်လော။ (ပ)။ ကာမပရိစ္ဆာ
 ဟာနံ-ကာမတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းတို့ကို။ ဝုပဿမော-ငြိမ်းခြင်းကို။ အက္ခာ
 တောနန္ဒ-ဟောတော်မူအပ်သည်မဟုတ်လော။ မောဇာပုရိသ- မင်္ဂလိတ်
 မမှီးအချည်းနှီးသော ယောကျ်ား။ ဇေတံ-ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-
 မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း။ ယသာဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းဌာ။
 နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်း။ ဣမံထိက္ခာ
 ပဒံ-ဤထိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကံ-ဥဒ္ဓိသေ
 ယျာထ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။

“ယောပနဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ ဩတိဇ္ဈော-ရာဂတည်းဟူသော
 ဘိလူးသည် ပူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပရိဏတေန-ဘောက်ပြန်၍ တည်
 သော။ စိတ္တေန-စိတ်ဖြင့်။ မာတုဂါဿ-မာတုဂါမ၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။
 ဘဂိနိ-နှမ။ ယာဇ္ဈတ္ထိ-အကြင်မိန်းမသည်။ သိလဝန္တံ-ဘိလရှိသော။ ကလျာ
 ဏဇ္ဈံ-ကောင်းသော သဘောရှိသော။ ဗြဟ္မစာရိ-မြတ်သောအကျင့်ကို
 ကျင့်လေ့ရှိသော။ မာဒိသံ-ငါ့သို့သဘောရှိသောရဟန်းကို။ ဇေတေနဓမ္မေန-
 ဤမေထုန်အကျင့်ဖြင့်။ ပရိစရေယျ-လုပ်ကျွေးခြားအံ့။ တဿာဇ္ဈတ္ထိယာ-
 ထိုမိန်းမ၏။ ဇေတံသောပါရိစရိယာ-ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ပါရိစရိယာန-
 ခပ်သိမ်းသောလုပ်ကျွေးခြင်းတို့ထက်။ အဂ္ဂံအဂ္ဂါ-ကဲလွန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 မေထုနပသံတိတေန-မေထုန်နှင့်စပ်သော စကားဖြင့်။ အတ္တကာမပါရိစရိ
 ယာယ-မိမိသည်အလိမ္မာအပ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝဇ္ဇန္တံ-
 ကျေးဇူးကို။ ဘာသေယျ-ပြောဆိုခြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း
 အား။ သံဃာဒိသေသော- သံဃာဒိသိရ် အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာ
 သော-အာပတ်အပေါင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာ
 ထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ။

ယောပနာတိ-ယောပနံဟူသည်ကား။ ယာဒိသော-အကြင်သို့သဘော
 ရှိသော။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခု
 ဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမသ္မိံအတ္ထေ-ဤအရာ၌။ အဟံဘိက္ခု-ရဟန်းကို။
 ဘိက္ခုတိ- ဘိက္ခုဟူ၍။ အမိပေတော- အလိမ္မာအပ်၏။ ဩတိဇ္ဈောနာမ-

ဩတိဏ္ဏမည်သည်ကား။ သာဓုတ္တော-ပြင်းစွာတပ်သည်ဖြစ်၍။ အပေက္ခဝါ-
 ဝဲကွက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗိဗန္ဓစိတ္တော- ရှက်ဖြင့်ဘွဲ့သော စိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ဝိပုရိဏတန္တိ-ဝိပရိဏတံ ဟူသည်ကား။ ရတ္တိ-တပ်သော။ စိတ္တံဝိ-
 စိတ်သည်လည်း။ ဝိပုရိဏတံ- ဝိပရိဏတံမည်၏။ ဒုဗ္ဗိ- အမျက်ထွက်
 သော။ စိတ္တံဝိ-စိတ်သည်လည်း။ ဝိပရိဏတံ-ဝိပရိဏတမည်၏။ မုဗ္ဗိ-တွေ
 ဝေသော။ စိတ္တံဝိ-စိတ်သည်လည်း။ ဝိပရိဏတံ-ဝိပရိဏတမည်၏။ အပိစ-
 စင်စစ်သော်ကား။ ရတ္တိ-တပ်သော။ စိတ္တံ-စိတ်ကို။ ဣမသ္မိ-အတ္တော-ဤ
 အရာ၌။ ဝိပရိဏတန္တိ-ဝိပရိဏတဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ-အလိုရှိအပ်၏။ မာတု
 ဂါမောနာမ-မာတုဂါမမည်သည်ကား။ မနုဿိတ္ထိ-လူမိန်းမတည်း။ နယက္ခိ-
 ဘီလူးမမဟုတ်။ နပေတိ-ပြိတ္တာမမဟုတ်။ နတိရတ္တနဂတာ-တိရစ္ဆာန်မ
 မဟုတ်-ဝိညူ-သိကြားလိပ်မာသော။ သုဘာသိတဒုဗ္ဗာသိတံ-ကောင်းသဖြင့်
 ဆိုအပ်သောစကားမကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း။
 ဒုဗ္ဗုလ္လာဒုဗ္ဗုလ္လိ-ရှုရင်းသောစကားမရှုရင်းသောစကားကိုလည်းကောင်း။
 အာဇာနိတံ-သိခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗိဗန္ဓာ-စွမ်းနိုင်သောမိန်းမသည်။ မာတုဂါမော
 နာမ-မာတုဂါမမည်၏။ မာတုဂါမဿသန္တိကေတိ-မာတုဂါမဿသန္တိ
 ကေဟူသည်ကား။ မာတုဂါမဿ-မာတုဂါမ၏။ သာမန္တာ-အနီး၌။ မာတု
 ဂါမဿ-မာတုဂါမ၏။ အဝိဒုရေ-အနီး၌။ အတ္တကာမန္တိ-အတ္တကာမဟူ
 သည်ကား။ အတ္တနော-မိမိ၏။ ကာမံ-အလိုကို။ အတ္တနော-မိမိ၏။ ဟေတု-
 အကြောင်းကို။ အတ္တနော-မိမိ၏။ အဓိပ္ပာယ်-အလိုကို။ အတ္တနော-မိမိ၏။
 ပါရိစရိယံ- လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ ဇေတဒဂ္ဂန္တိ- ဇေတဒဂ္ဂံဟူသည်ကား။ ဇေတံ-
 ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ အဂ္ဂံ- ကဲလွန်၏။ ဇေတံ- ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။
 သေဗ္ဗိ-မြတ်၏။ ဇေတံ-ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ မောက္ခံ- အမှူးဖြစ်၏။ ဇေတံ-
 ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ဥတ္တမံ-မြတ်၏။ ဇေတံ-ဤလုပ်ကျွေးခြင်း သည်။
 ပဝရံ-တောင့်တအပ်၏။ ယာတိ-ယာဟူသည်ကား။ ခတ္တိယိဝါ-မင်းမိန်းမ
 သည်လည်းကောင်း။ ပြာဟူဇာတိဝါ-ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း။ ဝေသဝိရိ-
 ကုန်သည်မသည်လည်းကောင်း။ သန္တိဝါ- သူဆင်းရဲမသည်လည်း ကောင်း။
 မာဒိသန္တိ-မာဒိသံဟူသည်ကား။ ခတ္တိယံဝါ-မင်းကိုလည်းကောင်း။ ပြာဟူ
 ဇာတိဝါ-ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း။ ဝေသဝိဝါ- ကုန်သည်ကိုလည်းကောင်း။
 သုန္ဒဝါ-သူဆင်းရဲကို လည်းကောင်း။ သိလဝန္တန္တိ- သိလဝန္တံဟူသည်
 ကုဒ္ဓံ။ ခါဏာတိပါဏာ- သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ။ ပဗ္ဗိရိတံ-ကြည့်
 သော။ အဒိန္နာဒါနု-အရှင်မပေးသောဥစ္စာကိုရိုးယူခြင်းမှ။ ပုဗ္ဗိရိတံ-ကြည့်

သော။ ခုသာဝါဒါ- ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုပြောဆိုခြင်းမှာ၊ ပဋိဝိရတံ- ကြည့်
သော။ ဗြဟ္မစာရိန္ဒြိ- ဗြဟ္မစာရိဟူသည်ကား။ မေထုနာဓမ္မာ- တပ်ခြင်းတူ
သောသူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်မှ။ ပဋိဝိရတံ- ကြည့်သော။
ကဏ္ဍာဏဓမ္မောနာမ- 'ကဏ္ဍာဏဓမ္မ' မည်သည်ကား။ တေနသီလေန-
ထိုသီလဖြင့် လည်းကောင်း။ တေနဗြဟ္မ စရိယေန- ထိုမြတ်သောအကျင့်
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍာဏဓမ္မာ- ကောင်းသော သဘော ရှိသည်။
ဟောတိ ဖြစ်၏။ ။ ဇေတနဓမ္မောနာတိ- ဇေတနဓမ္မနဟူသည်ကား။ ဒေသထု
နဓမ္မေန- တပ်ခြင်းတူသောသူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အကျင့်ဖြင့်။
ပရိစရေယျာတိ- 'ပရိစရေယျ'ဟူသည်ကား။ အဘိရမေယျ- မွေ့လျော်
စေခြားအံ့။ မေထုနူပသံပတိတေနာတိ- မေထုနူပသံပတိတေနဟူသည်ကား။
မေထုနဓမ္မပဋိသံယုတ္တေန- မေထုနအကျင့်နှင့်ယှဉ်သဖြင့်။ သံဃာဒိသေ
သောတိ- 'သံဃာဒိသေသော'ဟူသည်ကား။ (ပ)။ တေနဝိ- ထိုကြောင့်
လည်း။ သံဃာဒိသေသောတိ- သံဃာဒိသေသောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ- ဆိုအပ်
၏။ ။ ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိသည်- မိန်းမဟု
အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟော
တိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ- ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိသာ- မိန်းမ၏။ သန္တိ ကေ-
အထံ၌။ အတ္တကာမပါရိစရိယာယ- မိမိသည်အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်
ဖြင့်လုပ်ကြွေးခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ- ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ- ပြောဆိုအံ့။ သံဃာ
ဒိသေသသာ- သံဃာဒိသိသံအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း
သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ဣတ္ထိစ- မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ပဏ္ဍကသည်- ပဏ္ဍုက်ဟုအမှတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ပုရိသသည်- ယောက်ျားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။
တိရုတ္ထာနဂတသည်- တိရုတ္ထာန်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရတ္ထောစ- ပြင်း
စွာတပ်ခြင်း သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ- ရဟန်းသည်လည်း။
ဣတ္ထိသာ- မိန်းမ၏။ သန္တိ ကေ- အထံ၌။ အတ္တကာမပါရိစရိယာယ- မိမိသည်
အလိုရှိအပ်သောကာမဂုဏ်ဖြင့်လုပ်ကြွေးခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ- ကျေးဇူးကို။ ဘာသ
တိ- ပြောဆိုအံ့။ ထုလ္လုပ္ပယသာ- ထုလ္လုပ္ပည်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ပဏ္ဍကောစ- ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။
ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကသည်- ပဏ္ဍုက်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာ
ရတ္ထောစ- ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ- ရဟန်း
သည်လည်း။ ပဏ္ဍကသာ- ပဏ္ဍုက်၏။ သန္တိ ကေ- အထံ၌။ အတ္တကာမပါရိစ

ရိယာယ-မိမိသည်အလိုရှိအပ်သောကာမဂုဏ်ဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ-
 ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ-ပြောဆိုအံ့။ ထုလ္လဂ္ဂယဿ-ထုလ္လဂ္ဂဗ္ဗိဒ္ဓိအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပဏ္ဍကောစ-
 ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။
 (ပ)။ ပုရိသသညီ-ယောကျ်ားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ တိရစ္ဆာန်ဂတ
 သညီ-တိရစ္ဆာန်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဣတ္ထိသညီ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ သာဓုတ္တောစ-ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ပဏ္ဍကဿ-ပဏ္ဍုက်၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။
 အတ္တကာမပါရိစရိယာယ-မိမိသည်အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်
 ကျွေးခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ-ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ-ပြောဆိုအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပုရိသော
 စ-ယောကျ်ားသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ တိရစ္ဆာန်ဂတောစ-တိရစ္ဆာန်
 သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာန်ဂတသညီ-တိရစ္ဆာန်ဟုအမှတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဝေမတိကော။ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဣတ္ထိသညီ-မိန်းမ
 ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ပဏ္ဍကသညီ-ပဏ္ဍုက်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 (ပ)။ ပုရိသသညီ-ယောကျ်ားဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဓုတ္တောစ-ပြင်းစွာ
 တပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ တိရစ္ဆာ
 နဂတဿ-တိရစ္ဆာန်၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ အတ္တကာမပါရိစရိယာယ-မိမိ
 သည်အလိုရှိအပ်သောကာမဂုဏ်ဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ-ကျေးဇူးကို။
 ဘာသတိ-ပြောဆိုအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဧဒ္ဓံ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိ
 ပယော-မိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဒ္ဓံ-နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိံ
 မိန်းမတို့၌။ ဣတ္ထိသညီ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဓုတ္တောစ-ပြင်းစွာ
 တပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဧဒ္ဓံ-
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိံ။ မိန်းမတို့၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ အတ္တကာမ
 ပါရိစရိယာယ။ မိမိသည်အလိုရှိအပ်သောကာမဂုဏ်ဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်း၏။
 ဝဏ္ဏံ-ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ-ပြောဆိုအံ့။ ဧဒ္ဓံ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိ
 သေသာနံ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ ဣတ္ထိစ-မိန်းမသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ပဏ္ဍကောစ-ပဏ္ဍုက်သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥဘိန္နံ- နှစ်ယောက်ကုန်
 သောသူတို့၌။ ။ ဣတ္ထိသညီ-မိန်းမဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဓုတ္တောစ-

ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ- ရဟန်းသည်
 လည်း။ ဥဘိန္ဒိ- နှစ်ယောက်ကုန်သောသူဘို့၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ အက္ခ
 ကာမပါရိစရိယာယ- မိမိသည် အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့်လုပ်ကျွေး
 ခြင်း၏။ ဝဗ္ဗန္တိ-ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ- ပြောဆိုအံ့။ သံဃာဒိသေသေန-
 သံဃာဒိသိသ် အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဧဝံရုဗိဗ္ဗာပါတသေနာ
 သနဂိသာနပစ္စယဘေသန္တပရိက္ခာရေန- သင်္ကန်း ဆွမ်းကျောင်းသူနာ၏
 အထောက်အပံ့အသက်၏ အရံအစား ဖြစ်သောဆေးဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟ-လုပ်
 ကျွေး လော၊ ဣတိ-ဤသို့။ တဏတိ-ပြောဆိုအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။
 ဥဗ္ဗတ္တကဿ-ရှူးသောရဟန်း အား လည်း ကောင်း။ အာဒိကန္တိကကဿ-
 အစ၌အမှုရှိသော ရဟန်းအား လည်း ကောင်း။ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်။
 ဣတိ-ဤသည်လျှင်ပဒဘာဇနိအပြီးတည်း။ ။

ဝဗ္ဗျာ-မိန်းမမြို့သည်။ ဝုတ္တံ-သားကို။ ကထံလဘေ- အဘယ်သို့ရအံ့
 နည်း။ ဝိယာစ- လင်ချစ်အပ်သည်။ သိယံ-ဖြစ်လို၏။ သုဘဂါ-တင့်တယ်
 သောအဆင်း အင်္ဂါရှိသည်။ သိယံ-ဖြစ်လို၏။ ကိ- အဘယ်ဝတ္ထုကို။ ဒန္တံ-
 လှူရအံ့နည်း။ ကေန- အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ ဥပဋ္ဌယျံ- လုပ်ကျွေးရအံ့နည်း။
 ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်။ သုဂတိ- သုဂတိဘဝသို့။ ဝစ္ဆယျ- ရောက် ချ
 သနည်း။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား။ မာတိကာ-မတိကာတည်း။ ။

တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရာ-မထင်ရှားသော။ ဝဗ္ဗျာ-
 မြို့သော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ ကုလုပကံ-အိမ်သို့ကပ်တတ်သော။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ကထံ-အဘယ်သို့
 လျှင်။ ဝိဇာယေယျံ-သားဘွားရအံ့နည်း။ ဣတိဇေဝံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို
 အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂိနိ-နှမ။ တေနယိ-ထိုသို့ငြိမ်းပြီးကား။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်
 သောအလှူကို။ ဧတိ-လှူလောဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်
 ဘုရား။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်သောအလှူသည်။ ဣ-အဘယ်နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သည်။ ရှိသော်။ မေထုနဓမ္မံ-တပ်ခြင်းတူသော သူ့စစ်
 ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။
 တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုဗ္ဗံ-အလှိုလှိုသည်။ အဘောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။
 ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာဒိသိသ်အံ့မည်ရှိသော

အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာပန္နော-ရောက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်
 မူ၏။ ။ တေခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရာ-မထင်ရှားသော။
 ဝိစာယိနိ-သားဘွားသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ ကုလူပကံ-အိမ်သို့ကပ်တတ်
 သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ကထံ-
 အဘယ်သို့လျှင်။ ပုတ္တံ-သားကို။ လဘေယျံ-ရအံ့နည်း။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤ
 သို့သောစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂိနိ-နမ။ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီး
 ကား။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်သောအလှူကို။ ဒေဟိ-လှူလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
 ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်သောအလှူသည်။ ကိ-အဘယ်
 နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္တေ-လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ မေထုနံဓမ္မံ-တစ်ခြင်း
 တူသောသူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါ
 စ-ဆို၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ-အဖို့ဖို့သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ
 ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိ
 သော။ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာပန္နော-ရောက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်
 တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရာ-မထင်ရှား
 သော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ ကုလူပကံ-အိမ်သို့ကပ်တတ်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
 ကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်။
 သာမိကဿ-လင်သည်။ ဝိယာ-ချစ်အပ်သည်။ အသယံ-ဖြစ်ရာသနည်း။
 ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂိနိ-နမ။
 တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်သောအလှူကို။ ဒေဟိ-လှူလော။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်သောအ
 လှူသည်။ ကိ-အဘယ်နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္တေ-လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။
 မေထုနံဓမ္မံ-တစ်ခြင်း တူသောသူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်
 တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ-
 အဖို့ဖို့သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ သံ
 ဃာဒိသေသံ- သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ- အာပတ်သို့။ အာ
 ပန္နော-ရောက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။

တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရာ-မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-
 မိန်းမသည်။ ကုလူပကံ-အိမ်သို့ကပ်တတ်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်။ သုဘဂါ-
 တင့်တယ်သောအဆင်းအင်္ဂါရှိသည်။ အသယံ-ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိဇေတံဝစနံ

ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂိနိ-နမ။ တေနဟိ-ထိုသို့
 တပြီးကား။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်သောအလှူကို။ ဒေဟိ- ယူလော။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်သောအလှူသည်။ ကိ-
 အဘယ်နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္ထေ-လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ မေထုနံ-မိန့်-
 တပ်ခြင်းတူသောသူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတိ-ဤ
 သို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုပ္ပံ-အသို့လို့သည်။ အဟော
 သိ-ဖြစ်ပြီ(ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာ
 ဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာပန္နော-ရောက်ပြီ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ † ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အည
 တရာ-မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ ကုလုပကံ- အိမ်သို့ကပ်တတ်
 သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ကိ-
 အဘယ်ဝတ္ထုကို။ အယျဿ-အရှင်အား။ ဇန္ဓမိ-လှူရအံ့နည်း။ ဣတိဇေတံစနံ-
 ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂိနိ-နမ။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်သော
 အလှူကို။ ဒေဟိ-ယူလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
 အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်သောအလှူသည်။ ကိ-အဘယ်နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္ထေ-
 လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ မေထုနံ-မိန့်-တပ်ခြင်းတူသောသူ နှစ်ယောက်
 တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ တဿ-ထို
 ရဟန်းအား။ ကုက္ကုပ္ပံ-အသို့လို့သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ(ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။
 တံ-သင်သည်။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ-
 အာပတ်သို့။ အာပန္နော-ရောက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။
 တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရာ- မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-
 မိန်းမသည်။ ကုလုပကံ-အိမ်သို့ကပ်တတ်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ကေန-အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ အယျ-အရှင်
 ကို။ ဥပဋ္ဌေမိ-လုပ်ကျွေးရအံ့နည်း။ ဣတိဇေတံစနံ-ဤသို့သော စကားကို။
 အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂိနိ-နမ။ အဂ္ဂဒါနေန-မြတ်သောအလှူဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟ-
 လုပ်ကျွေးလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဂ္ဂဒါနံ-
 မြတ်သောအလှူသည်။ ကိ-အဘယ်နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္ထေ-လျှောက်အပ်
 သည်ရှိသော်။ မေထုနံ-မိန့်-တပ်ခြင်းတူသောသူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော
 အကျင့်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုပ္ပံ-
 အသို့လို့သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ(ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ- သင်သည်။
 သံဃာဒိသေသံ-သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာ

ပန္နော-ရောက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပန သမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရာ-မထင်ရှားသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ ကုလူ ပကံ-အိမ်သို့ကပ်တတ်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ကဏံ-အဘယ်သို့လျှင်။ သုဂတိ-သုဂတိဘဝသို့။ ဂစ္ဆယျံ- သွားအံ့နည်း။ ဣတိဇေတံစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂိနိ-နှမ။ တေနဟိ-ဆိုသို့တပြားကား။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ်သောအလှူကို။ ဒေဟိ- လှူသော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဂ္ဂဒါနံ-မြတ် သောအလှူသည်။ ကံ-အဘယ်နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သည်။ ရှိသော်။ မေထုနံခမ္ဘံ-တပ်ခြင်းဟူသော သူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုဗ္ဗံ- အလို့၌သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ- ကြားလျှော်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခု- ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာဒိသိသံအမည်ရှိသော။ အာ ပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာပန္နော-ရောက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော် မူ၏။ ။ မဂုတ္တသံဃာဒိသေသော-စတုတ္ထသံဃာဒိသိသံသည်။ ။ နိဗ္ဗိတော ပြီပြီ။ ။

၅ သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ။ အနာထဝိဏ္ဏိသူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတပနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-တော်မူ၏။ တေနခေါပန သမယေန-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကုလူပကော-အိမ်သို့ကပ်တတ်သည်။ ဟောတိ- ပြော၏။ ဗဟုကာနိ- များစွာကုန်သော။ ကုဏာနိ-အမျိုးတို့သို့။ ဥပသကံမတိ-ကပ်၏။ ယတ္ထ-အကြင်အမျိုး၌။ အပဇာပတိကံ- မယားမရှိသော။ ကုမာရေကံဝါ- သတို့သားကိုလည်းကောင်း။ အပတိကံ-လင်မရှိသော။ ကုမာရိကံဝါ- သတို့ သမီးကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ-မြင်၏။ တတ္ထ-ထိုအမျိုး၌။ ကုမာရကဿ- သတို့သား၏။ မာတာဝိတုနံ-အမိအဘတို့၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ကုမာရိ ကာယ-သတို့သမီး၏။ ဝဏ္ဏံ- ကျေးဇူးကို။ ဘဏတိ-ဆို၏။ ကိံ-ဘဏတိ-

အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အရကဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ကုလဿ- အမျိုး၏။ ကုမာရိကာ-သတို့သမီးသည်။ အဘိရူပါ-အလွန်အဆင်းထူသည်။ ဒဿနိယာ-ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကာ-ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသည်။ ဗန္တိတာ-ပညာရှိသည်။ ဗျတ္တာ-အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ မေခာဝိနိ-ထက်မြက်သောပညာရှိသည်။ ဒက္ခာ-လိမ်မာသည်။ အနုလဿ-ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သာကုမာရိကာ-ထိုသတို့သမီးသည်။ ဣမဿကုမာရကဿ-ဤသတို့သမီးအား။ ဆန္ဒာ-သင့်မြတ်လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဘဏတိ-ဆို၏။ တေ-ထိုသတို့သမီး၏အမိအဘတို့သည်။ ဝေဒန္တိ-လျှောက်ကုန်၏။ ကိံဝေဒန္တိ-အဘယ်သို့လျှောက်ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ တေခေါ-ဤသူတို့သည်။ အဓေ-အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ဣမေ-ဤသူတို့သည်။ ကေဝါ-အဘယ်သူတို့နည်း။ ကဿဝါ-အဘယ်သူ၏လည်း။ ပုတ္တာ-သားတို့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ နဇာနန္တိ-မထိကုန်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အယျော-အရှင်သည်။ သဗေဒါပေယျ-အကယ်၍ပေးစေငြားအံ့။ မယိ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တံကုမာရိကံ-ထိုသတို့သမီးကို။ ဣမဿကုမာရကဿ-ဤသတို့သမီး၏။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။ အာနေယျာမ-ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိဝေ-ဤသို့။ ဝေဒန္တိ-လျှောက်ကုန်၏။ ကုမာရိကာယ-သတို့သမီး၏။ မာတာပိတုနံ-အမိအဘတို့၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ကုမာရကဿ-သတို့သမီး၏။ ဝတ္ထု-ကျေးဇူးကို။ ဘဏတိ-ဆို၏။ ကိံဘဏတိ အဘယ်သို့သနည်း။ အရကဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ကုလဿ-အမျိုး၏။ ကုမာရကော-သတို့သမီးသည်။ အဘိရူပါ-အလွန်အဆင်းထူသည်။ ဒဿနိယော-ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကော-ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသည်။ ဗန္တိတာ-ပညာရှိသည်။ ဗျတ္တာ-အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ မေခာဝိ-ထက်မြက်သောပညာရှိသည်။ ဒက္ခာ-လိမ်မာသည်။ အနုလဿ- ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အယံကုမာရိကာ-ဤသတို့သမီးသည်။ တဿကုမာရကဿ-ထိုသတို့သမီးအား။ ဆန္ဒာ-သင့်မြတ်လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဘဏတိ-ဆို၏။ တေ-ထိုသတို့သမီး၏အမိအဘတို့သည်။ ဝေဒန္တိ-လျှောက်ကုန်၏။ ကိံဝေဒန္တိ-အဘယ်သို့လျှောက်ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ တေခေါ-ထိုသူတို့သည်။ အဓေ-အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ဣမေ-ဤသူတို့သည်။ ကေဝါ-အဘယ်သူတို့နည်း။ ကဿဝါ-အဘယ်သူ၏လည်း။ ပုတ္တာ-သားတို့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ နဇာနန္တိ-မထိကုန်။ ကုမာရိကာယံ-သတို့သမီး၏။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။ ဝတ္ထု-ဆိုခြင်းငှါ။ ကိံသိဝိယံ- အသရေပျက် ရှက်ဘွယ်ကဲ့သို့။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

သစ္စာရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အယျော-အရှင်သည်။ သစေယာစာပေယျ-အကယ်
 ချီးတောင်းစေခြားအံ့။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣမံကုမာရိကံ-ဤသတို့သမီး
 ကို၊ တသျှာကုမာရကဿ- ထိုသတို့သား၏။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။ ဒဇ္ဇေ
 ယျာမ-ပေးကုန်အံ့။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ ဝဒန္တိ-လျှောက်ကုန်၏။ ဇေတနေဝဉ္စ
 ပါယေန-ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ အာဝါဟာနိဝိ-သွီးဆောင်ခြင်း
 တို့ကိုလည်း။ ကာရာဇေတိ-ပြုစေ၏။ ဝိဝါဟာနိဝိ- သွီးပေးခြင်းတို့ကိုလည်း။
 ကရောပေတိ-ပြုစေ၏။ ဝါရေယျုဝိ-ဘိတ်မန်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောပေတိ-
 ပြုစေ၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ အညတရိဿာ-မထင်ရှား
 သော။ ပုရာဏဂဏကိယာ-ဟူးရားကတော်ဟောင်း၏။ ဇိတာ-သမီးသည်။
 အဘိဂ္ဂပါ-အလွန်အဆင်းထွသည်။ ဒဿနိယာ-ရှုရှင်ဘွယ်ရှိသည်။ ပါသာ
 ဒိကာ-ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တိရောဂါမကာ-ရှာတပါး၌
 နေကုန်သော။ အာဇိဝကသာဝကော-တက္ကတွန်း၏ တပည့်တို့သည်။ အာ
 ဝတံဘ-လာကုန်၍။ တံဂဏကိ- ထိုဟူးရားကတော်ကို။ အယျော-အရှင်မ။
 ဣမံကုမာရိကံ-ဤသတို့သွီးကို။ အမှာကံ-ငါတို့၏။ ကုမာရကဿ- သတို့
 သားအား။ ဒေဟိ-ပေးလော။ ဣတိဇေဝံစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါရံ-
 ဆိုကုန်၏။ သာ-ထိုဟူးရားကတော်သည်။ ဇေဝံ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ ကိ
 အာဟ-အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အယျော-အမောင်တို့။ အဟံခေါ-ငါသည်
 ကား။ တုမှေ-သင်တို့ကို။ ဣမေ-ဤသူတို့သည်။ ကေဝါ-အဘယ်သူတို့နည်း။
 ကာဿဝါ-အဘယ်သူ၏လည်း။ ပုတ္တာ-သားတို့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ နဇာနာမိ-
 မသိ။ အယဉ္ဇ-ဤသို့သမီးသည်လည်း။ မေ-ငါ၏-ဧကမိတိကာ-တပေဘက်
 ထည်းဖြစ်၍ချစ်စွာသောသွီးတည်း။ တိရောဂါမောစ-ရှာတပါးသို့လည်း။
 ဂန္တဗ္ဗော-သွားအပ်၏။ အဟံ-ငါသည်။ နဒဿာမိ-မပေး။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။
 အာဟ-ဆို၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ တေအာဇိဝကသာဝကေ-ထိုတက္က
 တွန်း၏တပည့်တို့ကို။ အယျော-အမောင်တို့။ တုမှေ-သင်တို့သည်။ ကိဿ-
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတာ-လာကုန်သည်။ အတ္ထ-ဖြစ်ကုန်သနည်း။
 ဣတိဇေဝံစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ အယျော-အမောင်
 တို့။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣမေ-ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ အမကံနာမ-ဤအမည်ရှိ
 သော။ ဂဏကိ-ဟူးရားကတော်ကို။ ဇိတရံ-သွီးကို။ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့၏။
 ကုမာရကဿ-သတို့သား၏။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။ ယာဝိမှာ-တောင်းကုန်၏။
 ဝဟံ-ထိုဟူးရားကတော်သည်။ အယျော-အမောင်တို့။ အဟံခေါ-ငါသည်
 ကား။ တုမှေ-သင်တို့ကို။ ဣမေ-ဤသူတို့သည်။ ကေဝါ-အဘယ်သူတို့နည်း။

ကဿဝါ-အဘယ်သူ၏လည်း။ ပုတ္တာ-သားတို့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ နဇာ
 နာမိ-မထိ။ အယဉ္ဇ-ဤသင်္ကေတသမီးသည်လည်း။ မေ-ငါ၏။ ဇောဓိတိကာ-
 တယောက်ထည်းဖြစ်၍ ချစ်ထွေးသော သမီးတည်း။ တိရောဓါမောစ-
 ရွာတပါးသို့လည်း။ ဂန္ထဗ္ဗော-သွားအပ်၏။ အဟံ-ငါသည်။ နဒဿာမိ-မပေး။
 ဣတိဇံ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ အယျော-အမောင်တို့။ ဝုဋ္ဌေ-သင်တို့သည်။
 ကိဿ-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တံဂဏကိ-ထိုဟူးရားကတော်ကို။
 ဓိတရံ-သမီးကို။ ယာဗိတ္ထ-တောင်းကုန်သနည်း။ အယျောဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါ
 ယိကို။ ဝတ္ထဗ္ဗောနန္ဒ-ဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ အယျောဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါ
 ယိသည်။ ဒါပေဿတိ-ပေးစေလတ္တံ့။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။
 အဝေါရ-ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေအာဇိဝကဿဝဏာ-ထိုတက္က
 တွန်း၏တပည့်တို့သည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာဥဒါယိ-အရှင်
 ဥဒါယိသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဥဒါယိရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-
 သု-ကပ်လေကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေကုန်ပြီး၍။ အာယသ္မာဥဒါယိ-
 အရှင်ဥဒါယိကို။ ဇေတံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါရ-လျှောက်ကုန်၏။ ကိ-
 အဝေါရ-အဘယ်သို့ လျှောက်ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ မယံ-
 အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣမ-ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ အရကံနာမ-ဤအမည်ရှိသော။
 ဂဏကိ-ဟူးရားကတော်ကို။ ဓိတရံ-သမီးကို။ အမ္ဘာကံ-အကျွန်ုပ်တို့၏။
 ကုမာရကဿ-သတို့သား၏။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။ ယာဗိဗ္ဗာ-တောင်းကုန်
 ၏။ သာ-ထိုဟူးရားကတော်သည်။ ဇေ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ ကိ-အာဟ-
 အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အယျော-အမောင်တို့။ အဟံခေါ-ငါသည်ကား။ ဝုဋ္ဌေ
 သင်တို့ကို။ ဣမေ-ဤသူတို့သည်။ ဧကဝါ-အဘယ်သူတို့နည်း။ ကဿဝါ-
 အဘယ်သူ၏လည်း။ ပုတ္တာ-သားတို့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ နဇာနာမိ-မထိ။
 အယဉ္ဇ-ဤသင်္ကေတသမီးသည်လည်း။ မေ-ငါ၏။ ဇောဓိတိကာ-တယောက်ထည်း
 ဖြစ်၍ချစ်ထွေးသောသမီးတည်း။ တိရောဓါမောစ-ရွာတပါးသို့လည်း။ ဂန္ထ
 ဗ္ဗော-သွားအပ်၏။ အဟံ-ငါသည်။ နဒဿာမိ-မပေး။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ အာဟ-
 ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ သာဓုအာယာစာမ-တောင်းပန် ပါကုန်၏။
 အယျော-အရှင်သည်။ တံဂဏကိ-ထိုဟူးရားကတော်ကို။ ဓိတရံ-သမီးကို။
 အမ္ဘာကံ-အကျွန်ုပ်တို့၏။ ကုမာရကဿ-သတို့သားအား။ ဒါပေတု-ပေးစေ
 လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရ-လျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ
 ဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ သာဂဏကိ-ထိုဟူးရား
 ကတော်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုဟူးရားကတော်-ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပ

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

သင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ တံဂဏကိ-ထိုဟူးရား
ကုတော်ကို။ ကိဿ-အဘယ်ကြောင့်။ ဣမေသံ-ဤသူတို့အား။ ဓိတရံ-သမီး
ကို။ နဒေဝီ-မပေးသနည်း။ ဣတိတေဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-
ဆို၏။ အယျ-အရှင်ဘုရား။ အဟံခေါ- အကျွန်ုပ်သည်ကား။ ဣမေ-ဤသူ
တို့ကို။ ဣမေ-ဤသူတို့သည်။ ကေဝါ- အဘယ်သူတို့နည်း။ ကဿဝါ-
အဘယ်သူ၏လည်း။ ဗုတ္တာ-သားတို့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ နဇာနာမိ- မသိ။
အယဝ္ဗ-ဤသတို့သမီးသည်လည်း။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဧကဓိတိကာ-တယေဝံ
ထည်း ဖြစ်၍ချစ်ဖွဲ့စွာသော သမီးတည်း။ တိရောဂါမောစ- ရွာတပါးသို့
လည်း။ ဂန္တဗ္ဗော-သွားအပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ နဒဿာမိ-မပေး။ ဣတိ-
ဤသို့။ အဝေါဗ-လျှောက်၏။ ဣမေသံ-ဤသူတို့အား။ ဒေဟိ-ပေးလော။ အဟံ-
ငါသည်။ ဣမေ-ဤသူတို့ကို။ ဇာနာမိ-သိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။
ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အယျာ-အရှင်သည်။ သစေဇာနာတိ-အကယ်၍
သိအံ့ဇေ-ဤသို့သိသည်ရှိသော်။ ဒဿာမိ-ပေးအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
လျှောက်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သာဂဏကိ-ထိုဟူးရားကတော်သည်။ တေ
သံအာဇီဝကဿာဝကာနံ-ထိုတက္ကတွန်း၏တပည့်တို့အား။ ဓိတရံ-သမီးကို-
အဒါထိ-ပေး၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေအာဇီဝကဿာဝကာ-ထိုတက္ကတွန်း
၏တပည့်တို့သည်။ တံကုမခုရိကံ-ထိုသတို့ သမီးကို။ နေတွာ-ဆောင်၍။
မနာသံယေဝ-တလပတ်လုံးသာလျှင်။ သုဏိသာဘောဂေန-ချွေးမဟူသော
သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဘုဇ္ဇိ-သု-သုံးဆောင်ကုန်၏။ တတော-ထိုတလမှ။ အပရေ
န-နောက်အခါ၌။ ဒါထိဘောဂေန- ကျွန်မဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။
ဘုဇ္ဇိ-သု-သုံးဆောင်ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သာကုမာရိကာ-ထိုသတို့
သမီးသည်။ မာတုယာ-အမိ၏။ သန္တိ-ကေ-အထံ၌။ ခုတံ-တမန်ကို။ ပါဟေသိ-
စေ၏။ ကိ-ပါဟေသိ-အဘယ်သို့စေသနည်း။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုက္ခတာ-
မကောင်းသောအမျိုးသို့ရောက်သည်။ ဒုက္ခတာ-ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိ
သည်။ အမိ-ဖြစ်၏။ သုခံ-ချမ်းသာကို။ နုလတာမိ-မရ။ မာသံယေဝ-တလပတ်
လျှင်။ မံ-အကျွန်ုပ်ကို။ သုဏိသာဘောဂေန-ချွေးမဟူသောသုံးဆောင်ခြင်း
ဖြင့်။ ဘုဇ္ဇိ-သု-သုံးဆောင်ကုန်၏။ တတော-ထိုတလမှ။ အပရေန-နောက်အခါ
၌။ ဒါထိဘောဂေန-ကျွန်မဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဘုဇ္ဇိ-သု-သုံးဆောင်
ကုန်၏။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ မာတာ-အမိသည်။ အာဂစ္ဆတု-လာစေသတည်း။
နေတံ-ငါ ကိုဆောင်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ခုတံ-တမန်ကို။ ပါဟေသိ-
စေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သာဂဏကိ-ထိုဟူးရားကတော်သည်။ ယေန-

အကြင်အရပ်၌။ တေအာဇိကသာဝကော-ထိုတက္ကတွန်း၏တပည့်တို့သည်။ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေန-ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ တေအာဇိကသာဝကော- ထို တက္ကတွန်း၏ အပည့်တို့ကို။ ဧတံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဂေါစ-ဆို၏။ ကိံအဂေါစ-အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အဂေယျာ-အမောင်တို့။ ဣမံကုမာရိကံ-ဤသတို့သမီးကို။ ဒါထိဘောဂေန-ကျွန်မဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ မာတုပ္ပိတ္ထံ-မသုံးဆောင်ကြကုန်လင့်။ ဣမံကုမာရိကံ-ဤသတို့သမီးကို။ သုဏိ သါဘောဂေန-ဈေးမဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ တုဇ္ဇထ-သုံးဆောင်ကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဂေါစ-ဆို၏။ တေ-ထိုတက္ကတွန်း၏တပည့်တို့သည်။ ဧဝံ-ဤသို့။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ ကိံအာဟံသု-အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ အဋ္ဌာကံ-ငါတို့အား။ တယာ-သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ-တကွ။ အာဟာရူပဟာရော-ယူခြင်းဟုဆိုအပ်သောရှေးရှုဆောင်ခြင်း ပေးခြင်းဟုဆိုအပ်သောအနီးသို့ဆောင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။ သမထေန-ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ-တကွ-အဋ္ဌာကံ-ငါတို့အား။ အာဟာရူပဟာရော-ယူခြင်းဟုဆိုအပ်သော ရှေးရှုဆောင်ခြင်း ပေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အနီးသို့ဆောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တံ-သင်သည်။ ဂစ္ဆ-သွားလော။ မယံ-ငါတို့သည်။ တံ-သင့်ကို။ နဇာနာမ-မသိကုန်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဂေါစ-ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သာဂဏကီ-ထိုဟူးရားကတော်သည်။ တေဟိအာဇိကသာဝကော-ထိုတက္ကတွန်း၏တပည့်တို့သည်။ အပသာဒိဂါ-မောင်းမဲအပ်သည်ရှိသော်။ ပုနဒေဝ-တဘန်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိံ-သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပစ္စာဂစ္ဆိ-ပြန်လာ၏။ ဗုတိယဒ္ဓိခေါ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သာကုမာရိကာ-ထိုသတို့သမီးသည်။ မာတုယာ-အမိ၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ဒုတံ-တမန်ကို။ ပါဟေထိ-စေ၏။ ကိံပါဟေထိ-အဘယ်သို့စေသနည်း။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုပ္ပတာ-မကောင်းသော အမျိုးသို့ရောက်သည်။ ဒုက္ခိတာ-ဆင်းရဲသောကိုယ်ပိတ်ရှိသည်။ အဒိ-ဖြစ်၏။ သုခံ-ချမ်းသာကို။ နုလတာမိ-မရ။ မာသံယေဝ-တလပတ်သုံးသာလျှင်။ မံ-အကျွန်ုပ်ကို။ သုဏိ သါဘောဂေန-ဈေးမဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ တုပ္ပိတ္ထံ-မသုံးဆောင်ကုန်၏။ တတော-ထိုတလမှ။ အပရေန-နောက်အခါ၌။ ဒါထိဘောဂေန-ကျွန်မဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ တုဇ္ဇန္တိ-သုံးဆောင်ကုန်၏။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ မာတာ-အမိသည်။ အာဂစ္ဆတု-လာစေသတည်း။ နေတု-ဆောင်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပါဟေထိ-စေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သာဂဏကီ-ထိုဟူးရားကတော်သည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ အတ္ထိ-

သဉ္ဇနိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ရှိ၏။ တေနေ-ထိုအရှင်ဥဒါဏိရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ အာယသ္မန္တဥဒါဏိ-အရှင်ဥဒါဏိကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ကိမ-အဆင့်စကား။ ဩရသညကား။ သာကုမာရိကာ-ထိုသတို့သမီးသည်။ ဒုက္ကတာ-မကောင်းသောအမျိုးသမီးရောက်သည်။ ဒုက္ခိတာ-ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ ဟေတိ-ဖြစ်၏။ သုခံ-ချမ်းသာကို။ နုလတတိ-မရ။ မဉ္ဇဝိယေဝ-တလပတ်လုံးသာလျှင်။ နံ-ထိုသတို့သမီးကို။ သုဏိသာဘောဂေနေ- ချွေးမဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိံသု- သုံးဆောင်ကုန်၏။ တံတော-ထိုတလပူ။ အပရေနေ- နေပင်အခါ၌။ ဒါသိဘောဂေနေ- ကျွန်မဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိံသု- သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အယျော-အရှင်သည်။ ဣမံကုမာရိကံ-ဤသတို့သမီးကို။ ဒါသိဘောဂေနေ- ကျွန်မဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ မာဘုဉ္ဇိတ္ထ-မသုံးဆောင်ကြကုန်လင့်။ ဣမံကုမာရိကံ- ဤသတို့သမီးကို။ သုဏိသာဘောဂေနေ-ချွေးမဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိံသု- သုံးဆောင် ကြကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝဒေယျာထ-ဆိုတော်မူပါကုန်လော။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မန္တဥဒါဏိ-အရှင်ဥဒါဏိသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ တေအာဇီဝကသာဝကော-ထိုတက္ကတွန်း၏ တပည့်တို့သည်။ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေန-ထိုတက္ကတွန်း၏တပည့်တို့ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်လေပြီး၍။ တေအာဇီဝကသာဝကော-ထိုတက္ကတွန်း၏တပည့်တို့ကို။ အယျော- အမောင်တို့။ ဣမံကုမာရိကံ- ဤသတို့သမီးကို။ ဒါသိဘောဂေနေ- ကျွန်မဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ မာဘုဉ္ဇိတ္ထ-မသုံးဆောင်ကြကုန်လင့်။ ဣမံကုမာရိကံ- ဤသတို့သမီးကို။ သုဏိသာဘောဂေနေ-ချွေးမဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိံသု- သုံးဆောင်ကြကုန်လော။ ဣတိဇေတံဝစနံ။ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ တေ-ထိုတက္ကတွန်း၏တပည့်တို့သည်။ ဇေတံ-ဤသို့။ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏။ ကိံအာဟံသု-အဘယ်သို့လျှောက်ကုန်သနည်း။ တယာ-အရှင်နှစ်ဦး။ သန္တိ-တက္က။ အဗ္ဗာကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား။ အာဟာဂူပ-ဘာရေး။ ယုခြင်းဟု ဆိုအပ်သောရှေးရှုဆောင်ခြင်းပေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအနီးသို့ ဆောင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဂဏကိယာ-ဟူးရားကတော်နှင့်။ သန္တိ-တက္က။ အဗ္ဗာကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား။ အဟာဂူပဟာရေး-ယုခြင်းဟု ဆိုအပ်သောရှေးရှု ဆောင်ခြင်းပေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအနီးသို့ ဆောင်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ သမဏေန- ရဟန်းသည်။ အဗျာဝဇေနေ- လှမှုတရား၌အား

ပါရုဇိကထက်ပါဠိတော်-နိဿယ။

မထုတ်အပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ- ဖြစ်ရာ၏။ သမကော- လူမှုတရား၌ အား
မထုတ်သော ရဟန်း သည်။ သုသ မကော- ရဟန်းကောင်း သည်။
အဿ-ဖြစ်၏။ တံ-အရှင်ဘုရားသည်။ ဂစ္ဆ-သွားလော့။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့
သည်။ တံ-အရှင်ဘုရားကို။ နုဇာနာမ-မသိကုန်။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ အာဟံသု-
လျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်။
တေဟိအာဇိဝကဿဝကေဟိ-ထိုတက္ကတွန်း၏တပည့်တို့သည်။ အပသာဒိ-
တော-မောင်းမဲအပ်သည်ရှိသော်။ ပုနဒေဝ-တဘန်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိံ-သာ
ဝတ္ထိပြည်သို့။ ပစ္စာဂစ္ဆိ-ပြန်လာ၏။ တတိယဗ္ဗိခေါ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။
သာကုမာရိကာ-ထိုသတို့သမီးသည်။ မာတုယာ-အမိ၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။
ဒုတံ-တမန်ကို။ ပါဟေသိ-စေ၏။ ကိံ-ပါဟေသိ- အဘယ်သို့စေသနည်း။
အဟံ-ငါသည်။ ဒုဂ္ဂတာ-မကောင်းသောအမျိုးသို့ရောက်သည်။ ဒုက္ခိတာ-
ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ အမိ-ဖြစ်၏။ သုခံ-ချမ်းသာကို။ နုလဘာမိ-
မရ။ မာသံယေဝ-တလပတ်လုံးသာလျှင်။ ဇံ-အကျွန်ုပ်ကို။ သုဏိသာဘော
ဂေန-ချွေးမဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဘုဗ္ဗိံသု- သုံးဆောင်ကုန်၏။
တတော-ထိုတလမှ။ အပရေန-နောက်အခါ၌။ ဒါသိဘောဂေန- ကျွန်မဟူ
သောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဘုဗ္ဗိံ- သုံးဆောင်ကုန်၏။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။
မာတေ-အမိသည်။ အာဂစ္ဆတု-လာစေသတည်း။ နေတု-ဆောင်စေသ
တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပါဟေသိ-စေ၏။ တတိယဗ္ဗိခေါ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။
သာဂဏကိ- ထိုဟူးရားကတော်သည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ
ဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဥဒါယိရှိရာအရပ်
သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-ကပ်လေပြီး၍။ အာယသ္မာဥဒါ
ယိ-အရှင်ဥဒါယိကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ကိရ- အဆင့်စကားကြားရ
သည်ကား။ သာကုမာရိကာ-ထိုသတို့သမီးသည်။ ဒုဂ္ဂတာ-မကောင်းသော
အမျိုးသို့ရောက်သည်။ ဒုက္ခိတာ-ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ သုခံ-ချမ်းသာကို။ နုလဘာမိ-မရ။ မာသံယေဝ- တလပတ်လုံးသာ
လျှင်။ နံ-ထိုသတို့သမီးကို။ သုဏိသာဘောဂေန- ချွေးမဟူသောသုံးဆောင်
ခြင်းဖြင့်။ ဘုဗ္ဗိံသု-သုံးဆောင်ကုန်၏။ တတော-ထိုတလမှ။ အပရေန-နောက်
အခါ၌။ ဒါသိဘောဂေန- ကျွန်မဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဘုဗ္ဗိံ- သုံး
ဆောင်ကုန်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အယျော အရှင်ဘုရားသည်။ ဣမံကုမာ
ရိကံ-ဤသတို့သမီးကို။ ဒါသိဘောဂေန-ကျွန်မဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။
မာဘုဗ္ဗိတ္ထ- မသုံးဆောင်ကြကုန်လင့်။ ဣမံကုမာရိကံ- ဤသတို့သမီးကို။

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

သုဏ်သာဘောဂေန- ချွေးမဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ တုဉ္ဇူထ- သုံးဆောင်ကြကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝဒေယျာထ- ဆိုတော်မူပါကုန်လော။ ဣတိဇေဝံစနံ- ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ပဋ္ဌမံဂိ- ရှေးဦးကလည်း။ အဟံ- ငါ့ကို။ တေဟိအာဇီဝကသာဝကေဟိ- ထိုတက္ကတွန်း၏တပည့်တို့သည်။ အပသာဒိတော- မောင်းမဲအပ်၏။ တံ- သင်သည်။ ဂစ္ဆ- သွားလော။ အဟံ- ငါသည်။ နဂမိဿာမိ- မသွားအံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- ဆို၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ သာဂဏကိ- ထိုယူးရားကတော်သည်။ ဥဇ္ဈာယတိ- ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ- ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။ ကိ- ဥဇ္ဈာယတိ- အဘယ်သို့ ကဲ့ရဲ့သနည်း။ ကိ- ဝိယုတိ- အဘယ်သို့ ရှုတ်ချသနည်း။ ကိ- ဝိပါစေတိ- အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုသနည်း။ မေ- ငါ၏။ ကုမာရိကာ- သတို့သမီးသည်။ ဒုဂ္ဂတာ- မကောင်းသော အမျိုးသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိတာ- ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခံ- ချမ်းသာကို။ ပါဝိကာယ- ယုတ်မာသော။ သဿုယာ- ယောက်ခမမိန်းမကြောင့်။ ပါပကေန- ယုတ်မာသော။ သဿုရေန- ယောက်ခမယောက်ျားကြောင့်။ ပါပကေန- ယုတ်မာသော။ သာမိကေန- လင်ကြောင့်။ နုလတာဏိယထာ- မရသကဲ့သို့။ ဇေ- ဤအတူ။ အယျောဥဒါယိ- အရှင်ဥဒါယိသည်။ ဒုဂ္ဂတာ မကောင်းသောအမျိုးသို့ရောက်သည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။ ဇေ- ဤအတူ။ အယျောဥဒါယိ- အရှင်ဥဒါယိသည်။ ဒုက္ခိတာ- ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။ ဇေ- ဤအတူ။ အယျောဥဒါယိ အရှင်ဥဒါယိသည်။ သုခံ- ချမ်းသာကို။ မာလတာတု- မရစေသတည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ- ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ- ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။ သာပိခေါကုမာရိကာ- ထိုသတို့သမီးသည်လည်း။ အဟံ- ငါ့သည်။ ဒုဂ္ဂတာ- မကောင်းသောအမျိုးသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိတာ- ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခံ- ချမ်းသာကို။ ပါဝိကာယ- ယုတ်မာသော။ သဿုယာ- ယောက်ခမမိန်းမကြောင့်။ ပါပကေန- ယုတ်မာသော။ သဿုရေန- ယောက်ခမယောက်ျားကြောင့်။ ပါပကေန- ယုတ်မာသော။ သာမိကေန- လင်ကြောင့်။ နုလတာဏိယထာ- မရသကဲ့သို့။ ဇေ- ဤအတူ။ အယျောဥဒါယိ- အရှင်ဥဒါယိသည်။ ဒုဂ္ဂတာ- မကောင်းသော အမျိုးသို့ရောက်သည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။ ဇေ- ဤအတူ။ အယျောဥဒါယိ- အရှင်ဥဒါယိသည်။ ဒုက္ခိတာ- ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။ ဇေ- ဤအတူ။ အယျောဥဒါယိ- အရှင်ဥဒါယိသည်။ သုခံ- ချမ်းသာကို။ မာလတာတု-

ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။

မရစေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ-ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယျတိ-ရှုတ်ချ၏။
 ဝိပါစေတိ-ဖရိုဖရဲကြသောစကားကိုဆို၏။ အညာဝိ-တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ သဿုဟိဝါ-ယောက်ခမ မိန်းမတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ သသုရေဟိဝါ-ယောက်ခမယောကျာ်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။
 သာမိကေဟိဝါ-လင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အသန္တုဗ္ဗာ-မရောင့်ရဲကုန်။
 တာ-ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဩယာစန္ဒိ-အယုတ်အားဖြင့်တောင့်တ
 ကုန်၏။ မယံ-ငါတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာ-မကောင်းသောအမျိုးသို့ရောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိတာ-ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခံ-ချမ်းသာကို။
 ပါဝိကာဟိ-ယုတ်မာကုန်သော။ သဿုဟိ-ယောက်ခမ မိန်းမတို့ကြောင့်။
 ပါပကေဟိ-ယုတ်မာကုန်သော။ သသုရေဟိ-ယောက်ခမ ယောကျာ်းတို့
 ကြောင့်။ ပါပကေဟိ-ယုတ်မာကုန်သော။ သာမိကေဟိ-လင်တို့ကြောင့်။ နလ
 ဘာမယထာ-မရကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ-ဤအတူ။ အယျောဥဒါဟိ-အရှင်ဥဒါ
 ဟိသည်။ ဒုဂ္ဂတော-မကောင်းသောအမျိုးသို့ရောက်သည်။ ဟောတု-ဖြစ်ပေ
 သတည်း။ ဧဝံ-ဤအတူ။ အယျောဥဒါဟိ-အရှင်ဥဒါဟိသည်။ ဒုက္ခိတော-
 ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဧဝံ-ဤအတူ။
 အယျောဥဒါဟိ-အရှင်ဥဒါဟိသည်။ သုခံ-ချမ်းသာကို။ မာလဘာတု-မရစေ
 သတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချ ကုန်၏။
 ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲကြသော စကားကိုဆိုကုန်၏။ ယာပနတာဣတ္ထိယော-
 အကြင်မိန်းမတို့သည်။ သဿုဟိဝါ- ယောက်ခမမိန်းမ တို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ သသုရေဟိဝါ- ယောက်ခမယောကျာ်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သာ
 မိကေဟိဝါ-လင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သန္တုဗ္ဗာ-ရောင့်ရဲကုန်၏။ တာ-ထို
 မိန်းမတို့သည်။ ဧဝံ-ဤသို့။ အာယာစန္ဒိ-တောင့်တကုန်၏။ ကိံ အာယာစန္ဒိ-
 အဘယ်သို့တောင့်တကုန်သနည်း။ မယံ-ငါတို့သည်။ ဘဒ္ဒကာဟိ-ကောင်း
 ကုန်သော။ သဿုဟိ- ယောက်ခမမိန်းမတို့ကြောင့်။ ဘဒ္ဒကေဟိ-ကောင်း
 ကုန်သော။ သသုရေဟိ- ယောက်ခမယောကျာ်းတို့ကြောင့်။ ဘဒ္ဒကေဟိ-
 ကောင်းကုန်သော။ သာမိကေဟိ-လင်တို့ကြောင့်။ သုခိတာ-ချမ်းသာခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သည်။ သဇ္ဇိတာ-ကောင်း စွာတန်ဆာ ဆင်အပ်ကုန်သည်။
 သုခမေဓိတာ- ချမ်းသာပွားကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ- ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။
 ဧဝံ- ဤအတူ။ အယျောဥဒါဟိ- အရှင်ဥဒါဟိ သည်။ သုခိတော-ချမ်းသာ
 ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။ ဧဝံ-ဤအတူ။ အယျော
 ဥဒါဟိ-အရှင်ဥဒါဟိသည်။ သဇ္ဇိတော-ကောင်းစွာတန်ဆာဆင်အပ်သည်။

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဝေ- ဤအတူ။ အယျောဂါယိ- အရှင်ဥဒါယိ
 သည်။ သုခမေဓိတော- ချမ်းသာပွားသည်။ ဇဟာတု- ဖြစ်စေသတည်း။
 ဣတိ- ဤသို့။ အာဟာစန္ဒိ-တောင့်တကုန်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။
 ဧကစွာနံ-အချို့ကုန်သော။ ဩယာစန္ဒိနံ-အယုတ်အားဖြင့်တောင့်တကုန်
 သော။ ဣတ္ထိနံ- မိန့်မတို့၏လည်းကောင်း။ ဧကစွာနံ- အချို့ကုန်သော။
 အာယာစန္ဒိနံ-အမြတ်အားဖြင့်တောင့်တကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ-မိန့်မတို့၏လည်း
 ကောင်း။ ဝစနံ-စကားကို။ အသောသံဂေါ။ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
 ယေတေဘိက္ခု အကြမ်းပေးတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အလျှော့နည်းကုန်၏။ တေ
 ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာယသ္မာ
 ဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ သဗ္ဗရိတ္တံ-အောင်တမန်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမာ
 ပဇ္ဇိဿတိနာမ-ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကွဲရဲကုန်၏။
 ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိဖရဲကြံသောစကားကို ဆိုကုန်၏။
 အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ ဧတေမတ္တံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်
 ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတေသ္မိ-နိဒါနေ- ဤ
 အကြောင်း၌။ ဧတေသ္မိ-ပကရဏေ-ဤအရာ၌။ ဘိက္ခု-သံဃံ-ရဟန်းအပေါင်း
 ကို။ သန္တိပါတာပေတွာ-စည်းဝေးစေ၍။ အာယသ္မိဉ္စဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိ
 တို့။ ပဋိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ ကံ-ပဋိပုတ္တိ-အဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း။ ဥဒါ
 ယိ-ဥဒါယိ။ တံ-သင်သည်။ သဗ္ဗရိတ္တံ-အောင်တမန်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမာ
 ပဇ္ဇိသိ-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-
 မှန်သလော့။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ တဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-
 မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။
 ဇေဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကွဲရဲတော်မူ၏။ (ပ)။ မောဗာပုရိသ-
 မင်ဖိုလ်မဋ္ဌိအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ကထံဟိ- အဘယ် ကြောင့်သာ
 လျှင်။ ဟံ-သင်သည်။ သဗ္ဗရိတ္တံ-အောင်တမန်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမာပဇ္ဇိဿ
 သိနာမ-ရောက်ဘိသနည်း။ မောဗာပုရိသ- မင်ဖိုလ်မဋ္ဌိ အချည်းနှီးသော
 ယောကျ်ား။ ဧတံ-ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သေး
 သောသူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယကြည်ညိုခြင်းငှါ။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့။ ဝေဗ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေ
 ယျာဓကစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကံ-ဥဒ္ဓိသေယျာထ-အဘယ်သို့ရကုန်အံ
 နည်း။ ။

ယောပနဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ ဣတ္ထိယာဝါ-မိန်းမအားလည်း။
 ပုရိသမတိ-သောကျား၏အလိုကို။ ပုရိသသံဝါ-ယောကျ်ားအားလည်း။
 ဣတ္ထိမတိ-မိန်းမ၏အလိုကို။ ဇာယတ္တနေဝါ-မယားဖြစ်စေလိုသောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဇာရတ္ထနေဝါ-လင်ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗရိတ္တံ-အောင်တမန်သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမာပဇ္ဇေယျ-ရောက်ငြားအံ့။
 တဿ ဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်းအား။ သံဃာဒိဿေသော-သံဃာဒိသိသ်
 အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော-အာပတ်အပေါင်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်း ပြုကြဟန်လော။ ။ ဝေဠု-ဤသို့
 လည်း။ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား။ ဣဒံသိက္ခာ
 ပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
 တေနခေါပန-သမယေန-ထိုအခါ၌။ သမ္ပဟုလာ-များစွာကုန်သော။ ရတ္တာ-
 မိန်းမကြွေးသောသူတို့သည်။ ဥယျာနေ-ဥယျာဉ်၌။ ပရိစာရေန္တာ-မြူးတူးပျော်
 ပါးကစားကုန်သည်ရှိသော်။ အညတရိဿာ-မထင်ရှားသော။ ဝေသိယာ-
 ပြည်တန်ဆာမ၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ဒုတံ-တမန်ကို။ အာဂစ္ဆတု-လာစေ
 သတည်း။ ဥယျာနေ-ဥယျာဉ်၌။ ပရိစာရေဿာမ- မြူးတူးပျော်ပါးကစားကုန်
 အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ပါဟေသံ-စေကုန်၏။ သာ-ထိုပြည်တန်ဆာမသည်။ ဧဝံ-
 ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ ကိံ-အာဟ-အဘယ်သို့ဆိုနည်း။ အယျော-အမောင်
 တို့ အဟံခေါ- ငါသည်ကား။ တုဗ္ဗေ-သင်တို့ကို။ ဣမေ-ဤသူတို့သည်။
 ကေဝါ-အဘယ်သူတို့နည်း။ ကဿဝါ- အဘယ်သူ၏လည်း။ ပုတ္တာ-သား
 တို့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ နဇာနာမိ-မထိ။ အဟဉ္စ-ငြါသည်လည်း။ ဗဟုဘဏ္ဍာ-
 များသော တဏှာရှိသည်။ ဗဟုပရိက္ခရာ- များသောပရိက္ခရာ ရှိသည်။
 အဓိ-ဖြစ်၏။ ဗဟိနဂနရဉ္စ-မြို့ပင်ရှိလည်း။ ဂန္တဗ္ဗိ-သွားအပ်၏။ အဟံ-ငါသည်။
 နဂမိဿာမိ-မသွားအံ့။ ဣတိဧဝံ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။
 သောဒုတော-ထိုတမန်သည်သည်။ တေသံရတ္တာနံ-ထိုမိန်းမကြွေးသောသူတို့
 အား။ ဧတမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေထိ-ပြောကြား၏။ ဧဝံ-ဤသို့။
 ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညတရော-မထင် ရှားသော။ ပုရိသော-
 ယောကျ်ားသည်။ တေဝုတ္တေ-ထိုမိန်းမကြွေးသော သူတို့ကို။ ဝေဝစနံ-ဤ
 စကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကိံ-အဝေါစ-အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အယျော-
 အမောင်တို့။ တုဗ္ဗေ-သင်တို့သည်။ ကိဿ-အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံဧဝံသိံ-
 ဤပြည်တန်ဆာမကို။ ထာပိတ္ထ-တောင်းပန်ကြကုန်သနည်း။ အယျောဥဒါယိ-
 အရှင်ဥဒါယိကို။ ဝတ္တဗ္ဗောနန္ဒ-ဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ အယျောဥဒါယိ-

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

အရှင်ဥဒါဟိသည်။ ဥယျောဇေဿတိ- ဣတံလိုက်လတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဇေဝံ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဥပါသကော-ဥပါသကာသည်။ တံပုရိသံ-ထိုယောကျ်ားကို။ ဇေဝံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကိံအဝေါစ-အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အယျော-အမောင်။ ဇေဝံ-ဤသို့။ မာအဝစ-မဆိုလင့်။ သကျပုတ္တိယာနံ-သာဏီဝင်မင်းတရား တရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာနံ-ရဟန်းတို့အား။ ဝေရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။ ကာတံ-ပြုခြင်းငှါ။ နကပ္ပတိ-မအပ်။ အယျောဥဒါဟိ-အရှင်ဥဒါဟိသည်။ ဇေဝံ-ဤသို့။ နကရိဿတိ-မပြုလတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဇေဝံ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ကရိဿတိ-ပြုလတ္တံ့။ နကရိဿတိ-မပြုလတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အတ္တုတံ-လောင်းတမ်းကို။ အကံသု-ပြုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေရတ္တာ-ထိုမိန်းမကြူးသော သူတို့သည်။ ယေန-အကြင် အရပ်၌။ အာယသ္မာဥဒါဟိ-အရှင်ဥဒါဟိသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဥဒါဟိ ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံ မိံသု-ကပ်လေ ကုန်၏။ ဥပသကံ မိတ္တာ-ကပ်လေကုန် ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါဟိ-အရှင်ဥဒါဟိကို။ ဇေဝံဝစနံ-ဤ စကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်ကုန်၏။ ကိံအဝေါစ- အဘယ်သို့လျှောက် ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ- အရှင် ဣဒေဇ္ဇ-ယနေ။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဥယျာနေ- ဥယျာဉ်၌။ ပရိဗာရေန္တာ-မြူးတူးပျော်ပါး ကစားကုန်သည်ရှိသော်။ အသုကာယနာမ-ဤအမည်ရှိသောဝေဠိယာ-ပြည်တန်ဆာမ၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ဣတံ-တမန်ကို။ ဥယျာနေ ဥယျာဉ်၌။ ပရိဗာရေဿာမ-မြူးတူးပျော်ပါးကစားကုန်အံ့။ အာဂစ္ဆတု-လာစေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိကိဓာ- စေကုန်၏။ သာ-ကိုပြည်တန်ဆာမသည်။ ဇေဝံ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ ကိံအာဟ- အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အယျော-အမောင်တို့။ အဟံခေါ-ငါသည်ကား။ တုမေ- သင်တို့ကို။ ဣမေ-ဤသူတို့သည်။ ကေဝါ-အဘယ် သူတို့နည်း။ ကဿဝါ- အဘယ်သူ၏လည်း။ ပုတ္တာ-သားတို့ နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ နံဇာနာမိ- မထိ။ အဟဉ္ဇ-ငါသည်လည်း။ ဗဟုဘဏ္ဍာ-များသောဘဏ္ဍာရှိသည်။ ဗဟုပရိက္ခာရာ-များသောပရိက္ခရာရှိသည်။ အမိ- ဖြစ်၏။ ဗဟိနဂရေ-မြို့ပုထိုးလည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားအပ်၏။ အဟံ-ငါသည်။ နဂမိဿာမိ-မသွားအံ့။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်တရား။ သာရအာပုဿာမ- တောင်းပန်ပါကုန်၏။ အယျော- အရှင်တရားသည်။ တံဝေဠိ- ထိုပြည်တန်ဆာမကို။ ဥယျောဇေတု-ဣတံတော်မူလိုက်ပါလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်

ကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါယီ- အရှင်ဥဒါယီ သည်။
 ယေန- အကြင်အရပ်၌။ သာဝေထိ- ထိုပြည်တန်ဆာမသည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။
 တေန- ထိုပြည်တန်ဆာမရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံခိ- ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိ
 တွာ- ကပ်လေပြီ၍။ ထံဝေထိ- ထိုပြည်တန်ဆာမကို။ ကိဿ- အဘယ်
 ကြောင့်။ ဣမေသံ- ဤသူတို့၏။ သန္တိကံ- အထံသို့။ နဂစ္ဆိယ- မသွားသနည်း။
 ဣတိထေဝစနံ- ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ- ဆို၏။ အယျ- အရှင်။ အဟံ
 ခေါ- အကျွန်ုပ်သည်ကား။ ဣမေ- ဤသူတို့ကို။ ဣမေ- ဤသူတို့သည်။ ကေဝါ-
 အဘယ်သူတို့နည်း။ ကဿဝါ- အဘယ်သူ၏လည်း။ ပုတ္တာ- သားတို့နည်း။
 ဣတိ- ဤသို့။ နဇာနာမိ- မထိ။ အဟဉ္စ- အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဗဟုဘဏ္ဍာ-
 များသောဘဏ္ဍာရှိသည်။ ဗဟုပရိက္ခာရာ- များသောပရိက္ခရာရှိသည်။ အမိ-
 ဖြစ်၏။ ဗဟိနဂရေ- မြို့ပထိုလည်း။ ဂန္တဗ္ဗိ- သွားအပ်၏။ အဟံ- ငါသည်။ နဂမိ
 သာမိ- မသွားအံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- ယျောက်၏။ ဣမေသံ- ဤသူတို့၏။
 သန္တိကံ- အထံသို့။ ဂစ္ဆိ- သွားလော။ အဟံ- ငါသည်။ ဣမေ- ဤသူတို့ကို။ ဇာ
 နာမိ- ထိ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- ဆို၏။ ဘန္တေ- ရှင်တုရား။ အယျာ- အရှင်
 တုရားသည်။ သစေဇနာတိ- အကယ်၍ထိအံ့။ ဝေသကိ- ဤသို့ထိသည်
 ရှိသော်။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဂမိသာမိ- သွားအံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ-
 ယျောက်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေရတ္တာ- ထိုမိန်းမကြူးသောသူတို့သည်။
 ကံဝေထိ- ထိုပြည်တန်ဆာမကို။ အာဒါယ- ခေါ်၍။ ဥယျာနံ- ဥယျာဉ်သို့။ အဂ
 မံသု- သွားကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ သောဥပါသကော- ထိုဥပါသကော
 သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အယျာဥဒါယီ- အရှင်ဥဒါယီ
 သည်။ တင်္ဂဏိကံ- ထိုခဏ၌ပေါင်းဘော်အပ်သောမိန်းမ၌။ သဗ္ဗရိတ္တံ- အောင်
 တမန်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမာပဇ္ဇိဿတိနာမ- ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤ
 သို့။ ဥဇ္ဈာယတိ- ကဲ့ရဲ့၏။ ခိယျတိ- ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကား
 ကိုဆို၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တဿ- ကဲ့ရဲ့သောခိယျန္တဿ-
 ရှုတ်ချသော။ ဝိပါစေန္တဿ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုသော။ တဿဥပါ
 သကဿ- ထိုဥပါသကော၏။ စစနံ- စကားကို။ အသောသံခေါ- ကြားကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-
 အလိနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်
 သာလျှင်။ အာယသ္မာဥဒါယီ- အရှင်ဥဒါယီသည်။ တင်္ဂဏိကံ- ထိုခဏ၌ပေါင်း
 ဘော်အပ်သောမိန်းမ၌။ သဗ္ဗရိတ္တံ- အောင်တမန်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမာပဇ္ဇိ
 ဝိသတိနာမ- ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။

ဒိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိဖရဲကြံသော စကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေတမတ္တံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဥဒါယိ- ဥဒါယိ။ ဝတ္တံ- သင်သည်။ တင်္ဂဏိကံ- ထိုခဏ၌ပေါင်းဘော်အပ်သော်မိန်းမ၌။ သဗ္ဗရိတ္တံ- အောင်တမန်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမာပဇ္ဇထိ- ရောက်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဒိုပုန္တိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ- ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဗပုရိသ- မဂ်ဒိုလ်မမြီးအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဝတ္တံ- သင်သည်။ တင်္ဂဏိကံ- ထိုခဏ၌ပေါင်းဘော်အပ်သော်မိန်းမ၌။ သဗ္ဗရိတ္တံ- အောင်တမန်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမာပဇ္ဇထိသထိနာမ- ရောက်ဘိသနည်း။ မောဗပုရိသ- မဂ်ဒိုလ်မမြီးအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ဇေတံ- ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္ဓပနဝါ- မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း။ ပသာဒါသ- ကြည်ညိုခြင်း၌။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့ ဝေဉ္ဇပန- ဤသို့လျှင်။ ဣဝံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဗ္ဗိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိံဥဗ္ဗိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။

ယောပနဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗရိတ္တံ- အောင်တမန်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမာပဇ္ဇေယျ- ရောက်ငြားအံ့။ ဣတ္ထိယာဝါ- မိန်းမအားလည်း။ ပုရိသမတိ- ယောကျ်ား၏အလိုကို။ ပုရိသသာဝါ- ယောကျ်ားအားလည်း။ ဣတ္ထိမတိ- မိန်းမ၏အလိုကို။ ဇာယတ္တနေဝါ- မယားဖြစ်စေလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဇာရတ္တနေဝါ- လင်ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အန္တမသောယုဘိသောအပိုင်အခြားအားဖြင့်။ တင်္ဂဏိကာယဝိ- ထိုခဏ၌ပေါင်းဘော်အပ်သော်မယားအားလည်း။ အာရောစေယျ- ကြားငြားအံ့။ တထာဘိက္ခု- နေထိုင်ရဟန်းအား။ သံဗာဒိသေသော- သံဗာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော- အာပတ်အပေါင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဗ္ဗိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ။ ယောပနဘိက္ခု- ယောပနဟူသည်ကား။ ယာဒိသော- အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ- ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမတ္ထိံ- အတ္ထေ- ဤအရာ၌။ အယံဘိက္ခု- ဤရဟန်းကို။ ဘိက္ခုတိ- ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော- အလိုရှိအပ်၏။ သဗ္ဗရိတ္တံ

သမာပဇ္ဇေယျာတိ-သဗ္ဗရိက္ခံသမာပဇ္ဇေယျဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိယာဝါ-မိန်း
မသည်လည်း။ ပဟိတော-စေခိုင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပုရိသဿ-ယောကျာ်း၏။
သန္တိကေ-အထံသို့။ ဂစ္ဆတိ-သွား၏။ ပုရိသေနဝါ-ယောကျာ်းသည်လည်း။
ပဟိတော-စေခိုင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမ၏။ သန္တိကေ-အထံသို့။
ဂစ္ဆတိ-သွား၏။ ဣတ္ထိယာဝါပုရိသမတိန္တိ-ဣတ္ထိယာဝါပုရိသမတိဟူသည်
ကား။ ပုရိသဿ-ယောကျာ်း၏။ မတိ-အလိုကို။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမအား။
အာရောစေထိ-ပြောကြား၏။ ပုရိသဿဝါဣတ္ထိမတိန္တိ-ပုရိသဿဝါဣတ္ထိ
မတိဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမ၏။ မတိ-အလိုကို။ ပုရိသဿ-
ယောကျာ်းအား။ အာရောစေထိ-ပြောကြား၏။ ဇာယတ္တနေဝါတိ-ဇာယတ္တ
နေဝါဟူသည်ကား။ ဇာယာ-မယားသည်။ ဘဝိဿထိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇာရတ္တ
နေဝါတိ-ဇာရတ္တနေဝါဟူသည်ကား။ ဇာရီ-လင်သည်။ ဘဝိဿထိ-ဖြစ်
လတ္တံ့။ အန္တမသောတဗ်ဏိ ကာယဝိတိ-အန္တမသောတဗ် ဇာကာယဝိ
ဟူသည်ကား။ ဗုဟုတ္တိကာ-တမဟုတ်မျှပေါင်းဘော်အပ်သောမယားသည်။
ဘဝိဿထိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ သံဇာာဒိသောသောတိ-သံဇာာဒိသောသောဟူသည်
ကား။ (ပ)။ တေနဝိ-ထိုကြောင့်လည်း။ သံဇာာဒိသောသောတိ-သံဇာာဒိသော
သောဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ-ဆိုအပ်၏။ န ။ ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ မာတုရက္ခိ
တာ-အမိစောင့်သောမိန်းမလည်းကောင်း။ ဝိဇုရက္ခိတာ-အဘစောင့်သော
မိန်းမလည်းကောင်း။ မာတာဝိတုရက္ခိတာ-အမိအဘစောင့်သောမိန်းမလည်း
ကောင်း။ ဘာတုရက္ခိတာ- မောင်စောင့်သောမိန်းမ လည်းကောင်း။ ဘဂိနိ
ရက္ခိတာ-အစ်မညီမစောင့်သောမိန်းမလည်းကောင်း။ ဥာတိရက္ခိတာ- ဆွေ
မျိုးစောင့်သော မိန်းမလည်းကောင်း။ ဂေါတ္တရက္ခိတာ- အနွယ်တူစောင့်သော
မိန်းမလည်းကောင်း။ ဓမ္မရက္ခိတာ-တရားကျင့်ဘော်တို့စောင့်သော မိန်းမ
လည်းကောင်း။ သာရက္ခာ-ပဋိသန္ဓေကအစောင့်အရှောက်ရှိသော မိန်းမလည်း
ကောင်း။ သမရိဒဏ္ဍာ- မိုးပိုင်သူဒဏ်ထားသော မိန်းမတို့လည်းကောင်း။
ဣတိ-ဤသို့။ ဒသ- တကျပ်တို့ကည်း။ န ။ တရိယာယော- မယားတို့
သည်။ နေက္ခိတာ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်အပ်သော မယား လည်းကောင်း။ ဆန္ဒဝါ
ထိနိ-အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း။ ဘောဂဝါထိနိ-စည်းမိမိ
ပေး၍နေသော မယားလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဝါထိနိ-ထမီပေး၍နေသောမယား
လည်းကောင်း။ ဩဒပတ္တကိနိ-ရွှေကပ်၌ လက်စုံချ၍နေသောမယားလည်း
ကောင်း။ ဩာဓုဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓ-ခေါင်းချက်ချစေ၍နေသောမယားလည်းကောင်း။
ဒါသိစာရိယာစ-ကျွန်မလည်းဖြစ် မယားလည်းဖြစ်သော မယားလည်း

သဗ္ဗရိတ္တ-ထိက္ခာသုန်း။

ကောင်း။ ကမ္မကာရီစာရိယာစ-အမှုလုပ်လည်းဖြစ်မယားလည်း ဖြစ်သေ
မယားလည်းကောင်း။ ဓမ္မာဟဇ္ဇာ-စစ်မြေအရပ်မှ ဆောင်အပ်သော သို့ရ
မယားလည်းကောင်း။ ရဟတ္တိကာ-တမဟုတ်မျှ ပေါင်းတော် အပ်သော
မယားလည်းကောင်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒသ-တကျိပ်တို့တည်း။ † ။ မာတုရက္ခိ
တာနာမ-မာတုရက္ခိတာမည် သည်ကား။ မာတာ-အမိသည်။ ရက္ခိတိ-
စောင်းထိန်း၏။ ဂေါပတိ-လုံခြုံစေ၏။ ဣဿရိယံ-အပိုးရခြင်းကို။ ကာရေတိ-
ပြုစေ၏။ ဝသံ-အလိုသို့။ ဝတ္တေတိ-လိုက်စေ၏။ ဝိတုရက္ခိတာနာမ-ဝိတု
ရက္ခိတာမည်သည်ကား။ ဝိတာ-အဘသည်။ ရက္ခိတိ-စောင့်ထိန်း၏။ ဂေါပ
တိ-လုံခြုံစေ၏။ ဣဿရိယံ-အပိုးရခြင်းကို။ ကာရေတိ-ပြုစေ၏။ ဝသံ-အလို
သို့။ ဝတ္တေတိ-လိုက်စေ၏။ မာတာဝိတုရက္ခိတာနာမ-မာတာဝိတုရက္ခိတာ
မည်သည်ကား။ မာတာဝိတုရေ-အမိအဘတို့သည်။ ရက္ခိန္တိ-စောင့်ထိန်း
ကုန်၏။ ဂေါပန္တိ-လုံခြုံစေကုန်၏။ ဣဿရိယံ-အပိုးရခြင်းကို။ ကာရေန္တိ-
ပြုစေကုန်၏။ ဝသံ-အလိုသို့။ ဝတ္တေန္တိ-လိုက်စေကုန်၏။ ဘာတုရက္ခိတာနာမ-
ဘာတုရက္ခိတာ မည်သည်ကား။ ဘာတာ-မောင်သည်။ ရက္ခိတိ-စောင့်
ထိန်း၏။ ဂေါပတိ-လုံခြုံစေ၏။ ဣဿရိယံ- အပိုးရခြင်းကို။ ကာရေတိ-
ပြုစေ၏။ ဝသံ-အလိုသို့။ ဝတ္တေတိ-လိုက်စေ၏။ ဘဂိနိရက္ခိတာနာမ-ဘဂိနိ
ရက္ခိတာမည်သည်ကား။ ဘဂိနိ- အစ်မညီမသည်။ ရက္ခိတိ-စောင့်ထိန်း
၏။ ဂေါပတိ- လုံခြုံစေ၏။ ဣဿရိယံ- အပိုးရခြင်းကို။ ကာရေတိ-
ပြုစေ၏။ ဝသံ-အလိုသို့။ ဝတ္တေတိ-လိုက်စေ၏။ ဥာတိရက္ခိတာနာမ-ဥာတိ
ရက္ခိတာမည်သည်ကား။ ဥာတကာ-ဆွေမျိုးတို့သည်။ ရက္ခိန္တိ-စောင့်ထိန်း
ကုန်၏။ ဂေါပန္တိ-လုံခြုံစေကုန်၏။ ဣဿရိယံ-အပိုးရခြင်းကို။ ကာရေန္တိ-
ပြုစေကုန်၏။ ဝသံ-အလိုသို့။ ဝတ္တေန္တိ-လိုက်စေကုန်၏။ ဂေါတ္တရက္ခိတာနာမ-
ဂေါတ္တရက္ခိတာမည်သည်ကား။ သဂေါတ္တာ-အနွယ်တူသော သူကိုသည်။
ရက္ခိန္တိ-စောင့်ထိန်းကုန်၏။ ဂေါပန္တိ-လုံခြုံစေကုန်၏။ ဣဿရိယံ-အပိုးရ
ခြင်းကို။ ကာရေန္တိ-ပြုစေကုန်၏။ ဝသံ-အလိုသို့။ ဝတ္တေန္တိ-လိုက်စေကုန်၏။
ဓမ္မရက္ခိတာနာမ- ဓမ္မရက္ခိတာ မည်သည်ကား။ သဟဓမ္မိကာ-တရားကျင့်
တော်တို့သည်။ ရက္ခိန္တိ- စောင့်ထိန်းကုန်၏။ ဂေါပန္တိ- လုံခြုံစေကုန်၏။
ဣဿရိယံ- အပိုးရခြင်းကို။ ကာရေန္တိ- ပြုစေကုန်၏။ ဝသံ- အလိုသို့။
ဝတ္တေန္တိ- လိုက်စေကုန်၏။ သာရက္ခိတာနာမ- သာရက္ခိတာ မည်သည်ကား။
ဝတ္တေတိ- ဝမ်းတိုက်၍လည်း။ သော-ဤမိန်းမသည်။ မဟံ-ငါ၏။ ဘရိယာ-
မယားတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပရိဂ္ဂဟိတာ-သိမ်းဆည်းအပ်သည်။ ဟောတိ-

ဖြစ်၏။ အန္တမသော- ယုတ်သော အပိုင်းအခြား အားဖြင့်။ မာလာဂုဏ
 ပရိက္ခိတ္တာပိ- ပန်းကုံးဖြင့် ရံအပ်သော မိန်းမသည်လည်း။ သာရက္ခာနာမ-
 သာရက္ခာမည်၏။ သပရိဒဏ္ဍာနာမ- သပရိဒဏ္ဍာမည်သည်ကား။ ယော-
 အကြင်သူသည်။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ ဣတ္ထိ- မိန်းမကို။ ဂစ္ဆတိ-
 သွားလာအံ့။ တဿ- ထိုသူ၏။ ဧတ္ထေကော- ဤမျှလောက်သော။ ဒဏ္ဍော-
 ဝဒေဏ်ခနဒဏ်သည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။ မူတိ- ဤသို့။ ဂေဟိပိ-
 တရုံတယောက်သော သူတို့သည်။ ဒဏ္ဍော- ဒဏ်ကို။ ဗြဟ္မိတော- ထားအပ်
 သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ နေက္ခိတာနာမ- နေက္ခိတာမည်သည်ကား။ နေနေ-
 ဥစ္စာဖြင့်။ ကိနိတ္တာ- ဝယ်၍။ ဝါသေတိ- နေစေ၏။ ဆန္ဒ ဝါသိနိနာမ- ဆန္ဒ ဝါသိ
 နိမည်သည်ကား။ ဝိယော- ချစ်အပ်သောယောက်ျားသည်။ ဝိယံ- ချစ်အပ်
 သောမိန်းမကို။ ဝါသေတိ- နေစေ၏။ ဘောဂဝါသိနိနာမ- 'ဘောဂဝါသိနိ'
 မည်သည်ကား။ ဘောဂံ- စည်းစိမ်ကို။ ဒတ္တာ- ပေး၍။ ဝါသေတိ- နေစေ၏။
 ပဗ္ဗ ဝါသိနိနာမ- ပဗ္ဗ ဝါသိနိမည်သည်ကား။ ပဗ္ဗံ- ကမီကို။ ဒတ္တာ- ပေး၍။
 ဝါသေတိ- နေစေ၏။ ဩဒပတ္တကိနိနာမ- 'ဩဒပတ္တကိနိ' မည်သည်ကား။
 ဥဒကပတ္တံ- ရွှေကံကို။ အာမထိတ္တာ- သုံးသပ်၍။ ဝါသေတိ- နေစေ၏။
 ဩဘဗုဗုဗုဗုနာမ- 'ဩဘဗုဗုဗုဗု' မည်သည်ကား။ ဗုဗုဗု- ခေါင်းချကို။
 ဩဒရာပေတ္တာ- ချစေ၍။ ဝါသေတိ- နေစေ၏။ ဒါသိစ ဘရိယာစနာမ-
 'ဒါသိစဘရိယာစ' မည်သည်ကား။ ဒါသိစေ- ကျွန်မသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဘရိယာစ- မယားသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ကမ္မကာရိစဘရိယာ
 စနာမ- 'ကမ္မကာရိစ ဘရိယာစ' မည်သည်ကား။ ကမ္မကာရိစေ- အမှုလုပ်
 သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘရိယာစ- မယားသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ကရေရာဏီတာ- သို့ရမယားကို။ ဇောဟဗုဗုနာမ- ဇောဟဗုဗု
 မည်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ- ဆိုအပ်၏။ တင်္ဂဏိကာ- ထိုဇောဗုဗုပေါင်းဘော်အပ်သော
 မယားကို။ ရဟုတ္တိကာနာမ- ရဟုတ္တိကာမည်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ- ဆိုအပ်၏။ ။
 ဝရိသော- ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခူ- ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်တုရား။
 ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတံ- အမိစောင့်
 သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ- ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ နေက္ခိတာ-
 ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သော။ ဘရိယာ- မယားသည်။ ဟောတိ- ကိရ- ဖြစ်ပါ
 သောတဲ့ ဣတိ- ဤသို့။ ဗြုဟိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။
 ပဋိဂ္ဂဏ္ဍတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- ခံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ- တတန်ဆောင်အံ့။
 သံဗာဒိသေသဿ- သံဗာဒိသိသ်အပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တိနံ- ရောက်

ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဝိတုရက္ခိတံ-အဘစောင့်သောမိန်းမကို။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။(ပ)။ မာတာဝိတု ရက္ခိတံ-အမိအဘစောင့်သောမိန်းမကို ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။(ပ)။ ဘာတုရက္ခိတံ မောင်စောင့်သော မိန်းမကို။ ဗြူဟိ- ဆိုပါချေ။(ပ)။ ဘဂနိရက္ခိတံ- အစ်မ ညီမစောင့်သော မိန်းမကို။ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။(ပ)။ဉာတိရက္ခိတံ။ဆွေမျိုးစောင့် သောမိန်းမကို။ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။(ပ)။ ဂေါတ္တရက္ခိတံ-အနွယ်တူစောင့်သော မိန်းမကို။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။(ပ)။ ဓမ္မရက္ခိတံ- တရားကျင့်ဘော်စောင့်သော မိန်းမကို။ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။(ပ)။သာဓုက္ခံ-အစောင့်ရှိသောမိန်းမကို။ ဗြူဟိ- ဆိုပါချေ။(ပ)။ သပရိဒ္ဓရိဏ္ဍံ- ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော ယောကျ်ား၏။ ဓနုက္ခိတာ- ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ဟောတိကိရ-ဖြစ်ပါလော့။ဣတိ-ဤသို့။ဗြူဟိ- ဆိုပါချေ။ဣတိ-ဤသို့။ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ပဒ္ဓိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ-တဘန် ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိ သိသ်အာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ နိက္ခေပပဒါနိ-နိက္ခေပပုဒ်တို့တည်း။ ။

ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့် သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ- အဘစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား၏။ ဓနုက္ခိတာ- ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်ကုန်သော။ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။ဟောထကိရ- ဖြစ်ပါကုန်လော့။ဣတိ-ဤသို့။ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ ပဒ္ဓိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ-တဘန် ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ပုရိသော-ယောကျ်ား သည်။ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ဘန္တေ-အရှင်တုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ မာတာဝိတုရက္ခိတဉ္စ- အမိအဘစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။(ပ)။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ဘာတုရက္ခိတဉ္စ- မောင်စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။(ပ)။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဘဂိနိရက္ခိတဉ္စ-အစ်မညီမစောင့်သောမိန်းမ
 ကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သော မိန်းမကိုလည်း
 ကောင်း။ ဉာတိရက္ခိတဉ္စ-ဆွေမျိုးစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။
 မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဂေါတ္တရက္ခိတဉ္စ-
 အနွယ်တူစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိ
 စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မရက္ခိတဉ္စ-တံရားကျင့်ဘော် စောင့်
 သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သောမိန်းမကို
 လည်းကောင်း။ သာရုက္ခဉ္စ-အစောင့်ရှိသောမိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။
 မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သော မိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-
 ဒဏ်သားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော
 ယောကျ်ား၏။ နေက္ခိတာ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော-
 မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ-ဖြစ်ပါကုန်လော့တဲ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ပြုဟိ-ဆိုပါ
 ချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဒိုဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်း
 အံ့။ ပဏ္ဍာ ဘရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဗာဒိသေသဿ-သံဗာဒိသိသ်အာ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ခဏ္ဍစက္ကံ-
 ခဏ္ဍစက်တည်း။ ။

ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား
 ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အဘစောင့်
 သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ မာတာဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အမိအဘစောင့်သော
 မိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော ယောကျ်ား၏။
 နေက္ခိတာ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။
 ဟောထကိရ-ဖြစ်ပါကုန်လော့တဲ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ပြုဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ ပဒိုဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။
 ပဏ္ဍာဘရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဗာဒိသေသဿ-သံဗာဒိသိသ်အာပတ်
 သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပုရိသော-
 ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။
 ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်း
 ကောင်း။ ဘာတုရက္ခိတဉ္စ-မောင်စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။
 ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အဘစောင့်သောမိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ ဘဂိနိရက္ခိတဉ္စ-
 အစ်မညီမစောင့်သောမိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အဘ

စောင့်သောမိန်းမ ကိုလည်းကောင်း၊ ဉာတိရက္ခိတဉ္စ- ဆွေမျိုးစောင့်သော
 မိန်းမကိုလည်းကောင်း။(ပ)ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်း
 ကောင်း။(ပ)ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။(ပ)
 ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အဘစောင့်သောမိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မရက္ခိတဉ္စ-
 တရားကျင့်ဘော်စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-
 အဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ သာရက္ခဉ္စ-အစောင့်ရှိသောမိန်းမ
 ကိုလည်းကောင်း။(ပ)။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ- အဘစောင့်သော- မိန်းမကိုလည်း
 ကောင်း။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ- ဒဏ်ထားသောမိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာ
 မဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား၏။ နေက္ခိတာ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်ကုန်
 သော။ ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ- ဖြစ်ပါကုန်လောတံ့။
 ဣတိ ဤသို့၊ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဒ္ဓိဂ္ဂဏ္ဍတိ-
 ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဗာဒိသေ
 သဿ- သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုရိသော- ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခံ-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-
 အရှင်တုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-
 အဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ မာတုရက္ခိတဉ္စ- အမိစောင့်သော
 မိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော ယောကျ်ား၏။
 နေက္ခိတာ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။
 ဟောထကိရ- ဖြစ်ပါကုန်လောတံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဒ္ဓိဂ္ဂဏ္ဍတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာ
 ဟရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဗာဒိသေသဿ-သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဗဒ္ဓစက္ကံ-ဗဒ္ဓစက်
 တည်း။ ။ မူလံ-မူကို။ သံဝိတ္တံ-ချိုးအပ်ပြီ။ ။

ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခံ-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်တုရား။
 ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ်ထားအပ်
 သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သောမိန်းမကိုလည်း
 ကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-အမည်ရှိသော ယောကျ်ား၏။ နေက္ခိတာ-ဥစ္စာဖြင့်
 ဝယ်ယူအပ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ-ဖြစ်ပါ
 ကုန်လောတံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-
 စေခိုင်းအံ့။ ပဒ္ဓိဂ္ဂဏ္ဍတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ-တဘန်

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိ သေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ပုရိသော-ယောကျာ်းသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤ အမည်ရှိသော။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ်ထားသောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဝိတု ရက္ခိတဉ္စ-အဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။(ပ)။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ် ထားသောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ မာတာဝိတုရက္ခိတဉ္စ- အမိအဘစောင့် သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။(ပ)။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ- ဒဏ်ထားသောမိန်းမကို လည်းကောင်း။ ဘာတုရက္ခိတဉ္စ-မောင်စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ်ထားသောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဘဂိနိရက္ခိတဉ္စ- အစ်မညီမ စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။(ပ)။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ်ထား သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း (ပ)။ဥာတိရက္ခိတဉ္စ-ဆွေမျိုးစောင့်သောမိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။(ပ)။သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ်ထားသောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဂေါတ္တရက္ခိတဉ္စ- အနွယ်တူစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။(ပ)။ သပရိ ဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ်ထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မရက္ခိတဉ္စ-တရားကျင့် ဘော်စောင့်သော မိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။(ပ)။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ- ဒဏ်ထား သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ သာရက္ခဉ္စ-အစောင့်ရှိသော မိန်းမကိုလည်း ကောင်း။ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျာ်း၏။ဓနက္ခိတာ-ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်ကုန်သော။ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ-ဖြစ်ပါ ကုန်သောတု။ဣတိ-ဤသို့။ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ဣတိ-ဤသို့။ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့ ပရိဂ္ဂဏ္ဍတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိသံသတိ-ရံစမ်းအံ့။ ပဗ္ဗာဟရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိ သ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက် ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဧကမူလကံ-ဧကမူလကသည်။နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ဒုမူလကံဝိ-ဒွိမူလကကိုလည်းကောင်း။ ယာဝနဝမူလကံဝိ-နဝမူလကတိုင် အောင်သောမူကိုလည်းကောင်း။ဇေဝံ-ဤအတူ။ကာတဗ္ဗံ-ပြုအပ်၏။ ။ဣဒံ- ဤဆိုသတ္တံ့ သည်ကား။ဓသမူလကံ-ဆယ်ပါးသောမူလကတည်း။ ။

ပုရိသော-ယောကျာ်းသည်။ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်တုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့် သောမိန်းမကို လည်းကောင်း။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ- အဘစောင့်သောမိန်းမကို လည်းကောင်း။ မာတာဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အမိအဘစောင့်သောမိန်းမ ကိုလည်း ကောင်း။ ဘာတုရက္ခိတဉ္စ- မောင်စောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ဘဂိနိရက္ခိတဉ္စ- အစ်မ ညီမ စောင့်သောမိန်းမကို လည်းကောင်း။ ဥာတိ
 ဇာက္ခိတဉ္စ- ဆွေမျိုးစောင့်သောမိန်းမကို လည်းကောင်း။ ဂေါတ္တရက္ခိတဉ္စ-
 အနွယ်တူ စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ ဓမ္မရက္ခိတဉ္စ- ထရား
 ကျင့်ဘော်စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ သာရက္ခဉ္စ- အစောင့်ရှိသော
 မိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ သမရိဒဏ္ဍဉ္စ- ဒဏ်ထားသော မိန်းမ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဣတ္ထန္နာမဿ- ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ ခနုက္ခိတဉ္စ- ဥစ္စာဖြင့်
 ဝယ်ယူအပ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော- မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ- ဖြစ်ပါ
 ကုန်လော့။ ဣတိ- ဤသို့။ ပြုဟိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်း
 အံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ခနုက္ခိတဉ္စ- ခနုက္ခိတ ဣတ္ထိစက်
 သည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးပြီ။ ။

ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။
 ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတံ- အမိစောင့်
 သော မိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ- ဤအမည် ရှိသောယောက်ျား၏။ ဆန္ဒ
 ဤသိနိ- အလိုတူ၍နေသော။ ဘရိယာ- မယားသည်။ (ပ)။ ဘောဂဝါဠိနိ-
 စည်းစိမ်ပေး၍နေသော။ (ပ)။ ပဗုဝါသိနိ- ထမီပေး၍နေသော။ (ပ)။ ဩပပတ္တ
 ဝေဒိနိ- ရွှေကပ်ခွံလက်စွဲချ၍နေသော။ (ပ)။ ဩဘာဓုရဗ္ဗဋ္ဌာ- ခေါင်းချက်ချ
 စေ၍နေသော။ (ပ)။ ဒါသိစာဘရိယာစ- ကျန်မလည်းဖြစ် မယားလည်းဖြစ်
 သော။ (ပ)။ ကမ္မကာရိစစာဘရိယာစ- အမှု လုပ်လည်းဖြစ် မယားလည်းဖြစ်
 သော။ ဇေဟဋ္ဌာ- စစ်မြေအရပ်မှဆောင် အပ်သော။ (ပ)။ မဟုတ္တိကာ-
 တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သော။ ဘရိယာ- မယားသည်။ ဟောထကိရ-
 ဖြစ်ပါလော့။ ဣတိ- ဤသို့။ ပြုဟိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်း
 အံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။
 ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ ဝိတု
 ရက္ခိတံ- အဘစောင့်သောမိန်းမကို။ ပြုဟိ- ဆိုပါချေ။ (ပ)။ မာတာဝိတု
 ရက္ခိတံ- အမိအဘစောင့်သောမိန်းမကို။ ပြုဟိ- ဆိုပါချေ။ (ပ)။ ဘာတုရက္ခိတံ-
 မောင်စောင့်သော မိန်းမကို။ ပြုဟိ- ဆိုပါချေ။ (ပ)။ ဘဂိနိရက္ခိတံ- အစ်မ

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ညီမစောင့်သောမိန်းမကို၊ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။(ပ)။ ဥာတိရက္ခိတံ- ဆွေမျိုး
 စောင့်သော မိန်းမကို၊ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။(ပ)။ ဂေါတ္တရက္ခိတံ-အနွယ်က
 စောင့်သောမိန်းမကို၊ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။(ပ)။ ဓမ္မရက္ခိတံ-တရားကျင့်တော်
 စောင့်သောမိန်းမကို၊ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။(ပ)။ သာရက္ခိ-အစောင့်ရှိသောမိန်းမ
 ကို၊ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ သပရိဒဏ္ဍံ-ဒဏ်ထားသောမိန်းမကို၊ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-
 ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ ခုဟုတ္တိကာ- တာဇာဏမျှ ပေါင်းဘော်အပ်
 သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောထိကိရ-ဖြစ်ပါလော့ထဲ့။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံ
 သတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ- တာဝန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-
 သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ နိက္ခေပပဒါနိ-နိက္ခေပပုဒ်တို့တည်း။ ။

ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တရား။
 ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်
 သောမိန်းမကို လည်းကောင်း။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ- အတစောင့်သောမိန်းမကို
 လည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ ခုဟုတ္တိကာ-
 တာဇာဏမျှ ပေါင်းဘော်အပ် ကုန်သော။ ဘရိယာယော- မယားတို့သည်။
 ဟောထကိရ-ဖြစ်ပါကုန်လော့ထဲ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။
 ပစ္စာဟရတိ-တာဝန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္ဆန္ဒံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။
 ပုရိသော- ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တရား။
 ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတဉ္စ- အမိ
 စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ မာတာ ဝိတု ရက္ခိတဉ္စ- အမိအတ
 စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။(ပ)။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သော
 မိန်းမကို လည်းကောင်း။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ်ထားသော မိန်းမကိုလည်း
 ကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော ယောက်ျား၏။ ခုဟုတ္တိကာ-
 တာဇာဏမျှပေါင်းဘော်အပ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။ ဟော
 ထကိရ-ဖြစ်ပါကုန်လော့ထဲ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။
 ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ-

တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိဿေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ခဏ္ဍစက္ကံ-ခဏ္ဍစက်တည်း။ ။

ပုရိဿေ-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဝစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အဘစောင့်သော မိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ မာတုရက္ခိတဉ္စ- အမိစောင့်သော မိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော ယောကျ်ား၏။ မဟုတ္တိ ကာ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ-ဖြစ်ပါကုန်လော့ထံ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာ ဟရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိဿေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပုရိဿေ-ယောကျ်ား သည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဝစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဘာတုရက္ခိတဉ္စ- မောင်စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။ ဝိတုရက္ခိ တဉ္စ- အဘစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ သပရိဒဗ္ဗဉ္စ-ဒဏ်ထား သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား၏။ မဟုတ္တိကာ-တခဏမျှ ပေါင်းဘော်အပ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော-မယား တို့သည်။ ဟောထကိရ-ဖြစ်ပါကုန်လော့ထံ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်း အံ့။ ပစ္စာဟရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိဿေသဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပုရိဿေ-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဝစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အဘစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သော မိန်းမကိုလည်း ကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော ယောကျ်ား၏။ မဟုတ္တိကာ- တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။ ဟော ထကိရ-ဖြစ်ပါကုန်လော့ထံ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရ တိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိဿေ သဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။

အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဗဒ္ဒစက္ကံ-ဗဒ္ဒစက်တည်း။ ။ မူလံ-မူလကို။ သံခိတ္တံ-ချိုးအပ်ပြီ။ ။

ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ်ထားအပ်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော ယောက်ျား၏။ မဟုတ္တိကာ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်ကုန်သော။ ဘရိဟာယော-မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ-ဖြစ်ပါကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဒိုဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပဇ္ဇာဟရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ်ထားသောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အာစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ (ပ)။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ-ဒဏ်ထားသောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ သာရက္ခဉ္စ-အစောင့်ရှိသောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ မဟုတ္တိကာ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်ကုန်သော။ ဘရိဟာယော-မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ-ဖြစ်ပါကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဒိုဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပဇ္ဇာဟရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဧကမူလကံ-ဧကမူလကသည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။ ဒုမူလကာဒိနိဝိ-ဒွိမူလကအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဝေမေဝ-ဤအတူသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗာနိ-ပြုအပ်ကုန်၏။ ဣဒံ-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဒသမူလကံ-ဒသမူလကတည်း။ ။

ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတဉ္စ-အမိစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အာစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ။ မာတာဝိတုရက္ခိတဉ္စ-အမိအာစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဘာတုရက္ခိတဉ္စ-မောင်စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဘာနိ

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ရက္ခိတဉ္စ- အစ်မညီမစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဥာတိရက္ခိတဉ္စ-
 ဆွေမျိုးစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဝေါတ္တရက္ခိတဉ္စ- အနွယ်တူ
 စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မရက္ခိတဉ္စ- တရားကျင့်တော်စောင့်
 သောမိန်းမ ကိုလည်းကောင်း။ သာရက္ခဉ္စ- အစောင့်ရှိသော မိန်းမကိုလည်း
 ကောင်း။ သပရိဒဏ္ဍဉ္စ- ဒဏ်ထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာ
 မဿ- ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ မုဟုတ္တိကာ- တစကမျှပေါင်းတော်
 အပ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော- မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ- ဖြစ်ပါကုန်
 လောထုံ။ ဣတိ- ဤသို့။ ဗြုဟိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။
 ပဋိဂ္ဂဏ္ဍတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ မုဟုတ္တိကဣတ္ထိစက္ကံ- မုဟုတ္တိကဣတ္ထိစက်
 သည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးပြီ။ ။

ပုရိသော- ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။
 ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတံ- အမိစောင့်
 သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ နေက္ခိတာ-
 ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သော။ ဘရိယာ- မယားသည်။ ဟောထိကိရ- ဖြစ်ပါ
 လောထုံ။ ဣတိ- ဤသို့။ ဗြုဟိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။
 ပဋိဂ္ဂဏ္ဍတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ပုရိသော- ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု- ရဟန်း
 ကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။
 မာတုရက္ခိတံ- အမိစောင့်သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော
 ယောက်ျား၏။ ဆန္ဒ ဝါသိနိ- အလိုတူ၍နေသော။ ဘရိယာ- မယားသည်။ (ပ)။
 တောဂဝါသိနိ- စည်းစိမ်ပေး၍နေသော။ (ပ)။ ပဇူ ဝါသိနိ- ထမီပေး၍နေသော။
 (ပ)။ ဩဒပတ္တကိနိ- ရေခွက်ခွက်စုံချ၍နေသော။ (ပ)။ ဩဘဇူရုမ္မဇုာ- ခေါင်း
 ခုတ်ချစေ၍နေသော။ (ပ)။ ဒါသိစဘရိယာစ- ကျွန်မလည်းဖြစ်မယားလည်း
 ဖြစ်သော။ (ပ)။ ကမ္မကာရိစဘရိယာစ- အမှုလုပ်လည်းဖြစ်မယားလည်းဖြစ်
 သော။ (ပ)။ ဓဇာဟဇုာ- စစ်မြေအရပ်မှဆောင်အပ်သော။ (ပ)။ မုဟုတ္တိကာ-
 တခုတမျှပေါင်းတော်အပ်သော။ ဘရိယာ- မယားသည်။ ဟောထိကိရ-
 ဖြစ်ပါလောထုံ။ ဣတိ- ဤသို့။ ဗြုဟိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဟိဏတိ-

စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပဗ္ဗဟာရတိ-တတန်
ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိဿေသဿ-သံဃာဒိဿိသံ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာ
ပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ နိက္ခေပပဒါနိ-နိက္ခေပပုဒ်တို့
တည်း။ ။

ပုဂ္ဂိယော-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
ဝစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတံ- အမိလောင့်
သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား၏။ နေက္ခိတာစ-
ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါထိနိစ- အလိုတူ၍နေ
သည်လည်းဖြစ်သော။ တာရိယာ-မယားသည်။ ဟောတိကိရ-ဖြစ်ပါလောထဲ့။
ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဏိဏာကိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍ
တိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။ ပဗ္ဗဟာရတိ- တတန် ဆောင်အံ့။
သံဃာဒိဿေသဿ-သံဃာဒိဿိသံအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပုဂ္ဂိယော-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
ကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဝစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။
မာတုရက္ခိတံ-အမိလောင့်သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော
ယောကျ်ား၏။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူ အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။
တာဝဝါထိနိစ-စည်းကိမ်ပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ တာရိယာ-မယား-
သည်။ ဟောတိကိရ-ဖြစ်ပါလောထဲ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-
ဤသို့။ ပဏိဏာကိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်
လည်း ဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဝါထိနိစ- ထမီပေး၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ (ပ)။
နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဩဒပတ္တိကိနိစ-
ရေခွက်ခွဲလက်စုံချ၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ (ပ)။ နေက္ခိတာစ- ဥစ္စာဖြင့်
ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဩဘဂုဗ္ဗမ္မဗ္ဗာစ- ခေါင်းချက် ချစေ၍
နေသည်လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်း
ဖြစ်သော။ ဒါထိစာရိယာစ-ကျွန်မလည်းဖြစ်မယားလည်းဖြစ်သော။ (ပ)။
နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကမ္မကာရိစာရိ
ယာစ-အမှုလုပ်လည်းဖြစ်မယားလည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်
ဝယ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇောဟဗ္ဗာစ- စစ်မြေအရပ်မှဆောင်အပ်
သည်လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်

သော။ မုဟုတ္တိကာစ-တဇဏမျှ ပေါင်းတော် အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။
 အရိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-ဖြစ်ပါလောထဲ့။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဗြဟ္မဟိ-
 ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-
 စုံစမ်းအံ့။ ပဏ္ဍာဟရတိ-တတန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်
 အပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။
 ဓဏ္ဍစက္ကံ-ဓဏ္ဍစက်ဟည်း။ ။

ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။
 ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတံ- အမိစောင့်
 သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ ဆန္ဒဝါသိနိစ-
 အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါသိနိစ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်
 လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ- မယားသည်။ ဟောဟိကိရ- ဖြစ်ပါလောထဲ့။
 ဣတိ-ဤသို့၊ ဗြဟ္မဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ဆန္ဒ
 ဝါသိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ မုဟုတ္တိကာစ-တဇဏမျှပေါင်း
 တော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ ဆန္ဒဝါသိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-
 မယားသည်။ ဟောဟိကိရ- ဖြစ်ပါလောထဲ့။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဗြဟ္မဟိ-ဆိုပါ
 ချေ။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်း
 အံ့။ ပဏ္ဍာဟရတိ-တတန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဗဒ္ဓစက္ကံ-
 ဗဒ္ဓစက်ဟည်း။ ။ မူလံ-မူကို။ သံဝိတ္တံ-ချုံးအပ်ပြီ။ ။

ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။
 ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတံ- အမိစောင့်
 သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ မုဟုတ္တိကာစ-
 တဇဏမျှ ပေါင်းတော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ နေက္ခိတာစ- ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်
 ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-ဖြစ်ပါ
 လောထဲ့။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဗြဟ္မဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့ ။
 (ပ)။ မုဟုတ္တိကာစ-တဇဏမျှပေါင်းတော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါ
 သိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ (ပ)။ မုဟုတ္တိကာစ-တဇဏမျှ
 ပေါင်းတော် အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇောဘုဇ္ဇာစ- စစ်မြေအရပ်မှ

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဆောင်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်၊ ဟောဟိကိရ-
 ဖြစ်ပါလော့ထဲ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-
 စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပဗ္ဗာဟရတိ-တာဝန်
 ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေ သာသ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ-
 အာပစ္စနံ-ရော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဧကမူလကံ-ဧကမူလကသည်။
 နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။ ဒုမူလကာဒိနိဝိ-ဒွိမူလကအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဧဝမေဝ-
 ဤအတူသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗာနိ-ပြုအပ်ကုန်၏။ ။ ဣဒံ-ဤဆိုသတ္တံ့သည်ကား။
 ဒသမူသကံ-ဒသမူလကတည်း။ ။

ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
 ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ မာတုရက္ခိတံ-အမိစောင့်
 သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား၏။ နေက္ခိတာစ-
 ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါထိနိစ- အလိုတူ၍နေ
 သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါထိနိစ- စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်
 သော။ ပဗ္ဗုဝါထိနိစ- ထမီပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဩဒပတ္တကိနိစ-
 ရေ့ကန်၌လက်စုံချ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဩဘဓုရမ္မဓုစ-ခေါင်းခုတ်
 ချစေ၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒါထိစဘရိယာစ- ကျွန်မလည်းဖြစ်
 မယားလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မကာရိယ ဘရိယာစ- အမှုလုပ်လည်းဖြစ်မယား
 လည်းဖြစ်သော။ ဓဇာဟဓုစ- စစ်မြေအရပ်မှ ဆောင်အပ် သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ရဟတ္တိကာစ-တစ်ကမ္ဘာ ပေါင်းတော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။
 ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-ဖြစ်ပါလော့ထဲ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-
 ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-
 စုံစမ်းအံ့။ ပဗ္ဗာဟရတိ-တာဝန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေ သာသ-သံဃာဒိသိသ်
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ-အာပစ္စနံ-ရော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပုရိသော-
 ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါ
 ချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဝိတုရက္ခိတံ-အဘစောင့်သောမိန်းမကို။
 (ပ)။ မာတာဝိတုရက္ခိတံ-အမိအဘစောင့်သောမိန်းမကို။ (ပ)။ ဘာတုရက္ခိတံ-
 မောင်စောင့်သောမိန်းမကို။ (ပ)။ ဘာနိရက္ခိတံ-အစ်မညီမစောင့်သောမိန်းမ
 ကို။ (ပ)။ ဉာတိရက္ခိတံ- ဆွေမျိုးစောင့်သောမိန်းမကို။ (ပ)။ ဂေါတ္တရက္ခိတံ-
 အနွယ်တူစောင့်သောမိန်းမကို။ (ပ)။ ဓမ္မရက္ခိတံ- တရားကျင့်တော် စောင့်
 သောမိန်းမကို။ (ပ)။ သာရက္ခိ-အစောင့်ရှိသော မိန်းမကို။ (ပ)။ သပီရိဒဏ္ဍံ-

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ဒဏ်ထားသောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော ယောကျ်ား၏။ မနုက္ကိတာ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သော။ ဘဂိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-
 ဖြစ်ပါလော့ထုံး။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်း
 အံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ-တတန်ဆောင်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ သိက္ခာ-ရဟန်း
 ကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဝတ္ထ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ သပရိ
 ဒဏှ-ဒဏ်ထားသောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား
 ၏။ ဆန္ဒဝါသိနိ-အလိုတူ၍နေသော။ ဘဂိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-
 ဖြစ်ပါလော့ထုံး။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေ
 ခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ဘောဂဝါသိနိ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသော။ (ပ)။ ပဋဝါသိနိ-ထမီ
 ပေး၍နေသော။ (ပ)။ ဩဒပတ္တကိနိ-ရှေ့ကန်၌လက်စုံချ၍နေသော။ (ပ)။ ဩတ
 တရဗ္ဗဗု-ခေါင်းခုန်ချစေ၍နေသော။ (ပ)။ ဒါသိစဘဂိယာစ-ကျွန်မလည်း
 ဖြစ်မယားလည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ ကမ္မကာရီစဘဂိယာစ- အမှုလုပ်လည်းဖြစ်
 မယားလည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ ဇောဟာဗု-စစ်မြေအရပ်မှဆောင်အပ်သော။ (ပ)
 ရဟတ္တိကာ-တခဏမျှခေါင်းတော်အပ်သော။ ဘဂိယာ-မယားသည်။ ဟော
 ဟိကိရ-ဖြစ်ပါလော့ထုံး။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိ
 ဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ-
 တတန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ နိက္ခေပပဒါနိ-နိက္ခေပပုဒ်တို့
 တည်း။ ။

ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ သိက္ခာ-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
 ဝတ္ထ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ သပရိဒဏှ-ဒဏ်ထားသော
 မိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား၏။ မနုက္ကိတာ-ဥစ္စာဖြင့်
 ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါသိနိ-အလိုတူ၍နေသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဘဂိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-ဖြစ်ပါလော့ထုံး။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။
 ဝိမံသတိ-ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ- တတန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-
 သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ။ ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ သိက္ခာ-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ သပရိဒဏ္ဍံ-ဒဏ်ထားသော
 မိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်
 ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါသိနိစ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်
 လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-ဖြစ်ပါလော့တဲ့။
 ဣတိ-ဤသို့ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (၁)။ နေက္ခိ
 တာစ- ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟုတ္တိကာစ- တခဏမျှ
 ပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရံ-
 ဖြစ်ပါလော့တဲ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေ
 ခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ-တဘန်
 ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာ
 ပစ္ဆန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဓဇ္ဈစက္ကံ-ဓဇ္ဈစက်တည်း။ ။

ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။
 ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ သပရိဒဏ္ဍံ-ဒဏ်ထားသော
 မိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ ဆန္ဒဝါသိနိစ-
 အလိုတူ၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘဂဝါသိနိစ - စည်းစိမ်ပေး၍နေ
 သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-ဖြစ်ပါလော့တဲ့-
 ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (၂)။
 ဆန္ဒဝါသိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော ။ မဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှ
 ပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ (၁)။ ဆန္ဒဝါသိနိစ- အလိုတူ၍နေ
 သည်လည်းဖြစ်သော။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-ဖြစ်ပါလော့တဲ့။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံ
 သတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-
 သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ။ ဗဒ္ဓစက္ကံ-ဗဒ္ဓစက်တည်း။ ။ မူလံ-မူကို။ ဝံသိတ္တံ-ချိုးအပ်ပြီ။

• ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား
 ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ သပရိဒဏ္ဍံ-ဒဏ်ထားသော
 မိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ မဟုတ္တိကာစ-
 တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘဂိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-ဖြစ်ပါ
 လောတဲ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။
 (မ)။ မဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါ
 သိနိစ-အလိုတူ၍နေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ မဟုတ္တိကာစ- တခဏမျှ
 ပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဧဝဟာဇာစ- စစ်မြေအရပ်မှဆောင်
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘဂိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ- ဖြစ်ပါ
 လောတဲ။ ဣတိ ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။
 ပဋိဂ္ဂဏှာဘိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-ဝံ့စမ်းအံ့။ ပဗ္ဗဟာရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဧကမူလကံ-ဧကမူလကသည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။
 ဒုမူလကံ- ဒွိမူလကကုလည်းကောင်း။ တိမူလကံ-တိမူလကကုလည်း
 ကောင်း။ ယာဝနပမူလကံ- နဝမူလကကုလည်းကောင်း။ ဝေပေဝ- ဤအတူသာ
 လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ-ပြုအပ်၏။ ။ ဣဒံ-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဒသမူလကံ-ဒသ
 မူလကတည်း။ ။

ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ သိက္ခာ-ရဟန်းကို။ တန္တေ- အရှင်ဘုရား။
 ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ သပရိဒဏှံ- ဒဏှံထား
 သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား၏။ နေက္ခိတာစ-
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါသိနိစ- အလိုတူ၍နေသည်
 လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါသိနိစ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်လည်း ဖြစ်သော။
 ပဋိဂ္ဂဏှာဘိ-ထမီပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဩဒပတ္တိကိနိစ-ရေခွက်
 နှိလက်စုံချ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဩဘဇုရုဗ္ဗဇာစ- ခေါင်းခုတ်ချစေ၍
 နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒါသိစဘဂိယာစ-ကျွန်မလည်းဖြစ် ဖွားလည်း
 ဖြစ်သော။ ကမ္မကာရိစ ဘဂိယာစ- အမှုလုပ်လည်းဖြစ် မယားလည်းဖြစ်
 သော။ ဧဝဟာဇာစ- စစ်မြေ အရပ်မှ ဆောင်အပ် သည်လည်း ဖြစ်
 သော။ မဟုတ္တိကာစ-'တခဏမျှ ပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။
 ဘဂိယာ-မယားသည်။ ဟောဟိကိရ-ဖြစ်ပါလောတဲ။ ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-
 ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှာဘိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-
 ဝံ့စမ်းအံ့။ ပဗ္ဗဟာရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာ
 ဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
 ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ သိက္ခာ-ရဟန်းကို။ တန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-

သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ မဟတုရက္ခိတံ- အံမိစောင့်သော မိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ ဓနုက္ကိတာ- ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သော။ ဘရိယာ- မယားသည်။ ဟောထိကိရ- ဖြစ်ပါလော့ထဲ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ပြုဟိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဗာဒိသေသဿ- သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ပုရိသော- ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခံ- ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ မဟတုရက္ခိတဉ္စ- အံမိစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ပိတုရက္ခိတဉ္စ- အဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော ယောက်ျား၏။ ဓနုက္ကိတာစ- ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဆန္ဒဝါသိနိစ- အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော- မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ- ဖြစ်ပါကုန်လော့ထဲ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ပြုဟိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဗာဒိသေသဿ- သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ပုရိသော- ယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခံ- ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ မဟတုရက္ခိတဉ္စ- အံမိစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ပိတုရက္ခိတဉ္စ- အဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ မာတာပိတုရက္ခိတဉ္စ- အမိအဘစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ ဓနုက္ကိတာစ- ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဆန္ဒဝါသိနိစ- အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂဝါသိနိစ- စည်းစိမ်ပေး၍ နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော- မယားတို့သည်။ ဟောထကိရ- ဖြစ်ပါကုန်လော့ထဲ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ပြုဟိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဗာဒိသေသဿ- သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ဧဝံ- ဤသို့။ ဥဘတောဝဇုကံ- နှစ်ဘက်ပွားခြင်းကို။ ကာတုဗ္ဗံ- ပြုအပ်၏။ ။

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ပုဂ္ဂိုလ်သော-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေအရှင်တုရား။ ဂစ္ဆ-
 သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္တံ-ဤအမည်ရှိသော။ မာရေရက္ခိတဗ္ဗ- အမိစောင့်သော
 မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဗိတုရက္ခိတဗ္ဗ- အဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။
 မာတာဝိတုရက္ခိတဗ္ဗ- အမိအဘစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဘာတု
 ရက္ခိတဗ္ဗ- မောင်စောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဘဂိနိရက္ခိတဗ္ဗ- အစ်မ
 ညီမစောင့်သောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဥာတိရက္ခိတဗ္ဗ- ခွေမျိုးစောင့်သော
 မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဂေါတ္တရက္ခိတဗ္ဗ- အနွယ်တူစောင့်သော မိန်းမကို
 လည်းကောင်း။ ဓိဗ္ဗရက္ခိတဗ္ဗ- တရားကျင့်ဘော်စောင့်သော မိန်းမကိုလည်း
 ကောင်း။ သာရက္ခိတဗ္ဗ- အစောင့်ရှိသောမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ သပရိဒဏ္ဍဗ္ဗ-
 ဒဏ်သားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္တံမဿ-ဤအမည် ရှိသော
 ယောကျ်ား၏။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ခန္ဓဝါထိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂဝါထိနိစ-
 စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗဝါထိနိစ-ထမီပေး၍နေသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဩဒပတ္တကိနိစ-ရေခွက်ခွက်ရုံချ၍နေသည်လည်းဖြစ်
 ကုန်သော။ ဩဘဗုဗ္ဗဗုဒ္ဓာစ-ခေါင်းချက်ချစေ၍နေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ဒါသိစဘရိယာစ-ကျွန်မလည်းဖြစ်မယားလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကဗ္ဗကားရိစ
 ဘရိယာစ-အမှုထုပ်လည်းဖြစ် မယားလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇောဟာဗုဒ္ဓာစ-
 စစ်မြေအရပ်မှဆောင်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှ
 ပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။
 ဟောထကိရ-ဖြစ်ပါကုန်လော့တဲ့ ဣတိ-ဤသို့၊ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့
 ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဗ္ဗိဂ္ဂဏ္ဍတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပဗ္ဗာဟရ
 တိ-တာဝန်ဆောင်အံ့။ သံဇာဒိသေ သဿ-သံဇာဒိသိသ် အာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥာတေတာဝဇကံ-
 နှစ်ဘက်ပွားခြင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။

ပုဂ္ဂိုလ်သော-ယောကျ်ား၏။ မာတာ-အမိသည်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ပဟိ
 လံတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ပုဂ္ဂိုလ်သော-ယောကျ်ား၏။ ဝိတာ- အဘသည်။
 ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ပုဂ္ဂိုလ်သော-ယောကျ်ား၏။
 မာတာဝိတရော-အမိအဘတို့သည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိဏန္တိ-စေခိုင်း
 ကုန်အံ့။ (ပ)။ ပုဂ္ဂိုလ်သော-ယောကျ်ား၏။ ဘာတာ- အစ်ကိုသည်။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ပုဂ္ဂိုလ်သော-ယောကျ်ား၏။ ဘဂိနိ-

အစ်မန့်မသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိဏာတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ပုရိသဿ-
ယောကျ်ား၏။ ဥာတကာ-ဆွေမျိုးတို့သည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိဏာန္တိ-
စေခိုင်းကုန်အံ့။ (ပ)။ ပုရိသဿ-ယောကျ်ား၏။ ဂေါတ္တာ- အန္တပင်တူသော
သူတို့သည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိဏန္တိ-စေခိုင်းကုန်အံ့။ (ပ)။ ပုရိသဿ-
ယောကျ်ား၏။ သဟမေဓိကာ-တရားကျင့်တော်တို့သည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။
ပဟိဏန္တိ-စေခိုင်းကုန်အံ့။ (ပ)။ မာတုရက္ခိတာယ-အမိစောင့်သောမိန်းမ၏။
မာတာ-အမိသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါ
ချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ- ဤအမည်ရှိသော
ယောကျ်ား၏။ ခနုက္ခိတာ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။
ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိ
ဏာတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ-
တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ မာတုရက္ခိတာယ-
အမိစောင့်သောမိန်းမ၏။ မာတာ-အမိသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်
တရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-
ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား၏။ ဆန္တံဝါသိနိ-အလိုတူ၍နေသော။ ဘရိယာ-
မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-
ဤသို့။ ပဟိဏာတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ဘောဂဝါသိနိ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသော။ (ပ)။
ပဗ္ဗဝါသိနိ-ထင်ပေး၍နေသော။ (ပ)။ ဩဒပတ္တကိနိ-ရေခွက်၌လက်ရံချ၍နေ
သော။ (ပ)။ ဩဘဓုဗုဗ္ဗဗု-ခေါင်းခုန်ချစေ၍နေသော။ (ပ)။ ဒါဝီစတရိယာစ-
ကျွန်မလည်းဖြစ်မယားလည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ ကမ္မကာရိစဘရိယာစ- အမှု
လုပ်လည်းဖြစ်မယားလည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ ဇောဟဗု-စစ်မြေအရပ်မှဆောင်
အစ်သော။ (ပ)။ ရဟတ္တိကာ-တစ်ဏှာပေါင်းတော်အပ်သော။ ဘရိယာ-
မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-
ဤသို့။ ပဟိဏာတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟ
ရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာ
ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နိက္ခေပပဒါနိ-နိက္ခေပပုဒ်
တို့တည်း။ ။

မာတုရက္ခိတာယ-အမိစောင့်သောမိန်းမ၏။ မာတာ-အမိသည်။ ဘိက္ခု-
ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်

သဗ္ဗရိက္ခ-သိက္ခာပုဒ်။

ရှိသောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော ယောက်ျား၏။ နေက္ခိ
 ဇာစ-ဥစ္စာဖြင့်ပယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါထိနိစ- အလိုတူ
 ချ်နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေ
 သတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပြုဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣဇိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်း
 အံ။ (ပ)။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ပယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါ
 ထိနိစ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်
 ပယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်
 သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။
 ဣတိ-ဤသို့။ ပြုဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ။ ပဋိဂ္ဂ
 ဏျတိ-ဝန်ခံအံ။ ဝိမံသဇိ-ရံစမ်းအံ။ ပစ္စာဟရတိ-တဘန် ဆောင်အံ။
 သံဇာဒိသေသဿ-သံဇာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ခဏှစက္ကံ-ခဏှစက် တည်း။ ။

မာတုရက္ခိတာယ-အမိစောင့်သောမိန်းမ၏။ မာတာ-အမိသည်။ သိက္ခာ-
 ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိ
 သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ ဆန္ဒဝါထိနိစ-
 အလိုတူချ်နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါသနိစ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်
 လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ပြုဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ။ (ပ)။ ဆန္ဒဝါထိနိစ-
 အလိုတူချ်နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ မဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်
 အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ (ပ)။ ဆန္ဒဝါထိနိစ-အလိုတူချ် နေသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ပယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-
 မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပြုဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ။ ပဋိဂ္ဂဏျတိ-ဝန်ခံအံ။ ဝိမံသတိ-ရံစမ်းအံ။
 ပစ္စာဟရတိ-တဘန်ဆောင်အံ။ သံဇာဒိသေ သဿ-သံဇာဒိသိသ် အာ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဗဒ္ဒစက္ကံ-
 ဗဒ္ဒစက်တည်း။ ။ မူလံ-မူကို။ သိခိတ္တံ-ချိုးအပ်ပြီ။ ။

မာတုရက္ခိတာယ-အမိစောင့်သောမိန်းမ၏။ မာတာ-အမိသည်။ သိက္ခာ-
 ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော
 မိန်းမကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော ယောက်ျား၏။ မဟုတ္တိကာစ-

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ နေက္ခိကာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ။
 (ပ)။ မုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါထိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ မုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဓဇာဘဗ္ဗာစ-စစ်မြေအရပ်မှ ဆောင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ မဇ္ဈိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိဿေ သဿ-သံဃာဒိသိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္ဆန္နံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဧကမူလကံ-ဧကမူလကသည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။ ဒုမူလကံပိ-ဒွိမူလကံကို လည်းကောင်း။ တိမူလကံပိ-တိမူလကံကိုလည်းကောင်း။ ယာဝနဝမူလကံ-နဝမူလကံတိုင်အောင်။ ဇေမေဝ-ဤအတူသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ-ပြုအပ်၏။ ။ ဣဒံ-ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဒသမူလကံ-ဒသမူလကတည်း။ ။

မာတုရက္ခိတာယ- အပိစောင့်သော မိန်းမ၏။ မာတာ- အမိသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။ ဝတ္ထ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော ယောက်ျား၏။ နေက္ခိကာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါထိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘောဂဝါထိနိစ-စည်းစိမ်ပေး၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဝါထိနိစ- ထမီပေး၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဩဒပတ္တကိနိစ-ရွှေကိစ္စလက်စုံချ၍ နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဩဘဗ္ဗုဗ္ဗုဗ္ဗာစ-ခေါင်းချကိုချစေ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒါဝိစဘာရိယာစ-ကျွန်မလည်းဖြစ်မယားလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မကာရိစဘာရိယာစ-အမှုလုပ်လည်းဖြစ်မယားလည်းဖြစ်သော။ ဓဇာဟဗ္ဗာစ-စစ်မြေအရပ်မှဆောင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော် အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဇ္ဈိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိဿေ သဿ-သံဃာဒိသိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္ဆန္နံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-

ဖြစ်၏။ ။ဝိတုရက္ခိတာယ-အဘစောင့်သောမိန်းမ၏။ ဝိတာ-အဘသည်။
 ဒိက္ခါ-ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ မာတာဝိတုရက္ခိတာယ-အမိ
 အဘစောင့်သောမိန်းမ၏။ မာတာဝိတရော- အမိအဘတို့သည်။ သိက္ခါ-
 ရဟန်းကို။ ပဟိဏန္တိ-စေခိုင်းကုန်အံ့။ (ပ)။ ဘာတုရက္ခိတာယ-မောင်စောင့်
 မိန်းမ၏။ ဘာတံ-မောင်သည်။ သိက္ခါ-ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။
 ဘဂိနိရက္ခိတာယ-အစ်မညီမစောင့်သောမိန်းမ၏။ ဘဂိနိ-အစ်မညီမသည်။
 သိက္ခါ-ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ဉာတိရက္ခိတာယ-ဆွေမျိုး
 စောင့်သောမိန်းမ၏။ ဉာတကာ-ဆွေမျိုးတို့သည်။ သိက္ခါ-ရဟန်းကို။ ပဟိ
 ဏန္တိ-စေခိုင်းကုန်အံ့။ (ပ)။ ဂေါတ္တရက္ခိတာယ- အနွယ်တူစောင့်သော
 မိန်းမ၏။ ဂေါတ္တာ- အနွယ်တူသောသူတို့သည်။ သိက္ခါ-ရဟန်းကို။ ပဟိ
 ဏန္တိ-စေခိုင်းကုန်အံ့။ (ပ)။ မဗ္ဗရက္ခိတာယ-တရားကျင့်တော်စောင့်သော
 မိန်းမ၏။ သဟဓ္မိကာ-တရားကျင့်တော်တို့သည်။ သိက္ခါ-ရဟန်းကို။ ပဟိ
 ဏန္တိ-စေခိုင်းကုန်အံ့။ (ပ)။ သာရက္ခိတာယ-အစောင့်ရှိသောမိန်းမ၏။ ယေန-
 အကြင်ယောက်ျားသည်။ ပရိဂ္ဂဟိတာ-သိမ်းဆည်းအပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ သော-ထိုယောက်ျားသည်။ သိက္ခါ-ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ-စေ
 ခိုင်းအံ့။ (ပ)။ သပရိဒဏ္ဍာယ-ဒဏ်ထားအပ်သောမိန်းမ၏။ ယေန-အကြင်
 ယောက်ျားသည်။ ဒဏ္ဍော-ဒဏ်ကို။ ဌပိတော-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ သော-ထိုယောက်ျားသည်။ သိက္ခါ-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
 ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-
 ဤအမည်ရှိသော ယောက်ျား၏။ ဓနက္ခိတာ- ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သော။
 ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-
 ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဗျတိ- ဝန်ခံအံ့။
 ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ- တစာနဲ့ ဆောင်အံ့။ သံဇာဒိသေ
 သဿ- သံဇာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။သရိဒဏ္ဍာယ- ဒဏ်ထားသော မိန်းမ၏။ ယေန-
 အကြင်ယောက်ျားသည်။ ဒဏ္ဍော-ဒဏ်ကို။ ဌပိတော- ထားအပ်သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သော-ထိုယောက်ျားသည်။ သိက္ခါ-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသော မိန်းမကို။
 ဣတ္ထန္နာမဿ- ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ သန္ဓဝါသိနိ- အလိုတူ၍
 နေသော။ ဘရိယာ- မယားသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ဗြဟ္မိ- ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဘောဂဝါသိနီ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသော။(ပ)။ ပဉ္စဝါသိနီ-ထမီပေး၍နေသော
 ။(ပ)။ ဩဒပတ္တကိနီ- ရွှေကန်၌လက်စုံချ၍နေသော။ (ပ)။ ဩဘာဇူရုမ္မဇူ-
 ခေါင်းချကိုချစေ၍နေသော။(ပ)။ ဒါသိစာရိယာစ-ကျွန်းမလည်းဖြစ်မယား
 လည်းဖြစ်သော(ပ)။ ကမ္မကာရိစာရိယာစ-အမှုလုပ်လည်းဖြစ်မယားလည်း
 ဖြစ်သော။(ပ)။ ဇောဟဇူ-စစ်မြေအရပ်မှဆောင်အပ်သော။(ပ)။ မဟုတ္တိကာ-
 တခဏမျှပေါင်းတော်အပ်သော။ တရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေ
 သတည်း။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပြုဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်း
 အံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပဏ္ဍဟရတိ-တအန်ဆောင်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ နိက္ခေပပဒါနိ-နိက္ခေပသုန်တို့တည်း။ ။

သပရိဒဏ္ဍာယ- ဒဏ်ထားသောမိန်းမ၏။ ယေန-အကြင်ယောက်ျား
 သည်။ ဒဏ္ဍော-ဒဏ်ကို၊ ဌ္ဍပိတော-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သော-
 ထိုယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါ
 ချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော
 ယောက်ျား၏။ ခေနက္ကိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒ
 ဝါသိနီစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ တရိယာ-မယားသည်။ ဟေ-
 တု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပြုဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏ-
 တိ-စေခိုင်းအံ့ (ပ)။ ခေနက္ကိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။
 ဘောဂဝါသိနီစ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ခေနက္ကိတာစ-
 ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှ ပေါင်းတော်
 အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ တရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။
 ဣတိ-ဤသို့၊ ပြုဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-
 ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပဏ္ဍဟရတိ-တအန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေ
 သဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ခဏ္ဍစက္ကံ-ခဏ္ဍစက်တည်း။ ။

သပရိဒဏ္ဍာယ- ဒဏ်ထားသောမိန်းမ၏။ ယေန-အကြင်ယောက်ျား
 သည်။ ဒဏ္ဍော-ဒဏ်ကို၊ ဌ္ဍပိတော-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သော-
 ထိုယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါ
 ချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ယောကျ်ား၏။ ဆန္ဒဝါသိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ တောဂဝါ
 သိနိစ- စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။
 မှာတူ-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပြုဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိ
 ဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ဆန္ဒဝါသိနိစ- အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။
 မုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ ဆန္ဒဝါ
 သိနိစ-အလိုတူ၍ နေသည်လည်းဖြစ်သော။ မနက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူ
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အရိယာ- မယားသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေ
 သူတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပြုဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။
 ပဋိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ- တတန်ဆောင်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဗဒ္ဒစက္ကံ-ဗဒ္ဒစက်တည်း။ ။ မူလံ-မူကို။
 သံခိတ္တံ-ချိုးအပ်ပြီ။ ။

သပရိဒဏ္ဍာယ-ဒဏ်ထားသောမိန်းမ၏။ ယေန- အကြင်ယောကျ်ား
 သည်။ ဒဏ္ဍော-ဒဏ်ကို။ ဌဝိတော-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သော-
 ထိုယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-
 သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်
 ရှိသောယောကျ်ား၏။ မုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ မနက္ခိတာစ- ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူ အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။
 ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပြုဟိ-
 ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ မုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှ
 ပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါသိနိစ- အလိုတူ၍နေသည်
 လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ မုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဇောဟဇ္ဇာစ-စစ်မြေအရပ်မှဆောင်အပ် သည်လည်း ဖြစ်သော။
 ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပြုဟိ-
 ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။
 ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ-တတန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-
 သံဃာဒိသိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ။ ဧကမူလကံ-ဧကမူလကသည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။

ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။

ဒုမူလကံဝိ-ဒိမူလကဏ်လည်းကောင်း။ တိမူလကံဝိ-တိမူလကဏ်လည်း
ကောင်း။ ယာဝနဝမူလကံ-နဝမူလကဏ်အောင်။ ဇေမေဂ-ဤအတူသာ
လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ-ပြုအပ်၏။ ။ ဣဒံ- ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဒသမူလကံ-
ဒသမူလကဏ်တည်း။ ။

သပရိဒတ္တဿ- ဒဏ်ထားသောမိန်းမ၏။ ယေန- အကြင်ယောက်ျား
သည်။ ဒဏဏှာ-ဒဏ်ကို။ ဋ္ဌပိတော- ထားအပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
သေ-ထိုယောက်ျားသည်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။
ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသော သောမိန်းမကို။ ဣတ္ထန္နာ
မဿ- ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ နေက္ခိတာစ- ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်
သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါထိနိစ-အလိုတူ၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။
ဘောဂဝါထိနိစ-စည်းစိမ်ပေး၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဝါထိနိစ-
ထမီပေး၍နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဩဒပတ္တကိနိစ- ရေ့ကန်၌လက်ရံချ၍
နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဩဘဇုရမ္မဇာစ-ခေါင်းရက်ချစေ၍နေသည်လည်း
ဖြစ်သော။ ဒါသီစဘရိယာစ-ကျွန်မလည်းဖြစ် မယားလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မ
ကာရိကဘရိယာစ-အမှုလုပ်လည်းဖြစ်မယားလည်းဖြစ်သော။ ဇောဟဇုာစ-
စစ်မြေအရပ်မှဆောင်အပ် သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှ
ပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောဇု-
ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေ
ခိုင်းအံ့။ ပဒ္ဓိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-ရံစမ်းအံ့ ။ ပစ္စာဘရတိ-တဘန်ဆောင်
အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ မာတုရက္ခိတာ- အမိစောင့်သော
မိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။
ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျားကို။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထန္နာ
မဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ နေက္ခိတာ- ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်
သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ- ဆိုပါ
ချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဒ္ဓိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-
ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဘရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာ
ဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
မာတုရက္ခိတာ-အမိစောင့်သောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျားကို။

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

အဟံ- အက္ခန္ဓာသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော ယောကျ်ား၏။ ဆန္ဒဝါသိနိ-အလိုတူ၍နေသော။ ဘာရိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ဘောဂဝါ သိနိ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသော။ (ပ)။ ပဗ္ဗဝါသိနိ-ထမီပေး၍ နေသော။ (ပ)။ ဩဒပတ္တကိနိ- ရေခွက်၌လက်စုံချ၍ နေသော။ (ပ)။ ဩဘဗ္ဗရုမ္မဇာ-ခေါင်း ချက်ချစေ၍ နေသော။ (ပ)။ ဒါသိစဘာရိယာစ-ကျွန်မလည်းဖြစ်မယားလည်း ဖြစ်သော။ (ပ)။ ကမ္မကာရိစဘာရိယာစ- အမှုလုပ်လည်းဖြစ်မယားလည်းဖြစ် သော။ (ပ)။ ဇောဟဇာ-စစ်မြေအရုပ်မှဆောင်အပ်သော။ (ပ)။ ခုဟုတ္တိကာ- တခဏမျှ ပေါင်းဘော်အပ်သော။ ဘာရိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ- ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဗ္ဗိဂ္ဂဏှတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ- တတန်ဆောင်အံ့။ သံဇာဒိသေ သဿ-သံဇာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ နိက္ခေပပဒါနိ-နိက္ခေပပုဒ်တို့တည်း။ ။

မာတုရက္ခိတာ-အမိစောင့်သော မိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ားကို။ အဟံ-အက္ခန္ဓာသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား၏။ နေက္ခိ တာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါသိနိစ-အလိုတူ၍ နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘာရိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဗ္ဗိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံ သတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရတိ-တတန်ဆောင်အံ့။ သံဇာဒိသေသဿ-သံဇာ ဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။

မာတုရက္ခိတာ-အမိစောင့်သောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ားကို။ အဟံ-အက္ခန္ဓာသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ား၏။ နေက္ခိ တာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါသိနိစ- စည်း စိမ်ပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘာရိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဝါသိနိစ-ထမီ ပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည် လည်းဖြစ်သော။ ခုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော် အပ်သည်လည်းဖြစ်

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ

သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါ
ချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-
ဝံ့စမ်းအံ့။ ပဗ္ဗာဟရတိ-တာဝန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာ
ဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
ခဏ္ဍစက္ကံ-ခဏ္ဍစက်တည်း။ ။

မာတုရက္ခိတာ-အမိစောင့်သောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျားကို။
အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမံဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ ဆန္ဒ
ဝါသိနိစ- အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါသိနိစ- စည်းစိမ်
ပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-
ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ဆန္ဒဝါ
သိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ မုဟုတ္တိကာစ- တခဏမျှပေါင်း
တော် အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ ဆန္ဒဝါသိနိစ- အလိုတူ၍နေသည်
လည်းဖြစ်သော။ ခနက္ခိတာစ-ဥစ္စာပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-
မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုချေ။ ဣတိ-ဤသို့။
ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- ဝံ့စမ်းအံ့။ ပဗ္ဗာ
ဟရတိ-တာဝန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။
အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဗဒ္ဓစက္ကံ-ဗဒ္ဓ
စက်တည်း။ ။ မူလံ-မူကို။ သံဝိတ္တံ-ချုံးအပ်ပြီ။ ။

မာတုရက္ခိတာ- အမိစောင့်သော မိန်းမသည်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။
ဘန္တေ-အရှင် ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည် ရှိသော
ယောက်ျားကို။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမံဿ-ဤအမည်ရှိသော
ယောက်ျား၏။ မုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှ ပေါင်းတော်အပ်သည်လည်းဖြစ်
သော။ ခနက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မ
ယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိ
ဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ မုဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းတော်အပ်သည်လည်း
ဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါသိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ မုဟုတ္တိ
ကာစ-တခဏမျှပေါင်းတော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇောဟဇ္ဇာစ-စစ်မြေ
အချပ်မှဆောင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။
 ဇေယျဏတ္တတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ-တတန်ဆောင်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဧကမူလကံ-ဧကမူလကသည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။
 ဒုမူလကာဒိနိဝိ-ဒိမူလကအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဝေမေဝ- ဤအတူသာ
 လျှင်။ ကာတဗ္ဗာနိ-ပြုအပ်ကုန်၏။ ။ ဣဒံ-ဤဆိုလ ထွ်သည်ကား။ ဒသ
 မူသင်္ကံ-ဒသမူလကတည်း။ ။

မာတုရက္ခိတာ-မိအစောင့်သောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဝာန္တေ-
 အရှင်တရား။ ဂစ္ဆ-သွား၏။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျားကို။
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ နေန္တိ
 တာစ-ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါသိနိစ-အလိုတူ၍
 နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါသိနိစ-စည်းစိမ်ပေး၍ နေသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဝါသိနိစ- ထမီပေး၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဩဒပတ္တ
 ကိနိစ- ရေ့ဘင်္ဂလက်စုံချ၍နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဩဘဓုဓမ္မဓုစ-
 ခေါင်းချကိုချစေ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒါဝီစတာရိယာစ-ကျွန်မလည်း
 ဖြစ်မယားလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မကမရိယာစ-အမှုလုပ်လည်းဖြစ်မယား
 လည်းဖြစ်သော။ ဇောဟဓုစ- စစ်မြေအရပ်မှ ဆောင်အပ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ မဟုတ္တိကာစ-တစ်ဏှာပေါင်းတော် အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။
 ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ဇေယျဏတ္တတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာ
 ဟာရတိ-တတန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိတ်အာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဝိတုဇေယျတာ-
 အာစောင့်သောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (၁)။
 မာတာပိတုရက္ခိတာ-အမိအဘစောင့်သောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။
 ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ဘာတုရက္ခိတာ- မောင်စောင့်သောမိန်းမ သည်။
 ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (၁)။ ဘဂိဒိရက္ခိတာ- အစ်မ
 ညီမစောင့်သော မိန်းမသည်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။
 (၁)။ ဥာတိရက္ခိတာ- ဆွေမျိုးစောင့်သောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။
 ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (၁)။ ဂေါတ္တရက္ခိတာ- အနွယ် တူစောင့်သော
 မိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ့။ (၁)။ ဓမ္မရက္ခိတာ။

တရားကျင့်တော်စောင့်သောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိဏတိ-စေ
 ခိုင်းအံ။ (ပ)။ သာရက္ခာ-အစောင့်ရှိသောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိ
 ဏတိ-စေခိုင်းအံ။ (ပ)။ သပရိဒဏ္ဍာ-ဒဏ်ထားသော မိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်
 ရှိသောယောကျ်ားကို။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်
 ရှိသော ယောကျ်ား၏။ နေက္ခိတာ- ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သော။ ဘရိယာ-
 မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။
 ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍတိ- ဝန်ခံအံ။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ။ ပစ္စာ
 ဟရတိ- တာဝန် ဆောင်အံ။ သံဃာ ဒိသေသဿ- သံဃာ ဒိသိသ်
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 သပရိဒဏ္ဍာ- ဒဏ်ထားသောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား၊ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော ယောကျ်ား
 ကို။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော ယောကျ်ား
 ၏။ သန္ဓဝါထိနိ- အလိုတူ၍နေသော။ ဘရိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်
 အံ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ- စေခိုင်းအံ။
 (ပ)။ ဘောဂဝါထိနိ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသော။ (ပ)။ ပဗုဝါထိနိ-ထုတ်ပေး၍
 နေသော။ (ပ)။ ဩဒပတ္တကိနိ-ရှေ့ကိစ္စလက်စုံချ၍နေသော။ (ပ)။ ဩဘဓုဗုဗ္ဗ
 ဇာ-ခေါင်းချက်ချစေ၍နေသော။ (ပ)။ ဒါသိစတရိယာစ- ကျွန်မလည်း ဖြစ်
 မယားလည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ ကမ္မကာရိစ ဘရိယာစ- အမှုလုပ်လည်းဖြစ်
 မယားလည်းဖြစ်သော။ (ပ)။ ဓဇဟဇာ-စစ်မြေအရင်မှဆောင်အပ်သော။ (ပ)။
 မဟုတ္တိကာ- တာဝန်ပေးပိုင်တော်အပ်သော။ ဘရိယာ- မယားသည်။
 ဟောမိ-ဖြစ်အံ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြဟ္မိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေ
 ခိုင်းအံ။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍတိ- ဝန်ခံအံ။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ။ ပစ္စာဟရတိ-တာဝန်
 ဆောင်အံ။ သံဃာဒိသေ သဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နိက္ခေပပဒါနိ- နိက္ခေပ
 ပုဒ်တို့တည်း။ ။

သပရိဒဏ္ဍာ-ဒဏ်ထားသောမိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား၊ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ားကို။
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော ယောကျ်ား၏။
 နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သန္ဓဝါထိနိစ-

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘဂိယာ- မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။
 နေက္ခိတာစ-ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ မဟုတ္တိကာစ-
 တခဏမျှ ပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘဂိယာ-မယားသည်။
 ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေ
 ခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-ဝံ့စမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ-တဘန်ဆောင်
 အံ့။ ဝံဗာဒိသေသ- သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဓဇ္ဇစက္ကံ-ဓဇ္ဇစက်တည်း။ ။

သပရိဒဏှာ-ဒဏ်ထားသော မိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်
 ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျားကို။ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ ဆန္ဒဝါထိနိစ-
 အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါထိနိစ-စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်
 လည်းဖြစ်သော။ ဘဂိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-
 ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။ ဆန္ဒဝါထိနိစ-အလိုတူ၍နေ
 သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ (ပ)။ ဆန္ဒဝါထိနိစ-အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ နေက္ခိတာစ-
 ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘဂိယာ- မယားသည်။ ဟောမိ-
 ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂ
 ဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-ဝံ့စမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ ဝံဗာ
 ဒိသေသ-သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဗဒ္ဓစက္ကံ-ဗဒ္ဓစက်တည်း။ ။ မူလံ-မူကို။ သံခိတ္တံ-
 ချုံးအပ်ပြီ။ ။

သပရိဒဏှာ-ဒဏ်ထားသော မိန်းမသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျားကို။
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော ယောက်ျား၏။
 မဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ နေက္ခိတာစ-
 ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘဂိယာ-မယားသည်။ ဟောမိ-
 ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗြူဟိ-ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏတိ-စေခိုင်းအံ့။ (ပ)။
 မဟုတ္တိကာစ-တခဏမျှပေါင်းဘော်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါထိနိစ-

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

အလိုတူ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။(ပ)။မဟုတ္တိကာစ-တဏှာမျှပေါင်းဘော်
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။အာဟာရစုစု- စစ်မြေအရပ်မှဆောင်အပ်သည်
 လည်းဖြစ်သော-ဘရိယာ-မယားသည်။ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ပြုမိ-
 ဆိုပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏာဘိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-
 စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိ
 သိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ- အာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဧကမူလကံ ဧကမူလကသည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။ ဒုမူလကာဒိနိဝိ-ဒိမူလကာအ
 စရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဧဝမေဝ-ဤအတူသာလျှင်။ ကာဘုဗ္ဗာနိ-ပြုအပ်လှန်
 ၏။ ။ ဣဒံ-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဒသမူလကံ-ဒသမူလကတည်း။ ။

သပရိဒဏှာ-ဒဏ်သားသောမိန်းမသည်။ ဝိကျံ-ရဟန်းကို။ တန္တေ-အရှင်
 တုရာ။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျားကို။ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသောယောက်ျား၏။ နေက္ခိတာစ-
 ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သည် လည်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝါသိနိစ- အလိုတူ၍နေ
 သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂဝါသိနိစ- စည်းစိမ်ပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်
 သော။ ပဗ္ဗဝါသိနိစ-ထမီပေး၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဩဒပတ္တကိနိစ-
 ရေခွက်ခွံလက်စုံချ၍နေ သည်လည်းဖြစ်သော။ ဩတဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓစုစု- ခေါင်းခု
 ကို ချစေ၍နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒါသိစာရိယာစ-ကျွန်မလည်းဖြစ်
 မယားလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မကာရိစာရိယာစ- အမှုလုပ်လည်းဖြစ်မယား
 လည်းဖြစ်သော။ ဇောဟာရစုစု- စစ်မြေအရပ်မှဆောင်အပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော။ မဟုတ္တိကာစ- တဏှာမျှပေါင်းဘော် အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။
 ဘရိယာ- မယားသည်။ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ပြုမိ-ဆိုပါချေ။
 ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိဏာဘိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်း
 အံ့။ ပစ္စာဟာရတိ-တဘန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
 သဗ္ဗစက္ကပေယျာလံ- အလုံးစုံသောစက်တို့၏ ပေယျာလသည်။ နိဗ္ဗိတံ-
 ပြီးပြီ။ ။

ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ- တဘန်ဆောင်
 အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပဋိဂ္ဂဏှတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-

သဗ္ဗရိတ္တ-ဘိက္ခုာဗုဒ္ဓိ။

စုံစမ်းအံ့။ နပစ္စာဟာရတိ-တဘန်မဆောင်အံ့။ ဇေလ္လဂ္ဂယဿ- ထုလ္လဂ္ဂဗြီး
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ပဋိဂ္ဂ
 ဟတိ- ဝန်ခံအံ့။ နဝိမံသတိ- မစုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။
 ထုလ္လဂ္ဂယဿ- ထုလ္လဂ္ဂဗြီးအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ပဋိဂ္ဂဟတိ- ဝန်ခံအံ့။ နဝိမံသတိ- မစုံစမ်းအံ့။
 ပစ္စာဟာရတိ- တဘန် ဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာ
 ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ နပဋိဂ္ဂဟတိ- ဝန်ခံ
 အံ့။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟာရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။ ထုလ္လဂ္ဂယဿ-
 ထုလ္လဂ္ဂဗြီးအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ နပဋိဂ္ဂဟတိ- ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ- စုံစမ်းအံ့။ နပစ္စာဟာရတိ- တဘန်
 မဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ နပဋိဂ္ဂဟတိ- ဝန်ခံအံ့။ နဝိမံသတိ- မစုံစမ်း
 အံ့။ ပစ္စာဟာရတိ- တဘန်ဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ နပဋိဂ္ဂဟတိ- ဝန်ခံအံ့။
 နဝိမံသတိ- မစုံစမ်းအံ့။ နပစ္စာဟာရတိ- တဘန်မဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်
 မသင့်။ ။ ဝုရိသော- ယောကျ်ားသည်။ သမ္ပဟုလေ- များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့ကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ ဂစ္ဆယ- သွားကြပါကုန်။ ဣတ္ထန္နာမံ-
 ဤအမည်ရှိသော။ ဣတ္ထိ- မိန်းမကို။ ဝိမံသထ- စုံစမ်းကြပါကုန်။ ဣတိ- ဤသို့။
 အာဏာပေတိ- စေခိုင်းအံ့။ သဗ္ဗေ- အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂ
 ဟန္တိ- ဝန်ခံကုန်အံ့။ သဗ္ဗေ- အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဝိမံသန္တိ-
 စုံစမ်းကုန်အံ့။ သဗ္ဗေ- အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပစ္စာဟာရန္တိ- တဘန်
 ဆောင်ကုန်အံ့။ သဗ္ဗေသံ- အလုံးစုံသောရဟန်းတို့အား။ သံဃာဒိသေသဿ-
 သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်
 ၏။ ။ ဝုရိသော- ယောကျ်ားသည်။ သမ္ပဟုလေ- များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့ကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ ဂစ္ဆယ- သွားကြပါကုန်။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤ
 အမည်ရှိသော။ ဣတ္ထိ- မိန်းမကို။ ဝိမံသထ- စုံစမ်းကြပါကုန်။ ဣတိ- ဤသို့။ အာ
 ဏာပေတိ- စေခိုင်းအံ့။ သဗ္ဗေ- အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဟန္တိ-
 ဝန်ခံကုန်အံ့။ သဗ္ဗေ- အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဝိမံသန္တိ- စုံစမ်းကုန်
 အံ့။ ဇေတိ- တယောက်သောရဟန်းကို။ ပစ္စာဟာရပေန္တိ- တဘန်ဆောင်စေ
 ကုန်အံ့။ သဗ္ဗေသံ- အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့အား။ သံဃာဒိသေသဿ- သံ
 ဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်

၏။ ။ ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ သမ္မဟုလေ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု-
ရဟန်းတို့ကို။ ဘန္တေ-အရှင်တုရားတို့။ ဂစ္ဆထ-သွားကြပါကုန်။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤ
အမည်ရှိသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို။ ဝိမံသထ-ရံစမ်းကြပါကုန်။ ဣတိ-ဤသို့။ အာ
ဏာပေတိ-စေခိုင်းအံ့။ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဗျန္တိ-
ဝန်ခံကုန်အံ့။ ဧကံ-တယောက်သော ရဟန်းကို။ ဝိမံသာပေတွာ-ရံစမ်းစေ၍။
သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပစ္စာဟရုန္တိ-တတန်ဆောင်ကုန်
အံ့။ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့အား။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာ
ဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ သမ္မဟုလေ-များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့
ကို။ ဘန္တေ-အရှင်တုရားတို့။ ဂစ္ဆထ-သွားကြပါကုန်။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိ
သော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို။ ဝိမံသထ-ရံစမ်းကြပါကုန်။ ဣတိ-ဤသို့။ အာဏာ
ပေတိ-စေခိုင်းအံ့။ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဗျန္တိ-
ဝန်ခံကုန်အံ့။ ဧကံ- တယောက်သောရဟန်းကို။ ဝိမံသာပေတွာ-ရံစမ်းစေ၍။
ဧကံ-တယောက်သောရဟန်းကို။ ပစ္စာဟရုပေန္တိ-တတန်ဆောင်စေကုန်
အံ့။ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့အား။ သံဃာဒိသေသဿ-သံ
ဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်
၏။ ။ ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။
ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို။ ဝိမံသ-
ရံစမ်းပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ အာဏာပေတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဗျတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံ
သတိ-ရံစမ်းအံ့။ ပစ္စာဟရုတိ-တတန်ဆောင်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာ
ဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။ ဂစ္ဆ-
သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို။ ဝိမံသ-ရံစမ်း
ပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ အာဏာပေတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဗျတိ-ဝန်ခံအံ့။ ဝိမံသတိ-
ရံစမ်းအံ့။ အန္တေဝါထိ-အတွင်းနေတပည့်ကို။ ပစ္စာဟရုပေတိ- တတန်
ဆောင်စေအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်။
ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်တုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ-
ဤအမည်ရှိသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို။ ဝိမံသ-ရံစမ်းပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ အာဏာ
ပေတိ-စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဗျတိ-ဝန်ခံအံ့။ အန္တေဝါထိ-အတွင်းနေတပည့်ကို။
ဝိမံသာပေတွာ-ရံစမ်းစေ၍။ အဋ္ဌနာ- မိမိသည်။ ပစ္စာဟရုတိ-တတန်

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

ဆောင်အံ့။ သံဃာဒေသဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ယုဂိသော-ယောကျ်ားသည်။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းကို။ ဝန္တေ-အရှင်တုရား။ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအပြည်
 ရှိသော။ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို။ ဝိမံသ-စုံစမ်းပါချေ။ ဣတိ-ဤသို့။ အာဏာပေတိ-
 စေခိုင်းအံ့။ ပဋိဂ္ဂဏတိ-ဝန်ခံအံ့။ အန္တေဝါထိ-အတွင်းနေတပည့်ကို။ ဝိမံသာ
 ပေထိ-စုံစမ်းစေအံ့။ အန္တေဝါထိ- အတွင်းနေတပည့်သည်။ ဝိမံသိတွာ-
 စုံစမ်း၍။ ဗဟိဒ္ဓါ-အပဉ္စ။ ပုဂ္ဂဟရတိ- တာဝန်ဆောင်အံ့။ ဥဘိန္ဒ- နှစ်ယောက်
 ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ထုလ္လဂ္ဂယဿ-ထုလ္လစဉ်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဂစ္ဆန္တော-သွားသည်ရှိသော်။
 သမ္မာဒေတိ-ပြည့်စုံစေအံ့။ အာဂစ္ဆန္တော-လာသည်ရှိသော်။ ဝိသံဝါဒေထိ-
 ချွတ်ယွင်းစေအံ့။ ထုလ္လဂ္ဂယဿ-ထုလ္လစဉ်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဂစ္ဆန္တော- သွားသည် ရှိသော်။
 ဝိသံဝါဒေတိ-ချွတ်ယွင်းစေအံ့။ အာဂစ္ဆန္တော- လာသည်ရှိသော်။ သမ္မာ
 ဒေတိ-ပြည့်စုံစေအံ့။ ထုလ္လဂ္ဂယဿ- ထုလ္လစဉ်းအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဂစ္ဆန္တော- သွားသည်ရှိသော်။
 သမ္မာဒေတိ -ပြည့်စုံစေအံ့။ အာဂစ္ဆန္တော-လာသည်ရှိသော်။ သမ္မာဒေတိ
 ပြည့်စုံစေအံ့။ သံဃာဒေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဂစ္ဆန္တော-သွားသည်ရှိ
 သော်။ ဝိသံဝါဒေတိ- ချွတ်ယွင်းစေအံ့။ အာဂစ္ဆန္တော- လာသည်ရှိသော်။
 ဝိသံဝါဒေတိ-ချွတ်ယွင်းစေအံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ သံဃာဿဝါ-
 သံဃာ၏လည်းကောင်း။ ဝေတိယဿဝါ-ဝေတိ၏လည်းကောင်း။ ဝိဝာ
 နုဿဝါ-သူနာ၏လည်းကောင်း။ ကရဏီယေန- ပြုတွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ-
 သွားအံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥမ္မတ္တကဿ-ရူးသောရဟန်းအားလည်း
 ကောင်း။ အာဒိကမ္ပိကဿ- အစဉ်အမှတ်ရှိသောရဟန်းအားလည်း ကောင်း။
 အာနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသည်လျှင်ပဒတာဖနိအပြီးတည်း။ ။

သုက္ကာ-အိပ်ပျော်သောမိန်းမ။ မကာ-သေသောမိန်းမ။ နိက္ခန္ဓာ- ထွက်
 သွားသောမိန်းမ။ အနိတ္တိ- မိန်းမမဟုတ်။ ဣတ္ထိပဏ္ဍကာ-မိန်းမစစ်မဟုတ်
 ပဏ္ဍုက်။ ကဏဟံ-ခိုက်ရန်ကို။ ကတွာန-ပြု၍။ သမ္ဗောဒိ- ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
 သာသြောဟော၏။ ပဏ္ဍကော-ပဏ္ဍုက်၌။ သဗ္ဗရိတ္တံ-အောင်တနေသည်၏

အဖြစ်သို့။ သမာပဇ္ဇတိ- ရောဂ်၏။ ဣတိအယံ- ဤသည်ကား။ မာတိကာ- မာတိကာတည်း။ ။

တေနခေါပနသမယေန- ဝဋ္ဋိအခါ၌။ အညတရော- မထင်ရှားသော။ ပုရိသော- ယောကျ်ားသည်။ အညတရိ- မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ ဣတ္ထိ- မိန်းမကို။ ဝိမံသ- ရံစမ်းပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ အာဏာပေတိ- စေခိုင်းအံ။ သောဘိက္ခု- ဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ဂစ္ဆာ- သွား၍။ မနုဿေ- လူတို့ကို။ ဣတ္ထန္နာမာ- အမည်ရှိသောမိန်းမသည်။ ကာဟံ- အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ပုတ္တိ- မေး၏။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ သုတ္တာ- အိပ်ပျော်နေပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- လျှောက်ကုန်၏။ တဿ- ထိုရဟန်းအား။ အဟံ- ငါသည် ။ ကပ္ပိအသိနည်း။ သံဃာဒိသေသံ- သံဃာဒိသိသ် အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ- အာပတ်သို့။ အာပန္နောနုခေါ- ရောက်လေသလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ကုက္ကုပ္ပံ- အလို့လိုသည်။ အဟောသိ- ဖြစ်ပြီ။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝေမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ- ကြားလျှောက်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသံ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ- မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ အညတရော- မထင်ရှားသော။ ပုရိသော- ယောကျ်ားသည်။ အညတရိ- မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆ- သွားပါချေ။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ ဣတ္ထိ- မိန်းမကို။ ဝိမံသ- ရံစမ်းပါချေ။ ဣတိ- ဤသို့။ အာဏာပေတိ- စေခိုင်း၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ဂစ္ဆာ- သွား၍။ မနုဿေ- လူတို့ကို။ ဣတ္ထန္နာမာ- ဤအမည်ရှိသောမိန်းမသည်။ ကာဟံ- အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ပုတ္တိ- မေး၏။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ မတာ- သေပါပြီ။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- လျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ နိက္ခန္တာ- ထွက်သွားပါပြီ။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- လျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ အနိတ္ထိ- မိန်းမမဟုတ်ပါ။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- လျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဣတ္ထိပဏ္ဍကသ- မိန်းမစစ်မဟုတ်ပဏ္ဍုက်ပါ။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- လျှောက်ကုန်၏။ တုဿ- ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုပ္ပံ- အလို့လိုသည်။ အဟောသိ- ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု- ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသံ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပဇ္ဇနံ

သဗ္ဗရိတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နုတ္တရံ သမာ-နုတ္တရံ အာပတ်သို့ အာပတ္တိ
 အာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်
 မူ၏။ † ။ တေနခေါပနံ သမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရာ-မထင်ရှားသော။
 ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်။ သမိကေန-လင်နှင့်။ သဟ-တကွ။ ဘဏ္ဍိတွာ-ငြင်းခုံ၍။
 မာတုဗာရံ-အမိအိမ်သို့။ အဂမာသိ-ပြန်သွား၏။ ကုလူပကော-အိမ်သို့ကပ်
 တတ်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သမ္မောဒနိယံ-ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြော
 ဖော်ခြင်းကို။ အကာသိ-ပြု၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုဏ္ဍိ-အထို့ထို့
 သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ (ပ)။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ အလံဝစနိယာ-အောင်တမန်
 ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်သောမိန်းမလော။ ဣတိဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ တဂဝါ
 မြတ်စွာဘုရား။ နာလံဝစနိယာ-အောင်တမန်ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်သော မိန်းမ
 မဟုတ်ပါ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ နာလံဝစနိယေ-
 အောင်တမန်ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်သောမိန်းမ၌။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ
 ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ‡ ။ တေနခေါပနံ သမယေန-ထိုအခါ၌။ အည
 တရာ-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ပဏ္ဍကေ-ပဏ္ဍုက်၌။ သဗ္ဗ
 ရိတ္တံ-အောင်တမန် သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမာပဇ္ဇိ-ရောက်၏။ တဿ-ထို
 ရဟန်းအား။ အဟံ-ငါသည်။ ကံစိ-အသို့နည်း။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာ
 ဒိသိသ်အမည်ရှိသော-အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အာပန္နောနုခေါ-ရောက်လေ
 သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ကုက္ကုဏ္ဍိ-အထို့ထို့သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ တဂဝ
 တော-မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေထိ-
 ကြားလျှောက်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာ
 ပတ်သို့။ အနာပတ္တိအနာပတ္တနံ-မရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ထုလ္လဗ္ဗ
 ယဿ-ထုလ္လဗ္ဗဦးအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟော
 တိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ပဗ္ဗမသံဃာဒိသေသံ-
 ပဗ္ဗမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။

၆- ကုဒိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ-ရှင်နက်တို့အား
 အာပေ၍ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ- ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။
 ဝိဟရတိ-နေတော် မူ၏။ တေနခေါပနံ သမယေန- ထိုအခါ၌။ အာဇ္ဇဝကာ-

အာဇ္ဇဝီ တိုင်းသားဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဝံယာဝိကာယော-
 ကိုယ်တိုင်တောင်း အပ်သောအဆောက်အဦးရှိကုန်သော။ အဿာ မိကဇ
 ယော-ဆောက် လုပ်သူအရှင် မရှိကုန်သော။ အတ္တုဇ္ဇေ သိကာ ယော-
 မိမိဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဉာဏ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ရှိကုန်သော။ အပ္ပမာဏိ
 ကာယော-အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ ကုဗ္ဗိယော-ကုဗ္ဗိတို့ကို။ ကါရာပေန္တိ-
 ပြုစေကုန်၏။ တာယော-ထိုကုဗ္ဗိတို့သည်။ နိဗ္ဗာန်-ပြီးစဉ်ခြင်းသို့။ နဂစ္ဆန္တိ-
 မရောက်ကုန်။ ဝေထ-ထိုအာဇ္ဇဝီတိုင်းသားရဟန်းများတို့သည်။ ပုရိသံ-ယောကျ်ား
 ကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ ပုရိသတ္တကရံ-ယောက်ျားသည်ပြုအပ်လော့
 ဟတ္ထကံကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ ဂေါဏံ-နွားကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်
 လော့။ သကဗ္ဗံ-ထွန်းကုန်။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ ဂါထိ-ဝဲခွပ်ကို။ ဒေထ-
 ပေးကြကုန်လော့။ ပရေသို-ပေါက်ဆီနံကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ ကုသရိ-
 သားမကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ ကုဒါလံ-ပေါက်တူးကို။ ဒေထ-ပေးကြ
 ကုန်လော့။ နိခါဒနံ-ဆောက်ကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ ဝလ္လိ-နွယ်ကို။
 ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ ဝေဠု-ဝါးကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ မုဇ္ဇံ-
 ပြိုဆန်မြက်ကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ ပဗ္ဗန္တံ-ပြိတ်မြက်ကို။ ဒေထ-ပေး
 ကြကုန်လော့-တိဏံ-ကြွင်းသောမြက်ကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ မတ္တိကံ-
 မြေညွှက်ကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ ယာစနဗဟုလာ-
 တောင်းခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဉာတ္တိဗဟုလာ-သိစေခြင်းများကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ-နေကုန်၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ ယာစနာယ-တောင်းခြင်း
 သည်။ ဥပဗ္ဗုတာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဉာတ္တိယာ-သိစေခြင်းသည်။
 ဥပဗ္ဗုတာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ-မြင်ကုန်
 ၍။ ဥဗ္ဗိန္ဒန္တိ-ဝိ-ထိတ်လည်းထိတ်ကုန်၏။ ဥတ္တသန္တိ-ဝိ-လန့်လည်းလန့်ကုန်၏။
 ပဿယန္တိ-စ-ပြေးလည်းပြေးကုန်၏။ အညောနဝိ-တပါးသောအရပ်ဖြင့်လည်း။
 ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏။ အညောနဝိ-တပါးသောအရပ်ဖြင့်လည်း။ မုခံ-မျက်နှာ
 ကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ န္ဒါရိ-တံခါးကိုလည်း။ ထကေန္တိ-ဝိတ်ကုန်၏။
 ဂါဝိ-ဝိ-နွားမကိုလည်း။ ဒိသ္မာ-မြင်ကုန်၍။ ဘိက္ခု-တိမညမာနာ-ရဟန်းဟု
 မှတ်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဿယန္တိ-ပြေးကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာ
 ယသ္မာမဟာကဿပေါ-အရှင်မဟာကဿပသည်။ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်
 ပြည်၌။ ဝဿံဂုတ္တော-ဝါကျွတ်ပြီးသည် ရှိသော်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။
 အာဇ္ဇဝီ-အာဇ္ဇဝီတိုင်းသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရပ်သို့။ ပက္ကမိ-ဖဲသွား၏။
 အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ်သဖြင့်။ ယေနမဂ္ဂေန-အကြင်ခရီးဖြင့်။ အာဇ္ဇဝီ-အာဇ္ဇဝီတိုင်း

ကုဒ္ဓိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

သို့၊ အဝသရိတဗ္ဗာ-ရောက်အပ်၏။ တံတေနမဂ္ဂေန-ထိုခရီးဖြင့်၊ အာဇ္ဇဝိ-
 အာဇ္ဇဝိတိုင်းသို့၊ အဝသရိ-ရောက်၏။ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ-အရှင်
 မဟာကဿပသည်။ တံတြအာဇ္ဇဝိယံ-ထိုအာဇ္ဇဝိတိုင်း၌၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေ-အဂ္ဂါ
 ဇ္ဇဝအမည်ရှိသော၊ ဇေတိယေ-ဇေတီ၌၊ ဝိဟရတိ-နေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ
 ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-အရှင်မဟာကဿပသည်။ ပုဗ္ဗန္တယမယံ-
 နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေဇ္ဇာ-သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရိ-သဝိတ်သင်္ကန်း
 ကို၊ အာဒါယ-ယူ၍။ အာဇ္ဇဝိ-အာဇ္ဇဝိတိုင်းသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအဖို့ငှါ။
 မါဒိယိ-ဝင်၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ အာယသ္မန္တမဟာကဿပံ-အရှင်
 မဟာကဿပကို၊ ပသိက္ခာ-မြင်ကုန်၍။ ဥဒ္ဓိန္ဒြိယိ-ထိတ်လည်းထိတ်ကုန်
 ၍၊ ဥတ္တယန္တိ-လန့်လည်းလန့်ကုန်၏။ ပဿယန္တိ-ပြေးလည်းပြေးကုန်၏။
 အညေနဝိ-တပါးသော အရပ်ဖြင့်လည်း၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏။ အညေနဝိ-
 တပါးသောအရပ်ဖြင့်လည်း၊ ရခံ-မျက်နှာကို၊ ကရေန္တိ-ပြုကုန်၏။ ဒွါရိ-
 တံခါးကိုလည်း၊ ထကေန္တိ-ဝိတ်ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ
 မဟာကဿပေါ-အရှင်မဟာ ကဿပသည်။ အာဇ္ဇဝိယံ-အာဇ္ဇဝိတိုင်း၌။
 ဝိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအဖို့ငှါ။ စရိတ္တာ-လှည့်လည်၍၊ ပစ္ဆာတတ္တံ-ဆွမ်းစားပြီး
 သည်မှနောက်၌၊ ဝိဏ္ဏပါဏုပ္ပဒိက္ကန္တော- ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲခဲ့သည် ရှိသော်။
 ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေယိ-မိန့်၏။ ကိံအာမန္တေယိ-အဘယ်သို့
 မိန့်သနည်း။ အာဂုဿေ-ငါ့ရှင်တို့၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အယံအာဇ္ဇဝိ-ဤအာဇ္ဇဝိတိုင်း
 သည်။ သုဘိက္ခာ-ဝပြောသည်။ သုလဘဝိဏ္ဏာ-ရလွယ်သောဆွမ်းရှိသည်။
 ဥဇ္ဈေနပဂ္ဂဟေန- သဝိတ်လက်၌ စွဲပိုက်၍ ဆွမ်းခံသဖြင့်။ ယာပေတံ-
 မျှတခြင်းငှါ။ သုကရာ- လွယ်သည်။ အဟောသိ- ဖြစ်ပြီ။ တေဇေပန-
 ပုဆုအခါ၌ကား။ အယံအာဇ္ဇဝိ-ဤအာဇ္ဇဝိတိုင်းသည်။ ဒုတ္တိက္ခာ-ငတ်မွတ်
 သည်။ ဒုလ္လဘဝိဏ္ဏာ-ရခဲသောဆွမ်းရှိသည်။ ဥဇ္ဈေနပဂ္ဂဟေန- သဝိတ်
 လက်၌ စွဲပိုက်၍ ဆွမ်းခံသဖြင့်။ ယာပေတံ- မျှတခြင်းငှါ။ နုသုကရာ-
 မလွယ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အာဂုဿေ-ငါ့ရှင်တို့။ ယေနဟေတုန-
 အကြင် အကြောင်းဖြင့်။ ယေနပဂ္ဂဟေန- အကြင် အထောက် ပံ့ဖြင့်။
 အယံအာဇ္ဇဝိ-ဤအာဇ္ဇဝိတိုင်းသည်။ ဒုတ္တိက္ခာ-ငတ်မွတ်၏။ ဒုလ္လဘဝိဏ္ဏာ-
 ရခဲသောဆွမ်းရှိ၏။ ဥဇ္ဈေနပဂ္ဂဟေန-သဝိတ်လက်၌စွဲပိုက်၍ဆွမ်းခံသဖြင့်။
 ယာပေတံ-မျှတခြင်းငှါ။ နုသုကရာ-မလွယ်။ သောဟေတု-ထိုအကြောင်း
 သည်။ ကောနုခေါ- အဘယ်နည်း။ သောပဂ္ဂဟော- ထိုအထောက် အပံ့
 သည်။ ကောနုခေါ-အဘယ်နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အာမန္တေယိ-မိန့်၏။ အထုခေါ

ထိုအခါ၌။ တောဘိက္ခု - ထိုရဟန်း တို့သည်။ အာယသံဂ္ဂတော ဟော
ကဿပဿ- အရှင်မဟာကဿပအား။ တေမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။
အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ- ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ယထသတိရန္တံ- အလိုရှိတော်မူ
သရွှေ့ဝိဟရိတွာ- နေတော်မူပြီး၍။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။ အာဇ္ဇဝီ- အာဇ္ဇဝီ
တိုင်းသည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ တေန- ထိုအရပ်၌။ စာရိကံ- ဒေသစာရိကို။
ပက္ကမိ- ဖေတော်မူ၏။ အနုပုဗ္ဗေန- အစဉ်အစဉ်ဖြင့်။ စာရိကံ- ဒေသစာရိကို။
စရမာနော- တွည့်ထည်ရှိသော။ ယေနမဂ္ဂေန- အကြင်ခရီးဖြင့်။ အာဇ္ဇဝီ- အာဇ္ဇဝီ
တိုင်းသို့။ အဝသရိတဗ္ဗာ- ရောက်အပ်၏။ တံတေနမဂ္ဂေန- ထိုခရီးဖြင့်။
အာဇ္ဇဝီ- အာဇ္ဇဝီတိုင်းသို့။ အဝသရိ- ရောက်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဘကြအာဇ္ဇဝီယံ- ထိုအာဇ္ဇဝီတိုင်း၌။ အဂ္ဂိဇ္ဇဝေ- အဂ္ဂိဇ္ဇဝေအမည်ရှိသော။
စေတီယေ- စေတီ၌။ ဝိဟရတိ- နေတော်မူ၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ
မဟာကဿပေါ- အရှင်မဟာကဿပသည်။ ယေနအကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ တေန- ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ
အရပ်သို့။ ဥပသကံမိ- ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ- ကပ်လေပြီး၍။ တဂဝန္တံ-
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာခေါ်ဆို၍။ ဧကမန္တံ- သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိဗ္ဗိဒိ- ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ- သင့်တင့်လျောက်
ပတ် သောအရပ်၌။ နိဗ္ဗိဒေခေါ- ထိုင်နေ ပြီးသော။ အာယသ္မာဗဟာ
ကဿပေါ- အရှင်မဟာကဿပသည်။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား-
တေမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်၏။ အထခေါ
ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသ္မိံ နိဒါနေ- ဤအကြောင်း၌။
ဘေသ္မိံ ပကရဏေ- ဤအရာ၌။ ဘိက္ခုသံဃံ- ရဟန်းအပေါင်းကို။ သုန္ဒိပါဘ
ပေတွာ- စည်းဝေးစေ၍။ အာဇ္ဇဝီကေ- အာဇ္ဇဝီတိုင်းသားဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု-
ရဟန်းတို့ကို။ ပဗ္ဗိပုဏ္ဏိ- မေးတော်မူ၏။ ကိံ ပဗ္ဗိပုဏ္ဏိ- အဘယ်သို့မေးတော်
မူသနည်း။ ဘိက္ခုဝေ- ရဟန်းတို့။ တုဗ္ဗေ- သင်တို့သည်။ သံယာပိကာယော-
ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အဆောက်အဦးရှိကုန်သော။ အသာမိကာ
ယော- ဆောက်လုပ်သူအရှင်မရှိကုန်သော။ အတ္တုဗ္ဗေသိကာယော- မိမိဟု
ဆိုအပ်သော ညွှန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ရှိကုန်သော။ အပ္ပမာဏိ ကာယော-
အပိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ ကုဗ္ဗိယော- ကုဗ္ဗိတို့ကို။ ကာရာယော- ပြုစေ
ကုန်၏။ တာယော- ထိုကုဗ္ဗိတို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ- ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ နဂ္ဂန္တိ- မရောက်
ကုန်။ တေတုဗ္ဗေ- ထိုသင်တို့သည်။ ပုရိသံ- ယောက်ျားကို။ ဒေဝေ- ပေးကြ

ကုဒိုကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ကုန်လော။ ပုရိသတ္တကရံ-ယောကျ်ားသည်ပြုအပ်သောဟတ္ထကံကို။ ဒေထ-
 ပေးကြကုန်လော။(ပ)။ တိဏံ-တွင်းသောမြက်ကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော။
 မတ္တိကံ-မြေညက်ကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ ယာစနဗဟုလာ-
 တောင်းခြင်းများကုန်သော်ဖြစ်၍၊ ဝိညတ္တိဗဟုလာ-သိစေခြင်းများကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ-နေကြကုန်၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ ယာစနာယ-တောင်း
 ခြင်းသည်။ ဥပဗ္ဗတာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိညတ္တိယာ-သိစေခြင်း
 သည်။ ဥပဗ္ဗတာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။
 ဒိသ္မာ-မြင်ကုန်၍။ ဥဗ္ဗိန္ဒြိယိ-ထိတ်လည်းထိတ်ကုန်၏။ ဥတ္တသန္တိယိ-လန့်
 လည်းလန့်ကုန်၏။ ပလာယန္တိယိ-ပြေးလည်းပြေးကုန်၏။ အညေနဝိ-တပါး
 သောအရပ်ဖြင့်လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏။ အညေနဝိ-တပါးသောအရပ်
 ဖြင့်လည်း။ ခုခံ-မျက်နှာကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ ဧရိပိ-တံခါးကိုလည်း။
 ထကေန္တိ-ဝိတ်ကုန်၏။ ဂါဝိဝိ-နွားမကိုလည်း။ ဒိသ္မာ-မြင်ကုန်၍။
 ဘိက္ခုတိမညမာနာ-ရဟန်းဟုမှတ်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပလာယန္တိ-ပြေး
 ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။
 ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ကိဝိဂရဟိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့
 တော်မူသနည်း။ မောဗာပုရိသာ-မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။
 တုဗ္ဗေ-သင်တို့သည်။ ဣထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သံယာမိကာ
 ယော-ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အဆောင်အဦးရှိကုန်သော။ အဿာ
 မိကာယော-ဆောက်လုပ်သူအရှင်မရှိကုန်သော။ အတ္တုဗ္ဗေသိကာယော။ မိမိ
 ဟုဆိုအပ်သောညွှန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိကုန်သော။ အပ္ပမာဏိကာယော-အ
 တိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ ကုဒိုယော-ကုဒိုတို့ကို။ ကာရာပေဿထနံမ-ပြု
 စေကြကုန်ဘိသနည်း။ တာယော-ထိုကုဒိုတို့သည်။ နိဗ္ဗာန်-ပြီးဆုံခြင်းသို့။
 နဂစ္ဆန္တိ-မရောက်ကုန်။ တေတုဗ္ဗေ-ထိုသင်တို့သည်။ ပုရိသံ-ယောကျ်ားကို။
 ဒေထ-ပေးကြကုန်လော။ ပုရိသတ္တကရံ-ယောကျ်ားသည်ပြုအပ်သောဟတ္ထ
 ကံကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော။(ပ)။ တိဏံ-တွင်းသောမြက်ကို။ ဒေထ-ပေး
 ကြကုန်လော-မတ္တိကံ-မြေညက်ကို။ ဒေထ-ပေးကြကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။
 ယာစနဗဟုလာ။ တောင်းခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိညတ္တိဗဟုလာ-သိစေ
 ခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿထနာမ-နေကြကုန်ဘိသနည်း။ မောဗာပုရိ
 သာ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ဧဝံ-ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပ

ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။

သန္ဓာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သေးသူတို့အားလည်း။ ပဿာဒါယံ-ကြည်ညိုခြင်း
 ငှါနုဟောတိ-မဖြစ်။(ပ)။ဝိဂရဟိတွာ-ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍။ခန္တိံကထံ-တရားစ
 ကားကို။ကတွာ-ပြောဟောသည်ကိုပြုစောင့်မူ၍။တိက္ခူ-ရဟန်းတို့ကို။အာ
 မန္တေထိ-မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအာမန္တေထိ-အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဣဒံ-ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ ဘူတပုဗ္ဗံ-ရှေး၌ဖြစ်ဘူး
 သောဝတ္ထုတည်း။ ဧဒတာရော-ညီနောင်နှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣသ
 ယော-ရသေ့ဘိုးသည်။ဂင်္ဂံ-ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော။ နဒိ-မြစ်ကို။ ဥပနိသင်္ဂဟံ-
 အဖွဲ့ပြုကုန်၍။ဝိဟရိံသု-နေကုန်၏။တိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။အထခေါ-ထိုအခါ၌။
 မဏိကဗ္ဗေဇာ-မဏိကဗ္ဗအမည်ရှိသော။နာဂရာဇာ။ နဂါးမင်းသည်။ဂင်္ဂံ-
 ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော။နဒိ-မြစ်ကို။ဥတ္တရိတွာ-ကူး၍။လောနု-အကြင်အရပ်၌။က
 နိဋ္ဌော-ညီငယ်ဖြစ်သော။ဣထိ-ရသေ့သည်။အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုညီငယ်ရှိ
 ရာအရပ်သို့။ဥပသကံမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ကနိဋ္ဌံ-
 ညီငယ်ဖြစ်သော။ဣထိ-ရသေ့ကို။ သတ္တက္ခတ္တံ-ခုနစ်ကြိမ်။ဘောဂေဟိ-
 အခွေဘို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိဝိတွာ-ရစ်ပတ်၍။ဥပရိမုဒ္ဒနိ-ထိပ်ထက်၌။ မဟန္တံ-
 ကြီးစွာသော။ ဖဏံ-ပါးပျဉ်းကို။ကရိတွာ-ပြု၍။ အဇ္ဈာသိ-တည်၏။ဘိက္ခ
 ဝေ-ရဟန်းတို့။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ကနိဋ္ဌော-ညီငယ်ဖြစ်သော။ ဣထိ-
 ရသေ့သည်။တဿနာဂဿ-ထိုနဂါးမှ။ ဘယာ- ကြောက်ခြင်းကြောင့်။
 ကိသော-ကြိုသည်။ လူခေါ- ခေါင်းပါးသည်။ ဒုဗ္ဗဇ္ဈော- အဆင်းမ
 တွသည်။ ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကဇာတော-ဖြစ်သော ဖက်ရွက်ထွေကဲ့သို့ ဖြော
 တော့သော အဆင်းရှိသည်။ ဓမ္မနိသန္တတဂတ္ထော-အကြော ပြိုင်းပြိုင်းထ
 သောကိုယ်ရှိသည်။အဟောထိ-ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဇေဋ္ဌော-
 အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော။ဣထိ-ရသေ့သည်။ ကိသံ-ကြိုသော။ လူခံ-ခေါင်းပါး
 သော။ဒုဗ္ဗဇ္ဈံ-အဆင်းမတွသော။ ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကဇာတံ-ဖြစ်သော ဖက်
 ရွက်ထွေကဲ့သို့ ဖြော့တော့သောအဆင်းရှိသော။ ဓမ္မနိသန္တတဂတ္ထံ-အ
 ကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိသော။ ကနိဋ္ဌံ-ညီငယ်ဖြစ်သော။ ဣထိ-
 ရသေ့ကို။ အဒ္ဓသခေါ- မြင်သည်သာလျှင် တည်း။ ဒိသ္မာနု- မြင်ပြီး၍။
 ကနိဋ္ဌံ-ညီငယ်ဖြစ်သော။ဣထိ-ရသေ့ကို။ဇေဝံဝစနံ-ဤစကားကို။အဝေါပ-
 ဆို၏။ ကိံအဝေါပ- အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘော-အချင်း။ ကိဿ-
 အဘယ်ကြောင့်။တွံ-သင်သည်။ကိသော-ကြိုသနည်း။ လူခေါ- ခေါင်းပါး
 သနည်း။ ဒုဗ္ဗဇ္ဈော- အဆင်းမတွသနည်း။ ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကဇာတော-
 ဖြစ်သောဖက်ရွက်ထွေကဲ့သို့ ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသနည်း။ ဓမ္မနိ

ကုဒိုကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

သန္တတဒဂတ္တော- အကြော ပြင်းပြင်းထထော ကိုယ်ရှိသနည်း။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘော- အချင်း။ ဣဓ- ဤဂင်္ဂါမြစ်ကွေ့၌။ မဏိ
 ကဏ္ဍော-မဏိကဏ္ဍ အမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာ- နဂါးမင်းသည်။ ဂင်္ဂ-
 ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော။ နဒိ- မြစ်ကို။ ဥတ္တရိတွာ- ကူး၍။ ယေန-အကြင်
 အရပ်၌။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ တေန- ထိုအကျွန်ုပ် ရှိရာ
 အရပ်သို့။ ဥပသကံဇိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေ ပြီး၍။ ဖံ-
 အစွဲနှစ်ကို။ သတ္တကုတ္တံ-ခုနစ်ကြိမ်။ ဘောဂေဟိ အခွေတို့ဖြင့်။ မဂိက္ခိတွာ-
 ရုပ်ပတ်၍။ ဥပရိမ္မဒ္ဒနိ-ထိပ်ထက်၌။ မဟန္တံ-ကြီးစွာသော။ ဖဏံ-ပါးပျဉ်းကို။
 ကရိတွာ-ပြု၍။ အဋ္ဌာထိ-တည်၏။ ဘော-အချင်း။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။
 တဿနာဂဿ-ထိုနဂါးမှ။ တဿ-ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ကိလော-ဤ
 သည်။ လူခေါ်။ ခေါင်းပါးသည်။ ဗုဗ္ဗဇ္ဈော-အဆင်းမထွသည်။ ဥပဗ္ဗုပ္ပုဗ္ဗုက
 ဇာတော-ဖြစ်သောဖက်ရှက်လျော်ကဲ့သို့ ငြော့ထော့သောအဆင်းရှိသည်။
 ဓေနိသန္တတဂတ္တော-အကြောပြင်းပြင်းထထော ကိုယ်ရှိသည်။ ဟောမိ-
 ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘော-အချင်း။ တံ-သင်သည်။ တဿ
 နာဂဿ-ထိုနဂါး၏။ အနာဂမနံ-မလာခြင်းကို။ ဣစ္ဆာယိပန- အလိုရှိသလော။
 ဣတိ-ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ-မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဘော-အချင်း။ အဟံ-အကျွန်ုပ်
 သည်။ တဿနာဂဿ-ထိုနဂါး၏။ အနာဂမနံ-မလာခြင်းကို။ ဣစ္ဆာမိ- အလို
 ရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘော-အချင်း။ တံ-သင်သည်။ တဿနာ
 ဂဿ။ ထိုနဂါး၏။ ကိစ္ဆိ-တစ်ခုတစ်ခုသောဥစ္စာကို။ ပဿသိအမိပန-မြင်၏လော။
 ဣတိ-ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ-မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဘော-အချင်း။ အဟံ-အကျွန်ုပ်
 သည်။ အဿ-ထိုနဂါး၏။ ကဏ္ဍော-လည်၌။ ဝိလန္တနံ-ဝတ်ဆင်သော။ မဏိ-
 ပတ္တမြားကို။ ပဿာမိ-မြင်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘော-အချင်း။ တေန
 နဟိ-ထိုသို့တပြီးကာ။ တံ-သင်သည်။ တံနာဂံ-ထိုနဂါးကို။ မဏိ-ပတ္တမြား
 ကို-ဘော-အချင်းနဂါး။ မေ-ငါ့အား။ မဏိ-ပတ္တမြားကို။ ဒေဟိ-ပေးလော
 မေ-ငါ့အား။ မဏိနာ-ပတ္တမြားကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ယာစ-
 တောင်းလေလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ အထ
 ခေါ-ဆိုအခါ၌။ မဏိကဏ္ဍော-မဏိကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာ-နဂါး
 မင်းသည်။ ဂင်္ဂ-ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော။ နဒိ-မြစ်ကို။ ဥတ္တရိတွာ-ကူး၍။ ယေန-
 အကြင်အရပ်၌။ ကနိဋ္ဌော-ညီငယ်ဖြစ်သော။ ဣထိ-ရသောသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။
 တေန-ထိုညီငယ်ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံဇိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-
 ကပ်လေပြီး၍။ ဧကံမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာထိ-တည်

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

၏။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇောမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဥပ
 တံခေါ-တည်ပြီးသော။ မဏိကဏ္ဍ-မဏိကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာနံ-
 နဂါးမင်းကို။ ကနိဇ္ဈော-ညီငယ်ဖြစ်သော။ ဣဗိ-ရသေ့သည်။ ဘော-အချင်း
 နဂါး။ မေ-ငါ့အား။ မဏိ-ပတ္တမြားကို။ ဒေဟိ-ပေးလော့။ မေ-ငါ့အား။
 မဏိနာ-ပတ္တမြားကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သော
 စကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။
 မဏိကဏ္ဍော-မဏိကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာ-နဂါးမင်းသည်။
 ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မဏိ-ပတ္တမြားကို။ ယာစတိ-တောင်း၏။ ဘိက္ခုဿ-
 ရဟန်းအား။ မဏိနာ-ပတ္တမြားကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဝိပ္ပညဝ-လျှင်စွာသာလျှင်။ အဂမာသိ-သွားလေ၏။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်း
 တို့-ဒုတိယဗိခေါ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ မဏိကဏ္ဍော-မဏိကဏ္ဍအမည်
 ရှိသော။ နာဂရာဇာ-နဂါးမင်းသည်။ ဂင်္ဂ-ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော။ နဒိ-မြစ်ကို။
 ဥတ္တရိတွာ-ကူး၍။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ ကနိဇ္ဈော-ညီငယ်ဖြစ်သော။ ဣထိ-
 ရသေ့သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုညီငယ်ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-ကပ်
 လေ၏။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ ကနိဇ္ဈော-ညီငယ်ဖြစ်သော။ ဣထိ-ရသေ့သည်။
 ဒုရတောဝ-အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ-လာစေ။ မဏိကဏ္ဍ-မဏိ
 ကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာနံ-နဂါးမင်းကို။ အဒ္ဓသခေါ-မြင်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဒိသွာန-မြင်ပြီး၍။ မဏိကဏ္ဍ-မဏိကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ နာဂ
 ရာဇာနံ-နဂါးမင်းကို။ ဘော-အချင်းနဂါး။ မေ-ငါ့အား။ မဏိ-ပတ္တမြားကို။
 ဒေဟိ-ပေးလော့။ မေ-ငါ့အား။ မဏိနာ-ပတ္တမြားကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။
 ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။
 အထခေါ-ထိုအခါ၌။ မဏိကဏ္ဍော-မဏိကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာ-
 နဂါးမင်းသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မဏိ-ပတ္တမြားကို။ ယာစတိ-တောင်း၏။
 ဘိက္ခုဿ-ရဟန်းအား။ မဏိနာ-ပတ္တမြားကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ တတောဝ-ထိုမြင်ရာအရပ်မှသာလျှင်။ ပဒိန္ဒိဝတ္ထိ-နောက်သို့ဆုတ်လေ
 ၏။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ တတိယဗိခေါ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ မဏိ
 ကဏ္ဍော-မဏိကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာ-နဂါးမင်းသည်။ ဂင်္ဂ-ဂင်္ဂါ
 အမည်ရှိသော။ နဒိ-မြစ်ကို။ ဥတ္တရတိ-ကူး၍။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ ကနိဇ္ဈော-
 ညီငယ်ဖြစ်သော။ ဣထိ-ရသေ့သည်။ ဂင်္ဂ-ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော။ နဒိ-မြစ်ကို။
 ဥတ္တရန္တံ-ကူးသော။ မဏိကဏ္ဍ-မဏိကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာနံ-
 နဂါးမင်းကို။ အဒ္ဓသခေါ-မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသွာန-မြင်ပြီး၍။

ကုဒိုကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

မဏိကဏ္ဍံ- မဏိကဏ္ဍ အမည်ရှိသော။ နဂရာဇာနံ- နဂါးမင်းကို။
 ဘော-အချင်းနဂါး။ မေ-ငါ့အား။ မဏိ- ပတ္တမြားကို။ ဒေဟိ- ပေး
 လော။ မေ-ငါ့အား။ မဏိနာ-ပတ္တမြားကို။ အတ္ထော အလိုရှိ၏။ ဣတိဇေတံဝစနံ-
 ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ အထခေါ-ထိုအ
 ခါ၌။ မဏိကဏ္ဍော-မဏိကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ နဂရာဇာ-နဂါးမင်းသည်။
 ကနိဋ္ဌံ-ညီငယ်ဖြစ်သော။ ဣသိ- ရသေ့ကို။ ဂါထာဟိ-ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈ
 တာရံသိ-ရွတ်ဆို၏။ ကိံ အဇ္ဈတာသိ-အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်း။

ဘောဣသေ-ရှင်ရသေ့။ မေ-ငါ့အား။ ဝိပုလံ-ပြန်ပြောသော။ ဥဇ္ဇာရံ-မွန်
 မြတ်သော။ အနုပါနံ-ထူမင်းအပျော်သည်။ ဣမဿမဏိဿ-ဤပတ္တမြား၏။
 ဟေတု-အကြောင်းကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏။ တံ-ထိုပတ္တမြားကို။ တေ-ရှင်
 သေ့အား။ အဟံ-ငါသည်။ နဒဿံ-မပေးလို။ တွံ-သင်သည်။ အတိယာစကော-
 မထိဆိုးကောင်းအလွန်တောင်းသည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ တေ-သင်၏။ အဿမံဝိ-
 ကျောင်းသင်္ခမ်းသို့လည်း။ နစအာဂမိဿံ-တတန်လေအံ။ ။ သက္ခရာဝေ
 တပါဏိ-ကျောက်၌သွေးအပ်သောခေးသန်လျက်လက်၌ရှိသော။ သုသု-ပျို
 သောယောကျ်ားသည်။ မံ-ငါ့ကို။ တာသေသိယထာ-ငြိမ်းချောက်သကဲ့သို့။
 တထာ-ထိုအတူ။ သေလံ-ပတ္တမြားကို။ ယာစမာနော-တောင်းသည်ဖြစ်၍။
 တွံ-သင်သည်။ တာသေသိ-ငြိမ်းချောက်၏။ တံ ထိုပတ္တမြားကို။ တေ-ရှင်ရ
 သေ့အား။ အဟံ-ငါသည်။ နဒဿံ-မပေးလို။ တွံ-သင်သည်။ အတိယာစကော-
 မထိဆိုးကောင်းအလွန်တောင်းသည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ တေ-သင်၏။ အဿမံဝိ-
 ကျောင်းသင်္ခမ်းသို့လည်း။ အဟံ-ငါသည်။ နစအာဂမိဿံ-တတန်လေအံ။ ။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဇ္ဈတာသိ-ရွတ်ဆို၏။ ။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ မဏိကဏ္ဍော-မဏိကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ နဂရာဇာ-နဂါးမင်း
 သည်။ ဘိက္ခ-ရဟန်းသည်။ မဏိ-ပတ္တမြားကို။ ယာစတိ-တောင်း၏။
 ဘိက္ခဿ-ရဟန်းအား။ မဏိနာ-ပတ္တမြားကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ပက္ကမိ-ဖဲသွားလေ၏။ တဒါ-ထိုအခါ၌။ ပက္ကန္တာဝ-ဖဲသွားသည်သာ
 လျှင်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ ပုန-တတန်။ နပစ္စာဂန္ထိ-မပြန်လော့။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်း
 တို့။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ကနိဋ္ဌော-ညီငယ်ဖြစ်သော။ ဣသိ-ရသေ့သည်။
 ဒဿနိယဿ-ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော။ တဿနာဂဿ-ထိုနဂါးကို။ အဒဿ
 နေနံ- မမြင်ရခြင်းကြောင့်။ ဘိဇံယျာ သောမတ္တာယ- အတိုင်းထက်
 အလွန်။ ကိသော-ကြိုသည်။ လူခေါ-ခေါင်းပါးသည်။ ဗုဗ္ဗဏ္ဍော-အဆင်း

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

မဟုတ်။ ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကဇာတော- ဖြစ်သောတက်ရှက် လျော်ကဲ့သို့
 ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသည်။ ဓမ္မနိသန္တတဂတ္ထော-“အကြော ပြိုင်း
 ပြိုင်း ထသောကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ- ဖြစ်ပြီး ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။
 ဇေဋ္ဌော- အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော။ ဣသိ- ရသေ့ သည်။ ဘိယျာသော
 မတ္တာယ- အတိုင်းထက်အလွန်။ ကိသံ- ကြိုသော။ လုခံ-ခေါင်းပါးသော။
 ဒုဗ္ဗဏ္ဍိ- အဆင်း မဟုတ်သော။ ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကဇာတံ- ဖြစ်သောဖက်
 ရှက်လျော်ကဲ့သို့ ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသော။ ဓမ္မနိသန္တတဂတ္ထိ-
 အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသောကိုယ်ရှိသော။ ကနိဋ္ဌိ-ညီငယ်ဖြစ်သော။ ဣသံ-
 ရသေ့ကို။ အဒ္ဓသခေါ-မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာန-မြင်ပြီး၍။ ကနိဋ္ဌိ-
 ညီငယ်ဖြစ်သော-ဣသိ-ရသေ့ကို။ ဟော-အချင်း။ ကိသံ-အဘယ်ကြောင့်။
 တံ-သင်သည်။ ဘိယျာသောမတ္တာယ-အတိုင်းထက်အလွန်။ ကိသော-
 ကြိုသနည်း။ လုခေါ-ခေါင်းပါးသနည်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍော-အဆင်းမဟုတ်သနည်း။ ဥပ္ပ
 ဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကဇာတော- ဖြစ်သောဖက်ရှက်လျော်ကဲ့သို့ဖြော့တော့သော အ
 ဆင်းရှိသနည်း။ ဓမ္မနိသန္တတဂတ္ထော- အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသောကိုယ်ရှိသ
 နည်း။ ဣတိတေဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘော-အချင်း။ အဟံ
 အက္ခန္တံသည်။ ဒဿနိယဿ-ရှုချင်သွယ်ရှိသော။ တဿနာဂဿ-ထိုနဂါး
 ကို။ အဒဿနန-မမြင်ရခြင်းကြောင့်။ ဘိယျာသော မတ္တာယ-အတိုင်း
 ထက်အလွန်။ ကိသံ-ကြိုပါ၏။ လုခေါ-ခေါင်းပါးပါ၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍော-အဆင်း
 မဟုတ်ပါ။ ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကဇာတော-ဖြစ်သောဖက်ရှက်လျော်ကဲ့သို့ဖြော့တော့
 သောအဆင်းရှိပါ၏။ ဓမ္မနိသန္တတဂတ္ထော-အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသောကိုယ်
 ရှိပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။
 ဇေဋ္ဌော-အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော။ ဣသိ-ရသေ့သည်။ ကနိဋ္ဌိ-ညီငယ်ဖြစ်သော။
 ဣသံ-ရသေ့ကို။ ဂါထာယ-ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ- ရှုတ်ဆို၏။ ကိ
 အဇ္ဈဘာသိ-အဘယ်သို့ရှုတ်ဆိုသနည်း။ “ယဿ-အကြင်သူအား။ ဝိယံ-
 ချစ်အပ်သော။ ယံ-အကြင်ဝတ္ထုကို။ ဝိဒိဇိဝိသေ-တောင့်တနှစ်သက်ခြင်း၏။ တ
 သာ-ထိုသူ၏။ တံထိုဝတ္ထုကို။ နယာစေ-မတောင်းရာ။ အတိယာစနာယ-
 အလွန် တောင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိဒေဿော-မုန်းခြင်းသည်။ ဟောစိ-ဖြစ်
 တတ်၏။ ဗြာဟ္မဏေန-ရသေ့သည်။ နာဂေါ-နဂါးကို။ မဏိ-ပတ္တမြားကို။
 ယာစိတော-တောင်းအပ်၏။ တံ-ထိုနဂါးကို။ အဒဿနညေဝ-မမြင်ခြင်းသို့
 သာလျှင်။ အဇ္ဈာဂမာ-ရောက်လေ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဇ္ဈဘာသိ-ရှုတ်ဆို၏။ ။
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ တိရစ္ဆာနဂတာနံ-တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ

ပါဏာနံ-ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ယာစနာ-တောင်းခြင်းကို။ အမနာပါ-မနှစ်
 သက်အပ်သည်။ ဝိညာဗ္ဗိ-သိစေခြင်းကို။ အမနာပါ-မနှစ် သက်အပ်သည်။
 ဘဝိဿတိနာမ-ဖြစ်တုံ့ဘိ၏။ မနုဿဘူတာနံ-လူဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါ
 ဇာနံ-သတ္တဝါတို့အား။ ကိမင်္ဂံ-ပန-နှစ်သက်ခြင်း၌ အကြောင်း ဆိုတွယ်
 အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ။ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဣဒံ-ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။
 ဘုဏ္ဏုမုတ္တံ-ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသော ဝတ္ထုတည်း။ အညတရော-မထင်ရှားသော။
 ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဟိဇဝန္တုပဒေသေ-ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ အညတရသ္မိ-
 မထင်ရှားသော။ ဝိနသဇ္ဈေ-တောအရပ်၌။ ဝိဟရတိ-နေ၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်း
 တို့။ တဿခေါဝနသဇ္ဈဿ- ထိုတောအရပ်၏။ အဝိဗ္ဗုရေ- မနီး မဝေးသော
 အရပ်၌။ မဟန္တံ-ကြီးသော။ နိန္ဒံ-နိမ့်ရှိုင်းသော။ ပလ္လလံ-ညွှန်အိုင်သည်။
 အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ မဟာသက္ကဏသံ
 စော-များစွာသောဌကံအပေါင်းသည်။ ဟံသ္မိ-ပလ္လလေ-ထိုညွှန်အိုင်၌။ ဒိဝ
 သံ-တနေ့ပတ်လုံး။ ဂေါစရံ-ကျက်စားခြင်းငှါ။ စရိတွာ-ထုညှိလည်၍။ သာယံ
 ညချမ်းသောအခါ၌။ တံဝနသဇ္ဈံ-ထိုတောအရပ်သို့။ ဝါဿယ-နေခြင်းငှါ။
 ဥပဂစ္ဆတိ-ကပ်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ သော
 ဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ တံဿသက္ကဏသံစာဿ- ထိုဌကံအပေါင်း၏။
 သဗ္ဗေန-အသံသည်။ ဥဗ္ဗာဇ္ဈေ- ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ယေန-
 အကြင်အရပ်၌။ အဟံ- ငါဘုရားသည်။ အတ္ထိ-ရှိတော်မူ၏။ တေန-
 ထိုငါဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသက်မိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသက်မိတွာ-
 ကပ်လေပြီး၍။ မံ-ငါဘုရားကို။ အဘိဝါဒေဝံ-ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ-
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ-ထိုင်နေ၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။
 ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒိခေါ-ထိုင်နေပြီးသော။
 တံဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ အဟံ-ငါဘုရားသည်။ ဧတံဝစနံ-ဤစကားကို။
 အဝေါဝံ-မိန့်စေတံ့မူ၏။ ကိံ-အဝေါဝံ-အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်း။ ကတ္ထိ-အသိနည်း။ ခမနိယံ-ခုံကျန်း၏လော။ ကတ္ထိ-အသိနည်း။ ယာပ
 နိယံ-မျှတ၏လော။ ကတ္ထိ-အသိနည်း။ အပ္ပကိလ မထေနေ-ပင်ပန်းခြင်းမရှိ
 သဖြင့်။ အဒ္ဓါနံ-အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့။ အာဂတော-လာရသည်။ အထိ-
 ဖြစ်၏လော။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ ကုတောစ-အဘယ်အရပ်မှလည်း။ တံ-သင်သည်။
 အာဂစ္ဆတိ-လာသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါဝံ-မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာ
 ဘုရား။ ခမနိယံ-ခုံကျန်းပါ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ ယာပနိယံ-မျှတပါ၏။
 ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ အပ္ပကိလမထေနေ-ပင်ပန်း

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အဒ္ဓါနံ-အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့။ အာဂတော-လာရသည်။ အမိ-ဖြစ်ပါ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာတုရား။ ဟိမဝန္တပုဒေသေ-ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ မဟာဝနသဏ္ဍော-ကြီးစွာသောတောအုပ်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာတုရား။ တဿခေါပနဝနသဏ္ဍဿ-ထိုတောအုပ်၏။ အပိဒူရေ-မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ မဟန္တံ-ကြီးသော။ နိန္ဒံ-နိဗ္ဗံရှိုင်းသော။ ပလ္လလံ-ညွှန်အိုင်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာတုရား။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ မဟာသကုဏသံဃော-များစွာသောဌာနအပေါင်းသည်။ တတ္ထိံပလ္လုလေ-ထိုညွှန်အိုင်၌။ ဒိဝသံ-တနေ့ပတ်လုံး။ ဂေါစရံ-ကျက်စားခြင်းငှါ။ စရိစ္စော-ထုည့်လေ့ရှိ၍။ သာယံ-ညချမ်းသော အခါ၌။ တံဝနသဏ္ဍံ-ထိုတောအုပ်သို့။ ဝါသာယ-နေခြင်းငှါ။ ဥပဂစ္ဆတိ-ကပ်၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာတုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ တဿသကုဏသံဃဿ-ထိုဌာနအပေါင်း၏။ သဒ္ဓေန-အသံသည်။ ဥဗ္ဗာဠော-ပြင်းစွာနှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍။ တတော-ထိုတောအုပ်၌။ အာဂစ္ဆာမိ-လာခဲ့ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ တဿသကုဏသံဃဿ-ထိုဌာနအပေါင်း၏။ အနာဂမနံ-မလာခြင်းကို။ ဣစ္ဆာမိ-အလိုရှိပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တေနယိ-ထိုသို့တပြီးကား။ တံ-သင်သည်။ တတ္ထ-ထိုအရပ်သို့။ ဂတံ-သွား၍ တံဝနသဏ္ဍံ-ထိုတောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ-သက်ဝင်၍။ ရတ္တိယာ-ညဉ့်၏။ ပဌမံယာမံ-ပဌမယံပတ်လုံး။ တိက္ခတ္တု-သုံးကြိမ်။ သဒ္ဓံ-အသံကို။ အနုဿာဝေဟိ-ကြားလေလော။ ကိ-အနုဿာမဟိ-အဘယ်သို့ကြားရမည်နည်း။ ဘောဇ္ဈောသကုဏာ-အချင်းဌာနအပေါင်း၏။ မေ-ငါ၏။ တစံ-တကားကို။ သုဏန္တု-နားထောင်ကုန်လော။ ယာဝတိကာ-အကြင်မျှလောက်ကုန်သောဌာနအပေါင်းတို့သည်။ ဣမတ္ထိံဝနသဏ္ဍော-ဤတောအုပ်၌။ ဝါသံ-နေခြင်းသို့။ ဥပဂတာ- ကပ်ကုန်၏။ ဘောဇ္ဈော- အချင်းဌာနအပေါင်းတို့။ မေ-ငါအား။ ပတ္တေန-အထောင်ကို။ အတ္ထော- အလိုရှိ၏။ တာဝတိကာ-ထိုလောကီ ကုန်သော ဌာနအပေါင်းတို့သည်။ ဧကေကံ-တချာချသော။ ပတ္တံ-အထောင်ကို။ မေ-ငါအား။ ဒဒန္တု- ပေးကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အနုဿာဝေဟိ- ကြားလေလော။ ရတ္တိယာ-ညဉ့်၏။ မဇ္ဈိမံယာမံ-မဇ္ဈိမယံပတ်လုံး။ (ပ)။ ရတ္တိယာ-ညဉ့်၏။ ပတ္တိမံယာမံ-ပတ္တိမယံပတ်လုံး။ တိက္ခတ္တု-သုံးကြိမ်။ သဒ္ဓံ- အသံကို။ အနုဿာဝေဟိ- ကြား

ကုဒ္ဒိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

လေလော။ ကိံ အနုဿာဝေထိ- အဘယ်သို့ ကြားရ မည်နည်း။ တော
 နေဓာသကုဏာ-အချင်းငှက်အပေါင်းတို့။ မေ-ငါ၏။ ဝစနံ-စကားကို။
 သုဏန္တု-နားထောင်ကုန်လော။ ယာဝတိကာ-အကြင်မျှလောက်ကုန်သော
 ငှက်အပေါင်းတို့သည်။ ဣမသ္မိံ-ဝနသဇ္ဈေ-ဤတောအုပ်၌။ ဝါသံ-နေခြင်း
 သို့။ ဥပဂတာ-ကပ်ကုန်၏။ တောနေဓာ-အချင်းငှက်အပေါင်းတို့။ မေ-ငါအား။
 ပတ္တေန-အတောင်ကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ တာဝတိကာ-ထိုမျှလောက်
 ကုန်သောငှက်အပေါင်းတို့သည်။ ဇကေကံ-တခုတခုသော။ ပတ္တံ-အတောင်
 ကို။ ဒေန္တု-ပေးကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အနုဿာဝေထိ- ကြားလေလော။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ သေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ-ထိုဟိမဝန္တာအရပ်သို့။
 ဂတ္တာ-သွား၍။ တံဝနသဇ္ဈံ-ထိုတောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ-သက်
 ဝင်၍။ ရတ္တိယာ-ညဉ့်၏။ ပဋ္ဌမံယာမံ-ပဋ္ဌမယံ-ပတ်လုံး။ ဘိက္ခတ္တံ-သုံးကြိမ်။
 သဒ္ဓံ-အသံကို။ အနုဿာဝေထိ- ကြားလေ၏။ ကိံ အနုဿာဝေထိ-
 အဘယ်သို့ကြားသနည်း။ တောနေဓာသကုဏာ-အချင်းငှက်အပေါင်းတို့။
 မေ-ငါ၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏန္တု-နားထောင်ကုန်လော။ ယာဝတိကာ-
 အကြင် မျှလောက်ကုန်သောငှက် အပေါင်းတို့သည်။ ဣမသ္မိံ-ဝနသဇ္ဈေ-
 ဤတောအုပ်၌။ ဝါသံ-နေခြင်းသို့။ ဥပဂတာ-ကပ်ကုန်၏။ တောနေဓာ-
 အချင်းငှက်အပေါင်းတို့။ မေ-ငါအား။ ပတ္တေန-အတောင်ကို။ အတ္ထော-အလို
 ရှိ၏။ တာဝတိကာ-ထိုမျှလောက်ကုန်သောငှက်အပေါင်းတို့သည်။ ဇကေကံ-
 တခုတခုသော။ ပတ္တံ-အတောင်ကို။ မေ-ငါအား။ ဒေန္တု-ပေးကုန်လော။
 ဣတိ-ဤသို့။ အနုဿာဝေထိ- ကြားလေ၏။ ရတ္တိယာ-ညဉ့်၏။ မဇ္ဈိမံယာမံ-
 မဇ္ဈိမယံပတ်လုံး။ (ပ)။ ရတ္တိယာ-ညဉ့်၏။ ပတ္တိမံယာမံ-ပတ္တိမယံပတ်လုံး။
 ဘိက္ခတ္တံ-သုံးကြိမ်။ သဒ္ဓံ-အသံကို။ အနုဿာဝေထိ- ကြားလေ၏။ ကိံ အနု
 ဝေထိ- ဘယ်သို့ကြားသနည်း။ တောနေဓာသကုဏာ-အချင်းငှက်
 အပေါင်းတို့။ မေ-ငါ၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏန္တု-နားထောင်ကုန်လော။
 ယာဝတိကာ-အကြင်မျှလောက်ကုန်သောငှက်အပေါင်းတို့သည်။ ဣမသ္မိံ
 ဝနသဇ္ဈေ၊ ဤတောအုပ်၌။ ဝါသံ-နေခြင်းသို့။ ဥပဂတာ-ကပ်ကုန်၏။ တော
 နေဓာ-အချင်းငှက် အပေါင်းတို့။ မေ-ငါအား။ ပတ္တေန-အတောင်ကို။
 အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ တာဝတိကာ-ထိုမျှလောက်ကုန်သောငှက်အပေါင်းတို့
 သည်။ ဇကေကံ-တခုတခုသော။ ပတ္တံ-အတောင်ကို။ မေ-ငါအား။ ဒေန္တု-
 ပေးကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အနုဿာဝေထိ-ကြားလေ၏။ ဘိက္ခဝေ-

ရဟန်းတို့။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောသကုဏသံဃော။ ထိုဌာနအပေါင်းသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ပတ္တိ-အတောင်ကို။ ယာစတိ-တောင်း၏။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်းအား။ ပတ္တေန-အတောင်ကို။ အရတ္ထော-အလုံရှိ၏။ ဣတိ မနသိကတွာ-ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍။ တမှာစနသဏှာ-ထိုတောအုပ်မှာပတ္တမိ-ဖဲသွားလေ၏။ တဒါ-ထိုအခါ၌ပတ္တန္တောဝ-ဖဲသွားသည်သာလျှင်။ အဟောဓ သိ-ဖြစ်ပြီ။ ပုန-တဖန်။ နပစ္စာဂန္ထိ-မပြန်လော။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ တိရစ္ဆာနဂတာနံ-တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသီပါဏာနံ-ထိုသတ္တဝါ တို့အား။ ယာစနာ-တောင်းခြင်းကို။ အမနာပါ-မနှစ်သက်အပ်သည်။ ဝိညတ္တိ-သိစေခြင်းကို။ အမနာပါ-မနှစ်သက်အပ်သည်။ ဝာဝိဿတိနာမံ- ဖြစ်တုံဘိ၏။ မနဿဘူဘာနံ-လူဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏာနံ- သတ္တဝါ တို့အား။ ကိမင်္ဂပန-နှစ်သက်ခြင်း၌ အကြောင်း ဆိုတွယ် အဘယ် မှာရှိအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဣဒံ-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဘူတပဗ္ဗိ-ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသောဝတ္ထုတည်း။ ရုဠပါလဿ-ရုဠပါလအမည်ရှိသော။ ကုလ ပုတ္တဿ-အမျိုးသား၏။ ဝိတာ-အဘသည်။ ရုဠပါလံ ရုဠပါလအမည်ရှိသော။ ကုသပုတ္တံ-အမျိုးသားကို။ ဂါထာယ-ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈာာသိ-ရွတ်ဆို၏။ ကိံ အဇ္ဈာာသိ-အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်း။ “ ရုဠပါလ-ချစ်သားရုဠပါလ။ ဗဟူ-များစွာကုန်သော။ ယေဇနာ-အကြင်လူတို့သည်။ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေ ဇနေ-ထိုလူတို့ကို။ အဟံ-ငါသည်။ အဝိ-စင်စစ်။ နဇာနာမိ-မထိ။ တေဇနာ-ထို လူတို့သည်။ မံ-ငါ့ကို။ သံဂဓ-ကပ်ကုန်၍။ ယာစန္တိ-တောင်းကုန်၏။ တံ-သင် ချစ်သားသည်။ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်။ မံ-ငါ့ကို။ နယာစာမိ-မတောင်းသ နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဇ္ဈာာသိ-ရွတ်ဆို၏။ “ တာတ-ဘခင်။ ယာစကော- တောင်းတတ်သောသူသည်။ အပ္ပိယော-မချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်တတ် ၏။ သာဝံသာစန္ဒာ-တောင်းပါလျက်။ အဒဒံအဒဒန္တော-မပေးသော်လျက်။ အပ္ပိယော-မချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်တတ်၏။ မေ- အကျွန်ုပ်အား။ ဝိဒေဿနာ-မိုးခြင်းသည်။ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်။ မာအဟု-မဖြစ်စေလင့်။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ တံ-သင်ဘခင်ကို။ နယာစာမိ- မတောင်းပါ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဂါထာယ-ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈာာသိ-ရွတ်ဆို၏။ ။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ရုဠပါလော-ရုဠပါလအမည်ရှိသော။ သောကုလပုတ္တော- ထိုအမျိုးသားသည်။ သကံဝိတရံ-မိမိအဘကို။ ဇေ-ဤသို့။ ဝက္ခတိနာမံ-ဆို တုံဘိ၏။ ဇနော-မျိုးမတော်သူတစ်ဦးလူသည်။ ဇနံ-မျိုးမတော်သူတစ်ဦးလူ ကို။ ဇေဝစနေ-ဤသို့ဆိုခြင်း၌။ ကိမင်္ဂပန-အကြောင်းတစ်ခုအဘယ်မှာရှိအံ့။

ကုဗ္ဗိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

နည်း။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ ဂဟိနံ-လူတို့၏။ ဘောဂါနိ-စည်းစိမ်တို့သည်။
 ဒုဿံဟရာနိ-ဆည်းစုပေါင်းရုံးနိုင်ခဲ့ကုန်၏။ သမ္ဘတာနိဝိ-ဆည်းစုပေါင်းရုံး
 အုပ်ပြီးသောစည်းစိမ်တို့သည်လည်း။ ဒုရက္ခိယာနိ-စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။
 မောဗာပုရိသာ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ တုဗ္ဗေ- သင်
 တို့သည်။ ဧဝံ- ဤသို့။ ဒုဿံဟရေသု- ဆည်းစုပေါင်းရုံးနိုင်ခဲ့ကုန်သော။
 သမ္ဘတေသုဝိ-ဆည်းစုပေါင်းရုံးအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒုရက္ခိယေသု-
 စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့ကုန်သော။ ဝုတ္တတေသုဘောဂေသု- ထိုစည်းစိမ်တို့၌
 ပုရိသံ-ယောကျ်ားကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။ ပုရိသတ္တကရိ-ယောကျ်ား
 သင်္ဃာပြုအပ်သောဘတ္တကံကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။ ဂေါတံ-နွားကို။ ဒေဝ။
 ပေးကြကုန်လော။ သကဗ္ဗံ-ထွည်းကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။ ဝါသိ-ပဲ
 ခွပ်ကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။ ပရသု-ပေါက်ဆိန်ကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်
 လော။ ကုဆာရိ-ခားမကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။ ကုဒါလံ-ပေါက်တူးကို။
 ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။ နိခါဒနံ-ဆော့ကံကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။
 ဝဇ္ဇိ-နွယ်ကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။ ဝေဇ္ဇု-ဝါးကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်
 လော။ မုဇ္ဇံ-ဖြူဆန်မြက်ကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။ ပဗ္ဗဇံ-ပြိတ်မြက်ကို။
 ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။ တိတံ-ကြွင်းသောမြက်ကို။ ဒေဝ-ပေး ကြကုန်
 လော။ မတ္တိကံ-မြေညက်ကို။ ဒေဝ-ပေးကြကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ ယာစနဗ
 ဟုဏာ-တောင်းခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိညတ္တိဗဟုဏာ-သိစေခြင်းများ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿထနာမ-နေကြကုန်ဘိသနည်း။ မောဗပုရိသာ-
 မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ားတို့။ ဧတံ-ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပ
 သန္နာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း။ ပဿာဒါယ-ကြည်
 ညိုခြင်းငှါ။ နိဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။
 ဣမံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဗ္ဗိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။
 ကိဥဗ္ဗိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ “ သညာဝိကာယ-
 ကိုယ်ချင်တောင်းအပ်သောအဆောက်အဦးဖြင့်။ အဿာမိကံ-ဆောက်
 လုပ်သူအရှင်မရှိသော။ အတ္တုဒ္ဓေသိကံ-မိမိဟုဆိုအပ်သော ညွှန်းအပ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ ကုဗ္ဗိ-ကုဗ္ဗိကို။ ကာရယမဒေနန-ပြုစေလိုသော။ ဘိက္ခုနာပနာ
 ရဟန်းသည်ကား။ ပမာဏိကာ-အတိုင်းအရှည်နှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ကာရေ
 တဗ္ဗာ-ပြုစေအပ်၏။ တတြတဿာကုဗ္ဗိယာ-ထိုကုဗ္ဗိ၏။ ဣဒံ-ဤဆိုလတ္တံ့
 သည့်ကား။ ပမာဏံ-အတိုင်းအရှည်တည်း။ သုဂတဝိဒတ္ထိယာ- မြတ်စွာ
 တုရား၏လက်သန်းအထွာတော်ဖြင့်။ ဒီဗာသေဝါ-အလျားရွှေဒီဗာဝိဒတ္ထိယေဝါ

တဆဲ နှစ်ထွာတို့တည်း။ တိရိယံ-အနံကား။ အန္တရာ-အတွင်းမှ။ သတ္တ-ခုနစ်
ထွာတို့တည်း။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ ဝတ္ထုဒေသနာယ-ကုဋိယာကိုကြား
စေခြင်းငှါ။ အဘိနေတဗ္ဗာ- ပင့်ဆောင်အပ်ကုန်၏။ တေဟိဘိက္ခူဟိ- ထို
ရဟန်းတို့သည်။ အနာရန္တ-ပိုးရှုခြင်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္က
မနံ-နွားနှစ်ကောင် ကသောထွန်းဖြင့် ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိ
သော။ ဝတ္ထု-ကုဋိယာကို။ ဒေသေတဗ္ဗ-ကြားအင်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။
သာရန္တ-ပိုးရှုခြင်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနေ-နွားနှစ်ကောင်
ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ဝတ္ထု-ထို့။ ကုဋိ
ယာဒ္ဓိ။ သညာပိကာယ- ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သောအဆောက်အဦးဖြင့်။
ကုဋိ-ကုဋိကို။ စေကာရေယျ-အကယ်၍ပြုစေခြားအံ့။ ဘိက္ခုဝါ-ရဟန်းတို့
ကိုလည်း။ ဝတ္ထုဒေသနာယ-ကုဋိယာကိုကြားစေခြင်းငှါ။ စေအနတ္တနေယျ-
အကယ်၍မပင့်ဆောင်ခြားအံ့။ ပမာဏံဝါ-အတိုင်းအရှည်ကိုလည်း။ စေအ
တိက္ကာမေယျ-အကယ်၍လွန်စေခြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်းအား။
သံဃာဒိသေသော-သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော။ အာ
ပတ် အပေါင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-
ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ။ သညာပိကာနာမ-သညာပိကမည်သည်ကား။
သယံ- ကိုယ်တိုင်။ ပုရိသံဝိ-ယောကျာ်းကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသတ္တကရံဝိ-
ယောကျာ်းသည်ပြုအပ်သောဟတ္ထကံကိုလည်းကောင်း။ ဂေါဏံဝိ-နွားကို
လည်းကောင်း။ သကဗ္ဗံဝိ-ထွန်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါထိဝိ-ဝဲခွပ်ကိုလည်း
ကောင်း။ ပရသုဝိ-ပေါက်ဆိန်ကိုလည်းကောင်း။ ကုသာရိဝိ-ခားမကိုလည်း
ကောင်း။ ကုဒါလံဝိ-ပေါက်တူး ကိုလည်းကောင်း။ နိခါဒံဝိ- ဆောက်ကို
လည်းကောင်း။ ဝလ္လိဝိ-နွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဠုဝိ-ဝါးကိုလည်းကောင်း။
မုဒ္ဓံဝိ-ဖြူဆန်မြက်ကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဒံဝိ-ပြိတ်မြက်ကိုလည်းကောင်း။
တိဏံဝိ-ကြွင်းသောမြက်ကိုလည်းကောင်း။ မတ္တိကံဝိ-မြေညှက်ကိုလည်း
ကောင်း။ ယာပိထွာ-တောင်း၍။ ကုဋိနာမ- ကုဋိမည်သည်ကား။ ဥလ္လိတ္တာဝါ-
အတွင်း၌ လိမ်းကျအပ်သော ကုဋိသည်လည်းကောင်း။ အဝလိတ္တာဝါ-
အပန္နိလိမ်းကျအပ်သော ကုဋိသည်လည်းကောင်း။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာဝါ-
အတွင်းအပ လိမ်းကျအပ်သောကုဋိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
ကာရယမာနေနာတိ-ကာရယမာနေဟူသည်ကား။ ကရောန္တောဝါ-ကိုယ်
တိုင်ပြုသောရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ကာရာ ပေန္တောဝါ-သူတပါးကို
ပြုစေသော ရဟန်း သည်လည်းကောင်း။ အဿာမိကန္တိ-အံဿာမိကံဟူ

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

သည်ကား။ အညော-မိမိမှတပါးသော။ ကောဝိ-ဘဝံတယောက်သော ဣတ္ထိ
 ဂါ-သိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ပုရိသောဝါ-ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း။
 ဗဟဋ္ဌောဂါ-လူသည် လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတောဝါ-ရဟန်း သည်လည်း
 ကောင်း။ သာမိကော-အရှင်သည်။ နဟောဘိ-မဖြစ်။ အတ္တုဋ္ဌေသန္တိ-အတ္တု
 ဋ္ဌေသံဟူသည်ကား။ အတ္တုနော-မိမိ၏။ အတ္တယ-အကျိုးငှါ။ ပမာဏိကာ
 ကာရေတဗ္ဗာတတြိဒံပမာဏံဒိဗသော ခွါဒသဝိဒတ္ထိယောသုဂတ ဝိဒတ္ထိယာ
 တိ-ပမာဏိကာကာရေတဗ္ဗာတတြိဒံပမာဏံဒိဗသော ခွါဒသဝိဒတ္ထိယော
 သုဂတဝိဒတ္ထိယာဟူသည်ကား။ ဗာဟိရိမေန-အပဒ္ဓိဖြစ်သော။ မာနေန-နှိုင်း
 ယှဉ်ခြင်းဖြင့်။ တိရိယံ သတ္တန္တရာတိ-တိရိယံ သတ္တန္တရာဟူသည်ကား။
 အတ္တန္တရိမေန-အတွင်း၌ဖြစ်သော။ မာနေန-နှိုင်းယှဉ်ခြင်းဖြင့်။ ဘိက္ခုအဘိ
 နေတဗ္ဗာဝတ္ထုဒေသနာယာတိ-ဘိက္ခုအဘိနေတဗ္ဗာ ဝတ္ထု ဒေသနာယဟူ
 သည်ကား။ ကုဋိကာရကေန-ကုဋိကိပြုသော။ တေန ဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်း
 သည်။ ကုဋိဝတ္ထု-ကုဋိယာကို။ သောတေတွာ-သုခသင်၍။ သံဗံ-သံဗာသို့။
 ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်၍။ ဇေဝံ-ဇေဝိအံသေ-လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်
 ၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂ-ကိုယ်ဝတ်စပွယ် တင်သည် ကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ ဝုဇာနံ-
 သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေ-ခြေတို့ကို။ ဝန္တိတွာ-
 ရှိခိုး၍။ ဥတ္တုဒိကံ-ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိဒိတွာ-ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဈထိ-လက်အုပ်
 ကို-ပဝ္ဂဟေတွာ-ချီ၍။ ဇေဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ
 ၏။ ကိ-အဘယ်သို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာသနည်း။ တန္တ
 အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ သံယာမိကာယ-ကိုယ်တိုင်တောင်း
 အပ်သောအဘောက်အဦးဖြင့်။ အဿာမိကံ-ဆောက်လုပ်သူ အရှင်မရှိ
 သော။ အတ္တုဋ္ဌေသံ-မိမိဟုဆိုအပ်သောညွှန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ ကုဋိ
 ကုဋိကံ-ကတ္တုကာမေါ-ပြုခြင်းငှါအလိုရှိပါ၏။ တန္တ-အရှင်ဘုရားတို့။ သေ
 အဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သံဗံ-သံဗာသကို။ ကုဋိဝတ္ထု-ဩဇာကန်-ကုဋိ
 ယာကိုကြည့်ခြင်းကို။ ယာစာမိ-တောင်းပန်ပါ၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယော-
 ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ဒုတိယဒ္ဓိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာမိ
 တဗ္ဗာ-ထောင်းပန်အပ်ကုန်၏။ တတိယဒ္ဓိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာမိတဗ္ဗာ
 တောင်းပန်အပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော။ သံဗော-သံဗာသည်။ ကုဋိ
 ဝတ္ထု-ကုဋိယာကို။ ဩဇာကေတု-ကြည့်ခြင်းငှါ။ သစေဥဿဟာတိ-
 အင်္ဂုလ်၍ စွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗေန-အလုံးစုံသော။ သံဗေန-သံဗာ
 သည်။ ဩဇာကေတု-ကြည့်အပ်၏။ သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော။ သံဗော-

သံဃာသည်။ ကုဋိဝတ္ထု-ကုဋိယာကို။ ဩဇောကေတု-ကြည့်ခြင်းငှါ။ နော
 စေဥဿဟတိ-အကယ်၍မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ တတ္ထ-ထိုရဟန်းအပေါင်း
 တို့တွင်။ ယေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သာရမ္မ-ပိုးရွခြင်းစသော
 ဘေးရန်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ အနာရမ္မ-ပိုးရွခြင်းစသောဘေးရန်မရှိ
 သည်ကိုလည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွန်း
 ထောက်သောဥပစာရှိသည်ကိုလည်း ကောင်း။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်
 ကသောထွန်းဖြင့် ထွန်းထောက်သောဥပစာ မရှိသည်ကို လည်းကောင်း။
 ဇာနိတံ-သိခြင်းငှါ။ ဗျတ္တာ-လိမ်မာကုန်သည်။ ပဋိဗလ-စွမ်းနိုင်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့ကို။ ယာစိတွာ-တောင်းပန်၍။
 သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ-သနုတ်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။
 သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ-သနုတ်အပ်ကုန်၏။ ဗျတ္တေန-လိမ်မာသော။ ပဋိဗလေန-စွမ်းနိုင်
 သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ သံဃော-သံဃာကို။ ဥပပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်
 ၏။ ကိဉ္ဇပေတဗ္ဗော-အဘယ်သို့သိစေ အပ်သနည်း။ ။ ဝာန္တေ-အရှင်တရား
 တို့။ သံဃော-သံဃာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာထု-
 နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္နာမေ-ဤအမည် ရှိသော။ အယံဘိက္ခု-ဤ ရဟန်း
 သည်။ သံယာစိကာယ- ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သောအဆောက်အဦးဖြင့်။
 အဿာဓိကံ-ဆောက်လုပ်သူအရှင်မရှိသော။ အတ္တုဒ္ဓေသံ-မိမိဟု ဆိုအပ်
 သောညွှန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကတ္တုကာမေ-ပြုခြင်း
 ငှါအလိုရှိ၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ -သံဃာကို။ ကုဋိဝတ္ထု
 ဩဇောကနံ- ကုဋိယာကို ကြည့်ခြင်းကို။ ယာစတိ- တောင်း ပန်၏။
 သံဃဿ-သံဃာအား။ ပတ္တကလ္လံ- လျှောက်ပတ်သောအခါ ရှိသောကံ
 သည်။ ယဒိသိယာ- အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဝေသတိ- ဤသို့ဖြစ်သည်
 ရှိသော်။ သံဃော- သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္နာမဉ္ဇ- ဤအမည် ရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္နာမဉ္ဇ- ဤအမည် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ ကုဋိ
 ဝတ္ထု-ကုဋိယာကို။ ဩဇောကေတု-ကြည့်ခြင်းငှါ။ သမ္ပန္နေယု-သနုတ်ရာ၏။
 သော-ဤသည်ကား။ ဥ ဟိ-သိစေခြင်းတည်း။ ။ ဝာန္တေ-အရှင်တရားတို့။
 သံဃော-သံဃာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာထု-
 နာတော် မူလော။ ဣတ္ထန္နာမေ-ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်း
 သည်။ သံယာစိကာယ-ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သောအဆောက်အဦးဖြင့်။
 အဿာဓိကံ-ဆောက်လုပ်သူအရှင်မရှိသော။ အတ္တုဒ္ဓေသံ-မိမိဟု ဆိုအပ်

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

သောညွှန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကတ္ထုကာမေ- ပြုခြင်း
 ဌါအလိုရှိ၏။ သော- သိက္ခာ- ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ- သံဃာကို။ ကုဋိဝတ္ထု
 ဩဇာကနံ- ကုဋိယာကိုကြည့်ခြင်းကို။ ယာစတိ- တောင်းပန်၏။ သံဃော-
 သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္နမဇ္ဇ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္နာမဇ္ဇ-
 ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သိက္ခာ- ရဟန်းတို့ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ- ဤ
 အမည်ရှိသော။ သိက္ခာနော- ရဟန်း၏။ ကုဋိဝတ္ထု- ကုဋိယာကို။ ဩဇော
 ကေတု- ကြည့်ခြင်း၌။ သမ္ဗန္ဓိ- သမုတ်၏။ ယဿအာယသ္မတော- အကြင်
 အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္နာမ
 သာစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သိက္ခာနံ- ရဟန်းတို့ကို။ ဣတ္ထန္နာ
 မဿ- ဤအမည်ရှိသော။ သိက္ခာနော- ရဟန်း၏။ ကုဋိဝတ္ထု- ကုဋိယာကို။
 ဩဇောကေတု- ကြည့်ခြင်း၌။ သမ္ဗန္ဓိ- သမုတ်ခြင်းကို။ ခမတိ- နှစ်သက်
 အပ်၏။ သော- ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ
 ၏။ ယဿ- အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ- မနှစ်သက်အပ်။ သော- ထိုအရှင်
 သည်။ ဘာသေယျ- ဆိုရာ၏။ ။ သံဃေန- သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္နာမေစ-
 ဤအမည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္နာမေစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ သိက္ခာ- ရဟန်းတို့ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ- ဤအမည်ရှိသော။ သိက္ခာနော-
 ရဟန်း၏။ ကုဋိဝတ္ထု- ကုဋိယာကို။ ဩဇောကေတု- ကြည့်ခြင်း၌။ သမ္ဗတာ-
 သမုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သံဃဿ- သံဃာသည်။ ယသ္မာ- အကြင်ကြောင့်။ ခမတိ-
 နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ- ထိုကြောင့်။ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ-
 ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ- ဤသို့။ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဧဝံ- ဤနှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်
 ကို။ ဝေရယာမိ- မှတ်ရ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥပတေဗ္ဗော- သိစေအပ်၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗာ- သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ။ သမ္ဗတေဟိ- သမုတ်အပ်ကုန်
 ပြီးသော။ တေဟိသိက္ခာယိ- ထိုရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထ- ထိုအရပ်၌။ ဂစ္ဆာ-
 သွား၍။ ကုဋိဝတ္ထု- ကုဋိယာကို။ ဩဇောကေတဗ္ဗံ- ကြည့်အပ်၏။ သာရမ္ဘံ-
 ပိုးရွဲခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသည်ကို လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘံ- ပိုးရွဲခြံပန်း
 စသောဘေးရန် မရှိသည်ကို လည်းကောင်း။ သပရိက္ခမနံ- နွားနှစ်ကောင်
 ကသောထည်းဖြင့်ထည့်ထောက်သောဥပစာရှိသည်ကို လည်းကောင်း။ အပ
 ရိက္ခမနံ နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်ထောက်သောဥပစာမရှိသည့်
 ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိတဗ္ဗံ- သိအပ်၏။ သာရမ္ဘံ- ပိုးရွဲခြံပန်းစသောဘေးရန်
 ရှိသည်။ အပရိက္ခမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထည့်ထောက်သော
 ဥပစာမရှိသည်။ သစေဟောတိ- အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ- ဤသို့ဖြစ်သည်

ရှိသော်။ ဣမ-ဤအရပ်၌။ မဂုကရိ-မပြုလင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော-ဆိုအပ်၏။ အနာရတ္ထံ-ဒိုးရှုခြေပုန်းစသောတေးရန်မရှိသည်။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသည်။ သစေ့ဟောတိ-အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဗာဿ-သံဗာဿအား။ အနာရတ္ထံ-ဒိုးရှုခြေပုန်းစသောတေးရန်မရှိ။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့်ထွည့်လောက်သောဥပစာရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အာရောစေတဗ္ဗံ-ကြားသျှောက်အပ်၏။ ကုဋိကာရကေန-ကုဋိကိုပြုတတ်သော။ တေနသိက္ခနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သံဗံ-သံဗာဿသို့။ ဥပသက်မိတွာ-ကပ်၍။ ဧကံသံဇကတ္ထိ-အံသေ-လက်ဝဲဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂ-ကိုယ်ဝတ်စမွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ ဝုဗ္ဗိနံ-သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခနံ။ ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေ-ခြေတို့ကို။ ဝန္တိတွာ-ရှိလျှ်း၍။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ-ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိဒိတွာ-ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဇထိ-လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ-ချီ၍။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ကိ-အတယ်သို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာသနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ သံယာမိကာယ-ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အဆောက်အဦးဖြင့်။ အဿာမိကံ-ဆောက်လုပ်သူ အရှင်မရှိသော။ အတ္ထုဒ္ဓေသံ-မိမိဟုဆိုအပ်သောညွှန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကတ္ထုကာမော-ပြုခြင်းငှါအလိုရှိပါ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သောအဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သံဗံ-သံဗာဿကို။ ကုဋိဝတ္ထုဒေသနံ-ကုဋိယာကိုကြားခြင်းကို။ ယာစာမိ-တောင်းပန်ပါ၏။ ဣတိဧဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ဒုတိယဗ္ဗိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာမိတဗ္ဗာ-တောင်းပန်အပ်ကုန်၏။ တတိယဗ္ဗိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာမိတဗ္ဗာ-တောင်းပန်အပ်ကုန်၏။ ဗျာတ္တေန-လိပ်မာသော။ ပဗ္ဗိဗလေန-စွမ်းနိုင်သော။ သိက္ခနာရဟန်းသည်။ သံဗော-သံဗာဿကို။ ညာပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ ကိဉာပေတဗ္ဗော-အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သံဗော-သံဗာဿသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုကာတု-နာအတတ်မူလော။ ဣတ္ထန္တာမော-ဤအမည်ရှိသော။ အယံသိက္ခ-ဤရဟန်းသည်။ သံယာမိကာယ-ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သောအဆောက်အဦးဖြင့်။ အဿာမိကံ-ဆောက်လုပ်သူအရှင်မရှိသော။ အတ္ထုဒ္ဓေသံ-မိမိဟုဆိုအပ်သောညွှန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကတ္ထုကာမော-ပြုခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ သောသိက္ခ-ထိုရဟန်းသည်။ သံဗံ-သံဗာဿကို။ ကုဋိဝတ္ထုဒေသနံ-

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ကုဋိယါကိုကြားခြင်းကို။ ယါစတိ-တောင်းပန်၏။ ဝံစာဿ-သံစာအား။ ပတ္တ
 ဇာလ္လံ-ဓမ္မာပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယံဒိသိယာ-အကယ်၍ဖြစ်ငြား
 အံ။ ဇေံသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိစေ။ ဝံစော-သံစာသည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-
 ဤအမည်ရှိသော။ ဝိက္ခန္ဓာ-ရဟန်း၏။ ကုဋိဝတ္ထု-ကုဋိယာကို။ ဒေသေယျ-
 ကြားရာ၏။ ဇေသ-ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ-သိစေခြင်းတည်း။ ။ ဘန္တေ-အရှင်
 တုရားဘို့။ ဝံစော-သံစာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ စစနံ-စကားကို။ သုဏာ
 ကု-နာတော်မူသော။ ဣတ္ထန္နာမေ-ဤအမည်ရှိသော။ အယံဝိက္ခါ-ဤရဟန်း
 သည်။ ဝံယာဇိကာယ-ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သောအဆောက်အဦးဖြင့်။
 အဿာမိကံ-ဆောက်လုပ်သူအရှင်မရှိသော။ အတ္ထုဒ္ဓေဝံ-မိမိဟုဆိုအပ်
 သောတ္တန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကတ္တုကာမေ-ပြုခြင်းငှါ
 အလိရှိ၏။ သောဝိက္ခါ-ထိုရဟန်းသည်။ ဝံစံ-သံစာကို။ ကုဋိဝတ္ထု-ဒေသနံ-
 ကုဋိယာကိုကြားခြင်းကို။ ယါစတိ-တောင်းပန်၏။ ဝံစော-သံစာသည်။ ဣန္ဒါ
 မဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဝိက္ခန္ဓာ-ရဟန်း၏။ ကုဋိဝတ္ထု-ကုဋိယာကို။ ဒေ
 သေဘိ-ကြား၏။ ယဿအာယသ္မတော-အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-
 ဤအမည်ရှိသော။ ဝိက္ခန္ဓာ-ရဟန်း၏။ ကုဋိဝတ္ထု-ဒေသနာ-ကုဋိယာကိုကြား
 ခြင်းကို။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ သေ-ထိုအရှင်သည်။ တုဗ္ဗိ-ဆိတ်ဆိတ်
 နေသည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ-အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ-မနှစ်
 သက်အပ်။ သေ-ထိုအရှင်သည်။ ဘာသေယျ-ဆိုရာ၏။ ။ ဝံစော-
 သံစာသည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဝိက္ခန္ဓာ-ရဟန်း၏။ ကုဋိ
 ဝတ္ထု-ကုဋိယာကို။ ဒေသိတံ-ကြားအပ်ပြီ။ ဝံစာဿ-သံစာသည်။
 ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်။
 တုဗ္ဗိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏။ ဇေံ-ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေ
 သဖြင့်။ ဇေံ-ဤနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ခါရယာမိ-မှတ်ရ၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဉာပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ-သရတ်အပ်ကုန်၏။ ။
 ဝိရိန္ဒန္နာမ-သာရန္တမည်သည်ကား။ ကိရိန္ဒိကာနံဝါ-မြက်ဆိတ် တို့၏
 လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥပစိကာနံဝါ-ခြံတို့၏
 လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥန္ဒုရနံဝါ-ကြွက်တို့
 ၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အဟိနံဝါ-မြွေတို့
 ၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝိန္ဒိကာနံဝါ-
 ကင်းပုဇွန်တို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သတ
 ဟိနံဝါ-ကင်းခြေများတို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-

ဖြစ်၏။ ဟတ္ထိနံဝါ-ဆင်တို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ အဿာနံဝါ-မြင်းတို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ ဘိဟာနံဝါ-ခြင်္သေ့တို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟော
တိ-ဖြစ်၏။ ဗျုတ္တိနံဝါ-ကျားတို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟော
တိ-ဖြစ်၏။ ဒီဝိနံဝါ-သစ်တို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ အစ္ဆာနံဝါ-ဝံတို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ ဟရစ္ဆာနံဝါ-အောင်းတို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ယေသံကေသဗ္ဗိ-အမှတ်မရှိကုန်သော။ ကိစ္ဆေနဂတာနံ-
တိစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏာနံ-သတ္တဝါတို့၏။ အာသယော-အမြဲနေရာ
သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗဏ္ဍနိဿိတံဝါ-ကောကရ်ခင်းကိုမှီသည်လည်း။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အပရဏ္ဍနိဿိတံဝါ-ပဲခင်းကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ အဗ္ဘုဂ္ဂါဏနိဿိတံဝါ- ခိုးသူ ကိုသတ်ရာနှောင်အိမ်ကိုမှီသည်
လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အာဇာတနနိဿိတံဝါ-လူသတ်ရာသင်းချိုင်းကို
မှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သုသာနနိဿိတံဝါ-သူကောင်မြှုပ်ရာသုတ်
သာန်ကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥယျာနနိဿိတံဝါ- ဥယျာဉ်ကိုမှီ
သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ရာဇဝတ္ထုနိဿိတံဝါ- မင်းနေရာကိုမှီသည်
လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဟတ္ထိသာလာ နိဿိတံဝါ- ဆင်တင်းကုတ်ကို
မှီသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အဿသာလာနိဿိတံဝါ- မြင်းတင်း
ကုတ်ကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဗန္ဓာနာဂါရဿိတံ ဝါ-နှောင်အိမ်
ကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပါနာဂါရနိဿိတံဝါ-သေတင်းကုတ်ကို
မှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သူနနိဿိတံဝါ- အမဲ သတ်တင်းကုတ်ကို
မှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ရစ္ဆာနိဿိတံဝါ-လမ်းခရီးကိုမှီသည်လည်း။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ စဂ္ဂရနိဿိတံဝါ- ခရီးဆုံးကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ သဘာနိဿိတံဝါ-သဘင်ကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံသ
ရဏနိဿိတံဝါ - ထုတ်ခြင်းပျိုထွင်းသော လမ်းခရီးကိုမှီ သညီလည်း။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဇေတံသဗ္ဗိ-ဤအလုံးစုံသည်။ သာရတ္ထနာမ- သာရတ္ထမည်၏။
အပရိက္ကမနံနာမ- 'အပရိက္ကမန' မည်သည်ကား။ ယထာယုတ္တေန- ကမြဲ
တိုင်းသော။ သကဇေန- ထည်းဖြင့်။ အနုပရိဂန္တု- ထည့်သည်၍ သွား
ခြင်းငှါ။ သမန္တာ- ထက်ဝန်းကျင်မှ။ နိဿေ ဟိယာ- ထန်းကျင်ထွေ
ကားဖြင့်။ အနုပရိဂန္တု- ထည့်သည်၍ သွားခြင်းငှါ။ နသက္ကာ- မတတ်
ကောင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဇေတံ- ဤဥပစာသည်။ အပရိက္ကမနံနာမ-

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

အပရိက္ကမနမည်၏။ အနာရက္ခန္ဓာနာမ-အနာရက္ခမည်သည်ကား။ ကိရိယိ
ကာနံဝါ-ပြုကံဆိတ်တို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ နဟောတိ-
မဖြစ်။ ဥပစိကာနံဝါ-ခြံတို့၏လည်း။ အာသယော- အမြဲ နေရာသည်။ နဟော
တိ-မဖြစ်။ ဥဒ္ဓူရရာနံဝါ။ ကြွက်တို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။
နဟောတိ-မဖြစ်။ အဟိနံဝါ-မြွေတို့၏လည်း။ အာသယော- အမြဲနေရာ
သည်။ နဟောတိ-မဖြစ်။ ဝိတ္ထိကာနံဝါ- ကင်းပုဇွန်တို့၏လည်း။ အာသယော-
အမြဲနေရာသည်။ နဟောတိ-မဖြစ်။ သတပဒိနံဝါ-ကင်းမြေမြားတို့၏လည်း။
အာသယော-အမြဲ နေရာသည်။ နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ သံသရဏနိသိ
တံဝါ-ထုတ်ခြင်းလျှင်လွင်းသော လမ်းခရီးကို ငြိသည်လည်း။ နဟောတိ-
မဖြစ်။ ဇေတိသဗ္ဗံ-ဤအလုံးစုံသည်။ အနာရက္ခန္ဓာနာမ-အနာရက္ခမည်၏။ သပရိက္က
မနံနာမ-သပရိက္ကမ နမည်သည်ကား။ ယထာယုဒတ္တန- ကမြဲတိုင်းသော။
သကဇေန- ထည်း ဖြင့်။ အနုပရိဂန္တု- ထည့်လည်၍ သွားခြင်း ငှါ။
သမန္တာ-ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ နိဿေဏိယာ-လမ်းကျင်ထွေကားဖြင့်။ အနုပရိ
ဂန္တု-ထည့်လည်၍သွားခြင်းငှါ။ သက္ကာ-တတ်ကောင်း၏။ ဇေတိ-ဤဥပစာ
သည်။ သပရိက္ကမနံနာမ-သပရိက္ကမန မည်၏။ သံယာစိကာနာမ-သံယာ
စိကာမည်သည်ကား။ သယံ-ကိုယ်တိုင်။ ပုရိသံဝိ-ယောက်ျားကိုလည်း
ကောင်း။ ပုရိသတ္တကရံဝိ-ယောက်ျားသည် ပြုအပ်သောဟတ္ထကံကိုလည်း
ကောင်း။ (ပ)။ မတ္တိကံဝိ-မြေညက်ကိုလည်းကောင်း။ ယာစိတွာ-တောင်း၍။
ကုဋိနာမ-ကုဋိမည်သည်ကား။ ဥလ္လိတ္တာဝါ-အတွင်း၌ လိမ်းကျအပ်သော
ကုဋိသည်လည်းကောင်း။ အဝလိတ္တာဝါ-အပလိမ်းကျအပ်သောကုဋိသည်
လည်းကောင်း။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာဝါ-အတွင်း အပလိမ်းကျ အပ်သောကုဋိ
သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ကာရေယျာတိ-ကာရေယျဟူသည်
ကား။ ကရောတိဝါ-ကိုယ်တိုင်မူလည်းပြုအံ့။ ကာရေပေတိဝါ-သူတပါးကို
လည်းပြုစေအံ့။ ဘိက္ခဝါအနဘိနေယျ ဝတ္ထုဒေသနာယပမာဏံဝါအတိက္ကာ
မေယျဟူသည်ကား။ ဥတ္တိဒုတိယေန-ဥ တ်လျှင်နှစ်ကြိမ်မြော်သော။ ကမ္မေန-
ကမ္မဝါစာဖြင့်။ ကုဋိဝတ္ထု-ကုဋိယာကို။ နဒေသာပေတွာ-မကြားစေ မူ၍။
အာယာမတောဝါ-အလျားမှလည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရတောဝါ-အနံ့မှလည်း
ကောင်း။ အန္တမသော-ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ကေသဂ္ဂမတ္တံ-
ဆံချည်ပျားမျှကိုလည်း။ အတိက္ကာမေတွာ-လွန်စေ၍။ ကရောတိဝါ-ကိုယ်
တိုင်မူလည်းပြုအံ့။ ကာရေပေတိဝါ-သူတပါးကိုလည်းပြုစေအံ့။ ပယောဂေ-

လုံ့လတိုင်းလုံ့လတိုင်း၌။ ဒုက္ခဋီ-ဒုက္ခဋီအာပတ်သင့်၏။ ဧကံ- တခုသော။
 ဝိဇ္ဇာ-မြေဆိုင်သို့။ အနာဂတံ-မရောက်မီ။ ထုလ္လုပ္ပယသဗ္ဗ-ထုလ္လုပ္ပယအာ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဇာတ္ထိ-ဝိဇ္ဇာ-
 ထိုတခုသောမြေဆိုင်သည်။ အနာဂတံ-ရောက်သည်ရှိသော်။ သံဃာဒိသေ
 သဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်း သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသေသောတိ-သံဃာဒိသေသောဟူသည်ကား။ (ပ)။
 တေနုပိ-ဗိုကြောင့်လည်း။ သံဃာဒိသေသောတိ-သံဃာဒိသေသောဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ နံ-။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ-မကြား
 အပ်သေးသောကုဋိယာရှိသော။ သာရုတ္တံ-ပိုးရွဲခြပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။
 အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထွဋ်လည်လောသောဥပစာမရှိ
 သော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရေတိ-ပြုအံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာ
 ပတ်နှင့်တကွ။ ဝိက္ခိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ခဋီ-ဒုက္ခဋီအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ အဒေ
 သိတဝတ္ထုကံ-မကြားအပ်သော ကုဋိယာရှိသော။ သာရုတ္တံ-ပိုးရွဲခြပန်း
 စသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထွဋ်
 လည်လောကံသောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရေတိ-ပြုအံ့။ သံဃာ
 ဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ခဋီ-ဒုက္ခဋီအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။
 အဒေသိတဝတ္ထုကံ-မကြားအပ်သော ကုဋိယာရှိသော။ အနာရုတ္တံ-ပိုးရွဲခြပန်း
 စသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်
 ထွဋ်လည်လောကံသောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရေတိ-ပြုအံ့။ သံဃာ
 ဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီး
 သောကုဋိယာရှိသော။ သာရုတ္တံ-ပိုးရွဲခြပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္က
 မနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့် ထွဋ်လည်လောကံသော ဥပစာမရှိ
 သော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရေတိ-ပြုအံ့။ ဝိက္ခိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ခဋီ-

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ဒုက္ခိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
 သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီးသော ကုဋိယာရှိသော။
 သာရမ္မံ-ပိုးရွဲခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်က
 သောထည်းဖြင့်ထည့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ က
 ရောတိ-ပြုအံ့။ ဒုက္ခဗုဿ-ဒုက္ခိအာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီး
 သောကုဋိယာရှိသော။ အနာရမ္မံ-ပိုးရွဲခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္က
 မနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထည့် ထည့်လောက်သောဥပစာမရှိ
 သော- ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောတိ- ပြုအံ့။ ဒုက္ခဗုဿ- ဒုက္ခိအာပတ်တို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ ဒေသိ
 တဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ အနာရမ္မံ-ပိုးရွဲခြံပန်းစသော
 ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်ထည့်
 လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောတိ-ပြုအံ့။ အာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ-အတိုင်းအရှည်ကို
 လွန်သော။ သာရမ္မံ-ပိုးရွဲခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်
 ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့် ထည့်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-
 ကုဋိကို။ ကရောတိ-ပြုအံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ
 နိန္ဒိ- နှစ်ချက် ကုန်သော။ ဒုက္ခဗုဿ- ဒုက္ခိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ ပမာဏာ
 တိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော။ သာရမ္မံ-ပိုးရွဲခြံပန်းစသောဘေးရန်
 ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့် ထည့်လောက်
 သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောတိ-ပြုအံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာ
 ဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ခဗုဿ- ဒုက္ခိအာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ ပမာဏာ
 တိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော။ အနာရမ္မံ- ပိုးရွဲ ခြံပန်း စသော
 ဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထည့်
 ထည့်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောတိ-ပြုအံ့။
 သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ခဗုဿ- ဒုက္ခိ
 အာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက် ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်ကို လွန်သော။
 အနာရမ္မံ- ပိုးရွဲခြံပန်းစသော ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်

ကောင် ကသောထွန်းဖြင့် ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ် ထော ဥပစာရှိသော။ ကုဋို-
 ကုဋိုကို။ ကရောတိ-ပြုအံ။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပတ္တိ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
 သည်။ ပမာဏိကံ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာရမ္ဘ-ပိုးရွှေခြပန်းစသောတေး
 ရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်
 ထောဥပစာမရှိသော။ ကုဋို-ကုဋိုကို။ ကရောတိ-ပြုအံ။ ခွိန္တိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။
 ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟော
 တိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ ပမာဏိကံ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော။
 သာရမ္ဘ-ပိုးရွှေခြပန်းစသောတေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်က
 သောထွန်းဖြင့်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်ထော ဥပစာရှိသော။ ကုဋို-ကုဋိုကို။ က
 ရောတိ- ပြုအံ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တိ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ ပမာဏိကံ-အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော။ အနာရမ္ဘ-ပိုးရွှေခြပန်းစသောတေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-
 နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်ထော ဥပစာမရှိသော။
 ကုဋို-ကုဋိုကို။ ကရောတိ-ပြုအံ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။
 ပမာဏိကံ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အနာရမ္ဘ-ပိုးရွှေခြပန်းစသောတေးရန်မ
 ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်
 ထောဥပစာရှိသော။ ကုဋို-ကုဋိုကို။ ကရောတိ-ပြုအံ။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မ
 သင့်။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သောကုဋိ
 ယာရှိသော။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော။ သာရမ္ဘ-
 ပိုးရွှေခြပန်းစသောတေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်း
 ဖြင့်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်ထောဥပစာမရှိသော။ ကုဋို-ကုဋိုကို။ ကရောတိ-ပြုအံ။
 ခွိန္တိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသေသေဟိ-သံဃာ
 ဒိသိသ်အာပတ်တို့နှင့်တကွ။ ခွိန္တိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာ
 ပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းသည်။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သောကုဋိယာရှိသော။ ပမာ
 ဏာတိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော။ သာရမ္ဘ-ပိုးရွှေခြပန်းစသော
 တေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွဉ်ထွဉ်ထွဉ်
 ထောဥပစာမရှိသော။ ကုဋို-ကုဋိုကို။ ကရောတိ-ပြုအံ။ ခွိန္တိ-နှစ်ချက်
 ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသေသေဟိ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

တို့နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း
သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ-
မကြားအပ်သော ကုဋိယာရှိသော။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ-အတိုင်းအရှည်ကို
လွန်သော။ အနာရန္တံ-မိုးရွာခြင်းပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွား
နှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။
ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောတိ-ပြုအံ့။ မိန္ဒိန္ဒိတိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေ
သေနံ- သံဃာဒိသေသေဟိ- သံဃာ ဒိသိသ် အာပတ် တို့နှင့် တကွ။
ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း သည်။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ-မကြားအပ်
သော ကုဋိယာရှိသော။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ-အတိုင်းအရှည်ကို လွန်သော။
အနာရန္တံ-မိုးရွာခြင်းပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်
ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။
ကရောတိ-ပြုအံ့။ မိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာနံ- သံဃာ
ဒိသိသ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီးသော
ကုဋိယာရှိသော။ ပမာဏိကံ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာရန္တံ-မိုးရွာခြင်း
စသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်
လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောတိ-ပြုအံ့။ မိန္ဒိ-
နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-
ကြားအပ်ပြီးသော ကုဋိယာရှိသော။ ပမာဏိကံ-အတိုင်း အရှည်ရှိသော။
သာရန္တံ- မိုးရွာခြင်းပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်
ကသောထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။
ကရောတိ-ပြုအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-
ကြားအပ်ပြီးသော ကုဋိယာရှိသော။ ပမာဏိကံ-အတိုင်း အရှည်ရှိသော။
အနာရန္တံ-မိုးရွာခြင်းပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်
ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။
ကရောတိ- ပြုအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-
ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ ပမာဏိကံ-အတိုင်း အရှည်ရှိသော။

အနာရမ္ဘိ-ပိုးရှုခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်
ကသောထွည်းဖြင့် ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။
ကရောတိ- ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ၃။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။
မေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောတိ- ပြုကုန်လော့ ဆုတီးဤသို့။ သမာဒိသတိ-
ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ-
မကြားအပ်သောကုဋိယာရှိသော။ သာရမ္ဘိ- ပိုးရှုခြံပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။
အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့် ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာ
မရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိ
အာပတ်နှင့်တကွ။ နိန္ဒ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဧက္ကဋ္ဌာနံ- ဧက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာ
ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (မ)။ သာရမ္ဘိ- ပိုးရှုခြံပုန်း
စသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့်ထွဉ်
လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။
သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဧက္ကဋ္ဌဿ- ဧက္ကဋ္ဌ
အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။
အနာရမ္ဘိ- ပိုးရှုခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်
ကသောထွည်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။
ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။
ဧက္ကဋ္ဌဿ- ဧက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ- ပိုးရှုခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိ
က္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသောထွည်း ဖြင့်ထွဉ်လည်လောက် သော ဥပစာ
ရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-
သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ ၄။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောတိ-
ပြုကုန်လော့။ ဆုတီး- ဤသို့။ သမာဒိသတိ- ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခု
နော- ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ သာရမ္ဘိ-
ပိုးရှုခြံပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်း
ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။
နိန္ဒ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဧက္ကဋ္ဌာနံ- ဧက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာရမ္ဘိ- ပိုးရှုခြံပုန်းစသောဘေးရန်
ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်
သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ဧက္ကဋ္ဌဿ-

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့၊ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ။ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။
 အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွါခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်
 ကသောထွန်းဖြင့် ထွဉ်ထည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။
 ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ်ဥဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့၊ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွါခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။
 သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွဉ်ထည်လောက်သောဥပ
 စာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။
 သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော။ ဣတိ-
 ဤသို့။ သမာဒိသတိ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၏။ တဿသိက္ခာ- ဟော- ထိုရဟန်း၏။
 ပမာဏာတိက္ကန္တံ-အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော။ သာဓုတ္တံ- ပိုးရွါခြပုန်းစသော
 ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထွဉ်ထည်
 လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာ
 ဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ နိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော ။ ဒုက္က
 ဋ်ဥဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာဓုတ္တံ-ပိုးရွါခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်
 ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွဉ်ထည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိ
 ကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်နှင့်
 တကွ။ ဒုက္ကဋ်ဥဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွါခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပ
 ရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွဉ်ထည်လောက်သော ဥပစာမ
 ရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာ
 ဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ်ဥဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့၊ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ- ပိုးရွါခြပုန်းစသော
 ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသောထွန်းဖြင့် ထွဉ်
 ထည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိ သိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ သိက္ခာ- ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။
 ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာ ဒိသတိ-
 ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၏။ တဿသိက္ခာ- ဟော- ထိုရဟန်း၏။ ပမာဏာ- အတိုင်းအ
 ရှည်ရှိသော။ သာဓုတ္တံ-ပိုးရွါခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်
 ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထွဉ်ထည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-

ကုဋိကို။ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။(၁)။ သာဓမ္မံ-ပိုးရွဲခြပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။(၁)။ အနာရမ္မံ-ပိုးရွဲခြပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ကုဋိ-ကုဋိကို။ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။(၁)။အနာရမ္မံ-ပိုးရွဲခြပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိ-ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏။ တဿ ဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတ ဝတ္ထုကံ-မကြားအပ်သော ကုဋိယာရှိသော။ပမာဏာတိက္ကန္တံ-အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော။သာဓမ္မံ-ပိုးရွဲခြပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။သံဃာဒိသေသေနသံဃာဒိသေသေဟိ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့နှင့်တကွ။ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။(၁)။ သာဓမ္မံ-ပိုးရွဲခြပန်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသေနသံဃာဒိသေသေဟိ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။(၁)။အနာရမ္မံ-ပိုးရွဲခြပန်းစသော ဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ကုဋိ-ကုဋိကို။ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ဗြိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။သံဃာဒိသေသေနသံဃာဒိသေသေဟိ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။(၁)။ အနာရမ္မံ-ပိုးရွဲခြပန်းစသောဘေးရန် မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင် ကသောထည်းဖြင့်

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ထုဉ္ဇုံလည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။
 ခွိန္တိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာနံ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့သို့။
 အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်း
 သည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော့။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိ
 သတိ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတ
 ဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီးသော ကုဋိယာရှိသော။ ပမာဏိကံ- အတိုင်းအရှည်
 ရှိသော။ သံရေန္တံ- ပိုးရွဲခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်
 ကောင်ကသောလှည်းဖြင့် ထုဉ္ဇုံလည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-
 ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ခွိန္တိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်
 တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာရေန္တံ-
 ပိုးရွဲခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောလှည်း
 ဖြင့်ထုဉ္ဇုံလည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်
 အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်း သည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရေန္တံ- ပိုးရွဲခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပ
 ရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော လှည်းဖြင့် ထုဉ္ဇုံလည်လောက်သောဥပစာ
 မရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရေန္တံ- ပိုးရွဲ
 ခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောလှည်း
 ဖြင့်ထုဉ္ဇုံလည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်
 အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဋိ-
 ကုဋိကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော့။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင်
 ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာ
 ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရေန္တံ- ပိုးရွဲခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိလည်လည်း
 ကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသော လှည်းဖြင့် ထုဉ္ဇုံလည်
 လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။
 နုစသမာဒိသတိ- ကိုယ်တိုင်လည်းမညွှန်း။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။
 အဒေဓိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သောကုဋိယာရှိသော။ သာရေန္တံ- ပိုးရွဲခြပုန်း
 စသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောလှည်းဖြင့်ထုဉ္ဇုံ
 လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။
 သံဃာဒိသေသာနံ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ခွိန္တိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။
 ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ

ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာဓုတ္တံ-ပိုးရွဲခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-
 နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထုည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။
 ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာ
 ပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွဲခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။
 အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထုည့်လည်လောက်သော
 ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံ
 ဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာ
 ပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ- ပိုးရွဲခြပုန်းစသော
 ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထုည့်လည်
 လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိ
 သေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ - ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ-ကုဋိကို။
 ကရောထ- ပြုကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍
 ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိ
 သည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာစ- ပိုးရွဲခြပုန်းစသော ဘေးရန်မရှိသည်
 လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထုည့်
 လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ နစသမာဒိသတိ- ကိုယ်တိုင်လည်းမညွှန်း။ တဿဘိက္ခုနော-ထို
 ရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ သာဓုတ္တံ-
 ပိုးရွဲခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်း
 ဖြင့်ထုည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို ကရောန္တိ- ပြုကုန်
 အံ့။ ဒိန္နံ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာ
 ပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာဓုတ္တံ-ပိုးရွဲခြပုန်းစသော
 ဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထုည့်လည်
 လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။
 အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွဲခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်
 ကသောထည်းဖြင့်ထုည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။
 ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ- ပိုးရွဲခြပုန်းစသောဘေးရန်

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

မရှိသော။ သပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်
သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ-
အာပတ်မသင့်။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ-
ပြုကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-
ဖဲသွား၏။ ပမာဏိကာစ-အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္မာစ-
ပိုးရွါခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ခမနာစ-နွားနှစ်
ကောင်ကသောထွည်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။
ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ နစသမာဒိသတိ-ကိုယ်တိုင်လည်းမညွှန်း။
တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ-အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်
သော။ သာရမ္မံ- ပိုးရွါခြပုန်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ခမနံ- နွားနှစ်
ကောင်ကသောထွည်းဖြင့် ထွည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-
ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်
နှင့်တကွ။ ဧဒိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဧက္ကဋ္ဌဉာနံ-ဧက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ
အာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ သာရမ္မံ-ပိုးရွါခြပုန်းစ
သောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ခမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွည်းဖြင့်ထွည့်
လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။
သံဃာ ဒိသေသေန- သံဃာ ဒိသိသ် အာပတ်နှင့်တကွ။ ဧက္ကဋ္ဌဉာ-
ဧက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
(ပ)။ အနာရမ္မံ- ပိုးရွါခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ခမနံ- နွား
နှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့် ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-
ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်
နှင့်တကွ။ ဧက္ကဋ္ဌဉာ-ဧက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။ အာပတ္တိ အာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်း
သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ အနာရမ္မံ-ပိုးရွါခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။
သပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့် ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာ
ရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာ
ဒိသိသ်အာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ-ပြုကုန် လော။
ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ ပမာဏိ
ကာစ-အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္မာစ-ပိုးရွါခြပုန်းစ
သောဘေးရန်မရှိ သည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ခမနာစ-နွားနှစ်ကောင်က
သောထွည်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-

ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ နုစသမာဒိသတိ- ကိုယ်တိုင်လည်းမညွှန်း။ တဿ
ဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ ပမာဏံကံ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာရမ္ဘိ-ပိုးရူ
ခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်
ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်
အံ့။ နိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇန
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သာရမ္ဘိ-ပိုးရူ ခြံပန်းစသော ဘေးရန်ရှိ
သော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထည့်လည် လောက်
သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ
အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အ
နာရမ္ဘိ-ပိုးရူခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင် က
သောထွန်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ က
ရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရူခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိ
သော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထည့်လည် လောက်
သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်
မသင့်။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဝေ-ဝါ၏။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောထ-ပြုကုန်
လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။
ဒေသိကဝတ္ထုကာစ-ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ ပမာ-
ဏံကာစ-အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာစ-ပိုးရူ ခြံပန်း
စသောဘေးရန် မရှိသည်လည်း ကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွားနှစ်ကောင်
ကသောထွန်းဖြင့်ထည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်းကောင်း။
ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ နုစသမာဒိသတိ-ကိုယ်တိုင်လည်းမညွှန်း။
တဿဘိက္ခုနော- ထို ရဟန်း၏။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ- မကြား အပ်
သောကုဋိယာရှိသော။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ-အတိုင်းအရှည်ကို လွန်သော။
သာရမ္ဘိ-ပိုးရူခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်
ကသောထွန်းဖြင့်ထည့်လည် လောက်သောဥပစာ မရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။
ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ နိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဗာဒိသေသေနသံဗာ
ဒိသေသေတိ-သံဗာဒိသိသံအါပတ်တို့နှင့်တကွ နိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္က
ဗ္ဗဗ္ဗနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာရမ္ဘိ-ပိုးရူခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်
ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ကုဋိကု။ကရောန္တိ - ပြုကုန်အံ့။ ခိန္နိန္ဒိယိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသေန
သံဃာဒိသေသေယိ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ
အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာ
ရန္တံ- ပိုးရှုခြင်းပန်းစသော ဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်က
သောထွည်းဖြင့် ထွည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကု။
ကရောန္တိ - ပြုကုန်အံ့။ ခိန္နိန္ဒိယိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသေန
သံဃာဒိသေသေယိ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ် တို့နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။
အနာရန္တံ- ပိုးရှုခြင်းပန်း စသော ဘေးရန် မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွား
နှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-
ကုဋိကု။ကရောန္တိ - ပြုကုန်အံ့။ ခိန္နိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသနံ-
သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့သို့ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကု။ ကရောထ- ပြုကုန်
လော။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။
ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ ပမာ
ဏိကာစ- အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရန္တံ- ပိုးရှုခြင်းပ
သော ဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်က
သောထွည်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-
ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ နစသမာဒိသတိ- ကိုယ်တိုင်လည်းမညွှန်း။ တဿ
ဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီးသော ကုဋိယာရှိ
သော။ ပမာဏိကံ- အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာရန္တံ- ပိုးရှုခြင်းပန်းစသော
ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွည်းဖြင့်ထွည့်လည်
လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကု။ ကရောန္တိ - ပြုကုန်အံ့။ ခိန္နိ-
နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာရန္တံ- ပိုးရှုခြင်းပန်းစသော
သော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွည်းဖြင့် ထွည့်လည်လောက်
သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကု။ ကရောန္တိ - ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ
အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။
အနာရန္တံ- ပိုးရှုခြင်းပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်
ကသောထွည်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကု။
ကရောန္တိ - ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-

ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (၁)။ အနာရမ္မာ-ပိုးရွှါခြပုန်းစသောဘေးရန် မရှိသော။ သပရိက္ကမန-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွန်းလည်လောက် သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ် မသင့်။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ-ပြုကုန် လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိယိတွာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာ ရမ္မာစ-ပိုးရွှါခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွား နှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွန်းလည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိယိတစ-ကိုယ်တိုင်လည်း ညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိကဝတ္ထုကံ-မကြားအပ် သောကုဋိယာရှိသော-သါရမ္မာ-ပိုးရွှါခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမန- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွန်းလည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ အဒေသိတဝတ္ထုကာ- မကြားအပ်သော ကုဋိယာ ရှိသော။ သာရမ္မာ- ပိုးရွှါခြပုန်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနာ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထွန်းလည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရိယတိ ကိရ- ပြုအပ်သတတ်။ ဣတိ-ဤသို့။ သုဏာတိ-ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သာမံဝါ-ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဂန္တဗ္ဗိ- သွားအင်၏။ ဒေသိတ ဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္မာစ- ပိုးရွှါခြပုန်းစသော ဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွားနှစ် ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွန်းလည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒုတောဝါ-တမန်ကိုလည်း။ ပါဟေ တဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။ နောစေပဟိဏေယျ- အကယ်၍မသွားငြားအံ့။ ဒုတံဝါ- တမန်ကိုလည်း။ နောစေပဟိဏေယျ- အကယ်၍မစေခိုင်းငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ်ဇွန်- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိယိတွာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီး သောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္မာစ-ပိုးရွှါခြပုန်းစသောဘေးရန် မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွန်းလည်လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ဤသို့။ သမာဒိသတိစ-ကိုယ်တိုင်လည်းညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း
 ၏။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သော ကုဋိယာရှိသော။ သာရမ္မာ-
 ပိုးရွဲခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ခမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်း
 ဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-
 ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ အဒေသိတဝတ္ထုကာ-
 မကြားအပ် သောကုဋိယာရှိသော။ သာရမ္မာ- ပိုးရွဲခြံပန်းစသော ဘေးရန်
 ရှိသော။ သပရိက္ခမနာ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်
 သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရိယတိကိရ- ပြုအပ်သတတ်။ ဣတိ- ဤ
 သို့။ သုဏာတိ- ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်
 လည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ- သွားအပ်၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာ
 ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္မာစ- ပိုးရွဲခြံပန်းစသော ဘေးရန်မရှိသည်
 လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်ပေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။
 ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။ နောစေဂစ္ဆေယျ။
 အကယ်၍မသွားငြားအံ့။ ဒုတံဝါ- တမန်ကိုလည်း။ နောစေပဟိဏေယျ-
 အကယ်၍ မစေခိုင်းငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်း
 သည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော့။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိ
 သိက္ခာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ-
 ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည် လည်းကောင်း။ အနာရမ္မာစ- ပိုးရွဲခြံပန်း
 စသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ခမနာစ- နွားနှစ်ကောင်က
 သောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-
 ဖြစ်ပေ။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသတိစ- ကိုယ်တိုင်လည်းညွှန်း၏။ တဿ ဘိက္ခု
 နော- ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သောကုဋိယာရှိသော
 အနာရမ္မာ- ပိုးရွဲခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ခမနံ- နွားနှစ်ကောင်
 ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။
 ကရောန္တိ- ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ အဒေသိတ
 ဝတ္ထုကာ- မကြားအပ်သော ကုဋိယာရှိသော။ အနာရမ္မာ- ပိုးရွဲခြံပန်းစ
 သောဘေးရန် မရှိသော။ အပရိက္ခမနာ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်
 ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရိယတိကိရ-
 ပြုအပ်သတတ်။ ဣတိ- ဤသို့။ သုဏာတိ- ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်း
 သည်။ သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ- သွားအပ်၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ-

ကြားအပ်ပြီးသော ကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွားနှစ်
 ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည် လည်း
 ကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နုတောဝါ-တမန်ကိုလည်း။ ပါ
 ဟောတဗ္ဗော-စေခိုင်းအပ်၏။ သာမံဝါ-ကိုယ်တိုင်လည်း။ နောစေဂစ္ဆေယျ-
 အကယ်၍မသွားငြားအံ့။ နုတံဝါ- တမန်ကိုလည်း။ နောစေပဟိဏေယျ-
 အကယ်၍ မစေခိုင်း ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်း
 သည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိ
 သိတွာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြား
 အပ်ပြီးသော ကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရုဇ္ဈာစ- ပိုးရှုခြင်းစသော
 ဘေးရန်မရှိသည် လည်းကောင်း။ သပရိက္က မနာစ-နွားနှစ်ကောင် ကသော
 ထွန်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-
 ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိ- သတိစ- ကိုယ်တိုင်လည်းညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခု
 နော- ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတ ဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သော ကုဋိယာ
 ရှိသော။ သာရုဇ္ဈံ- ပိုးရှုခြင်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်
 ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-
 ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်၏။ သေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ အဒေ
 သိတဝတ္ထုကာ- မကြားအပ်သော ကုဋိယာရှိသော။ အနာရုဇ္ဈာ- ပိုးရှု
 ခြင်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနာ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်း
 ဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရိယတိကိရ-
 ပြုအပ်သတတ်။ ဣတိ-ဤသို့။ သုဏာတိ- ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်း
 ခုလည်။ သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ- သွားအပ်၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာ-
 ကြားအပ်ပြီးသော ကုဋိယာရှိသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ နုတောဝါ-
 တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။
 နောစေဂစ္ဆေယျ- အကယ်၍မသွားငြားအံ့။ နုတံဝါ- တမန်ကိုလည်း။ နောစေပဟိ
 ဏေယျ- အကယ်၍မစေခိုင်းငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ-
 ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-
 ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီး
 သော ကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရုဇ္ဈာစ- ပိုးရှုခြင်းစသောဘေးရန်
 မရှိသည် လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ထုည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည် လည်းကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။
 ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိစ-ကိုယ်တိုင်လည်းညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-
 ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ သာရေန္တံ-
 ပိုးရှုခြင်းပေးသောတေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထုည့်-
 ဖြင့် ထုည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-
 ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာ-ကြား-
 အပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ သာရေန္တာ-ပိုးရှုခြင်းပေးသောတေးရန်ရှိသော။
 -အပရိက္ကမနာ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထုည့်ဖြင့် ထုည့်လည် လောက်သော
 ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရိယတိကံရ-ပြုအပ်သတတ်။ ဣတိ-ဤသို့။
 သုဏာတိ-ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်
 လည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားအပ်၏။ အနာရေန္တာစ-ပိုးရှုခြင်းပေးသောတေးရန်မရှိသည့်
 လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထုည့်ဖြင့်ထုည့်လည်
 လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဒုတောဝါ-တမန်ကိုလည်း။ ဝါဟေတဗ္ဗော-စေခိုင်းအပ်၏။ သာမံဝါ-ကိုယ်
 တိုင်လည်း။ နောစေဂစ္ဆေယျ-အကယ်၍မသွားငြားအံ့။ ဒုတံဝါ-တမန်ကို
 လည်း။ နောစေပယိ-အကယ်၍မစေခိုင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာ-
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒ-ရော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
 သည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိ
 သိက္ခာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍ပတ္တမတိ-ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ-ကြား
 အပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရေန္တာစ-ပိုးရှုခြင်းပေးသော
 ရန်မရှိသည့်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထုည့်-
 ဖြင့်ထုည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။
 ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိစ-ကိုယ်တိုင်လည်းညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထို
 ရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ သာရေန္တံ-
 ပိုးရှု ခြင်းပေးသောတေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော
 ထုည့်ဖြင့်ထုည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-
 ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာ-ကြား
 အပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ သာရေန္တာ- ပိုးရှုခြင်းပေးသောတေးရန်ရှိသော။
 သပရိက္ကမနာ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထုဖြင့်ထုည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိ
 သော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရိယတိကံရ-ပြုအပ်သတတ်။ ဣတိ-ဤသို့။ သုဏာတိ-
 ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သာမံဝါ-ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ-

သွားအပ်၏။ အနာရမ္ဘာ-ပိုးရွှ ခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်။ ဟောတု-ဖြစ်
 စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ခုတောဝါ-တမန်ကိုလည်း။ ပါဟေတဗ္ဗော-စေခိုင်းအပ်၏။
 သာမံဝါ-ကိုယ်တိုင်လည်း။ နောစေဂစ္ဆေယျ-အကယ်၍မသွားငြားအံ့။ ခုတံ
 ဝါ-တမန်ကိုလည်း။ နောစေပုဗ္ဗိဏေယျ-အကယ်၍မစေခိုင်းငြားအံ့။ ခုက္က
 ဝုဿ-ခုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရေထ-ပြုကုန်လော့။
 ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ ဒေသိ
 တဝတ္ထုကာစ-ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာ
 စ-ပိုးရွှခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွားနှစ်
 ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည် လည်း
 ကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိစ-ကိုယ်တိုင်လည်း
 ညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီး
 သောကုဋိယာရှိသော။ အနာရမ္ဘာ-ပိုးရွှ ခြံပန်း စသော ဘေးရန်မရှိသော။ အ
 ပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိ
 သော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရေန္တိ-ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ မေ
 ငါ၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာ-ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိဗာရှိသော။ အနာရမ္ဘာ-ပိုး
 ရွှခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနာ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်း
 ဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရိယတိကံရ-
 ပြုအပ်သတိ။ ဣတိ-ဤသို့။ သုဏာတိ-ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်း
 သည်။ သာမံဝါ-ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားအပ်၏။ သပရိက္ကမနာ-နွားနှစ်
 ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသည်။ ဟောတု-
 ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ခုတောဝါ-တမန်ကိုလည်း။ ပါဟေတဗ္ဗော-စေခိုင်းအပ်
 ၏။ သာမံဝါ-ကိုယ်တိုင်လည်း။ နောစေဂစ္ဆေယျ-အကယ်၍မသွားငြားအံ့။
 ခုတံဝါ-တမန်ကိုလည်း။ နောစေပုဗ္ဗိဏေယျ-အကယ်၍မစေ ခိုင်း ငြားအံ့။
 ခုက္ကဝုဿ-ခုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရေထ-ပြုကုန်လော့။
 ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။
 ဒေသိတဝတ္ထုကာစ-ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အ
 နာရမ္ဘာစ-ပိုးရွှခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာ
 စ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်
 လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိစ-ကိုယ်တိုင်

ကုဒိုကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

လည်းညွှန်း၏။ တံသာသိက္ခာ နေ့- ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်
 ပြီးသောကုဒိုယာရှိသော။ အနာရမ္ဘ- ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သ
 ပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာ
 ရှိသော။ ကုဒို- ကုဒိုကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။
 ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဒို- ကုဒိုကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော။
 ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိတ္တာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ပမာ
 ဇာနိစ္စ- အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာ- ပိုးရွခြပုန်း
 စသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်က
 သောလည်းဖြင့် ထွဉ်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည် လည်းကောင်း။
 ဟောတု- ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသတိစ- ကိုယ်တိုင်လည်းညွှန်း၏။
 တံသာသိက္ခာ နေ့- ထိုရဟန်း၏။ ပမာဇာပတိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်
 သော။ သာရမ္ဘ- ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်
 ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဒို-
 ကုဒိုကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ ပမာ
 ဇာပတိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်လွန်သော။ သာရမ္ဘ- ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေး
 ရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနာ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်
 သောဥပစာမရှိသော။ ကုဒို- ကုဒိုကို။ ကရိယတိကိရ- ပြုသပ်သတတ်။ ဣတိ-
 ဤသို့။ သုဏါတိ- ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနိ။ ထိုရဟန်းသည်။ သါမံဝါ- ကိုယ်တိုင်
 လည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ- သွားအပ်၏။ ပမာဇာနိကာစ- အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း
 ကောင်း။ အနာရမ္ဘာ- ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။
 သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော
 ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ နုတောဝါ-
 တမန်ကိုလည်း။ ပါဟေတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ (ပ)။ ပမာဇာနိကာစ- အတိုင်း
 အရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာ- ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေးရန်မရှိ
 သလည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ နုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။
 ပါဟေတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ (ပ)။ ပမာဇာနိကာစ- အတိုင်းအရှည်ရှိသည်
 လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင် ကသော ထည်းဖြင့်ထွဉ်
 လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။
 နုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟေတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ (ပ)။ ပမာဇာနိကာ-
 အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ နုတောဝါ- တမန်ကို
 လည်း။ ပါဟေတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ သါမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။ နေ့စေ

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဂစ္ဆေယျ-အကယ်၍မသွားငြားအံ့။ ဒုတံဝါ-တမန်ကိုလည်း။ နောစေပဟိ
 ဂောယျ-အကယ်၍မစေခိုင်းငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-
 ငါ၏။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-
 ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ ပမာဏိကာစ-အတိုင်းအရှည်သည်
 လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာစ-ပိုးရှုခြင်းပုန်း စသော ဘေးရန် မရှိသည်လည်း
 ကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထည့်လည်
 လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။
 သမာဒိသတိစ-ကိုယ်တိုင်လည်းညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ ပမာ
 ဏိကံ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာရမ္ဘ-ပိုးရှုခြင်းပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။
 အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသော ထည်းဖြင့်ထည့်လည် လောက်သော
 ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်း
 သည်။ မေ-ငါ၏။ ပမာဏိကာ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာရမ္ဘ-ပိုးရှုခြင်း
 စသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနာ-နွား နှစ် ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်
 ထည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရိယတိကိရ-
 ပြုအပ်သတတ်။ ဣတိ-ဤသို့။ သုဏာတိ-ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်း
 သည်။ သာမံဝါ-ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဂန္ထဗ္ဗံ-သွားအပ်၏။ အနာမ္ဘာစ-ပိုးရှုခြင်း
 စသော ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွား နှစ်ကောင်
 က သောထည်း ဖြင့်ထည့်လည် လောက် သော ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။
 ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟေ
 တဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ အနာရမ္ဘာ- ပိုးရှုခြင်းပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်။
 ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟေ
 တဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ (ပ)။ သပရိက္ကမနာ- နွားနှစ်ကောင် ကသော
 ထည်းဖြင့် ထည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဒုတောဝါ-တမန်ကိုလည်း။ ပါဟေတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ-
 ကုဋိကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-ကိုယ်တိုင်
 ညွှန်း၍ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိ
 ယာရှိသည်လည်းကောင်း။ ပမာဏိကာစ- အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း
 ကောင်း။ အနာရမ္ဘာစ-ပိုးရှုခြင်းပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပ
 ရိက္ကမနာစ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာ

ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောထု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသတိစ-
 ကိုယ်တိုင်လည်း ညွှန်း၏။ တဿာဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတ
 ဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သော ကုဒိုယာရှိသော။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ- အတိုင်း
 အရှည်ကိုလွန်သော။ သာရန္တာ- ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္က
 မနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွန်းလည်လောက်သောဥပစာမရှိ
 သော။ ကုဒို- ကုဒိုကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။
 မေ- ငါ၏။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သော ကုဒိုယာရှိသော။
 ပမာဏာတိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော။ သာရန္တာ- ပိုးရွခြပုန်းစ
 သောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနာ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွန်း
 လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဒို- ကုဒိုကို။ ကရိယတိကိရ- ပြုအပ်
 သတတ်။ ဣတိ- ဤသို့။ သုကာတိ- ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။
 သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဂန္တဗ္ဗိ- သွားအပ်၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံစ-
 ကြားအပ်ပြီးသော ကုဒိုယာရှိသည်လည်းကောင်း။ ပမာဏိကစ- အတိုင်း
 အရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရန္တာစ- ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိ
 သည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွန်း
 လည်လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောထု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ဒုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏(ပ)။ ဒေသိတ
 ဝတ္ထုကံစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဒိုယာရှိသည်လည်းကောင်း။ ပမာဏိ
 ကစ- အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရန္တာစ- ပိုးရွခြပုန်းစသော
 ဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောထု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒုတောဝါ-
 တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏(ပ)။ ဒေသိတဝတ္ထုကံစ
 ကြားအပ်ပြီးသောကုဒိုယာရှိသည်လည်းကောင်း။ ပမာဏိကစ- အတိုင်း
 အရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်း
 ဖြင့်ထွန်းလည်လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောထု- ဖြစ်စေ။
 ဣတိ- ဤသို့။ ဒုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏(ပ)။
 ဒေသိတဝတ္ထုကံစ- ကြားအပ်ပြီးသော ကုဒိုယာရှိသည်လည်းကောင်း။
 ပမာဏိကစ- အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောထု- ဖြစ်စေ။
 ဣတိ- ဤသို့။ ဒုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။
 သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။ နောစေဂစ္ဆယျ- အကယ်၍မသွားငြားအံ့ ဒုတံဝါ
 တမန်ကိုလည်း။ နောစေပဟိဏေယျ- အကယ်၍မစေခိုင်းငြားအံ့။ ဒုက္ကဒုဿ-
 ဒုက္ကဒ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောထိ- ဖြစ်၏။

ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော့။
 ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိတ္တာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ဒေသိတ
 ဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ ပမာဏိကာစ-
 အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္မာစ- ပိုးရှုခြင်းစသောဘေး
 ရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်
 ထွည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။
 ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသတိစ- ကိုယ်တိုင်လည်းညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-
 ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ ပမာဏိ
 ကံ- အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာရမ္မံ- ပိုးရှုခြင်းစသောဘေးရန်ရှိသော။
 အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသောထွန်းဖြင့် ထွည့်လည်လောက်သော
 ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
 သည်။ မေ- ငါ၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။
 ပမာဏိကာ- အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာရမ္မာ- ပိုးရှုခြင်းစသောဘေးရန်
 ရှိသော။ အပရိက္ကမနာ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်
 သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရိယတိကိရ- ပြုအပ်သတတ်။
 ဣတိ- ဤသို့။ သုကာတိ- ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သာမံဝါ-
 ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ- သွားအပ်၏။ အနာရမ္မာစ- ပိုးရှုခြင်းစသောဘေး
 ရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်
 ထွည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။
 ဣတိ- ဤသို့။ ခူတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်း အပ်၏။ (ပ)။
 အနာရမ္မာ- ပိုးရှု ခြင်းစသောဘေးရန်မရှိသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤ
 သို့။ ခူတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ အနာပတ္တိ- အာ
 ပတ်မသင့်။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ-
 ပြုကုန်လော့။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိတ္တာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား
 ၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည် လည်းကောင်း။
 အနာရမ္မာစ- ပိုးရှုခြင်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာ
 စ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသည်
 လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသတိစ- ကိုယ်တိုင်
 လည်းညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ- မကြား
 အပ်သော ကုဋိယာရှိသော။ သာရမ္မံ- ပိုးရှုခြင်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။
 အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာ

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

မရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန် သော
 ရဟန်းတို့အား။ တိဗ္ဗန္တိ- သုံးချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်တို့သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာရမ္ဘိ- ပိုးရွခြပုန်း
 စသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်
 လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရု
 ကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဗိန္ဒိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။
 အနာရမ္ဘိ- ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်
 ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာ မရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။
 ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဗိန္ဒိ- နှစ်ချက်
 ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ- ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။
 သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိ
 သော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်း
 တို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ-
 ပြုကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား
 ၍။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။
 အနာရမ္ဘိ- ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမ
 နာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသည်
 လည်းကောင်း။ ဟောထု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာသတိစ- ကိုယ်တိုင်လည်း
 ညွှန်း၏။ တသဘိက္ခုနေါ- ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီးသော်
 ကုဋိယာရှိသော။ သာရမ္ဘိ- ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-
 နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိမရှိသော။
 ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။
 ဗိန္ဒိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ သာရမ္ဘိ- ပိုးရွခြပုန်း စသော
 ဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထည့်လည်
 လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာ
 နံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇ
 နံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ- ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေး

ရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်
သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြု
ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္မံ- ပိုးရွါခြေပန်းစသောဘေးရန်
မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်
သောဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ-
အာပတ်မသင့်။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ ဝေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။
ကရောထ- ပြုကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍။
ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ပမာဏိကာစ- အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်း
ကောင်း။ အနာရမ္မာစ- ပိုးရွါခြေပန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။
သပရိက္ကမနာစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော
ဥပစာရှိသည် လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာ
သဘိစ- ကိုယ်တိုင်လည်း ညွှန်း၏။ တဿ ဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။
ပမာဏာတိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော။ သာရမ္မံ- ပိုးရွါခြေပန်း
စသော ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသော ထည်း
ဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-
ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ တိဗ္ဗံ- သုံးချက်ကုန်သော။
ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် တို့သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်း သံညံ့။
ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ သာမ္ဘေ- ပိုးရွါခြေပန်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ သပ
ရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသောထည်းဖြင့် ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာ
ရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်း
တို့အား။ ဓိန္ဒိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် တို့သို့။ အာပတ္တိ
အာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္မံ- ပိုးရွါခြေပန်း
စသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသောထည်းဖြင့်
ထွဉ်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်
အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဓိန္ဒိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-
ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
(ပ)။ အနာရမ္မံ- ပိုးရွါခြေပန်းစသော ဘေးရန် မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်
ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-
ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဒုက္က
ဋ္ဌဗ္ဗ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-

ကုဒိုကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ဖြစ်၏။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဒို-ကုဒိုကို။ ကရောထ-
 ပြုကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတ္တာ-ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-
 ဖဲသွား၏။ ပမာဏိကာစ-အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာစ-
 ပိုးရှိခြင်းပေးစေသောဘေးရန်မရှိသည် လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွားနှစ်
 ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း
 ကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ-ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိစ-ကိုယ်တိုင်လည်း
 ညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ ပမာဏိကံ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော။
 သာရမ္ဘိ-ပိုးရှိခြင်းပေးစေသော ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်
 ကသောထွန်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဒို-ကုဒိုကို။
 ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ကာရကနံ-ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဗိန္ဒိ-နှစ်ချက်
 ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဉာ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။သာရမ္ဘိ-ပိုးရှိခြင်းပေးစေသောဘေးရန်ရှိသော။
 သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့် ထည့်လည် လောက်သော
 ဥပစာရှိသော။ ကုဒို-ကုဒိုကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ကာရကနံ-ပြုကုန်သော
 ရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌဉာ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရှိခြင်းပေးစေသောဘေးရန်မရှိ
 သော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော
 ဥပစာရှိသော။ ကုဒို-ကုဒိုကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။
 ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဒို-ကုဒိုကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော့။ ဣတိ-
 ဤသို့။ သမာဒိသိတ္တာ-ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထု
 ကာ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဒိုယာရှိသ လည်လည်းကောင်း။ ပမာဏိကာစ-
 အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာစ-ပိုးရှိခြင်းပေးစေသောဘေး
 ရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်
 ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။
 ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိစ- ကိုယ်တိုင်လည်းညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခု
 နောနံ ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတ ဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သော ကုဒိုယာ
 ရှိသော။ ပမဏာ တိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်ကို လွန်အောင်။ သာရမ္ဘိ-

ပိုးရွဲခြေပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွင်း
 ဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-
 ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ-ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ စတုန္ဒီ-ဇေးချက်ကုန်
 သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (၁)။ ။ သာရမ္ဘိ-ပိုးရွဲခြေပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။
 သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွင်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော
 ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ-ပြုကုန်သော
 ရဟန်းအား။ တိဗ္ဗိ-သုံးချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာ-
 ပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (၁)။ ။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွဲ
 ခြေပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွင်း
 ဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-
 ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ-ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ တိဗ္ဗိ-သုံးချက်ကုန်သော။
 ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (၁)။ ။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွဲခြေပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။
 သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွင်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော
 ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ-ပြုကုန်သော
 ရဟန်းတို့အား။ ဗုဒ္ဓိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာ-
 ပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသံဃာ-
 မေ-ငါ၏။ ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ သမဒိသိတွာ-
 ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကာစ-ကြားအပ်ပြီး
 သောကုဋိယာရှိသည်လည်းကောင်း။ ပမာဏိကာစ-အတိုင်းအရှည်ရှိသည်
 လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွဲခြေပန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်း
 ကောင်း။ သပရိက္ကမနာစ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွင်းဖြင့်ထွဉ်လည်
 လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။
 သမဒိသတိစ-ကိုယ်တိုင်လည်းညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။
 ဒေသိတဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ ပမာဏိကံ-အတိုင်း
 အရှည်သော။ သာရမ္ဘိ-ပိုးရွဲခြေပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-
 နွားနှစ်ကောင်ကသောထွင်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။
 ကုဋိ-ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ-ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။
 ဗုဒ္ဓိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (၁)။ သာရမ္ဘိ-ပိုးရွဲခြေပန်းစသောဘေးရန်

ကုဒ္ဓိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ရှိသော။ သပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်
သောဥပစာရှိသော။ ကုဒ္ဓိ-ကုဒ္ဓိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ-
ပြုကုန်သော။ ရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
အာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ ။အနာရန္တံ-ပိုးရွခြပုန်း
စသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့်ထွည့်
လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဒ္ဓိ-ကုဒ္ဓိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ကာရု
ကာနံ-ပြုကုန်သော။ ရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
အာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ ။အနာရန္တံ-ပိုးရွခြပုန်း
စသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့်
ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ကုဒ္ဓိ-ကုဒ္ဓိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်
အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဒ္ဓိ-
ကုဒ္ဓိကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-ကိုယ်တိုင်
ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ တဿ ဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတ
ဝတ္ထုကံ-မကြားအပ်သော ကုဒ္ဓိယာရှိသော။ သာရန္တံ- ပိုးရွခြပုန်းစသော
ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့် ထွည့်လည်
လောက်သောဥပစာမရှိသေး။ ကုဒ္ဓိ-ကုဒ္ဓိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ သော
ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ ဝိပ္ပကထေ-ဆောက်လုပ်၍မပြီးမီ။ စေအာဂ္ဂစ္ဆတိ-
အကယ်၍လာအံ့။ ဧဝံသတိ- ဤသို့ လာသည်ရှိသော်။ ထေနဘိက္ခုနာ-
ထိုရဟန်းသည်။ သာကုဒ္ဓိ-ထိုကုဒ္ဓိကို။ အညဿဝါ-တပါးသောသူအား
လည်း။ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးအပ်၏။ ဘိန္ဒိတွာဝါ-ပျက်၍လည်း။ ပုန-တတန်။
ကာတဗ္ဗာ-ပြုအပ်၏။ အညဿဝါ- တပါးသောသူအားလည်း။ နောစေ
ဒဒေယျ- အကယ်၍မပေးငြားအံ့။ ဘိန္ဒိတွာဝါ- ပျက်၍လည်း။ ပုန-
တတန်။ နောစေကာရေယျ- အကယ်၍မပြုငြားအံ့။ သံဗာဒိသိသေသေန-
သံဗာဒိသိသ် အာပတ်နှင့်တကွ။ ဗ္ဗိန္ဒိ- နှစ်ချက် ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-
ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဒ္ဓိ-ကုဒ္ဓိကို။ ကရောထ-
ပြုကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-
ဖဲသွား၏။ တဿ ဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတ ဝတ္ထုကံ-
မကြားအပ်သော ကုဒ္ဓိယာရှိသော။ သာရန္တံ- ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေးရန်ရှိ
သော။ သပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွည်းဖြင့် ထွည့်လည်လောက်သော
ဥပစာရှိသော။ ကုဒ္ဓိ-ကုဒ္ဓိကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်း

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

သည်။ ဝိပ္ပကတေ- ဆောကံလုပ်၍မပြီးမီ။ စေအာဂစ္ဆတိ- အကယ်၍လာ
အံ။ ဧဝံသတိ- ဤသို့လာသည်ရှိသော်။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သာ
ကုဋိ- ထိုကုဋိကို။ အညဿဝါ- တပါးသောသူအားလည်း။ ဒါတဗ္ဗာ- ပေး
အပ်၏။ ဘိဒ္ဓိတွာဝါ- ဖျက်၍လည်း။ ပုန- တဘန်။ ကာတဗ္ဗာ- ပြုအပ်၏။ အ
ညဿဝါ- တပါးသောသူအားလည်း။ နောစေဒဗျေ- အကယ်၍မပေးငြားအံ့။
ဘိဒ္ဓိတွာဝါ- ဖျက်၍လည်း။ ပုန- တဘန်။ နောစေကာရေယျ- အကယ်၍မပြုငြားအံ့။
သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိ- သိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာ
ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘိ-
ပိုးရှုခြင်းစသော ဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော
ထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-
ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိ- သိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။
အနာရမ္ဘိ- ပိုးရှုခြင်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်
ကသောထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။
ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိ သေသဿ- သံဃာဒိ သိသ်အာပတ်သို့
အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု- ရဟန်း
သည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာ
ဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရ
ဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာရှိသော။ သာရမ္ဘိ-
ပိုးရှုခြင်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသော
ထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-
ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ဝိပ္ပကတေ- ဆောကံလုပ်၍မပြီးမီ။
စေအာဂစ္ဆတိ- အကယ်၍လာအံ့။ ဧဝံသတိ- ဤသို့လာသည်ရှိသော်။ တေန
ဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သာကုဋိ- ထိုကုဋိကို။ အညဿဝါ- တပါးသော
သူအားလည်း။ ဒါတဗ္ဗာ- ပေးအပ်၏။ ဘိဒ္ဓိတွာဝါ- ဖျက်၍လည်း။ ပုန- တဘန်။
ကာတဗ္ဗာ- ပြုအပ်၏။ အညဿဝါ- တပါးသော သူအားလည်း။ နောစေဒ
ဗျေ- အကယ်၍မပေးငြားအံ့။ ဘိဒ္ဓိတွာဝါ- ဖျက်၍လည်း။ ပုန- တဘန်။ နော
စေကာရေယျ- အကယ်၍မပြုငြားအံ့။ ခိန္တံ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-
ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
(ပ)။ ။ သာရမ္ဘိ- ပိုးရှုခြင်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်
ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရော်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ ။ အနာရမ္မံ- ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေးရန်မ
 ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်
 သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 (ပ)။ အနာရမ္မံ- ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်
 ကောင်ကသော ထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ-
 ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဘိက္ခု- ရဟန်း
 သည်။ မေ- ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာ
 ဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ တဿဘိက္ခုနော-
 ထိုရဟန်း၏။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ- အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော။ သာရမ္မံ-
 ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသော
 ထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ က
 ရောန္တိ- ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ဝိပ္ပကတေ- ဆောက်လုပ်
 ၍မပြီးမီ။ စေအာဂစ္ဆတိ- အကယ်၍လာအံ့။ ဧဝံသတိ- ဤလာသည်ရှိသော်။
 တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သာကုဋိ- ထိုကုဋိကို။ အညဿဝါ- တပါး
 သောသူအားလည်း။ ဒါတဗ္ဗာ- ပေးအပ်၏။ ဘိန္ဒိတွာဝါ- ဖျက်၍လည်း။ ပုန-
 တာဘနံ။ ကာတဗ္ဗာ - ပြုအပ်၏။ အည ဝါ- တပါးသောသူအားလည်း။ နေဇေ
 ဒဒေယျ- အကယ်၍မပေးငြားအံ့။ ဘိန္ဒိတွာဝါ- ဖျက်၍လည်း။ ပုန- တာဘနံ။
 နောစေကာရေယျ- အကယ်၍မပြုငြားအံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်
 အာပတ်နှင့်တကွ။ ဗိန္ဒိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏(ပ)။ ။ သာရမ္မံ-
 ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသော
 ထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောန္တိ-
 ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။
 အနာရမ္မံ - ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေးရန် မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွား
 နှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ
 ကုဋိကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်
 တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ အနာရမ္မံ- ပိုးရွခြပုန်းစသော ဘေးရန်မရှိသော။

သပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိ
 သော။ ကုဋိ-ကုဋိကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဇာဒဒိသေဿ-သံဇာ
 ဒိထိသံအပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ -
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ- ကုဋိကို။ ကရောထ-
 ပြုကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ခမတိ- ဖဲသွား
 ၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ ပမာဏံကံ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာ
 ရန္တံ-ပိုးရှုခြင်းပေးသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော
 ထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို၊ ကရောန္တိ-
 ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ ဝိပ္ပကတေ-ဆောက်လုပ်၍မပြီးမီ။
 စေအာဂစ္ဆတိ-အကယ်၍လာအံ့။ ဧဝံသတိ-ဤသို့လာသည်ရှိသော်။ တေန
 ဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သာကုဋိ-ထိုကုဋိကို။ အညဿဝါ-တပါးသော
 သူအားလည်း။ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးအပ်၏။ ဘိန္ဒိတွာဝါ-ပျက်၍လည်း။ ပုန-တဘန်။
 ကာတဗ္ဗာ-ပြုအပ်၏။ အညဿဝါ-တပါးသောသူအားလည်း။ နောစေဒေ
 ယျ-အကယ်၍မပေးငြားအံ့။ ဘိန္ဒိတွာဝါ-ပျက်၍လည်း။ ပုန-တဘန်။ နောစေ
 ကာရေယျ-အကယ်၍မပြုငြားအံ့။ ဝိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ခဉာ-ဒုက္ခဉာ
 ပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာ
 ရန္တံ-ပိုးရှု ခြင်းပေးသော ဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ခမနံ- နွားနှစ်ကောင်က
 သောထည်းဖြင့် ထည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ - ကုဋိကို၊
 ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ခဉာ-ဒုက္ခအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ အနာရန္တံ-ပိုးရှုခြင်းပေးသော ဘေးရန်
 မရှိသော။ အပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်
 သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ခဉာ-ဒုက္ခဉာ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အ
 နာရန္တံ-ပိုးရှုခြင်းပေးသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်က
 သောထည်းဖြင့်ထည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋိ - ကုဋိကို၊ က
 ရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ
 ငါ၏။ ကုဋိ-ကုဋိကို၊ ကရောထ-ပြုကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-
 ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ခမတိ-ဖဲသွား၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ အဒေ
 သိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သော ကုဋိသာရှိသော။ ပမာဏာတိက္ခန္တံ-
 အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော။ သာရန္တံ-ပိုးရှု ခြင်းပေးသောဘေးရန်ရှိသော။
 အပရိက္ခမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက် သော

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကု။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်း
သည့်၊ ဝိပ္ပကထေ-ဆောက်လုပ်၍မပြီးမီ။ စေအာဂစ္ဆတိ-အကယ်၍လောအံ့။
ဧဝံသတိ-ဤသို့လာသည်ရှိသော်။ ဧတနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သာကုဋိ
ထိုကုဋိကု။ အညသ္မဝါ-တပါးသောသူအားလည်း။ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးအပ်၏။
ဘိန္ဒိတွာဝါ-ပျက်၍လည်း။ ပုန-တဘန်း၊ ကာတဗ္ဗာ-ပြုအပ်၏။ အညသ္မဝါ-
တပါးသောသူအားလည်း။ နောစေဒဗေယျ-အကယ်၍မပေးငြားအံ့။ ဘိန္ဒိတွာ
ဝါ-ပျက်၍လည်း။ ပုန-တဘန်း။ နောစေကာရေယျ- အကယ်၍မပြုငြားအံ့။ ဗိန္ဒိန္ဒိ
န္ဒိဟိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသေနသံဃာဒိသေသေဟိ- သံဃာ
ဒိသိသံအာပတ်တို့နှင့်တကွ။ ဗိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဉာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်
တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏ (၁)။ သာရမ္ဘ-
ပိုးရွဲခြံပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော
ထွင်းဖြင့် ထွည့်လည်လောသောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကု။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။
ဗိန္ဒိန္ဒိဟိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသေနသံဃာဒိသေသေဟိ- သံဃာ
ဒိသိသံ အာပတ်တို့နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဉာ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။ အာပတ္တိ
အာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (၁)။ အနာမုန္တံ- ပိုးရွဲ
ခြံပုန်းစသော ဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော
ထွင်းဖြင့် ထွည့်လည် လောကသော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ- ကုဋိကု။
ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ဗိန္ဒိန္ဒိဟိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာ ဒိသေသေန
သံဃာဒိသေသေဟိ- သံဃာဒိသိသံ အာပတ်တို့နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဉာ-
ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
(၁)။ အနာရမ္ဘ- ပိုးရွဲခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်
ကောင်ကသော ထွင်းဖြင့်ထွည့်လည်လောကသောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-
ကုဋိကု။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဗိန္ဒိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသေန-
သံဃာဒိသိသံအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဖြစ်၏။ ။
ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ကုဋိ-ကုဋိကု။ ကရောထ-ပြုကုန်လော။
ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍၊ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ တဿ
ဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတ ဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီးသောကုဋိယာ
ရှိသော။ ပမာဏိကံ-အဘိုင်း အရှည်ရှိသော။ သာရမ္ဘ-ပိုးရွဲခြံပုန်းစသော
ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွင်းဖြင့်ထွည့်လည်
လောသောဥပစာမရှိသော။ ကုဋိ-ကုဋိကု။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု-
ထိုရဟန်းသည်။ ဝိပ္ပကထေ-ဆောက်လုပ်၍မပြီးမီ။ စေအာဂစ္ဆတိ-အကယ်

၍သာအံ့။ ဇေဝံသတိ-ဤသို့လှာသည်ရှိသော်။ တေဒသိက္ခန္ဓာ-ထိုရဟန်းသည်။ သာကုဋ်-ထိုကုဋ်ကို။ အညဿဝါ-တပါးသော သူ့အားလည်း။ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးအပ်၏။ ဘိဒ္ဓိတွာဝါ-ပျက်၍လည်း။ ပုန-တဘန်။ ကာတဗ္ဗာ-ပြုအပ်၏။ အညဿဝါ-တပါးသော သူ့အားလည်း။ နောစေဒဒေယျ-အကယ်၍မပေးငြားအံ့။ ဘိဒ္ဓိတွာဝါ-ပျက်၍လည်း။ ပုန-တဘန်။ နောစေကာရေယျ-အကယ်၍မပြုငြားအံ့။ ခိန္နံ-နှစ်ချက် ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဇနံ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (၁)။ သာရဗ္ဗံ-ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋ်-ကုဋ်ကို။ ကရေန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဇနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (၂)။ အနာရဗ္ဗံ-ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ကုဋ်-ကုဋ်ကို။ ကရေန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဇနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေငါ၏။ ကုဋ်-ကုဋ်ကို။ ကရေထ-ပြုကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ-ကိုယ်တိုင်ထွန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ တဿဘိက္ခုနေ-ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိကဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီးသော ကုဋ်ယာရှိသော။ ပမာဏံကံ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အနာရဗ္ဗံ-ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ကုဋ်-ကုဋ်ကို။ ကရေန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ အတ္တနာ-မိမိသည်။ ဝိပဿတံ-ဆောက်လုပ်၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ-မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ-ပြီးဆုံးစေအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ အတ္တနာ-မိမိသည်။ ဝိပဿတံ-ဆောက်လုပ်၍မပြီးသေးသည်ကို။ ပရေဟိ-တပါးသော သူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ-ပြီးဆုံးစေအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပရေဟိ-တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိပဿတံ-ဆောက်လုပ်၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ-မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ-ပြီးဆုံးစေအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပရေဟိ-တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိပဿတံ-ဆောက်လုပ်၍မပြီးသေးသည်ကို။ ပရေဟိ-တပါးသောသူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ-ပြီးဆုံး

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

စေအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အပတ်သို့-အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရှေ့ကံ ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ လေဏေ-လိုက်၌လည်းကောင်း။
 ဂုဟာယ-ဂုဋ်လည်းကောင်း။ တိဏကုဋိယာ-မြက်ကုဋ်၌လည်းကောင်း။ အနာ
 ပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အညဿ-တပါးသောသူ၏။ အတ္တယ-အကျိုးငှါ။
 ကာရာပေန္တဿ-ပြုစေသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဝါသာ
 ဂါရိ-နေရာကျောင်းကို။ ဌပေတွာ-ထား၍။ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောမီးတင်း
 ကုန်စီသည်၌။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ-ရှူးသောရဟန်း
 အားလည်းကောင်း။ အာဒိကဋိကဿ-အစ၌အမှုရှိသော ရဟန်းအားလည်း
 ကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ- ဤသည်လျှင် ပဒဘာဇနိ
 အပြီးတည်း။ ။ ဆဋ္ဌံ-မြောက်ချမြောက်သော။ ကုဋိကာရသံဃာဒိသေသံ-
 ကုဋိကာရ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။

၇ - ဝိဟာရကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန။ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ကောသဗ္ဗိယံ- ကောသဗ္ဗိပြည်၌။ စောသိတာရာမေ-စောသိ
 တာရုံကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟရတိ- နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန-
 ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတောဆန္ဒဿ- အရှင်ဆန္ဒ၏။ ဥပဋ္ဌာကော-အလုပ်အ
 ကျွေးဖြစ်သော။ ဂမာပတိ-သူကြွယ်သည်။ အာယသ္မန္တဆန္ဒ-အရှင်ဆန္ဒကို။
 ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဝိဟာရဝတ္ထု- ကျောင်းယာကို။ ဇာနာဟိ-သိလော။
 အယုဿ-အရှင်ဘုရား၏။ အတ္တယ-အကျိုးငှါ။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။
 ကာရာပေဿာမိ-ပြုစေအံ့။ ဣတိဇေဝံစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-
 လျှောက်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဆန္ဒော- အရှင်ဆန္ဒသည်။ ဝိ
 ဟာရဝတ္ထု- ကျောင်းယာကို။ သာဓေန္တော- သုန်သင်သည်ရှိသော်။
 အညတရံ-မထင်ရှားသော။ ဂါမပူဇိတံ- ရှာသည်ပူဇော်အပ်သော။ နိဂမပူ
 ဇိတံ- နိဂုံးသည်ပူဇော်အပ်သော။ နဂရပူဇိတံ- မြို့သည်ပူဇော်အပ်သော။
 ဇနပဇပူဇိတံ-ဇနပုဒ်သည်ပူဇော်အပ်သော။ ရဋ္ဌပူဇိတံ- တိုင်းသည်ပူဇော်
 အပ်သော။ စေကိယဂုက္ခံ-အရိအသေပြုအပ်သောသစ်ပင်ကို။ ဆေဒါပေတိ-
 ဖြတ်နှံ့၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-
 ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဗရိဗရ ကြံသော စကားကို ဆိုကုန်၏။ ကိ
 ဥဇ္ဈာယန္တိ- အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိဝိယုန္တိ- အဘယ်သို့ရှုတ်

ချကုန်သည်။ ကိဝိပါစေန္ဒြိ-အဘယ်သို့ဖရဲကြဲသောစကားကိုဆိုကုန်
 သနည်း။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သကျပုတ္တိယာ-သာကီဝင်မင်း
 တရားဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ-ရဟန်းတို့သည်။ ဂါမပူ
 ဇိတံ-ရွာသည်ပူဇော်အပ်သော။ နိဂမပူဇိတံ-နိဂုံးသည်ပူဇော်အပ်သော။
 နဂရပူဇိတံ-မြို့သည်ပူဇော်အပ်သော။ ဇနပဒပူဇိတံ-ဇနပုဒ်သည်ပူဇော်အပ်
 သော။ ရဗ္ဗပူဇိတံ-တိုင်းသည်ပူဇော်အပ်သော။ စေတိယရက္ခံ-အရိုအသေ
 ပြုအပ်သောသစ်ပင်ကို။ ဆေဒါပေဿန္တိနာမ-ဖြတ်စေကုန်သနည်း။ ဣတိ-
 ဤသို့။ တရသော ဣန္ဒြေရှိသော။ ဇိဝံ-သတ္တဝါကို။ သကျပုတ္တိယာ-သာကီ
 ဝင်မင်းတရားဘုရား သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ-ရဟန်းတို့သည်။
 ဝိဟောဓဋ္ဌန္တိ-ဗုဒ္ဓ်းဆဲကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ-
 ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္ဒြိ-ဖရဲကြဲသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိနာမ-ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယျန္တိနာမ-ရှုတ်ချကုန်သော-
 ဝိပါစေန္ဒြိနာမ-ဖရဲကြဲသောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံမနုဿာနံ-
 ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသောသံခေါ-ကြားကုန်သည်သာလျှင်
 တည်း။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိဗ္ဗာ-အလှိုင်းကုန်၏။
 တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကံထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာယ
 သ္မာဆန္ဒော-အရှင်ဆန္ဒသည်။ ဂါမပူဇိတံ-ရွာသည်ပူဇော်အပ်သော။ (ပ)။
 ရဗ္ဗပူဇိတံ-တိုင်းသည်ပူဇော်အပ်သော။ စေတိယရက္ခံ-အရိုအသေပြုအပ်
 သောသစ်ပင်ကို။ ဆေဒါပေဿတိနာမ-ဖြတ်စေကုန်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္ဒြိ-ဖရဲကြဲသော
 စကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေတမတ္တံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရော
 စေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဆန္ဒ-ဆန္ဒ။ တံ-သင်သည်။ ဂါမပူဇိတံ-ရွာ
 သည်ပူဇော်အပ်သော။ (ပ)။ ရဗ္ဗပူဇိတံ-တိုင်းသည်ပူဇော်အပ်သော။ စေတိ
 ယရက္ခံ- အရိုအသေပြုအပ်သောသစ်ပင်ကို။ ဆေဒါပေသိ- ဖြတ်စေ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ကိချ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။
 ဣတိ-ဤသို့။ ပဗ္ဗိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဗာပုရိသ-မင်းဖိုလ်မှ
 သချည်းနှီးသောယောက်ျား။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တံ-သင်
 သည်။ ဂါမပူဇိတံ-ရွာသည်ပူဇော်အပ်သော။ နိဂမပူဇိတံ-နိဂုံးသည်ပူဇော်

ဝိဟာရကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

အပ်သော။နဂရပူဇိတံ-မြို့သည်ပူဇော်အပ်သော။ဇနပဒပူဇိတံ-ဇနပုဒ်သည် ပူဇော်အပ်သော။ ရဗ္ဗပူဇိတံ-တိုင်းသည်ပူဇော်အပ်သော။စေတီယရက္ခံ-အရို အသေပြုအပ်သောသစ်ပင်ကို။ ခေဝဒါပေဿတိနာမ-ဖြတ်စေတီသနည်း။ မောစာပုဂ္ဂိုလ်-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောသေဇယောကျာ်း။ မနုဿာ-လူတို့ သည်။ ရက္ခတ္ထိ-သစ်ပင်၌။ ဇီဝသညိနော-အသက်ရှိ၏ဟုအမှတ်ရှိကုန်၏။ မောစာပုဂ္ဂိုလ်။ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောဇယောကျာ်း။ ဇေတံ-ဤအမှုအရာ သည်။အပ္ပသန္နာနံ-။ မကြည်ညိုကုန်သေးသော သူတို့အားလည်း။ ပဿ ဇာယံ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။(ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေ ဉ္စပန-ဤသို့လျှင်။ဣမံသိက္ခာပဒံ။ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်း ပြုကြကုန်လော။ ကံဥဒ္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ။ မဟာလ္လကံ-ကြီးသော။သဿာမိကံ-ဆောင်လုပ်သူအရှင်ရှိသော။အတ္တုဒ္ဓေ သံ-မိမိဟုဆိုအပ်သောဗျည်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကာရယမာနေန-ပြုလိုသော။ဘိက္ခုနာပန-ရဟန်းသည်ကား။ဘိက္ခု-ရဟန်း တို့ကို။ဝတ္ထုဒေသနာယ-ကျောင်းယာကိုကြားခြင်းငှါ။ အဘိနေတဗ္ဗာ-ပင့် ဆောင်အပ်ကုန်၏။ တေဟိဘိက္ခုဟိ-ထိုရဟန်းတို့သည်။အနာရဗ္ဗံ-ပိုးရှိခြေ ပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွဉ့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ဝတ္ထု-ကျောင်ယာကို။ဒေသတဗ္ဗံ- ကြားအပ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သာရဗ္ဗံ-ပိုးရှိခြေပုန်းစသော ဘေးရန်ရှိ သော။ အပရိက္ကမနေ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ၊ ထွဉ့်လည်လောက် သောဥပစာမရှိသော။ ဝတ္ထုသ္မိံ- ကျောင်းယာ၌။ မဟာလ္လကံ- ကြီးသော။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ စေကာရေယျ-အကယ်၍ပြုစေခြားအံ့။ ဘိက္ခုဝါ- ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဝတ္ထုဒေသနာယ- ကျောင်းယာ ကိုကြား ခြင်းငှါ။ စေအနဘိနေယျ- အကယ်၍မ ပင့်ဆောင်ခြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်းအား။ ဝံစာ ဒိသေသော- ဝံစာဒိသိသ် အမည် ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော- အာပတ်အပေါင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်း ပြုကြကုန်လော။ ။မဟာလ္လကောနာမ- မဟာလ္လကံမည်သည်ကား။ သဿာမိကော- ဆောင်လုပ်သူအရှင် ရှိသော။ ဝိဟာရော-ကျောင်းကို။ ဝဂ္ဂတိ-ဆိုအပ်၏။ ဝိဟာရေနာမ-ဝိဟာရမည် သည်ကား။ ဥလ္လိတ္တောဝါ- အတွင်း၌လိမ်ကျံအပ်သည်လည်းကောင်း။အဝ လိတ္တောဝါ-အပ၌လိမ်းကျံ အပ်သည်လည်းကောင်း။ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တောဝါ- အတွင်းအပလိမ်းကျံအပ်သည်လည်းကောင်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ကာရယမာ

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ

နေနာတိ-ကာရယမာနေနဟူသည်ကား။ကရောဇ္ဇောဝါ။ ကိုယ်တိုင်ပြုသော
 ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ကာရာပေဇ္ဇောဝါ- သူတပါးကိုပြု စေသော
 ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ သဿာမိကန္တိ- သဿာမိကံ ဟူသည်ကား။
 အညော- တပါးသော။ ကောရိ- တစုံတယောက်သော။ ဣတ္ထိဝါ-မိန်းမသည်
 လည်းကောင်း။ပုရိသောဝါ- ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း။ဂဟဋ္ဌောဝါ-
 လူသည်လည်းကောင်း။ ဗဗ္ဗဇိတောဝါ- ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ သာမိ
 ကော-အရှင်သည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။အတ္တုဒ္ဓေသန္တိ-အတ္တုဒ္ဓေသံ ဟူသည်
 ကား။အတ္တုဒ္ဓေ-မိမိ၏။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။ဘိက္ခု၊အဘိနေတဗ္ဗာဝတ္ထုဇေ
 သနာယာတိ-ဘိက္ခု၊အဘိနေတဗ္ဗာဝတ္ထုဒေသနာယဟူသည်ကား။ဝိဟာရကာ
 ရကေန- ကျောင်းကိုပြုလိုသော။တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ဝိဟာရ
 ဝတ္ထု- ကျောင်းယာကို။သောဇေတွာ- သုခိသင်၍။ သံဃံ-သံဃာသို့။ ဥပ
 သဟံမိတွာ-ကပ်၍။ ဇကံသံဇကေသ္မိံ အံသေ- လက်ဝဲတဘက်ပန်းထက်၌။
 ဥတ္တရာသင်္ဂံ - ကိုယ်ဝတ်စမှတ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ဂုဗ္ဗာနံ- သီ
 တင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ပါဒေ-၊ခြေတို့ကို။ ဝန္တိတွာ-
 ရှိခိုး၍။ဥက္ကုဒ္ဓိကံ- ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ- ထိုင်နေ၍။အဇ္ဇလိ- လက်
 အုပ်ကို။ပဂ္ဂဟေတွာ-ချီ၍။ဇေ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-
 ဖြစ်ရာ၏။ကိ-အဘယ်သို့။ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။အဿ-ဖြစ်ရာသနည်း။
 ဘန္တေ-အရှင်ထုရားတို့။အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။သဿာမိကံ- ဆောက်သူ
 အရှင်ရှိသော။ အတ္တုဒ္ဓေသံ- မိမိဟုဆိုအပ်သော ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိ
 သော။မဟလ္လကံ-ကြီးသော။ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ကတ္တုကာမော- ပြုခြင်းငှါ
 အလိုရှိပါ၏။ဘန္တေ-အရှင်ထုရားတို့။သောအဟံ- ထိုအကျွန်ုပ်သည်။သံဃံ-
 သံဃာကို။ဝိဟာရဝတ္ထု၊ဩဇောကနံ-ကျောင်းယာကိုကြည့်ခြင်းကို။ ယာ
 စာမိ-တောင်းပန်ပါ၏။ဇုတိဇေ-ဤသို့။ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။အဿ- ဖြစ်
 ရာ၏။ဒုတိယန္တိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ယာစိတဗ္ဗာ- တေ့ခင်းပန်အပ်၏။ တ
 တိယန္တိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာစိတဗ္ဗာ-တောင်းပန်အပ်၏။ သဗ္ဗော-
 အလုံးစုံသော။သံဇော-သံဃာသည်။ဝိဟာရဝတ္ထု-ကျောင်းယာကို။ ဩ
 ဇောကေတု-ကြည့်ခြင်းငှါ။သစေဥဿဟတိ- အကယ်၍စွမ်းနိုင်အံ့။ ဇေ
 သတိ-ဤသို့စွမ်းနိုင်သည်ရှိသော်။သဗ္ဗေန-အလုံးစုံသော။သံဇေန-သံဃာ
 သည်။ဩဇောကေတု-ကြည့်အပ်၏။သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော။သံဇော-သံ
 ဇာသည်။ဝိဟာရဝတ္ထု-ကျောင်းယာကို။ ဩဇောကေတု ကြည့်ခြင်းငှါ။
 နောစေဥဿဟတိ-အကယ်၍မစွမ်းနိုင်အံ့။ဇေသတိ- ဤသို့မစွမ်းနိုင်သည်

ဝိဟာရကောရ-သိက္ခာပုဒ်။

ရှိသော်။ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌။ ယေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သာဓုန္တံ - ပိုး
ရှုခြင်းပုဒ်စသောစားရန်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ အနာရန္တံ - ပိုးရှုခြင်းစ
သော ဘေးရန်မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ သပရိက္ခမနံ- နွားနှစ်ကောင်က
သောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည် လောကံသော ဥပစာရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။
အပရိက္ခမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောသောဥပစာမ
ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိတံ-သိခြင်းငှါ။ ဗျတ္တာ။ လိပ်မာကုန်သည်။ ပဋိဗ
လာ-စွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ နောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့ကို။
ဇောဓိတွာ-တောင်းပန်၍။ သမ္မန္တိတဗ္ဗာ-သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်း
တို့။ ဝေဗ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ သမ္မန္တိတဗ္ဗာ-သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ကံ သမ္မန္တိတဗ္ဗာ-
အဘယ်သို့ သမုတ်အပ်ကုန်သနည်း။ ဗျတ္တေန-လိပ်မာသော။ ပဋိဗလေန-
စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ သံစော-သံဃာကို။ ဥာပေတဗ္ဗော-
သိစေအပ်၏။ ကံ ဥာပေတဗ္ဗော-အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်း။ ။ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရားတို့။ သံစော-သံဃာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။
သုဏာတု-နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္နာမေ- ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု-
ဤရဟန်းသည်။ သဿာမိကံ- ဆော်လုပ်သူအရှင်ရှိသော။ အတ္ထုဒ္ဓေသံ-
မိမိဟုဆိုအပ်သော ညွှန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ မဟလ္လကံ- ကြီးသော။
ဝိဟာရံ - ကျောင်း ကို။ ကတ္တုကာမေ- ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ သော
ဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ သံဗံ- သံဃာကို။ ဝိဟာရဝတ္ထု ဩလော
ကနံ-ကျောင်းယာကိုကြည့်ခြင်းကို။ ယာစတိ-တောင်းပန်၏။ သံဗာသာ-
သံဃာအား။ ပတ္တကလ္လံ-ကျောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ-
အကယ်၍ဖြစ်အံ့ ။ ဝေသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံစော-သံဃာသည်။
ဣတ္ထန္နာမေ-ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္နာမေ-ဤအမည်ရှိသည်
လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ ဣတ္ထန္နာမေ-ဤအမည်ရှိသော။
ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ ဝိဟာရဝတ္ထု-ကျောင်းယာကို။ ဩလောကေတံ-
ကြည့်ခြင်းငှါ။ သမ္မန္တေဗျ-သမုတ်ရာ၏။ ဘော-ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ-သိစေ
ခြင်းတည်း။ ။ ဘန္တေ-အရှင် ဘုရားတို့။ သံစော-သံဃာသည်။ မေ-
အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္နာမေ-
ဤအမည်ရှိသော။ အယံ ဘိက္ခု-ဤရဟန်းသည်။ သဿာမိကံ-ဆော်လုပ်သူ
အရှင်ရှိသော။ အတ္ထုဒ္ဓေသံ-မိမိဟုဆိုအပ်သောညွှန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။
မဟလ္လကံ-ကြီးသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကတ္တုကာမေ-ပြုခြင်းငှါ
အလိုရှိ၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ သံဗံ-သံဃာကို။ ဝိဟာရဝတ္ထု

ဩဇာကန်-ကျောင်းယာကိုကြည့်ခြင်းကို။ ယါစတိ-တောင်းပန်၏။ သံဇော-
သံဇာသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဗ္ဗ-ဤအမည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္ဒာမဗ္ဗ-
ဤအမည်ရှိသည် လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤ
အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော- ရဟန်း၏။ ဝိဟာရဝတ္ထု- ကျောင်းယာကို။
ဩဇာကေတု-ကြည့်ခြင်းငှါ။ သမ္ပန္တိ-သမုတ်၏။ ယဿအာယသ္မတော-
အကြင် အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿစ-ဤအမည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။
ဣတ္ထန္ဒာမဿစ-ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့ကို။
ဣတ္ထန္ဒမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ ဝိဟာရဝတ္ထု-
ကျောင်းယာကို။ ဩဇာကေတု-ကြည့်ခြင်းငှါ။ သမ္ပန္တိ-သမုတ်ခြင်းကို။
ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ သော-ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။
အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ-အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ-မနှစ်သက်အပ်။
သော-ထိုအရှင်သည်။ ဘာသေယျ-ဆိုရာ၏။ သံဇောန-သံဇာသည်။
ဣတ္ထန္ဒာမောစ-ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္ဒာမောစ- ဤအမည်
ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်
ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ ဝိဟာရဝတ္ထု-ကျောင်းယာကို။ ဩဇာ
ကေတု-ကြည့်ခြင်းငှါ။ သမ္ပတံ-သမုတ်အပ် ကုန်ပြီ။ သံဇာဿ-သံဇာ
သည်။ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်။
တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ တဝိတဗ္ဗ-ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ-ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေ
သဖြင့်။ ဧဝံ-ဤနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ-မှတ်ရ၏။ ဣတိ-ဤသို့။
ဥပတေဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ သမ္ပန္တိတဗ္ဗာ- သမုတ်အပ်ကုန်၏။
သမ္ပတေဟိ-သမုတ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ တေဟိဘိက္ခုဟိ-ထိုရဟန်းတို့သည်။
တတ္ထ-ထိုအရပ်သို့။ ဂတံ-သွား၍။ ဝိဟာရဝတ္ထု- ကျောင်းယာကို။ ဩဇာ
ကေတု-ကြည့်အပ်၏။ သာရမ္ဘိ-ပိုးရွခြပန်းစသောဘေးရန်ရှိသည်ကိုလည်း
ကောင်း။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွခြပန်းစသော ဘေးရန်မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။
သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွန်းလည်လောက်သောဥပ
စာရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်
ထွန်းလည်လောက်သော ဥပစာမရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိတဗ္ဗံ-သိ
အပ်၏။ သာရမ္ဘိ-ပိုးရွခြပန်းစသော ဘေးရန်ရှိသည်။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်
ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွန်းလည်လောက်သောဥပစာမရှိသည်။ သစေ
ဟောတိ-အကယ်၍ဖြစ်အံ့ ။ ဧဝံသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣ-ဤအရပ်
၌။ ဇာကရိ-မပြုလင့်။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော-ဆိုအပ်၏။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွခြပန်း

ဝိဟာရကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

စသောဘေးရန်မရှိသည်။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့် ထုည့်လည်လောဓာန်သော ဥပစာရှိသည်။ သစေဟောတိ-အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဝေဝသတိ-ဤစဉ်ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃာသမ္ဘာ- သံဃာအား။ အနာရန္တံ- ပျိုးရှုခြင်းစသောဘေးရန်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသောထည်းဖြင့် ထုည့်လည် လောဓာန်သော ဥပစာရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ အာရောစေတဗ္ဗံ-ကြားအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိအပ်၏။ ဝိဟာရကာရကေန-ကျောင်းကိုပြုတတ်သော။ ထေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ- သံဃာသို့။ ဥပသကံမိတ္တာ- ကပ်၍။ ဧကံသံဇကတ္ထိံ- အံသေ-လက်ဝဲတဘက်ပရံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂ- ကိုယ်ဝတ်စွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတော-ပြု၍။ စုစာနံ-သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေ-ခြေတို့ကို။ ဝန္တိတော-ရှိခိုး၍။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ-ဆောင့်ကြောင့်။ နိဝိဒိတော-ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဈတိ-လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတော-ရှိ၍။ ဝေဝ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ-အဘယ်သို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာသည်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ သဿာမိကံ-ဆော်လုပ်သူအရှင်ရှိသော။ အတ္ထုဋ္ဌေသံ- မိမိဟုဆိုအပ်သော ညွှန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ မဟလ္လကံ-ကြီးသော။ ဝိဟာရ- ကျောင်းကို။ ကတ္တုကာမေ-ပြုခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သောအဟံ-ဇနိအကျွန်ုပ်သည်။ သံဃံ- သံဃာကို။ ဝိဟာရဂတ္ထုဒေသနံ- ကျောင်းယာကိုကြားခြင်းကို။ ယာစာမိ-တောင်းပန်ပါ၏။ ဣတိဝေဝ- ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ဒုတိယမ္ဘိ နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း။ ယာစိတဗ္ဗာ- တောင်းပန်အပ်ကုန်၏။ တတိယမ္ဘိ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာစိတဗ္ဗာ-တောင်းပန်အပ်ကုန်၏။ ဗျတ္တေန-လိမ်မာသော။ ပဗ္ဗိဗလေန- စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ သံဃော-သံဃာကို။ ဥပပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ ကိံ ဥပပေတဗ္ဗော-အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော-သံဃာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုကာတု- နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္နာမေ- ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းသည်။ သဿာမိကံ-ဆော်လုပ်သူအရှင်ရှိသော။ အတ္ထုဋ္ဌေသံ-မိမိဟုဆိုအပ်သောညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ရှိသော။ မဟလ္လကံ- ကြီးသော။ ဝိဟာရ-ကျောင်းကို။ ကတ္တုကာမေ-ပြုခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ-သံဃာကို။ ဝိဟာရဂတ္ထုဒေသနံ-ကျောင်းယာကိုကြားခြင်းကို။ ယာစတိ-တောင်းပန်၏။ သံဃာသမ္ဘာ-သံဃာအား။ ပတ္တိကလ္လံ- လျှော်

ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ-အကဟံ၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ-
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဇော-သံဇာသည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိ
 သော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ ဝိဟာရဝတ္ထု- ကျောင်းယာကို။ ဒေသေယျ-
 ကြားရာ၏။ သော-ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ-သိစေခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ဘန္တေ-အရှင်
 တရားတို့။ သံဇော-သံဇာသည်။ မေ-ငါ၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာ
 တော်မူလော။ ဣတ္ထန္နာမော-ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းသည်။
 သဿာမိကံ- ဆောက်လုပ်သူအရှင်ရှိသော။ အတ္ထုဇ္ဈေသံ-မိမိဟု ဆိုအပ်
 သောဗ္ဗန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ မဟာလ္လကံ-ကြီးသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်း
 ကို။ ကတ္ထုကါမေ-ပြုခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ သံဇံ-
 သံဇာကို။ ဝိဟာရဝတ္ထု ဒေသနံ- ကျောင်းယာကို ကြားခြင်းကို။ ယာစတိ-
 တောင်းပန်၏။ သံဇော-သံဇာသည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု
 နော-ရဟန်း၏။ ဝိဟာရဝတ္ထု-ကျောင်းယာကို။ ဒေသေတိ-ကြား၏။ ယဿ
 အာယသ္မတော-အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု
 နော-ရဟန်း၏။ ဝိဟာရဝတ္ထုဿ-ကျောင်းယာကို။ ဒေသနာ-ကြားခြင်းကို။
 ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ သော-ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။
 အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ-အကြင် အရှင်သည်။ နက္ခမတိ-မနှစ်သက်အပ်
 သော-ထိုအရှင်သည်။ ဘာဇောယျ-ဆိုရာ၏။ ။ သံဇောန-သံဇာသည်။
 ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည် ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ ဝိဟာရ ဝတ္ထု-
 ကျောင်းယာကို။ ဒေသိတံ-ကြားအပ်ပြီ။ သံဇာဿ-သံဇာသည်။ ယသ္မာ-အ
 ကြင်ကြောင့်။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ- ထိုကြောင့်။ တုဏှိ-
 ဆိတ်ဆိတ် နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ- ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ- ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေ
 သဖြင့်။ ဧဝံ- ဤနှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ- မှတ်ရ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဥပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ ။ သာရမ္ဘန္နာမ- သာရမ္ဘ
 မည်သည်ကား။ ကိဝိဇ္ဇိကာနံဝါ- ပြွက်ဆိတ်တို့၏လည်း။ အာသယော-
 အမြဲ နေရာသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥပဝိကာနံဝါ- ခြံတို့၏ လည်း။
 အာသယော။ အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓန္တုရာနံဝါ။ ကြွက်တို့၏လည်း။
 အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အဟိနံဝါ- ခြေတို့၏လည်း။
 အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝိတ္ထိကာနံဝါ- ကင်းပုစွန်တို့
 ၏လည်း။ အာသယော- အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သန္တုပဒိနံဝါ-
 ကင်းခြေများတို့၏လည်း။ အာသယော- အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဟတ္ထိနံဝါ-ဆင်တို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

အသာသနံဝါ- မြင်းတို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ သိဟာနံဝါ- ခြင်္သေ့တို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဗျတ္တိနံပါ-ကျားထို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဒိဗိနံဝါ-သစ်တို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အတ္ထာနံဝါ-ဝံတို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တစ္ဆောနံဝါ-အောင်းတို့၏လည်း။ အာသယော- အမြဲနေ
 ရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ယေဒသံကေသဉ္စိ-အမှတ်မရှိကုန်သော။ တိစ္ဆာန
 စာသံနံ-တိစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏာနံ-သတ္တဝါတို့၏။ အာသယော- အမြဲ
 နေရာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗဉ္စူဒ္ဓိသိတံဝါ- ကော်ခင်းကိုမှီသည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အပရဇ္ဈာနိသိတံဝါ-ပဲခင်းကိုမှီသည်လည်း။ ဟေတိ-ဖြစ်၏။
 အတ္တုတ္တိတနိသိတံဝါ-ခိုးသူသတ်ရာ နှောင်အိမ်ကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ အါဗါတနိသိတံဝါ-လူသတ်ရာသင်းရှိုင်းကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ သုဿနနိသိတံဝါ-သူကောင်ပုပ်ဖြူရာသုသာန်ကိုမှီသည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥယျာနနိသိတံဝါ-ဥယျာဉ်ကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ရာဇဝတ္ထုနိသိတံဝါ- မင်းနေရာကို မှီသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 ဟတ္ထိသာဇာနိသိတံဝါ-ဆင်တင်းကုတ်ကိုမှီသည်လည်း။ ဟေတိ-ဖြစ်၏။
 အသာသာဇာနိသိတံဝါ- မြင်းတင်းကုတ်ကို မှီသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဗန္ဓနာဂါရနိသိတံဝါ-နှောင်အိမ်ကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ပါနာဂါရနိသိတံဝါ- သေတင်းကုတ်ကို မှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 သူနနိသိတံဝါ- အမဲသတ်တင်းကုတ်ကို မှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ရတ္တာနိသိတံဝါ။ လမ်းခရီးကိုမှီသည်လည်း။ ဟေတိ။ ဖြစ်၏။ စစ္စရနိသိတံဝါ-
 ခရီးဆုံကိုမှီသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သဘာနိသိတံဝါ- သဘင်ကိုမှီ
 သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံသရဏနိသိတံဝါ- ထုတ်ခြင်းလျှိုထွင်း
 သောခရီးကို မှီသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဧတံသဗ္ဗံ- ဤအလုံးစုံ
 သည်။ သာဓမ္မနံနာမ- သာဓမ္မမည်၏။ အပရိက္ကမနံနာမ-အပရိက္ကမနမည်
 သည်ကား။ ယထာယုက္ကေန- ကမြဲတိုင်းသော။ သကဗ္ဗေန- ၁။ ဖွည်းဖြင့်။
 အနုပရိဂန္တု-ထုည့်လည်၍သွားခြင်းငှါ။ သမန္တာ-ထက်ဝန်းကျင်မှ။ နိဿေ
 ဣယာ- ထန်းကျင်ထွေကားဖြင့်။ အနုပရိဂန္တု-ထုည့်လည်၍သွားခြင်းငှါ။
 နုသုက္ကာ- မတတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဧတံ-ဤဥပစာသည်။
 အပရိက္ကမနံနာမ- အပရိက္ကမနံမည်၏။ အနာဓမ္မနံနာမ- အနာဓမ္မမည်သည်
 ကား။ ကိပိလ္လိကာနံဝါ-မြွက်ဆိတ်တို့၏လည်း။ အာသယော-အမြဲနေရာသည်။

နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ သံသရဏနိသိတံဝါ- ထုတ်ခြင်းလျှင်ထွင်းသော
ခရီးကိုမှီသည်လည်း။နဟောတိ-မဖြစ်။ဇေတံသဗ္ဗံ- ဤအလုံးစုံသည်။ အနာ
ရန္တနာမ- အနာရန္တမည်၏။ သပရိက္ကမနံနာမ-သပရိက္ကမနမည်သည်ကား။
ယထာယုဒတ္တန-ကမြဲတိုင်းသော။သကဇေန- ထည်းဖြင့်။ အနုပရိဂန္တု-
ထည့်လည်၍သွားခြင်းငှါ။သမန္တာ-ထက်ဝန်းကျင်မှာနိသေဏိယာ- ထန်
ကျင်ထွေကားဖြင့်။ အနုပရိဂန္တု- ထည့်လည်၍သွားခြင်းငှါ။သက္ကာ-တတ်
ကောင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဇေတံ- ဤဥပစာသည်။ သပရိက္ကမနံ
နာမ- သပရိက္ကမနမည်၏။ ။မဟလ္လကောနာမ- မဟလ္လကမည်
သည်ကား။ သဿာမိကော-ဆောက်လုပ်သူအရှင်ရှိသော။ ဝိဟာရေ-
ကျောင်းကို။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ ဝိဟာရေနာမ-ဝိဟာရမည်သည်ကား။
ဥလ္လိက္ခောဝါ-အတွင်း၌လိမ်းကျံအပ်သည်လည်းကောင်း။ အဝလိက္ခောဝါ-
အပ၌လိမ်း ကျံအပ် သည်လည်းကောင်း။ ဥလ္လိက္ခာဝလိက္ခောဝါ- အတွင်း
အပလိမ်းကျံအပ်သည်လည်းကောင်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ကာရေယျာတိ-ကာ
ရေယျဟူသည်ကား။ ကရေတိဝါ-မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရေပေတိဝါ-
သူတပါး ကိုလည်းပြုစေအံ့။ ဘိက္ခုဝါအနုဘိနေယျဝတ္ထုဒေသနာယာတိ-
ဘိက္ခုဝါ အနုဘိနေယျဝတ္ထုဒေသနာယံ ဟူသည့်ကား။ ဥတ္တိဒုတိယေန-
ဥတ်လျှင်နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ကမ္ပေန- ကမ္မဝါစာဖြင့်။ဝိဟာရဝတ္ထု-
ကျောင်းယာကို။နဒေသပေတွာ-မကြားစေမူ၍။ကရေတိဝါ-မိမိမူလည်း
ပြုအံ့။ကာရေပေတိဝါ-သူတပါးကိုလည်းပြုစေအံ့။ ပယောဂေပယောဂေ-
လုံ့လတိုင်းလုံ့လတိုင်း၌။ ဒုက္ကဋ်-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ဇေတံ-တခုသော။
ဝိဇ္ဇာ-မြေဆိုင်သို့။အါနာဂတေ-မရောမီ။ ထုလ္လစ္စယဿ- ထုလ္လစ္စဦးအာပတ်
သို့။အာပတ္တိအာပစ္ဆန္နံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တသ္မိံဝိဇ္ဇေ-
ထိုမြေဆိုင်သည်။ အာဂတေ- ရောက်သည်ရှိသော်။ သံဃာဒိသေဿ-
သံဃာဒိသိတ်အာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပစ္ဆန္နံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။သံဃာဒိသေသောတိ-သံဃာဒိသေသောဟူသည်ကား။(ပ)။တေ နဝိ-
ထိုကြောင့်လည်း။သံဃာဒိသေသောတိ-သံဃာဒိသေသောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-
ဆိုအပ်၏။ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ အဒေဝိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သော
ကျောင်းယာရှိသော။သာရန္တု-မိုးရွာခြင်းပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။အပရိက္ကမ
နံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော
။ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ကရေတိ-ပြုအံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိတ်
အာပတ်နှင့်တကွ။ဒိန္နံ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ဒုက္ကဋ်- ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သို့။

ဝိဟာရကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သော ကျောင်းယာရှိသော။ သာရမ္မံ-ပိုးရွါခြံပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရေတိ-ပြုအံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သောကျောင်း ယာရှိသော။ အနာရမ္မံ- ပိုးရွါခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ် ကောင် ကသော ထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရေတိ-ပြုအံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ-မကြားအပ်သောကျောင်းယာရှိသော။ အနာရမ္မံ-ပိုးရွါခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရေတိ-ပြုအံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-ကြား အပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသော။ သာရမ္မံ-ပိုးရွါခြံပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရေတိ-ပြုအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-ကြား အပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသော။ အနာရမ္မံ-ပိုးရွါခြံပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရေတိ-ပြုအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။

ဒေဝိတဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသော။ အနာရမ္မံ-ပိုးရူ
 ခြံပန်းစသော ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသော
 ထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။
 ကရောဘိ-ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။
 ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိ-
 ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ အဒေဝိတဝတ္ထုကံ-
 မကြားအပ်သောကျောင်းယာရှိသော။ သာရမ္မံ-ပိုးရူခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိ
 သော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်
 သောဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိ
 သေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဗ္ဗိန္ဒူ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာ
 နံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာရမ္မံ-ပိုးရူခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်
 ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ-
 ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်အာ
 ပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္မံ- ပိုးရူခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။
 အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာ
 မရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန-
 သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာ
 ပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္မံ-ပိုးရူခြံပန်းစသော
 ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထည့်
 လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။
 သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ဝိဟာရံ-
 ကျောင်းကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိ-ကိုယ်တိုင်
 ညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ ဒေဝိတဝတ္ထုကံ-ကြားအပ်ပြီး
 သောကျောင်းယာရှိသော။ သာရမ္မံ- ပိုးရူခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပ
 ရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိ
 သော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဗ္ဗိန္ဒူ-နှစ်ချက်ကုန်သော
 ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာရမ္မံ-ပိုးရူခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ

ကုဒိုကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။
 ဝိဟာရုံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္မ-ပိုးရွ
 ခြေပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်း
 ဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရုံ-ကျောင်းကို။ က
 ရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္စန္ဒ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္မ-ပိုးရွခြေပုန်းစသော
 ဘေးရန် မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်ထည့်
 လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရုံ- ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-
 ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။
 ဝိဟာရုံ-ကျောင်းကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသိတိတ္တာ-
 ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကောစ-ကြားအပ်
 ပြီးသောကျောင်းယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္မောစ-ပိုးရွခြေပုန်းစသော
 ဘေးရန်မရှိသည် လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနောစ-နွားနှစ်ကောင်ကသော
 ထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသည် လည်းကောင်း။ ဟောတု-
 ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ နဝသမာဒိသတိ-ကိုယ်တိုင်လည်းမညွှန်း။ တဿဘိက္ခု
 နေဒ-ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတ ဝတ္ထုကံ-မကြားအပ်သော ကျောင်းယာ
 ရှိသော။ သာရမ္မ-ပိုးရွခြေပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်
 ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရုံ-
 ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာဒိသိသ်
 အာပတ်နှင့်တကွ။ ဧန္တိ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗနံ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်
 တို့သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။
 သာရမ္မ- ပိုးရွခြေပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်
 ကသောထည်းဖြင့် ထည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရုံ-
 ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန- သံဃာ ဒိသိသ်
 အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဗ္ဗ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္စန္ဒ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။အနာရမ္မ- ပိုးရွခြေပုန်း
 စသော ဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင် ကသောထည်း
 ဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရုံ-ကျောင်းကို။ ကရော
 န္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့် တကွ။ ဒုက္က
 ဋ္ဌဗ္ဗ-ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-

ဖြစ်၏။(ပ)။ ။အနာရမ္ဘ-ပိုးရှုခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။သပရိက္ကမနံ-
 နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွဉ်းလည်လောသောဥပစာရှိသော။ ဝိဟာ
 ရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။သံဃာဒိသေသံသံ-သံဃာဒိသိသံ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
 ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။မေ-ငါ၏။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောထ- ပြုကုန်
 လော။ဣတိ-ဤသို့။သမာဒိသိတွာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။
 ဒေသိတဝတ္ထုကောစ-ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသည်လည်းကောင်း။
 အနာရမ္ဘာစ-ပိုးရှုခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိသည် လည်းကောင်း။ သပရိက္က
 မနောစ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထွဉ်းလည်လောက်သော ဥပစာ
 ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ နုစသမာဒိသတိ-
 ကိုယ်တိုင်လည်းမညွှန်း။တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ဒေသိတဝတ္ထုကံ-
 ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသော။သာရမ္ဘံ- ပိုးရှုခြံပန်းစသောဘေးရန်
 ရှိသော။အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွဉ်းလည်လောသော
 ဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ နိန္ဒံ-နှစ်ချက်
 ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း
 သည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ ။သာရမ္ဘံ-ပိုးရှုခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။
 သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွဉ်းလည်လောက်သောဥပစာ
 ရှိသော။ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌိအာ
 ပတ်သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ ။အနာ
 ရမ္ဘံ-ပိုးရှုခြံပန်းစသော ဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်က
 သောထွန်းဖြင့်ထွဉ်းလည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်း
 ကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ ။ အနာရမ္ဘံ-ပိုးရှုခြံပန်း စသော
 ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့်ထွဉ်းလည်
 လောသောဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။အနာ
 ပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။မေ-ငါ၏။ဝိဟာရံ-ကျောင်း
 ကို။ကရောထ-ပြုကုန်လော။ဣတိ-ဤသို့။သမာဒိသိတွာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။
 ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။ဒေသိတဝတ္ထုကောစ- ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိ
 သည်လည်း ကောင်း။ အနာရမ္ဘာစ- ပိုးရှုခြံပန်း စသော ဘေးရန်မရှိ
 သည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနောစ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်း
 ဖြင့် ထွဉ်းလည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု-

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိစ- ကိုယ်တိုင်လည်း ညွှန်း၏။ တဿ
 သိက္ခာနော- ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတ ဝတ္ထုကံ- မကြား အပ်သော
 ကျောင်းယာ ရှိသော။ သာရမ္ဘာ- ပိုးရူ ခြံပန်းစသောဘေးရန် ရှိသော။
 အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထည်းဖြင့်- ထည့်လည်လောက်သော
 ဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်၏။ သောသိက္ခာ- ထို
 ရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ အဒေသိတဝတ္ထုကော- မကြားအပ်သောကျောင်း
 ယာရှိသော။ သာရမ္ဘာ- ပိုးရူ ခြံပန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနော-
 နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။
 ဝိဟာရေ-ကျောင်းကို။ ကရိယတိကိရ- ပြုအပ်သတတ်။ ဣတိ-ဤသို့။ သုကာ
 တိ- ကြား၏။ တေနာသိက္ခာနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။
 ဂန္တုဗ္ဗိ- သွားအပ်၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကောစ- ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာ
 ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာစ- ပိုးရူခြံပန်းစသော ဘေးရန်ရှိသည်
 လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနောစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည်
 လောက်သောဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။
 နုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ (ပ)။ ဒေသိတဝတ္ထု
 ကောစ- ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာစ
 ပိုးရူ ခြံပန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ နုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ (ပ)။ ဒေသိ
 တဝတ္ထုကောစ- ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသည်လည်းကောင်း။ သ
 ပရိက္ကမနောစ- နွားနှစ်ကောင်ကသောထည်းဖြင့်ထည့်လည် လောက်သော
 ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ နုတောဝါ-
 တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ (ပ)။ ဒေသိတဝတ္ထုကော-
 ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။
 နုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟောတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ သာမံဝါ- ကိုယ်
 တိုင်လည်း။ နောစေဂစ္ဆေယျ- အကယ်၍မသွားငြားအံ့။ နုတံဝါ- တမန်ကို
 လည်း။ နောစေပဟိဏေယျ- အကယ်၍မစေခိုင်းငြားအံ့။ နုက္ကဋ္ဌဿ- နုက္ကဋ္ဌ
 အာပတိသို့။ အာပတ္တိအာပန္နံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ သိက္ခာ-
 ရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော။ ဣတိ-
 ဤသို့။ သမာဒိသိတွာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထု
 ကောစ- ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘာစ-
 ပိုးရူခြံပန်းစသောဘေးရန် မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနောစ- နွားနှစ်

ကောင် ကသော့ထွန်းဖြင့် ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း
 ကောင်း။ဟောတု-ဖြစ်စေ။ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိသတိစ- နိဂဟ်တိုင်လည်း
 ညွှန်း၏။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီး
 သောကျောင်းယာရှိသော။ သာရမ္ဘ- ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပ
 ရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော့ထွန်းဖြင့် ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိ
 သော။ ဝိဟာရံကျောင်းကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
 သည်။ မေ- ငါ၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကော- ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိ
 သော။ သာရမ္ဘော - ပိုးရွခြပုန်း စသောဘေးရန် ရှိသော။ အပရိက္ကမနေော-
 နွားနှစ်ကောင် ကသော့ထွန်းဖြင့် ထွဉ်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိ
 သော။ ဝိဟာရော- ကျောင်းကို။ ကရိယတိ ကိရ- ပြုအပ် သတတ်။
 ဣတိ- ဤသို့။ သုဏာတိ- ကြား၏။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။
 သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ- သွားအပ်၏။ အနာရမ္ဘောစ- ပိုးရွ
 ခြပုန်းစသော ဘေးရန်မရှိ သည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနေောစ- နွား
 နှစ်ကောင်ကသော့ ထွန်းဖြင့် ထွဉ်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်
 လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒုတောဝါ- တမန်ကို
 လည်း။ ပါဟေတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ (ပ)။ အနာရမ္ဘော- ပိုးရွခြပုန်း စသော
 ဘေးရန်မရှိသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။
 ပါဟေတဗ္ဗော-- စေခိုင်းအပ်၏။ (ပ)။ သပရိက္ကမနေော- နွားနှစ်ကောင် ကသော့
 ထွန်းဖြင့်ထွဉ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ဒုတောဝါ- တမန် ကိုလည်း။ ပါဟေ တဗ္ဗော- စေခိုင်း အပ်၏။
 အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ မေ- ငါ၏။ ဝိဟာရံ- ကျောင်း
 ကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော့။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိတ္တာ- ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။
 ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထု ကောစ- ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာ
 ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘောစ- ပိုးရွခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်
 လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနေောစ- နွားနှစ်ကောင် ကသော့ထွန်းဖြင့်ထွဉ်
 လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ သမာဒိသတိစ- ကိုယ်တိုင် လည်းညွှန်း၏။ တဿ ဘိက္ခုနော-
 ထို ရဟန်း၏။ အဒေသိတ ဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သော ကျောင်းယာ
 ရှိသော။ သာရမ္ဘ- ပိုးရွ ခြပုန်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-
 နွားနှစ်ကောင် ကသော့ထွန်းဖြင့် ထွဉ်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိ
 သော။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရကနံ- ပြုကုန်

ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်

သောရဟန်းတို့အား။ တိဏ္ဍိ- သုံးချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ သာဓုမ္ဘိ- ပိုးရွဲခြံပုန်းစသော ဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထွဋ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဗွိန္ဒူ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ အနာရမ္ဘိ- ပိုးရွဲခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထွဋ်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဗွိန္ဒူ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ အနာရမ္ဘိ- ပိုးရွဲခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထွဋ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ သိက္ခာ- ရဟန်းသည်။ ဝေ- ငါ၏။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ ကရောထ- ပြုကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသိက္ခာ- ကိုယ်တိုင်ဥပဋ္ဌာန်း၍။ ပက္ကမတိ- ဖဲသွား၏။ ဒေသိတဝတ္ထု ကောစ- ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသည်လည်းကောင်း။ အနာရမ္ဘိ- ပိုးရွဲခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရိက္ကမနောစ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထွဋ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ဣတိ- ဤသို့။ သမာဒိသတိစ- ကိုယ်တိုင်လည်းဥပဋ္ဌာန်း၏။ တဿသိက္ခာနော- ထိုရဟန်း၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသော။ သာဓုမ္ဘိ- ပိုးရွဲခြံပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထွဋ်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဗွိန္ဒူ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။ သာဓုမ္ဘိ- ပိုးရွဲခြံပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထွဋ်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ ကာရုကာနံ- ပြုကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။

အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွှါခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော၊ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်
ကသောထွန်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ-
ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ကာရူကာနံ- ပြုကုန်သောရဟန်းတို့အား။
ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွှါခြပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္က
မနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွန်းဖြင့် ထည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော။
ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်မသိ။ ။
ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ မေ-ငါ၏။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ ကရောထ- ပြုကုန်-
လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိထိတွာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖဲသွား၏။
တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ- မကြားအပ်သော
ကျောင်းယာ ရှိသော။ သာရမ္ဘိ- ပိုးရွှါ ခြပုန်း စသော ဘေးရန် ရှိသော။
အပရိက္ကမနံ-နွား နှစ်ကောင် ကသော ထွန်းဖြင့် ထည့်လည်လောက် သော
ဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု-
ထိုရဟန်းသည်။ ဝိပ္ပကထေ -ဆောက်လုပ်၍ မပြီးမီ။ စေအာဂစ္ဆတိ-
အကယ်၍သာအံ့။ ဝေံသတိ-ဤသို့သာသည်ရှိသော်။ တေနဘိက္ခုနာ-ထို
ရဟန်းသည်။ သောဝိဟာရေ-ထိုကျောင်းကို။ အညဿဝါ-တပါးသောသူ
အားလည်း။ ဒါတဗ္ဗော-ပေးအပ်၏။ ဘိန္ဒိတွာဝါ-ပျက်၍လည်း။ ပုန-တတန်။
ကာတဗ္ဗော-ပြုအပ်၏။ အညဿဝါ-တပါးသောသူအားလည်း။ နေစေ
ဒဒေယျ-အကယ်၍မပေးငြားအံ့။ ဘိန္ဒိတွာဝါ-ပျက်၍လည်း။ ပုန-တတန်။
နေစေကာရေယျ-အကယ်၍မပြုစေငြားအံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာ
ဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ခိန္တိ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်
တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ ။
သာရမ္ဘိ-ပိုး ရွှါခြပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်က
သောထွန်းဖြင့်ထည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။
ကရောန္တိ- ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။
ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း သည်။
ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ အနာရမ္ဘိ-ပိုးရွှါ ခြပုန်း စသော ဘေးရန် မရှိသော။
အပရိက္ကမနံ- နွားနှစ် ကောင်ကသော ထွန်းဖြင့်ထည့် လည်လောက် သော
ဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေ
သေန- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ ။ အနာရမ္ဘိ

ဝိဟာရကောသလသိက္ခာပုဒ်။

ပိုးရွဲခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ- နွားနှစ်ကောင်ကသော
 ထွင်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။
 ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာ
 ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။
 မေ-ငါ၏။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောထ-ပြုကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမာဒိ
 သိတွာ-ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍။ ပက္ကမတိ-ဖွဲ့သွား၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း
 ၏။ ဒေသိတဝတ္ထုကံ- ကြားအပ်ပြီးသောကျောင်းယာရှိသော။ သာရေန္တံ-
 ပိုးရွဲခြံပုန်းစသောဘေးရန်ရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသောထွင်း
 ဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရော
 န္တိ-ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ ဝိပဿတေ-ဆောက်လုပ်၍
 မပြီးမီ-စေအာဂ္ဂတ္တိ-အကယ်၍လားအံ့။ ဧဝံသဏိ-ဤသို့သာသည်ရှိသော်။
 တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သေ ဝိဟာရော-ထိုကျောင်းကို။ အည
 သာဝါ- တပါးသောသူအားလည်း။ ဒါတဗ္ဗော-ပေးအပ်၏။ ဘိဒ္ဓိတွာဝါ-
 ဖျက်၍လည်း။ ပုန-တဘန်။ ကာတဗ္ဗော-ပြုစေအပ်၏။ အညဿဝါ-တပါး
 သောသူအားလည်း။ နောစေဒဗေယျ-အကယ်၍မပေးငြားအံ့။ ဘိဒ္ဓိတွာဝါ-
 ဖျက်၍လည်း။ ပုန-တဘန်။ နောစေကာရေယျ-အကယ်၍မပြုစေငြားအံ့။ ဓိန္ဒူ-
 နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ ။ သာရေန္တံ-ပိုးရွဲခြံပုန်းစသော
 ဘေးရန်ရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော ထွင်းဖြင့်ထွည့်လည်
 လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရံ- ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏(ပ)။ ။ အနာရေန္တံ-ပိုးရွဲခြံပုန်းစသောဘေးရန်မရှိသော။ အပရိက္ကမနံ-
 နွား နှစ် ကောင်ကသောထွင်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာမရှိသော။
 ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ်အာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ ။ အနာရေန္တံ-
 ပိုးရွဲခြံပုန်းစသော ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ-နွားနှစ်ကောင်ကသော
 ထွင်းဖြင့်ထွည့်လည်လောက်သောဥပစာ ရှိသော။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို။
 ကရောန္တိ-ပြုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ အတ္တနာ-မိမိသည်။
 ဝိပဿတံ- ဆောက်လုပ်၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ-မိမိကို။ ပရိယော
 သာပေတိ-ပြီးဆုံးစေအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။
 အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ အတ္တနာ-

မိမိသည်။ ဝိပ္ပကတံ-ဆောက်လုပ်၍မပြီးသေးသည်ကို။ ပရေဟိ-တပါး
 သောသူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ- ပြီးဆုံးစေအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-
 သံဃာဒိသိသံအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ။ပရေဟိ- တပါးသော သူတို့သည်။ ဝိပ္ပကတံ- ဆောက်
 လုပ်၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ-မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ- ပြီးဆုံး
 စေအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသံအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ပရေဟိ- တပါးသောသူတို့
 သည်။ ဝိပ္ပကတံ- ဆောက်လုပ်၍ မပြီးသေးသည်ကို။ ပရေဟိ-တပါး
 သောသူတို့ကို။ ပရိယော သာ ပေတိ - ပြီးဆုံးစေအံ့။ သံဃာ ဒိသေ
 သဿ- သံဃာဒိသိသံ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။လေဏေ-လိုက်၌ လည်းကောင်း။ ဂုဟာယ-
 ဂုဋ္ဌိလည်းကောင်း။ တိဏကုဒိယာ-မြက်ရိုးကုဋ္ဌိလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ အညဿ-တပါးသောသူ၏။ အတ္တာယ-အကျိုးငှါ။ ကာရာ
 ပေန္တဿ-ပြုစေသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဝါသာဂါရိ-
 နေရာကျောင်းကို။ ဌပေတွာ-ထား၍။ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောမီးတင်းကုတ်
 စသည်၌။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ- ရူးသောရဟန်းအားလည်း
 ကောင်း။ အာဒိကန္တိကဿ-အစဉ်အမှိုက်သော ရဟန်းအား လည်းကောင်း။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။သတ္တ
 မံ-ခုနစ်ခု မြောက်သော။ ဝိဟာရ ကာရသံဃာ ဒိသေသံ- ဝိဟာရကာရ
 သံဃာဒိသိသံသိက္ခာပုန်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။

ဂ - ဒုဠဒေါသ-သိက္ခာပုန်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ-ရှုဂုံနက်တို့
 အားအစာပေး၍ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။
 ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ မလ္လာပုံထွေးန-
 မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မတာဒဗ္ဗေန-အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ ဇာတိယာ-
 ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ သတ္တဝသေသန-ခုနစ်နှစ်ဖြင့်။ အရဟတ္တံ-အရတ္တုဇိလ်ကို။
 သတ္တိကတံ-မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သာဝကေန- မြတ်စွာ
 ဘုရားတပည့်သားသည်။ ပတ္တဗ္ဗံ- ရောက်အပ်သော။ ယဉ္ဇကိဗ္ဗိ- အမှတ်

နုတ္တဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

မရှိသောတရားသည်လည်း။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသောတရားသို့။ တေန-
ထိုအရှင်ဗုဒ္ဓသည်။ အနုပ္ပတ္တံ-အစဉ်ရောက်အပ်သည်။ ပောတိ-ဖြစ်၏။ အဿ-
ထိုအရှင်ဗုဒ္ဓအား။ ကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိသော။ ဥတ္တရိ- တဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်
ကိစ္စ၏အထက်၌။ ကရုဏီယံ-ပြာတွယ်ကိစ္စသည်။ နုတ္တိစ-မရှိသည်သာတည်း။
ကတဿဝါ-ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စကိုလည်း။ ပဋိစယော- တာဘန်ပွားစေခြင်း
သည်။ နုတ္တိစ-မရှိသည်သာတည်း။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ရဟောဂတဿ-
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သော။ ပဋိသလ္လိနဿ- ပုန်းအောင်းသော။ မလ္လပုတ္တ
ဿ- မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာတောဒဗ္ဗဿ- အရှင်ဗုဒ္ဓအား။ ဇေ-
ဤသို့။ စေတသော-စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော-အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။
ကိံ ဥဒပါဒိ-အဘယ်သို့ထင်ရှား ဖြစ်သနည်း။ မယာ-ငါသည်။ ဇာတိယာ-ပဋိ
သန္ဓေအားဖြင့်။ သတ္တဝေသေန-ချနစ်နှစ်ဖြင့်။ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်ကို။
သန္တိကထံ-မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ သာဝကေန-မြတ်စွာဘုရားတပည့်သား
သည်။ ပတ္တဗ္ဗံ-ရောက်အပ်သော။ ယဉ္ဇကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိသောတရားသည်လည်း။
အတ္ထိ-ရှိ၏။ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသောတရားသို့။ မယာ-ငါသည်။ အနုပ္ပတ္တံ-အစဉ်
ရောက်အပ်ပြီ။ မေ-ငါ့အား။ ကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိသော။ ဥတ္တရိ-တဆဲ့ ခြောက်ပါး
သောမဂ်ကိစ္စ၏အထက်၌။ ကရုဏီယံ-ပြာတွယ်ကိစ္စသည်။ နုတ္တိစ-မရှိသည်
သာတည်း။ ကတဿဝါ-ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စကိုလည်း။ ပဋိစယော-တာဘန်
ပွားစေခြင်းသည်။ နုတ္တိစ-မရှိသည်သာတည်း။ အဟံ-ငါသည်။ သံစာဿ-
သံစာ၏။ ကိံ-အဘယ်မည်သော။ ဝေဗျာဝစ္စံ-အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရေယျံ
နုခေါ-ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။
မလ္လပုတ္တဿ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာတောဒဗ္ဗဿ-အရှင်ဗုဒ္ဓ
အား။ အဟံ-ငါသည်။ သံစာဿ-သံစာအား။ သေနာသနဉ္စ-နေရာကိုလည်း
ပညပေယျံ-ခင်းရမှုကား။ ဘတ္တာနိစ-ဆွမ်းတို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဓိသေယျံ-ညှန်းရ
မှုကား။ ယန္တုန-ကောင်းလေစွ။ ဣတိဇေဝေပရိဝိတက္ကော- ဤသို့သော
အကြံသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ မလ္လပုတ္တော- မလ္လာ
မင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော-အရှင်ဗုဒ္ဓသည်။ သာယန္တဿမယံ-
ညချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ- ပုန်းအောင်းရာမှ။ ဝုတ္တိတော- ထန့်သည်
ရှိသော်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ-
ရှိတော်မူ၏။ တေန-ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသကံခိ-
ကပ်လေ၏။ ဥပ သကံ မိတွာ- ကပ်လေ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာရှိခဲ့၍။ ဧကမန္တံ- ဘဝတို့လေးရာတို့

ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ-ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိခေါ်-ထိုင်နေပြီးသော။ မလ္လပုတ္တော- မလ္လာမင်း၏သား ဖြစ်သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော-အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ ဘကန္တ-မြတ်စွာဘုရားကို။ ဇေဝံစနံ-ဤစကားကို၊ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ကိံအဝေါစ- အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ ဣဝေ- ဤအရပ်၌။ ရဟော ဂတဿ-ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သော။ ပဋိသလ္လိနဿ-ပုန်းအောင်းသော မယှံ-အကျွန်ုပ်အား။ စေတသော- စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော- အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံဥဒပါဒိ-အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။ မယှံ- ငါသည်။ ဇာတိယာ- ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ သတ္တဝဿေန- ခုန့်နှုတ်ဖြင့်။ အရ ဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သမ္ဘိကဝံ- မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ သာဝကေန- မြတ်စွာဘုရားတပည့်သားသည်။ ပတ္တဗ္ဗံ- ရောက်အပ်သော။ ယဉ္ဇကိဗ္ဗိ- အမှတ်မရှိသော တရားသည်လည်း။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ သဗ္ဗံ- အလုံးစုံသောတ ရားသို့။ မယာ- ငါသည်။ အနုပ္ပတ္တံ-အစဉ်ရောက်အပ်ပြီ။ မေ- ငါ့အား။ ကိဗ္ဗိ- အမှတ်မရှိသော။ ဥတ္တရိ- တဆဲ့ခြောက်ပါးသောမင်္ဂလိဂ္ဂ၏ အထက်၌။ ကရ ဏိယံ- ပြုတွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိစ- မရှိသည်သာတည်း။ ကတဿဝါ- ပြု အပ်ပြီးသောကိစ္စကိုလည်း။ ပဋိစယော- တတန်ပွားစေခြင်းသည်။ နတ္ထိစ- မ သည်သာတည်း။ အဟံ- ငါသည်။ သံဃဿ- သံဃာ၏။ ကိံ- အဘယ် မည်သော။ ဝေယျာပစ္စံ- အမှုကြီးငယ်ကို။ ကဏေယျံ- ခေါ်- ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒပါဒိ- ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ တဿမယှံ- ထိုအ ကျွန်ုပ်အား။ အဟံ- ငါသည်။ သံဃဿ- သံဃာအား။ သေနာသနုဉ္ဇ- နေရာကို လည်း။ ပညပေယျံ- ခင်းရမူကား။ ဘတ္တာနိစ- ဆွမ်းတို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဓိသေယျံ- ညွှန်းရမူကား။ ယံနုန- ခကောင်းလေစွ။ ဣတိဇေဝံ- သောပရိဝိတက္ကော- ဤသို့ သောအကြံသည်။ အဟောထိ- ဖြစ်ပြီ။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ သံဃဿ- သံဃာအား။ သေနာသနုဉ္ဇ- နေရာကိုလည်း။ ပည ပေထံ- ခင်းခြင်းငှါ။ ဘတ္တာနိစ- ဆွမ်းတို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဓိသိထံ- ညွှန်းခြင်းငှါ။ ဣတ္ထမိ- အလိုရှိပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ဒဗ္ဗ- ဒဗ္ဗ။ သာဓုသာဓု- ကောင်း၏ကောင်း၏။ ဒဗ္ဗ- ဒဗ္ဗ။ တေနဟိ- ထိုသို့တပြီးကား။ ထံ- သင်သည်။ သံဃဿ- သံဃာအား။ သေနာသနုဉ္ဇ- နေရာကိုလည်း။ ပညပေထိ- ခင်းလေ လော။ ဘတ္တာနိစ- ဆွမ်းတို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဓိသ- ညွှန်းလေလော။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ- သာဓု- ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ်- ဤသို့လျှင်။ မလ္လပုတ္တော- မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်စေသော။ အာယသ္မာ

ဒဗ္ဗော-အရှင်ဒိဗ္ဗသည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စုသောသိ-ဝန်ခံ
 ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတိယိနိဒါနေ-
 ဤအကြောင်း၌။ ဇေတိယိပကရေဏ- ဤအရာ၌။ ခန္တိကထံ- တရား
 စကားကို။ နာတွာ-ပြောဟောသည်ကိုပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။
 အာမန္တေထိ-မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအာမန္တေထိ-အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား။ သံဇော- သံဇာသည်။
 မလ္လာပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗ-ဒဗ္ဗကို။ သေနာသနပညာပကဉ္စ-
 နေရာကိုခင်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဓေသကဉ္စ-ဆွမ်း
 ကိုညှန်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နတု-သမုတ်လော။ ဘိက္ခ
 ဝေ- ရဟန်းတို့။ ပေဉ္စပု- ဤသို့လျှင်။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော- သမုတ်အပ်၏။
 ကိံသမ္ပန္နိတဗ္ဗော-အဘယ်သို့သမုတ်အပ်သနည်း။ ပဌမံ- ရှေးဦးစွာ။ မလ္လာပု
 တ္တော-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗော-ဒဗ္ဗကို။ ယာစိတဗ္ဗော-တောင်းပန်
 အပ်၏။ ယာစိတွာ-တောင်းပန်၍။ ဗျတ္တေန-လိမ်မာသော။ ပဗ္ဗိဗလေန-စွမ်းနိုင်
 သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ သံဇော-သံဇာကို။ ဥာပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်
 ၏။ ကိံဥာပေတဗ္ဗော-အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား
 တို့။ သံဇော-သံဇာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-
 နာတော်မူလော။ သံဇာဿ-သံဇာအား။ ပတ္တကလ္လံ-ဇျောက်ပတ်သောအ
 ခါရှိသောကံသည်။ ယဒိထိယာ-အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဇေသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်
 ရှိသော်။ သံဇော-သံဇာသည်။ မလ္လာပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာ
 ယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ-အရှင်ဒိဗ္ဗကို။ သေနာသနပညာပကဉ္စ-နေရာကိုခင်းတတ်သော
 ရဟန်းဟူ၍။ လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဓေသကဉ္စ-ဆွမ်းကိုညှန်းတတ်သောရ
 ဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နတု-သမုတ်ရာ၏။ ဇော-ဤသည်ကား။
 ဥတ္တိ-ဘိဝေခြင်းတည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သံဇော- သံဇာသည်။
 မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော်မူလော။ သံဇော- သံ
 ဇာသည်။ မလ္လာပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ-အရှင်ဒိဗ္ဗ
 ကို။ သေနာသနပညာပကဉ္စ- နေရာကိုခင်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဓေသကဉ္စ-ဆွမ်းကိုညှန်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း
 သမ္ပန္နတု-သမုတ်၏။ ယဿအာယသ္မာတော- အကြင်အရှင်သည်။ မလ္လာ
 ပုတ္တဿ- မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာတောဒဗ္ဗဿ-အရှင်ဒိဗ္ဗကို။
 သေနာသန ပညာပကဿစ- နေရာကို ခင်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍ လည်း
 ကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဓေသကဿစ- ဆွမ်းကိုညှန်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍လည်း

ကောင်း။ သဗ္ဗတိ-သမုတ်ခြင်းကို။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ သော- ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ- အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ။ မနှစ်သက်အပ်။ သော- ထိုအရှင်သည်။ ဘာသေယျ- ဆိုရာ၏။ ဝဿန- ဝံဗာသည်။ မလ္လပုတ္တော- မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော်။ အာယသ္မာ- ဒဗ္ဗော- အရှင်ဒဗ္ဗကို။ သေနာသနပညာပကောစ- နေရာကိုခင်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဋ္ဌေသကောစ- ဆွမ်းကိုညှန်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္ပတော- သမုတ်အပ်ပြီ။ ဝံဗာဿ- ဝံဗာသည်။ ယသ္မာ- အကြင်ကြောင့်။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ- ထိုကြောင့်။ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ- ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ- ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဧတံ- ဤနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေရယာမိ- မှတ်ရ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗော- သိစေအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ သဗ္ဗဒ္ဓိတဗ္ဗော- သမုတ်အပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အာမန္တေထိ- မိန့်တော်မူ၏။ ။ သမ္ပတော- သမုတ်အပ်ပြီးသော။ မလ္လပုတ္တော- မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗောပန- အရှင်ဒဗ္ဗသည်ကား။ သဘာဂါနံ- သဘောတူကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့အား။ ဧကန္တံ- တပေါင်းတည်း။ သေနာသနံ- နေရာကို။ ပညပတိ- ခင်း၏။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သုတ္တန္တိကော- သုတ္တန်ကိုဆောင်ကုန်၏။ တေသံဘိက္ခုနံ- ထိုရဟန်းတို့အား။ ဧကန္တံ- တပေါင်းတည်း။ သေနာသနံ- နေရာကို။ ပညပတိ- ခင်း၏။ ကိပညပတိ- အဘယ်သို့ခင်းသနည်း။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ- အချင်းချင်း။ သုတ္တန္တံ- သုတ္တန်ကိုသင်္ဂါယိဿန္တိ- ရှုတ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ပညပတိ- ခင်း၏။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ဝိနယဓရာ- ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်၏။ တေသံဘိက္ခုနံ- ထိုရဟန်းတို့အား။ ဧကန္တံ- တပေါင်းတည်း။ သေနာသနံ- နေရာကို။ ပညပတိ- ခင်း၏။ ကိပညပတိ- အဘယ်သို့ခင်းသနည်း။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ- အချင်းချင်း။ ဝိနယံ- ဝိနည်းကို။ ဝိနိစ္ဆိဿန္တိ- ဆုံးဖြတ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ပညပတိ- ခင်း၏။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မကထိကော- တရားစကား ပြောဟောတတ်ကုန်၏။ တေသံဘိက္ခုနံ- ထိုရဟန်းတို့အား။ ဧကန္တံ- တပေါင်းတည်း။ သေနာသနံ- နေရာကို။ ပညပတိ- ခင်း၏။ ကိပညပတိ- အဘယ်သို့ခင်းသနည်း။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ- အချင်းချင်း။ ဓမ္မ- တရားကို။ သာကန္တိဿန္တိ- နှီးနှောကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ပညပတိ- ခင်း၏။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ဈာယိနော- ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိကုန်၏။

နုဠဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

တေသံဘိက္ခူနံ- ထိုရဟန်းတို့အား။ အညမညံ- အချင်းချင်း။ သေနာသနံ-
နေရာကို။ ပညပေတိ- ခင်း၏။ ကိံ ပညပေတိ- အဘယ်သို့ခင်းသနည်း။
တေဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ- အချင်းချင်း။ နုဠပါဒယိဿန္တိ-
မကြောင့်ကြံကုန်ထတ္တံ။ ဣတိ- ဤသို့။ ပညပေတိ- ခင်း၏။ ယေတေဘိက္ခူ-
အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ တိရစ္ဆာနကထိကာ- တိရစ္ဆာနကထာကို ပြောဟော
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယဒဠိဗဟုဏာ- ကိုယ်၏မြဲမြံခိုင်ခန့်တည်တန့်သောအမှု
ကို အပြုများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိမာရန္တိ- နေကုန်၏။ တေသံဝိ- ထိုရဟန်းတို့
အသးလည်း။ ဧကန္တိ- တပေါင်းတည်း။ သေနာသနံ- နေရာကို။ ပညပေတိ-
ခင်း၏။ အာယသ္မုန္တော- အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ- ဤရဟန်းတို့သည်။
ဣမာယဝိရတိယာ- ဤမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်လည်း။ အတ္ထိဿန္တိ- နေကုန်ထတ္တံ။
ဣတိ- ဤသို့။ ပညပေတိ- ခင်း၏။ ယေဝိဘိက္ခူ- အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။
ဝိကာလေ- အခါမဟုတ်သည်၌။ အာဂစ္ဆန္တိ- ထာကုန်၏။ တေသံဝိ- ထိုရဟန်း
တို့အားလည်း။ တေဇောဓာတုံ- တေဇောကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိသောချာန်ကို။
သမာပဇ္ဇိတွာ- ဝင်စား၍။ တေနေဝအာလောကေန။ ထိုအရောင်အလင်းဖြင့်
သာလျှင်။ သေနာသနံ- နေရာကို။ ပညပေတိ- ခင်း၏။ အဝိစ- စင်စစ်သော်ကား။
ဘိက္ခူ- ရဟန်းတို့သည်။ သဗ္ဗိစ္စ- စေတနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ- ငါတို့သည်။
မလ္လပုတ္တဿ- မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော။ အာယသ္မုန္တောဒဗ္ဗဿ- အရှင်
ဒဗ္ဗ၏။ ဣဒ္ဓိပါဒိဟာရိယံ- တန်ခိုးပြာဒိဟာကို။ ပထိယာမ- ရှုကြည့်ကုန်အံ့။
ဣတိ- ဤသို့။ ဝိကာလေ- အခါမဟုတ်သည်၌။ အာဂစ္ဆန္တိ- ထာကုန်၏။ တေ
ဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းတို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ- မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော။ အာ
ယသ္မုန္တံဒဗ္ဗံ- အရှင်ဒဗ္ဗသို့။ ဥပယကံသိတွာ- ကပ်ကုန်ပြီး၍။ အာသုသောဒဗ္ဗ-
ငါ့ရှင်ဒဗ္ဗ- အမှာကံ- ငါတို့အား။ သေနာသနံ- နေရာကို။ ပညပေတိ- ခင်းလော။
ဣတိဇေ- ဤသို့။ ဝဒန္တိ- ဆိုကုန်၏။ တေဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းတို့ကို။ မလ္လပုတ္တော-
မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော။ အာယသ္မုန္တော ဒဗ္ဗော- အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ ကတ္ထ-
အဘယ်အရပ်၌။ အာယသ္မုန္တော- အရှင်တို့သည်။ ဣတ္ထိန္တိ- အလိုရှိကုန်သနည်း။
ကတ္ထ- အဘယ်အရပ်၌။ ပညပေတိ- ခင်းရအံ့နည်း။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ ဝဒေတိ-
ဆို၏။ တေဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဗ္ဗိစ္စ- စေတနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
ဒူဓေ- အဝေး၌။ အပဒိ သန္တိ- ညွှန်းကုန်၏။ ကိံ အပဒိသန္တိ- အဘယ်သို့
ညွှန်းကုန်သနည်း။ အာသုသောဒဗ္ဗ- ငါ့ရှင်ဒဗ္ဗ။ အမှာကံ- ငါတို့အား။ ဂိဇ္ဈကုမ္ပေ-
ဂိဇ္ဈကုန်အမည်ရှိသော။ ဝဗ္ဗတေ- တောင်၌။ သေနာသနံ- နေရာကို။ ပညပေတိ-
ခင်းလော။ အာသုသောဒဗ္ဗ- ငါ့ရှင်ဒဗ္ဗ။ အမှာကံ- ငါတို့အား။ စောရပပါတေ-

သိုးသူချချာချောက်၍၊ သေနာသနံ-နေရာကို၊ ပညပေဟိ-ခင်းလော၊ အာသုသော
 ဓဗ္ဗ-ငါ့ရှင်ဓဗ္ဗ။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ ဣထိဂိလိပသေ-ဣထိဂိလိတောင်
 နံပါး၍၊ ကာဠထိလာယံ-ကာဠကျောက်ဂူ၍၊ သေနာသနံ-နေရာကို၊ ပညပေဟိ-
 ခင်းလော၊ အာသုသောဓဗ္ဗ-ငါ့ရှင်ဓဗ္ဗ။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ ဝေဘာရပသေ-
 ဝေဘာရတောင်နံပါး၍၊ သတ္တပဏ္ဍိဂုဟာယံ-စရည်းပင်ရောက်ရာ လိုဏ်၍၊
 သေနာသနံ-နေရာကို၊ ပညပေဟိ-ခင်းလော။ အာသုသောဓဗ္ဗ-ငါ့ရှင်ဓဗ္ဗ။
 အမှာကံ-ငါတို့အား။ သိတဝနေ-ယင်းတိုက်တော၍၊ သပ္ပသောဏ္ဍိကပံဗ္ဗာရေ-
 ဖြေပါးပျဉ်းနှင့်တူသောလိုဏ်၍၊ သေနာသနံ-နေရာကို၊ ပညပေဟိ- ခင်းလော။
 အာသုသောဓဗ္ဗ-ငါ့ရှင်ဓဗ္ဗ။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ ဂေါတမကကန္ဓရာယံ-
 ဂေါတမကချောက်၍၊ သေနာသနံ-နေရာကို၊ ပညပေဟိ-ခင်းလော။ အာသုသော
 ဓဗ္ဗ-ငါ့ရှင်ဓဗ္ဗ။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ တိန္ဒြကကန္ဓရာယံ-တည်ပင်ရောက်
 သောချောက်၍၊ သေနာသနံ-နေရာကို၊ ပညပေဟိ-ခင်းလော။ အာသုသောဓဗ္ဗ-
 ငါ့ရှင်ဓဗ္ဗ။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ တပေါဒကန္ဓရာယံ-တပေါဒချောက်၍၊
 သေနာသနံ-နေရာကို၊ ပညပေဟိ-ခင်းလော။ အာသုသောဓဗ္ဗ-ငါ့ရှင်ဓဗ္ဗ။
 အမှာကံ-ငါတို့အား။ တပေါဒါရာမေ-တပေါဒါရုံ၍၊ သေနာသနံ-နေရာကို၊
 ပညပေဟိ-ခင်းလော။ အာသုသောဓဗ္ဗ-ငါ့ရှင်ဓဗ္ဗ။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ ဇီဝ
 ကမ္မဝနေ-ဇီဝကဆေးသမား၏သရက်ဥယျာဉ်၍၊ သေနာသနံ-နေရာကို၊ ပည
 ပေဟိ-ခင်းလော။ အာသုသောဓဗ္ဗ-ငါ့ရှင်ဓဗ္ဗ။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ မဒ္ဒကုက္ကိ
 သ္မိ-မဒ္ဒကုက္ကိအရပ်၍၊ မိဂဒါယေ-သားတို့အားတေးခဲပေးရာတော၍၊ သေနာ
 သနံ-နေရာကို၊ ပညပေဟိ-ခင်းလော။ ဣတိ-ဤသို့၊ အပိဒိသန္တိ-ဗြူးကုန်၏။
 တေသံဘိက္ခုနံ-ထိုရဟန်းတို့အား။ မလ္လပုတ္တော-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။
 အာယသ္မာဒဗ္ဗော-အရှင်ဓဗ္ဗသည်။ တေဇောဓာတု-တေဇောကံသိုဏ်းလျှင်
 အာရုံရှိသောဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္တာ-ဝင်စား၍၊ ဇလမာနာယ-တော့မိပသော။
 အင်္ဂုလိယာ-လက်ချောင်းဖြင့်၊ ပုရတောပုရတော-ရှေ့၌ရှေ့၌၊ ဂစ္ဆတိ-သွား
 ၍။ ကေပိ-ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ တေနေဝအာလောကေန-ထိုအရောင်
 အသင်းဖြင့်သာလျှင်။ မလ္လပုတ္တဿ-မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော။ အာယသ္မ
 တောဓဗ္ဗဿ-အရှင်ဓဗ္ဗ၏။ ဝိဗ္ဗိတောဝိဗ္ဗိတော-နောက်၌နောက်၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ-
 သွားကုန်၏။ တေသံဘိက္ခုနံ-ထိုရဟန်းတို့၏။ မလ္လပုတ္တော-မလ္လာမင်း၏သား
 ဖြစ်သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော-အရှင်ဓဗ္ဗသည်။ အယံ-ဤသည်ကား။ မဇ္ဈော-
 ညောင်စောင်းတည်း။ ဣဒံ-ဤသည်ကား။ ဝိဇ္ဇံ-အင်းပျဉ်တည်း။ အံဝံ-ဤ
 သည်ကား။ ဘိဝံ-ဘိသိုလျှင်တည်း။ ဣဒံ-ဤသည်ကား။ ဗိဗ္ဗောယုနံ-အုံးတည်း။

ရုဋ္ဌဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

ဣဒံ-ဤသည်ကား။ ဝဏ္ဏဌာနံ-ကျင်ကြီးစွန့်ရာအရပ်တည်း။ ဣဒံ-ဤသည်
 ကား။ ပဿာဝဋ္ဌာနံ-ကျင်ငယ်-စွန့်ရာအရပ်တည်း။ ဣဒံ ဤသည်ကား။ ပါနိယံ
 သေဝံရေတည်း။ ဣဒံ-ဤသည်ကား။ ပရိဘောဇနိယံ-သုံးဆောင်ရေတည်း။
 အယံ-ဤသည်ကား။ ဣတ္ထရဒဗ္ဗော-တောင်းငွေတည်း။ ဣဒံ-ဤသည်ကား။
 ဝံစာဿ- သံစာအဖြစ်။ ကတိကသဗ္ဗာနံ-ကတိကဝတ်၏ တည်ရာတည်း။
 ဣမံကာလံ-ဤကာလ၌။ ပဝိသိတဗ္ဗံ-ဝင်အပ်၏။ ဣမံကာလံ-ဤကာလ၌။ နိက္ခမိ
 တဗ္ဗံ-ထွက်အပ်၏။ ဣတိဇ္ဇဝံ-ဤစွဲ။ သေနာသနံ-နေရာကို။ ပညပေတိ-ခင်း၏။
 ဣသံသိက္ခာနံ-ထိုရဟန်းတို့အား။ မလ္လပုတ္တော-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။
 အာယသ္မာဒဗ္ဗော-အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ သေနာသနံ-နေရာကို။ ပညပေတိ-ခင်းပြီး၍။
 ပုနဒေဝ-တဘန်သာလျှင်။ ဝေဇ္ဇဝနံ-ဝေဇ္ဇဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ပစ္စာဂန္တိ-
 ပြန်လာ၏။ ။ တေနခေါပနံသမယေန-ထိုခါ၌။ မေတ္တိယဘူမဇကော-မေတ္တိ
 ယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ နဝကာစေဝ-
 အလယ်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပပုညာစ-နည်းသောထူး
 ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ သံစာဿ-သံစာအား။ လာမ
 ကာနိ-ယုတ်ကုန်သော။ ယာနိသေနာသနာနိ-အကြင်နေရာတို့သည်။ သန္တိ-
 ရှိကုန်၏။ တာနိသေနာသနာနိ-ထိုနေရာတို့သည်။ တေသံ ထိုမေတ္တိယဘူမ
 ဇကရဟန်းတို့အား။ ပါပုဏန္တိ-ရောက်ကုန်၏။ လာမကာနိ-ယုတ်ကုန်သော။
 ဘတ္တာနိစ-ဆွမ်းတို့သည်လည်း။ ပါပုဏန္တိ-ရောက်ကုန်၏။ တေနခေါပန
 သမယေန-ထိုအခါ၌။ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ မနုဿာ-လူတို့သည်။
 ထေရေနံ-မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား။ အဘိသင်္ခရိ
 ကံ-အလွန်ပြုပြင်စီရင်အပ်သော။ ဝိဇ္ဇာပါတံ-ဆွမ်းကို။ ဒါတု-လှူခြင်းငှါ။
 သပ္ပိ-ပို-ထေပတ်ကိုလည်းကောင်း။ တေလံပိ-သီကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တရိ
 ဘင်္ဂံ-ပိ-လက်သုတ်ဟင်းလျှာကိုလည်းကောင်း။ ဒါတု-လှူခြင်းငှါ။ ဣဒန္တိ-
 အလိုရှိကုန်၏။ မေတ္တိယဘူမဇကောနံ-မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။
 ဘိက္ခုနံပန-ရဟန်းတို့အား ကား။ ပါကတိကံ-ပြုကတေ့ပြု ပြင်စီရင်အပ်
 သော။ ယထာရန္တံ-ချက်မြဲတိုင်းသော။ ဗိဇ္ဇာနိတိယံ- ပအုံးရည်လျှင်နှစ်ခု
 မြောက်သော။ ကဏ္ဍာဇကံ-ဆန်ကွဲထမင်းကို။ ဒေန္တိ-လှူကုန်၏။ တေ-
 ထိုမေတ္တိယဘူ မဇကရဟန်းတို့သည်။ ပစ္စာတတ္တံ- ဆွမ်းစားပြီး သည်မှ
 နောက်၌။ ဝိဇ္ဇာပါတပစ္စိက္ကန္တာ- ဆွမ်းစား ရာမှပဲကုန်ပြီးသော်။ ထေရေ-
 မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ အာရသော-ငါ့ရှင်တို့။
 တုမှာကံ-သင်တို့အား။ ဘတ္တဂ္ဂေ-ဆွမ်းစားစရပ်၌။ ကိ-အဘယ်သည်။

အဟောထိ-ဖြစ်သနည်း။ အာဝုဿေ-ငါ့ရှင်တို့။ တုဗ္ဗာကံ-သင်တို့အား။
 တတ္ထဂ္ဂေ-ဆွမ်းစားစရပ်၌။ ။ ကိ-အဘယ်သည်။ အဟောထိ-ဖြစ်သနည်း။
 ဣတိ-ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တိ-မေးကုန်၏။ ဇောစွေ-အမျှော်ကုန်သော။ ဝေရာ-
 မထေရ်ကြီးတို့သည်။ အာဝုဿေ-ငါ့ရှင်တို့။ အဗ္ဗာကံ-ငါတို့အား။ သပ္ပိ-
 ထောပတ်သည်။ အဟောထိ-ဖြစ်၏။ တေလံ-ဆီသည်။ အဟောထိ-ဖြစ်၏။
 ဥတ္တရိဘင်္ဂံ-လက်သုတ်ဟင်းလျာသည်။ အဟောထိ-ဖြစ်၏။ ဣတိဝေ-ဤသို့။
 ပဒန္တိ-ဆိုကုန်၏။ မေတ္တိယဘူမဇကော-မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်
 သော။ ဘိက္ခုပန-ရဟန်းတို့သည်ကား။ အာဝုဿေ-ငါ့ရှင်တို့။ အဗ္ဗာကံ-ငါတို့
 အား။ ကိပ္ပိ-တစ်စုံတစ်ခုသည်။ နအဟောထိ-မဖြစ်။ ပါကထိကံ- ပြုကတေ့
 သောပြုမြင်စီရင်အပ်သော။ ယထာရန္တံ-ချက်မြီတိုင်းသော။ ဗိလင်္ဂိဒုတိယံ-
 ပအုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်သော။ ကံဏာဇကံ- ဆန်ကွဲ ထမင်းသည်။
 ဟောထိ-ဖြစ်၏။ ဣတိဝေ-ဤသို့။ ပဒန္တိ-ဆိုကုန်၏။ တေနခေါပနသမယေန-
 ထိုအခါ၌။ ကလျာဏဘတ္တိကော-ကလျာဏဘတ္တိကအမည်ရှိသော။ ဂဟပ
 တိ-သူကြွယ်သည်။ သံဇာဿ- သံဇာအား။ ဝေတုက္ကဘတ္တံ-ဝေတုက္ကဘတ်
 ကိုလည်း ကောင်း။ နိစ္စဘတ္တံ- နိစ္စဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေတိ- လှူ၏။
 သော-ထိုသူကြွယ်သည်။ တတ္ထဂ္ဂေ-ဆွမ်းစားစရပ်၌။ သပုတ္တဒါရော- သား
 မယားနှင့်တကွ။ ဥပတိဗ္ဗိတွာ- အနီး၌ တည်၍။ ပရိပိသတိ- လုပ်ကျွေး၏။
 အညေ-တပါးသောရဟန်းတို့ကို။ ဩဒနေန-ဆွမ်းဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တိ-မေးကုန်၏။
 အညေ-တပါးသော ရဟန်းတို့ကို။ သူပေန-ဟင်းဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တိ-မေးကုန်၏။
 အညေ-တပါးသောရဟန်းတို့ကို။ တေလေန-ဆီဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တိ-မေးကုန်၏။
 အညေ-တပါးသောရဟန်းတို့ကို။ ဥတ္တရိဘင်္ဂေ-လက်သုတ်ဟင်းလျာဖြင့်။
 ပုစ္ဆန္တိ- မေးကုန်၏။ တေနခေါပန သမယေန- ထိုအခါ၌။ ကလျာဏ
 ဘတ္တိကဿ-ကလျာဏဘတ္တိကအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိနော-သူကြွယ်၏။
 ဘတ္တံ-ဆွမ်းကို။ သွာတနာယ- နက်ဖြန်ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ မေတ္တိယ
 ဘူမဇကော- မေတ္တိယဘူမဇက အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်း
 တို့အား။ ဥဒ္ဓိဗ္ဗံ-ညွှန်းအပ်သည်။ ဟောထိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ကလျာ
 ဏဘတ္တိကော-ကလျာဏ ဘတ္တိကအမည် ရှိသော။ ဂဟပတိ-သူကြွယ်
 သည်။ အာရာမံ-အရံသို့။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန-တစ်စုံတစ်ခုသောပြုဘွယ်
 ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ အဂမာထိ-သွား၏။ သော-ထိုသူကြွယ်သည်။ ယေန-အ
 ကြင်အရပ်၌။ မလ္လပုတ္တော-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော-အ
 ရှင်ဒဗ္ဗသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဒဗ္ဗရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-

ဒုဋ္ဌဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိထွာ—ကပ်လေပြီး၍။ မလ္လပုတ္တ-မလ္လာမင်း၏သား ဖြစ်
 သော။ အာယသ္မာန္တံဒဗ္ဗံ—အရှင်ဒဗ္ဗကို။ အဘိဝါဒေတွာ—မိုသေစွာရှိခဲ့၍။ ဧက
 မန္တံ—သင့်တင့်ထောင်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ—ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ—သင့်တင့်
 ထောင်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒ္ဓံခေါ—ထိုင်နေပြီးသော။ ကလျာဏဘတ္တိကံ—
 ကလျာဏဘတ္တိကအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ—သူကြွယ်ကို။ မလ္လပုတ္တော-
 မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော—အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ ဓမ္မိယာက
 ထာဖေ—တရားစကားဖြင့်။ သန္ဓေသေသိ—ကောင်းစွာ ပြု၏။ သမာဒပေသိ-
 နှစ်သက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေသိ—ကောင်းစွာ အားထုတ်စေ၏။ သမ္ပဟံ
 သေသိ—ကောင်းစွာ ရှင်စေ၏။ အထခေါ—ထိုအခါ၌။ ကလျာဏဘတ္တိကော—
 ကလျာဏဘတ္တိကအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ—သူကြွယ်သည်။ မလ္လပုတ္တေန-
 မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မတာဒဗ္ဗေန—အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ ဓမ္မိယာကာ
 ယာ—တရားစကားဖြင့်။ သန္ဓေသိတော—ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမာ
 ဒဝိတော—နှစ်သက်တည်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမုတ္တေဇိတော—ကောင်း
 စွာအားထုတ်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမ္ပဟံသိတော—ကောင်းစွာရှင်စေ
 အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ မလ္လပုတ္တံ—မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ-
 အရှင်ဒဗ္ဗကို။ ဇေဝံဝစနံ—ဤစကားကို။ အဝေါစ—ဈေးကမ်း၏။ ကိံ အဝေါစ-
 အဘယ်သို့ဈေးကမ်းသနည်း။ ဘန္တေ—အရှင်ဘုရား။ ကဿ—အဘယ်ရဟန်း
 အား။ အမှာကံ—အကျွန်ုပ်တို့၏။ စာရေ—အိမ်၌။ သွာတနာယ—နက်ဖြန်ကောင်း
 မှူအကျိုးငှါ။ တတ္တံ—ဆွမ်းကို။ ဥန္တိဋ္ဌံ—ညှင်းအပ်သနည်း။ ဣတိ—ဤသို့။ အဝေါစ-
 ဈေးကမ်း၏။ ဂဟပတိ—သူကြွယ်။ မေတ္တိယဘူမဇကောနံ—မေတ္တိယဘူမဇက
 အမည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ— ရဟန်း တို့အား။ တုမှာကံ— သင်တို့၏။
 စာရေ—အိမ်၌။ သွာတနာယ—နက်ဖြန်ကောင်းမှူအကျိုးငှါ။ တတ္တံ—ဆွမ်းကို။
 ဥန္တိဋ္ဌံ— ညှင်းအပ်၏။ ဣတိဇေဝံဝစနံ— ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-
 ဈေးကမ်း၏။ အထခေါ—ထိုအခါ၌။ ကလျာဏဘတ္တိကော— ကလျာဏ ဘတ္တိက
 အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ— သူကြွယ်သည်။ အနတ္တမနော— နှလုံးမသာ
 ယာခြင်းသည်။ အဟောသိ— ဖြစ်ပြီ။ ကိံ အဟောသိ— အဘယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း။ ကထံဟိ—အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ ပါပဘိက္ခု— ယုတ်မာ
 သောရဟန်းတို့သည်။ အမှာကံ— ငါတို့၏။ စာရေ— အိမ်၌။ ဘုဒ္ဓိဿန္တိ
 နာမ—စားကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ—ဤသို့။ အဟောသိ—ဖြစ်ပြီ။ စာရံ—အိမ်သို့။ ဂတိံ
 ရေံ—သည်ရှိသော်။ ဒါယိံ—ကျွန်မကို။ အာဏာပေသိ—စေခိုင်း၏။ ကိံ အာဏာ
 ပေသိ—အဘယ်သို့စေခိုင်းသနည်း။ ဇေ—ကျွန်မ။ သေဗ္ဗ—နက်ဖြန်။ ဘတ္တိကံ—

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဆွမ်းကိုအလိုရှိကုန်သောယေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အာဂ္ဂန္တိန္ဒိ-
 လာကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့ကို။ ကောဠကော- တံခါးမုတ်၌။ အသေန-
 နေရေကို။ ပဉ္စပေတွာ- ခင်း၍။ ဗိလင်္ဂီဒုတိယေန- ပခန်းရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်
 သော။ ကဏာဇကေန- ဆန်ကွဲထမင်းဖြင့်။ ပရိဝိဿာတိ- လုပ်ကျွေးလေလော့။
 ဣတိ- ဤသို့။ အာဏာပေထိ- စေခိုင်း၏။ အယျ- အရှင်။ ဝေသာရ- ကောင်း
 ပါပြီ။ ဣတိခေါ- ဤသို့လျှင်။ သာဒါသိ - ထိုကျွန်မသည်။ ကလျာဏဘတ္တိ
 ကဿ- ကလျာဏဘတ္တိကအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိနော- သူကြွယ်အား။
 ပစ္စယောထိ- ဝန်ခံ၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ မေတ္တိယဘူမဇကော-
 မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ အာဂ္ဂသော-
 ငါ့ရှင်တို့။ တိယျောခေါ- နက်ဖြန်သာလျှင်။ အမှကံ- ငါတို့အား။ ကလျာဏ
 ဘတ္တိကဿ- ကလျာဏဘတ္တိကအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိနော- သူကြွယ်၏။
 ဘတ္တိ- ဆွမ်းကို။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌိ- ညွှန်းအပီပြီ။ သွေ- နက်ဖြန်။ အဓေ- ငါတို့ကို။ ကလျာဏ
 ဘတ္တိကော- ကလျာဏဘတ္တိကအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ- သူကြွယ်သည်။
 သပုတ္တဒါရော- သားမယားနှင့်တကွ။ ဥပတိဋ္ဌိတွာ- အနီး၌တည်၍။ ပရိ
 ဝိသိဿာတိ- လုပ်ကျွေးလတ္တံ့။ အညေ- တပါးသောရဟန်းတို့ကို။ ဩဒနေန-
 ဆွမ်းဖြင့်။ ပုစ္ဆိဿန္တိ- မေးကုန်လတ္တံ့။ အညေ- တပါးသောရဟန်းတို့ကို။
 သူပေန- ဟင်းဖြင့်။ ပုစ္ဆိဿန္တိ- မေးကုန်လတ္တံ့။ အညေ- တပါးသောရဟန်း
 တို့ကို။ တေလေန- သီဖြင့်။ ပုစ္ဆိဿန္တိ- မေးကုန်လတ္တံ့။ အညေ- တပါးသော
 ရဟန်းတို့ကို။ ဥတ္တရိဘင်္ဂေန- လက်သုပ်ဟင်းလျာဖြင့်။ ပုစ္ဆိဿန္တိ- မေးကုန်
 လတ္တံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ တေ- ထိုမေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့သည်။ တေန
 ဝသောမနသေန- ထို ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ ဗိတ္တရူပံ- ဗိဏ်
 သဘောရှိတိုင်း။ ရတ္တိယာ- ညဉ့်၌။ နသုဝိသု- မအိမ်ကုန်။ အစခေါ-
 ထိုအခါ၌။ မေတ္တိယဘူမဇကော- မေတ္တိယဘူမဇက အမည်ရှိကုန်သော။
 ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ပုဗ္ဗန္ဓသမယံ- နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ- သင်းပိုင်
 ကိုပြင်ဝတ်ကုန်၍။ ပတ္တစိဝရံ- သပိတ်သက်န်းကို။ အာဒါယ- ယူကုန်၍။
 ယေန- အကြင်အရပ်၌။ ကလျာဏဘတ္တိကဿ- ကလျာဏဘတ္တိကအမည်
 ရှိသော။ ဂဟပတိနော- သူကြွယ်၏။ နိဝေသနံ- အိမ်သည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ တေန-
 ထိုအိမ်ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသက်မိသု- ကပ်ကုန်၏။ သာဒါသိ- ထိုကျွန်မသည်။
 ဒုရတောဝ- အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂ္ဂန္တိန္ဒိ- လာကုန်သော။ မေတ္တိယဘူမ
 ဇကော- မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ အဓ္မသ
 ခေါ- မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိဗ္ဗာန- မြင်ပြီး၍။ ကောဠကော- တံခါး

ဒုဗ္ဗဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

မုတ်၌။ အာသနံ- နေရာကို။ ပညပေတွာ- ခင်း၍။ မေတ္တိယဘူမဇကေ-
 မေတ္တိယဘူမဇက အမည်ရှိကုန်သော။ သိက္ခာ- ရဟန်းတို့ကို။ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရားတို့။ နိသီဒေထ- ထိုင်နေတော်မူကုန်လော။ ဣတိဇေဝံဝစနံ-
 ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ မေတ္တိယ
 ဘူမဇကနံ- မေတ္တိယဘူမဇက အမည် ရှိကုန်သော။ သိက္ခာနံ- ရဟန်း
 တို့အား။ ဇေဝံဇေသောပရိဝိတက္ကော- ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ-
 ဖြစ်ပြီ။ ကိ- အဟောသိ- အဘွယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ နိသံသယံခေါ- မချွတ်
 သာလျှင်။ ယထာ- အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ မယံ- ငါတို့သည်။ ကောဠကေ
 တံခါးမုတ်၌။ နိသီဒေ ယျာမ- ထိုင်နေ ရကုန်၏။ တထာ- ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်။ ဘတ္တံ- ဆွမ်းသည်။ နတာဝသိဒ္ဓံဘဝိဿတိ- မကျက်သေးသည်
 ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဇေဝံဇေသော ပရိဝိတက္ကော- ဤသို့သော အကြံ သည်။
 အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ သာဒါသိ- ထို ကျွန်မသည်။
 ဗိလင်္ဂီဒုတိယေန- ပအုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်သော။ ကဏာဇကေန-
 ဆန်ကွဲထမင်းဖြင့်။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ ဘုဇ္ဇထ- ဘုန်းပေးတော်မူကြပါ
 ကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥပဂစ္ဆိ- ကပ်၏။ ဘဂိနိ- နှမ။ မယံခေါ- ငါတို့သည်
 ကား။ နိစ္စဘတ္တိကာ- နိစ္စဘတ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- ဆိုကုန်၏။
 အယျာ- အရှင်တို့။ ဇာနာမိ- သိပါ၏။ နိစ္စဘတ္တိကာ- နိစ္စဘတ်ရှိကုန်သည်။
 အတ္ထံ- ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိစ- စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ- အတ္ထုနိပ်ကို။ ဟိယျောဝ-
 ယမန်နေ့ကပင်လျှင်။ ဇေ- ကျွန်မ။ သေ- နက်ဖြန်။ ဘတ္တိကာ- ဆွမ်းကိုအလို
 ရှိကုန်သော။ ယေသိက္ခာ- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ- လာကုန်၏။
 တေသိက္ခာ- ထိုရဟန်းတို့ကို။ ကောဠကေ- တံခါးမုတ်၌။ အာသနံ- နေရာကို။
 ပညပေတွာ- ခင်း၍။ ဗိလင်္ဂီဒုတိယေန- ပအုံးရည်လျှင်နှစ်ခုမြောက်သော။
 ကဏာဇကေန- ဆန်ကွဲထမင်းဖြင့်။ ပရိဝိသာယိ- လုပ်ကျွေးလေလော။
 ဣတိ- ဤသို့။ ဂဟပတိနာ- သူကြွယ်သည်။ အာဏတ္တာ- စေခိုင်းအပ်၏။ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရားတို့။ ဘုဇ္ဇထ- ဘုန်းပေးတော်မူကြပါကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။
 အဝေါစ- လျှောက်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ မေတ္တိယဘူမဇကော- မေတ္တိယ
 ဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ သိက္ခာ- ရဟန်းတို့သည်။ အာဂ္ဂဓော- ငါ့ရှင်တို့။
 ဟိယျောခေါ- ယမန်နေ့ကပင်လျှင်။ ကလျာဏဘတ္တိကော- ကလျာဏဘတ္တိ
 အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ- သူကြွယ်သည်။ အာရာမံ- အရံသို့။ မလ္လပုတ္တဿ-
 မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗဿ- ဒဗ္ဗ၏။ သန္တိကေ- အထံသို့။ အဂမာသိ-
 သွား၏။ နိသံသယံခေါ- မချွတ်သာလျှင်။ မယံ- ငါတို့ကို မလ္လပုတ္တေန -

ပါရာဇိကထံပါဠိတော်-နိဿယ။

မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗေန- ဒဗ္ဗသည်။ ဂဟပတိနော- သူကြွယ်၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ပရိဘိန္နာ- ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝေ- ထိုမေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့သည်။ ဧကေနဝဒေါမနသေသနးကိန္နလုံးမသာယာခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တရူပံ- စိတ်သဘောရှိတိုင်း။ နတုဉ္စိံ သု- မစားကုန်။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ မေတ္တိယဘူမဇက- မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တဘတ္တံ- ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနှောက်၌။ ဝိဏှာပါတပဋိက္ကန္တာ- ဆွမ်းစားရာမှဖဲကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ အာရာမံ- အရံသို့။ ဂတံ- သွားကုန်၍။ ပတ္တစိဝရံ- သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဋိသာမေတွာ- သိမြီးအုန်၍။ ဗဟာရာမကောဋ္ဌကေ- အရံ၏အပတ်ခါးမှတ်၌။ သံဃာဒိုပလ္လတ္တိကာယ- ဒုက္ခိအာယောဂပတ်ဖွဲ့သဖြင့်။ တုဏှိဘူတာ- ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ မင်္ဂုဘူတာ- နှလုံးမသာယာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တက္ခန္ဓာ- လည်ငိုက်ဆိုက်ကျကုန်သည်ဖြစ်၍။ အစောရခါ- ငုံ့သောမျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုဏ္ဏာယန္ဓာ- ကြံ့မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပဒိုတာဏာ- စကားမဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဝိဒိံ သု- ထိုင်နေကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ မေတ္တိယာ- မေတ္တိယအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းမိန်းမသည်။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။ မေတ္တိယဘူမဇက- မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ- ရှိကုန်၏။ တေန- ထိုမေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပယကံမိ- ကပ်လေ၏။ ဥပယကံမိတွာ- ကပ်လေပြီး၍။ မေတ္တိယဘူမဇက- မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ အယျာ- အရှင်တို့။ ဝန္ဓာမိ- ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိဇေတံဝစနံ- ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ဇေ- ဤသို့။ ဝုတ္တ- လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ မေတ္တိယဘူမဇက- မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ နာလပိံ သု- စကားမဆိုကုန်။ ဣတိယဓိခေါ- နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ (ပ)။ တတိယဓိခေါ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ မေတ္တိယာ- မေတ္တိယအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းမိန်းမသည်။ မေတ္တိယဘူမဇက- မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ အယျာ- အရှင်တို့။ ဝန္ဓာမိ- ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိဇေတံဝစနံ- ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ တတိယဓိခေါ- သုံးကြိမ် မြောက်လည်း။ မေတ္တိယဘူမဇက- မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ နာလပိံ သု- စကားမဆိုကုန်။ အယျာ- အရှင်တို့အား။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ကံ- အဘယ်သို့။ အပရုဏ္ဏာမိ- ပြစ်မှားမိသနည်း။ အယျာ- အရှင်တို့သည်။ ကိဿ- အဘယ်ကြောင့်။ ဇေ- အကျွန်ုပ်နှင့်။ နာလပိံ- စကား

ဓုဠဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

မဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဈေးကန်၏။ ဘဂိနိ-နှမ။ တထာ-
 ထိုငါတို့ဖြစ်တိုင်းဆိုအံ့။ တံ-သင်သည်။ အဓေ-ငါတို့ကို။ မလ္လပုတ္တေန-
 မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗေန-ဒဗ္ဗသည်။ ဝိဟေဋ္ဌိယမာနေ-ဥဉ်းဆဲ
 အပ်သည်တို့ကို။ ဟိကုသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်။ အတ္တုပေက္ခသိ-လစ်လျှူရှုတိ
 သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆိုကုန်၏။ အယျာ-အရှင်တို့အဟံ-အကျွန်ုပ်
 သည်။ ကိ-အဘယ်အမှုကို။ ကရောမိ-ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
 သျှောင်၏။ ဘဂိနိ-နှမ။ တံ-သင်သည်။ သစေဇ္ဇေယျာယိ-အကယ်၍အလို
 မရှိဋ္ဌားအံ့။ အဇ္ဇေဝ-ယနေပင်လျှင်။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ မလ္လပုတ္တိ-
 မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗိ-ဒဗ္ဗကို။ နာသာပေယျ-ပျက်ဆီးစေတော်
 မူရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အယျာ-အရှင်တို့အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်။ ကိ-အဘယ်အမှုကို။ ကရောမိ-ပြုရအံ့နည်း။ မယာ-အကျွန်ုပ်
 သည်။ ဘိ-အဘယ်အမှုကို။ ကာတု-ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ-တတ်ကောင်း
 သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဈေးကန်၏။ ဘဂိနိ-နှမ။ ဧဟိ-လာလှည့်၊ တံ-
 သင်သည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ-
 ရှိတော်မူ၏။ တေန-ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသက်မ-
 ကပ်လေသော။ ဥပသက်မိတ္တာ-ကပ်လေပြီး၏။ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို။
 ဧဝံ-ဤသို့။ ဝဒေဟိ-ဈေးကန် လေလော။ ကိ-ဝဒေဟိ- အဘယ်သို့
 ဈေးကန်ရအံ့နည်း။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ ဣဒံ-ဤအရှင်ဒဗ္ဗိပြုကုန်သော
 အမှုသည်။ နန္တိန္ဒံ- မသျှောက်ပတ်။ နပတိဂ္ဂုပ- မသင့်တင့်။ ဘန္တေ-
 မြတ်စွာဘုရား။ ယာယံ ယာအယံဒိသာ- အကြင်အရပ် မျက်နှာသည်။
 အာယာ-ဘေး မရှိ။ အနိတိကာ။ ရန်မရှိ။ အနုပဒ္ဓဝါ- ဥပဒ္ဓဝေါ မရှိ။
 သာယံသာအံယံဒိသာ- ထိုအရပ် မျက်နှာသည်။ သဘယာ- ဘေးနှင့်
 တကွဖြစ်၏။ သဗ္ဗိတိကာ-ရန်နှင့်တကွဖြစ်၏။ သဥပဒ္ဓဝါ- ဥပဒ္ဓဝေါနှင့်
 တကွဖြစ်၏။ ယတော- အကြင်အရပ်၌။ နိဝါတံ- မုန်တိုင်းလေပွေမရှိ။
 တတော- ထိုအရပ်၌။ သဝါတံ- မုန်တိုင်းလေပွေနှင့်တကွဖြစ်၏။ ဥဒကံ-
 ရေသည်။ အာဒိတ္တိမညေ- ပြောင်ပြောင် တောက်သကဲ့သို့ထင်၏။ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်ကို။ မလ္လပုတ္တေန- မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အယျေနဒဗ္ဗေန-
 အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ ဒုသိတပ-ပျက်ဆီးအပ်သည်။ အမိ-ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ-ဤသို့။
 ဝဒေဟိ-ဈေးကန်လေလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆိုကုန်၏။ အယျာ-
 အရှင်တို့။ ဧဝံသာရ-ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ-ဤသို့လျှင်။ မေတ္တိယာ-မေတ္တိယ
 အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ-ရဟန်းမိန်းမသည်။ မေတ္တိယဘူမဇ္ဇကနံ-မေတ္တိယ

ပါရာဇိကထံ-ပါဠိတော်။

ဘူမဇက အမည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့အား။ ပတိဿုဏိတွာ။
 ဝန်ခံ၍။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ-ရှိတော်
 မူ၏။ တေန-ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။
 ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါ
 ဒေတွာ- ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ- သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။
 အဗ္ဗာထိ-တည်၏။ ဧကမန္တံ- သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဝိတာခေါ-
 တည်ပြီးသော။ မေတ္တိယာ- မေတ္တိယအမည်ရှိသော။ သာဘိက္ခုနီ- ထိုရဟန်း
 မိန်းမသည်။ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧတံဝစနံ- ဤစကားကို။ အဝေါစ-
 လျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ- အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ- မြတ်စွာ
 ဘုရား။ ဣဒံ- ဤအရှင်ဒဗ္ဗပြုလျှင်သော အမှုသည်။ နန္ဒိန္ဒိ- မလျှောက်ပတ်။
 နပတိဂ္ဂပ- မသင့်တင့်။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ ယာယံယာအယံဒိသာ-
 အကြင်အရပ် မျက်နှာသည်။ အဘယာ- ဘေးမရှိ။ အနိတိကာ- ရန်မရှိ။
 အနုပဒ္ဒဝါ- ဥပဒ္ဒဝေါမရှိ။ သာယံယာအယံဒိသာ- ထိုအရပ်မျက်နှာသည်။ သဘ
 ယာ- ဘေးနှင့်တကွဖြစ်၏။ သဗ္ဗိတိကာ- ရန်နှင့်တကွဖြစ်၏။ သဥပဒ္ဒဝါ-
 ဥပဒ္ဒဝေါနှင့်တကွဖြစ်၏။ ယတော- အကြင်အရပ်၌။ နိဝါတံ- ရန်တိုင်းလေ
 ဝေ့မရှိ။ ယတော- အရပ်၌။ သဝါတံ- ရန်တိုင်းလေဝေ့နှင့်တကွဖြစ်၏။ ဥဒကံ-
 ရေသည်။ အာဒိတ္တံမညေ- ပြောင်ပြောင်တောက်သကဲ့သို့ထင်၏။ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်ကို။ မလ္လပုဗ္ဗန- မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အယေုနဒဗ္ဗေန-
 အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ ဒုထိတာ- ပျက်ဆီးအပ်သည်။ အဓိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 အဝေါစ- လျှောက်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဧတသ္မိံ နိဒါနေ- ဤအကြောင်း၌။ ဧတသ္မိံ ပကရဏေ- ဤအရာ၌။ ဘိက္ခု
 သံစံ- ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္နိပါတာပေတွာ။ စည်းဝေးစေ၍။ မလ္လပုတ္တံ-
 မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော။ အာယသန္တံဒဗ္ဗံ- အရှင်ဒဗ္ဗကို။ ပဋိပုတ္တိ-
 မေးတော်မူ၏။ ကိံ ပဋိပုတ္တိ- အဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း။ ဒဗ္ဗ- ဒဗ္ဗံ။ တံ-
 သင်သည်။ ယထာ- အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ အယံဘိက္ခုနီ- ဤရဟန်းမိန်းမ
 သည်။ အဘာ- လျှောက်၏။ တထာ- ထိုအခြင်း အရာဖြင့်။ ဝေဂ္ဂပ- ဤသို့
 ယဘောရှိသော အမှုကို။ ကတ္တာ- ပြုဘူး၏ဟူ၍။ သရထိ- အောက်စေ့မိ၏
 လော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ- မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ ယထာ-
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝံ- အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဇာနာတိ- သိတော်မူ၏။ တထာ- ထိုသိတော်မူတိုင်းပင်တည်း။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ဒုတိယမ္ပိခေါ- နှစ်ကြိမ်မြောက်လျှောက်သည်။ ဘဂဝါ-

ဓုဋ္ဌဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

မြတ်စွာဘုရားသည်။(ပ)။ တတိယမ္ပိခေါ-သုံးကြိမ်မြောက်သည်။ ဘဂဝါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ မလ္လပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံ
 ဒဗ္ဗိ-အရှင်ဒဗ္ဗကိ။ ဒဗ္ဗ-ဒဗ္ဗ။ တံ- သင်သည်။ ယထာ- အကြင်အခြင်း
 အရာဖြင့်။ အယံဘိက္ခုနီ- ဤရဟန်းမိန်းမသည်။ အာဟ- ယျောက်၏။
 တထာ- ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဇေရူပံ- ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။
 ကတ္တာ- ပြုဘူး၏ဟူ၍။ သရထိ-အောက်မေ့မိ၏လော။ ဣတိတေဝစနံ-
 ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစံ- မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။
 ဇာတိ- အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ မံ- အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဇာနာတိ- သိတော်မူ၏။ တထာ- ထိုသိတော်မူတိုင်းပင်
 တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ယျောက်၏။ ဒဗ္ဗ-ဒဗ္ဗ။ ဒဗ္ဗာ-ဖြေခြင်း၌ထိမ်မာ
 ကုန်သောပညာရှိတို့သည်။ ဇေဝံ-ဤသို့။ နခေါနိဗ္ဗေဇ္ဇန္တိ-မဖြေကုန်။ တယာ-
 သင်သည်။ သစေကတံ- အကယ်၍ပြုမိသည်ဖြစ်အံ့။ ကတန္တိ-ပြုမိပါ၏
 ဘုရားဟူ၍။ ဝဒေဟိ-ယျောက်လော။ တယာ-သင်သည်။ သစေအကတံ-
 အကယ်၍မပြုမိသည်ဖြစ်အံ့။ အကတန္တိ- မပြုမိပါဘုရားဟူ၍။ ဝဒေဟိ-
 ယျောက်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဗ္ဗိပုတ္တိ- မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ- မြတ်စွာ
 ဘုရား။ ယတော၊ ယသ္မိကာလေ- အကြင်အခါ၌။ အပတံ-အကျွန်ုပ်သည်။
 ဇာတော- အနိယာစရဟန္တာဖြစ်၏။ တတော- ထိုအခါမှ။ ပဘုတိ-စ၍။
 သုပိနန္တေနပိ-အိပ်မက်ဖြင့်သည်။ မေထုနံဓမ္မံ- တပ်ခြင်းတူသောနှစ်ယောက်
 တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်ကို။ ပဗ္ဗိသေဝိတာ- မှီဘူး၏ဟူ၍။ နာတိဇာနာမိ-
 မသိပါ။ ဇာဂရော-နိုးကြားသောအကျွန်ုပ်သည်။ ပဝေဝ-အတယ်ဆိုတွယ်ရာ
 ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ယျောက်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ တေနဟိ-
 ထိုသို့တီးပြီးကား။ မေတ္တိယံ။ မေတ္တိယအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ- ရဟန်းမိန်းမကို
 နာသေထ- ပျက်ဆီးကြကုန်လော။ ဣမေစဘိက္ခု- ဤရဟန်းတို့ကိုလည်း။
 အနုယုတ္တထ- စိစစ်ကြကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ အာမန္တေထိ-မိန့်တော်မူ၏။
 ဣဒံဝစနံ-ဤစကားကို။ ဝတွာ-မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အာသနာ-နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ-ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့။
 ပါမိထိ-ဝင်တော်မူ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။
 မေတ္တိယံ-မေတ္တိယအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ- ရဟန်းမိန်းမကို။ နာသေသံ-
 ပျက်ဆီးကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌-မေတ္တိယဘူမဇကော- မေတ္တိယဘူမဇ
 ကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့ကို။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

တေဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ ကိံ အဝေါရံ-အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ အာဂုဿော-ငါ့ရှင်တို့။ မေတ္တိယံ-မေတ္တိယအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ-ရဟန်းမိန်းမကို။ မာနာသေထ-မပျက်ဆီးကြကုန်လိမ့်။ သာ-ထိုမေတ္တိယအမည်ရှိသောရဟန်းမိန်းမသည်။ ကိဗ္ဗိ-တစ်စုံတစ်ခုကို။ အာရက္ခတိ-မပြစ်မှား။ ကုပိတောဟိ- အမျက်ထွက်ကုန်သော။ အနတ္တမနေဟိ-နှလုံးမသာယာကုန်သော။ စာဝနာဓိပ္ပါယေဟိ- သာသနာတော်မှရှေ့လျှောစေလိုကုန်သော။ အဋ္ဌေဟိ- ငါတို့သည်။ ဥဿာဟိတာ-တိုက်တွန်းအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ အာဂုဿော-ငါ့ရှင်တို့။ တုဋ္ဌေ-သင်တို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ- အရှင်ဒဗ္ဗကို။ အမူလကေန- မြင်ခြင်းကြားခြင်းရှုံ့ရှာခြင်းအရင်းမရှိသော။ ပါရာဇိကေနဓမ္မေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အနန္တံသေထကိံ-ပန-စွပ်စွဲကုန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမနုယုဗ္ဗိတေ။ မေးစိစစ်အပ်သည်ရှိသော်။ အာဂုဿော-ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝံ-ဟုတ်ပါကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ မေတ္တိယဘူမဇကော- မေတ္တိယဘူမဇက အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ- အရှင်ဒဗ္ဗကို။ အမူလကေန- မြင်ခြင်းကြားခြင်းရှုံ့ရှာခြင်းအရင်းမရှိသော။ ပါရာဇိကေနဓမ္မေန-ပါရာဇိ ကအာပတ်ဖြင့်။ အနန္တံသေထန္တိနာမ-စွပ်စွဲကုန်သိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဗ္ဗာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္တံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ တုဋ္ဌေ- သင်တို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ- မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗံ- ဒဗ္ဗကို။ အမူလကေန-မြင်ခြင်းကြားခြင်းရှုံ့ရှာခြင်းအရင်းမရှိသော။ ပါရာဇိကေနဓမ္မေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အနန္တံသေထ-စွပ်စွဲကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဗ္ဗိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဗာပုရိသာ-မင်ဗိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောက်ျားတို့။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တုဋ္ဌေ-သင် တို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ- မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗံ- ဒဗ္ဗကို။

ဒုဋ္ဌဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

အမူလကေန-မြင်ခြင်းကြားခြင်း ရှိရာခြင်းအရင်းမရှိသော။ ပါရာဇိကေန
 ဓမ္မေန- ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အနန္တိသေထနာမ- စွပ်စွဲကုန်ဘိသနည်း။
 မောဗာဒုရိသာ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော ယောက်ျားတို့။ ဇေတံ-ဤအမူ
 အရာသည်။ * အပ္ပ သန္နာနံဝါ- မကြည်ညို ကုန်သေး သော သူတို့အား
 လည်း။ ပဿာဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။(ပ)။ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့။ ဝေဗ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ ဣဝံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေ
 ယျာဇေ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိဉ္ဇုဒ္ဓိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်
 အံ့နည်း။ ။ယောပနဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခု- တပါးသော
 ရဟန်းကို။ ဒုဋ္ဌော-အမျက်သည်ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေါသော-
 သူတပါးကိုပျက်ဆီးတတ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပတိတော-ပီတိသုခုတို့သည်ကြည့်
 အပ်သည်ဖြစ်၍။ နံဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ ဣမဌာဗြဟ္မစရိယာ-ဤမြတ်သော
 အကျင့်မှ။ အပ္ပေဝနာမစာဝေယျ-စင်စစ်ရွှေ့လျော့စေအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။
 အမူလကေန- မြင်ခြင်းကြားခြင်းရှိရာခြင်းအရင်းမရှိသော။ ပါရာဇိကေန
 ဓမ္မေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အနန္တိသေယျ-စွပ်စွဲငြားအံ့။ တတော-ထိုစွပ်စွဲ
 ပြီးသည်မှ။ အပရေန-တပါးသော။ သမောန-အခါ၌။ သမနုဂ္ဂါဟိယမနောဝါ
 မေးစိစစ်အပ်သော် လည်းကောင်း။ အသမနုဂ္ဂါဟိယမနောဝါ-မမေးစိစစ်
 အပ်သော်လည်းကောင်း။ ထံအဓိကရတံ- ထိုအဓိကရတံသည်။ အမူလ
 ကဗ္ဗေဝ-မြင်ခြင်းကြားခြင်းရှိရာခြင်းအရင်းမရှိသည်အလျှင်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ -စွပ်စွဲသောရဟန်းသည်လည်း။ ဒေါသံ-အပြစ်ကို။ ပတိ
 ဋ္ဌာတိ-ဝန်ခံ၍တည်၏။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်းအား။ သံဗာဒိသေသော
 သံဗာဒိသိသံအမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော-အာပတ်အပေါင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ။
 ယောပနာတိ-ယောပန ဟူသည်ကား။ ယာဒိသော- အကြင်သို့သတော
 ရှိသော။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။(ပ)။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူသည်
 ကား။(ပ)။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ-ဤအရာ၌။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းကို။ ဘိက္ခုတိ-
 ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော-အလိုရှိအပ်၏။ ဘိက္ခုန္တိ-ဘိက္ခုဟူသည်ကား။
 အညံ-တပါးသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဒုဋ္ဌောဒေါသောတိ-ဒုဋ္ဌောဒေါသော
 ဟူသည်ကား။ ကုပိတော-အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္တမနော-နှလုံးမသာ
 ယာသည်။ အနဘိရဒ္ဓေါ-မရွေ့လျော်သောစိတ်ရှိသည်။ အာဟာတပိတ္တော-
 ထိပါးအပ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဝိလဇာတော-ပြောင့်တံသင်းကဲ့သို့ဖြစ်သော
 စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ-ဖြစ်၍။ အပ္ပတိတောတိ-အပ္ပတိတောဟူသည်ကား။ တောန

စကောပေန-ထိုအမျက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ တေနစဒေါသေန-ထိုအပြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း။ တာယစအနတ္တမနတာယ-ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ တာယစအနတ္တိရုဗ္ဗိယာ-ထိုမရွှေ့ လျော်ခြင်းဖြင့် လည်း ကောင်း။
အပ္ပတိတော-ပိုတိသုခတို့သည်ကြည်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အမူလကံ
နာမ-အမူလကံမည်သည်ကား။ အဒိဋ္ဌိ-မမြင်အပ်။ အသုတံ-မကြားအပ်။ အပရိ
သကံ^၀တံ-မယုံမှားအပ်။ ပါရာဇိကေနဓမ္မေနာတိ-ပါရာဇိကေနဓမ္မေနဟူ
သည်ကား။ စတုန္ဒ-လေးပါးသောပါရာဇိကတို့တွင်။ အတ္တဝေရေန-တပါးပါး
ဖြင့်။ အနန္တသေယျာတိ-အနန္တသေယျဟူသည်ကား။ စောဒေဝိဝါ-ဒိဋ္ဌိ
မူလည်းစောဒနာ၏။ စောဒါပေတိဝါ-သုဘပါးကိုမူလည်းစောဒနာစေ၏။
အပ္ပေဝနာမနံဇ္ဈမမှာဗြဟ္မစရိယာစာဝေယျန္တိ-အပ္ပေဝနာမနံဇ္ဈမမှာဗြဟ္မစရိ
ယာစာဝေယျဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုဘာဝါ-ရဟန်း၏အဖြစ်မှ။ စာဝေယျံ-
ရွှေ့လျော့စေအံ့။ သမဏဓမ္မာ-ရဟန်းတရားမှ။ စာဝေယျံ-ရွှေ့လျော့စေအံ့။
သီလက္ခန္ဓာ- သီလကျေးဇူးမှ။ စာဝေယျံ-ရွှေ့လျော့စေအံ့။ တပေါဂုဏာ-
အကျင့်တည်း ဟူသောဂုဏ်မှ။ စာဝေယျံ- ရွှေ့လျော့စေအံ့။ တတော
အပရေနသမယေနာတိ- တတော အပရေန သမယေန ဟူသည် ကား။
ယသ္မိခဏေ- အကြင်ခဏ၌။ အနန္တသိတော-စွပ်စွဲအပ်သည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ တံခဏံ- ထို ခဏကို။ တံလယံ- ထိုလယကို။ တံရဟုတ္တံ-
ထိုရဟုတ္တကို။ ဝိဟိဝတ္ထေ- လွန်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနောတိ-
'သမနုဂ္ဂါ ဟိယမာနော' ဟူသည်ကား။ ယေနဝတ္ထုနာ- အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်။
အနန္တသိတော- စွပ်စွဲ အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တသ္မိ ဝတ္ထုသ္မိ-
ထိုဝတ္ထု၌။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော-မေးစိစစ်အပ်သည်ရှိသော်။ အသမနုဂ္ဂါဟိ
ယမာနောတိ-အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနောဟူသည်ကား။ ကေနမိ-တစုံတယေဝံ
သောဓူသည်။ နဂုဏမာနော-မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အဓိကရုဏံနာမ-အဓိ
ကရုဏ်မည်သည်ကား။ အဓိကရုဏာနိ-အဓိကရုဏ်းတို့သည်။ ဝိဝါဒါဓိက
ရုဏံ-ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း လည်းကောင်း။ အနုဝါဒါဓိကရုဏံ-အနုဝါဒါဓိက
ရုဏ်းလည်းကောင်း။ အာပတ္တာဓိကရုဏံ-အာပတ္တာဓိကရုဏ်းလည်းကောင်း။
ကိစ္ဆာဓိကရုဏံ-ကိစ္ဆာဓိကရုဏ်း လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ခတ္တာရိ-
လေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုမဒေါသံပတိဋ္ဌာတိတိ-ဘိက္ခုစဒေါသံပတိဋ္ဌာတိ
ဟူသည်ကား။ ဣတ္ထကံ-အချည်းနှီးသောစကားကို။ မယာ-ငါသည်။ တဏှိ
တံ-ဆိုအပ်၏။ မယာ-ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ မယာ-ငါသည်။ တဏှိတံ-
ဆိုအပ်၏။ အဘူတံ- မဟုတ်မမှန်သောစကားကို။ မယာ-ငါသည်။ တဏှိတံ-

ဆိုအပ်၏။ အစာနှင့်နွေနှင့်-မထိသဖြင့်။ မယာ-ငါသည်။ တကိတံ-ဆိုအပ်၏။
 သံဃာဒိသေ သောတိ-သံဃာဒိသေသော' ဟုံသည်ကား။ (ပ)။ တေနဝိ-
 ထိုကြောင့်လည်း။ သံဃာဒိသေသောတိ-သံဃာဒိသေသောဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ-
 ဆိုအပ်၏။ န။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရေခံ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဒိဇ္ဈော-မမြင်အပ်သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ-ငါသည်။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-
 ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဇ္ဈော-မြင်အပ်သည်။
 အဿိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသကျ
 ပုတ္တိယော-သာကီဝင်မင်းတရား ဘုရားသားတော် မဟုတ်သည်။ အထိ-
 ဖြစ်၏။ တယာ-သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ-တက္ခဿပေါသထောဝါ-ဥပုသ်ပြုခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ ပဝါရဏာဝါ-ပဝါရဏာပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဃာ
 ကမ္ဘံဝါ-သံဃာကံသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒေတိ-
 အကယ်၍စောဒနာငြားအံ့။ ဧဝံ-ဤသို့စောဒနာသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ
 ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇန္တံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-
 ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစော
 ဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿပုတ္တော-မကြားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ-ငါသည်။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာ
 ပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ သုတော-ကြားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿ
 မဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသကျပုတ္တိယော-သာကီဝင်
 မင်းတရားဘုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ တယာ-သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ
 တက္ခဿပေါသထောဝါ-ဥပုသ်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဝါရဏာဝါ-
 ပဝါရဏာပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဃာကမ္ဘံဝါ-သံဃာကံသည်လည်း
 ကောင်း။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒေတိ-အကယ်၍စောဒနာငြားအံ့။
 ဧဝံ-ဤသို့စောဒနာသည် ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။
 သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇန္တံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာ
 ပဇ္ဇန္တော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပရိ
 သကံ-ကော-မယ့်မှားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 မယာ-ငါသည်။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်
 သည်ကို။ ပရိသကံ-ကော-ယ့်မှားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-

ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသက္ခပုတ္တိယော- သာဓကီဝင်မင်း
 တရားဟုရားသားကော်မဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ကဿာ- သင်္ခန္ဓာ။
 သဒ္ဓိ- တကွ။ ဥပေါသထောဝါ- ဥပုသ်ပြုခြင်းသည် ရည်းကောင်း။
 ပဝါရဏာဝါ- ပဝါရဏာ ပြုခြင်း သည်လည်း ကောင်း။ သံဃာ ကမ္ဘဝါ-
 သံဃာကံ သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဣတိ-ဤသို့။ စေတောဒေတိ-
 အကယ်၍ စောဒနာငြားအံ့။ ဇဝံ-ဤသို့စောဒနာ သည်ရှိသော်။ ဝါစာယ
 ဝါစာယ- ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေ သဿ- သံဃာဒိသိသ်
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။
 ပါရာဇိကံခမ္ဘံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော- ရော့၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 အဿ-စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဒိဋ္ဌော-မမြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ- ငါသည်။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်
 သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌောစ-မြင်အပ်သည်လည်း။ အထိ-ဖြစ်၏။
 သုတောစ-ကြားအပ် သည်လည်း အထိ-ဖြစ်၏။ အဿ မကော-ရဟန်း
 မဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေတောဒေတိ-အကယ်၍စော
 ဒနာငြားအံ့။ ဇဝံ-ဤသို့စောဒနာသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်း
 ခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရော့ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာ
 ပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ အဒိဋ္ဌော-မမြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 မယာ-ငါသည်။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်
 သည်ကို။ ဒိဋ္ဌောစ-မြင်အပ်သည်လည်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ ပရိသင်္ကတောစ-ယုံ
 မှားအပ်သည်လည်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿမကော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ
 ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေတောဒေတိ-အကယ်၍စောဒနာငြားအံ့။ ဇဝံ-ဤသို့
 စောဒနာသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေ
 သဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-
 ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဒိဋ္ဌော-မမြင်
 အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ-ငါသည်။ ပါရာဇိ
 ကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌောစ-မြင်
 အပ်သည်လည်း။ အထိ- ဖြစ်၏။ သုတောစ-ကြားအပ်သည်လည်း။ အထိ-ဖြစ်
 ၏။ ပရိသင်္ကတောစ-ယုံမှားအပ်သည်လည်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿမကော-

ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒေတိ-အကယ်၍ စောဒနာပြားအံ့။ ဇဝံ-ဤသို့စောဒနာသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဏာပန္နော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒနာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿုထော-မကြားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ-ငါသည်။ သုတောစ-ကြားအပ်သည်လည်းကောင်း။ ပရိသင်္ဂဟံ-ပရိသင်္ဂဟအပ်သည်လည်းကောင်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ မယာ-ငါသည်။ သုတောစ-ကြားအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌောစ-မြင်အပ်သည်လည်းကောင်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ မယာ-ငါသည်။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဏာပန္နော-ရောက်သည်ကို။ သုတောစ-ကြားအပ်သည်လည်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ ပရိသင်္ဂဟံ-ပရိသင်္ဂဟအပ်သည်လည်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌောစ-မြင်အပ်သည်လည်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿ မဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒေတိ-အကယ်၍ စောဒနာပြားအံ့။ ဇဝံ-ဤသို့စောဒနာ သည် ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေ သဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဏာပန္နော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ- ထိုစောဒနာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပရိသင်္ဂဟံ-မယံမှားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ-ငါသည်။ ပရိသင်္ဂဟံ-ပရိသင်္ဂဟအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌောစ-မြင်အပ်သည်လည်းကောင်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ မယာ-ငါသည်။ ပရိသင်္ဂဟံ-ပရိသင်္ဂဟအပ်သည်လည်းကောင်း။ သုတောစ-ကြားအပ်သည်လည်းကောင်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ မယာ-ငါသည်။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဏာပန္နော- ရောက်သည်ကို။ ပရိသင်္ဂဟံ-ပရိသင်္ဂဟအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌောစ- မြင်အပ်သည်လည်းကောင်း။ သုတောစ-ကြားအပ်သည်လည်းကောင်း။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒေတိ-အကယ်၍ စောဒနာပြားအံ့။ ဇဝံ- ဤသို့စောဒနာသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဏာပန္နော-ရောက်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဿ-

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-
ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ- ငါသည်။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။
အဏ္ဍာပန္နော- ရောက်သည်ကို။ သုတော- ကြားအပ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။
အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏(ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစော
ဒေတိ- အကယ်၍ စောဒနာငြားအံ့။ ဇေ- ဤသို့စောဒနာသည် ရှိသော်။
ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်
အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။
ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဍာပန္နော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
အဿ- ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ-ငါသည်။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့
အဏ္ဍာပန္နော- ရောက်သည်ကို။ ပရိသင်္ဂဟေ- ယုံမှားအပ်သည်။ အသိ-
ဖြစ်၏(ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒေတိ-အကယ်၍စောဒနာငြားအံ့။ ဇေ- ဤသို့စော
ဒနာသည်ရှိသော်။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ-ငါသည်။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-
ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဍာပန္နော-ရောက်သည်ကို။ သုတောစ- ကြားအပ်
သည်လည်းကောင်း။ ပရိသင်္ဂဟေ- ယုံမှားအပ်သည်လည်းကောင်း။
အသိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏(ပ)။ ဣတိ-
ဤသို့။ စေစောဒေတိ-အကယ်၍စောဒနာငြားအံ့။ ဇေ- ဤသို့စောဒနာသည်ရှိ
သော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာ
ဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဍာပန္နော-ရောက်၏။ ဣတိ- ဤသို့။
အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုတော-ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ-ငါသည်။ ပရိသင်္ဂဟေ-ယုံမှားအပ်
သည်။ (ပ)။ မယာ-ငါသည်။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ (ပ)။ မယာ- ငါသည်။
ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဍာပန္နော-ရောက်သည်ကို။ ပရိ
သင်္ဂဟေ- ယုံမှားအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌောစ-မြင်အပ်သည်
လည်းကောင်း။ အသိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသိ-
ဖြစ်၏(ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒေတိ-အကယ်၍စောဒနာငြားအံ့။ ဇေ-ဤသို့
စောဒနာသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေ
သဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဍာပန္နော-
ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရိသင်္ဂဟေ-

ရဋ္ဌဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

ယုံမှားအပ်သည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။မယာ-ငါသည်။
 ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်သည်ကို။ဒိဋ္ဌော-
 မြင်အပ်သည်။အသိ-ဖြစ်၏။(ပ)။မယာ-ငါသည်။ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိက
 အာပတ်သို့။အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်သည်ကို။သုတော-ကြားအပ်သည်။အသိ-
 ဖြစ်၏။(ပ)။မယာ-ငါသည်။ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။အဇ္ဈာပန္နော
 ရောက်သည်ကို။ဒိဋ္ဌောစ-မြင်အပ်သည်လည်းကောင်း။သုတောစ-ကြား
 အပ်သည်လည်းကောင်း။အသိ-ဖြစ်၏။အသမ္မာပေတော-ရဟန်းမဟုတ်
 သည်။အသိ-ဖြစ်၏။အသကပ္ပပုတ္တိယော-သာကီဝင်မင်းတရားတရားသား
 တော်မဟုတ်သည်။အသိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ဣတိ-ဤသို့။စေတောဒေတိ-အကယ်
 ချ်စောဒနာငြားအံ့။ဝေ-ဤသို့စောဒနာသည်ရှိသော်။ဝါစာယဝါယ-ခွန်းတိုင်း
 ခွန်းတိုင်း၌။သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိတ်အာပတ်သို့။အာပတ္တိအာ
 ပတ္တနံ-ရော်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့
 အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်၏။ဣတိ-ဤသို့။အသမ္မာ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်၌။ဝေမတိကော-
 ယုံမှားရှိ၏။ဒိဋ္ဌံ-မြင်အပ်သည်ကို။နောကပ္ပေတိ-မယုံကြည်။ဒိဋ္ဌံ-မြင်အပ်
 သည်ကို။နဿရတိ-မအောက်မေ့။ဒိဋ္ဌံ-မြင်အပ်သည်ကို။ပရဋ္ဌော-မေ့လျော့
 သည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။သုတော-ကြားအပ်သည်၌။ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိ၏။
 သုတံ-ကြားအပ်သည်ကို။နောကပ္ပေတိ-မယုံကြည်။သုတံ-ကြားအပ်
 သည်ကို။နဿရတိ-မအောက်မေ့။သုတံ-ကြားအပ်သည်ကို။ပရဋ္ဌော-
 မေ့လျော့သည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ပရိသင်္ဂဟေ-ယုံမှားအပ်သည်၌။
 ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိ၏။ပရိသင်္ဂဟေ-ယုံမှားအပ်သည်ကို။နောကပ္ပေတိ-
 မယုံကြည်။ပရိသင်္ဂဟေ-ယုံမှားအပ်သည်ကို။နဿရတိ-မအောက်မေ့။
 ပရိသင်္ဂဟေ-ယုံမှားအပ်သည်ကို။ပရဋ္ဌော-မေ့လျော့သည်။ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။မယာ-ငါသည်။ပရိသင်္ဂဟေ-ယုံမှား
 အပ်သည်လည်းကောင်း။ဒိဋ္ဌောစ-မြင်အပ်သည်လည်းကောင်း။အသိ-
 ဖြစ်၏။(ပ)။မယာ-ငါသည်။ပရိသင်္ဂဟေ-ယုံမှားအပ်သည်လည်း
 ကောင်း။သုတောစ-ကြားအပ်သည်လည်းကောင်း။အသိ-ဖြစ်၏။(ပ)။
 မယာ-ငါသည်။ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်
 သည်ကို။ပရိသင်္ဂဟေ-ယုံမှားအပ်သည်လည်းကောင်း။ဒိဋ္ဌောစ-
 မြင်အပ်သည်လည်းကောင်း။သုတောစ-ကြားအပ်သည်လည်းကောင်း။
 အသိ-ဖြစ်၏။အသမ္မာပေတော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။အသိ-ဖြစ်၏။အသကပ္ပ

ပုတ္တိယော- သာကီဝင် မင်းတရားဘုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အထိ-
 ဖြစ်၏။ တယာ-သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ ဥပေါသထောဝါ- ဥပုသ်ပြုခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ ပဝါရဏာဝါ-ပဝါရဏာပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဃာ
 ကမ္ဘဝါ- သံဃကံ သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစော
 ဒေတိ- အကယ်၍စောဒနာပြုအံ့။ ဇေ- ဤသို့စောဒနာသည် ရှိသော်၊
 ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဉ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပါရာ
 ဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စန္ဒော- ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဒိဋ္ဌော-မမြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကံ
 ခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စန္ဒော-ရောက်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿ
 မဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသကျပုတ္တိယော-သာကီဝင်
 မင်းတရားဘုရား သားတော်မဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ တယာ-သင်နှင့်။
 သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ ဥပေါသထောဝါ-ဥပုသ်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဝါရဏာ
 ဝါ-ပဝါရဏာပြုခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သံဃာကမ္ဘဝါ- သံဃကံသည်
 လည်းကောင်း။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ-အကယ်၍စောဒနာ
 စေပြုအံ့။ ဇေ-ဤသို့စောဒနာစေသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ ခွန်းတိုင်းခွန်း
 တိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဉ္စနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာဇိကအာပတ်
 သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စန္ဒော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 အသဒုတော-မကြားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ-ပါရာ
 ဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စန္ဒော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒက
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပရိသင်္ကတော-မယုံမှားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံ
 ပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စန္ဒော-
 ရောက်သည်ကို။ ပရိသင်္ကတော-ယုံမှားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-
 ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ-အကယ်၍စောဒနာစေပြုအံ့။ ဇေ-ဤသို့စောဒနာ
 စေသည်ရှိသော်။ ဝါစာယ ဝါစာယ- ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေ
 သဿ- သံဃာ ဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဉ္စနံ- ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ- ပါရာဇိကအာ
 ပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စန္ဒော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒက
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဒိဋ္ဌော- မမြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-

ဒုဗ္ဗဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ သုတော-ကြားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ပရိသင်္ကတော-ယုံမှားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ သုတော-ကြားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ပရိသင်္ကတော-ယုံမှားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသ္မာဒော-မကြားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပရိသင်္ကတော-မယုံမှားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပရိသင်္ကတော-ယုံမှားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပရိသင်္ကတော-ယုံမှားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ သုတော-ကြားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စော-ရောက်သည်ကို။ ပရိသင်္ကတော-ယုံမှားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ သုတော-ကြားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ-အကယ်၍စောဒနာစေပြားအံ့။ ဧဝံ-ဤသို့စောဒနာစေသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဇာဒိဿေသဿ-သံဇာဒိဿိသံအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ခံရခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုတော-ကြားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ-အကယ်၍စောဒနာစေပြားအံ့။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပရိသင်္ကတော-ယုံမှားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ-အကယ်၍စောဒနာစေပြားအံ့။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဉ္စော-ရောက်သည်ကို။ သုတော-ကြားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ပရိသင်္ကတော-ယုံမှားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ-အကယ်၍စောဒနာစေပြားအံ့။ ဧဝံ-ဤသို့စောဒနာစေသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဇာဒိဿေသဿ-သံဇာဒိဿိသံအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း

သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အတ္ထာပဇ္ဇော-
 ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုတော-ကြား
 အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ) ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အတ္ထာ
 ပဇ္ဇော-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရိသင်္ဂ
 တော-ယုံမှားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌော-
 မြင်အပ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ-အကယ်၍စေ
 ဒနာစေပြားအံ့။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုတော-ကြားအပ်သည်။ အသိ-
 ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ- အကယ်၍စေဒနာစေပြားအံ့။ တံ-
 ပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အတ္ထာပဇ္ဇော-ရောက်
 သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အသိ- ဖြစ်၏။ သုတော- ကြားအပ်သည်။
 အသိ-ဖြစ်၏။ အဿမကော-ဟောန်းမဟုတ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-
 ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ-အကယ်၍စေဒနာစေပြားအံ့။ ဇေ-ဤသို့စေဒနာစေ
 သည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိဝေသဿ-
 သံဃာဒိဝိသံ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အတ္ထာပဇ္ဇော-
 ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဿ- ထိုစောဒက ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌော-
 မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်၌။ ဝေမဟိကော-ယုံမှား
 ရှိ၏။ ဒိဋ္ဌံ-မြင်အပ်သည်ကို။ နေကပ္ပေတိ-မယုံကြည်။ ဒိဋ္ဌံ-မြင်အပ်သည်ကို။
 နုဿရတိ-မအောက်မေ့။ ဒိဋ္ဌံ-မြင်အပ်သည်ကို။ ပရုဇ္ဈော-မေ့ထျော့သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ သုတော-ကြားအပ်သည်၌။ ဝေမဟိကော-ယုံမှားရှိ၏။
 သုတံ-ကြားအပ်သည်ကို။ နေကပ္ပေတိ-မယုံကြည်။ သုတံ-ကြားအပ်သည်
 ကို။ နုဿရတိ-မအောက်မေ့။ သုတံ-ကြားအပ်သည်ကို။ ပရုဇ္ဈော-မေ့ထျော့
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပရိသင်္ဂတော-ယုံမှားအပ်သည်၌။ ဝေမဟိ
 ကော-ယုံမှားရှိ၏။ ပရိသင်္ဂတံ-ယုံမှားအပ်သည်ကို။ နေကပ္ပေတိ-မယုံ
 ကြည်။ ပရိသင်္ဂတံ-ယုံမှားအပ်သည်ကို။ နုဿရတိ-မအောက်မေ့။ ပရိ
 သင်္ဂတံ-ယုံမှားအပ်သည်ကို။ ပရုဇ္ဈော-မေ့ထျော့သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပရိသင်္ဂတော-ယုံမှားအပ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။
 ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ-အကယ်၍
 စေဒနာစေပြားအံ့။ ပရိသင်္ဂတံ-ယုံမှားအပ်သည်ကို။ ပရုဇ္ဈော- မေ့ထျော့
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပရိသင်္ဂတော-ယုံမှား
 အပ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ သုတော-ကြားအပ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-

ဒုဗ္ဗဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

ဤသို့။ စေတောဒါပေတိ-အကယ်၍ စောဒနာစေခြားအံ့။ ပရိသင်္ကတံ-ယုံမှား
 အပ်သည်ကို။ ဗရုဗ္ဗေ-မေ့လျော့သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇော-ရောက်သည်
 ကို။ ပရိသင်္ကတံ-ယုံမှားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ဒိဗ္ဗော-မြင်အပ်သည်။
 အထိ- ဖြစ်၏။ သုကော- ကြားအပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-
 ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသက္ခပုတ္တိယော-သာကီဝင်မင်းတရား
 သုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ တယာ-သင်နှင်း၊ သဒ္ဓိ-တက္က။
 ဥပေါသထောဝါ-ဥပုသ်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဝါရဏာဝါ- ပဝါရ
 ဏာပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဇာကမ္ပံဝါ- သံဇာကံသည် လည်း
 ကောင်း။ နုတ္ထိ-မရှိ။ ဣတိ-ဤသို့။ စေတောဒါပေတိ- အကယ်၍ စောဒနာစေခြား
 အံ့။ ဧဝံ-ဤသို့စောဒနာစေသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ။ ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌
 သံဇာဒိသေသေ-သံဇာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အသုဒ္ဓေါ-မစင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌။ သုဒ္ဓိဗ္ဗိ-
 စင်ကြယ်၏ဟူသောအယူသည်လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓေါ- စင်ကြယ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၌။ အသုဒ္ဓိဗ္ဗိ- မစင်ကြယ် ဟူသောအယူ သည်လည်းကောင်း။
 အသုဒ္ဓေါ- မစင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌။ အသုဒ္ဓိဗ္ဗိ- မစင်ကြယ် ဟူသော
 အယူသည်လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓေါ- စင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌။ သုဒ္ဓိဗ္ဗိ-စင်ကြယ်
 ၏ဟူသောအယူသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။
 အဇ္ဈာပဇ္ဇော-ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အသုဒ္ဓေါ-မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏
 တံပုဂ္ဂလံ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုဒ္ဓိဗ္ဗိ။ စင်ကြယ်၏ဟူသောအယူရှိသည်။ သမာနော
 ဖြစ်လျက်။ အနောကာသံ- အခွင့်မရှိသည်ကို။ ကာရာပေဘူ- ပြုစေ၍။
 စာဝနာဓိပ္ပါယော- ရှေ့လျှောစေလိုသည်ဖြစ်၍။ စေတေတိ- အကယ်၍ဆိုခြား
 အံ့။ ဧဝံ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သံဇာဒိသေသေန- သံဇာဒိသိသ်အာပတ်
 နှင့်တက္က။ ဒုက္ကဒုဿ- ဒုက္ကဒ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။
 ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇော- ရောက် သည်ဖြစ်၍။
 အသုဒ္ဓေါ- မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 သုဒ္ဓိဗ္ဗိ-စင်ကြယ်၏ဟူသောအယူရှိသည်။ သမာနော-ဖြစ်လျက်။ ဩကာသံ-
 အခွင့်ကို။ ကာရာပေဘူ-ပြုစေ၍။ စာဝနာဓိပ္ပါယော- ရှေ့လျှောစေလိုသည်
 ဖြစ်၍။ စေတေတိ- အကယ်၍ဆိုခြားအံ့။ ဧဝံ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။

သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇော- ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အသုဒ္ဓေါ- မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ- စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူရှိသည်။ သမာနော- ဖြစ်လျက်။ အနောကာသံ- အခွင့်မရှိသည်ကို။ ကာရာပေတွာ- ပြုစေ၍။ အက္ကောသာဓိပ္ပါယော- ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍။ စေဝဒေတိ- အကယ်၍ဆိုပြားအံ့။ ဧဝံ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဩမသဝါဒေန- နှုတ်ထွ် ထိုးခြင်းကြောင့် သင့်သောပါမိတ်အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇော- ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အသုဒ္ဓေါ- မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ- စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူရှိသည်။ သမာနော- ဖြစ်လျက်။ ဩကာသံအခွင့်ကို။ ကာရာပေတွာ။ ပြုစေ၍။ အက္ကောသာဓိပ္ပါယော။ ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍ စေဝဒေတိ။ အကယ်၍ဆိုပြားအံ့။ ဧဝံ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဩမသဝါဒဿနှုတ်ထွ် ထိုးခြင်းကြောင့် သင့်သောပါမိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇော- မရောက်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါ- စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ- မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်။ သမာနော- ဖြစ်လျက်။ အနောကာသံ- အခွင့်မရှိသည်ကို။ ကာရာပေတွာ- ပြု၍။ စာဝနာဓိပ္ပါယော- ရွှေ့လျောစေလိုသည်ဖြစ်၍။ စေဝဒေတိ- အကယ်၍ဆိုပြားအံ့။ ဧဝံ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇော- မရောက်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါ- စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ- မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်။ သမာနော- ဖြစ်လျက်။ ဩကာသံ- အခွင့်ကို။ ကာရာ ပေတွာ- ပြုစေ၍။ စာဝနာဓိပ္ပါယော- ရွှေ့လျောစေလိုသည်ဖြစ်၍။ စေဝဒေတိ- အကယ်၍ဆိုပြားအံ့။ ဧဝံ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ။ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။

အနန္တပန္နော- မရောက်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါ- စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အသုဒ္ဓဒိဗ္ဗိ- မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်။ သမာနော- ဖြစ်လျက်။ အနောကာသံ- အခွင့်မရှိသည်ကို။ ကာရာပေတွာ- ပြုစေ၍။ အက္ခောသာဓိပ္ပါယော- ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍။ စေဝဒေတိ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဇေ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဩမသဝါဒေန- နှုတ်ထံထိုးခြင်း ကြောင်း။ သင့် သောပါစိတ် အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ခဿ- ဒုက္ခနှင့်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။

ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိက အာပတ်သို့။ အနန္တပန္နော- မရောက်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါ- စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အသုဒ္ဓဒိဗ္ဗိ- မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်။ သမာနော- ဖြစ်လျက်။ ဩကာသံ- အခွင့်ကို။ ကာရာပေတွာ- ပြုစေ၍။ အက္ခောသာဓိပ္ပါယော- ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍။ စေဝဒေတိ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဇေ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဩမသဝါဒဿ- နှုတ်ထံထိုးခြင်း ကြောင့်သင့်သော ပါစိတ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။

ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိက အာပတ်သို့။ အနန္တပန္နော- ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အသုဒ္ဓေါ- မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အသုဒ္ဓဒိဗ္ဗိ- မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်။ သမာနော- ဖြစ်လျက်။ အနောကာသံ- အခွင့်မရှိသည်ကို။ ကာရာပေတွာ- ပြုစေ၍။ စာဝနာဓိပ္ပါယော- ရှေ့လျှောစေလိုသည်ဖြစ်၍။ စေဝဒေတိ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဇေ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခဿ- ဒုက္ခနှင့်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။

ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိက အာပတ်သို့။ အနန္တပန္နော- ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အသုဒ္ဓေါ- မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အသုဒ္ဓဒိဗ္ဗိ- မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်။ သမာနော- ဖြစ်လျက်။ ဩကာသံ- အခွင့်ကို။ ကာရာပေတွာ- ပြုစေ၍။ စာဝနာဓိပ္ပါယော- ရှေ့လျှောစေလိုသည်ဖြစ်၍။ စေဝဒေတိ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဇေ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ။

ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိက အာပတ်သို့။ အနန္တပန္နော- ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အသုဒ္ဓေါ- မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အသုဒ္ဓဒိဗ္ဗိ- မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်။ သမာနော- ဖြစ်လျက်။

အနောကာသံ- အခွင့်မရှိသည်ကို။ ကာရာပေတွာ-ပြုစေ၍။ အက္ကောသာ
 ဓိပ္ပါယော-ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍။ စေဝဒေတိ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဇဝံ-ဤသို့
 ဆိုသည်ရှိသော်။ ဩမသဝါဒေန- နှုတ်ထံထိုးခြင်းကြောင့်သင့်သောပါမိတ်
 အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ-တပါးပါး
 သော။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အနုဇ္ဈာပဇ္ဇော-ရောက်သည်ဖြစ်၍။
 သုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 အသုဒ္ဓိဗ္ဗိ-မစင်ကြယ်ဟူသောအယူရှိသည်။ သမာနော-ဖြစ်လျက်။ ဩကာ
 သံ-အခွင့်ကို။ ကာရာပေတွာ-ပြုစေ၍။ အက္ကောသာဓိပ္ပါယော-ဆဲရေးလို
 သည်ဖြစ်၍။ စေဝဒေတိ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဇဝံ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
 ဩမသဝါဒဿ-နှုတ်ထံထိုးခြင်းကြောင့်သင့်သောပါမိတ်အာပတ်သို့။ အာ
 ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 အညတရံ-တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အနုဇ္ဈာ
 ပဇ္ဇော-မရောက်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂ
 လံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုဒ္ဓိဗ္ဗိ-စင်ကြယ်၏ဟူသောအယူရှိသည်။ သမာနော-
 ဖြစ်လျက်။ အနောကာသံ-အခွင့်မရှိသည်ကို။ ကာရာပေတွာ-ပြုစေ၍။ စာဝနာ
 ဓိပ္ပါယော-ရှေ့လျှောစေလိုသည်ဖြစ်၍။ စေဝဒေတိ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဇဝံ-
 ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သံဃာဒိသေသေန-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ-တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကဓမ္မံ-
 ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အနုဇ္ဈာပဇ္ဇော-မရောက်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုဒ္ဓိဗ္ဗိ-စင်ကြယ်၏ဟူ
 သောအယူရှိသည်။ သမာနော-ဖြစ်လျက်။ ဩကာသံ- အခွင့်ကို။ ကာရာ
 ပေတွာ-ပြုစေ၍။ စာဝနာဓိပ္ပါယော- ရှေ့လျှောစေလိုသည်ဖြစ်၍။ စေဝ
 ဒေတိ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဇဝံ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သံဃာဒိသေ
 သဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ-တပါးပါးသော။
 ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အနုဇ္ဈာပဇ္ဇော-မရောက်သည်ဖြစ်၍။
 သုဒ္ဓေါ- စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 သုဒ္ဓိဗ္ဗိ-စင်ကြယ်၏ဟူသောအယူရှိသည်။ သမာနော-ဖြစ်လျက်။ အနော
 ကာသံ-အခွင့်မရှိသည်ကို။ ကာရာပေတွာ-ပြုစေ၍။ အက္ကောသာဓိပ္ပါယော-

ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ စေတနာတော်-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဧဝံ-ဤသို့ဆိုသည်
 ရှိသော်။ ဩမသဝါဒေန- နှုတ်ထံထိုးခြင်းကြောင့် သင့်သော ပါစိတ်
 အာပတ်နှင့်တကွ၊ ဒုက္ခဒူခဿ-ဒုက္ခဒူအာပတ်သို့၊ အာပတ္တိအာပတ္တနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပုဂ္ဂလော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရံ-
 စာပါးပါးသော။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိက အာပတ်သို့။ အနုဇ္ဈာပန္နော-
 မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုဒ္ဓဒိဗ္ဗိ-စင်ကြယ်၍ ဟူသော အယူရှိသည်။ သုမာနော-
 ဖြစ်လျက်။ ဩကာဝိဝံ-အိန္ဒြိယကို။ ကာရာပေတွာ- ပြုစေ၍။ အက္ခောသာ
 ဝိပ္ပာယော-ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ စေတနာတော်-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဧဝံ-ဤ
 သို့ဆိုသည် ရှိသော်။ ဩမသဝါဒဿ-နှုတ်ထံ ထိုးခြင်းကြောင့် သင့်သောပါ
 စိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 သုဒ္ဓေ-စင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌။ အသုဒ္ဓဒိဗ္ဗိဿ-မစင်ကြယ်ဟူသောအယူရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ အသုဒ္ဓေ-မစင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အသုဒ္ဓ
 ဒိဗ္ဗိဿ-မစင်ကြယ်ဟူသောအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗတ္တ
 ကဿ-ရှေးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ-အစဉ်အမှတ်
 သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ အဋ္ဌမံ-ရှစ်ခုမြောက်သော။ အမူလကဝင်္ဍာဒိ
 သေသံ-အမူလကဝင်္ဍာဒိသိဟံသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။

၉ - ဒုတိယ-ဒုဋ္ဌဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနယမယေန-ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ထုရားသံဃာ။ ရာဇံဂဟေ- ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ-ရှင်နက်
 တို့အား အစာပေး၍ကျွေးမွေးရာ ဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ-ဝေဠုဝန်ကျောင်း
 တော်၌။ ဝိဟရတိ- နေထိုင်မူ၏။ တေနခေါပနယမယေန- ထိုအခါ၌။
 မေတ္တိယဘူမဇကော-မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
 တို့သည်။ ဝိဇ္ဈကုဗ္ဗာ-ဝိဇ္ဈကုဗ္ဗိအမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတာ-တောင်မှ။ ဩရော
 ဟန္တာ-သက်ဆင်းကုန်သည်ရှိသော်။ သဂလကံ-ဆိတ်ဖိုကို၊ အဇိကယ-
 ဆိတ်မံ၌၊ ဝိပုဗ္ဗိပစ္စန္တံ- ဘေးကံပြန်၍ကုန်သည်ကို။ အဒ္ဓသံသု-မြင်ကုန်၏။
 ဒိသ္မာနံ-မြင်ကုန်ပြီး၍။ ဧဝံ-ဤသို့။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ ကိံအာဟံသု-
 အာဟံသုဆိုကုန်သနည်း။ အာဂုသော- ငါ့ရှင်တို့။ ဟန္တာ-ဟူ၍။ မယံ-

ငါတို့သည်။ ဣမံဆဂလကံ-ဤဆိတ်ဖိုကို။ မလ္လပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သား
 ဖြစ်သော၊ ဗဒ္ဓန္တနာမ- ဗဒ္ဓမည်သည်ကို။ ကရောမ-ပြုကုန်အံ့။ ဣမံအဇိကံ-
 ဤဆိတ်မကို။ မေတ္တိယံနာမ- မေတ္တိယအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ- ရဟန်း
 မိန်းမကို။ ကရောမ-ပြုကုန်အံ့။ ဇေ-ဤသို့။ မယံ-ငါတို့သည်။ ဝေါဟ
 ရိသာမ-ပြောဆိုကုန်အံ့။ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ မယံ-ငါတို့
 သည်။ မလ္လပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော၊ ဗဒ္ဓန္တ-ဗဒ္ဓကို။ သုတေန-အကြား
 ဖြင့်။ အဝေါရဌာ-ဆိုရကုန်၏။ ဣဒါနိပန-ယခုအခါ၌ကား။ အဋ္ဌေဟိ-ငါတို့
 သည်။ သာမံ-ကိုယ်တိုင်။ မေတ္တိယာယ-မေတ္တိယအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိယာ-
 ရဟန်းမိန်းမ၌၊ ဝိပုဋ္ဌိပစ္စန္ဒော-ဘောက်ပြန်၍ ကျင့်သည်ကို။ ဒိဠော-မြင်အပ်၏
 ဣတိ-ဤသို့။ ဝတွာ-ဆိုကုန်၍။ တေ-ထိုမေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့သည်။
 တံဆဂလကံ-ထိုဆိတ်ဖိုကို။ မလ္လာပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဗဒ္ဓန္တ
 မ-ဗဒ္ဓမည်သည်ကို။ အကံသု-ပြုကုန်၏။ တံအဇိကံ-ထိုဆိတ်မကို။ မေတ္တိ
 ယံနာမ-မေတ္တိယအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ-ရဟန်းမိန်းမကို။ အကံသု-ပြုကုန်
 ၏။ တေ-ထိုမေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့သည်။ ဘိက္ခုနိ-ရဟန်းတို့အား။ အာ
 ရောစေသံ-ပြောကြားကုန်၏။ တံ အာရောစေသံ-အဘယ်သို့ပြောကြားကုန်
 သနည်း။ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ မယံ-ငါတို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ-
 မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော၊ ဗဒ္ဓန္တ-ဗဒ္ဓကို။ သုတေန-အကြားဖြင့်။ အဝေါရဌာ-
 ဆိုရကုန်၏။ ဣဒါနိပန-ယခုအခါ၌ကား။ အဋ္ဌေဟိ-ငါတို့သည်။ သာမံ-
 ကိုယ်တိုင်။ မေတ္တိယာယ- မေတ္တိယ အမည် ရှိသော။ ဘိက္ခုနိယာ-
 ရဟန်းမိန်းမ၌၊ ဝိပုဋ္ဌိ ပစ္စန္ဒော- ဘောက်ပြန်၍ ကျင့်သည်ကို။ ဒိဠော-
 မြင်အပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အာရောစေသံ-ပြောကြားကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
 တို့သည်။ ဇေ-ဤသို့။ အာဟံသု- ဆိုကုန်၏။ ကံ အာဟံသု- အဘယ်သို့
 ဆိုကုန်သနည်း။ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့။ ဇေ-ဤသို့။ မာအဝရတ္ထ-မဆိုကြ
 ကုန်လင့်။ မလ္လပုတ္တော- မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဗဒ္ဓော-
 အရှင်ဗဒ္ဓသည်။ ဇေ-ဤသို့။ နကရိဿတိ-မပြုလတ္တံ့။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ အာဟံ
 သု-ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝ
 ဟေ-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-
 ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဇေသိန္ဒိဒါနေ-ဤအကြောင်း၌။ ဇေသိ ပကရဏေ-ဤအရာ၌။ ဘိက္ခုသံဃံ-
 ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္နိပါတာပေတွာ-စည်းဝေးစေ၍။ မလ္လပုတ္တံ-မလ္လာမင်း
 ၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံ-အရှင်ဗဒ္ဓကို။ ပဋိပုစ္ဆိ- မေးတော်မူ၏။

ကိံ ပဋိပုဏ္ဏိ-အဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း။ ဗုဗ္ဗ-ဗုဗ္ဗ။ တံ-သင်သည်။ ယထာ-
 အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။ ဣမေတိက္ချ- ဤရဟန်း တို့သည်။ အာဟံသု-
 ဆိုကုန်၏။ ဇေဂ္ဂပံ-ဤသို့သဘောရှိသောပျက်ဆီးမှုကို။ ကတ္တာ-ပြုဘူး၏ဟူ
 ၍။ သရထိ-အောက်မေ့မိ၏လော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုဏ္ဏိ-မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ-
 မြတ်စွာဘုရား။ ဖံ-အကျွန်ုပ်ကို။ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘဂဝါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနာတိ-သိတော်မူ၏။ တထာ-ထိုသိတော်မူတိုင်းပါ
 ပင်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါဗ-လျှောက်၏။ ဒုတိယမ္ပိခေါ-နှစ်ကြိမ်မြောက်
 တည်း။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ပ)။ တတိယမ္ပိခေါ-သုံးကြိမ်မြောက်
 တည်း။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ မလ္လပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။
 အာယသ္မန္တံ နှင့် ဗုဗ္ဗိ-အရှင်ဗုဗ္ဗကို။ ဗုဗ္ဗ-ဗုဗ္ဗ။ တံ-သင်သည်။ ယထာ-အကြင်အ
 ခြင်းအရာဖြင့်။ ဣမေတိက္ချ-ဤရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ ဇေဂ္ဂပံ-
 ဤသို့သဘောရှိသောပျက်ဆီးမှုကို။ ကတ္တာ-ပြုဘူး၏ဟူ၍။ သရထိ-အောက်
 မေ့မိ၏လော။ ဣတိဇေဝံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါဗ-မိန့်တော်မူ၏။
 ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယထာ-အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်။ ဖံ-အကျွန်ုပ်ကို။ ဇာနာတိ-သိတော်မူ၏။ တထာ-ထိုသိ
 တော်မူတိုင်းပါပင်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါဗ-လျှောက်၏။ ဗုဗ္ဗ-ဗုဗ္ဗ။ ဗုဗ္ဗာ-
 ဖြေခြင်း၌ထိမ်မာကုန်သောပညာရှိတို့သည်။ ဇေဝံ-ဤသို့။ နခေါနိဗ္ဗေဇ္ဇန္တိ-
 မုဖြေဆိုကုန်။ တထာ-သင်သည်။ သစေကတံ-အကယ်၍ပြုမိသည်ဖြစ်အံ့။
 ဇေဝံ-ဤသို့ပြုမိသည်ရှိသော်။ ကတန္တိ-ပြုမိပါ၏တုရားဟူ၍။ ဝဒေဟိ-လျှောက်
 လော။ တထာ- သင်သည်။ သစေအကတံ- အကယ်၍မပြုမိသည်ဖြစ်အံ့။
 ဇေဝံ-ဤသို့မပြုမိသည်ရှိသော်။ အကတန္တိ-မပြုမိပါတုရားဟူ၍။ ဝဒေဟိ-
 လျှောက်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုဏ္ဏိ- မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာ
 ဘုရား။ ယတော၊ ယသ္မိံကာလေ-အကြင်အခါ၌။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။
 ဇာတော-အရိယာစစ်ရဟန္တာဖြစ်၏။ တတော-ထိုအခါမှ။ ပတုတိ-စ၍။ သုပိ
 နန္တေနပိ-အိပ်မက်ဖြင့်တည်း။ မေထုနံ-တပ်ခြင်းတူသောနှစ်ယောက်တို့၏
 ဥတ္တာဖြစ်သော။ ခမ္ပံ-အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝိတာ-မှီဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ-
 မသိပါ။ ဇာဂရော-နိုးကြားသောအကျွန်ုပ်သည်။ ပဂေဝ-အဘယ်ဆိုတွယ်ရာ
 ရှိအံ့နည်း။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
 တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဟေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား။ ဣမေတိက္ချ-ဤရဟန်း
 တို့ကို။ အနုယုတ္တထ-မေးစိစစ်ကြကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အာမန္တေထိ-မိန့်
 တော်မူ၏။ ဣဒံဝစနံ-ဤစကားကို။ ဝတ္တာ-မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာ

တုရားသည်။ အာသနာ-နေရာမှ။ ဥဗ္ဗာယ-ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရ-ကျောင်းသို့။
 ပါဝိထိ-ဝင်တော်မူလေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်
 မေတ္တိယဘူမဇကေ-မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
 တို့ကို။ အနုယုဉ္ဇိ-သု-မေးစိစစ်ကြကုန်၏။ တေ-ထိုမေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့
 သည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ အနုယုဉ္ဇိယမာနာ-မေးစိစစ်အပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့အား။ ဇေတမတ္တံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသို-
 ပြောကြားကုန်၏။ အာရသော-ငါ့ရှင်တို့။ တုမှေ-သင်တို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ-
 မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ-အရှင်ဗုဒ္ဓကို။ အညဘာဂိယဿ။
 တပါးသောအဘို့ရှိသော။ အဓိကရဏဿ။ တည်ရာ၏။ ကိပ္ပိဒေသံ-တစုံတခု
 ကိုညွှန်းအပ်သော။ လေသမတ္တံ- အမြှောက်မျက်နှာပြင်ပါဒါယ-စွဲ၍။ ပါရာဇိကေန
 ဓမ္မေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အနုဉ္ဇိသေထကိံပန- စွပ်စွဲကြကုန်သကော။
 ဣတိ-ဤသို့။ ပုတ္တိ-သု-မေးကုန်၏။ အာရသော-ငါ့ရှင်တို့။ ဇေဝံ-ဟုတ်ပါကုန်၏။
 ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။
 အညိတ္တာ- အလိနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥဗ္ဗာယန္တိ-
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကို
 ဆိုကုန်၏။ ဘိဥဗ္ဗာယန္တိ- အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိံဝိယုန္တိ-
 အဘယ်သို့ရှုတ်ချကုန်သနည်း။ ကိံဝိပါစေန္တိ- အဘယ်သို့ဖရိဖရဲကြံသော
 စကားကိုဆိုကုန်သနည်း။ ကထံတိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဇမတ္တိယဘူ
 မဇကော- မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။
 မလ္လပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ-အရှင်ဗုဒ္ဓကို။ အည
 ဘာဂိယဿ- တပါးသောအဘို့ရှိသော။ အဓိကရဏဿ- တည်ရာ၏။
 ကိပ္ပိဒေသံ-တစုံတခုကိုညွှန်းအပ်သော။ လေသမတ္တံ-အမြှောက်မျက်နှာပြင်ပါဒါယ-
 စွဲ၍။ ပါရာဇိကေနဓမ္မေန- ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အနုဉ္ဇိသေထကိံပနာမ-
 စွပ်စွဲကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဗ္ဗာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချ
 ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။
 တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဂတော- ဖြတ်စွာ တုရားအား။
 ဇေတမတ္တံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသို-ကြားလျှော်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခုဝေ-
 ရဟန်းတို့တုမှေ- သင်တို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ- မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော။
 ဒဗ္ဗံ-ဗုဒ္ဓကို။ အညဘာဂိယဿ-တပါးသောအဘို့ရှိသော။ အဓိကရဏဿ-
 တည်ရာ၏။ ကိပ္ပိဒေသံ-တစုံတခုကိုညွှန်းအပ်သော။ လေသမတ္တံ- အမြှောက်မျ
 က်နှာပြင်ပါဒါယ-စွဲ၍။ ပါရာဇိကေနဓမ္မေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အနုဉ္ဇိသေထ။

စွပ်စွဲကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုဏ္ဏိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရ်-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဗာပုရိသာ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော ယောကျ်ားတို့။ ကထံကိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တုဋ္ဌေ-သင်တို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ-မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗံ-ဒဗ္ဗကို။ အညဘာဂိယဿ-တပါးသောအဘို့ရှိသော။ အဓိကရဏဿ-တည်ရာ၏။ ဟိန္ဒိဒေသံ-တစ်ခုတစ်ခုကိုညွှန်းအပ်သော။ လေသမတ္တံ-အမြွက်မျှကို။ ဥပါဒါယစွ၍။ ပါရာဇိကေနဓမ္မေန- ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေဿထနာမ-စွပ်စွဲ ကုန်သနည်း။ မောဗာပုရိသာ- မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ားတို့။ ဧတံ-ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း။ ပဿာဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ သိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဧဝဉ္စပန-ဤသို့လျှင်။ ဣဝံသိက္ခပပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကိဉ္စိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။ ယောပနာသိက္ခ-အကြင်ရဟန်းသည်။ သိက္ခံ-တပါးသော ရဟန်းကို။ ဒုဋ္ဌော-အမျက်သည် ပျက်ဆီး အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေါသော-သူတပါးကို ပျက်ဆီးတတ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပတိတော- ဝိတိသုခတို့သည် ကြည်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အညဘာဂိယဿ - တပါးသော အဘို့ရှိသော။ အဓိကရဏဿ-တည်ရာ၏။ ဟိန္ဒိဒေသံ-တစ်ခုတစ်ခုကိုညွှန်းအပ်သော။ လေသမတ္တံ-အမြွက်မျှကို။ ဥပါဒါယ-စွ၍။ နံသိက္ခံ-ထိုရဟန်းကို။ ဣမဿာဗြဟ္မစရိယာ-ဤမြတ်သောအကျင့်မှ။ အပ္ပေဝနာမစာဝေယျံ-စင်စစ်ရွှေလျှောစေအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ပါရာဇိကေနဓမ္မေန- ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေယျ-စွပ်စွဲငြားအံ့။ တတော-ထိုစွပ်ပြီးစွဲသည်မှ။ အပရေန-တပါးသော။ သမယေန-အခါ၌။ သမနုဂ္ဂါတိယမာနောဝါ- မမေးမိစစ်အပ်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အသမနုဂ္ဂါတိယမာနောဝါ- မမေးမိစစ်အပ် သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ တံအဓိကရဏံ-ထိုတည်ရာသည်။ အညဘာဂိယဉ္စေဝ-တပါး သောအဘို့ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ကောစိဒေသော-အစုံတစ်ခုကိုညွှန်းအပ်သော။ လေသမတ္တော-အမြွက်မျှသည်။ ဥပါဒိန္နောပစ-စွဲလမ်းအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ သိက္ခာပ-ရဟန်းသည်လည်း။ ဒေါသံ-အပြစ်ကို။ ပတိဇ္ဇာတိ-ဝန်ခံ၍တည်အံ့။ ။ တဿသိက္ခာနော-ထိုရဟန်းအား။ သံဗာဒိသေသော- သံဗာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော-အာပတ်

အပေါင်းသည်။ဟောတိ- ဖြစ်၏။အုတိ- ဤသို့။ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြု
 ကြကုန်လော့။ယောပနာတိ-ယောပနဟံဟူသည်ကား။ယာဒိသော-အကြင်သို့
 သဘောရှိသော။ယောဘိက္ခူ-အကြင်ရဟန်းသည်။(ပ)။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခု
 ဟူသည်ကား။(ပ)။ ဣမတ္ထိ-အတ္ထေ-ဤအရာ၌။ အယံဘိက္ခူ-ဤရဟန်းကို။
 ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော- အလိုရှိအပ်၏။ ဘိက္ခုန္တိ-ဘိက္ခု
 ဟူသည်ကား။အည-တပါးသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဒုဋ္ဌောဒေါသောတိ-
 ဒုဋ္ဌောဒေါ သောဟူသည်ကား။ ကုပိတော- အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္တ
 မနော- နှလုံးမသာယာသည်။ အနဘိရဒ္ဓေါ-မမွေ့လျော်သောစိတ်ရှိသည်။
 အာဟတစိတ္တော- ထိပါးအပ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဝိလောဘော- ငြောင့်တံ
 သင်းကဲ့သို့ဖြစ်သောစိတ်ရှိသည်။ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍။အပ္ပတိတောတိ-အပ္ပတိတော
 ဟူသည်ကား။ တေနစကောပေန -- ထိုအမျက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ တေနစ
 ဒေါသေန-ထိုအပြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ တာယစအနတ္တမနတာယ-ထိုနှလုံး
 မသာယာခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။တာယစအနဘိရဒ္ဓိယာ-ထိုမမွေ့လျော်ခြင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း။အပ္ပတိတေ-ပိတိသုတိသည်ကြည်အင်သည်။ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ အညဘာဂိယဿအဓိကရဏဿာတိ- အညဘာဂိယဿအဓိကရ
 ဏဿဟူသည်ကား။ အာပတ္တာညဘာဂိယံဝါ- အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော
 တပါးသောအတ္တိရှိသည်လည်း။ဟောတိ-ဖြစ်၏။အဓိကရဏညဘာဂိယံဝါ-
 အဓိကရဏ်ဟုဆိုအပ် သောတပါး သော အတ္တိရှိသည်လည်း။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။အဓိကရဏံ- အဓိကရဏ်သည်။ အဓိကရဏဿ-အဓိကရဏ်၏။
 အညဘာဂိယံ- တပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ကထံဟောတိ- အတယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း။ပိဝါဒါဓိကရဏံ-ပိဝါဒါဓိကရဏ်သည်။အနုဝါဒါဓိကရဏဿ-
 အနုဝါဒါဓိကရဏ်၏လည်းကောင်း။အာပတ္တာဓိကရဏဿ-အာပတ္တာဓိက
 ရဏ်၏ လည်းကောင်း။ ကိစ္စာဓိကရဏဿ- ကိစ္စာဓိကရဏ်၏လည်း
 ကောင်း။အညဘာဂိယံ-တပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အနု
 ဝါဒါဓိကရဏံ- အနုဝါဒါဓိ ကရဏ်သည်။ အာပတ္တာဓိ ကရဏဿ-
 အာပတ္တာဓိကရဏ်၏လည်းကောင်း။ ကိစ္စာဓိကရဏဿ-ကိစ္စာဓိကရဏ်
 ၏လည်းကောင်း။ ပိဝါဒါဓိကရဏဿ-ပိဝါဒါဓိကရဏ်၏လည်းကောင်း။
 အညဘာဂိယံ- တပါးသော အတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အာပတ္တာ
 ဓိကရဏံ-အာပတ္တာဓိကရဏ်သည်။ကိစ္စာဓိကရဏဿ-ကိစ္စာဓိကရဏ်
 ၏လည်းကောင်း။ ပိဝါဒါဓိကရဏဿ-ပိဝါဒါဓိကရဏ်၏လည်းကောင်း။
 အနုဝါဒါဓိကရဏဿ-အနုဝါဒါဓိကရဏ်၏လည်းကောင်း။အညဘာဂိယံ-

တပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ကိစ္ဆာဓိကရဏံ-ကိစ္ဆာဓိက
ရဏံးသည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ-ဝိဝါဒါဓိကရဏံး၏လည်းကောင်း။ အနုဝါ
ဒါဓိကရဏဿ-အနုဝါဒါဓိကရဏံး၏လည်းကောင်း။ အာပတ္တာဓိကရဏ
ဿ။ အာပတ္တာဓိကရဏံး၏လည်းကောင်း။ အညဘာဂိယံ-တပါးသောအတ္တိ
ရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဧဝံ-ဤသို့။ အဓိကရဏံ-အဓိကရဏံးသည်။ အဓိက
ရဏဿ-အဓိကရဏံး၏။ အညဘာဂိယံ-တပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ဟော
တိ-ဖြစ်၏။ အဓိကရဏံ-အဓိကရဏံးသည်။ အဓိကရဏဿ-အဓိကရဏံး
၏။ တဗ္ဗာဂိယံ-ထိုအတ္တိရှိသည်။ ကထံဟောတိ-အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။
ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-ဝိဝါဒါဓိကရဏံးသည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ-ဝိဝါဒါဓိ
ကရဏံး၏။ တဗ္ဗာဂိယံ-ထိုအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အနုဝါဒါဓိကရ
ဏံ-အနုဝါဒါဓိကရဏံးသည်။ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ-အနုဝါဒါဓိကရဏံး
၏။ တဗ္ဗာဂိယံ-ထိုအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အာပတ္တာဓိကရဏံ-အာပ
တ္တာဓိကရဏံးသည်။ အာပတ္တာဓိကရဏဿ-အာပတ္တာဓိကရဏံး၏။ သိယာ
အဗ္ဗါ။ တဗ္ဗာဂိယံ-ထိုအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သိယာ-အဗ္ဗါ။ အည
ဘာဂိယံ- တပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အာပတ္တာဓိကရဏံ-
အာပတ္တာဓိကရဏံးသည်။ အာပတ္တာ ဓိကရဏဿ- အာပတ္တာဓိကရဏံး
၏။ အညဘာဂိယံ-တပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ကထံဟောတိ- အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်း။ မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကာပတ္တိ- မေထုနဓမ္မပါရာဇိကအာပတ်
သည်။ အဒိန္နာဒါန ပါရာဇိကာပတ္တိယာ- အဒိန္နာဒါန ပါရာဇိကအပတ်၏
လည်းကောင်း။ မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကာပတ္တိယာ- မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိ
ကအာပတ်၏လည်းကောင်း။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိယာ- ဥတ္တရိ
မနုဿဓမ္မပါရာဇိကအာပတ်၏လည်းကောင်း။ အညဘာဂိယာ-တပါးသော
အတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနပါရာဇိကာပတ္တိ- အဒိန္နာဒါန
ပါရာဇိကအာပတ်သည်။ မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိကာပတ္တိယာ- မနုဿဝိဂ္ဂဟ
ပါရာဇိကအာပတ်၏လည်းကောင်း။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိယာ-
ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပါရာဇိက အာပတ်၏လည်းကောင်း။ မေထုနဓမ္မပါရာဇိ
ကာပတ္တိယာ-မေထုန ဓမ္မပါရာဇိက ၊ အာပတ်၏ လည်းကောင်း။ အည
ဘာဂိယာ- တပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ မနုဿဝိဂ္ဂဟ
ပါရာဇိကာပတ္တိ- မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိက အာပတ်သည်။ ဥတ္တရိမနုဿ
ဓမ္မပါရာဇိကာ ပတ္တိယာ- ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပါရာဇိက အာပတ်၏လည်း
ကောင်း။ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိယာ-မေထုနဓမ္မပါရာဇိကအာပတ်၏

လည်းကောင်း။ အဒိန္နာဒါန ပါရာဇိကော ပတ္တိယာ- အဒိန္နာဒါန ပါရာဇိက အာပတ်၏ လည်းကောင်း။ အညဘာဂိယာ- တပါးသော အဘိရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မပါရာဇိကပတ္တိ-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်သည်။ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကပတ္တိယာ-မေထုနဓမ္မပါရာ ဇိကအာပတ်၏လည်းကောင်း။ အဒိန္နာဒါနပါရာဇိကပတ္တိယာ- အဒိန္နာဒါန ပါရာဇိက အာပတ်၏လည်းကောင်း။ မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကပတ္တိယာ- မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိက အာပတ်၏လည်းကောင်း။ အည ဘာဂိယာ- တပါး သောအဘိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဧဝံ-ဤသို့။ အာပတ္တာမိကရဏံ-အာ ပတ္တာမိကရဏံသည်။ အာပတ္တာမိကရဏဿ-အာပတ္တာမိကရဏံ၏။ အည ဘာဂိယံ-တပါးသောအဘိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အာပတ္တာမိကရဏံ- အာပတ္တာမိကရဏံသည်။ အာပတ္တာမိကရဏဿ-အာပတ္တာမိကရဏံ၏။ တဗ္ဗာဂိယံ-ထိုအဘိရှိသည်။ ကထံဟောတိ-အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ မေထု နဓမ္မပါရာဇိကပတ္တိ-မေထုနဓမ္မပါရာဇိက အာပတ်သည်။ မေထုနဓမ္မပါရာ ဇိကပတ္တိယာ-မေထုနဓမ္မပါရာဇိကအာပတ်၏။ တဗ္ဗာဂိယာ-ထိုအဘိရှိ သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနပါရာဇိကပတ္တိ-အဒိန္နာဒါနပါရာဇိကအာ ပတ်သည်။ အဒိန္နာဒါနပါရာဇိကပတ္တိယာ-အဒိန္နာဒါနပါရာဇိကအာပတ်၏။ တဗ္ဗာဂိယာ-ထိုအဘိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိက ပတ္တိ-မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိကအာပတ်သည်။ မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိကပတ္တိ ယာ-မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိက အာပတ်၏။ တဗ္ဗာဂိယာ-ထိုအဘိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပါရာဇိကပတ္တိ-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပါရာ ဇိကအာပတ်သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပါရာဇိကပတ္တိယာ-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်၏။ တဗ္ဗာဂိယာ-ထိုအဘိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဧဝံ- ဤသို့။ အာပတ္တာမိကရဏံ- အာပတ္တာမိကရဏံသည်။ အာပတ္တာမိကရ နဿ-အာပတ္တာမိကရဏံ၏။ တဗ္ဗာဂိယံ-ထိုအဘိရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ကိစ္စာမိကရဏံ- ကိစ္စာမိကရဏံသည်။ ကိစ္စာမိ ကရဏဿ- ကိစ္စာမိကရဏံ၏။ တဗ္ဗာဂိယံ- ထိုအဘိရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဧဝံ- ဤသို့။ အမိကရဏံ- အမိကရဏံ သည်။ အမိ ကရဏဿ- အမိ ကရဏံ၏။ တဗ္ဗာဂိယံ-ထိုအဘိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ကိပ္ပိဒေသံလေသ မတ္တံဥပါဒယာ ကိစ္ဆေ-ကိပ္ပိဒေသံလေသမတ္တံဥပါဒါယံ ဟူသောဤပါဠိ၌။ လေသောနာမ-လေသံမည်သည်ကား။ လေသာ- လေသတို့သည်။ ဇာတိ လေသော-ဇာတိလေသလည်းကောင်း။ နာမလေသော- နာမလေသလည်း

ဒုတိယ-ဒုဋ္ဌဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

ကောင်း။ ဂေါတ္တလေသော- ဂေါတ္တလေသလည်းကောင်း။ လိင်္ဂိလေသော- လိင်္ဂိလေသလည်းကောင်း။ အာပတ္တိလေသော- အာပတ္တိလေသလည်းကောင်း။ ပတ္တလေသော- ပတ္တလေသလည်းကောင်း။ စိဝရလေသော- စိဝရလေသလည်းကောင်း။ ဥပဇ္ဈာယ လေသော- ဥပဇ္ဈာယ လေသလည်းကောင်း။ အာစရိယလေသော- အာစရိယလေသလည်းကောင်း။ သေနာသနလေသော- သေနာသနလေသလည်းကောင်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒသ- ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ။ ဇာတိလေသောနာမ- ဇာတိလေသမည်သည်ကား။ ခတ္တိယောမင်းကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော- ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အညံ- တပါးသော။ ခတ္တိယံ- မင်းကို။ ပဿိတွာ- မြင်၍။ မယာ- ငါသည်။ ခတ္တိယော- မင်းကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇော- ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ အထိ- ဖြစ်၏။ အဿမဏော- ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ- ဖြစ်၏။ အသကျုပုတ္တိယော- သာကီဝင်မင်းတရားထူးထူးသားထော်မဟုတ်သည်။ အထိ- ဖြစ်၏။ တယာ- သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ- တကွ။ ဥပေါသထောဝါ- ဥပုသ်ပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပဝါရဏာဝါ- ပဝါရဏာပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဃာကမ္မံဝါ- သံဃာကံသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ- မရှိ။ ဣတိ- ဤသို့။ စောဒေတိ- စောဒနာအံ့။ ဝါစာယဝါစာယ- ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသုဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏော- ပုဏ္ဏားကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဝေသော- ကုန်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ သုဒ္ဓေါ- သူဆင်းရဲကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော- ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အညံ- တပါးသော။ သုဒ္ဓံ- သူဆင်းရဲကို။ ပဿိတွာ- မြင်၍။ မယာ- ငါသည်။ သုဒ္ဓေါ- သူဆင်းရဲကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇော- ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ အထိ- ဖြစ်၏။ အဿမဏော- ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ- ဖြစ်၏။ အသကျုပုတ္တိယော- သာကီဝင်မင်းတရား ထူးထူးသားထော်မဟုတ်သည်။ အထိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဝါစာယ ဝါစာယ- ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသုဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ နာမလေသောနာမ- နာမလေသမည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော- ဗုဒ္ဓရက္ခိတအမည်ရှိသောသူကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဓမ္မရက္ခိတော- ဓမ္မရက္ခိတအမည်ရှိသော

သူကို၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ သံဃာရက္ခိတော-သံဃာ
 ရက္ခိတ အမည်ရှိသောသူကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာ
 ပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညံ-
 တပါးသော။ သံဃာရက္ခိတံ-သံဃာရက္ခိတအမည်ရှိသောသူကို။ ပဿိတွာ-
 မြင်၍။ မယာ-ငါသည်။ သံဃာရက္ခိတော-သံဃာရက္ခိတအမည်ရှိသောသူကို။
 ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်
 အပ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။
 အသကျပုတ္တိယော-သာကီဝင်မင်းတရားတရားသားတော် မဟုတ်သည်
 အသိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ ဧတေ-စောဒနာပြားအံ့။ ဝါစာယဝါစာယ-
 ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိဿေသဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာ
 ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဂေါတ္တလေသောနာမ-
 ဂေါတ္တလေသံမည် သည်ကား။ ဂေါတမော-ဂေါတမအနွယ်ရှိသောသူကို။
 ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ မောဂ္ဂဏာနော-မောဂ္ဂဏာန
 အနွယ်ရှိသောသူကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ကဇ္ဈာ
 ယနေ-ကဇ္ဈာယနအနွယ်ရှိသောသူကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 (ပ)။ ဝါသိဋ္ဌော-ဝါသိဋ္ဌအနွယ်ရှိသောသူကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာ
 ပတ် သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ အညံ-တပါးသော။ ဝါသိဋ္ဌံ-ဝါသိဋ္ဌအနွယ်ရှိသောသူကို။ ပဿိတွာ-
 မြင်၍။ မယာ-ငါသည်။ ဝါသိဋ္ဌော-ဝါသိဋ္ဌအနွယ်ရှိသောသူကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-
 ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။
 အသိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ အသကျ
 ပုတ္တိယော-သာကီဝင်မင်းတရား တရားသားတော် မဟုတ်သည်။ အသိ-
 ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ ဧတေ-စောဒနာပြားအံ့။ ဝါစာယဝါစာယ-
 ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိဿေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ သိင်္ဂီလေသော
 နာမ-သိင်္ဂီလေသံမည်သည်ကား။ ဒိဿော-ရှည်သောသူကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ရေဿာ-တိုသောသူကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ကဏော-မည်းသောသူကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဩဒါတော-ဖြူသောသူကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိက
 အာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ အညံ-တပါးသော။ ဩဒါတံ- ဖြူသောသူကို။ ပဿိတွာ-မြင်၍။

မယာ-ငါသည်။ ဩဒါတော-ဖြူသောသူကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသကျုပ္ပတ္တိယော-သာကီဝင်မင်းတရား-ထုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏(ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စောဒေတိ-စောဒနာငြားအံ့။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပန္နံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ အာပတ္တိလေသောနာမ-အာပတ္တိလေသံမည်သည်ကား။ လဟုကံ-ပေါ့သော။ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်သောသူကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရာဇိကေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသကျုပ္ပတ္တိယော-သာကီဝင်မင်းတရား-ထုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏(ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေတောဒေတိ-အကယ်၍စောဒနာငြားအံ့။ ဧဝံ-ဤသို့စောဒနာသည်ရှိသော်။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပန္နံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ပတ္တလေသောနာမ-ပတ္တလေသံမည်သည်ကား။ လောဟပတ္တ ခရော-သံသပိတ်ကိုဆောင်သောသူကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ သုဗ္ဗကပတ္တခရော-သံသပိတ်နှင့်တူသောမြေသပိတ်ကိုဆောင်သောသူကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏(ပ)။ သုမ္ဘကပတ္တခရော-ပကတိသောမြေသပိတ်ကို ဆောင်သောသူကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညံ-တုပါးသော။ သုမ္ဘကပတ္တခရံ-ပကတိသောမြေသပိတ်ကိုဆောင်သောသူကို။ ပဿိတွာ-မြင်၍။ မယာ-ငါသည်။ သုမ္ဘကပတ္တခရော-ပကတိသောမြေသပိတ်ကို ဆောင်သောသူကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသကျုပ္ပတ္တိယော-သာကီဝင်မင်းတရား-ထုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏(ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စောဒေတိ-စောဒနာငြားအံ့။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပန္နံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ စိဝရလေသောနာမ-စိဝရလေသံမည်သည်ကား။ ပံသုကုလိကော- ပံသုကုလေသံဆောင်သောသူကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-

ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဂဟပတိစိဝရေရော-ဒါယကာတို့ယူသောသင်္ကန်းကိုဆောင်
 သောသူကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိက အာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-
 ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အည-တပါးသော
 ဂဟပတိစိဝရေရံ- ဒါယကာတို့ယူသော သင်္ကန်းကို ဆောင်သောသူကို။
 ပထဝိတွာ-မြင်၍။ မယာ-ငါသည်။ ဂဟပတိစိဝရေရော- ဒါယကာတို့
 ယူသောသင်္ကန်းကိုဆောင်သောသူကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။
 အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ အဿ
 မဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ အသကျပုတ္တိယော-သာကီပင်
 မင်းတရားတရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။
 စောဒေတိ- စောဒနာငြားအံ့။ ဝါစာယဝါစာယ- ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း၌။
 သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ -
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ *ဥပဇ္ဈာယလေသောနာမ- ဥပဇ္ဈာယ
 လေသ မည်သည်ကား။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည် ရှိသောသူ၏။ သဒ္ဓိ
 ဝိဟာရိကော-အတူနေတပည့်ကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။
 အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော- ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌောမြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 အည-တပါးသော။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသောသူ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ-
 အတူနေတပည့်ကို။ ပထဝိတွာ-မြင်၍။ မယာ-ငါသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအ
 မည်ရှိသောသူ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော-အတူနေတပည့်ကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-
 ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။
 အသိ-ဖြစ်၏။ အဿမဏော- ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသိ- ဖြစ်၏။ အသကျ
 ပုတ္တိယော- သာကီပင်မင်းတရားတရားသားတော် မဟုတ်သည်။ အသိ-
 ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ- ဤသို့။ စောဒေတိ-စောဒနာငြားအံ့။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်း
 တိုင်းခွန်း တိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အာစရိယလေသောနာမ-
 အာစရိယလေသမည်သည်ကား။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော သူ၏။
 အန္တေဝါသိကော- အတွင်းနေတပည့်ကို။ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- ပါရာဇိက
 အာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ အည-တပါးသော။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသောသူ၏။ အန္တေဝါ
 သိကံ-အတွင်းနေတပည့်ကို။ ပထဝိတွာ-မြင်၍။ မယာ-ငါသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမ
 သ-ဤအမည်ရှိသောသူ၏။ အန္တေဝါသိကော-အတွင်းနေတပည့်ကို။ ပါရာ
 ဇိကံဓမ္မံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်

ဒုတိယ-ဒုဗ္ဗဒေါသ-သိက္ခာပုဒ်။

သည်။အထိ - ဖြစ်၏။ အသာမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသကျုပုတ္တိယော- သာကီဝင်မင်းတရား တုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။(ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စောဒေတိ-စောဒနာငြားအံ့။ ဝါစာယဝါစာယ- ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သေနာသနလေသေနာမ- သေနာသနလေသမည်သည်ကား။ ဣတ္ထန္နာမသေနာသနဝါသိကော- ဤအမည်ရှိသောကျောင်း၌နေသောသူကို။ ပါရာဇိကံခမ္ဘံ- ပါရာဇိက-အာပတ်သို့။ အန္တရာပစ္စန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညံ- တပါးသော။ ဣတ္ထန္နာမသေနာသနဝါသိကံ-ဤအမည်ရှိသောကျောင်း၌နေသောသူကို။ ပာထိတွာ-မြင်၍။ မယာ-ငါသည်။ ဣတ္ထန္နာမသေနာသနဝါသိကော- ဤအမည်ရှိသောကျောင်း၌ နေသောသူကို။ ပါရာဇိကံ ခမ္ဘံ- ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အန္တရာပစ္စန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသာမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ အသကျုပုတ္တိယော- သာကီဝင်မင်းတရား တုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ တယာ-သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ-တက္က။ ဥပေါသထောဝါ- ဥပုသ်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဝါရဏာဝါ-ပဝါရဏာ ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဃာကမ္ဘံဝါ- သံဃာကံသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ -မရှိ။ ဣတိ-ဤသို့။ စောဒေတိ-စောဒနာငြားအံ့။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကေန ခမ္ဘေနာတိ- 'ပါရာဇိကေန ခမ္ဘေန' ဟူသည်ကား။ စတုန္ဒ-လေးပါးကုန်သောပါရာဇိက-အာပတ်တို့တွင်။ အညတရေန-တပါးပါးသောအာပတ်ဖြင့်။ အနုဋ္ဌိသေယျာတိ-အနုဋ္ဌိသေယျဟူသည်ကား။ ဇောဒေတိဝါ- မိမိမူလည်းစောဒနာငြားအံ့။ စောဒါပေတိဝါ-သူတပါးကိုမူလည်းစောဒနာစေငြားအံ့။ အပ္ပေပနာမနံ ဣမဌာဗြဟ္မစရိယာ စာဝေယျန္တိ- အပ္ပေပနာ မနံဣမဌာဗြဟ္မစရိယာစာဝေယျံဟူသည်ကား။ သိက္ခာဘာဝါ-ရဟန်း၏အဖြစ်မှ။ စာဝေယျံ-ရွှေချောစေအံ့။ သမဏဓမ္မာ-ရဟန်းတရားမှ။ စာဝေယျံ-ရွှေချောစေအံ့။ သိလက္ခန္ဓာ-သိလကျေဇူးမှ။ စာဝေယျံ-ရွှေချောစေအံ့။ တပေါဂုဏာ- အကျင့်တည်းဟူသောဂုဏ်မှ။ စာဝေယျံ-ရွှေချောစေအံ့။ တတောအပရေန သမယေနာတိ- 'တတောအပရေန သယေန'ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံခဏေ-အကြင်ခဏ၌။ အနုဋ္ဌိသိတော- စွပ်စွဲအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံခဏံ-ထိုခဏကို။ တံလယံ-ထိုလယ်ကို။ တံမဟတ္တံ

ထိုမဟုတ္တကို။ ဝိဘိဝတ္တေ- လွန်သည်ရှိသော်။ သမန္နဂ္ဂါဟိယမာနောတိ-
 သမန္နဂ္ဂါဟိယ မာနောဟူသည်ကား။ ယေနဝတ္ထုနာ- အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်။
 အနန္တံသိတော- စွပ်စွဲအပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ- ထိုဝတ္ထု၌။
 သမန္နဂ္ဂါဟိယမာနော- မေးလိစင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဒဿမန္နဂ္ဂါဟိယမာနော
 တိ- အသမန္နဂ္ဂါဟိယမာနောဟူသည်ကား။ ကေနစိ- တစုံတယောက်သော
 သူသည်။ နဂုဏ္ဍမာနော- မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အဓိကရဏံနာမ- အဓိကရဏံ
 မည်ကား။ အဓိကရဏာနိ- အဓိကရဏ်တို့ နည်း။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-
 ဝိဝါဒါဓိကရဏ်လည်းကောင်း။ အနုဝါဒါဓိကရဏံ- အနုဝါဒါဓိကရဏ်
 လည်းကောင်း။ အာပတ္တာဓိကရဏံ- အာပတ္တာဓိကရဏ် လည်းကောင်း။
 ကိစ္ဆာဓိကရဏံ- ကိစ္ဆာဓိကရဏ်လည်းကောင်း။ ဣတိ- ဤသို့။ စတ္တာရိ-
 လေးပါးတို့တည်း။ ကောဗိဒေသောလေသ မတ္တောဥပါဒိန္နောတိ- ကောဗိ
 ဒေသော လေသမတ္တော ဥပါဒိန္နော' ဟူသည်ကား။ တေသံ လေသာနံ-
 ထိုအမြွက်တို့တွင်။ အညတရော- တပါးပါးသော။ လေသော- အမြွက်ကို။
 ဥပါဒိန္နော- စွဲလမ်းအပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခုစဒေါသံပတိဋ္ဌာတီတိ
 'ဘိက္ခုစဒေါသံပတိဋ္ဌာတီ' ဟူသည်ကား။ မယာ- ငါသည်။ တု ဣကံ- အချည်း။
 နှီးသောစကားကို။ ဘဏိတံ- ဆိုအပ်၏။ မယာ- ငါသည်။ မုသာ- ချွတ်ယွင်း
 သောစကားကို။ ဘဏိတံ- ဆိုအပ်၏။ မယာ- ငါသည်။ အဘူတံ- မဟုတ်
 မမှန်သောစကားကို။ ဘဏိတံ- ဆိုအပ်၏။ မယာ- ငါသည်။ အဘာနန္တေန-
 မသိသဖြင့်။ ဘဏိတံ- ဆိုအပ်၏။ သံဃာဒိသေသောတိ- သံဃာဒိသေသော
 ဟူသည်ကား။ (ပ)။ တေနပိ- ထိုကြောင့်လည်း။ သံဃာဒိသေသောတိ-
 သံဃာဒိသေသောဟူ၍။ ဝုတ္တတိ- ဆိုအပ်၏။ နံ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ သံဃာ
 ဒိသေသံ- သံဃာဒိသိသံအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပစ္စန္တော- ရောက်သည်ကို။
 ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသေသေ- သံဃာဒိသိသံ
 အာပတ်၌။ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိ- သံဃာဒိသိသံဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရာဇိကေန - ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။
 အဿမဏော- ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ- ဖြစ်၏။ အသက္ခယတ္ထိယော-
 သာကီဝင်မင်းတရားဘုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အထိ- ဖြစ်၏။ တယာ-
 သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ- တက္က။ ဥပေါသထောဝါ- ဥပုသ်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 ပဝါရဏာဝါ- ပဝါရဏာပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဃာကမ္မံဝါ- သံဃာ
 ကံသည်လည်းကောင်း။ နုတ္ထိ- မရှိ။ ဣတိ- ဤသို့။ စေတောဒေတိ- အကံယ်၍
 စောဒနာဌားအံ့။ ဇေတိ- ဤသို့စောဒနာသော်လည်း။ အာပတ္တညဘာဂိယံ-

အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောကပါး သောအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။
 လေသောစ- အာပတ္တိလေသသည်လည်း။ ဥပါဒိန္နော- စွဲလင်းအပ်သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ဝါစာဗာဝါစာယ- ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဗာဒိသေ
 သဿ- သံဗာဒိသိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သံဗာဒိသေသံ-သံဗာဒိသိတ်
 အာပတ်သို့။ အဏ္ဍာပဇ္ဇန္တော- ရော်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ သံဗာဒိသေသေ-သံဗာဒိသိတ်အာပတ်၌။ ထုလ္လုပ္ပယဒိဋ္ဌိ-ထုလ္လုပ္ပဉ်း
 ပုဒ်အယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါဏိတ္တိယဒိဋ္ဌိ-ပါဏိတ်ဟုအယူရှိသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါမိဒေသနိယဒိဋ္ဌိ-ပါမိဒေသနိဟုအယူရှိသည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဒုက္ကဋ္ဌဒိဋ္ဌိ-ဒုက္ကဋ္ဌဟုအယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဒုဗ္ဘာသိတ
 ဒိဋ္ဌိ-ဒုဗ္ဘာသိဟုအယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 ပါရာဇိကေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။
 အသိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒေတိ-အကယ်၍စောဒနာပြားအံ့။
 ဇေဝိ-ဤသို့စောဒနာသော်လည်း။ အာပတ္တညဘာဂိယံ-အာပတ်ဟုဆိုအပ်
 သောကပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ လေသောစ-အာပတ္တိလေသ
 သည်လည်း။ ဥပါဒိန္နော-စွဲလင်းအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ဝါစာဗာဝါစာယ-
 ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဗာဒိသေသဿ-သံဗာဒိသိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။
 ထုလ္လုပ္ပယံ-ထုလ္လုပ္ပဉ်းအာပတ်သို့။ (ပ)။ ပါဏိတ္တိယံ-ပါဏိတ်အာပတ် သို့။ (ပ)။
 ပါမိဒေသနိယံ-ပါမိဒေသနိအာပတ်သို့။ (ပ)။ ဒုက္ကဋ္ဌံ-ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ (ပ)။
 ဒုဗ္ဘာသိတံ-ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်သို့။ အဏ္ဍာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-
 မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဘာသိတေ-ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်၌။ ဒုဗ္ဘာသိတ
 ဒိဋ္ဌိ-ဒုဗ္ဘာသိဟုအယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 ပါရာဇိကေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။
 အသိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒေတိ-အကယ်၍စောဒနာပြားအံ့။
 ဇေဝိ-ဤသို့စောဒနာသော်လည်း။ အာပတ္တညဘာဂိယံ-အာပတ်ဟု ဆိုအပ်
 သောကပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ လေသောစ-အာပတ္တိလေသ
 သည်လည်း။ ဥပါဒိန္နော-စွဲလင်းအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ဝါစာဗာဝါစာယ-
 ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဗာဒိသေသဿ-သံဗာဒိသိတ်အာပတ်သို့။ အာ
 ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။
 ဒုဗ္ဘာသိတံ-ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်သို့။ အဏ္ဍာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-

မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နုတ္တရိယံ-နုတ္တရိယံအာပတ်၌။ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိ-သံဃာဒိသိသိဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ နုတ္တရိယံ-နုတ္တရိယံအာပတ်၌။ ထုလ္လစ္စယ ပါစိတ္တိယပါဠိဒေသနိယနုတ္တရိယံ-ထုလ္လစ္စဉ်းပါစိတ် ပါဠိဒေသနိ-နုတ္တရိယံ အယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရာဇိကေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေတောဒေတိ-အကယ်၍ စောဒနာငြားအံ့။ ဇေတိ-ဤသို့စောဒနာသော်လည်း။ အာပတ္တညဘာဂိယံ-အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ငေသောစ-အာပတ္တိလေသသည်လည်း။ ဥပါဒိန္နော-စွဲလမ်းအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဧကေကံ-တခုတခုသောအာပတ်ကို။ မူလံ-မူလကို။ ကာတုန-ပြု၍။ စက္ကံ-စက်ကို။ ဗဒ္ဓိကဗ္ဗံ-ဖွဲ့အပ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာဒိသိသိအာပတ်သို့။ အဗ္ဗာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသေသေ-သံဃာဒိသိသိအာပတ်၌။ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိ-သံဃာဒိသိသိဟုအယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရာဇိကေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေတောဒါပေတိ-အကယ်၍ စောဒနာစေငြားအံ့။ ဇေတိ-ဤသို့စောဒနာစေသော်လည်း။ အာပတ္တညဘာဂိယံ-အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတပါးသောအတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ လေသောစ-အာပတ္တိလေသသည်လည်း။ ဥပါဒိန္နော-စွဲလမ်းအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝါစာယဝါစာယ။ ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိသိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာဒိသိသိအာပတ်သို့။ အဗ္ဗာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသေသေ-သံဃာဒိသိသိအာပတ်၌။ ထုလ္လစ္စယဒိဋ္ဌိ-ထုလ္လစ္စဉ်ဟုအယူရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါစိတ္တိယဒိဋ္ဌိ-ပါစိတ်ဟုအယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါဠိဒေသနိယဒိဋ္ဌိ-ပါဠိဒေသနိဟုအယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ နုတ္တရိယံ-နုတ္တရိယံအယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ နုတ္တရိယံ-နုတ္တရိယံအယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရာဇိကေန-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အဿမဏော-ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေတော

ဒါပေတိ-အကယ်၍စောဒနာစေခြားအံ့၊ ဇေတိ-ဤသို့စောဒနာစေသော်လည်း။ အာပတ္တညဘာဂိယံ- အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တပါးသော အတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ လေသောစ-အာပတ္တိလေသသည်လည်း။ ဥပါဒိန္နော-စွဲလမ်း အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ ဝါစာယဝါစာယ- ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရှေးက ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ထုလ္လစ္စယံ- ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော- ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ထုလ္လစ္စယေ- ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်၌။ ထုလ္လစ္စယဒိဋ္ဌိ- ထုလ္လစ္စဉ်းဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ထုလ္လစ္စယေ- ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်၌။ ပါစိတ္တိယဒိဋ္ဌိ- ပါစိတ်ဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါဠိဒေသနိယဒိဋ္ဌိ- ပါဠိဒေ သနိဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဒုက္ကဋ္ဌဒိဋ္ဌိ- ဒုက္ကဋ္ဌဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဒုဗ္ဘာသိတဒိဋ္ဌိ- ဒုဗ္ဘာသိဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိ- သံဃာဒိသိသ်ဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရုဇိကေန- ပါရုဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အဿ မဏော- ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ အသကျုပ္ပတ္တိယော- သာကီဝင် မင်းတရားတရားသားတော်မဟုတ်သည်။ အသိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ စေစောဒါပေတိ-အကယ်၍စောဒနာစေခြားအံ့၊ ဇေတိ-ဤသို့စောဒနာစေသော် လည်း။ အာပတ္တညဘာဂိယံ- အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တပါးသော အတ္တိရှိ သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ လေသောစ- အာပတ္တိလေသ သည်လည်း။ ဥပါဒိန္နော- စွဲလမ်းအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သို့။ (ပ)။ ပါဠိဒေသနိယံ- ပါဠိဒေသနိအာပတ်သို့။ (ပ)။ ဒုက္ကဋ္ဌ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ (ပ)။ ဒုဗ္ဘာသိတံ- ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော- ရောက် သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဒုဗ္ဘာသိတေ- ဒုဗ္ဘာသိ အာပတ်၌။ ဒုဗ္ဘာသိတဒိဋ္ဌိ- ဒုဗ္ဘာသိဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဒုဗ္ဘာ သိဒေတ- ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်၌။ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိ- သံဃာဒိသိသ်ဟု အယူရှိ သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ထုလ္လစ္စယဒိဋ္ဌိ- ထုလ္လစ္စဉ်းဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါစိတ္တိယဒိဋ္ဌိ- ပါစိတ်ဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပါဠိ ဒေသနိယဒိဋ္ဌိ- ပါဠိဒေသနိဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဒုက္ကဋ္ဌဒိဋ္ဌိ- ဒုက္ကဋ္ဌဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပါရုဇိ

ကောန- ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။ အဿမဏော- ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသိ-
 ဖြစ်၏။ အသကျပုတ္တိယော- သာကီဝင်မင်းတရားတရားသားတော်မဟုတ်
 သည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ တယာ-သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ-တက္ကဋ္ဌပေါသထောဝါ-ဥပုသ်
 ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဝါရဏာဝါ- ပဝါရဏာ ပြုခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ သံဃာကမ္ဘိဝါ-သံဃာကံသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဣတိ-ဤသို့။
 စေတောဒါပေတိ-အကယ်၍စောဒနာစေပြားအံ့။ ဇေဓိ-ဤသို့စောဒနာစေသော်
 လည်း။ အာပတ္တဉာဂါယံ- အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တပါးသော အင်္ဂါရှိ
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ လေသောစ-အာပတ္တိလေသသည်လည်း။ ဥပါဒိန္နော-
 စွဲလမ်းအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ဝါစာယဝါစာယ-ခွန်းတိုင်းခွန်းတိုင်း၌။
 သံဃာဒိသောသဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရော်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ တထာသည်-ထိုသို့ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စောဒေတိဝါ-မိမိမူလည်းစောဒနာပြားအံ့။ စောဒါပေတိ
 ဝါ-သူတပါးကိုမူလည်းစောဒနာစေပြားအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗ
 ဣကဿ-ရှူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ-အစ၌အမှု
 ရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ နဝမံ-ဘိုးချ မြောက်သော။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာ
 ဒိသိသ်သိက္ခာပုန်သည်။ သမတ္တံ-ပြီးပြီ။ ။

၁၈ - သံဃာသောဒ-သိက္ခာပုန်။

တောနသမယောန-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဟုရားသည်။ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ-ရှင်နက်တို့
 အားအစာပေး၍ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌
 ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဒေဝဒက္ကော-ဒေဝဒတ်သည်။
 ယောန- အကြင်အရပ်၌။ ဧကာကာလိကော- မဟာကောကာလိကသည်
 လည်းကောင်း။ ခဏ္ဍဒေဝိယာ-ခဏ္ဍမိဖုရား၏။ ပုက္ကော- သားဖြစ်သော။
 ကဒမောဒကတိဿကော- ကဒမောဒကတိဿက သည်လည်းကောင်း။
 သမုဒ္ဒတ္တိကော-သမုဒ္ဒတ္တိကသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တောန-
 ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ- ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ- ကပ်လေပြီး၍။
 ကောကာလိကံ- မဟာကောကာလိကကိုလည်းကောင်း။ ခဏ္ဍဒေဝိယာ-
 ခဏ္ဍမိဖုရား၏။ ပုတ္တံ-သားဖြစ်သော။ ကဒမောဒကတိဿကံ- ကဒမောဒက

ကိသာ ကကိုလည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒတ္တိကံ-သမုဒ္ဒတ္တိကကိုလည်းကောင်း။
 ဇေဝံဝစနံ- ဤစကားကို။ အဝေဝ- ဆို၏။ ကံ အဝေဝ- အဘယ်သို့
 ဆိုသနည်း။ အာဂုသော- ငါ့ရှင်တို့။ ဇေဝ- လာထည့်ကုန်။ မယံ- ငါတို့သည်။
 သမဏဿဂေါတမဿ- ရဟန်းဂေါတမ၏။ သံဃာဘေဒ- သံဃာ၏ကွဲပြား
 ခြင်းကို။ စက္ကဘေဒံ- အါဏါစက်၏ပျက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမ- ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေဝ- ဆို၏။ ဇေဝံ- ဤသို့။ ဝုတ္တေ- ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ကောကာလိ
 ကော- မဟာကောကာလိကသည်။ ဒေဝဒတ္တံ- ဒေဝဒတ်ကို။ ဇေဝံဝစနံ- ဤ
 စကားကို။ အဝေဝ- ဆို၏။ ကံ အဝေဝ- အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာဂုသော-
 ငါ့ရှင်။ သမဏောဂေါတမော- ရဟန်းဂေါတမသည်။ မတိဗ္ဗိကော- ငြီးသော
 တန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနူဘာဝေ- ငြီးသော အာနုဘော်ရှိ၏။ ကထံ- အဘယ်သို့
 လျှင်။ မယံ- ငါတို့သည်။ သမဏဿဂေါတမဿ- ရဟန်းဂေါတမ၏။ သံဃာ
 ဘေဒံ- သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းကို။ စက္ကဘေဒံ- အာဏာစက်၏ ပျက်ခြင်းကို။
 ကရိဿာမ- ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေဝ- ဆို၏။ အာဂုသော- ငါ့ရှင်
 တို့။ ဇေဝ- လာထည့်ကုန်။ မယံ- ငါတို့သည်။ သမဏံဂေါတမံ- ရဟန်းဂေါတမ
 သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်ကုန်ပြီး၍ပစ္စ- ငါးပါးကုန်သော။ ဝတ္ထု။ နိ- ဝတ္ထုတို့ကို
 ယာပိဿာမ- တောင်းကုန်အံ့။ ကိယာပိဿာမ- အဘယ်သို့တောင်းကုန်
 အံ့နည်း။ တန္တေ- မြတ်စွာတရား။ တဂဝါ- မြတ်စွာတရားသည်။ အနေကပရိ
 ယာယေန- များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ အပ္ပိစ္ဆဿ- အလိနည်းခြင်း၏လည်း
 ကောင်း။ သန္တုဋ္ဌဿ- ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်းကောင်း။ သလ္လေခဿ- ကိလေ
 သါကိုခေါင်းပါးခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝုတ္တဿ- ကိလေသာကိုခါတွက်ခြင်း
 ၏လည်းကောင်း။ ပါသာဒိကဿ- ကြည်ညိုတွယ်ကိုဆောင်ခြင်း၏လည်း
 ကောင်း။ အပစယဿ- ကိလေသာကိုပျက်ဆီးခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝီရိယာ
 ရုတ္တဿ- လုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇာဝါဒိ- ကျေးဇူးကို
 ဆိုတော်မူလေ့ရှိ၏။ တန္တေ- မြတ်စွာတရား။ ပစ္စ- ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ
 ဝတ္ထု။ နိ- ဤဝတ္ထုတို့သည်။ အနေကပရိယာယေန- များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။
 အပ္ပိစ္ဆ တာယ- အလိနည်းသည်၏အဖြစ်အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌိ
 ယာ- ရောင့်ရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သလ္လေခါယ- ကိလေသာကိုခေါင်းပါး
 ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဝုတ္တတာယ- ကိလေသာကိုခါတွက်ခြင်း၏အဖြစ်အ
 ကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ပါသာဒိကတာယ- ကြည်ညိုတွယ်ကိုဆောင်ခြင်း၏
 အဖြစ်အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ အပစယာယ- ကိလေသာကိုပျက်ဆီးခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း။ ဝီရိယာရုတ္တာယ- လုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။

သံဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု-တောင်းပန်ပါကုန်၏။
 ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ယာဝဇိဝံ- အသက်ထက်ဆုံး။ အာရညိကာ-ကောဋ္ဌိ
 နေကုန်သည်။ အဿု-ဖြစ်ပါစေကုန်လော့။ ဒယံဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။
 ဂါမန္တံ-ရွာကျောင်းနီးသို့။ ဩသဓေယျ-သက်ဝင်ပြားအံ့။ နံဘိက္ခု-ထိုရဟန်း
 ကို။ ဝဇ္ဇံ- အာပတ်ဟုဆိုအပ်သောအပြစ်သို့။ ဖုသေယျ- ရောက်ပါစေလော့။
 ယာဝဇိဝံ -အသက် ထက်ဆုံး။ ဝိဇ္ဇူပါတိကာ- ဝိဇ္ဇူပါတ် ရတင်ကို
 ဆောက်တည်ကုန်သည်။ အဿု- ဖြစ်ပါစေ ကုန်လော့။ ယောဘိက္ခု-
 အကြင်ရဟန်းသည်။ နိမန္တံ-ပင့်တိတ်ခြင်းကို။ သာဒိယေယျ- သာယာ
 ပြားအံ့။ နံဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ ဝဇ္ဇံ-အာပတ်ဟုဆိုအပ်သောအပြစ်သို့။
 ဖုသေယျ- ရောက်ပါစေလော့။ ယာဝဇိဝံ- အသက် ထက်ဆုံး။ ပံသု
 ကူလိကာ- ပံသုကူရတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်သည်။ အဿု- ဖြစ်ပါစေ
 ကုန်လော့။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ ဂဟပတိစီဝရံ-ဒါယကာတို့
 လှူအပ်သောသင်္ကန်းကို။ သာဒိယေယျ-သာယာပြားအံ့။ နံဘိက္ခု-ထိုရဟန်း
 ကို။ ဝဇ္ဇံ-အာပတ်ဟုဆိုအပ်သောအပြစ်သို့။ ဖုသေယျ-ရောက်ပါစေလော့။ ယာဝ
 ဇိဝံ-အသက်ထက်ဆုံး။ ရုက္ခမူလိကာ-ရုက္ခမူရတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်
 သည်။ အဿု-ဖြစ်ပါစေကုန်လော့။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။
 ဆန္ဒံ-အမိုးသို့။ ဥပဂစ္ဆေယျ-ကပ်ပြားအံ့။ နံဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ ဝဇ္ဇံ-
 အာပတ်ဟုဆိုအပ်သောအပြစ်သို့။ ဖုသေယျ-ရောက်ပါစေလော့။ ယာဝ
 ဇိဝံ-အသက်ထက်ဆုံး။ မစ္ဆမံသံ-ငါးအမဲကို။ နခါဒေယျ-မစားပါစေကုန်
 လင့်။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ မစ္ဆမံသံ-ငါးအမဲကို။ ခါဒေယျ-
 စားပြားအံ့။ နံဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ ဝဇ္ဇံ-အာပတ်ဟုဆိုအပ်သောအပြစ်သို့။
 ဖုသေယျ-ရောက်ပါစေလော့။ ဣတိ-ဤသို့။ ယာဝိသာမ-တောင်းကုန်အံ့။
 ဣမာနိ-ဤငါးပါးသောဝတ္ထုတို့ကို။ သမဏောဂေါတမော-ရဟန်းဂေါတမ
 သည်။ နာနုဇာနိဿတိ-ခွင့်မပြုလတ္တံ့။ တေမယံ ထိုငါတို့သည်။ ပဗ္ဗဟိ-
 ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိဝတ္ထုဟိ-ဤဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ ဇနံ-လူအပါင်းကို။
 သညာပေသာမ-သိစေကုန်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အာဂုဿော-
 ငါ့ရှင်တို့။ ပဗ္ဗဟိ-ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိဝတ္ထုဟိ-ဤဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ သမဏ
 သဂေါတမသာ-ရဟန်းဂေါတမ၏။ သံစာဏေဒေါ- သံစာ၏ကွဲပြားခြင်း
 သည်။ စက္ကဘေဒေါ- အာဏာစက်၏ပျက်ခြင်းသည်။ ကာတု-ပြုခြင်းငှါ
 သက္ကာခေါ-တတ်ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ အာဂုဿော-ငါ့ရှင်တို့။
 မနုဿာ-လူတို့သည်။ လူပသန္နဟိ-ခေါင်းပါးခြင်း၌ကြည်ညိုကုန်သည်

သာယျင်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- ဆို၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဒေဝ
ဒက္ခော- ဒေဝဒတ်သည်။ သပရိသော-ပရိသတ်နှင့်တကွ။ ယေန-အကြင်အ
ရပ်၌။ တဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ- ရှိတော်မူ၏။ တေန- ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ- ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိဘူ- ကပ်
လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧက
မန္တံ- သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ- ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ-
သင့်တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒောခေါ- ထိုင်နေပြီးသော။ ဒေဝ
ဒက္ခော- ဒေဝဒတ်သည်။ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို။ တေဝံစနံ- ဤစကား
ကို။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ဣံ အဝေါစ- အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ တန္တေ-
မြတ်စွာဘုရား။ တဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနေကပရိယာယေန- များ
စွာသောအကြောင်းဖြင့်။ အပ္ပိစ္ဆယ- အလိုနည်းခြင်း၏လည်းကောင်း။ (ပ)။
ဝိရိယာရမ္ဘာယ- လုံးလက်အားထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏဝါဒိ-
ကျေးဇူးကိုဆိုတော်မူလေ့ရှိ၏။ တန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ ပဗ္ဗ- ငါးပါးကုန်
သော။ ဣမာနိဝတ္ထုနိ- ဤဝတ္ထုတို့သည်။ အနေကပရိယာယေန- များစွာသော
အကြောင်းဖြင့်။ အပ္ပိစ္ဆယာယ- အလိုနည်း သည်၏ အဖြစ်အကျိုး ငှါလည်း
ကောင်း။ (ပ)။ ဝိရိယာရမ္ဘာယ- လုံးလက်အားထုတ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။
သံဝတ္ထန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ တန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ သာရ- တောင်းပန်ပါ၏။
ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ယာဝဇိဝံ- အသက်ထက်ဆုံး။ အာရညိကာ- တော၌
နေကုန်သည်။ အဿု- ဖြစ်ပါစေကုန်လော။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်း
သည်။ ဂါမန္တံ- ရွာနီးကျောင်းသို့။ ဩသရေယျ- သက်ဝင်ငြားအုံနံဘိက္ခု-
ထိုဟန်းကို။ ဝန္တံ- အာပတ်ဟုဆိုအပ်သောအပြစ်သို့။ ဖုသေယျ- ရောက်ပါ
စေလော။ (ပ)။ ယာဝဇိဝံ- အသက်ထက်ဆုံး။ ဣမံသံ- ငါးအမဲကို။ နခါဒေယျံ-
မစားပါစေကုန်လင့်။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ မဏ္ဍမံသံ- ငါးမဲကို။
ခါဒေယျ- စားငြားအုံနံဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ ဝန္တံ- အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော
အပြစ်သို့။ ဖုသေယျ- ရောက်ပါစေလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။
ဒေဝဒက္ခ- ဒေဝဒတ်။ အလံ- မသင့်။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။
ဣစ္ဆတိ- အရညကင်မုတင်ကိုအလိုရှိ၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။
အာရညိကော- အရညကင်မုတင်ကိုဆောက်တည်သည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။
ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ ဂါမန္တံ- ရွာနီးကျောင်း၌။ ဝိဟရိတုံ-
နေခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ- အလိုရှိ၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ဂါမန္တံ-
ရွာနီးကျောင်း၌။ ဝိဟရတု- နေစေ။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။

ဣစ္ဆတိ- ဝိဏ္ဏုပါတ်ရတင်ကိုအလိုရှိ၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။
 ဝိဏ္ဏုပါတ်ကော-ဝိဏ္ဏုပါတ်ရတင်ကိုဆောက်တည်သည်။ဟောတု-ဖြစ်စေ။
 ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ ဣစ္ဆတိ- ပင့်ဖိတ်ခြင်းကိုအလိုရှိ၏။
 သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ နိမန္တနံ-ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို။ သာဒိယတု- သာ
 ယာစေ။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ ဣစ္ဆတိ- ပံသုကုရတင်ကိုအလိုရှိ
 ၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ပံသုကုလိကော- ပံသုကုရတင်ကို ဆောက်
 တည်သည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေ။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ ဣစ္ဆတိ-
 ဒါယကာတို့လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို အလိုရှိ၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
 သည်။ ဂဟပဏိစိဝရံ- ဒါယကာတို့လှူအပ်သောသင်္ကန်းကို။ သာဒိယတု-
 သာယာစေ။ ဒေဝဒတ္တ- ဒေဝဒတ်။ အဋ္ဌမာသေ- ဆောင်းခွေရှစ်လတို့ပတ်လုံး။
 မယာ- ငါသည်။ ရုက္ခမူလသေနာသနံ- သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသောကျောင်းကို။
 အနုညာတံ- ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ အဒိဋ္ဌိ- မမြင်အပ်သော။ အသထုတံ- မကြား
 အပ်သော။ အပရိသက္ကိတံ- မယုံမှားအပ်သော။ တိကောဗိပရိသဒ္ဓိ- သုံးပါးသော
 အစွန်းတို့မှစင်ကြယ်သော။ မစ္ဆံသံ- ငါးအမဲကို။ အနုညာတံ- ခွင့်ပြုတော်
 မူအပ်ပြီ။ ဣတိ- ဤသို့။ အဂေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဒေဝ
 ဒတ္တော- ဒေဝဒတ်သည်။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စ- ငါးပါးကုန်သော။
 ဣမာနိဝတ္ထုနိ- ဤဝတ္ထုတို့ကို။ နအနုဇာနာတိ- ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 ဟဋ္ဌော- ရှင်လမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဥဒဂေါ- တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 နပရိသော- ပရိသတ်နှင့် တကွ။ အာသနာ- နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ- ထ၍။
 ဓာဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိတံ-
 လက်ျာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွာ- ပြု၍။ ပက္ကမိ- ဖဲလေ၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။
 ဒေဝဒတ္တော- ဒေဝဒတ်သည်။ ရာဇဂဟံ- ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပဝိသိတွာ- ဝင်၍။
 ပဉ္စဟိ- ငါးပါးကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ- ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ ဇနံ- လူအပေါင်းကို။ သညာ
 ပေတိ- သိစေ၏။ ကိံ သညာပေတိ- အဘယ်သို့သိစေသနည်း။ အာဂုသော-
 ဒါယကာတို့။ မဟိ- ငါတို့သည်။ သမဏံဂေါတမံ- ရဟန်းဂေါတမသို့။ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ- ကပ်ကုန်၍။ ပဉ္စ- ငါးပါးကုန်သော။ ဝတ္ထုနိ- ဝတ္ထုတို့ကို။ ယာစိမှာ-
 တောင်းကုန်၏။ ကိံ ယာစိမှာ- အဘယ်သို့တောင်းကုန်သနည်း။ ဘန္တေ-
 မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနေကပရိယာယေန- များစွာ
 သော အကြောင်းဖြင့်။ အပ္ပိစ္ဆဿ- အလိုနည်းခြင်း၏လည်းကောင်း။ သန္တု
 ဋ္ဌဿ- ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်းကောင်း။ သလ္လေခဿ- ကိလေသာကိုခေါင်းပါး
 ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝတဿ- ကိလေသာကိုခါတွက်ခြင်း၏လည်းကောင်း။

ပါသာဒိကဿ-ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ အပစယ
 သ-ကိလေသာကိုပျက်ဆီးခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝိရိယာရမ္ဘဿ-လုံ့လကို
 အားထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏဝါဒိ-ကျေးဇူးကိုဆိုတော်မူလေ့ရှိ၏။
 ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ ပဉ္စ-ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိဝတ္ထုနိ-ဤဝတ္ထုကိုသည်။
 အနေကပရိယာယေန-များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ အပ္ပိစ္ဆတာယ-အလိနည်း
 သည်၏အဖြစ်အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ သန္တုဗ္ဗိယာ-ရောင့်ခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း။ သလ္လေခါယ- ကိလေသာကိုခေါင်းပါးခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဂုတ
 တပယ-ကိလေသာကိုခါထွက်ခြင်း၏အဖြစ်အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ပါသာ
 ဒိကတာယ-ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်ခြင်း၏အဖြစ်အကျိုးငှါလည်းကောင်း
 အပစယာယ-ကိလေသာကိုပျက်ဆီးခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဝိရိယာရမ္ဘာယ-
 လုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သံဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ-
 မြတ်စွာဘုရား။ သာဓ-တောင်းပန်ပါ၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ယာဝဇီဝံ-
 အသက်ထက်ဆုံး။ အာရညိကာ- အရညကင်ရတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်
 သည်။ အဿု- ဖြစ်ပါစေကုန်လော့။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။
 ဂါမန္တံ-ရှာနိုးကျောင်းသို့။ ဩသရေယျ-သက်ဝင်ငြားအုံးနံဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
 ကို။ ဝဇ္ဇံ- အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော အပြစ်သို့။ ဖုသေယျ- ရောက်ပါစေလော့။
 ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး။ ဝိဇ္ဇာပတိကာ-ဝိဇ္ဇာပတ် ရတင်ကိုဆောက်
 တည်ကုန်သည်။ အဿု- ဖြစ်ပါစေကုန်လော့။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်း
 သည်။ နိမန္တနံ-ပင့်ဘိတ်ခြင်းကို။ သာဒိယေယျ-သာယာငြားအုံး။ နံဘိက္ခု-
 ထိုရဟန်းကို။ ဝဇ္ဇံ- အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော အပြစ်သို့။ ဖုသေယျ-
 ရောက်ပါ စေလော့။ ယာဝဇီဝံ- အသက် ထက်ဆုံး။ ပံသုကူလိကာ-
 ပံသုကူရတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်သည်။ အဿု- ဖြစ်ပါ စေကုန်လော့။
 ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ ဂဟပတိစိဝရံ- ဒါယကာတို့လှူအပ်
 သောသက်နိုးကို။ သာဒိယေယျ - သာယာငြားအုံး။ နံဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
 ကို။ ဝဇ္ဇံ- အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော အပြစ်သို့။ ဖုသေယျ -ရောက်ပါစေ
 လော့-ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး။ ရုက္ခမူလိကာ- ရုက္ခမူရတင်ကိုဆောင်
 တည်ကုန်သည်။ အဿု-ဖြစ်ပါစေကုန်လော့။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်း
 သည်။ ဆန္တံ-အရိုးသို့။ ဥပဂစ္ဆေယျ-ကပ်ငြားအုံး။ နံဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။
 ဝဇ္ဇံ-အာပတ်ဟုဆိုအပ်သောအပြစ်သို့။ ဖုသေယျ-ရောက်ပါစေလော့။ ယာ
 ဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး။ မစ္ဆမံသံ-ငါးအအမဲကို။ နခါဒေယျ-မစားစေကုန်
 ရာ။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ မစ္ဆမံသံ-ငါးအမဲကို။ ခါဒေယျ-

စားငြားအံ့။ နံတိက္ခို-ထိုရဟန်းကို။ ဝဇ္ဇံ-အာပတ်ဟုဆိုအပ်သောအပြစ်သို့။ ဖုသေယျ-ရောက်ပါစေသော။ ဣတိ-ဤသို့။ ယာစိဌာ-တောင်းကုန်၏။ သမဏောဂေါတမော-ရဟန်းဂေါတမသည်။ ပဉ္စ-ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိပတ္တု။ နိ-ဤဝတ္ထုတို့ကို။ နာနုဇာနာတိ-ခွင့်မပြု။ တေမယံ-ထိုငါတို့သည်။ ပဉ္စဟိ-ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိဝတ္ထုဟိ-ဤဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ သမာဒါယ-ဆောက်တည်ကုန်၏။ ဝတ္ထာမ-ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ သညာပေတိ-သိစေ၏။ တတ္ထ-ထိုလူအပေါင်း တို့တွင်။ ယေတေ မနုဿာ-အကြင် လူတို့သည်။ အသဒ္ဓါ-မယုံကြည်ကုန်။ အပ္ပသန္နာ-မကြည်ညိုကုန်။ ဒုဗ္ဗုဒ္ဓိနော-နည်းသော ပညာရှိကုန်၏။ တေမနုဿာ-ထိုလူတို့သည်။ ဧဝံ-ဤသို့။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု-အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ သကျပုတ္တိယာ-သာကီဝင်မင်းတရားတုရားသားထော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေခေါသမဏာ-ဤရဟန်းတို့သည်။ ဓုတာ-ကိလေသာကိုခါတွက်ကုန်၏။ သလ္လေခဝုတ္တိနော-ခေါင်းပါးသော အကျင့်ရှိကုန်၏။ သမဏောပနဂေါတမော-ရဟန်းဂေါတမသည်ကား။ ဗာဟုလ္လိကော-ပစ္စည်းများခြင်းအကျိုးငှါကျင့်၏။ ဗာဟုလ္လယ-ပစ္စည်းများခြင်းအကျိုးငှါ။ ဂေတေတိ-စေ့ဆော်၏။ ဣတိဧဝံ-ဤသို့။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ ယေပနတေမနုဿာ-အကြင်လူတို့သည်ကား။ သဒ္ဓါ-ယုံကြည်ကုန်၏။ ပသန္နာ-ကြည်ညိုကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိကုန်၏။ ဗျတ္တာ-ထိမ်မာကုန်၏။ ဗုဒ္ဓိမန္တော-ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ တေမနုဿာ-ထိုလူ တို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ ဒေဝဒက္ကော-ဒေဝဒတ်သည်။ တဂဝတော-မြတ်စွာတုရား၏ သံဃာဘေဒါယ-သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းငှါ။ စက္ကသေဒါယ-အာဏာစက်၏ ပျက်ခြင်းငှါ။ ပရက္ကမိဿတိနာမ-လုံ့လပြုဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တနံ-ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယုန္တနံ-ရှုတ်ချကုန်သော။ ဝိပါစေန္တနံ-ဖရိဖရဲကြံသော စကားကို ဆိုကုန်သော။ တေသံမနုဿနံ-ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသေသာသံခေါ-ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အသိနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ ဒေဝဒက္ကော-ဒေဝဒတ်သည်။ သံဃာဘေဒါယ-သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းငှါ။ စက္ကသေဒါယ-အာဏာစက်၏ ပျက်ခြင်းငှါ။ ပရက္ကမိဿတိနာမ-လုံ့လပြုဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။

သံဃာဘေဒ-သိက္ခာပုဒ်

ထေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။(ပ)။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေ
မတ္တံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဒေဝ
ဒတ္တ-ဒေဝဒတိ။ တွံ-သင်သည်။ သံဃာဘေဒါယ- သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းငှါ။
စက္ကဘေဒါယ- အာဏာစက်၏ပျက်ခြင်းငှါ။ ပရက္ကမေထိ-လုံ့လပြု၏။ ဣတိ-ဤ
သို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။
ပဋိပုစ္ဆိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ-
ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ တဂဝါ-တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ--ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ကိံ ဝိဂရဟိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့တော်မူ
သနည်း။(ပ)။ မောစာပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မှအချဉ်းနှိုးသောယောကျ်ား။ ကထံဟိ-
အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တွံ- သင်သည်။ သံဃာဘေဒါယ- သံဃာ၏ကွဲ
ပြားခြင်းငှါ။ စက္ကဘေဒါယ- အာဏာစက်၏ပျက်ခြင်းငှါ။ ပရက္ကမိဿသိ
နာမ-လုံ့လပြုဘိသနည်း။ မောစာပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချဉ်းနှိုးသောယောကျ်ား။
ဇေဝံ-ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့
အားလည်း။ ပသာဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ- မဖြစ်။(ပ)။ ဘိက္ခဝေ-
ရဟန်တို့။ ဇေဝုပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥန္တိသေယျာ
ယစ-ပြုသည်။ ပြကြကုန်လော။ ကိံ ဥန္တိသေယျာယ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ
နည်း။ ။ ယောပနဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ သမဂ္ဂဿ-ညီညွတ်သော။ သံ
ဇာဿ-သံဃာ၏။ ဘေဒါယ-ကွဲပြားခြင်းငှါ။ ပရက္ကမေယျ-လုံ့လပြုငြားအံ။
ဘေဒနသံဝတ္တနိကံ- ကွဲပြားခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်သော။ အဓိကရဏံဝါ
အကြောင်းကိုမူလည်း။ သမာဒါယ-ယူ၍။ ပဂ္ဂဟ-မြီးမြင့်၍။ တိဇ္ဇေယျ-တည်
ငြားအံ။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ-တပါး ကုန်သောရဟန်းတို့သည်
ဇေဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယော- ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ - အဘယ်သို့။
ဝစနိယော- ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာသနည်း။ အါယသ္မိ- အရှင်သည်
သမဂ္ဂဿ-ညီညွတ်သော။ သံဇာဿ-သံဃာ၏။ ဘေဒါယ- ကွဲပြားခြင်းငှါ။
မာပရက္ကမိ-လုံ့လမပြုလင့်။ ဘေဒနသံဝတ္တနိကံ-ကွဲပြားခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
သော။ အဓိကရဏံဝါ-အကြောင်းကိုမူလည်း။ သမာဒါယ-ယူ၍။ ပဂ္ဂဟ-မြီး
မြင့်၍။ မာအဋ္ဌာသိ-မတည်ပါလင့်။ အာယသ္မိ-အရှင်သည်။ သံဇောန-သံ
ဇာနှင့်။ သမေတု- ညီစေလော။ ဟိ-ညီညွတ်ခြင်း၏ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ။
သမုဂ္ဂေါ-ညီညွတ်သော။ သံဇော-သံဃာသည်။ သမ္မောဒမာနော။ ဝမ်း
မြောက်သည်ဖြစ်၍။ အစဝိမ္မာနော- ငြင်းခုံခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇေယျေ
သော-တူသောပါတိအမာက်ပြုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗာသု-ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟ

ရတိ-နေရ၏။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ ဝစနိယော- ဆိုအပ်သည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝဉ္စ- ဤသို့လျှင်။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့သည်။ ဝုဗ္ဗမာနော- ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ တထေဝ- ထိုအတူသာလျှင်။ ပဂ္ဂဇေယျ- ငြီးမြင့်ငြားအံ့။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ- တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ တဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိတ်သောငှ။ ယာဝ တတိယံ- သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ သမနုဘာသိတဗ္ဗော- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆုံးမအပ်၏။ ယာဝတတိယံ- သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ သမနုဘာသိယမာနော- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ တံ- ထိုအယူကို။ စေပဋိဿဇ္ဇေယျ- အကယ်၍စွန့်ငြားအံ့။ ဣဇ္ဇေတံဣတိဇေ- ဤသို့စွန့်ခြင်းသည်။ ကုသလံ- ကောင်း၏။ နောစေပဋိနိဿဇ္ဇေယျ- အကယ်၍မစွန့်ငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်းအား။ သံဃာဒိသေသော- သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယေဝါ- အပတ်အပေါင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာဝစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ။ ယောပနာတိ- ယောပနာဟူသည်ကား။ ယာဒိသော- အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုဟိ- ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမသ္မိံ- အတ္ထေ- ဤအရာ၌။ အယံဘိက္ခု- ဤရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ- ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော- အလိုရှိအပ်၏။ သမဂ္ဂေါ- ညီညွတ်သော။ သံဃောနာမ- သံဃာမည်သည်ကား။ သမာနသံဝါသကော- တူသောပေါင်းဘော်ခြင်းရှိ၏။ သမာနသိမာယံ- တူသောထိမ်နှံ့။ ဗြိတော- တံညီ၏။ ဘောဒါယပရက္ကမေယျာတိ- ဘောဒါယပရက္ကမေယျဟူသည်ကား။ ကထံ- အဘယ်သို့လျှင်။ ဣမေ- ဤရဟန်းတို့သည်။ နာနာ- အသီးသီး။ အဿု- ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဝိနာ- ကွေကွင်းကုန်သည်။ အဿု- ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဝဂ္ဂါ- မစေ့စပ်ဘဲကွဲလွဲကုန်သည်။ အဿု- ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ပက္ခံ- အပင်းအသင်းကို။ မရိယေသတိ- ရှာဇိုး၏။ ဝဏံ- ဟိုဏ်းကို။ ဗန္ဓတိ- ဘွဲ့၏။ ဘေဒနသံဝတ္တနိကံဝါ- အဓိကရဏန္တိ- ဘေဒနသံဝတ္တနိကံဝါ- အဓိကရဏံဟူသည်ကား။ အဠာရသဘောဒကရဝတ္တုနိ- တခဲရှစ်ပါးသောကွဲပြားခြင်းကိုပြုတတ်သောဝတ္တုတို့ကို။ သမာဒါယာတိ- သမာဒါယဟူသည်ကား။ အာဒါယ- ယူ၍။ ပဂ္ဂယာတိ- ပဂ္ဂယဟူသည်ကား။ ဒိပေယျ- ပြ၍။ တိဋ္ဌေယျာတိ- တိဋ္ဌေယျဟူသည်ကား။ နပဋိနိဿဇ္ဇေယျ- မစွန့်ငြားအံ့။ သောဘိက္ခုဟိ- သောဘိက္ခုဟူသည်ကား။ သံဃာဘေဒကော- သံဃာကိုခွဲတတ်သော။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိ- ဘိက္ခုဟိဟူသည်ကား။ အညေတိ- တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့သည်။ ယေ- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ဇဿန္တိ-

မြင်ကုန်၏။ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သုဏန္တိ-ကြားကုန်၏။ တေဟိ
 ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္တဗ္ဗော-ဆိုအပ်၏။ ကိံဝတ္တဗ္ဗော-အဘယ်သို့ဆိုအပ်
 သနည်း။ အာယသ္မာ-အရှင်သည်။ ဗမဂ္ဂဿ-ညီညွတ်သော။ သံဃာဿ-
 သံဃာ၏။ ဘေဒါယ-ကွဲပြားခြင်းငှာ။ မာပရက္ကမိ- လုံ့လမပြုလင့်။ ဘေဒန
 သံဝတ္တနိကံ- ကွဲပြားခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်သော။ အဓိကရဏံဝါ- အ
 ကြောင်းကိုလည်း။ သမာဒါယ- ဆောက်တည်၍။ ပဂ္ဂဟ- မြီးမြှောက်၍။
 မာအဋ္ဌာထိ- မတည်လင့်။ အာယသ္မာ- အရှင်သည်။ သံဇောန-သံဃာနှင့်။
 သမေတု-ညီစေလော။ ဟိ-ညီညွတ်ခြင်း၏အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့။ သမဂ္ဂေါ-
 ညီညွတ်သော။ သံဇော-သံဃာသည်။ သမ္မောဒမာနော-ဝမ်းမြောက်သည်
 ဖြစ်၍။ အဝိဒမာနော- ငြင်းခုံခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကုဒ္ဒေသေ- တူသော
 ပါတိမောက်ပြုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဖာသု- ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ- နေရ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယမ္ပိ- နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း။
 ဝတ္တဗ္ဗော-ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ တတိယမ္ပိ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော-
 ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ သစေပဋိနိဿန္တတိ- အကယ်၍စွန့်ပြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိ
 ဧတံ- ဤသို့စွန့်ခြင်းသည်။ ကုသလံ- ကောင်း၏။ နောစေပဋိ နိဿန္တတိ-
 အကယ်၍မစွန့်ပြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သုတွာ-မြင်ကုန်ကြားကုန်လျက်။ နဝဒန္တိ-
 မဆိုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းကို။ သံဇာမန္တမ္ပိ-
 သံဃာအလယ်သို့လည်း။ အာကမ္မိတွာ-ဆွဲငင်၍။ ဝတ္တဗ္ဗော-ဆိုအပ်၏။ ကိံ
 ဝတ္တဗ္ဗော-အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း။ အာယသ္မာ-အရှင်သည်။ သမဂ္ဂဿ-
 ညီညွတ်သော။ သံဇာဿ-သံဃာ၏။ ဘေဒါယ-ကွဲပြားခြင်းငှာ။ မာပရက္ကမိ-
 လုံ့လမပြုလင့်။ ဘေဒနသံဝတ္တနိကံ-ကွဲပြားခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ အဓိ
 ကရဏံဝါ- အကြောင်း ကိုလည်း။ သမာဒါယ- ဆောက် တည်၍။
 ပဂ္ဂဟ- မြီးမြှောက်၍။ မာအဋ္ဌာထိ- မတည်လင့်။ အာယသ္မာ- အရှင်
 သည်။ သံဇောန-သံဃာနှင့်။ သမေတု-ညီစေလော။ ဟိ- ညီညွတ်ခြင်း၏
 အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့။ သမဂ္ဂေါ- ညီညွတ်သော။ သံဇော-သံဃာသည်။
 သမ္မောဒမာနော- ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ အဝိဒမာနော- ငြင်းခုံခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကုဒ္ဒေသေ- တူသောပါတိမောက်ပြုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဖာသု-ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ- နေရ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော- ဆိုအပ်
 ၍။ ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော-ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ တတိယမ္ပိ-

သုံးကြိမ် မြောက်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော-ဆိုအပ်၏။(ပ)။ သစေပဋိနိဿယဇ္ဇတိ-
 အကယ်၍ စွန့်ပြားအံ့။ ဣစ္ဆန္ဒတံဣတိတေ- ဤသို့စွန့်ခြင်းသည်။ ကုသလံ-
 ကောင်း၏။ နောစေပဋိနိဿယဇ္ဇတိ-အကယ်၍ မစွန့်ပြားအံ့။ ဒုက္ကုဋ္ဌဿ- ဒုက္ကုဋ္ဌ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ သမနုဘာသိတဗ္ဗော- ဥတံကမ္မဝါစာဖြင့်
 ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန-ဤသို့လျှင်။ သမနုဘာသိ
 တဗ္ဗော- ဥတံကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ကံသမနု ဘာသိတဗ္ဗော-
 အဘယ်သို့ဥတံကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သနည်း။ ဗျတ္တေန- လိမ်မာ
 သော။ ပဋိဗလေန-စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ သံစော-သံစာ
 ကို။ ဥာပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ ကံဥာပေတဗ္ဗော- အဘယ်သို့သိစေအပ်
 သနည်း။ တဇ္ဇေ-အရှင်တရားတို့။ သံစော-သံစာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။
 ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု- နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္နာမေ- ဤအမည်
 ရှိသော။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းသည်။ သမဂ္ဂဿ-ဤညွတ်သော။ သံစာဿ-
 သံစာ၏။ ဘေဒါယ-ကွဲပြားခြင်းငှါ။ ပရက္ကမတိ-လုံ့လပြု၏။ သောဘိက္ခု-
 ထိုရဟန်းသည်။ တံဝတ္ထု-ထိုအယူကို။ နပဋိနိဿယဇ္ဇတိ-မစွန့်။ သံစာဿ
 သံစာအား။ ပတ္တကဏ္ဍိ- လျောက်ပတ်သောအခါ ရှိသောကံသည်။ ယဒိ
 သိယာ-အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့။ ဧဝံသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံစော-
 သံစာသည်။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ တဿ
 ဝတ္ထုဿ-ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿယဂ္ဂါယ-စွန့်စိမ့်သောငှါ။ သမနုဘာသေယျ-
 ဥတံကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမရာ၏။ သေ- ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ- သိစေခြင်း
 တည်း။ တဇ္ဇေ-အရှင်တရားတို့။ သံစော-သံစာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်
 ၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္နာမေ- ဤအမည်ရှိ
 သော။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းသည်။ သမဂ္ဂဿ-ဤညွတ်သော။ သံစာဿ-
 သံစာ၏။ ဘေဒါယ-ကွဲပြားခြင်းငှါ။ ပရက္ကမတိ-လုံ့လပြု၏။ သောဘိက္ခု-ထို
 ရဟန်းသည်။ တံဝတ္ထု-ထိုအယူကို။ နပဋိနိဿယဇ္ဇတိ-မစွန့်။ သံစော-သံစာ
 သည်။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ တဿဝတ္ထုဿ-ထို
 အယူကို။ ပဋိနိဿယဂ္ဂါယ-စွန့်စိမ့်သောငှါ။ သမနုဘာသတိ-ဥတံကမ္မဝါစာဖြင့်
 ဆိုဆုံးမ၏။ ယဿအာယသ္မတော- အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-
 ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းကို။ တဿဝတ္ထုဿ-ထိုအယူကို။
 ပဋိနိဿယဂ္ဂါယ-စွန့်စိမ့်သောငှါ။ သမနုဘာသနာ-ဥတံကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမ
 ခြင်းကို။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ သေ-ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်

နေသည်။ အသေ-ဖြစ်ရာ၏။ ယံသေ-အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ-မနှစ်သက်
 အပ်။ သော-ထိုအရှင်သည်။ ဘာသေယျ-ဆိုရာ၏။ ဗုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်
 မြောက်လည်း။ ဇောမတ္ထံ-ဤအနက်ကို။ ဝဒါမိ-ဆို၏(ပ)။ တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်
 မြောက်လည်း။ ဇောမတ္ထံ-ဤအနက်ကို။ ဝဒါမိ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား
 -တို့။ သံဃော-သံဃာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစ်နံ-စကားကို။ သုဏာတု-
 နာတော်မူလေ။ ဣတ္ထန္နာမော-ဤအမည်ရှိသော။ အယံတိက္ခ-ဤရဟန်းသည်။
 သမဂ္ဂဿ-ညီညွတ်သော။ သံဃဿ-သံဃာ၏။ ဘေဒါယ-ကွဲပြားခြင်းငှါ။
 ပရတ္ထမတိ-လုံ့လပြု၏။ သောဘိက္ခ-ထိုရဟန်းသည်။ တံဝတ္ထု-ထိုအယူကို။
 နပဋိနိဿတ္တတိ-မဝှံ့။ သံဃော- သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်
 ရှိသော။ ဘိက္ခ-ရဟန်းကို။ တဿဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ-
 စွန့်စိမ့်သောငှါ။ သမနုဘာသတိ- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမ၏။ ယဿ
 အာယသ္မတော- အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္နမဿ- ဤအမည်ရှိသော။
 ဘိက္ခုနော-ရဟန်းကို။ တဿ ဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ-
 စွန့်စိမ့်သောငှါ။ သမနုဘာသနာ- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမ ခြင်းကို။
 ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ သော-ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်နေသည်
 အသေ- ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ-အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ- မနှစ်သက်
 အပ်။ သော-ထိုအရှင်သည်။ ဘာသေယျ- ဆိုရာ၏။ သံဃောန-သံဃာသည်။
 ဣတ္ထန္နာမော- ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခ- ရဟန်းကို။ တဿဝတ္ထုဿ-
 ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ-စွန့်စိမ့်သောငှါ။ သမနုဘာဓဿ-ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်
 ဆိုဆုံးမအပ်ပြီ။ သံဃဿ-သံဃာသည်။ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်။ ခမတိ-
 နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်။ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ-
 ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ-ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဧတံ-ဤနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို
 ဓာရယာမိ-မှတ်ရ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥာပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ သ
 မနုဘာသီတဗ္ဗော- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ဥတ္တိယာ-ဥတ်ဖြင့်။
 ဒုက္ကဋ်-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ နိတိ- နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။ ကမ္မဝါစာဟိ-ကမ္မစာ
 တို့ဖြင့်။ ထုလ္လဂ္ဂယာ-ထုလ္လဂ္ဂဦးအာပတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ ကမ္မ
 ဝါစာပရိယောဿာနေ- ကမ္မဝါစာ၏အဆုံး၌။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာ
 ဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒံ-ရော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာ
 ဒိသေသံ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပစ္ဆန္ဒဿ-ရော်သောရဟန်းအား။
 ဥတ္တိယာ- ဥတ်ဖြင့်။ ပဝတ္တံ- ဖြစ်သော။ ဒုက္ကဋ်- ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်။ ပဋိ
 ပဿမ္မတိ- ငြိမ်း၏။ နိတိ- နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။ ကမ္မဝါစာဟိ- ကမ္မဝါစာတို့ဖြင့်

ပဝတ္ထာ-ဖြစ်ကုန်သော။ ထုလ္လုပ္ပယါ-ထုလ္လုပ္ပဉ္စိ-အာပတ်တို့သည်။ ပဋိပဿန္တိ-
 ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃာဒိသေသေတိ-သံဃာဒိသေသေတိဟူသည်ကား(ပ)။ ဝေဒနစ-
 ထိုကြောင့်လည်း။ သံဃာဒိသေသေတိ-သံဃာဒိသေသေဟူ၍။ ပုစ္ဆတိ-
 ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံ၌။ ဓမ္မကမ္မသညီ- ဓမ္မကံဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 နပဋိနိဿန္တတိ- မစွန့်အံ့။ သံဃာဒိသေသေ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ပျို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံ၌။
 ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တတိ- မစွန့်အံ့။ သံဃာဒိသေသေ-
 သေ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ပျို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံ၌-အဓမ္မကမ္မသညီ-ဓမ္မကံမဟုတ်ဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့်အံ့။ သံဃာဒိသေသေ- သံဃာဒိသိသ်
 အာပတ်ပျို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အဓမ္မ
 ကမ္မေ-ဓမ္မကံမဟုတ်သည်၌။ ဓမ္မကမ္မသညီ- ဓမ္မကံဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 နပဋိနိဿန္တတိ- မစွန့်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ပျို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အဓမ္မကမ္မေ- ဓမ္မကံမဟုတ်သည်၌။
 ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ပျို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 အဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံမဟုတ်သည်၌။ အဓမ္မကမ္မသညီ-ဓမ္မကံမဟုတ်ဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တတိ- မစွန့်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ပျို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ အသမနူဘိ
 သန္တဿ- ဥတိကမ္မဝါစာဖြင့်မဆုံးမသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပဋိ
 နိဿန္တန္တဿ- အပူကုန်စွန့်သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဥပ္ပတ္တကဿ-
 ရူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇမိတ္တဿ- ပျက်လွင့်သေစပ်တိရှိသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဝေဒနာဋ္ဌဿ-ဝေဒနာနှိပ်စက်သော ရဟန်းအား
 လည်းကောင်း။ အာဒိကမ္မိကဿ-အစဉ်အမှတ်ရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤပျို့။ အဝေစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဒသမံ-
 ဆယ်ခုမြောက်သော။ သံဃာဒေသံဃာဒိသေသံ- သံဃာဒေသံဃာဒိ
 သိသ်ထိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။

၁၁. ဟေဒါနုဝတ္တက-သိက္ခာပုဒ်။

ဘေဒါနုဝဠက-သိက္ခာပုဒ်။ ဘဝဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ရာဇဝဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒိကနိဝါပေ-ရှင်နက်တို့
 အားအစာပေး၍ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝင်္ဂေ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။
 ဝိဟရတိ-နေထိုင်မှု၏။ တေဒါနုဝဠက-သိက္ခာပုဒ်။ ဒေဝဒတ္တော-
 ဒေဝဒတ်သည်။ သံဃာဘေဒါယ- သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ စက္ကဘေ
 ဒါယ- အာဏာမက်၏ ပျက်ခြင်းငှါ။ ပရက္ကမတိ- လုံ့လပြု၏။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ- ဤသို့။ အာဟံသု- ဆိုကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု- အဘယ်သို့
 ဆိုကုန်သနည်း။ ဒေဝဒတ္တော- ဒေဝဒတ်သည်။ အမဇ္ဈဝါဒိ- ဓမ္မမဟုတ်သည်ကို
 ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဒေဝဒတ္တော- ဒေဝဒတ်သည်။ အဝိနယဝါဒိ- ဝိနည်းမဟုတ်သည်
 ကိုဆိုလေ့ရှိ၏။ ကထံတိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဒေဝဒတ္တော- ဒေဝဒတ်
 သည်။ သံဃာဘေဒါယ- သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ စက္ကဘေဒါယ- အာဏာ
 မက်၏ ပျက်ခြင်းငှါ။ ပရက္ကမိဿတိနာမ- လုံ့လပြုဘိသနည်း။ ဣတိဧဝံ- ဤသို့။
 အာဟံသု- ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ- ဤသို့။ ဝုတ္တော- ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ကောကာလိ
 ကော- ကောကာလိကသည်လည်းကောင်း။ ခဏ္ဍာ ဒေဝိယာ- ခဏ္ဍာဗိဗုဒ္ဓါရား၏။
 ပုတ္တော- သားဖြစ်သော။ ကဒမောဒကတိဿကော- ကဒမောဒကတိဿက
 သည်လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒတ္တိကော- သမုဒ္ဒတ္တိက သည်လည်းကောင်း။
 တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဧဝံစနံ- ဤစကားကို။ အဝေါရံ- ဆိုကုန်၏။ ကိံ
 အဝေါရံ- အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ အာယသ္မုက္ခော- အရှင်တို့။ ဧဝံ ဤသို့။
 မာအဝရတ္ထ- မဆိုကြကုန်လင့်။ ဒေဝဒတ္တော- ဒေဝဒတ်သည်။ ဓမ္မဝါဒိ- ဓမ္မ
 ကိုဆိုလေ့ရှိ၏။ ဒေဝဒတ္တော- ဒေဝဒတ်သည်။ ဝိနယဝါဒိ- ဝိနည်းကိုဆိုလေ့
 ရှိ၏။ ဒေဝဒတ္တော- ဒေဝဒတ်သည်။ အမာကဗ္ဗ- ငါတို့၏လည်း။ ဆန္ဒဗ္ဗ- အလိုကို
 လည်းကောင်း။ ရုစိဗ္ဗ- နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ- ယူ၍။ ဝေါ
 ဟရတိ- ပြောဆို၏။ နော- ငါတို့၏။ ဆန္ဒဗ္ဗ- အလိုကိုလည်းကောင်း။ ရုစိဗ္ဗ- နှစ်
 သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဇာနာတိ- သိ၏။ နော အမေဟိ- ငါတို့နှင့်တကွ။ ဘာ
 သတိ- တိုင်ပင်ပြောဆို၏။ အမာကံဝိ- ငါတို့သည်လည်း။ ဧဝံ- ဤဒေဝဒတ်၏
 အယူကို။ ခမတိ- နှစ်သက်အပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- ဆိုကုန်၏။ ယေတေ
 ဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ- အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထို
 ရဟန်းတို့သည်။ ကထံတိ- အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။
 သံဃာဘေဒါယ- သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ ပရက္ကမ န္ဗဿ- လုံ့လပြုသော။ ဒေ

ဝဒတ္တဿ-ဒေဝဒတ်သို့။ အနုဝတ္တကာ-အတုလိုက်၍ကျင့်ကုန်သည်။ ဝဂ္ဂဝါဒကါ- မညီညွတ်သောအတ္တိ၌ဖြစ်သောစကားကိုဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိနာမ-ဖြစ်ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ခိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲကြံလောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ-ကြားပျောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ သံဃာတေဒါယ-သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းငှါ။ ပရက္ကမန္တဿ-လုံ့လပြုသော။ ဒေဝဒတ္တဿ-ဒေဝဒတ်သို့။ အနုဝတ္တကာ-အတုလိုက်၍ကျင့်တတ်ကုန်သည်။ ဝဂ္ဂဝါဒကါ-မညီညွတ်သောအတ္တိ၌ ဖြစ်သောစကားကိုဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုန္တိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-ပျောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်ဖော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော် မူ၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ တေမောစာပုရိသာ- ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားရှိသည်။ သံဃာတေဒါယ- သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းငှါ။ ပရက္ကမန္တဿ-လုံ့လပြုသော။ ဒေဝဒတ္တဿ-ဒေဝဒတ်သို့။ အနုဝတ္တကာ-အတုလိုက်၍ကျင့်တတ်ကုန်သည်။ ဝဂ္ဂဝါဒကါ- မညီညွတ်သောအတ္တိ၌ဖြစ်သော စကားကိုဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိနာမ-ဖြစ်ကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့ထေ-ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည့်ညှိကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း။ ပဿာဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဉ္စပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံ သိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာ ပုဒ်ကို။ ဥန္တိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိံဥန္တိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။ တလောဝခေါပနဘိက္ခုဿ- ထိုသံဃာကွဲပြားခြင်းငှါလုံ့လပြုသောရဟန်းသို့သာလျှင်။ အနုဝတ္တကာ-အတုလိုက်၍ကျင့်တတ်ကုန်သော။ ဝဂ္ဂဝါဒကါ-မညီညွတ်သောအတ္တိ၌ဖြစ်သောစကားကိုဆိုတတ်ကုန်သောဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဧကောဝါ- တယောက်သည်လည်းကောင်း။ ဧဒေါ-နှစ်ယောက်တို့သည်လည်းကောင်း။ တယောဝါ-သုံးယောက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဧ-ဤသို့။ ဝဒေယျံ-ဆိုကုန်ရာ၏။ ကိံဝဒေယျံ- အဘယ်သို့ဆိုကုန်ရာသနည်း။ အာယာသ္မန္တော-အရှင်တို့။ တေဘိက္ခု-ဤရဟန်းကို။ ကိဉ္စိ-တစ်စုတန်းသော

ဘေဒါနဝတ္ထကထိက္ခာပုဒ်

စကားကို။ မာအဝရတ္ထ- မဆိုကြကုန်လင့်။ ဇေယျာဘိက္ခု- ဤရဟန်းသည်။
 ဓမ္မဝါဒီ- တရားကိုလည်း ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဇေယျာဘိက္ခု- ဤရဟန်းသည်။
 ဝိနယဝါဒီ- ဝိနည်းကိုလည်း ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဇေယျာဘိက္ခု- ဤရဟန်းသည်။
 အမှာကံ- ငါတို့၏။ ဆန္ဒ- အလိုကိုလည်းကောင်း။ ရုစိတ္တ- နှစ်သက်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ အာဒါယ- ယူ၍။ ဝေါဟရတိ- ပြောဆို၏။ နေ- ငါတို့၏။
 ဆန္ဒ- အလိုလည်း ကောင်း။ ရုစိတ္တ- နှစ် သက်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။
 ဇာနည်တိ- သိ၏။ နေ- ငါတို့နှင့် တကွ။ ဘာသတိ- တိုင်ပင်ပြောဆို၏။
 အမှာကံဝိ- ငါတို့သည်လည်း။ ဇေ- ဤအယူကို။ ခမတိ- နှစ်သက်အပ်၏။
 ဣတိဇေ- ဤသို့။ ဝဒေယျ- ဆိုကုန်ရာ၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့ကို။
 ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့သည်။ ဇေ- ဤသို့။ ဝစနိယာ- ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿု-
 ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ကိ- အဘယ်သို့။ ဝစနိယာ- ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿု- ဖြစ်ကုန်
 ရာသနည်း။ အာယသ္မန္တော- အရှင်တို့။ ဇေ- ဤသို့။ မာအဝရတ္ထ-
 မဆိုကြကုန်လင့်။ ဇေယျာဘိက္ခု- ဤရဟန်းသည်။ နစမ္မဝါဒီ- တရားကို
 လည်းဆိုလေ့မရှိ။ ဇေယျာဘိက္ခု- ဤရဟန်းသည်။ နစဝိနယဝါဒီ- ဝိနည်းကို
 လည်းဆိုလေ့မရှိ။ အာယသ္မန္တော- အရှင်တို့သည်လည်း။ သံဃာ- ဘေဒါ-
 သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းကို။ မာရုတ္တိတ္ထ- မနှစ်သက်အပ်။ အာယသ္မန္တော-
 အရှင်တို့အား။ သံဃေန- သံဃာနှင့်။ သမေတု- ညီစေလော။ ဟိ- ညီညွတ်
 ခြင်း၏အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့။ သမဂ္ဂေါ- ညီညွတ်သော။ သံဃော- သံဃာသည်။
 သမ္မောဒမာနော- ဇာနည်မြောက်သည်ဖြစ်၍။ အဝိဝဒမာနော- ငြင်းခုံခြင်းမရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ ဇေယျာဘိက္ခု- တူသောပါတိမောက်ပြခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟာသု-
 ချမ်းသာစွာ။ ဝေါဟရတိ- နေရ၏။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ ဝစနိယာ- ဆိုအပ်ကုန်သည်
 အဿု- ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဇေ- ဤသို့လျှင်။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္တမာနာ- ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တထေ
 ဝ- ထိုအတူသာလျှင်။ ပဂ္ဂဏေယျ- မြီးမြှောက်ကုန်ငြားအံ့။ တေဘိက္ခု-
 ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့သည်။ ယာဝတတိယံ- သုံးကြိမ်တိုင်
 အောင်။ တဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိန်သောငှါ။ သမနုဘာသိ
 ကဗ္ဗာ- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်၏။ ယာဝတတိယံ- သုံးကြိမ်တိုင်
 အောင်။ သမနုဘာသိယမာနာ- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်။ တံ- ထိုအယူကို။ စေပုဋိနိဿဇ္ဇေယျ- အကယ်၍စွန့်ကုန်ငြားအံ့။
 ဣစ္စေတံဣတိဇေ- ဤသို့စွန့်ခြင်းသည်။ ကုသလံ- ကောင်း၏။ နောစေပဋိ
 နိဿဇ္ဇေယျ- အကယ်၍မစွန့်ကုန်ငြားအံ့။ တေသံဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့အား။

သံဃာဒိသေသော- သံဃာဒိသိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော- အာပတ်အပေါင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြ ကုန်လေ။ ။ တသောဝခေါပနာတ်- တသောဝခေါပနဟူ သည်ကား။ သံဃာဘောဒကသ- သံဃာကိုသင်းခွဲ ဘတ်သော။ တဿ ဘိက္ခု နော- ထိုရဟန်းသို့။ ဘိက္ခုဟောန္တိတိ- ဘိက္ခုဟောန္တိဟူသည်ကား။ အညေ- တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ အနုဝတ္တကသတိ- အနုဝတ္တကဟူသည်ကား။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ယံဒိဗ္ဗိကော- အကြင်အယူရှိသည်။ ယံခန္တိကော- အကြင်နှစ်သက်ခြင်းရှိ သည်။ သံရုစိကော- အကြင်အလိုရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တေဝိ- ထိုရဟန်း တို့သည်လည်း။ တံဒိဗ္ဗိကော- ထိုအယူရှိကုန်သည်။ တံခန္တိကော- ထိုနှစ်သက် ခြင်းရှိကုန်သည်။ တံရုစိကော- ထိုအလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဂ္ဂဝါဒကာတိ- ဝဂ္ဂဝါဒကဟူသည်ကား။ တဿ- ထိုရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏာယ- ကျေးဇူးအကျိုးငှါ။ ပက္ခာယ- အပင်းအသင်းအကျိုးငှါ။ ဗြိတာ- တည်ကုန် သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကော ဝါဒေဝါ တယောဝါတိ- ဧကော ဝါဒေဝါတယောဝါဟူသည်ကား။ ဧကောဝါ- တယောက်သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဒေဝါ- နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ တယောဝါ- သုံးယောက်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ- ဖြစ်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ- ဤသို့။ ဝဒေယျ- ဆိုကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဇေယျ- အ ဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ အာယသ္မန္တော- အရှင်တို့။ တုမှေ- သင်တို့သည်။ ဧတံဘိက္ခု- ဤရဟန်းကို။ ကိဗ္ဗိ- တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကို။ မာအဝရတ္ထ- မဆို ကြကုန်လင့်- ဧသောဘိက္ခု- ဤရဟန်းသည်။ ဓမ္မဝါဒစ- တရားကိုလည်းဆိုလေ့ ရှိ၏။ ဧသောဘိက္ခု- ဤရဟန်းသည်။ ဝိနယဝါဒစ- ဝိနည်းကိုလည်းဆိုလေ့ ရှိ၏။ ဧသောဘိက္ခု- ဤရဟန်းသည်။ အမှာကဗ္ဗ- ငါတို့၏လည်း။ ဆန္ဒဗ္ဗ- အလို ကိုလည်းကောင်း။ ရုစိဗ္ဗ- နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ- ယူ၍။ ဝေါဟရတိ- ပြောဆို၏။ နော- ငါတို့၏။ ဆန္ဒဗ္ဗ- အလိုကိုလည်းကောင်း။ ရုစိဗ္ဗ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိတိ- သိ၏။ နော- ငါတို့နှင့်တကွ။ တါသတိ- တိုင်ပင်ပြောဆို၏။ အမှာကံဝိ- ငါတို့သည်လည်း။ ဧတံ- ဤအယူကို။ ခမတိ- နှစ်သက်အပ်၏။ ဣတိဇေဝံ- ဤသို့။ ဝဒေယျ- ဆိုကုန်ရာ၏။ တေဘိက္ခု- တေ ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ အနုဝတ္တကော- အထုလျက်၍ကျင့်တတ်ကုန်သော။ ယေ တေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခုဟိတိ- ဘိက္ခုဟိဟူသည်ကား။ အ ညေဟိ- တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့သည်။ ယေဘိက္ခု- အကြင်

ရဟန်းတို့သည်။ ပဿန္တိ - မြင်ကုန်၏။ ယေဘိက္ခု - အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သုဏန္တိ - ကြားကုန်၏။ တေဟိဘိက္ခုဟိ - ထိုမြင်ကုန်ကြားကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္တဗ္ဗာ - ဆိုအပ်ကုန်၏။ ကိံ ဝတ္တဗ္ဗာ - အဘယ်သို့ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ အာယသ္မန္တော - အရှင်တို့။ တုဗ္ဗေ - သင်တို့သည်။ ဇေံ - ဤသို့။ မာအဝရတ္ထ - မဆိုကြကုန်လင့်။ ဧသောဘိက္ခု - ဤရဟန်းသည်။ နစဓမ္မဝါဒိ - တရားကိုလည်းဆိုလေ့မရှိ။ ဧသောဘိက္ခု - ဤရဟန်းသည်။ နစဝိနယဝါဒိ - ဝိနည်းကိုလည်းဆိုလေ့မရှိ။ အာယသ္မန္တောနန္ဒိ - အရှင်တို့သည်လည်း။ သံဃာဘေဒေါ - သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းကို။ မာရုတ္တိတ္ထ - မနှစ်သက်အပ်။ အာယသ္မန္တောနံ - အရှင်တို့အား။ သံဃောန - သံဃာနှင့်။ သမေတု - ညီစေလော။ ဟိ - ညီညွတ်ခြင်း၏ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့။ သမဂ္ဂေါ - ညီညွတ်သော။ သံဃော - သံဃာသည်။ သမ္မောဒမာနော - ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ အဝိဝဒမာနော - ငြင်းခုံခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကုဗ္ဗေသော - တူသောပါတိမောက်ပြုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗာသု - ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရေတိ - နေရ၏။ ဣတိ - ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗာ - ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဒုတိယမ္ပိ - နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ - ဆိုအပ်ကုန်၏။ (ပ)။ တတိယမ္ပိ - သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ - ဆိုအပ်ကုန်၏။ (ပ)။ သစေပဋိနိဿန္တန္တိ - အကယ်၍စွန့်ကုန်ငြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိဇေံ - ဤသို့စွန့်ခြင်းသည်။ ကုသလံ - ကောင်း၏။ နောစေပဋိနိဿန္တန္တိ - အကယ်၍မစွန့်ကုန်ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ - ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တနံ - ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ သုပံဗ္ဗာ - မြင်ကုန်ကြားကုန်လျက်။ နဝဒန္တိ - မဆိုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ - ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တနံ - ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ဧဝေဘိက္ခု - ထိုရဟန်းတို့ကို။ သံဃာမဇ္ဈိမိ - သံဃာအလယ်သို့လည်း။ အာကာဇံတွာ - ဆွဲငင်၍။ ဝတ္တဗ္ဗာ - ဆိုအပ်ကုန်၏။ ကိံ ဝတ္တဗ္ဗာ - အဘယ်သို့ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ အာယသ္မန္တော - အရှင်တို့။ တုဗ္ဗေ - သင်တို့သည်။ ဇေံ - ဤသို့။ မာအဝရတ္ထ - မဆိုကြကုန်လင့်။ ဧသောဘိက္ခု - ဤရဟန်းသည်။ နစဓမ္မဝါဒိ - တရားကိုလည်း ဆိုလေ့မရှိ။ ဧသောဘိက္ခု - ဤရဟန်းသည်။ နစဝိနယဝါဒိ - ဝိနည်းကိုလည်းဆိုလေ့မရှိ။ အာယသ္မန္တောနန္ဒိ - အရှင်တို့သည်လည်း။ သံဃာဘေဒေါ - သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းကို။ မာရုတ္တိတ္ထ - မနှစ်သက်အပ်။ အာယသ္မန္တောနံ - အရှင်တို့အား။ သံဃောန - သံဃာနှင့်။ သမေတု - ညီစေလော။ ဟိ - ညီညွတ်ခြင်း၏အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့။ သမဂ္ဂေါ - ညီညွတ်သော။ သံဃော - သံဃာသည်။ သမ္မောဒမာနော။ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ အဝိဝဒမာနော။ ငြင်းခုံခြင်းမရှိ သည်ဖြစ်၍။ ဧကုဗ္ဗေသော - တူသောပါတိမောက်ပြုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗာသု - ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရေတိ -

နေရ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗာ- ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဗုတိယဗ္ဗိ- နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ- ဆိုအပ်ကုန်၏။ (ပ)။ တတိယဗ္ဗိ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ- ဆိုအပ်ကုန်၏။ (ပ)။ သစေပဋိနိဿန္တန္တိ- အကယ်၍ စွန့်ကုန်ငြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိဇေတံ- ဤသို့စွန့်ခြင်းသည်။ ကုသလံ- ကောင်း၏။ နောစေပဋိနိဿန္တန္တိ- အကယ်၍ မစွန့်ကုန် ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့ကို။ သမနုဘာသိတဗ္ဗာ- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့။ ဇေဝဉ္စပန။ ဤသို့လျှင်။ သမနုဘာသိတဗ္ဗာ- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်၏။ ကိံ သမနုဘာသိတဗ္ဗာ- အဘယ်သို့ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်သနည်း။ ဗျတ္တေန- လိမ်မာသော။ ပဋိဗလေန- စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ- ရဟန်းသည်။ သံဇော- သံဇာကို။ ဥာပေတဗ္ဗော- သိစေအပ်၏။ ကိံ ဥာပေတဗ္ဗော- အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်း။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ သံဇောသံဇာသည်။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ- စကားကို။ သုဏာတု- နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္နာမေစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္နာမေစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ- ဤအမည်ရှိသော။ သံဇာဘေဒါယ- သံဇာကိုကွဲပြားစေခြင်းငှါ။ ပရက္ကမန္တဿ- လုံ့လပြုသော။ ဘိက္ခုနော- ရဟန်းသို့။ အနုဝတ္တကာ- အတုလိုက်၍ကျင့်တတ်ကုန်သည်။ ဝဂ္ဂဝါဒကော- မည်ညွတ်သောအသို့၌ ဖြစ်သောစကားကိုဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံဝတ္ထု- ထိုအယူကို။ နပဋိနိဿန္တန္တိ။ မစွန့်ကုန်။ သံဇာဿ- သံဇာအား။ ပတ္တကလ္လံ- ထေရ်ပတ်သောအခါရှိသောကံအံ့။ ယဒိသိယာ- အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဇေသတိဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဇော- သံဇာသည်။ ဣတ္ထန္နာမဉ္စ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္နာမဉ္စ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ တဿဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိတ်သောငှါ။ သမနုဘာသေယျ- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမရ၏။ ဇေသာ- ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ- သိစေခြင်းတည်း။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ သံဇော- သံဇာသည်။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ- စကားကို။ သုဏာတု- နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္နာမေစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္နာမေစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ- ဤအမည်ရှိသော။ သံဇာဘေဒါယ- သံဇာကိုကွဲပြားစေခြင်းငှါ။ ပရက္ကမန္တဿ- လုံ့လပြုသော။ ဘိက္ခုနော- ရဟန်းသို့။ အနုဝတ္တကာ- အတုလိုက်၍ကျင့်တတ်ကုန်သည်။ ဝဂ္ဂဝါဒ

ကာ-မညိညွတ်သောအဘို့၌ဖြစ်သောစကားကိုဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံဝတ္ထု- ထိုအယူကို။ နပဋိနိဿ ဇ္ဇန္တိ- မစွန့်ကုန်။ သံဇော- သံဇာသသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဗ္ဗ- ဤအမည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္ဒာမဗ္ဗ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ ကို။ တဿဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိတ်သောငှါ။ သမနုတာ သတိ- ဥတ်ကမ္မစာဖြင့်ဆိုဆုံးမ၏။ ယဿ အာယသ္မတော- အကြင် အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္ဒ မဿစ- ဤအမည်ရှိ သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့ကို။ တဿဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိတ်သောငှါ။ သမနုတာ သနာ- ဥတ်ကမ္မစာဖြင့်ဆိုဆုံးမခြင်းကို။ ခမတိ- နှစ်သက်အပ်၏။ ဇော- ထိုအရှင်သည်။ တုဗ္ဗိ- ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ- အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ- မနှစ်သက်အပ်။ သော- ထိုအရှင်သည်။ ဘာသေယျ ဆိုရာ၏။ ။ ဒုတိယမ္ပိ- နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း။ တေမတ္ထံ- ဤအနက်ကို။ ဝဒါမိ- ဆို၏(ပ)တတိယမ္ပိ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ တေမတ္ထံ- ဤအနက်ကို။ ဝဒါမိ- ဆို၏။ တန္တေ- အရှင်တုရားတို့။ သံဇော- သံဇာသည်။ ဖေ- အတ္တန္တိ၏။ ဝစနံ- စကားကို။ သံကာတု- နာထော်မူလော။ ဣတ္ထန္ဒာမေစ ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္ဒာမေစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ် သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော။ သံဇာတေ ဒါသ- သံဇာကိုကွဲပြားစေခြင်းငှါ။ ပရက္ကမန္တဿ- လုံ့လပြုသော။ ဘိက္ခု နော- ရဟန်းသို့။ အနုဝတ္ထကာ- အတုလိုက်၍ကျင့်တတ်ကုန်သည်။ ဝဂ္ဂဝါ ဒကာ- မညိညွတ်သော အဘို့၌ဖြစ်သောစကားကို ဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံဝတ္ထု- ထိုအယူကို။ နပဋိနိဿ ဇ္ဇန္တိ- မစွန့်ကုန်။ သံဇော- သံဇာသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဗ္ဗ- ဤအမည် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္ဒာမဗ္ဗ- ဤအမည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ တဿဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိတ် သောငှါ။ သမနုတာသတိ- ဥတ်ကမ္မစာဖြင့်ဆိုဆုံးမ၏။ ယဿအာယသ္မ တော- အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ် သော။ ဣတ္ထန္ဒာမဿစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့ ကို။ တဿဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိတ်သောငှါ။ သမနုတာ သနာ- ဥတ်ကမ္မစာဖြင့်ဆိုဆုံးမခြင်းကို။ ခမတိ- နှစ်သက်အပ်၏။ သော- ထိုအရှင်သည်။ တုဗ္ဗိ- ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ- အကြင်

အရှင်သည်။ နက္ခမတိ-မနှစ်သက်အပ်။ သော-ထိုအရှင်သည်။ ဘာသေယျ-
ဆိုရာ၏။ ။ သံဗောဓ- အံဗာသသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမောစ- ဤအမည်ရှိသည်
လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္ဒာမောစ- ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု-
ရဟန်းတို့ကို။ တဿဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿတ္တိယ- ပွန်စိမ့်သောဌာ၊
သမနူဘဠာ။ ဥတိကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်ပြီ။ သံဗာဿ- သံဗာသသည်။
ယသ္မာ- အကြင်ကြောင့်။ ဓမတိ- နှစ်သက်အပ်၏။ တဿ- ထိုကြောင့်။ တုဏှိ-
ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ- ဖြစ်ရာ၏။ ဇေ- ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဇေတံ
ဤနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ။ မှတ်ရ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥာပေဇဗ္ဗော
သိစေအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ သမနူဘာသိတဗ္ဗာ- ဥတိကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်
ကုန်၏။ ဥတ္တိယာ- ဥတိဖြင့်။ ဒုက္ကဋ်- ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ဇိဟိ- နှစ်ကြိမ်ကုန်
သောကမ္မဝါစာဟိ- ကမ္မဝါစာတို့ဖြင့်။ ထုလ္လဂ္ဂယာ- ထုလ္လဂ္ဂဗျားအာပတ်တို့သည်။
ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာပရိယောသာနေ- ကမ္မဝါစာ၏အဆုံး၌။ သံဗာ
ဒိသေသဿ- သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သံဗာဒိသေသံ- သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တာနံ။
ရောက်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဥတ္တိယာ- ဥတိဖြင့်။ ဒုက္ကဋ်- ဒုက္ကဋ်အာပတ်
သည်။ ပဋိပဿမ္မတိ- ငြင်း၏။ ဇိဟိ- နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။ ကမ္မဝါစာဟိ- ကမ္မဝါစာ
တို့ဖြင့်။ ထုလ္လဂ္ဂယာ- ထုလ္လဂ္ဂဗျားအာပတ်တို့သည်။ ပဋိပဿမ္မန္တိ- ငြင်းကုန်၏။
ဧတေယော- နှစ်ယောက်သုံးယောက်သောရဟန်းတို့ကို။ ဇေတော- တပေါင်း
လည်း။ သမနူဘာသိတဗ္ဗာ- ဥတိကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ် ကုန်၏။
တတော- ထိုနှစ်ယောက်သုံးယောက်ထက်။ ဥက္ကရိ- အလွန်။ နသမနူဘာသိ
တဗ္ဗာ- ဥတိကမ္မဝါစာဖြင့်။ မဆုံးမအပ်ကုန်။ သံဗာဒိသေသောတိ- သံဗာဒိ
သေသောဟူသည်ကား (ပ) တေနပိ- ထိုကြောင့်လည်း။ သံဗာဒိသေသောတိ
သံဗာဒိသေသောဟူ၍။ ဝုတ္တတိ- ဆိုအပ်၏။ ။ ဓမ္မကမ္မေ- ဓမ္မကံ၌။ ဓမ္မကမ္မ
သညိ- ဓမ္မကံဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တန္တိ- မစွန့်ကုန်အံ့။ သံဗာဒိ
သေသဿ- သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်
ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဓမ္မကမ္မေ- ဓမ္မကံ၌။ ဝေမတိကာ- ယုံမှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
နပဋိနိဿန္တန္တိ- မစွန့်ကုန်အံ့။ သံဗာဒိသေသဿ။ သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။
အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဓမ္မကမ္မေ- ဓမ္မကံ၌။ အ
ဓမ္မကမ္မသညိ- ဓမ္မကံမဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တန္တိ- မစွန့်
ကုန်အံ့။ သံဗာဒိသေသဿ- သံဗာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အဓမ္မကမ္မေ- ဓမ္မကံမဟုတ်သည်၌။ ဓမ္မ

ဘေဒါနုဝတ္တက-သိက္ခာပုဒ်။

ကမ္မသည်-ဓမ္မကံဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။နပဋိနိဿန္တန္တိ-မစွန့်ကုန်အံ့။ ဒုက္က
 ခုဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။အဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံမဟုတ်သည်၌။ ဝေမတိဇာ-ယုံမှားရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍။နပဋိနိဿန္တန္တိ-မစွန့်ကုန်အံ့။ ဒုက္ကခုဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပစ္စန္ဒံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံမဟုတ်
 သည်၌။ အဓမ္မကမ္မသည်-ဓမ္မကံမဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တ
 တိ-မစွန့်ကုန်အံ့။ဒုက္ကခုဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ အသမနုဘာသန္တာနံ-ဥတိကမ္မဝါစာဖြင့်
 မဆုံးမသောရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ပဋိနိဿန္တန္တာနံ-အယူကိုစွန့်ကုန်
 ဟောသာရန်းတို့အားလည်းကောင်း။ဥဗ္ဗတ္တကာနံ-ရှူးကုန်သောရဟန်းတို့အား
 လည်းကောင်း။မိဇ္ဇမိတ္တာနံ-ပျံလွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့အားလည်း
 ကောင်း။ဝေဒနာဇ္ဇာနံ-ဝေဒနာနှိပ်စက်သော ရဟန်းတို့အားလည်း ကောင်း။
 အာဒိကမ္ဘိကာနံ- အစဉ်အမှု ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား လည်း ကောင်း။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ဣတိ-ဤသို့။အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ဧက
 ဒသမံ-တဆဲ့ တခုမြောက်သော။ဘေဒါနုဝတ္တကသံဃာဒိသေသံ-ဘေဒါနု
 ဝတ္တကသံဃာဒိသိသိက္ခာပုဒ်သည်။နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၂ - ဒုဗ္ဗစ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ကောသမ္ဘိယံ-ကောသမ္ဘိပြည်၌။ ဧစာသိတာရာမေ-ဧစာသိ
 တာရုံကျောင်းတော်၌။ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန- ထို
 အခါ၌။အာယသ္မာဓန္ဓော-အရှင်ဆန္ဒသည်။အနာစာရံ- မကျင့်အပ်သောအ
 ကျင့်ကို။ အာစရတိ-ကျင့်၏။ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ-ဤသို့။အာဟံသု-
 ဆိုကုန်၏။ကိံ အာဟံသု-အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။အာဂုဿောဆန္ဒ-ငါ့ရှင်
 ဆန္ဒ။ ဧဝရုပ်-ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။မာအကာသိ-မပြုလင့်။ ဧဝံ-
 ဤအမှုသည်။နက္ခတိ-မအပ်။ဣတိဧဝံ-ဤသို့။အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ သော
 ထိဆန္ဒသည်။ဧဝံ-ဤသို့။ဝဒေတိ-ဆို၏။ ကိံ ဝဒေတိ- အဘယ်ဆိုသနည်း။
 အာဂုဿော-ငါ့ရှင်တို့။တုဗ္ဗေ-သင်တို့သည်။ကိံ-အဘယ်ကြောင့်။မံ-ငါ့ကို။
 ဝတ္တဗ္ဗံ-ဆိုအပ်၏ဟု။မညထနုခေါနာမ-အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်ဘိ သ
 နည်း။အဟံခေါ-ငါသည်ကား။တုဗ္ဗေ-သင်တို့ကို။ဝဒေယျံနာမ-ဆိုဆုံးမရာ၏

အမှောက်-ငါတို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရားတည်း။ အမှောက်-ငါတို့၏။ ဓမ္မော။ တရားတည်း။ အမှောက်-ငါတို့၏။ အယျုပုတ္တေန-အရှင်သားတော်သည်။ ဓမ္မော- တရားကို။ အဘိသမိတော- ထိုးလင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။ ဝေယျထာဝရိနာမ-ဥပမာမည်သည်ကား။ မဟာဝံ၊ ကော- ပြင်းစွာသောလေသည်။ ဝါ-ဝါ-ဓန္တော-ထာသည်ရှိသော်။ တိဏကဗ္ဗပဏ္ဍကသင်္ခ-ထိုထိုအရပ်၌ကျသော မြက်သစ်ခက်သစ်ရွက်ကို။ ဧကတော-တပေါင်းတည်း။ ဥဿာရေယျသေယျထာဝရိနာမ-ရုပ်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သေယျထာဝါဝန- ဥပမာတနည်းသော်ကား။ ပဗ္ဗတေယျာ-တောင်ထိပ်မှစီးသော။ နဒိ-မြစ်သည်။ သင်္ခသေဝါလပဏကံ-သင်္ခမှောင်သေဝါလမှောင်ပဏကမှောင်ကို။ ဧကတော။ တပေါင်းတည်း။ ဥဿာရေယျသေယျထာဝရိ- ရုပ်ရာ သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ- ဤအတူသာလျှင်။ နာနာနာမာ-အထူး ထူးသောအမည်ရှိကုန်သော။ နာနာဂေါတ္တာ-အထူးထူးသော အနွယ်ရှိကုန်သော။ နာနာဇဂ္ဂာ-အထူးထူးသောဇာတ်ရှိကုန်သော။ နာနာကုသာ-အထူးထူးသောအမျိုးမှ။ နိက္ခမိတ္တာ-ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ-ရဟန်းပြုအပ်ကုန်သော။ ကုမ္မေ- သင်တို့ကို။ ဧကတော- တပေါင်းတည်း။ ဥဿာရိတာ-ရုပ်အပ်ကုန်၏။ အာဂုသော-ငါ့ရှင်တို့။ ကုမ္မေ-သင်တို့သည်။ ကိ-အဘယ်ကြောင့်။ ဖံ- ငါ့ကို။ ဝတ္တဗ္ဗိ-ဆိုအပ်၏ဟု-မညထနူခေါ်နာမ-အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်ဘိသနည်း။ အဟံခေါ- ငါသည်ကား။ ကုမ္မေ-သင်တို့ကို။ ဝဒေယျနာမ-ဆိုဆုံးမရာ၏။ အမှောက်-ငါတို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ- ဘုရားတည်း။ အမှောက်- ငါတို့၏။ ဓမ္မော- တရားတည်း။ အမှောက်- ငါတို့၏။ အယျုပုတ္တေန-အရှင် သားတော်သည်။ ဓမ္မော-တရားကို။ အဘိသမိတော- ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။ ဣတိဇံ- ဤသို့။ ဝဒေတိ- ဆို၏။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ- အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကသံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာယသ္မာဆန္တော-အရှင်ဆန္ဒသည်။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်း တို့သည်။ သဟမေဓိကံ- ဘိက္ခုပုန်တော်ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော- ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို။ အဝစနိယံ-မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို။ ကရိသာတိနာမ-ပြုဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲကြ သော စကား ကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့ သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဆန္တံ-ဆန္ဒ။ တံ-သင်သည်။ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်။ သဟမေဓိကံ- ဘိက္ခုပုန်

ဗုဗ္ဗစတိယသိက္ခာပုဒ်

တော်ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော- ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တနံ- မိမိကိုယ်ကို၊ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို၊ ကရောထိ- ပြု၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သုစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ- မေးတော်မူ၏။ တဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သဗ္ဗံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေစ- လျှောက်၏။ တဂဝါ- တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ- ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောစာပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော ယောကျ်ား။ ကထံတိ- ဓာတ်ကြောင့်သာလျှင်။ တံ- သင်သည်။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့သည်။ သဟဓမ္မိကံ- သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော- ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တနံ- မိမိကိုယ်ကို၊ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို၊ ကရိဿသိနာမ- ပြုဘိသနည်း။ မောစာပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော ယောကျ်ား။ ဇေံ- ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း။ ပသာဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ- မဖြောင့် (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်း ပြုကြ ကုန်လော့။ ကိံဥဒ္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။ ဘိက္ခုပနေဝ- ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ဗုဗ္ဗစတိယသိက္ခာ- အဆိုခက်သောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓေသပရိယာပန္နေသု- ပါတိမောက်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု- သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့သည်။ သဟဓမ္မိကံ- သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော- ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တနံ- မိမိကိုယ်ကို၊ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို၊ ကရောထိ- ပြု၏။ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို၊ ကိံကရောထိ- အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ အာယသ္မန္တော- အရှင်တို့။ တုဗ္ဗေ- အရှင်တို့သည်။ မံ- ငါ့ကို။ ကထျာဏံဝါ- ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ပါပကံဝါ- မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ကိဗ္ဗိ - တစ်စွန်းသောစကားကို။ မာအဝရတ္ထ- မဆိုကြကုန်လင့်။ အဟံဝိ- ငါသည်လည်း။ အာယသ္မန္တော- အရှင်တို့ကို။ ကထျာဏံဝါ- ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ပါပကံဝါ- မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ကိဗ္ဗိ- တစ်စွန်းသော စကားကို။ နဝက္ခာမိ- မဆိုအံ့။ အာယသ္မန္တော- အရှင်တို့။ မမ- ငါ့အား။ ဝစနာယ- ဆိုခြင်းမှ။ ဝိရမထ- ကြည်ကြ ကုန်လော့။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို။ ကရောထိ- ပြု၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ- တပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဇေံ- ဤသို့။ ဝစနိယော ဆိုအပ်သည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ- အဘယ်သို့။ ဝစနိယော- ဆိုအပ်သည်။ အဿ- ဖြစ်ရာသနည်း။ အာယသ္မာ- အရှင်

သည်။ အတ္တာနံ- မိမိကိုယ်ကို။ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို။
 မာအကာသိ-မပြုလင့်။ အာယသ္မာ-အရှင်သည်။ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို။
 ဝစနိယမေဝ-ဆိုဆုံးမအပ်သည်ကိုသာကျင့်။ ကရောတု-ပြုလော။ အာယ
 သ္မာဝိ-အရှင်သည်လည်း။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ သဟဓမ္မေန- သိက္ခာပုဒ်
 တော်ဖြင့်။ ဝဒတု-ဆိုလော။ ဘိက္ခုဝိ-ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အာယသ္မန္တံ-
 အရှင်ကို။ သဟဓမ္မေန- သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်။ ဝက္ခန္တိ-ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဇေ-
 ဤသို့။ ယဒိဒံယံ-အညမညဝစနံ-အကြင်အချင်းချင်း ဆိုဆုံးမခြင်းသည်။
 ယဒိဒံယံ-အညမညဝစနံ- အကြင်အချင်းချင်း အာပတ်မှ ထစေခြင်း
 သည်။ အတ္ထိ- ဂါဏိ။ တဒိဒံတေနအညမညဝစနေန-ထိုအချင်းချင်းဆိုဆုံးမ
 ခြင်းဖြင့်။ တဒိဒံတေနအညမညဝစနေန- ထိုအချင်းချင်းအာပတ်မှထစေ
 ခြင်းဖြင့်။ တဿာဂဝတော-ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိသာ- ပရိသတ်သည်။
 သံဝန္တိတိ-ကြီးပွားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ ဝစနိယော ဆိုအပ်
 သည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ဇေဉ္ဇ- ဤသို့လျှင်။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။
 ဘိက္ခုဟိ-တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝုစ္စမာနော-ဆိုဆုံးမအပ်သည်
 ရှိသော်-တထေဝ-ထိုအတူသာလျှင်။ ပုဂ္ဂဏေယျ-မြီးမြှောက်ငြားအံ့။ သော
 ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခု-တပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ယာဝတတိယံ
 သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ တဿဝတ္ထုဿ-ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်မိမ့်
 သောဌ။ သမနုဘာသိတဗ္ဗော- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ယာဝ-
 တတိယံ- သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ သမနုဘာသိယမာနော-ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်
 ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ တံ-ထိုအယူကို။ စေပဋိနိဿဇ္ဇေယျ- အကယ်၍
 စွန့်ငြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိဇေ- ဤသို့စွန့်ခြင်းသည်။ ကုသလံ-ကောင်း၏။
 နောစေပဋိနိဿဇ္ဇေယျ။ အကယ်၍မစွန့်ငြားအံ့။ သံဃာဒိသေသော- သံဃာဒိ
 သိသ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော-အာပတ်အပေါင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ။
 ဘိက္ခုပနေဝဒုဗ္ဗစတတိကော ဟောတိတိ- ဘိက္ခုပနေဝဒုဗ္ဗစတတိကော
 ဟောတိဟူသည်ကား။ ဒုဗ္ဗစော- အဆိုခက်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒေါဝ
 စဿကရဏေဟိ- အဆိုခက်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ- တရား
 တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော- ပြည့်စုံသည်။ အက္ခမော- သည့်ခံခြင်းမရှိသည်။
 အနုသာသနိ- အဆုံးအမကို။ အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ- အမိအသေယူသောမရှိ
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓေသပရိယာပန္နေသုထိက္ခာပဒေသုတိ- ဥဒ္ဓေသပရိ
 ယာပန္နေသုထိက္ခာပဒေသုဟူသည်ကား။ ပါတိမောက္ခပရိယာပန္နေသု- ပါတိ

မောက်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု-သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သိက္ခာ၊ ဟိတိ-
 သိက္ခာ၊ ဟိဟူသည်ကား။ အညေဟိ- တပါးကုန်သော။ သိက္ခာ၊ ဟိ-ရဟန်းတို့
 သည်။ သဟဓမ္မိကံနာမ- သဟဓမ္မိကံ မည်သည့်ကား။ ဘဂဝတာ -
 မြတ်စွာဘုရားသည် ။ပညတ္တံ- ပညပ်တော် မူအပ်သော။ ယံသိက္ခာပဒံ-
 အကြင်သိက္ခာပုဒ်သည်။ အတ္ထိ- ဤ၏။ ဧတံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်သည်။
 သဟဓမ္မိကံနာမ- သဟဓမ္မိကံမည်၏။ ဧတေန- ထိုသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော-
 ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တာနံ- မိမိကိုယ်ကို။ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမ
 အပ်သည်ကို။ ကရောတိ- ပြု၏။ ကိ- အဘယ်သို့။ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမ
 အပ်သည်ကို။ ကရောတိ- ပြုသနည်း။ အာယသ္မုန္တော- အရှင်တို့။ တုမှေ-
 သင်တို့သည်။ ဓံ- ငါ့ကို။ ကဏှာဏံဝါ- ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။
 ပါဟကံဝါ- မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ကိဗ္ဗိ- တရံတရားသော စကား
 ကို။ မာအဝရတ္ထ- မဆိုကြကုန်လင့်။ အဟံဝိ- ငါသည်လည်း။ အာယသ္မုန္တော-
 အရှင်တို့ကို။ ကဏှာဏံဝါ- ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပါဟကံဝါ-
 မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ကိဗ္ဗိ- တရံတရားသောစကားကို။ နဝက္ခာမိ-
 မဆိုအံ့။ အာယသ္မုန္တော- အရှင်တို့။ တုမှေ- သင်တို့သည်။ မမ- ငါ့အား။
 ဝစနာယ- ဆိုဆုံးမခြင်းမှ။ ဝိရေထေ- ကြပ် ကြကုန်လော့။ ဣတိ- ဤသို့။
 အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို။ ကရောတိ- ပြု၏။ ညောဘိက္ခူတိ-
 သောဘိက္ခူဟူသည်ကား။ ဒုဗ္ဗစတိကော- အဆိုခက်သောသဘောရှိသော။
 ယောသောဘိက္ခူ- အကြင်ရဟန်းသည်။ သိက္ခာ၊ ဟိတိ- သိက္ခာ၊ ဟိဟူသည်
 ကား။ အညေဟိ- တပါးကုန်သော။ သိက္ခာ၊ ဟိ- ရဟန်းတို့သည်။ ယေဘိက္ခူ-
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဿန္တိ- မြင်ကုန်၏။ ယေဘိက္ခူ- အကြင်ရဟန်း
 တို့သည်။ သုဏန္တိ- ကြားကုန်၏။ တေဟိဘိက္ခူဟိ- ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဝတ္တဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ ကိ- ဝတ္တဗ္ဗော- အတယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း။ အာယသ္မု-
 အရှင်သည်။ အတ္တာနံ- မိမိကိုယ်ကို။ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို။
 မာအကောသိ- မပြုလင့်။ အာယသ္မု- အရှင်သည်။ အတ္တာနံ- မိမိကိုယ်ကို။
 ဝစနိယမေဝ- ဆိုအပ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကရောတု- ပြုလော့။ အာယသ္မုဝိ-
 အရှင်သည်လည်း။ သိက္ခာ၊ ဟိ- ရဟန်းတို့ကို။ သဟဓမ္မေန- သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်။
 ဝဒတု- ဆိုလော့။ သိက္ခာ၊ ဟိ- ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အာယသ္မုန္တံ- အရှင်ကို။
 သဟဓမ္မေန- သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်။ ဝက္ခန္တိ- ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ယဒိဒံယံဣဒံ
 အညမညဝစံနံ- အကြင် အချင်းချင်း ဆိုဆုံးမ ခြင်းသည်။ ယဒိဒံယံဣဒံ
 အညမည ဝုဗ္ဗာပနံ- အကြင် အချင်းချင်း အာပတ်မှ ထစေခြင်း သည်။

အတ္ထိ-ရှိ၏။ တဒိတံတေနအညမညဝစနေန- ထိုအချင်းချင်းဆိုဆုံးမခြင်းဖြင့်။ တဒိတံတေနအညမညဝဋ္ဌာပနေန- ထိုအချင်းချင်းအာပတ်မှ ထစေခြင်းဖြင့်။ တဿဘဂဝတော- ကျိမြတ်စွာ ဘုရား၏။ ပရိသာ- ပရိသတ် သည်။ သံဝဋ္ဌါဟိ-ကြီးပွားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော-ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ တတိယမ္ပိ- သုံးကြိမ် မြောက်လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ သစေပဋိနိဿန္တတိ- အကယ်၍ စွန့်ပြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိတေ-ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည်။ ကုသလံ- ကောင်း၏။ နောစေပဋိနိဿန္တတိ- အကယ်၍စွန့်ပြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သုတွာ- ကြားကုန်၍။ နဝဒန္တိ- မဆိုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ သံစာမဇ္ဈိ- သံစာအလယ်သို့လည်း။ အာကမ္ဘိတွာ- ဆွဲငင်၍။ ဝတ္ထဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ ကိ- ဝတ္ထဗ္ဗော- အာပတ်သို့ဆိုအပ်သနည်း။ အာယသ္မာ- အရှင် သည်။ အတ္တာနံ- မိမိကိုယ်ကို။ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို။ မာ အကာထိ- မပြုလင့်။ (ပ)။ ယဒိတံတေနအညမညဝဋ္ဌာပနေန- အကြင်အချင်းချင်း အာပတ်မှ ထစေခြင်းသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တဒိတံတေနအညမညဝဋ္ဌာပနေန- ထိုအချင်းချင်းအာပတ်မှ ထစေခြင်းဖြင့်။ တဿဘဂဝတော- ကျိမြတ်စွာ ဘုရား၏။ ပရိသာ- ပရိသတ်သည်။ သံဝဋ္ဌါဟိ- ကြီးပွားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယမ္ပိ- နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗော ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ တတိယမ္ပိ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ သစေပဋိနိဿန္တတိ- အကယ်၍စွန့်ပြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိတေ- ဤသို့စွန့်ခြင်း သည်။ ကုသလံ- ကောင်း၏။ နောစေပဋိနိဿန္တတိ- အကယ်၍ စွန့်ပြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ သမန္နဘာသိတဗ္ဗော- ဥတိကမ္မဝါစာ ဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဗ္ဗပန- ဤသို့လျှင်။ သမန္န ဘာသိတဗ္ဗော- ဥတိကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ကိ- သမန္နဘာသိ တဗ္ဗော- အဘယ်သို့ဥတိကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမ အပ်သနည်း။ ဗျတ္တေန- လိမ်မာသော။ ပဋိပလေန- စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ- ရဟန်းသည်။ သံစော- သံစာကို။ ဥာပေတုဗ္ဗော- သိစေအပ်၏။ ကိ- ဥာပေတုဗ္ဗော- အဘယ်သို့ သိစေ အပ်သနည်း။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ သံစော- သံစာသည်။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ- စကားကို။ သုတာတု- နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္တံ

မော-ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့
 သည်။ သဟဓမ္မိကံ-သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော- ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိ
 သော်။ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို။ အဝစနိယံ-မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို။ ကရောတိ-
 ပြု၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ တံဝတ္ထု-ထိုအယူကို။ နပဋိနိဿန္ဓတိ-
 မစွန့်။ သံဃာဿ-သံဃာအား။ ပတ္တကလ္လိ-လျှောက်ပတ်သောအခါရှိသော
 ကံသည်။ ယဒိယိယာ-အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဝေသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 သံဃော- သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
 ကို။ တဿဝတ္ထုဿ-ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ-စွန့်စိင့်သောငှာ။ သမနု
 ဘာသေယျ-ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမရာ၏။ ဧသ-ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ-
 သိစေခြင်းတည်း။ ဘန္တေ-အရှင် ဘုရားတို့။ သံဃော-သံဃာသည်။
 မေ-အကျွန်ုပ်၏။ စစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော်မူလော့။ ဣတ္ထန္ဒာမော-
 ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်။
 သဟဓမ္မိကံ- သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော- ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။
 အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို။ အဝစနိယံ- မဆိုမဆုံးမအပ်သည်ကို။ ကရောတိ-
 ပြု၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ တံဝတ္ထု-ထိုအယူကို။ နပဋိနိဿန္ဓတိ-
 မစွန့်။ သံဃော- သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းကို။ တဿ ဝတ္ထုဿ- ထို အယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ -စွန့်စိင့်
 သောငှာ။ သမနုဘာသတိ-ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမရာ။ ယဿအာယာသ္မ
 တော-အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-
 ရဟန်းကို။ တဿ-ဝတ္ထုဿ-ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ-စွန့်စိင့်သောငှာ။
 သမနုဘာသနာ-ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံး မခြင်းကို။ ခမတိ- နှစ်သက်
 အပ်၏။ သော-ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ-ဆိတ်ခိတ်နေသည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ
 ၏။ ယဿ-အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ-မနှစ်သက်အပ်။ သော-ထိုအရှင်
 သည်။ ဘာသေယျ-ဆိုရာ၏။ ။ ဒုတိယဋီ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဧတ
 မတ္ထံ-ဤအနက်ကို။ ဝဒါမိ-ဆို၏။ (ပ)။ တတိယဋီ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။
 ဧတမတ္ထံ-ဤအနက်ကို။ ဝဒါမိ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော-
 သံဃာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ စစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော် မူ
 လော့။ ဣတ္ထန္ဒာမော-ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းသည်။ ဘိက္ခု
 ဟိ-ရဟန်းတို့သည်။ သဟဓမ္မိကံ-သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော- ဆိုဆုံးမ
 အပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို။ အဝစနိယံ-မဆိုမဆုံးမအပ်သည်
 ကို။ ကရောတိ-ပြု၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ တံဝတ္ထု-ထိုအယူကို။

နပဋိနိဿယဇ္ဇတိ-မစွန့်။ သံဃော-သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော-
 ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ တဿဝတ္ထုဿ-ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ-စွန့်စိမ့်
 သောငှါ။ သမနူဘာသတိ-ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမ၏။ ယဿအာယသ္မ
 တော-အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနေဝ-
 ရဟန်းကို။ တဿဝတ္ထုဿ-ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ-စွန့်စိမ့်သောငှါ။
 သမနူဘာသနာ-ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမခြင်းကို။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်
 ၏။ သော-ဆိုအရှင်သည်။ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။
 ယဿ-အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ-မနှစ်သက်အပ်။ သော-ထိုအရှင်
 သည်။ ဘာသေယျ-ဆိုရာ၏။ ။ သံဃေန-သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္နာမော-
 ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ တဿဝတ္ထုဿ-ထိုအယူကို။
 ပဋိနိဿဂ္ဂါယ-စွန့်စိမ့်သောငှါ။ သမနူဘာဇ္ဈေ-ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမ
 အပ်ပြီ။ သံဃာဿ-သံဃာသည်။ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်။ ခမတိ-နှစ်သက်
 အပ်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်။ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏။
 ဧဝံ-ဤသို့။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု
 ယာမိ-မှတ်ရ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဣတိ-ဤသို့။ သမ
 နူဘာသိတဗ္ဗော-ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ဣတ္ထိယာ-ဥတ်ဖြင့်။
 ဒုက္ခဗူ-ဒုက္ခဗူအာပတ်သင့်၏။ ဒိတိ-နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။ ကမ္မဝါစာဟိ-ကမ္မဝါ
 တီဖြင့်။ ထုလ္လစ္စယာ- ထုလ္လစ္စဦး အာပတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။
 ကမ္မဝါစာပရိယော သာနေ- ကမ္မဝါစာ၏အဆုံး၌။ သံဃာဒိသေသဿ-
 သံဃာဒိသိ သ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသေသံ-သံဃာဒိသိ သ်အာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တဿ-ရောက်
 သောရဟန်းအား။ ဥတ္တိယာ-ဥတ်ဖြင့်။ ပဝတ္တံ-ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဗူ-ဒုက္ခဗူ
 အာပတ်သည်။ ပဋိပုဿမ္မတိ-ငြိမ်း၏။ ဒိတိ-နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။ ကမ္မဝါစာဟိ-
 ကမ္မဝါစာတို့ဖြင့်။ ပဝတ္တံ-ဖြစ်ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယာ-ထုလ္လစ္စဦးအာပတ်တို့
 သည်။ ပဋိပုဿမ္မန္တိ-ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃာဒိသေသောတိ-သံဃာဒိသေသော
 ဟူသည်ကား။ (ပ)။ တေနပိ-ထိုကြောင့်လည်း။ သံဃာဒိသေသောတိ-သံဃာ
 ဒိသေသောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ ။ ဓမ္မကဗ္ဗေ-ဓမ္မကံ၌။ ဓမ္မကမ္မသညိ-ဓမ္မ
 ကံ ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿယဇ္ဇတိ-မစွန့်ပြားအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-
 သံဃာဒိသိ သ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ယောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဓမ္မကဗ္ဗေ-ဓမ္မကံ၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿယဇ္ဇတိ
 မစွန့်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ-သံဃာဒိသိ သ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-

ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံ၌။ အဓမ္မကသညီ-
 ဓမ္မကံမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့်အံ့။ သံဃာဒိဿေ
 သဿ-သံဃာဒိဿိသံအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံမဟုတ်သည်၌။ ဓမ္မကမ္မသညီ-ဓမ္မကံ
 ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့်အံ့။ ဒုက္ခဗုဒ္ဓဿ-ဒုက္ခဗုဒ္ဓိ အာပတ်
 သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မ
 ကံမဟုတ်သည်၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့်
 အံ့။ ဒုက္ခဗုဒ္ဓဿ-ဒုက္ခဗုဒ္ဓိ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံမဟုတ်သည်၌။ အဓမ္မကမ္မသညီ-ဓမ္မကံ
 မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့်အံ့။ ဒုက္ခဗုဒ္ဓဿ-ဒုက္ခဗုဒ္ဓိ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
 အဿမနုဘာသန္တဿ-ဥတိကမ္မဝါစာဖြင့်မဆုးမသော ရဟန်းအားလည်း
 ကောင်း။ ပဋိနိဿန္တန္တဿ-အယူကိုစွန့်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။
 ဥဒ္ဓတ္တကဿ-ရှူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္မိကဿ-အစ၌
 အမှတ်ရှိသောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ခုဒ္ဓဗ္ဗ-တဆဲ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဒုဗ္ဗစ
 သံဃာဒိဿေသံ-ဒုဗ္ဗစသံဃာဒိဿိသံသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။

၁၃ - ကုလဒူသက-သိက္ခာပုဒ်။

တေနဿမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 တုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ-အနာထဝိဏ္ဍိ
 သူဌေး၏။ အာရာမေ-န့လုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ-
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဘရတိ-နေတော်မူ၏။ †တေနခေါပနဿမယေန-
 ထိုအခါ၌။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာနာမ-အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာအမည် ရှိကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ ကိဗ္ဗာဂိရိသ္မိ-ကိဗ္ဗာဂိရိဇနပုဒ်၌။ အာဝါသိကာ-ကျောင်း
 နေဖြစ်ကုန်သော။ အလဇ္ဇိနော-အရှက်မရှိကုန်သော။ ပါပဘိက္ခု-ယုတ်မာ
 သောရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေ-ထိုအဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ
 အမည်ရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝေဇ္ဇပံ-ဤသို့သဘောရှိသော။ အနာစာရိ-
 မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကို။ အာစရန္တိ-ကျင့်ကုန်၏။ မာလာဝတ္ထံ-ပန်းပင်
 ငယ်ကို။ ရောပေန္တိဝိ-မိမိလည်းပိုက်ပျိုးကုန်၏။ ရောပါစေန္တိဝိ-သူတပါး

† ခုဒ္ဓဗ္ဗ ဝါပဋိဝေဏံ ကမ္မ ဗုဒ္ဓက-ပဗ္ဗာ နှစ်ပတ်အားကံ ချုပ်ဆိုခြင်း။
 ခုဒ္ဓဗ္ဗ ဝါပဋိဝေဏံ နှစ်ပတ်အားကံ ချုပ်ဆိုခြင်း။ ခုဒ္ဓဗ္ဗ ဝါပဋိ ဝေဇ္ဇပံ
 ကမ္မ ဝါပဋိဝေဏံ နှစ်ပတ်အားကံ ချုပ်ဆိုခြင်း။ ခုဒ္ဓဗ္ဗ ဝါပဋိ ဝေဇ္ဇပံ

ပါရာဇိကဏ်-ဂါဠိတော်။

ကိုလည်း စိုက်ပျိုးစေကုန်၏။ သိဉ္ဇန္တိဝိ-မိမိလည်းရေးသွန်း လောင်းကုန်၏။ သိဉ္ဇာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းရေးသွန်းလောင်းစေကုန်၏။ ဩဝိနန္တိဝိ-မိမိလည်း ဆွတ်ကုန်၏။ ဩဝိနာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်း ဆွတ်စေကုန်၏။ ဂန္တေန္တိဝိ-မိမိလည်း သိကုံးကုန်၏။ ဂန္တာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်း သိကုံးစေကုန်၏။ ဧကတောဝဏှိုကမာလံ-တာဘက်ပွင့်ညှာဆိုင်သောပန်းကုံးကို။ ကရောန္တိဝိ-မိမိလည်းပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကို လည်းပြုစေကုန်၏။ ဥဘတောဝဏှိုကမာလံ-နှစ်ဘက်ပွင့် ညှာဆိုင်သော ပန်းကုံးကို။ ကရောန္တိဝိ-မိမိလည်းပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်း ပြုစေကုန်၏။ မဇ္ဇရိကံ-ပန်းခိုင်ကို။ ကရောန္တိဝိ-မိမိလည်းပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်း ပြုစေကုန်၏။ ဝိရူတိကံ-ပန်းလက်ကောက်ကို။ ကရောန္တိဝိ-မိမိလည်းပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းပြုစေကုန်၏။ ဝဗ္ဗံသကံ-ပန်းဦးဆောက်ကို။ ကရောန္တိဝိ-မိမိလည်း ပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်း ပြုစေကုန်၏။ အာဝေဠံ-နားသွယ်ပန်းကို။ ကရောန္တိဝိ-မိမိလည်းပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းပြုစေကုန်၏။ ဥရတ္ထဒံ-ရင်ထွမ်းပန်းကို။ ကရောန္တိဝိ-မိမိလည်းပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းပြုစေကုန်၏။ တေ-ထိုအသေဇီဝနုဗ္ဗသုကရဟန်းတို့သည်။ ကုလိတ္ထိနံ-အမျိုးအိမ်ရှင်မတို့၏လည်းကောင်း။ ကုလဗိတာနံ-အမျိုးသွီးအပျိုကြီးတို့၏လည်းကောင်း။ ကုလကုမာဒိနံ-အမျိုးသွီးအပျိုငယ်တို့၏ လည်းကောင်း။ ကုသသုဗျာနံ-အမျိုးရွေးမတို့၏လည်းကောင်း။ ကုသဒါသိနံ-အမျိုးကျွန်မတို့၏လည်းကောင်း။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။ ဧကတောဝဏှိုကမာလံ-တာဘက်ပွင့်ညှာဆိုင်သော ပန်းကုံးကို။ ဟရန္တိဝိ-မိမိလည်းပို့ဆောင်ကုန်၏။ ဟရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းပို့ဆောင်စေကုန်၏။ ဥဘတောဝဏှိုကမာလံ-နှစ်ဘက်ပွင့်ညှာဆိုင်သောပန်းကုံးကို။ ဟရန္တိဝိ-မိမိလည်းပို့ဆောင်ကုန်၏။ ဟရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းပို့ဆောင်စေကုန်၏။ မဇ္ဇရိကံ-ပန်းခိုင်ကို။ ဟရန္တိဝိ-မိမိလည်းပို့ဆောင်ကုန်၏။ ဟရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းပို့ဆောင်စေကုန်၏။ ဝိရူတိကံ-ပန်းလက်ကောက်ကို။ ဟရန္တိဝိ-မိမိလည်းပို့ဆောင်ကုန်၏။ ဟရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်း ပို့ဆောင်စေကုန်၏။ ဝဗ္ဗံသကံ-ပန်းဦးဆောက်ကို။ ဟရန္တိဝိ-မိမိလည်းပို့ဆောင်ကုန်၏။ ဟရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းပို့ဆောင်စေကုန်၏။ အာဝေဠံ-နားသွယ်ပန်းကို။ ဟရန္တိဝိ-မိမိလည်းပို့ဆောင်ကုန်၏။ ဟရာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်း ပို့ဆောင်စေကုန်၏။ ဥရတ္ထဒံ-ရင်ထွမ်းပန်းကို။ ဟရန္တိဝိ-မိမိလည်းပို့ဆောင်ကုန်၏။ ဟရာ

ကုလဒုသက-သိက္ခာပုဒ်

ပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်း ပြုဆောင်စေကုန်၏။ တေ-ထိုအသမ္မတပုဂ္ဂိုလ်များက
 ရဟန်းတို့သည်။ ကုလိတ္ထိဟိ-အမျိုးအိမ်ရှင်မတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ကုလ
 ဝိတုဟိ- အမျိုးသမီးအမျိုးကြီးတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ကုလကုမာရိဟိ-အမျိုး
 သမီးအမျိုးငယ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ ကုလသုဗ္ဗကုလိ-အမျိုးချွေးမတို့နှင့်လည်း
 ကောင်း။ ကုလဒါဝိဟိ-အမျိုးကျွန်မတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ဧက
 ဘာဇနေဝိ-တခုသော သူ့ကိစ္စလည်း။ ဘုဇ္ဇန္တိ-စားကုန်၏။ ဧကထာလကေဝိ-
 တခုသော ရေခွက်ကိစ္စလည်း။ ဝိဝန္တိ-သောက်ကုန်၏။ ဧကသနေဝိ- တခုသော
 နေရာကိစ္စလည်း။ နိဝိဒန္တိ-ထိုင်နေကုန်၏။ ဧကမဗ္ဗေဝိ- တခုသော ညောင်
 စောင်ကိစ္စလည်း။ တုဝဇ္ဇန္တိ-အိပ်ကုန်၏။ ဧကတ္ထရဏာဝိ-တခုသော အခင်း
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ တုဝဇ္ဇန္တိ-အိပ်ကုန်၏။ ဧကပါရဏာဝိ-တခုသော
 အခြံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ တုဝဇ္ဇန္တိ-အိပ်ကုန်၏။ ဧကတ္ထရဏပါရဏာဝိ
 တခုသော အခင်းတခုသော အခြံရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ တုဝဇ္ဇန္တိ-
 အိပ်ကုန်၏။ ဝိကာလေဝိ- နေ လွဲသောအခါကိစ္စလည်း။ ဘုဇ္ဇန္တိ- စားကုန်၏။
 မဇ္ဇိ- သေရည် သေရက်ကိုလည်း။ ဝိဝန္တိ- သောက်ကုန်၏။ မာလာဂန္ဓ
 ဝိလေပနိ- မန်းနံ့သာနံ့သာ ပျောင်းကိုလည်း။ မာရေန္တိ- ဆောင်ကုန်၏။
 နုစ္စန္တိ- ကလည်းကကုန်၏။ ဝါယန္တိ- ဝီလည်းသည်ကုန်၏။ ဝါဒေန္တိ-
 တီးမှုတ်လည်းတီးမှုတ်ကုန်၏။ လာသေန္တိ- စမွယ်သည် စမွယ်ကုန်၏။
 နုစ္စန္တိယာဝိ- ကသောမိန်းမ၏လည်း။ ပုရတောဝါ- ရှေ့လည်း ကောင်း။
 ပစ္ဆတောဝါ- နောက်လည်းကောင်း။ ဝစ္ဆန္တာ- သွားကုန်သည် ဖြစ်၍။
 နုစ္စန္တိ- ကကုန်၏။ နုစ္စန္တိယာဝိ- ကသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ- အထံ၌။
 ဝါယန္တိ- ဝီကုန်၏။ နုစ္စန္တိယာဝိ- ကသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-
 အထံ၌။ ဝါဒေန္တိ- တီးမှုတ်ကုန်၏။ နုစ္စန္တိယာဝိ- ကသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိ
 ကေ- အထံ၌။ လာသေန္တိ- စမွယ်ကုန်၏။ ဝါယန္တိယာဝိ- ဝီသော မိန်းမ၏
 လည်း။ သန္တိကေ- အထံ၌။ နုစ္စန္တိ- ကကုန်၏။ ဝါယန္တိယာဝိ- ဝီသောမိန်းမ
 ၏လည်း။ သန္တိကေ- အထံ၌။ ဝါယန္တိ- ဝီကုန်၏။ ဝါယန္တိယာဝိ- ဝီသော
 မိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ- အထံ၌။ ဝါဒေန္တိ- တီးမှုတ်ကုန်၏။ ဝါယန္တိ
 ယာဝိ- ဝီသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ- အထံ၌။ လာသေန္တိ- စမွယ်ကုန်၏။
 ဝါဒေန္တိယာဝိ- တီးမှုတ်သောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ- အထံ၌။ နုစ္စန္တိ- က
 ကုန်၏။ ဝါဒေန္တိယာဝိ- တီးမှုတ်သောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ- အထံ၌။
 ဝါယန္တိ- ဝီကုန်၏။ ဝါဒေန္တိယာဝိ- တီးမှုတ်သောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-
 အထံ၌။ ဝါဒေန္တိ- တီးမှုတ်ကုန်၏။ ဝါဒေန္တိယာဝိ- တီးမှုတ်သော မိန်းမ၏

လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။ လာသေန္တိ-စမ္မာယံကုန်၏။ လာသေန္တိယာဝိ-
 စမ္မာယံသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။ နက္ခန္တိ-ကကုန်၏။ လာသေန္တိ
 ယာဝိ-စမ္မာယံသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ဝါယန္တိ-သိကုန်၏။
 လာသေန္တိယာဝိ-စမ္မာယံသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ဝါဒေန္တိ-
 တီးမှုတ်ကုန်၏။ လာသေန္တိယာဝိ-စမ္မာယံသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-
 အထံ၌။ လာသေန္တိ-စမ္မာယံကုန်၏။ အဠပဒေဝိ- ရှစ်ကွက်ရေးချစ်တကျစ်၌
 လည်း။ ဇူဝံ-အနံကို။ ကိဠန္တိ-ကစားကုန်၏။ ဒသပဒေဝိ-ဆယ်ကွက်ရေးချစ်
 တကျစ်၌လည်း။ ဇူဝံ-အနံကို။ ကိဠန္တိ-ကစားကုန်၏။ အာကာသေဝိ-ကောင်း
 ကင်၌လည်း။ ဇူဝံ-အနံကို။ ကိဠန္တိ-ကစားကုန်၏။ ပရိဟာရပထေဝိ-မြွက်
 ဆိတ်ကြောင်းလိုက်သမုတ်ထိုက်သောရှောင်ထွဲအပ်သောခရီး၌လည်း။ ပရိဟာ
 ရန္တော-ရှောင်ထွဲအပ်သောခရီးကိုရှောင်ထွဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိဠန္တိ-ကစား
 ကုန်၏။ သန္တိကာယာဝိ-အနီးအပါးဖယ်ကိုစက်သောအားဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ
 ကစားကုန်၏။ ခလိကာယာဝိ-အနံပျဉ်ချပ်မှာအနံစာဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ-ကစား
 ကုန်၏။ စာဠိကာယာဝိ-တုတ်ရှည်နှင့်တုတ်တိုကို ခေါက်သဖြင့်ကျည်း သား
 တောက်ဟုသမုတ်အပ်သော ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ-ကစားကုန်၏။
 သလာကာယာဝိ-ဝါးခြမ်းစိတ်လက်ဖိုက်နှုတ်ခတ်ပုတ်သဖြင့် အရုပ်ထင်
 စေခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ-ကစားကုန်၏။ အက္ခေနဝိ- ခံငြင်းထိုးခြင်းဖြင့်
 လည်း။ ကိဠန္တိ-ကစားကုန်၏။ ပရိစေနဝိ-ထန်းရှက်ဘက်ထုပ်ပစ်မှုတ်သ
 ဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ-ကစားကုန်၏။ ဝင်္ကေနဝိ-ထွန်ပယ်ဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ
 ကစားကုန်၏။ မောက္ခမိကာယာဝိ- ဂျမ်းထိုးခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ-ကစား
 ကုန်၏။ စိရိလကေနဝိ- ထန်းရှက်စကြာဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ-ကစားကုန်၏။
 ပတ္တာဠကေနဝိ- ဘက်ပွက် ဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ- ကစားကုန်၏။ ရထ
 ကေနဝိ- ရထားပယ်ဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ- ကစားကုန်၏။ ခနူကေနဝိ-
 လေးပယ်ဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ- ကစားကုန်၏။ အက္ခရိကာယာဝိ- ကြော
 ကောင်းကင်ထက်အက္ခရာကို သိသောကစားခြင်း ဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ-
 ကစားကုန်၏။ မနေသိကာယာဝိ- စိတ်ပျန်း၍ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ-
 ကစားကုန်၏။ ယထာဝဇ္ဇေနဝိ- ကန်းယောင် ကုန်းယောင် ကွယောင်မူ
 သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ကိဠန္တိ-ကစားကုန်၏။ ဟတ္ထိယွံဝိ-ဆင်ကြန့်
 အတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခန္တိ-သင်ကုန်၏။ အဿသိယွံဝိ-မြင်းကြန့်အတတ်ကို
 လည်း။ သိက္ခန္တိ-သင်ကုန်၏။ ရထသိယွံဝိ-ရထားအတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခန္တိ-
 သင်ကုန်၏။ ခနူသိယွံဝိ-လေးအတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခန္တိ-သင်ကုန်၏။ ချေသိယွံဝိ

သန်လျက်အတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခန္တိ-သင်ကုန်၏။ ဟတ္ထိဿပိ- ဆင်၏လည်း။ ပုရတော-ရှေး၌။ ဓာဝန္တိ-ပြေးကုန်၏။ အဿဿပိ-မြင်း၏လည်း။ ပုရတော-ရှေး၌။ ဓာဝန္တိ-ပြေးကုန်၏။ ရုထဿပိ-ရုထား၏လည်း။ ပုရတော-ရှေး၌။ ဓာဝန္တိ-ပြေးကုန်၏။ အာဓာဝန္တိပိ-ဆင်မြင်းရထားတို့၏ရှေးသို့လည်းပြေးလာကုန်၏။ ဥဿေဇ္ဇန္တိပိ-ချန်ထွားအားထုတ်သတ်ပုတ်ဟန်ကိုလည်းပြုကုန်၏။ အာပွေဇ္ဇန္တိပိ-လက်ပန်းပေါက်လည်းခတ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗုန္တန္တိပိ-လက်ပန်းလည်းလုံးကုန်၏။ ဖဗ္ဗိဟိပိ-လက်ဝှမ်းတို့ဖြင့်လည်း။ ယုန္တန္တိ-ထိုးကုန်၏။ ရင်္ဂမဇ္ဈေပိ- ကရာပွဲသဘင်၏အလယ်၌လည်း။ သံဇာသိ-ဒုကုန်ကို။ ပတ္တဂိတွာ-ဖြန့်ခင်း၍။ နုတ္တကိ-ကချေသည်မကို။ ဘင်္ဂနိ-နှမ။ ဣမဗျာဠိဖြန့်ခင်းသောဒုကုန်၌။ နုတ္တဿ-ကလော။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏။ နုဿာဗ္ဗိကံပိ-နုဗျားတို့ခြင်းကိုလည်း။ ဇေန္တိ-ပေးကုန်၏။ ဝိပိဓံ-အထူးထူးအပြားပြားများသော။ အနာစာရံပိ- မကျင့်အပ်သောအကျင့်ကိုလည်း။ အာစရန္တိ-ကျင့်ကုန်၏။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ကာသိသု-ကာသိတိုင်းတို့၌။ ဝသံဝုတ္တော-ဝါကျတ်သည်ဖြစ်၍။ သာဝတ္ထိ-သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဘဂဝန္တိ-မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ-ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တော-သွားသည်ရှိသော်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ ကိဇ္ဇာဂိရိ- ကိဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်သည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ တံ- ထိုကိဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်ရှိရာအရပ်သို့။ အဝသရိ-ရောက်လေ၏။ အထဇေါ-ထိုအခါ၌။ ယေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗနုဿမယံ-နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ပါသာဒိကေန-ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ အဘိက္ကန္တေန-သွားသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ပဋိက္ကန္တေန-နစ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ အာယောကံတေန-ရှေးသို့ကြည့်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝိလောကိတေန-ထိုထိုအရပ်သို့ကြည့်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သမဗ္ဗိတေန- ကွေးသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ပဿာရိတေန-ဆန့်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဩက္ခိတ္တစက္ခု-အောက်သို့ချသောချက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ဣရိယာပတသမ္ပန္နော-ဣရိယာဇုတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ကိဇ္ဇာဂိရိ- ကိဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်သို့။ ဝိဏ္ဏာယ- ဆွမ်းအလို ငှါ။ ပါဝိသိ- ဝင်၏။ မနုဿာ-လူတို့ သည်။ တံဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ ပဿိတွာ-မြင်ကုန်၍။ ဇေ-ဤသို့။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ ကိ- အာဟံသု-အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ အပဇ္ဇေဗလောပိယ-အလွန်နူးညံ့သကဲ့သို့သော။ မန္တမန္တောပိယ-အလွန်ဖြည့်ညှင်းသကဲ့သို့

သော။ဘာကုဋိကဘာကုဋိကောဝိယ-အလွန်မျက်မှောင်ကြုတ်သကဲ့သို့သော
အသံဘိက္ခု-ဤရဟန်းသည်။ကော-အဘယ်ရဟန်းနည်း။ ကော-အကယ်
လူသည်။ဥပဂတဿ-အိမ်သို့ကပ်သော။ဣမဿ-ဤရဟန်းအား။ဝိဏ္ဏကံ-
ဆွမ်းကို။ဒဿထိ-လှူလတ္တံ့နည်း။ အမှာကံ-ငါတို့၏။ အယျာ-အရှင်ဖြစ်
ကုန်သော။ အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာပန- အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာအမည်ရှိသော
ရဟန်းတို့သည်ကား။သဏ္ဍာ-နူးညံ့သိမ်မွေ့ ကုန်၏။သဒိဏာ-ပြေပြစ်ကုန်၏။
သုဒသမ္ဘဿ-ပြောလွယ်ဆိုလွယ်ရှိကုန်၏။ မိဟိတပုဗ္ဗင်္ဂမ-ပြီးခြင်းလျှင်
ရှေ့သွားရှိကုန်၏။ဇေတိသ္မာဂတဝါဒိနော-သာယောကောင်းစွာလာခြင်းတည်း
ဟုဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ အတ္ထာကုဋိက- မျက်မှောင်ကြုတ်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။
ဥတ္တာနရခါ-ပေါ်သောမျက်နှာရှိကုန်၏။ ပုဗ္ဗဘာသိနော-ရှေးဦးစွာဆိုလေ့ရှိ
ကုန်၏။တေသံခေါ-ထိုအဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာတို့အား။ဝိဇဏ္ဏာ-ဆွမ်းကို။ဒါတ
ဗ္ဗောနာမ-လှူအပ်ကောင်း၏။ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။အညတ
ရော-မထင်ရှားသော။ဥပါသကော-ဥပါသကာသည်။ ကိဇာဂိရိ-ကိဇာ
ဂိရိဇနပုဒ်သို့။ဝိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအဖို့ငှ။ စနေန္တ-လှည့်လည်သော။တံဘိက္ခု-
ထိုရဟန်းကို။အဒ္ဓသခေါ-မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ဒိသ္မာန-မြင်ပြီး၍။ယေန-
အကြင်အရပ်၌။သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။အတ္ထိ-ရှိ၏။တေန-ထိုရဟန်း
ရှိရာအရပ်သို့။ဥပသကံမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ- ကပ်လေပြီး၍။တံ
ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။အဘိဝါဒေတွာ-ရိုသေစွာရှိခိုး၍။တန္တေ-အရှင်တရား။
ဝိဇဏ္ဏာ-ဆွမ်းကို။လတ္တံတိအဝိ-ရအပ်ပါ၏လော။ ဣတိဇေဝံစနံ-ဤသို့သော
စကားကို။အဝေါစ-လျှောက်၏။ အာဂုဿာ-ဥပါသကာ။ဝိဇဏ္ဏာ-ဆွမ်းကို။
နခေါလတ္တံတိ-မရအပ်။ဣတိ-ဤသို့။ဂုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တန္တေ-
အရှင်တရား။ဇေတိ-ကြွတော်မူလော။ဗာရံ-အိမ်သို့။ဂမိဿာမ-သွားကုန်အံ့။
ဣတိ-ဤသို့။အဝေါစ-လျှောက်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။သောဥပါသကော-
ထိုဥပါသကာသည်။တံဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ဗာရံ-အိမ်သို့။နေတွာ-ပင့်ဆောင်
၍။ဘောဇေတွာ-ဆွမ်းကျွေး၍။တန္တေ-အရှင်တရား။အယျော-အရှင်သည်။
ကဟံ-အဘယ်အရပ်သို့။ဂမိဿတိ-သွားလတ္တံ့နည်း။ဣတိဇေဝံစနံ-ဤသို့
သောစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ အာဂုဿာ-ဥပါသကာ။ အဟံ-ငါ
သည်။ သာဝတ္ထိခေါ-သာဝတ္ထိပြည်သို့သာလျှင်။ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာတရား
ကို။ဒဿနာယ-ဖူးမြင်ခြင်းငှ။ဂမိဿာမိ-သွားအံ့။ဣတိ-ဤသို့။အဝေါစ-
ဆို၏။ တန္တေ-အရှင်တရား။ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကစ။ မမ-အက္ခိဋ္ဌိ၏။
ဝစနေန-စကားဖြင့်။ဘဂဝတော-မြတ်စွာတရား၏။ပါဒေ-ခြေတော်တို့ကို။

သိရသာ-ဦးဖြင့်။ ဝဗ္ဗ-ရှိခိုးလေလော။ ဇေဝဗ္ဗ-ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ-လျှောက်ပါလေ။ ကိံ ဝဒေတိ-အဘယ်သို့လျှောက်ရအံ့နည်း။ ဘန္တေ-မြတ်စွာတရား။ ကိဇ္ဇာဂိရိသိတ္ထိံ-ကိဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်၌။ အာဝါသော-ကျောင်းသည်။ ဗုဒ္ဓော-ပျက်စီး၏။ အဿဇိပုနဗ္ဗဗုဒ္ဓကောမ-အဿဇိပုနဗ္ဗဗုဒ္ဓကောမည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ကိဇ္ဇာဂိရိသိတ္ထိံ--ကိဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်၌။ အာဝါသိကာ-ကျောင်းနေဖြစ်ကုန်သော။ အလဇ္ဇိနော-အရှက်မရှိကုန်သော။ ပါပဘိက္ခု-ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေ-ထိုအဿဇိပုနဗ္ဗဗုဒ္ဓကရဟန်းတို့သည်။ ဇေဝဗ္ဗံ-ဤသို့သဘောရှိသော။ အနာစာရံ-မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကို။ အာစရန္တိ-ကျင့်ကုန်၏။ မာလာဝန္တံ-ပန်းပင်ငယ်ကို။ ရောပေန္တိဝိ-မိမိလည်းပိုက်ပျိုးကုန်၏။ ရောပါပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းပိုက်ပျိုးစေကုန်၏။ သိဗ္ဗန္တိဝိ-မိမိလည်း ရေသွန်းလောင်းကုန်၏။ သိဗ္ဗာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းရေသွန်းလောင်းစေကုန်၏။ (ပ)။ ဝိဝိဓံ-အထူးထူးအပြားပြားများသော။ အနာ စာရံဝိ-မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကိုလည်း။ အာစရန္တိ-ကျင့်ကုန်၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာတရား။ ယေဝိတေမနုဿာ-အကြင်လူတို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗေရှေး၌။ သဒ္ဓါ-ယုံကြည်ကုန်သည်။ ပဿန္နာ-ကြည်ညိုကုန်သည်။ အဟောသံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေဝိ-ထိုလူတို့သည်လည်း။ ဇေတရဟိ-ယခုအခါ၌။ အသဒ္ဓါ-မယုံကြည်ကုန်သည်။ အပ္ပဿန္နာ-မကြည်ညိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ သံဇာဿ-သံဇာ၏။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ ယာနိဝိဒါနပထာနိ-အကြင်အလှူဝတ်တို့သည်လည်း။ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တာနိဝိ-ထိုအလှူဝတ်တို့သည်လည်း။ ဇေတရဟိယခုအခါ၌။ ဥပစ္စန္နာနိ-ပြတ်ကုန်ပြီ။ ပေယလာ-သီလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုရဟန်းတို့သည်။ ရိဗ္ဗန္တိ-သိတ်ကုန်၏။ ပါပဘိက္ခု-ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်။ နိဝသန္တိ-နေကုန်၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာတရား။ သာရ-တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာတရားသည်။ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ကိဇ္ဇာဂိရိသိတ္ထိံ ကိဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်၌။ အယံ အာဝါ သော-ဤကျောင်း သည်။ သဗ္ဗဂ္ဂဟေယျ-ကောင်းစွာတည်ရာ၏။ တထာ-ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကိဇ္ဇာဂိရိ-ကိဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်သို့။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပဟိဏေယျ-စေတော်မူပါလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝဒေဟိ-လျှောက်ပါလေ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေစ-လျှောက်၏။ အာဝုသော-ဥပါသကာ။ ဇေဝံ-ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ-ဤသို့လျှင်။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ တဿဥပါသကဿ-ထိုဥပါသကာအား။ ပဋိသဏ္ဍကိတ္တာ-ဝန်ခံ၍။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ သာဝတ္ထိ-သာဝတ္ထိပြည်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုသာဝတ္ထိပြည်ရှိရာ အရပ်သို့။ ပက္ကမိ-ဖဲသွား၏။ အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ်အားဖြင့်။ ယေန

အကြင်အရပ်၌။ သာဝတ္ထိ-သာဝတ္ထိပြည်သည်။ ဇေတဝန်-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ အနာထဝိဏ္ဍိကာသ-အနာထဝိဏ္ဍိကာသဌေး၏။ အာရာမေ-အာရုံသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိရိတော်မူ၏။ တေန- ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥဗ္ဗာသကံမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ။ ရှိသေစွာရှိသိုး၍။ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျော်ပတ်သောအရပ်၌။ နိဝိဒိ-ထိုင်နေ၏။ ဘဂဝန္တံ-ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ-မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ အာဂန္တုကေဟိ-ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ယံပဋိသမ္မောဒိတု-ယံပဋိသမ္မောဒနံ-အကြင်ဝမ်းမြော်စမ်းသာပြောဟောခြင်းသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဇေတံ- ဤဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောခြင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ- ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ-မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အာပိဏ္ဍိ-ခေါပန-အလေ့အကျက်တော်တည်း။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ ဇေတဝန်- ဤစကားကို။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ကိ-အဝေါစ- အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကပစ္စိ။ အသိနည်း။ ခမနိယံ-ခန့်ကျန်းပါ၏လော။ ကပ္ပိ-အသိနည်း။ ယာပနိယံ-မျှတပါ၏လော။ ကပ္ပိ-အသိနည်း။ အပ္ပကိလမထေန- မပင်ပန်းသဖြင့်။ အဒ္ဓါနံ- အခွန်ရှည်သောခရီးသို့။ အာဂတော-လာခဲ့ရသည်။ အဘိ-ဖြစ်ပါ၏လော။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တွံ-သင်သည်။ ကုတောစ-အဘယ်အရပ်မှလည်း။ အာဂစ္ဆသိ- လာခဲ့သနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ ခမနိယံ- ခန့်ကျန်းပါ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ ယာပနိယံ-မျှတပါ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ အပ္ပကိလမထေန-မပင်ပန်းသဖြင့်။ အဒ္ဓါနံ-အခွန်ရှည်သောခရီးသို့။ အာဂတော-လာခဲ့ရပါ၏။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ကာသိတိုင်းတို့၌။ ဝဿံဝုတ္တော- ဝါကျွတ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ- ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ သာဝတ္ထိ- သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂစ္ဆန္တော- သွားသည်ရှိသော်။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။ ကိဗျာဂိရိ- ကိဗျာဂိရိဇနပုဒ်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တံ- ထိုကိဗျာဂိရိဇနပုဒ်သို့။ အဝသရိ- ရောက်ပြီ။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ပုပ္ဖန္နသမယံ-နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တမိဝရံ- သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ကိဗျာဂိရိ- ကိဗျာဂိရိဇနပုဒ်သို့။ ဧဏံယထွမ်းအလို့ငှါ။ ပါရိသိ- ဝင်ပြီ။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ အာဇာတရော-

ကုလဒူသက-သိက္ခာပုဒ်။

မထင်ရှားသော၊ ဥပါသကော-ဥပါသကာသည်။ ကီဇာဂိရိသ္မိ- ကီဇာဂိရိ
 ဇနပုဒ်၌။ ဝိဇ္ဇာယ-ဆွမ်းအလို၊ ဌါ။ စန္ဒ-ထုည့်လည်သော၊ ဖံ-အကျွန်ုပ်ကို။
 အဗ္ဗသခေါ- မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာန-မြင်ပြီး၍၊ ယေန-အကြင်
 အရပ်၌။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအကျွန်ုပ်ရှိရာအရပ်သို့။
 ဥပသကံမိ-ကပ်လာ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လာပြီး၍၊ ဖံ-အကျွန်ုပ်ကို။ အဘိ
 ဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာရှိရိုး၍။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဝိဇ္ဇော- ဆွမ်းကို။
 လတ္တတိအဝိ-ရအပ်ပါ၏လော။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ။
 ဝျော့ကံ၏။ အာဂုဿော-ဥပါသကာ။ ဝိဇ္ဇော-ဆွမ်းကို။ နခေါလတ္တတိ-မရအပ်။
 ဣတိ- ဤသို့။ ဝုတ္တေ- ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဇေယျံ-
 တြွေထော်မူလော။ ဗာရံ- အိမ်သို့။ ဂမိဿာမ- သွားကုန်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ- ဝျော့ကံ၏။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။
 သောဥပါသကော- ထိုဥပါသကာသည်။ ဖံ- အကျွန်ုပ်ကို။ ဗာရံ-အိမ်သို့။
 နေတွာ- ပင့်ဆောင်၍။ ဘောဇေတွာ-ဆွမ်းကျွေး၍။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
 အယျော-အရှင်သည်။ ကဟံ-အဘယ်ရပ်သို့။ ဂမိဿတိ- သွားလတ္တံ့နည်း။
 ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဝျော့ကံ၏။ အာဂုဿော-ဥပါသ
 ကာ။ အဟံ- ငါသည်။ ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ-ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။
 သာဝတ္ထိခေါ-သာဝတ္ထိပြည်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ-သွားအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ တေနာပိ-ထိုသို့တပြားကား။
 မမ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနေန-စကားဖြင့်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ-
 ခြေတော်တို့ကို။ သိရဿ-ဦးဖြင့်။ ဝန္တ-ရှိခိုးပါလော။ ဇေဝ္ဗ-ဤသို့လည်း။
 ဝဒေယိ- ဝျော့ကံပါလော။ ကိံဝဒေတိ- အဘယ်သို့လျှောက် ရအံ့နည်း။
 ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ ကီဇာဂိရိသ္မိ-ကီဇာဂိရိဇနပုဒ်၌။ အာဝါသော-
 ကျောင်းသည်။ ဒုဇ္ဈော-ပျက်စီး၏။ အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာနာမ- အဿဇိပုနုဗ္ဗ
 သုကာအမည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ကီဇာဂိရိသ္မိ- ကီဇာဂိရိဇနပုဒ်၌။
 အာဝါသိကာ-ကျောင်းနေဖြစ်ကုန်သော။ အလဇ္ဇိနော-အရှက်မရှိကုန်သော။
 ပါပဘိက္ခု-ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေ-ထို
 အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာရဟန်းတို့သည်။ ဇေဝ္ဗပ-ဤသို့သဘောရှိသော။ အနာ
 စာရံ-မကျင့်အပ်သောကျင့်ကို။ အာစရန္တိ-ကျင့်ကုန်၏။ မာလာဝန္တံ-
 ပန်းပင်ယပ်ကို။ ရောဗေန္တိဝိ-မိမိလည်းပိုက်ပျိုးကုန်၏။ ရောပါပေန္တိဝိ-
 သူတံပီးကိုလည်းပိုက်ပျိုးစေကုန်၏။ သိဗ္ဗန္တိဝိ-မိမိလည်းရေခွန်းလောင်း
 ကုန်၏။ သိဗ္ဗာပေန္တိဝိ-သူတပါးကိုလည်းရေခွန်းလောင်းစေကုန်၏။ (ပ)။

ဝိပိဓံ-အထူးထူးအပြားပြားများသော။ အနာစာရံ-မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကိုလည်း။ အာစရန္တိ-ကျင့်ကုန်၏။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။ ယေဝိတေ-နေ့သော-အကြင်လူတို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ သဒ္ဓါ-ယုံကြည်ကုန်သည်။ ပံသန္ဓာ-ကြည်ညိုကုန်သည်။ အဟောသံ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေဝိ-ထိုလူတို့သည်လည်း။ ဇေတရဟိ-ယခုအခါ၌။ အသဒ္ဓါ-မယုံကြည်ကုန်သည်။ အပ္ပသန္ဓာ-မကြည်ညိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ သံစာဿ-သံစာ၏။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ ယာနိပိတာနိဒါနပထာနိ- အကြင်အယူဝတ်တို့သည်လည်း။ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တာနိဝိ-ထိုအယူဝတ်တို့သည်လည်း။ ဇေတရဟိ-ယခုအခါ၌။ ဥပန္တိန္နာနိ-ပြတ်ကုန်ပြီ။ ပေသဏာ-သီလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဂိဗ္ဗန္တိ-အိတ်ကုန်၏။ ပါပဘိက္ခု-ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်။ နိဝသန္တိ-နေကုန်၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာတုရား။ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာတုရား။ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ကီဇ္ဇာဂိရိသ္မိ- ကီဇ္ဇာဂိရိဇနုပုန်၌။ အယံအာဝါသော-ဤကျောင်းသည်။ သဗ္ဗန္တပေယျ-ကောင်းစွာတည်ရာ၏။ တထာ-ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကီဇ္ဇာဂိရိ- ကီဇ္ဇာဂိရိဇနုပုန်၌။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ ပဟိဏေယျ-စေတော်မူပါလော့။ ဣတိဝေဉ္စဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ-လျှောက်ပါလေလော့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေစ-လျှောက်၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာတုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ တတော-ထိုအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆာမိ- သာခဲ့ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေစ-လျှောက်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာတုရားသည်။ ဇေတသ္မိနိဒါနေ-ဤအကြောင်း၌။ ဇေတသ္မိပကရဏေ- ဤအရာ၌။ ဘိက္ခုလံစံ- ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္တိပါတာပေတွာ-စည်းဝေးစေ၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိပုန္တိ-မေးတော်မူ၏။ ကိံပဋိပုန္တိ-အဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာနာမ- အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ အမည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကီဇ္ဇာဂိရိသ္မိ- ကီဇ္ဇာဂိရိဇနုပုန်၌။ အာဝါထိကာ- ကျောင်းနေဖြစ်ကုန်သော။ အလဇ္ဇိနော- အရှက်မရှိကုန်သော။ ပါပဘိက္ခု-ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေ- ထိုအဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ ရဟန်းတို့သည်။ ဝေဂ္ဂပံ-ဤသို့သဘောရှိသော။ အနာစာရံ- မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကို။ အာစရန္တိ-ကျင့်ကုန်၏။ မာဏာဝန္တိ-ပန်းပင်ငယ်ကို။ ရောပေန္တိဝိ- မိမိလည်းစိုက်ပျိုးကုန်၏။ ရောပါပေန္တိဝိ- သူတပါးကိုလည်းစိုက်ပျိုးစေကုန်၏။ သိဗ္ဗန္တိဝိ- မိမိလည်း ရေသွန်းလောင်းကုန်၏။ သိဗ္ဗာပေန္တိဝိ- သူတပါး ကိုလည်း ရေသွန်းလောင်းစေကုန်၏။ (ပ)။ ဝိပိဓံ- အထူးထူး အပြားပြားများသော။

ကုလဒူသက-ထိက္ခာပုဒ်။

အနာစာရိဝိ- မကျင့်အပ်သောအကျင့်ကိုလည်း။ အာစရန္တိ- ကျင့်ကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ယောဂီတေမနုဿာ- အကြင်လူတို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ-
 ရှေး၌။ သဒ္ဓါ- ယုံကြည်ကုန်သည်။ ပဿန္နာ- ကြည်ညိုကုန်သည်။ အဟေသု-
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေဝိမနုဿာ- ထိုလူတို့ သည်လည်း။ ဇေတရဟိ- ယခုအခါ၌။
 အသဒ္ဓါ- မယုံကြည်ကုန်သည်။ အပ္ပဿန္နာ- မကြည်ညိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ-
 ဖြစ်ကုန်၏။ သံစာဿ- သံသာ၏။ ပုဗ္ဗေ- ရှေး၌။ ယာနိဝိတာနိဒါနုပတာနိ-
 အကြင်အလှူဝတ်တို့သည်လည်း။ သန္တိ- ရှိကုန်၏။ တာနိဝိ- ထိုအလှူဝတ်တို့
 သည်လည်း။ ဇေတရဟိ- ယခုအခါ၌။ ဥပန္တိန္နာနိ- ပြတ်ကုန်ပြီ။ ပေသလာ- ဘိလ
 ကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ရိပ္ပန္တိ- ဆိတ်ကုန်၏။ ပါပဘိက္ခု-
 ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်။ နိဝသန္တိ- နေကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ကိရ-
 အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုန္တိ-
 မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ
 ဝျော့က်ကုန်၏။ ဘဂဝါ- သုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိ
 ဝရဟိ- ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်
 သာလျှင်။ တေမောစာပုရိသာ- ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော ယောကျ်ား
 တို့သည်။ ဇေရူပံ- ဤသို့သဘောရှိသော။ အနာစာရိ- မကျင့်အပ်သောအကျင့်
 ကို။ အာစရိဿန္တိနာမ- ကျင့်ကုန်ဘိသနည်း။ မာလာဝစ္ဆံ- ပန်းပင်ငယ်ကို။
 ရောပေဿန္တိဝိနာမ- မိမိလည်းစိုက်ပျိုးကုန်ဘိသနည်း။ ရောပါပေဿန္တိဝိ
 နာမ- သူတပါးကိုလည်းစိုက်ပျိုးစေကုန်ဘိသနည်း။ သိပ္ပိဿန္တိဝိနာမ- မိမိ
 လည်းရေးသွန်းလောင်းကုန် ဘိသနည်း။ သိဗ္ဗာပေဿန္တိဝိနာမ- သူတပါးကို
 လည်းရေးသွန်းလောင်းစေ ကုန်ဘိသနည်း။ ဩစိနိဿန္တိဝိနာမ- မိမိလည်း
 ဆွတ်ကုန်ဘိသနည်း။ ဩစိနာပေဿန္တိဝိနာမ- သူတပါးကိုလည်းဆွတ်စေ
 ကုန်ဘိသနည်း။ ဂန္တိဿန္တိဝိနာမ- မိမိလည်းဘိကုံးကုန်ဘိသနည်း။ ဂန္တာပေ
 သန္တိဝိနာမ- သူတပါးကိုလည်းဘိကုံးစေကုန်ဘိသနည်း။ ဇေတောဝဏ္ဏီက
 မာလံ- တဘက်ပွင့်ညှာဆိုင်သောပန်းကုံးကို။ ကရိဿန္တိဝိနာမ- မိမိလည်း
 ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ကာရာပေဿန္တိဝိနာမ- သူတပါးကိုလည်း ပြုစေကုန်ဘိ
 သနည်း။ ဥဘတောဝဏ္ဏီကမာလံ- နှစ်ဘက်ပွင့်ညှာဆိုင်သော ပန်းကုံးကို။
 ကရိဿန္တိဝိနာမ- မိမိလည်း ပြုကုန်ဘိ သနည်း။ ကာရာပေဿန္တိဝိနာမ-
 သူတပါးကိုလည်းပြုစေကုန်ဘိသနည်း။ မဇ္ဇရိကံ- ပန်းခိုင်ကို။ ကရိဿန္တိဝိ
 နာမ- မိမိလည်းပြုကုန်ဘိသနည်း။ ကာရာပေဿန္တိဝိနာမ- သူတပါးကိုလည်း
 ပြုစေကုန်ဘိသနည်း။ ဝိဂူတိကံ- ပန်းလက်ကောက်ကို။ ကရိဿန္တိဝိနာမ-

မိမိလည်းပြုကုန်ဘိသနည်း။ ကာရာပေဿန္တိဝိနာမ-သူတပါးကိုလည်းပြုစေ
ကုန်ဘိသနည်း။ ဝဋ်သကံ-ပန်းဦးဆောက်ကို။ ကရိဿန္တိဝိနာမ-မိမိလည်း
ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ကာရာပေဿန္တိဝိနာမ-သူတပါးကိုလည်း ပြုစေကုန်ဘိ
သနည်း။ အာဝေဠံ-နားသွယ်ပန်းကို။ ကရိဿန္တိဝိနာမ-မိမိလည်းပြုကုန်ဘိ
သနည်း။ ကာရာပေဿန္တိဝိနာမ-သူတပါးကို လည်းပြုစေကုန်ဘိသနည်း။
ဥရုတ္တံ-ရင်ထွမ်းပန်းကို။ ကရိဿန္တိဝိနာမ-မိမိလည်း ပြုကုန်ဘိသနည်း။
ကာရာပေဿန္တိဝိနာမ-သူတပါးကိုလည်းပြုစေကုန်ဘိသနည်း။ တေ-
ထိုအသမာဓိ ပုနုဗ္ဗသုကရဟန်းတို့သည်။ ကုလိတ္တိဟိ- အမျိုးအိမ်ရှင်မ
တို့၏ လည်းကောင်း။ ကုလဓိတုဟိ- အမျိုးသမီး အပျိုကြီး တို့၏ လည်း
ကောင်း။ ကုလကုမာရိဟိ- အမျိုးသမီး အပျိုငယ်တို့၏ လည်း ကောင်း။
ကုလသုဏ္ဍာဟိ- အမျိုးချွေးမတို့၏ လည်းကောင်း။ ကုလဒါသိဟိ- အမျိုး
ကျွန်မတို့၏ လည်းကောင်း။ အတ္ထာယ- အကျိုးငှါ။ ဇေတော ဝဏ္ဏိက
မာလံ- တဘက်ပွင့်ညှာဆိုင်သော ပန်းကုံးကို။ ဟရိဿန္တိဝိနာမ-မိမိ
လည်းပြုဆောင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဟရာပေဿန္တိဝိနာမ- သူတပါးကိုလည်း
ပြုဆောင်စေကုန် ဘိသနည်း။ ဥဘတောဝဏ္ဏိကမာလံ-နှစ်ဘက် ပွင့်ညှာ
ဆိုင်သောပန်းကုံးကို။ ဟရိဿန္တိဝိနာမ-မိမိလည်းပြုဆောင်ကုန်ဘိသနည်း။
ဟရာပေဿန္တိဝိနာမ-သူတပါးကိုလည်း ပြုဆောင်စေကုန်ဘိသနည်း။ မဇ္ဇ
ရိကံ-ပန်းခိုင်ကို။ ဟရိဿန္တိဝိနာမ-မိမိလည်း ပြုဆောင် ကုန်ဘိသနည်း။
ဟရာပေဿန္တိဝိနာမ-သူတပါးကိုလည်းပြုဆောင်စေကုန်ဘိသနည်း။ ဝိဇ္ဇ
တိကံ-ပန်းလက်ကောက်ကို။ ဟရိဿန္တိဝိနာမ-မိမိလည်းပြုဆောင်ကုန်ဘိ
သနည်း။ ဟရာပေဿန္တိဝိနာမ-သူတပါးကိုလည်း ပြုဆောင်စေကုန် ဘိ
သနည်း။ ဝဋ်သကံ-ပန်းဦးဆောက်ကို။ ဟရိဿန္တိဝိနာမ-မိမိလည်းပြုဆောင်
ကုန်ဘိသနည်း။ ဟရာပေဿန္တိဝိနာမ-သူတပါးကိုလည်းပြုဆောင်စေကုန်
ဘိသနည်း။ အာဝေဠံ-နားသွယ်ပန်းကို။ ဟရိဿန္တိဝိနာမ-မိမိလည်းပြုဆောင်
ကုန်ဘိသနည်း။ ဟရာပေဿန္တိဝိနာမ-သူတပါးကိုလည်းပြုဆောင်စေကုန်
ဘိသနည်း။ ဥရုတ္တံ-ရင်ထွမ်းပန်းကို။ ဟရိဿန္တိဝိနာမ-မိမိလည်းပြုဆောင်
ကုန်ဘိသနည်း။ ဟရာပေဿန္တိဝိနာမ-သူတပါးကိုလည်း ပြုဆောင်စေကုန်
ဘိသနည်း။ တေ-ထိုအသမာဓိပုနုဗ္ဗသုကရဟန်းတို့သည်။ ကုလိတ္တိဟိ-အမျိုး
အိမ်ရှင်မတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ကုလဓိတုဟိ- အမျိုးသမီးအပျိုကြီး တို့နှင့်
လည်းကောင်း။ ကုလကုမာရိဟိ-အမျိုးသမီးအပျိုငယ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။
ကုလသုဏ္ဍာဟိ- အမျိုးချွေးမတို့နှင့် လည်း ကောင်း။ ကုလဒါသိဟိ-

အမျိုးကျွန်မတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ-တကွ။ ဇကောဘာဇနေဝိ-တရသော
 ဇွက်၌လည်း။ ဘုဒ္ဓိဿန္တိနာမ- စားကုန်ဘိသနည်း။ ဇကထာလကေဝိ-
 တရသောရေခွက်၌ လည်း။ ဝိဝိဿန္တိနာမ-သောက်ကုန်ဘိသနည်း။ ဇကော
 သနေဝိ-တရသောနေရာ၌လည်း။ နိဝိဒိဿန္တိနာမ-ထိုင်နေကုန်ဘိသနည်း။
 ဇကမဓ္မေဝိ- တရသောဗြဟ္မစင်စောင်း၌လည်း။ တုဝဇ္ဇေဿန္တိနာမ- အိပ်
 ကုန်ဘိသနည်း။ ဇကတ္ထဇကောဝိ-တရသောအခင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။
 တုဝဇ္ဇေဿန္တိနာမ-အိပ်ကုန်ဘိသနည်း။ ဇကပါဝရဏာဝိ- တရသောအခြံ
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ တုဝဇ္ဇေဿန္တိနာမ- အိပ်ကုန်ဘိသနည်း။ ဇကတ္ထ
 ဝါဝရဏာဝိ- တရသော အခင်းတရသော အခြံရှိကုန်သည် ဖြစ်၍
 လည်း။ တုဝဇ္ဇေဿန္တိနာမ- အိပ်ကုန်ဘိသနည်း။ ဝိကာလေဝိ- နေလွဲ
 သောအခါ၌လည်း။ ဘုဒ္ဓိဿန္တိနာမ- စားကုန်ဘိသနည်း။ မဇ္ဇိဝိ- သေရည်
 သေရက်ကိုလည်း။ ဝိဝိဿန္တိ နာမ- သောက်ကုန် ဘိသနည်း။ မာလာ
 ဂန္ဓဝိလေပနစ္စိ-ပန်းနံ့သာနံ့သာပျောင်းကိုလည်း။ ဓာရေဿန္တိနာမ-ဆောင်
 ကုန်ဘိသနည်း။ နစ္စိဿန္တိနာမ-ကလည်းကုန်ဘိသနည်း။ ဂါယိဿန္တိဝိ
 နာမ- သီလည်းသည်ကုန်ဘိသနည်း။ ဝါဒေဿန္တိဝိနာမ- တီးမှုတ်လည်း
 တီးမှုတ်ကုန်ဘိသနည်း။ လာသေဿန္တိဝိနာမ-စမွယ်လည်းစမွယ်ကုန်ဘိသ
 နည်း။ နစ္စိဿန္တိယာဝိ-ကသောမိန်းမ၏လည်း။ ဝုရတောဝါ-ရှေ့၌လည်းကောင်း။
 ပတ္တတောခါ-နောက်၌လည်းကောင်း။ နစ္စိဿန္တိနာမ။ ကကုန်ဘိသနည်း။ နစ္စ
 ယာဝိ။ ကသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ -အထံ၌။ ဂါယိဿန္တိနာမ-သီကုန်
 ဘိသနည်း။ နစ္စိဿန္တိယာဝိ-ကသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ဝါဒေ
 ဝိနာမ-တီးမှုတ်ကုန်ဘိသနည်း။ နစ္စိဿန္တိယာဝိ- ကသောမိန်းမ၏လည်း။
 သန္တိကေ-အထံ၌။ လာသေဿန္တိနာမ-စမွယ်ကုန်ဘိသနည်း။ ဂါယန္တိယာ
 ဝိ-သီသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။ နစ္စိဿန္တိနာမ-ကကုန်ဘိ
 သနည်း။ ဂါယန္တိယာဝိ- သီသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ဂါယိ
 ဝိနာမ-သီကုန်ဘိသနည်း။ ဂါယန္တိယာဝိ-သီသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိ
 ကေ-အထံ၌။ ဝါဒေဿန္တိနာမ-တီးမှုတ်ကုန်ဘိသနည်း။ ဂါယန္တိယာဝိ-
 သီသောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။ လာသေဿန္တိနာမ-စမွယ်ကုန်
 ဘိသနည်း။ ဝါဒေဿန္တိယာဝိ-တီးမှုတ်သောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။
 နစ္စိဿန္တိနာမ- ကကုန်ဘိသနည်း။ ဝါဒေဿန္တိယာဝိ-တီးမှုတ်သောမိန်းမ၏
 လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ဂါယိဿန္တိနာမ-သီကုန်ဘိသနည်း။ ဝါဒေဿန္တိယာဝိ
 တီးမှုတ်သောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ဝါဒေဿန္တိနာမ-တီးမှုတ်

ကုန်ဘိသနည်း။ ဝါဒေန္တိယာဝိ-တီးမှတ်သောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-
 အဝံ၌။ လာသေသန္တိနာမ-စမ္ပယ်ကုန်ဘိသနည်း။ လာသေသန္တိယာဝိ-စမ္ပယ်
 သောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အဝံ၌။ နန္ဒိယန္တိနာမ-ကကုန်ဘိသနည်း။
 လာသေသန္တိယာဝိ-စမ္ပယ်သောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အဝံ၌။ ဂါယိသ
 သန္တိနာမ-သိကုန်ဘိသနည်း။ သာသေသန္တိယာဝိ-စမ္ပယ်သောမိန်းမ၏လည်း။
 သန္တိကေ-အဝံ၌။ ဝါဒေသန္တိနာမ-တီးမှတ်ကုန်ဘိသနည်း။ လာသေသန္တိယာ
 ဝိ-စမ္ပယ်သောမိန်းမ၏လည်း။ သန္တိကေ-အဝံ၌။ လာသေသန္တိနာမ-စမ္ပယ်
 ကုန်ဘိသနည်း။ အဗ္ဗပဒေဝိ-ရှစ်ကွက်ရေးချစ်တကျစ်၌လည်း။ ဇုတံ-အန်ကို။
 ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိသနည်း။ ဒသပဒေဝိ-ဆယ်ကွက်ရေးချစ်တ
 ကျစ်၌လည်း။ ဇုတံ-အန်ကို။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိသနည်း။
 အကာသေဝိ-ကောင်းကင်၌လည်း။ ဇုတံ-အန်ကို။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-
 ကစားကုန်ဘိသနည်း။ ပရိဟာရပထေဝိ-ပြွက်ဆိတ်ကြောင်းလိုက်
 သမုတ်ထိုက်သောရှောင်လွှဲအပ်သော ခရီး၌လည်း။ ပရိဟာရန္တာ-ရှောင်
 လွှဲအပ်သောခရီးကိုရှောင်လွှဲ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစား
 ကုန်ဘိသနည်း။ သန္တိကာယာဝိ-အနီးအပါး ဇုတံကို စက်သော အား
 ဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိသနည်း။ ခထိကာယာဝိ-အန်
 ပျဉ်ချပ်မှာအန်စာဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိသနည်း။ စာဒိကာ
 ယာဝိ-တုတ်ရှည်နှင့်တုတ်တိုကိုခေါက်သဖြင့်ကျည်းသားတောက်ဟုသမုတ်
 အပ်သောကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိသနည်း။ သ
 လာကဟတ္ထေနဝိ-ဝါးခြမ်းစိတ်လက်ရိုက်နှက်ခတ်ပုတ်သဖြင့်အရုပ်ထင်စေ
 ခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိသနည်း။ အက္ခေနဝိ-ဂုံညင်း
 ထိုးခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိသနည်း။ ပင်္ဂစိဇေနဝိ-
 ထန်းရွက်ဘက်ထုပ်ပစ်ပိမှတ်သဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိ
 သနည်း။ ဝက်ဇကနဝိ-ထွန်ငယ်ဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိ
 သနည်း။ မောက္ခဗိကာယာဝိ-ဂျမ်းထိုးခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစား
 ကုန်ဘိသနည်း။ ဗိဂိုလကေနဝိ-ထန်းရွက်စကြာဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-
 ကစားကုန်ဘိသနည်း။ ပတ္တာဠကေနဝိ-ဘက်ခွက်ဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ
 ကစားကုန်ဘိသနည်း။ ရထကေနဝိ-ရထားငယ်ဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-
 ကစားကုန်ဘိသနည်း။ ဓနုကေနဝိ-လေးငယ်ဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-က
 စားကုန်ဘိသနည်း။ အက္ခရိကာယာဝိ-ကြောကောင်းကင်ထက်အက္ခရာကိုထိ
 သောကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိယန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိသနည်း။ မုနေထိ

ကာယဝိ-စိတံပုဒ်၌ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိဿန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိသနည်း။ ယထာဝဇ္ဇေနဝိ-ကန်းယောင်ကုန်းယောင်ကွယောင်မူသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ကိဋ္ဌိဿန္တိနာမ-ကစားကုန်ဘိသနည်း။ ဟတ္ထိသ္မိဝိ-ဆင်ကြန်အတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခိဿန္တိနာမ-သင်ကုန်ဘိသနည်း။ အဿသ္မိဝိ-မြင်းကြန်အတတ်ကိုလည်း။ သက္ခိဿန္တိနာမ-သင်ကုန်ဘိသနည်း။ ရထသ္မိဝိ-ရထားအတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခိဿန္တိနာမ-သင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဓနုသ္မိဝိ-လေးအတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခိဿန္တိနာမ-သင်ကုန်ဘိသနည်း။ ထရသ္မိဝိ-သန်လျက် အတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခိဿန္တိနာမ-သင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဟတ္ထိဿဝိ-ဆင်၏လည်း။ ပရတော-ရှေ့၌။ ဓာဝိဿန္တိနာမ-ပြေးကုန်ဘိသနည်း။ အဿဿဝိ-မြင်း၏လည်း။ ပရတော-ရှေး၌။ ဓာဝိဿန္တိနာမ-ပြေးကုန်ဘိသနည်း။ ရထဿဝိ-ရထား၏လည်း။ ပရတော-ရှေး၌။ ဓာဝိဿန္တိနာမ-ပြေးသွားကုန်ဘိသနည်း။ အာခါဝိဿန္တိနာမ-ရှေးရှုပြေးလာကုန်ဘိသနည်း။ ဥဿေဋ္ဌဿန္တိနာမ-ချန်ထွားအားထုတ်သတ်ပုတ်ဟန်ကိုလည်းပြုကုန်ဘိသနည်း။ အာပေါဋ္ဌဿန္တိနာမ-လက်ပန်းပေါက်လည်းခတ်ကုန်ဘိသနည်း။ နိဗ္ဗုန္တိဿန္တိနာမ-လက်ပန်းလည်းလုံးကုန်ဘိသနည်း။ မုဗ္ဗိတိဝိ-လက်ထီးတို့ဖြင့်လည်း။ ယုန္တိဿန္တိနာမ-ထိုးကုန်ဘိသနည်း။ ရက်မဇ္ဈေဝိ-ကရာပွဲသဘင်၏အလယ်၌လည်း။ သံဃာဝိ-ဒုက္ခကို။ ပတ္တရိတွာဖြန့်ခင်း၍။ နက္ခကိ-ကခြေသည်မကို။ တဂိနိ-နှမ။ ဣဝ-ဤဖြန့်ခင်းသောဒုက္ခကို။ နက္ခသု-ကလေး။ ဣတိဝေ-ဤသို့။ ဝက္ခန္တိနာမ-ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ နုဗ္ဗာဒိကံဝိ-နဖူးတို့ခြင်းကိုလည်း။ ဒဿန္တိနာမ-ပေးကုန်သနည်း။ ဝိဝိခံ-အထူးထူးအပြားပြားများသော။ အနာစာရိဝိ-မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကို လည်း။ အာစရိဿန္တိနာမ-ကျင့်ကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝံ-ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပဗန္ဓာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယံ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ (ပ)။ ဝိဂရဟိတွာ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ ဓမ္မိကထံ-တရားစကားကို။ ကတွာ-ပြောဟောသည်ကိုပြုတော်မူ၍။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေ-သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်တို့ကို။ အာမန္တေထိ-မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအာမန္တေထိ-အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ သာရိပုတ္တ-သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန်တို့။ တုမှေ-သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ-သွားကြလေကုန်။ ကိဗ္ဗာဂိရိ-ကိဗ္ဗာဂိရိဖုဒ်ပုဒ်သို့။ ဂစ္ဆာ-သွားကုန်၍။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာနံ-အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား။ ကိဗ္ဗာဂိရိသ္မာ-ကိဗ္ဗာဂိရိဖုဒ်ပုဒ်မှ။ ပဗ္ဗာဇိနိပကမ္မံ-နှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို။ ကရောထ-ပြုကြလေကုန်။ ဇေတ-

ထိုအသမ္ဘိပုနုဗ္ဗသုကတို့သည်။ တုမှာကံ- သင်တို့၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ- အတူ
နေတပည့်တို့တည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ အာမန္တေထိ- မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ- မြတ်
စွာဘုရား။ ကာသံ- အဘယ်သို့လျှင်။ မယံ- အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အသမ္ဘိပုနုဗ္ဗသု
ကာနံ- အသမ္ဘိပုနုဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့အား။ ကိဇ္ဇာ
ဂိရိသ္မာ- ကိဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်မှာ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ- နှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို။ ကရောမ-
ပြုရကုန်အံ့နည်း။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ စယော- ကြမ်းတန်းကုန်၏။
ဖရုသာ- ကြမ်းကြုတ်ကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- လျှောက်ကုန်၏။
သာရိပုတ္တာ- သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန်တို့။ တေနဟိ- ထိုသို့တပြီးကာ။
တုမှေ- သင်တို့သည်။ ဗဟုကေဟိ- များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့နှင့်။
သဒ္ဓိ- တကွ။ ဂစ္ဆထ- သွားကြကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။
တန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံသာရ- ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေ- ဤသို့လျှင်။
သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာ- သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ တဂဝတော-
မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စသောသို- ဝန်ခံကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဧဝဗ္ဗပနု-
ဤသို့လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ- ပြုအပ်၏။ ကိံကာတဗ္ဗံ- အဘယ်သို့ပြုအပ်သနည်း။
ပဌမံ- ရှေးဦးစွာ။ အသမ္ဘိပုနုဗ္ဗသုကာ- အသမ္ဘိပုနုဗ္ဗသုကာ အမည်ရှိကုန်
သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ စောဒေတဗ္ဗာ- စောဒနာအပ်ကုန်၏။ စောဒေတွာ-
စောဒနာကုန်ပြီး၍။ သာရေတဗ္ဗာ- အောက်မေ့စေအပ်ကုန်၏။ သာရေတွာ-
အောက်မေ့စေကုန်ပြီး၍။ အာပတ္တိံ- အာပတ်သို့။ ရောပေတဗ္ဗာ- တင်အပ်
ကုန်၏။ အာပတ္တိံ- အာပတ်သို့။ ရောပေတွာ- တင်၍။ ဗျုတ္တေန- လိမ္မာသော။
ပဋိဗလေန- စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ- ရဟန်းသည်။ သံစော- သံစာကို။
ဥာပေတဗ္ဗော- သိစေအပ်၏။ ကိံဥာပေတဗ္ဗော- အဘယ်သို့ သိစေအပ်
သနည်း။ တန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ သံစော- သံစာသည်။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။
ဝစနံ- စကားကို။ သုဏာတု- နာတော်မူလော။ အသမ္ဘိပုနုဗ္ဗသုကာ- အသမ္ဘိ
ပုနုဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။ ဣမေဘိက္ခု- ဤရဟန်းတို့သည်။ ကုလဒုသကာ။
ဒါယကာတို့၏။ သဒ္ဓါတရားကို ပျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ပါပသမာစာရာ-
ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိကုန်၏။ ဣမေသံ- ဤရဟန်းတို့၏။ ပါပကာ- ယုတ်မာ
ကုန်သော။ သမာစရာ- အကျင့်တို့ကို။ ဒိဿန္တိစေဝ- မြင်လည်းမြင်အပ်
ကုန်၏။ သုယုန္တိစ- ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ ဣမေဟိ- ဤရဟန်းတို့သည်။
ဒုဠာနိ- ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ကုဏာနိစ- ဒါယကာတို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိ
စေဝ- မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ- ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။
သံစာသ- သံစာအား။ ပတ္တကဏ္ဍိ- လျှောက်ပတ်ဝေအခါရှိသောအကံ သည်

ယဒိဝိယာ-အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဇဝံသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃော
သံဃာသည်။ အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာနံ-အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။
ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား။ ကီဇာဂိရိသ္မာ-ကီဇာဂိရိဇနုပုဒ်၌။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ-
နှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို။ အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကေဟိ-အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာအမည်ရှိ
ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့သည်။ ကီဇာဂိရိသ္မိ- ကီဇာဂိရိဇနုပုဒ်၌။
နဝတ္ထဗ္ဗံ- မနေအပ်။ ဣတိ-ဤသို့။ ကရေယျ-ပြုရ၏။ သော-ဤသည်ကား။
ဥတ္ထိ-ထိစေခြင်းတည်း။ ။ ဘန္တေ-အရှင်တုရားတို့။ သံဃော-သံဃာသည်။
မေ-အကျွန်ုပ်၏။ စဝနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော်မူလော့။ အဿဇိပုနုဗ္ဗ
သုကာ- အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။ ဣမေဘိက္ခု- ဤရဟန်း
တို့သည်။ ကုလဒုသက- ဒါယကာတို့၏သဒ္ဓါဝရားကိုပျက်ဆီးတတ်ကုန်
၏။ ပါပသမာစာရာ-ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိကုန်၏။ ဣမေသံ- ဤရဟန်းတို့
၏။ ပါပကာ-ယုတ်မာကုန်သော။ သမာစာရာ-အကျင့်တို့ကို။ ဒဿန္တိစေဝ-
မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ-ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ ဣမေဟိ-
ဤရဟန်းတို့သည်။ ဒုတ္တနိ-ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ကုဏာနိစ- ဒါယကာတို့
ကိုလည်းဒိဿန္တိစေဝ-မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ- ကြားလည်း
ကြားအပ်ကုန်၏။ သံဃော-သံဃာသည်။ အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာနံ- အဿဇိပု
နုဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား။ ကီဇာဂိရိသ္မာ- ကီဇာ
ဂိရိဇနုပုဒ်၌။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ-နှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို။ အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကေဟိ-
အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာ အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်။ ကီဇာ
ဂိရိသ္မိ-ကီဇာဂိရိဇနုပုဒ်၌။ နဝတ္ထဗ္ဗံ-မနေအပ်။ ဣတိ-ဤသို့။ ကရေဟိ-ပြု၏။
ယဿအာယသ္မတော-အကြင်အရှင်သည်။ အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာနံ-အဿဇိ
ပုနုဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့ကို။ ကီဇာဂိရိသ္မာ-ကီဇာ
ဂိရိဇနုပုဒ်၌။ ပဗ္ဗာဇနိယဿကမ္မဿ- နှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို။ အဿဇိပုနုဗ္ဗ
သုကေဟိ- အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာ အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်း
တို့သည်။ ကီဇာဂိရိသ္မိ-ကီဇာဂိရိဇနုပုဒ်၌။ နဝတ္ထဗ္ဗံ- မနေအပ်။ ဣတိ-
ဤသို့။ ကရေဟိ- ပြုခြင်းကို။ ခမတိ- နှစ်သက်အပ်၏။ သော- ထိုအရှင်
သည်။ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ-အကြင်
အရှင်သည်။ နန္ဒမတိ- မနှစ်သက်အပ်။ သော- ထိုအရှင်သည်။ ဘာ
သေယျ-ဆိုရာ၏။ ဒုတိယမ္ဘိ- နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဇေမတ္ထံ-ဤအနက်
ကို။ ဒဝဒါမိ-ဆို၏။ (ပ)။ တတိယမ္ဘိ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဇေမတ္ထံ-
ဤအနက်ကို။ ဝဒါမိ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်တုရားတို့။ သံဃော-သံဃာသည်။

မေ-အက္ခရ်၏။ဝစနံ-စကားကို။သုကာတု-နာတော်မူလော့။(ပ)။ သေဝ-
ထိုအရှင်သည်။တာသေယျ-ဆိုရာ၏။ ။သံစောန-သံဃာသည်။အဿဇိ
ပုနဗ္ဗသုကာနံ-အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ အမည်ရှိ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့
အား။ကီဇာဂိရိသ္မာ-ကီဇာဂိရိဇနပုန်မှ။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ-ရှင်ထုတ်ခြင်းအမှု
ကို။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေဟိ-အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု
ဟိ-ရဟန်းတို့သည်။ ကီဇာဂိရိသ္မိ-ကီဇာဂိရိဇနပုန်၌။ နဝတ္ထဗ္ဗံ-မနေအပ်။
ဣတိ-ဤသို့။ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ။ သံဃဿ-သံဃာသည်။ ယထာ-အကြင်
ကြောင့်။ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။တသ္မာ-ထိုကြောင့်။ တုဏှိ-ဆိတ်တံဆိနေ
သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏။ဧဝံ-ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဧတံ-ဤနှစ်သက်
သည်။ဤအဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ-မှတ်ရ၏။ဣတိ-ဤသို့။ ဥပပေတဗ္ဗော-သိစေ
အပ်၏။ဣတိ-ဤသို့။ကာတဗ္ဗံ-ပြုအပ်၏။” ။အထခေါ-ထိုအခါ၌။သာရိပုတ္တ
မောဂ္ဂဿနပ္ပရခေါ-သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဿနအမှူးရှိသော။ဘိက္ခုသံစောာ-
ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ကီဇာဂိရိ-ကီဇာဂိရိဇနပုန်၌။ ဂစ္ဆာ-သွားကုန်၍။
အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေဟိ-အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ-
ရဟန်းတို့သည်။ကီဇာဂိရိသ္မိ-ကီဇာဂိရိဇနပုန်၌။နဝတ္ထဗ္ဗံ-မနေအပ်-ဣတိ-
ဤသို့။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာနံ-အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။ဘိက္ခုနံ
ရဟန်းတို့အား။ကီဇာဂိရိသ္မာ-ကီဇာဂိရိဇနပုန်မှ။ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ။ ရှင်ထုတ်
ခြင်း အမှုကို။အကာထိ-ပြု၏။တေ-ထိုအဿဇိပုနဗ္ဗသုကာရဟန်းတို့သည်။သံ
စောန-သံဃာ သည်။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မကာတာ-ပဗ္ဗာဇနိယကံကိုပြုအပ် ကုန်
သည်ဖြစ်၍။သမ္မာ-ကောင်းစွာ။နဝတ္ထန္တိ-မကျင့်ကုန်။လောမံ-မာန်တည်းဟူ
သောအမွေးကို။နပါတေန္တိ-မချကုန်။နေတ္တဘရံ-ကံမှထွက်မြောက်ကြောင်း
ဖြစ်သောအကျင့်ကို။နဝတ္ထန္တိ-မကျင့်ကုန်။ဘိက္ခု-ကံပြုသောရဟန်းတို့ကို။
နခမာပေန္တိ- သည်းမခံစေကုန်။အက္ကောသန္တိ-ဆဲရေးကုန်၏။ပရိဘာဗန္တိ-
ရှေ့တံကုန်၏။ဆန္ဒဂါမိတာ-ဆန္ဒဂတိသို့လိုက်သည်၏အဖြစ်သို့လည်း
ကောင်း။ ဒေါသဂါမိတာ- ဒေါသဂတိသို့လိုက်သည်၏အဖြစ်သို့ လည်း
ကောင်း။ မောဟဂါမိတာ-မောဟဂတိသို့လိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်း
ကောင်း။ ဘယဂါမိတာ- ဘယဂတိသို့ လိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့ လည်း
ကောင်း။ ပါပေန္တိ-ရောက်စေကုန်၏။ ပက္ကမန္တိဝိ- အရပ်တပါးသို့လည်း
ဖဲသွားကုန်၏။ ဝိဗ္ဗမန္တိဝိ-လူလည်းထွက်ကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်
ရဟန်းတို့သည်။အဗြိတ္တာ-အသိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။
ဥဏ္ဏယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖဲ့့ကြံသော

ကုလဒုသက-ထိက္ခာပုန်

စကားကိုဆိုကုန်၏။ ကိဉ္ဇဏ္ဍယုန္တိ - အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ ကုန်သနည်း။ ကိဉ္ဇိ
ယုန္တိ - အဘယ်သို့ရှုတ်ချကုန်သနည်း။ ကိဉ္ဇိပါစေန္တိ - အဘယ်သို့ဖရဲဖရဲကြ
သောစကားကိုဆိုကုန်သနည်း။ ကဏ္ဍိယိ - အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အသဒိ
ပုနဗ္ဗသုကာ - အသဒိပုနဗ္ဗသုကာအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု - ရဟန်းတို့သည်။
သံစောန - သံဃာသည်။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မကတာ - ပဗ္ဗာဇနိယကံကိုပြုအပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာ - ကောင်းစွာ။ နဝတ္တိဿန္တိနာမ - မကျင့်ကုန်ဘိသနည်း။
လောမိ - မာန်တည်းဟူသော အမွှေးကို။ နပါတေဿန္တိနာမ - မချကုန်ဘိသ
နည်း။ နေတ္တာရံ - ကံမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်ကို။ နဝတ္တိ
ဿန္တိနာမ - မကျင့်ကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခု - ကံပြုသောရဟန်းတို့ကို။ နမော
ပေဿန္တိနာမ - သည်းမခံစေကုန်ဘိသနည်း။ အက္ကောသိဿန္တိနာမ - ဆဲရေး
ကုန်ဘိသနည်း။ ပရိဘာသိဿန္တိနာမ - ရေရွက်ကုန်ဘိသနည်း။ ဆန္ဒဂါမိတာ
ဂတိသို့လိုက်သည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ဒေါသဂါမိတာ - ဒေါသ
ဂတိသို့လိုက်သည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ မောဟဂါမိတာ - မောဟဂတိ
သို့လိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း ။ တယဂါမိတာ - တယာ ဂတိသို့
လိုက်သည်၏အဖြစ်တို့သို့လည်းကောင်း။ ပါပေဿန္တိနာမ - ရောက်စေကုန်
ဘိသနည်း။ ပက္ကမိဿန္တိ ဝိနာမ - အရပ်တပါးသို့လည်းဖဲသွားကုန်ဘိသနည်း။
ဝိမ္မိဿန္တိ ဝိနာမ - လူလည်းထွက်ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ - ဤသို့။ ဥဏ္ဏယုန္တိ
ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ - ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ - ဖရဲဖရဲကြသောစကားကိုဆို
ကုန်၏။ အထခေါ - ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု - ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ တဂတော
မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေမတ္ထံ - ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ - ကြားလျှော်
ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့။ အသဒိပုနဗ္ဗသုကာ - အသဒိပုနဗ္ဗသုကာ
အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု - ရဟန်းတို့သည်။ သံစောန - သံဃာသည်။ ပဗ္ဗာဇ
နိယကမ္မကတာ - ပဗ္ဗာဇနိယကံကိုပြုအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာ - ကောင်းစွာ။
နဝတ္တိန္တိ - မကျင့်ကုန်။ (ပ)။ ဝိမ္မိန္တိ - လူလည်းထွက်ကုန်၏။ ဣတိ - ဤသို့။
ကိရ - အဆင့်စကား ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ - မှန်သလော။ ဣတိ - ဤသို့။ ပဋိ
ပုတ္တိ - မေးတော်မူ၏။ တဂဝါ - မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ - မှန်ပါ၏။ ဣတိ - ဤ
သို့။ အဝေါရံ - လျှောက်ကုန်၏။ တဂဝါ - ထူးတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ - ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပနု - ဤသို့
လျှင်။ ဣမံထိက္ခာပဒံ - ဤထိက္ခာပုန်ကို။ ဥန္တိသေယျာထစ - ပြုလည်းပြုကြကုန်
လော။ ကိဉ္ဇိသေယျာထ - အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဘိက္ခုပနဝ - ရဟန်း
သည်သာလျှင်။ အညတရံ - မထင်ရှားသော။ ဂါမိဝါ - ရွာကိုလည်းကောင်း။ နိဂ

မံဝါ-နိဂုံး-ကံလည်းကောင်း။ ဥပနိဿယ-အဖို့ပြု၍။ ကုလဇူသကော-ဒါယကာ
 တို့၏သဒ္ဓါတရားကိုပျက်ဆီးသည်ဖြစ်၍။ ပါပသမာစာရော- ယုတ်မာသော
 အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေတိ-နေ၏။ တဿခေါ-ထိုရဟန်း၏သာလျှင်။
 ပါပကာ-ယုတ်မာကုန်သော။ ယမာစာရော-အကျင့်တို့ကို။ ဒိဿန္တိစေတ-
 မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ-ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ တေန
 ဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ ဒုဋ္ဌာနိ-ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ကုလာနိစ-
 ဒါယကာတို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိစေတ-မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ-
 ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ-တပါး
 ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်
 ရာ၏။ ကိ-အဘယ်သို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာသနည်း။
 အာယသ္မာခေါ-အရှင်သည်သာလျှင်။ ကုလဇူသကော-ဒါယကာတို့၏သဒ္ဓါ
 တရားကိုပျက်ဆီး တတ်၏။ ပါပသမာစာရော- ယုတ်မာသော အကျင့် ရှိ၏။
 အာယသ္မာတောခေါ-အရှင်၏သာလျှင်။ ပါပကာ-ယုတ်မာကုန်သော။ သမာ
 စာရော-အကျင့်တို့ကို။ ဒိဿန္တိ စေတ-မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ-
 ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ အာယသ္မတာ- အရှင်သည်။ ဒုဋ္ဌာနိ-ပျက်ဆီး
 အပ်ကုန်သော။ ကုလာနိစ-ဒါယကာတို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိ စေတ-မြင်လည်း
 မြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ- ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏။ အာယသ္မာ-
 အရှင်သည်။ ဣမမှာအာဝါသာ-ဤကျောင်းမှ။ ပက္ကမထု-ဖဲလော။ တေ-သင်
 အား။ ဣဓဤကျောင်း၌။ ဝါသေန-နေသဖြင့်။ အလံ-အကျိုးမရှိ။ ဣတိဧဝံ-ဤသို့
 ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝဉ္စ-ဤသို့လျှင်။ သောဘိက္ခု-
 ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်။ ဝဗ္ဗမာနော-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။
 တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဝဒေယျ-ဆိုငြားအံ့။ ကိ-ဝဒေယျ-
 အဘယ်သို့ဆိုရအံ့နည်း။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဆန္ဒဂါမိနောပ-ဆန္ဒာ
 ဂတိသို့လည်းလိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဒေါသဂါမိနောစ-
 ဒေါသာဂတိသို့လည်းလိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ မောဟဂါမိ
 နောစ-မောဟဂတိသို့လည်းလိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဘယဂါ
 မိနောစ-ဘယဂတိသို့လည်းလိုက်ကုန်၏။ တာဒိထိကာယ-ထိုသို့သဘော
 ရှိသော။ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ကြောင့်။ ဧကစ္စံ-အချို့သောရဟန်းကို။
 ပဗ္ဗာဇေန္တိ-နှင်ထုတ်ကုန်၏။ ဧကစ္စံ-အချို့သောရဟန်းကို။ နပဗ္ဗာဇေန္တိ-
 မနှင်ထုတ်ကုန်။ ဣတိဧဝံ-ဤသို့။ ဝဒေယျ-ဆိုငြားအံ့။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်း
 ကို။ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းသည်။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-

ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ-အဘယ်သို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ
သနည်း။ အာယသ္မာ-အရှင်သည်။ ဇေဝံ-ဤသို့။ မာအဝစ-မဆိုလင့်။ ဘိက္ခု-
ရဟန်းတို့သည်။ နစဆန္ဒဂါမိနော-ဆန္ဒဂတိသို့လည်းမလိုက်ကုန်။ ဘိက္ခု-
ရဟန်းတို့သည်။ နစဒေါသဂါမိနော-ဒေါသာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကုန်။
ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ နစမောဟဂါမိနော-မောဟဂတိသို့လည်းမလိုက်
ကုန်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ နစဘယဂါမိနော-ဘယဂတိသို့လည်း
မလိုက်ကုန်။ အာယသ္မာခေါ-အရှင်သည်သာလျှင်။ ကုလဒုသကော-ဒါယကာ
တို့၏ သဒ္ဓါတရားကိုပျက်ဆီးတတ်၏။ ပါပသမာစာရော-ယုတ်မာသောအ
ကျင့်ရှိ၏။ အာယသ္မာတောခေါ-အရှင်၏သာလျှင်။ ပါပကာ-ယုတ်မာကုန်သော
သမာစာရ- အကျင့်တို့ကို။ ဒိဿန္တိစေ-မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သု
ယုန္တိစ-ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ အာယသ္မာတော-အရှင်သည်။ ဒုဠာနိ-
ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ကုလဒုသ-ဒါယကာတို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိစေ-
မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ- ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ အာ
ယသ္မာ-အရှင်သည်။ ဣမဗ္ဗာအာဝါသာ- ဤကျောင်းမှ။ ပက္ကမတု- ဖဲလော။
တေ-သင်အား။ ဣဝ-ဤကျောင်း၌။ ဝါသေန-နေသဖြင့်။ အလံ-အကျိုးမရှိ။
ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ဇေဝု-ဤသို့
လျှင်။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်။ ဝုစ္စမာနော-
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တထေဝ-ထိုအတူသာလျှင်။ ဣဗ္ဗေယျ- မြီးမြင့်
ငြားအံ့။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်။ ယာဝ
တတိယံ- သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ တဿ ဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို။ ပဋိ
နိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိမ့်သောငှါ။ သမနုဘာသိတဗ္ဗော- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်
ဆိုဆုံးမ အပ်၏။ ယာဝတတိယံ- သုံးကြိမ် တိုင်အောင်။ သမနုဘာသိ
ယမာနော- ဥတ် ကမ္မဝါစာ ဖြင့် ဆိုဆုံးမ အပ်သည် ရှိသော်။ တံ-
ထိုအယူကို။ စေပဋိ နိဿဇ္ဇေယျ- အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိ
ဇေဝံ- ဤသို့အယူကို စွန့်ခြင်းသည်။ ကုလလံ- ကောင်း၏။ နောစေပဋိ
နိဿဇ္ဇေယျ- အကယ်၍မစွန့်ငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုဇေနာ- ထိုရဟန်းအား။
သံဃာဒိသေသော- သံဃာဒိသိဘ် အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော-
အာပတ်အပေါင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-
ပြုလည်း ပြုကြကုန်လော။ ။ဘိက္ခုပနေဝ အညတရံဂါမံဝါ နိဂမံဝါတိ-
ဘိက္ခုပနေဝ အညတရံဂါမံဝါနိဂမံဝါဟူသည်ကား။ ဂါမေဝိ- ရှာသည်
လည်းကောင်း။ နိဂမေဝိ- နိဂုံးသည်လည်းကောင်း။ နဂရံဝိ- မြို့သည်လည်း

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ

ကောင်း။ ဂါမောစေတ-ရွာလည်းမည်၏။ နိဂမောစ-နိဂုံးလည်းမည်၏။ ဥပ
 နိဿယာယဝိဟရတိတိ-ဥပနိဿယာယဝိဟရတိဟူသည်ကား။ တတ္ထ-ထိုရွာ
 နိဂုံးမြို့၌။ ပဗ္ဗိဗဒ္ဓါ-စပ်ကုန်သော။ ဝိဝရေဏ္ဍပါတသေသာသနာနိကာယပစ္စယံဘေ
 သဇ္ဇပရိက္ခာရာ-သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသို့နာ၏ အထောက်အပံ့အသက်၏
 အရိအတားဖြစ်သော ဆေးရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ကုလံနာမ-
 ကုလံမည်သည်ကား။ ကုလ္လာနိ-အမျိုးတို့သည်။ ခတ္တိယကုလံ-မင်းမျိုးလည်း
 ကောင်း။ ဗြာဟ္မဏကုလံ-ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလည်းကောင်း။ ဝေဿကုလံ-
 ကုန်သည်မျိုးလည်းကောင်း။ သုဒ္ဓကုလံ-သူဆင်းရဲမျိုးလည်းကောင်း။ ဣတိ-
 ဤသို့။ စတ္တာရိ-လေးပါးတို့တည်း။ ကုလဒုသကောတိ-ကုလဒုသကော
 ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗနုဝါ-ပန်းပေး သဖြင့်လည်း ကောင်း။ ဗလေနုဝါ-
 သစ်သီးပေးသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂုဏ္ဍေနုဝါ-ကသပ်မှန်ပေးသဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ မတ္တိကာယဝါ-မြေညှက်ပေးသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒန္တကဋ္ဌေနုဝါ-
 ဒန်ပူပေးသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝေဠုယာဝါ-ဝါးပေးသဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဝေဇ္ဇိကာယဝါ-ဆေးကုသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇုဗ်ပေသနိယေနုဝါ-မြင်း
 ခေါင်းဖြင့်အစေအပါးခံ၍သွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကုလ္လာနိ-အမျိုးတို့ကို။
 ဒုသေတိ-ပျက်ဆီး၏။ ပါပသမာစာရောနာမ-ပါပသမာစာရမည်သည်ကား။
 မာဏာဝစ္ဆံ-ပန်းပင်ငယ်ကို။ ရောပေတိရိ-မိမိလည်းစိုက်ပျိုး၏။ ရောပါပေ
 တိရိ-သူတပါးကိုလည်းစိုက်ပျိုးစေ၏။ သိဇ္ဇတိရိ-မိမိလည်းရေသွန်းလောင်း
 ၏။ သိဇ္ဇာပေတိရိ-သူတပါးကိုလည်း ရေသွန်းလောင်းစေ၏။ ဩပိနာတိရိ-
 မိမိလည်းဆွတ်၏။ ဩပိနာပေတိရိ-သူတပါးကိုလည်းဆွတ်စေ၏။ ဂန္တေတိရိ
 မိမိလည်းသိကုံး၏။ ဂန္တာပေတိရိ-သူတပါးကိုလည်းသိကုံးစေ၏။ ဒိဿန္တိ စေ
 ဝသုယုန္တိ စာတိ-ဒိဿန္တိ စေဝသုယုန္တိ စဟူသည်ကား။ ယေ-အံ့ကြင်ရဟန်း
 တို့သည်။ သမ္ဗုခါ-မျက်မှောက်ဖြစ်ကုန်၏။ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပဿန္တိ-
 မြင်ကုန်၏။ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ တိရောက္ခာ-မျက်ကွယ်ဖြစ်ကုန်၏။
 တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်။ သုဏန္တိ-ကြားကုန်၏။ ကုလ္လာနိစတေနုဋ္ဌာနိတိ-
 ကုလ္လာနိစတေနုဋ္ဌာနိဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ သဒ္ဓါ-ယုံကြည်ကုန်သည်။
 ဟုတ္တာ-ဖြစ်ကုန်၍။ တံဘိက္ခာ-ထိုရဟန်းကို။ အာဂမ္မ-စွဲ၍။ အသဒ္ဓါ-မယုံကြည်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ပဿန္နာ-ကြည်ညိုကုန်သည်။ ဟုတ္တာ-ဖြစ်
 ကုန်၍။ အပ္ပသန္နာ-မကြည်ညိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိဿန္တိ စေဝသု
 ယုန္တိ စာတိ-ဒိဿန္တိ စေဝသုယုန္တိ စဟူသည်ကား။ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့
 သည်။ သမ္ဗုခါ-မျက်မှောက်ဖြစ်ကုန်၏။ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝဿန္တိ-

မြင်ကုန်၏။ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ တိရောက္ခာ-ပျက်ကွယ်ဖြစ်ကုန်၏။
 တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်။ သုဏန္ဒိ-ကြားကုန်၏။ သောဘိက္ခုဟိ-သောဘိက္ခု
 ဟူသည်ကား။ ကုလဒူသကော-ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ပျက်ဆီးတတ်
 သော။ ယောသောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိတိ-ဘိက္ခုဟိဟူသည်
 ကား။ အညေဟိ-တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်။ ယေ-အကြင်
 ရဟန်းတို့သည်။ ပဿန္တိ-မြင်ကုန်၏။ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သုဏန္ဒိ-
 ကြားကုန်၏။ တေဟိ-ဘိမြင်ကုန်ကြားကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္တဗ္ဗော-
 ဆိုအပ်၏။ ကိ-ဝတ္တဗ္ဗော-အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း။ အာယသ္မာဂေါ-အရှင်
 သည်သာလျှင်။ ကုလဒူသကော-ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ပျက်ဆီး
 တတ်၏။ ပါပယမာစာရော-ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ၏။ အာယသ္မတောဒေါ-
 အရှင်၏သာလျှင်။ ပါပကာ-ယုတ်မာကုန်သော။ သမာစာရာ-အကျင့်တို့ကို။
 ဒိဿန္တိ စေဝ-မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိ စ-ကြားလည်းကြားအပ်
 ကုန်၏။ အာယသ္မတာ-အရှင်သည်။ ဗုဋ္ဌာနိ-ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ကုလဒူသကော
 ဒါယကာတို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိ စေဝ-မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိ စ-
 ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ အာယသ္မာ- အရှင်သည်။ ဣမဌာအာဝါသာ-
 ဤအကျောင်းမှ။ ပက္ကမတု-ဖဲလော။ တေ-သင်အား။ ဣဝ- ဤအကျောင်း၌။
 ဝါသေန-နေသဖြင့်။ အလံ-အကျိုးမရှိ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။
 ဝေဠု-ဤသို့လည်း။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိ- တပါးကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ ဝုစ္စမာနော- ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ တေဘိက္ခု-
 ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဇေ-ဤသို့။ ဝဒေယျ- ဆိုငြားအံ့။ ကိ-ဝဒေယျ- အဘယ်သို့
 ဆိုရာသနည်း။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဆန္ဒဂါမိနောစ-ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း
 လိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဒေါသဂါမိနောစ-ဒေါသာဂတိသို့
 လည်းလိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ မောဟဂါမိနောစ-မောဟဂတိ
 သို့လည်းလိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဘယဂါမိနောစ- ဘယဂတိ
 သို့လည်းလိုက်ကုန်၏။ တာဒိသိကာယ-ထိုသို့သဘောရှိသော။ အာပတ္တိယာ-
 အာပတ်ကြောင့်။ ဧကစ္စံ-အချို့သောရဟန်းကို။ နပဗ္ဗာဇေန္တိ- နှင်ထုတ်ကုန်၏။
 ဧကစ္စံ-အချို့သောရဟန်းကို။ နပဗ္ဗာဇေန္တိ-မနှင်ထုတ်ကုန်။ ဣတိဇေ- ဤသို့။
 ဝဒေယျ- ဆိုငြားအံ့။ သောဘိက္ခုဟိ- သောဘိက္ခုဟူသည်ကား။ ကမ္မက
 တော-ကံပြုအပ်သော။ ယောသောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိတိ
 ဘိက္ခုဟိဟူသည့်ကား။ အညေဟိ- တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့
 သည်။ ယေ- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဿန္တိ- မြင်ကုန်၏။ ယေ-အကြင်

ရဟန်းတို့သည်။ သုဏန္ဒိ- ကြားကုန်၏။ တေဟိ- ထိုမြင်ကုန်ကြားကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္တဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ ကိဝတ္တဗ္ဗော- အဘယ်သို့ဆိုအပ်
 သနည်း။ အာယသ္မာ- အရှင်သည်။ ဇေဝံ- ဤသို့။ မာအပဝ- မဆိုလင့်။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်။ နစဆန္ဒဂါမိနော- ဆန္ဒဂတိသို့လည်းမလိုက်ဟုန်။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်။ နစဒေါသဂါမိနော- ဒေါသာဂတိသို့လည်းမလိုက်ဟုန်။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်။ နစမောဟဂါမိနော- မောဟဂတိသို့လည်းမလိုက်ဟုန်။
 ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ နစဘယဂါမိနော- ဘယဂတိသို့လည်းမလိုက်ဟုန်။
 အာယသ္မာခေါ- အရှင်သည်သာလျှင်။ ကုလဒုသကော- ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါ
 တရားကိုပျက်ဆီးတတ်၏။ ပါပမာစာရော- ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိ၏။
 အာယသ္မတေခေါ- အရှင်၏သာလျှင်။ ပါပကာ- ယုတ်မာကုန်သော။ သမာ
 စာရော- အကျင့်တို့ကို။ ဒိဿန္တိစေဝ- မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ-
 ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ အာယသ္မတာ- အရှင်သည်။ ဒုဗ္ဗာနိ- ပျက်ဆီး
 အပ်ကုန်သော။ ကုလဒိစ- ဒါယကာတို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိစေဝ- မြင်လည်း
 မြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ- ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ အာယသ္မာ-
 အရှင်သည်။ ဣမဌာအာဝါသာ- ဤကျောင်းမှ။ ပက္ကမတု- ဖဲလော။ တေ-
 သင်အား။ ဣစ- ဤကျောင်း၌။ ဝါသေန- နေသဖြင့်။ အလံ- အကျိုးမရှိ။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယဋ္ဌိ- နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော-
 ဆိုအပ်၏(ပ)။ တတိယဋ္ဌိ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏(ပ)။
 သံစေပဋိနိဿန္တတိ- အကယ်၍စွန့်ငြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိဇေတံ- ဤသို့စွန့်ခြင်း
 သည်။ ကုသလံ- ကောင်း၏။ နောစေပဋိနိဿန္တတိ- အကယ်၍မစွန့်ငြားအံ့။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ သုတ္တာ- မြင်ကုန်ကြားကုန်၏။ နဝဒန္တိ- မဆိုကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ သံစာမဏ္ဍိဝိ- သံစာ၏အလယ်သို့လည်း။
 အာကမ္မိတွာ- ဆွဲငင်၍။ ဝတ္တဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ ကိဝတ္တဗ္ဗော- အဘယ်သို့ဆို
 သနည်း။ အာယသ္မာ- အရှင်သည်။ ဇေဝံ- ဤသို့။ မာအပဝ- မဆိုလင့်။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်။ နစဆန္ဒဂါမိနော- ဆန္ဒဂတိသို့လည်းမလိုက်ဟုန်။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်။ နစဒေါသဂါမိနော- ဒေါသာဂတိသို့လည်း မလိုက်ဟုန်။
 ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ နစမောဟဂါမိနော- မောဟဂတိသို့လည်းမလိုက်
 ဟုန်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ နစဘယဂါမိနော- ဘယဂတိသို့လည်း
 မလိုက်ဟုန်။ အာယသ္မာခေါ- အရှင်သည်သာလျှင်။ ကုလဒုသကော- ဒါယကာ

တို့၏သဒ္ဓါတရားကိုပျက်ဆီးတတ်၏။ ပါပသမာစာရော- ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ၏။ အာယသ္မတောခေါ- အရှင်၏သာလျှင်။ ပါပကာ- ယုတ်မာကုန် သော။ သမာစာရာ- အကျင့်တို့ကို။ ဒိဿန္တိစေ- မြင်လည်းမြင်အပ်ကု၏။ သ ယုန္တိစ- ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ အာယသ္မတာ- အရှင်သည်။ ဒုဗ္ဗာနိ- ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ကုလာနိစ- ဒါယကာတို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိစေ- မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သယုန္တိစ- ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ အာယ သ္မာ- အရှင်သည်။ ဣမဒ္ဓာအာဝါသာ- ဤကျောင်းမှ၊ ပက္ကမတု- ဖွဲ့လော၊ တေ- သင်အား။ ဣမ- ဤကျောင်း၌။ ဝါသေန- နေသဖြင့်။ အလံ- အကျိုးမရှိ။ ဣတိ- ဤသို့။ ဣတ္ထဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယမ္ဘိ- နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ တတိယမ္ဘိ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ သစေပဋိနိဿန္တတိ- အကယ်၍စွန့်ငြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိတေ- ဤသို့စွန့်ခြင်း သည်။ ကုသလံ- ကောင်း၏။ နောစေပဋိနိဿန္တတိ- အကယ်၍မစွန့်ငြားအံ့။ ဒုက္ကဒုဿ- ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ သမနုဘာသိ တဗ္ဗော- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဉ္စပန- ဤသို့ လျှင်။ သမနုဘာသိတဗ္ဗော- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ကိံသမနု ဘာသိတဗ္ဗော- အဘယ်သို့ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ် သနည်း။ ဗျက္ကေန- လိမ်မာသော။ ပဋိဗလေန- စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ- ရဟန်း သည်။ သံစောာ- သံစောာကို။ ဉာပေတဗ္ဗော- သိစေအပ်၏။ ကိံဉာပေတဗ္ဗော- အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်း။ ဘန္တေ- အရှင်တရားတို့။ သံစောာ- သံစောာ သည်။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ- စကားကို။ သုဏာတု- နာတော်မူလော။ ဣတ္ထ န္နာမော- ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု- ဤရဟန်းသည်။ သံစောန- သံစော သည်။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မကတော- ပဗ္ဗာဇနိယကံကိုပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ ဆန္ဒဂါမိတာ- ဆန္ဒဂတိသို့လိုက်သည်၏အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း။ ဒေါသဂါမိတာ- ဒေါသဂတိသို့လိုက်သည်၏အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း။ မောဟဂါမိတာ- မောဟဂတိသို့လိုက်သည်၏သို့လည်း ကောင်း။ ဘယဂါမိတာ- ဘယဂတိသို့လိုက်သည်၏အဖြစ်သို့လည်း ကောင်း။ ပါပေတိ- ရောက်စေ၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ တံဝတ္ထု- ထိုအယူကို။ နပဋိနိဿန္တတိ- မစွန့်။ သံစာဿ- သံစာအား။ ပတ္တကလ္လံ- လျှောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိထိယာ- အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဝေံသတိ- ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံစောာ- သံစောာသည်။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအ

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိကော်-နိဿယ။

မဉ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို၊ တဿဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ-
 စွန့်စိပ်သောဌာ၊ သမနုဘာသေယျ- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမရာ၏။
 သေ- ဤသည်ကား၊ ဥတ္တိ- ထိစေခြင်းတည်း။ ။ ဘန္တေ- အရှင်တုရားတို့။
 သံစော- သံဃာသည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဝစနံ- စကားကို၊ သုဏာတု-
 နာတော်မူလော၊ ဣတ္ထန္ဒာမော- ဤအမည်ရှိသော၊ အယံဘိက္ခု- ဤရဟန်းသည်
 သံစောန- သံဃာသည်။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မကတော- ပဗ္ဗဇနိယကံကိုပြုအပ်
 သည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာဂါမိတာ- သန္ဓာဂတိသို့လိုက်သည်
 ၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဒေါသဂါမိတာ- ဒေါသာဂတိသို့လိုက်သည်၏
 အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ မောဟဂါမိတာ- မောဟဂတိသို့ လိုက်သည်၏
 အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဘယဂါမိတာ- ဘယဂတိသို့ လိုက်သည်၏
 အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း၊ ပါပေဘိ- ရောက်စေ၏။ သေဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
 သည်၊ တံဝတ္ထု- ထိုအယူကို၊ နပဋိနိဿဇ္ဇတိ- မစွန့်၊ သံစော- သံဃာသည်။
 ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို၊ တဿဝတ္ထုဿ- ထိုအယူ
 ကို၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိပ်သောဌာ၊ သမနုဘာသတိ- ဥတ်ကမ္မဝါ စာဖြင့်
 ဆိုဆုံးမ၏။ ယဿအာယသ္မတော- အကြင်အရှင်သည်၊ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-
 ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော- ရဟန်းကို၊ တဿဝတ္ထုဿ- ထိုအယူကို။
 ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိပ်သောဌာ၊ သမနုဘာသနာ- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမ
 ခြင်းကို၊ ခမတိ- နှင်သက်အပ်၏။ သေ- ထိုအရှင်သည်၊ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်
 နေသည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ- အကြင်အရှင်သည်၊ နက္ခမတိ- မနှင်သက်
 အပ်၊ သေ- ထိုအရှင်သည်၊ ဘာသေယျ- ဆိုရာ၏။ ။ ဗုတိယဓိ- နှစ်ကြိမ်
 မြောက်လည်း၊ ဇေတမတ္ထံ- ဤအနက်ကို၊ ဝဒါမိ- ဆို၏။ (ပ) တတိယဓိ- သုံးကြိမ်
 မြောက်လည်း၊ ဇေတမတ္ထံ- ဤအနက်ကို။ ဝဒါမိ- ဆို၏။ (ပ) သံစောန- သံဃာ
 သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမော- ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို၊ တဿဝတ္ထုဿ-
 ထိုအယူကို၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ- စွန့်စိပ်သောဌာ၊ သမနုဘဠော- ဥတ်ကမ္မဝါစာ
 ဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်ပြီ။ သံဃာဿ- သံဃာသည်။ ယသ္မာ- အကြင်ကြောင့်၊ ခမတိ-
 နှင်သက်အပ်၏။ တသ္မာ- ထိုကြောင့်၊ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ တပိတဗ္ဗံ-
 ဖြစ်ရာ၏။ ဇေ- ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ ဇေ- ဤနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို။
 ဓာရယာမိ- မှတ်ရ၏။ ဣတိ- ဤသို့၊ ဥပပေတဗ္ဗော- ထိစေအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 သမနုဘာသိတဗ္ဗော- ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ။ ဥတ္တိယာ- ဥတ်
 ဖြင့်၊ ဗုက္ကဋံ- ဗုက္ကဋ်အာပတ်သည်။ ပောတိ- ဖြစ်၏။ ဗ္ဗိတိ- နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။
 ကမ္မဝါစာဟိ- ကမ္မဝါစာတို့ဖြင့်။ ထုလ္လစ္စယာ- ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ် တို့သည်။

ကုလဒူသက-သိက္ခာပုဒ်

ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ကမ္မဝါစာပရိယောသာနေ-ကမ္မဝါစာ၏အဆုံး၌။သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။“သံဃာဒိသေသံ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တဿ-ရောက်သောရဟန်းအား။ ဥတ္တယာ-ဥ-တ်ဖြင့်။ဒုက္ကဋ္ဌ-ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်သည်။ပဋိပ္ပဿန္တတိ-ငြိမ်း၏။ဒွိဟိ-နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။ကမ္မဝါစာဟိ-ကမ္မဝါစာတို့ဖြင့်။ထုလ္လစ္စယာ-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်တို့သည်။ပဋိပ္ပဿန္တန္တိ-ငြိမ်းကုန်၏။“သံဃာဒိသေသောကိ-သံဃာဒိသေသော’ဟူသည်ကား။ ခဝံဇောဝ-သံဃာသည်သာလျှင်။တဿာအာပတ္တိယာ-ထိုအာပတ်ကြောင့်။ပရိဝါသံ-ပရိဝါသ်ကို။ ဒေတိ-ပေး၏။ မူလာယ- အရင်းသို့။ ပဋိကဿတိ-ငင်၏။ မာနတ္ထံ-မာနတ်ကို။ ဒေတိ-ပေး၏။ အတ္တေတိ-အတ္တ နံသွင်း၏။သမ္မဟုလာ- များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ နဒေန္တိ- မပေးကုန်။ နပဋိကဿန္တိ- မငင်ကုန်။ နအတ္တေန္တိ-အတ္တနံမသွင်းကုန်။ ဧကပုဂ္ဂလော-တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဒေတိ- မပေး။ နပဋိကဿတိ-မငင်။ နအတ္တေတိ- အတ္တနံ မသွင်း။တေန-ထိုကြောင့်။ သံဃာဒိသေသောတိ-သံဃာဒိသေသောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ တသေဝအာပတ္တိနိကာယဿ-ထိုတစ်ဆယ့်ငါးသော အပတ်အပေါင်း၏သာလျှင်။နာမကမ္မံ-အမည်ဟုဆိုအပ်သောအမှုတည်း။ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း။တေနပိ-ထိုကြောင့်လည်း။သံဃာဒိသေသောတိ- သံဃာဒိသေသောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ ။ဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံ၌။ဓမ္မကမ္မ သညိ-ဓမ္မကံဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့်အံ့။သံဃာဒိသေ သဿ-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံ၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍။ နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့်အံ့။ သံဃာဒိသေ သဿ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက် ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဓမ္မကမ္မေ- ဓမ္မကံ၌။ အဓမ္မကမ္မသညိ- ဓမ္မကံမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နပဋိ နိဿန္တတိ-မစွန့်အံ့။ သံဃာဒိသေသဿ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။အာ ပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။အဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံမဟုတ် သည်။ဓမ္မကမ္မသညိ-ဓမ္မကံဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့် အံ့။ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟော တိ-ဖြစ်၏။အဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံမဟုတ်သည်။ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍။နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့်အံ့။ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာ ပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။အဓမ္မကမ္မေ-ဓမ္မကံမဟုတ်သည်။

အဓမ္မကမ္မသညိ-ဓမ္မကံမဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊နပဋိနိဿန္တတိ-မစွန့်
 အံ့။ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ်အပတ်သို့။အာပတ္တိအာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟော
 တိ-ဖြစ်၏။ ။ အဿမနုဘာသန္တဿ-ဥတ်ကမ္မပါစာဖြင့်မဆိုဆုံးမသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ပဋိနိဿန္တဿ-အယူကိုစွန့်သောရဟန်းအား
 လည်းကောင်း။ဥပ္ပတ္တကဿ-ရူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။အာဒိကမ္မိ
 ကဿ-အစဉ်အမှတ်ရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မ
 သင့်။ဣတိ- ဤသို့။အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေရုဿ-တဆဲ့ သုံးခုမှပြဝံ
 သော။ ကုသနုသကသံဃာဒိသေသံ-ကုသနုသကသံဃာဒိသိသံ သိက္ခာပုဒ်
 သည်။နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။ ။

အာယသ္မန္တော-အရှင်တို့။တေရုဿ-တဆဲ့သုံးပါးကုန်သော။သံဃာဒိသေ
 သာ-သံဃာဒိသိသံအမည်ရှိကုန်သော။ဓမ္မာ-အာပတ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာခေါ-အ
 ကျဉ်းပြအပ်ကုန်ပြီး သည်သာလျှင်တည်း။နဝ-ကိုးပါးကုန်သောသံဃာဒိသိသံ
 တို့သည်။ ပဌမာပတ္တိကာ-ရှေးဦးစွာလွန်ကျ။သောဓဏန္တိ ရောက်ခြင်းရှိကုန်
 ၏။စတ္တာရော-လေးပါးကုန်သောသံဃာဒိသိသံတို့သည်။ယာဝတတိယကာ
 ဥ တ်ကမ္မဝါစာသုံးကြိမ်မြောက်သည်၏အဆုံး၌ရောက်ခြင်းရှိကုန်၏။ယော
 ဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ဧသံ-ထိုတဆဲ့ သုံးပါးကုန်သောသံဃာဒိသိသံ
 တို့တွင်။အညတရံဝါ-အညတရံဝါ-တပါးပါးသောသံဃာဒိသိသံသို့လည်း။
 အာပတ္တိတွာ-ရောက်သည်ရှိသော်။ယာဝတိဟံ- အကြင်မျှလောက်သောရက်
 ပတ်လုံး။ဇာနိဇာနန္တော-အာပတ်သင့်မှန်းသိလျက်။ပဋိတ္တာဒေတိ-ဖုံးလွှမ်းအံ့။
 တာဝတိဟံ-ထိုမျှလောက်သောရက်ပတ်လုံး။တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်
 အကာမာ-အလိုမရှိဘဲ။ပရိဝတ္ထဗ္ဗံ-ပရိဝါ သ်နေအပ်၏။ပရိဝတ္ထပရိဝါသေန-
 ပရိဝါ သ်နေအပ်ပြီးသော။ဘိက္ခုနာ ရဟန်းသည်။ဥတ္တုရ် အထက်၌။ဆာရတ္ထံ
 ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။ဘိက္ခု မာနတ္တာယ-ရဟန်းတို့၏မြတ်နိုးစေခြင်းငှါ။ ပဋိ
 ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်အပ်၏။ဝိဇ္ဇာမာနတ္တာ-ကျင့်ပြီးသောမာနတ်ရှိသော။ဘိက္ခု-
 ရဟန်းသည်။သတ္ထ-အကြင်သိမ်၌။ ဝိသတိဂဏော-နှစ်ကျိပ်အရေအတွက်
 ရှိသော။ဘိက္ခုသံဃော-ရဟန်းအပေါင်းသည်။သိယာအတ္ထိ-အကယ်၍ရှိအံ့။
 တတ္ထ-ထိုသိမ်၌။သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။အဗ္ဗေတဗ္ဗော-အဗ္ဗာန်သွင်းအပ်
 ၏။ဧကေနဝိ-တခယာက်ဖြင့်လည်း။ဗြီနော-ယုတ်သော။ဝိသတိဂဏော-နှစ်
 ကျိပ်အရေအတွက် ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃော-ရဟန်းအပေါင်း သည်။ တံ
 ဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ ဝေအဗ္ဗေယျ- အကယ်၍အဗ္ဗန်သွင်းငြား အံ့။

ကုလဒုသက-သိက္ခာပုဒ်။

သောစတိက္ခ- ထိုရဟန်းကိုလည်း။ အနန္တိယော- အန္တန်သွင်းအပ်သည်
မမည်။ တေစတိက္ခ- ထိုအန္တန်သွင်းတတ်သောရဟန်း၏ကိုလည်း။ ဂါရယော-
ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ အယံ- ဤနှစ်ကျိပ်ပြည့်မှ အန္တန်သွင်းခြင်းသည်။ တတ္ထ-
ထိုအန္တန်သွင်းရာ၌။ သာမိမိ- တရားနှင့်လျော်သောအကျင့်တည်း။ တတ္ထ-
ထိုတဆဲသုံးပါးကုန်သောသံဃာဒိသိသ်တို့၌။ အာယသ္မန္တော- အရှင်တို့ကို။
ပုစ္ဆာမိ- မေး၏။ ကစ္စိ- အသို့နည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ- အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်သည်။
အတ္ထ- ဖြစ်ကုန်၏လော။ ဒုတိယမ္ဘိ- နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပုစ္ဆာမိ- မေး၏။ ကစ္စိ-
အသို့နည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ- အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်သည်။ အတ္ထ- ဖြစ်ကုန်၏လော။
တတိယမ္ဘိ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပုစ္ဆာမိ- မေး၏။ ကစ္စိ- အသို့နည်း။ ပရိ
သုဒ္ဓါ- အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်သည်။ အတ္ထ- ဖြစ်ကုန်၏လော။ ဇတ္ထ- ဤတဆဲ
သုံးပါးကုန်သော သံဃာဒိသိသ်တို့၌။ အာယ သ္မန္တော- အရှင်တို့သည်။
ယသ္မာ- အကြင်ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓါ- အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်၏။ တသ္မာ-
ထိုကြောင့်။ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ- ဖြစ်ရာ၏။ ဇေ- ဤသို့
ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဇေ- ဤသံဃာဒိသိသ်မှစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကို။
ဓာရယာမိ- မှတ်ရ၏။ ဣတိ- ဤသည်လျှင်သံဃာဒိသိသ်အပြီးတည်း။ ။
တေရသကံ- တေရသကကဏ္ဍသည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တဿ- ထိုတေရသကကဏ္ဍ၏။ ဥဒါနံ- ဥဒါန်းကို။ ဇေ- ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ-
သိအပ်၏။ ဝိဿုဗ္ဗိ- သုက္ကဝိဿုဗ္ဗိသိက္ခာပုဒ်။ ကာယသံသဂ္ဂံ- ကာယသံသဂ္ဂ
သိက္ခာပုဒ်။ ဒုဗ္ဗုလ္လံ- ဒုဗ္ဗုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်။ အတ္တကာမဗ္ဗ- အတ္တကာမ
သိက္ခာပုဒ်။ သဗ္ဗရိတ္တံ- သဗ္ဗရိတ္တသိက္ခာပုဒ်။ ကုဋီဇေဝ- ကုဋီကာရသိက္ခာပုဒ်။
ဝိဟာရောစ- ဝိဟာရကာရသိက္ခာပုဒ်။ အမူလကံ- အမူလကသိက္ခာပုဒ်။ ။
ကိပ္ပိဒေသဗ္ဗ- ကိပ္ပိဒေသသိက္ခာပုဒ်။ ဘေဒေါစ- သံဃာဘေဒ သိက္ခာပုဒ်။
တသေဝအနုဝတ္တကာ- ဘေဒါနုဝတ္တကသိက္ခာပုဒ်။ ဒုဗ္ဗစံ- ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ်။
ကုလဒုသဗ္ဗ- ကုလဒုသကသိက္ခာပုဒ်။ ဣတိ- ဤသို့။ သံဃာဒိသေသာ- သံဃာ
ဒိသိသ်တို့သည်။ တေရသ- တဆဲသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ-
သိအပ်၏။

ပဉ္စမအနိယတ-သိက္ခာပုဒ်။

အာယသ္မာန္တော-အရှင်တို့။ ဧဒေ-ရှစ်ပါးကုန်သော။ အနိယတော-အနိယတအမည်ရှိကုန်သော။ ဣမေခေါပနဗ္ဗော-ဤအာပတ်တို့သည်။ ဥဒ္ဓေသံ- သရုပ်အားဖြင့်ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာဂ္ဂန္တိ- ရောက်ကုန်၏။ ။ တေန သမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနထဝိဏ္ဍိကဿ-အနာထဝိဏ္ဍိသူဌေး၏။ အာရာမေ-ရှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ- ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဘရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကုလုပကော-အိမ်သို့ကပ်တတ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဗဟုကာနိ-များစွာကုန်သော။ ကုလာနိ-အမျိုးတို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ-ကပ်၏။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာတောဥဒါယီဿ-အရှင်ဥဒါယီ၏။ ဥပဋ္ဌာကကုလဿ-အလုပ်အကျွေးအမျိုး၏။ ကုမာရိကာ-သတို့သားကို။ အညတရဿ-မထင်ရှားသော။ ကုလဿ-အမျိုး၏။ ကုမာရကဿ-သတို့သားအား။ ဒိန္နာ-ပေးအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ ပုဗ္ဗနုသမယံ-နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကံပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ-သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ တံကုလံ-ထိုအမျိုးသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအမျိုးရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ ဣတ္ထန္နာမာ-ဤအမည်ရှိသောသတို့သမီးသည်။ ကဟံ-အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ မနုဿေ-လူတို့ကို။ ပုစ္ဆိ-မေး၏။ တေမနုဿာ-ထိုလူတို့သည်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အမုကဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ကုလဿ-အမျိုး၏။ ကုမာရကဿ-သတို့သားအား။ ဒိန္နာ-ပေးအပ်ပြီ။ ဣတိဇေံ-ဤသို့။ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏။ တံဝိခေါကုလံ-ထိုအမျိုးသည်လည်း။ အာယသ္မာတောဥဒါယီဿ-အရှင်ဥဒါယီ၏။ ဥပဋ္ဌာကံ-အလုပ်အကျွေးသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ တံကုလံ-ထိုအမျိုးသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန- ထိုအမျိုးရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ- ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ ဣတ္ထန္နာမာ-ဤအမည်ရှိသောသတို့သမီးသည်။ ကဟံ-အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ မနုဿေ-လူတို့ကို။ ပုစ္ဆိ- မေး၏။ တေမနုဿာ-ထိုလူတို့သည်။ အယျ-အရှင်။

သော-ဤသတို့သမီးသည်။ ဩဝရကေ-တိုက်ခန်း၌။ နိထိန္ဒ-ထိုင်နေ၏။
 ဣတိဇံ-ဤသို့။ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏။ အတခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ
 ဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။ သာကုမာရိကာ-
 ထိုသတို့သမီးသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုသတို့မီးရှိရာအရပ်သို့။ ဥပ
 သင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်ယေပြီး၍။ တဿာကုမာရိကာယ-
 ထိုသတို့သမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ဇကောဇကောယ-တယောက်ချင်းချင်း။
 ရဟော- ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္စန္ဓေ- တိုက်ခုံရံစသည်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော။
 အလံကမ္မနိယေ-မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်းငှါခံသော။ အာသနေ-နေရာ၌။ ကာလ
 ယတ္တံ-ကာလနှင့်လျောက်ပတ်သောစကားကို။ သမုလ္လပန္နော-ပြောဟော
 လျက်။ ကာလယတ္တံ-ကာလနှင့်လျော်ပတ်သော။ ဓမ္မ-တရားကို။ ဘဏန္တော-
 ဟောလျက်။ နိသဇ္ဇံ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေထိ-ပြု၏။ တေနခေါပနသမယေန
 ထိုအခါ၌။ မိဂါရမာတာ-မိဂါရသူဠေးသည်အမိအရာ၌ထားအပ်သော။ ဝိသာ
 ခါ-ဝိသာခါသည်။ ဗဟုပုတ္တာ-များသောသားသမီးရှိသည်။ ဗဟုနက္ကာ-များ
 သောမြေးရှိသည်။ အရောဂပုတ္တာ- အနာကင်းသော သားသမီး ရှိသည်။
 အရောဂနက္ကာ အနာကင်းသောမြေးရှိသည်။ အဘိမင်္ဂလသမ္ပတာ-အလွန်မင်္ဂ
 လာရှိ၏ဟုသမုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ မနုဿာ- လူတို့သည်။
 ယညေသု-ယစ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဆဏောသု-သဘင်တို့၌လည်းကောင်း။
 ဥဿဝေသု-ပွဲလမ်းတို့၌လည်းကောင်း။ မိဂါရမာတာရံ- မိဂါရသူဠေးသည်
 အမိအရာ၌ထားအပ်သော။ ဝိသာခံ-ဝိသာခါကို။ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ။ တောဇေန္တိ။
 စားစေကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ မိဂါရမာတာ-မိဂါရသူဠေးသည်အမိ
 အရာ၌ထားအပ်သော။ ဝိသာခါ-ဝိသာခါသည်။ နိမန္တိတာ- ဘိတ်အပ်သည်
 ဖြစ်၍။ တံကုလံ- ထိုအမျိုးအိမ်သို့။ အဂမာထိ-သွား၏။ မိဂါရမာတာ- မိဂါရ
 သူဠေးသည်အမိအရာ၌ထားအပ်သော။ ဝိသာခါ-ဝိသာခါသည်။ တဿာ
 ကုမာရိကာယ-ထိုသတို့သမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ဇကံကောယ- တယောက်
 ချင်းချင်း။ ရဟော- ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္စန္ဓေ- တိုက်ခုံရံ စသည်ဖြင့်
 ဖုံးလွှမ်းသော။ အလံကမ္မနိယေ-မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်းငှါခံသော။ အာသနေ-
 နေရာ၌။ နိထိန္ဒ- ထိုင်နေသော။ အာယသ္မန္တဥဒါယီ- အရှင်ဥဒါယီကို။
 အဒ္ဓသခေါ-မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာန-မြင်၍။ အာယသ္မန္တဥဒါယီ-
 အရှင်ဥဒါယီကို။ ဇေတံစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ တံ အဝေါစ
 အဘယံသို့လျှောက်သနည်း။ တန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အယျော- အရှင်ဘုရား
 သည်။ ယံယေန- အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။

သဒ္ဓိံ- တကွ။ ဇကောဇကောယ- တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော- ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္စန္ဓေ- တိုက်ခုံရုံ စသည်ဖြင့်ဗုဒ္ဓိံ- ထွမ်းသော။ အလံကမ္မနိယေ- မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်းငှါခံသော။ အာသနေ- နေရာ၌။ နိသဇ္ဇံ- ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေယိ- ပြု၏။ ဣဒံ- ဤအကြောင်းသည်။ နန္ဒန္တံ- မေတ္ထျောက်ပတ်။ နပဋိရူပံ- မသင့်တင့်။ ဘန္တေ- အရှင်တရား။ အယျော- အရှင်သည်။ တေနဓမ္မေန- ထိုမေထုန်အကျင့်ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာဝိအနတ္ထိကော- အကယ်၍ကား အလိုမရှိ။ အဝိစ- ထိုသို့အလိုမရှိသော်လည်း။ အပ္ပေသန္တာ- မကြည်ညိုကုန်သော။ မနုဿာ- လူတို့ကို။ ဗုဿဒ္ဓါပယာ- ယုံကြည်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ဇေဝံ- ဤသို့။ အယာဉ္ဇာဉ္ဇဒါယိ- အရှင်ဉ္ဇဒါယိသည်။ မိဂါရမာတုယာ- မိဂါရသူဋ္ဌေးသည်အမိအရာ၌ထားအပ်သော။ ဝိသာခါယ- ဝိသာခါသည်။ ဝုစ္စမာနော- ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ နာဒိယိ- စကားကိုမနာယူ။ အထခေါထိုအခါ၌။ မိဂါရမာတာ- မိဂါရသူဋ္ဌေးသည် အမိအရာ၌ထားအပ်သော။ ဝိသာခါ- ဝိသာခါသည်။ နိက္ခမိတွာ- ထွက်၍။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့အား။ ဇေတမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောပေသိ- ကြားလျှောက်၏။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ- အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံတိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာယဉ္ဇာဉ္ဇဒါယိ- အရှင်ဉ္ဇဒါယိသည်။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိံ- တကွ။ ဇကောဇကောယ- တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော- ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္စန္ဓေ- တိုက်ခုံရုံစသည်ဖြင့်ဗုဒ္ဓိံ- ထွမ်းသော။ အလံကမ္မနိယေ- မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်းငှါခံသော။ အာသနေ- နေရာ၌။ နိသဇ္ဇံ- ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေယတိနာမ- ပြုဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာတရားအား။ ဇေတမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဉဒါယိ- ဉ္ဇဒါယိ။ တံဝံ- သင်သည်။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိံ- တကွ။ ဇကောဇကောယ- တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော- ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္စန္ဓေ- တိုက်ခုံရုံစသည်ဖြင့်ဗုဒ္ဓိံ- ထွမ်းသော။ အလံကမ္မနိယေ- မေထုန်အမှုကို ပြုခြင်းငှါခံသော။ အာသနေ- နေရာ၌။ နိသဇ္ဇံ- ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေယိ- ပြု၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်စကား ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိံ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာတရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ဘဂဝါ- တုန်းတော် ကြီးသော။

ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာတရားသည်။ ဝိဂရပိ- ကံ့ရှဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဃပုဂ္ဂိုလ်- မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ား။ ကပံပိ- အဘယ် ကြောင့် သာလျှင်။ တံ- သင်သည်။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ- တကွ။ ဧကောဧကောယ- တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော- ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္စန္ဓေ- တိုက်ခုံရံစသည်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော။ အလံကမ္မနိယေ- မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်း ဌာနံသော။ အာသနေ- နေရာ၌။ နိသန္တံ- ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေယျာ- သိနာမ- ပြုဘိသနည်း။ မောဃပုဂ္ဂိုလ်- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ဧတံ- ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း ပသာဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ- မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံဘိက္ခာပဒံ- ဤဘိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ- အတယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။ ယောပနဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ- တကွ။ ဧကောဧကောယ- တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော- ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္စန္ဓေ- တိုက်ခုံရံစသည်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော။ အလံကမ္မနိယေ- မေထုန်အမှု ကိုပြုခြင်းငှါခံသော။ အာသနေ- နေရာ၌။ နိသန္တံ- ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေယျာ- ပြုငြားအံ့။ တမေနံ- ထိုရဟန်းကို။ သဒ္ဓေယျာထသာ- ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသော။ ဥပါထိကာ- အရိယာဖြစ်သောဥပါထိကာမသည်။ ဒိတ္တာ- မြင်၍။ တိဏ္ဍိ- သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ- အာပတ်တို့တွင်။ အညတရေန- တပါး ပါးသော။ ပါရာဇိကေနဝါ- ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သံဃာ ဒိသေသေနဝါ- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါမိတ္တိယေနဝါ- ပါမိတ်အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဒေယျာ- ဆိုငြားအံ့။ နိသန္တံ- ထိုင်နေခြင်း ကို။ ပဋိဇာနမာနော- ဝန်ခံသော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ တိဏ္ဍိ- သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ- အာပတ်တို့တွင်။ အညတရေန- တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကေနဝါ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သံဃာဒိသေသေနဝါ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါမိတ္တိယေနဝါ- ပါမိတ်အာပတ်ဖြင့်လည်း ကောင်း။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ယေနဝါ- အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် လည်း။ သဒ္ဓေယျာထသာ- ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိသော။ သာဥပါထိကာ- ထိုအရိယာဖြစ် သောဥပါထိကာမသည်။ ဝဒေယျာ- ဆိုငြားအံ့။ တေန- ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ် အပ်၏။ အပိဓမ္မော- ဤအာပတ်သည်။ အနိယတော- အမြဲမရှိ။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်း ပြုကြကုန် လော။ ၆ ။ ယောပနဘိက္ခု- ယောပန

ဟူသည်ကား။ ယာဒိသော-အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဒိက္ခ-အကြင်
 ရဟန်းသည်။(ပ)။ ဘိက္ခုဟိ-ဘိက္ခုဟူသည်ကား။(ပ)။ ဣမတ္ထိံ အတ္ထေ-
 ဤအရာ၌။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ-ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိဗ္ဗေတော-
 အသိရှိအပ်၏။ မာတုဂါမောနာမ-မာတုဂါမမည်သည်ကား။ မနုဿိတ္ထိ-
 လူမိန်းတည်း။ နယက္ခိ-ဘိလူးမမဟုတ်။ နပေတိ-ပြိတ္တာမမဟုတ်။ နတိရတ္ထာန-
 ဂတာ-တိရတ္ထာန်မမဟုတ်။ အန္တမသော။ ယုတ်သောအစိုင်း အခြားအားဖြင့်။
 တဒဟုဇာတာဝိ- ထိုနေ့၌ဖွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒါဒိကာ-သတို့သမီး
 သည်။ မာတုဂါမောနာမ-မာတုဂါမမည်၏။ မဟတ္ထရိ-ကြီးသောမိန်းမ၌။
 ပဂေဝ- အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ သဒ္ဓိန္ဒိ- သဒ္ဓိဟူသည်ကား။
 ဧကေတော-တပေါင်းတည်း။ ဧကောဧကောယာတိ-ဧကောဧကောယဟူသည်
 ကား။ ဘိက္ခုစေဝ-ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ မာတုဂါမောစ-မာတုဂါမ
 သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ရဟောနာမ-ဆိတ်ကွယ်ရာမည်သည်
 ကား။ စက္ခုဿ-မျက်စိ၏။ ရဟော-ဆိတ်ကွယ်ရာသည်လည်းကောင်း။ သော
 တဿ-နား၏။ ရဟော-ဆိတ်ကွယ်ရာသည်လည်းကောင်း။ ရဟောနာမ-
 ဆိတ်ကွယ်ရာမည်၏။ စက္ခုဿ-မျက်စိ၏။ ရဟောနာမ-ဆိတ်ကွယ်ရာ
 မည်သည်ကား။ အက္ခိဝိ-မျက်စိကိုလည်း။ နိခဏိယမာနေ-မှိတ်အပ်သည်
 ရှိသော်။ ဘမကံဝါ-မျက်မှောင်ကိုလည်း။ ဥက္ခိဝိယမာနေ-ချီအပ်သည်
 ရှိသော်။ သိသံဝါ-ဦးခေါင်းကိုလည်း။ ဥက္ခိဝိယမာနေ-ချီအပ်သည်ရှိသော်။
 မယိတံ-မြင်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်။ နဟောတိ-မဖြစ်။
 သောတဿ-နား၏။ ရဟောနာမ- ဆိတ်ကွယ်ရာ မည်သည် ကား။
 ပကတိကဿ-ပြကတေသောစကားကို။ သောတံ- နားထောင်ခြင်းငှါ။
 သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်။ နဟောတိ-မဖြစ်။ ပဒိစ္ဆန္တိ-ဖုံးကွယ်အပ်
 သော။ အာသနံနာမ- နေရာ မည်သည်ကား။ ကုဇ္ဇေနဝါ- နံရံဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ကဝါဇုနဝါ- တံခါးရှက်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကိလဇ္ဇေနဝါ-
 ပျာဖြင့်လည်းကောင်း။ သာဏိပါကာရေနဝါ- တင်းတိမ်အရံဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ ရုက္ခေနဝါ- သစ်ပင်ဖြင့်လည်း ကောင်း။ ထမ္ဘေနဝါ -တိုင်ဖြင့်
 သည်းကောင်း။ ကောက္ကန္တိကာယဝါ-ရိုင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယေနကေနစိ-
 အမှတ်မရှိဘုရားဖြင့်။ ပဒိစ္ဆန္တိ-ဖုံးကွယ်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အလံ
 ကမ္ဘနိယေတိ-အလံကမ္ဘနိယေဟူသည်ကား။ မေထုနံ-တပ်ချင်း တူသောသူ
 နှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဓမ္မံ-အကျင့်ကို။ ပဒိသေဝေတံ-မှီဝဲခြင်းငှါ။
 သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နိသန္တံကပ္ပေယျာဘူတိ-နိသန္တံ

ကဗ္ဗေယျဟံသာသနာသိက္ခာပုဒ်။ မာတုဂါမေ-မာတုဂါမသည။ နိသိန္ဓေ-ထိုင်နေသည်
 ရှိသော။ သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ ဥပနိသိန္ဓောဝါ-အနီး၌ ထိုင်နေသည် လည်း
 ကောင်း။ ဥပနိပုန္ဓောဝါ-အနီး၌လျောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 သိက္ခာမိ-ရဟန်းသည်။ နိသိန္ဓေ-ထိုင်နေသည်ရှိသော။ မာတုဂါမေ-မာတု
 ဂါမသည်။ ဥပနိသိန္ဓောဝါ-အနီး၌ထိုင်နေသည်လည်းကောင်း။ ဥပနိပုန္ဓောဝါ-
 အနီး၌လျောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘောဝါ-နှစ်ယောက်
 ကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ နိသိန္ဓာ-ထိုင်နေကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။
 ဥဘောဝါ-နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ နိပုန္ဓပ-လျောင်းကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေယျဝစသာနာမ-သဗ္ဗေယျ ဝစသာမည်
 သည်ကား။ အာဂတဗလာ-လာသောသောတာပတ္တိဖိုလ်ရှိသည်။ အဘိသမေ
 တာဝိနိ-သိအပ်ပြီးသောသစ္စာလေးပါးရှိသည်။ ဝိညာတသာသနာ-သိအပ်
 ပြီးသောသာသနာရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥပါသိကာနာမ-ဥပါသိကာမည်
 သည်ကား။ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာတုရားကို။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာ-
 ဆည်းကပ်သည်။ ဓမ္မံ-တရားကို။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာ-ဆည်း
 ကပ်သည်။ သံဗဿံ-သံဗာကို။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာ-ဆည်း
 ကပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒိသ္မာတိ-ဒိသ္မာဟူသည်ကား။ ပထဝီထွာ-မြင်၍။
 တိဗ္ဗင်္ဂ-သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ-အာပတ်တို့တွင်။ အညတရေန-တပါးပါး
 သော။ ပါရာဇိကေနဝါ-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သံဗာဒိသေ
 သေနဝါ-သံဗာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါစိတ္တိယေနဝါ-ပါစိတ်
 အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဒေယျ-ဆိုငြားအံ့။ သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ နိသန္ဓံ-
 ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနမာနော-ဝန်ခံသည်ရှိသော။ တိဗ္ဗင်္ဂ-သုံးပါးကုန်သော။
 ဓမ္မာနံ-အာပတ်တို့တွင်။ အညတရေန-တပါးပါးသော။ ပါရာဇိကေနဝါ-
 ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သံဗာဒိသေသေနဝါ-သံဗာဒိသိသ်
 အာပတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပါစိတ္တိ ယေနဝါ-ပါစိတ်အာပတ်ဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သဗ္ဗေယျဝစသာ-ယုံကြည်အပ်
 သောစကားရှိသော။ သာဥပါသိကာ-ထိုအရိယာဖြစ်သောဥပါသိကာမသည်။
 ယေနဝါ-အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ဝဒေယျ-ဆိုငြားအံ့။ သောသိက္ခာ-
 ထိုရဟန်းကို။ တေန-ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။
 သဒ္ဓ-ထိုအရိယာဖြစ်သောဥပါသိကာမသည်။ အယျော-အရှင်ကို။ မယာ-
 အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုဂါမဿ-မာတုဂါမ၌။ မေထုနံ-တပ်ခြင်းတူသောသူ
 နှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဓမ္မံ-အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝဇ္ဇော-မှီဝဲ ထုတ်။

ပါရုဇိကထပ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

နိဿယော-ထိုင်နေသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-
အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော-ထိုရဟန်းသည်လည်း။ အဟံ-ထိုထိုင်နေ
ခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-
ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ အယျော-
အရှင်ကို။ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုဂါမဿ-မာတုဂါမဋ္ဌိ။ မေထုနံ-
တပ်ခြင်းတူသော သူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ခမ္မံ-အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝဇ္ဇော-
ပဋိသေဝဇ္ဇော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော-
ထိုရဟန်းသည်။ အဟံ-ငါသည်။ နိဿယော-ထိုင်နေသည်။ သစ္စံ-မှန်ပေ၏။ မေထုနံ-
တပ်ခြင်းတူသော သူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ခမ္မံ-အကျင့်ကို။ နောစခေါပဋိသေဝီ-
မမြီဝဲပါ။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိပုဇ္ဇာယ-
ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သာ- ထိုအရိယာ
ဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ အယျော- အရှင်ကို။ မယာ- အကျွန်ုပ်သည်။
မာတုဂါမဿ- မာတုဂါမဋ္ဌိ။ မေထုနံ- တပ်ခြင်းတူသော သူနှစ်ယောက်
တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ခမ္မံ-အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝဇ္ဇော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇေ-
ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော-ထိုရဟန်းသည်။ အဟံ-ငါသည်။ နိဿယော-
ထိုင်နေ။ အပိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ နိပုဇ္ဇာ-လျောင်း၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-
အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိပုဇ္ဇာယ-လျောင်းခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်
အပ်၏။ သာ- ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ အယျော-အရှင်ကို။
မယာ-အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုဂါမဿ-မာတုဂါမဋ္ဌိ။ မေထုနံ-တပ်ခြင်းတူ
သော သူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ခမ္မံ-အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝဇ္ဇော-မြင်
အပ်၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော-ထိုရဟန်းသည်။
အဟံ-ငါသည်။ နိဿယော-ထိုင်နေ။ အပိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ ဣတိဇေ-
ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော-မဆုံးဖြတ်အပ်။ ။
သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ အယျော-အရှင်ကို။ မယာ-
အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုဂါမဿ-မာတုဂါမဋ္ဌိ။ မေထုနံ-တပ်ခြင်းတူသော သူ
နှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ခမ္မံ-အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝဇ္ဇော-မြင်အပ်၏။
နိပုဇ္ဇာ-လျောင်းသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-
အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော-ထိုရဟန်းသည်လည်း။ အဟံ-ထိုထိုင်နေ

ခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သောဥပါသိကာမသည်။ အယျော-အရှင်ကို။ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုဂါမဿ-မာတုဂါမဋ္ဌိ။ မေထုနံ-တပ်ခြင်းတူသော သူနှစ်ယောက် တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဓမ္မံ-အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝဇန္တာ-မြှုပ်ထုတ်။ နိပ္ပန္နော-လျောင်းသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော-ထိုရဟန်းသည်။ အဟံ-ငါသည်။ နိပ္ပန္နော-လျောင်းသည်။ သစ္စံ-မှန်၏။ မေထုနံ-တပ်ခြင်းတူသော သူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဓမ္မံ-အကျင့်ကို။ နောစခေါပဋိသေဝိ-မမြှုပ်ပါ။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိပ္ပန္နောယ-လျောင်းခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သောဥပါသိကာမသည်။ အယျော-အရှင်ကို။ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုဂါမဿ-မာတုဂါမဋ္ဌိ။ မေထုနံ-တပ်ခြင်းတူသော သူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဓမ္မံ-အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝဇန္တာ-မြှုပ်ထုတ်။ နိပ္ပန္နော-လျောင်းသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော-ထိုရဟန်းသည်။ အဟံ-ငါသည်။ နိပ္ပန္နော-မလျောင်း။ အဝိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ နိသိန္နော-ထိုင်နေမိ၏။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ။ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိသန္တာယ-ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သောဥပါသိကာမသည်။ အယျော-အရှင်ကို။ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုဂါမဿ-မာတုဂါမဋ္ဌိ။ မေထုနံ-တပ်ခြင်းတူသော သူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဓမ္မံ-အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝဇန္တာ-မြှုပ်ထုတ်။ နိပ္ပန္နော-လျောင်းသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော-ထိုရဟန်းသည်။ အဟံ-ငါသည်။ နိပ္ပန္နော-မလျောင်း။ အဝိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ ဋ္ဌိစော-ရပ်မိ၏။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော-မဆုံးဖြတ်အပ်။ ။ သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သောဥပါသိကာမသည်။ အယျော-အရှင်ကို။ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုဂါမန-မာတုဂါမနဋ္ဌိ။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ကာယသံသဂ္ဂံ-ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇန္တာ-ရောက်ထုတ်။ နိသိန္နော-ထိုင်နေသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သောစဘိက္ခူ-ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တံထိုထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏ (ပ)။ အဟံ-ငါသည်။ နိသိန္နော-ထိုင်သည်။ သစ္စံ-မှန်၏။ ကာယသံသဂ္ဂံ-ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့။ နောစခေါသမာပဋိ-မရော့ပါ။

ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ စေတဒေယျ - အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိသဇ္ဇာယ-ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ-ငါသည်။ နနိဿိန္ဒေဝ-မထိုင်နေ။ အဝိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ နိပ္ပန္နော-လျောင်းမိ၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ စေတဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိသဇ္ဇာယ-လျောင်းခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ-ငါသည်။ နနိဿိန္ဒေဝ-မထိုင်နေ။ အဝိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ ဌိတော-ရပ်မိ၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ စေတဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော-မဆုံးဖြတ်အပ်။ ။ သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါထိကာမသည်။ အယျော-အရှင်ကို။ မယာ-အက္ခန္ဓာဖြစ်သည်။ မာတုဂါမေန-မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ကာယ သံသဂ္ဂံ-ကိုယ်လက် နှီးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇန္တော-ရောက်လျက်။ နိပ္ပန္နော-လျောင်းသည်ကို။ ဒိဗ္ဗော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ စေတဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သောစဘိက္ခူ-ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တံ-ထိုလျောင်းခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နိပ္ပန္နော-လျောင်းသည်။ သစ္စံ-မှန်၏။ ကာယသံသဂ္ဂံ-ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့။ နောစခေါသမပဇ္ဇိ-မရောက်ပါ။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ စေတဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိပ္ပန္နောယ-လျောင်းခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ-ငါသည်။ နနိပ္ပန္နော-မလျောင်း။ အဝိစခေါ- စင်စစ်သော်ကား။ နိဿိန္ဒေဝ- ထိုင်နေ၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ စေတဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိသဇ္ဇာယ-ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ-ငါသည်။ နနိပ္ပန္နော-မလျောင်း။ အဝိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ ဌိတော-ရပ်မိ၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ စေတဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော- မဆုံးဖြတ်အပ်။ (ပ)။ သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါထိကာမသည်။ အယျော-အရှင်ကို။ မယာ-အက္ခန္ဓာဖြစ်သည်။ မာတုဂါမေန။ မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ဧကောဧကာယ-တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော-ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္စန္ဒေ- တိုက်ခုံရံစသည်ဖြင့်ဖုံးထွင်းသော။ အလံကမ္မနိယေ-မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်းငှါခံသော။ အာသနေ-နေရာ၌။ နိဿိန္ဒေဝ- ထိုင်နေသည်ကို။ ဒိဗ္ဗော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ စေတဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သောစဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တံ- ထိုထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ- ဝန်ခံအံ့။ နိသဇ္ဇာယ- ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နနိဿိန္ဒေဝ-မထိုင်နေ။ အဝိစခေါ- စင်စစ်သော်ကား။ နိပ္ပန္နော-လျောင်းမိ၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ စေတဒေယျ- အကယ်၍

ပဌမအနိယတ-သိက္ခာပုဒ်။

ဆိုငြားအံ့။ နိပ္ပဇ္ဇာယ-ထျောင်းခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ-ငါသည်။ နနိယိန္ဒော-မထိုင်နေ။ အဝိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ ငြိတော-ရပ်မိ၏။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော-မဆုံးဖြတ်အပ်။ ။ သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သောဥပါသိကာမသည်။ အယျော-အရှင်ကို။ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုဂါမေန-မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ဇေကာဇေကာယ-တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော-ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္စန္ဓေ-တိုက်နံ့ရံစသည်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော။ အလံကမ္မနိယေ-မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်းငှါခံသော။ အာသနေ-နေရာ၌။ နိပ္ပဇ္ဇာယ-ထျောင်းသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သောစဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တံ-ထိုထျောင်းခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိပ္ပဇ္ဇာယ-ထျောင်းခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ-ငါသည်။ နနိပ္ပဇ္ဇာယ-မထျောင်း။ အဝိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ နိယိန္ဒော-ထိုင်နေမိ၏။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိသဇ္ဇာယ-ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ-ငါသည်။ နနိပ္ပဇ္ဇာယ-မထျောင်း။ အဝိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ ငြိတော-ရပ်မိ၏။ ဣတိဇံ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော-မဆုံးဖြတ်အပ်။ ။ အနိယတောတိ-အနိယတောဟူသည်ကား။ ပါရာဇိကံဝါ-ပါရာဇကအာပတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝံဗာဒိသေသောဝါ-သံဗာဒိသိသ်အာပတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပါစိဟ္ဗိယံဝါ-ပါစိတ်အာပတ်ကိုလည်းကောင်း။ နနိယတော-မမှတ်အပ်။ ဂမနံ-သွားခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိသဇ္ဇာ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဂမနံ-သွားခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိသဇ္ဇာ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဂမနံ-သွားခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိသဇ္ဇာ-ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဂမနံ-သွားခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိသဇ္ဇာ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော-မဆုံးဖြတ်အပ်။ ။ ဂမနံ-သွားခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိသဇ္ဇာ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။

အာပတ္တိယာ-အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဂမနိ-သွားခြင်းကို
 နပဋိဇာနာတိ-ဝန်မခံအံ့။ နိသန္တိ-ထိုင်နေခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်မခံအံ့။
 အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ဖြင့်။
 ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဂမနိ-သွားခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်မခံအံ့။
 နိသန္တိ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ နပဋိ
 ဇာနာတိ-ဝန်မခံအံ့။ နိသန္တိယာ-ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်
 အပ်၏။ ဂမနိ-သွားခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်မခံအံ့။ နိသန္တိ-ထိုင်နေခြင်းကို။
 နပဋိဇာနာတိ-ဝန်မခံအံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်မခံအံ့။
 နကာရေတဗ္ဗော-မဆုံးဖြတ်အပ်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။
 ပဌမံ-ရှေးဦးစွာသော။ အနိယတံ-အနိယတသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒုတိယအနိယတ-သိက္ခာပုဒ်။

ထေရသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ ဘုန်းတော် ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
 မြတ်စွာထူးသည်။ သာဝတ္တိယံ-သာဝတ္တိပြည်၌။ အနာထဝိက္ခိကဿ-
 အနာထဝိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။
 ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန
 သမယေန-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါပီ-အရှင်ဥဒါပီသည်။ ဘဂဝတာ-
 မြတ်စွာထူးသည်။ မထုဂါမေန-မာထုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိံ-တက္က။ ဇကော
 ဇကောယ- တဿာက်ချင်းချင်း။ ရဟော-ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္စန္ဓေ-
 တိုက်ခုံစသည်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော။ အလံကမ္မဒိယေ-မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်းငှါ
 ခုံသော။ အာသနေ-နေရာ၌။ နိသန္တိ- ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ-ပြုခြင်းငှါ။
 ပဋိက္ခိတ္တံ-ပယ်တော်မူအပ်၏။ တဿာယေဝကုမာရိကာယ-ထိုသတ္တိသီး
 နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ-တက္က။ ဇကောဇကောယ-တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော-
 ဆိတ်ကွယ်သောအရပ်၌။ ကာလယုတ္တံ-ကာလနှင့်လျော်သောစကားကို။ သ
 ရလ္လပန္နော-ပြောဟောလျက်။ ကာလယုတ္တံ-ကာလနှင့်လျော်သော။ ဓမ္မံ-တ
 ရားကို။ ဘဏန္တော-ဟောလျက်။ နိသန္တိ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ-ပြု၏။
 ဒုတိယဗ္ဗိခေါ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ မိဂါရမာတာ-မိဂါရသူဌေးသည်အမိ
 အရာ၌ထားအပ်သော။ ဝိသာခါ-ဝိသာခါသည်။ နိမန္တိတာ-ဘိတ်နတ်သည်
 ဖြစ်၍။ တံကုလံ-ထိုအမျိုးအမိသို့။ အဂမာသိ-သွား၏။ မိဂါရမာတာ-မိဂါရသူ

ဌေးသည်အခါအရာ၌ထားအပ်သော၊ ဝိသာခါ-ဝိသာခါသည်။ တဿာကုမာရိ
ကာယ-ထိုသတို့သမီးနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္က၊ ဇောဇောယ-တယောက်ချင်းချင်း။
ရဟေဒံ-ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ နိသန္တံ-ထိုင်နေသော။ အာယသုန္တံဥဒါယိ-
အရှင်ဥဒါယိ၏။ အဒ္ဓသခေါ-မြင်သည့်သာသျှင်တည်း။ ဒိယာန-မြင်၍။ အာ
ယသုန္တံဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိကို။ ဇေတံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်
၏။ ကိ အဝေါစ-အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ တန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အယျာ-
အရှင်ဘုရားသည်။ ယံယေန-အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ မာတုဂါမေန-မာတု
ဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ-တက္က၊ ဇောဇောယ-တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟေဒံ-ဆိတ်
ကွယ်သောအရပ်၌။ နိသန္တံ ထိုင်နေခြင်းကို။ ကေပုတိ-ပြု၏။ ဣဒံ-ဤအကြောင်း
သည်။ နန္တုန္တံ-မလျှောက်ပေ။ နပတိဗူဇံ-မသင့်တင့်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
အယျာ-အရှင်ဘုရားသည်။ တေနဓမ္မေန-ထိုမေထုန်အကျင့်ဖြင့်။ ကိစ္ဆာပိ
အနတ္တိကော-အကယ်၍ကားအလိုမရှိ။ အပိစ-ထိုသို့အလိုမရှိသော်လည်း။
အဗ္ဗသန္တာ-မကြည်ညိုကုန်သော။ မနုဿာ-လူတို့ကိုးဒုဿဒါယယာ-ယုံကြည်
စေနိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဇေ-ဤသို့။ အာယသ္မာဥဒါယိ-
အရှင်ဥဒါယိသည်။ မိဂါရမာတုယာ-မိဂါရသူဌေးသည်။ အမိအရာ၌ထား
အပ်သော။ ဝိသာခါယ-ဝိသာခါသည်။ ဝုက္ခမာနော-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ နာဒိ
ယိ-စကားကိုမနာယူ။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ မိဂါရမာတာ-မိဂါရသူဌေးသည်
အမိအရာ၌ထားအပ်သော။ ဝိသာခါ ဝိသာခါသည်။ နိက္ခမိတွာ-ထွက်၍။ တိက္ခ
နံ-ရဟန်းတို့အားတေမထွ်-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေယိ-ကြားလျှောက်
၏။ ယေထေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အလိုနည်းကုန်၏။ တေ
ဘိက္ခု- ထိုရဟန်း တို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။
အာယသ္မာဥဒါယိ- အရှင်ဥဒါယိသည်။ မာတုဂါမေန -မာတုဂါမနှင့်။
သဒ္ဓိ-တက္က၊ ဇောဇောယ- တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟေဒံ-ဆိတ်
ကွယ်သောအရပ်၌။ နိသန္တံ ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေယထိနာမ- ပြုတိ
သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဣယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။
ဝိပါစန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသော် စကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။
ထေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။
တေမထွ်-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။
ဥဒါယိ-ဥဒါယိ။ တံ-သင်သည်။ မာတုဂါမေန-မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ-တက္က။
ဇောဇောယ-တုယောက်ချင်းချင်း။ ရဟေဒံ-ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ နိသန္တံ-
ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေယထိ-ပြု၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရ

သည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ- မေးတော်မူ၏။
 ဘဂဝါ- မြတ်စွာတရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- သျှောက်၏။
 ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာတရားသည်။ ဝိဂရဟိ- ကဲ့ရဲ့
 တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဗာသုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော- ယောကျ်ား။
 ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တံ- သင်သည်။ မာတုဂါမေန- မာတု
 ဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ- တကွ။ ဇကောဇကောယ- တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော-
 ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ နိသန္တိ- ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပ္ပေဿသိနာမ- ပြုဘိ
 သနည်း။ မောဗာသုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ဇေတံ- ဤ
 အမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဿ
 ဒါသ- ကြည်ညို ခြင်းငှါ။ နဟောတိ- မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။
 ဇေဝဉ္စပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-
 ပြသည်းပြကြကုန်လော။ ကံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြရကုန်အံ့နည်း။ ။
 “အာသနံ- နေရာသည်။ ပဋိပုစ္ဆိ- တိုက်ခုံရံစသည်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသည်။ နဟေဝ
 ခေါပနဟောဘိ- မဖြစ်သည်သာတည်း။ အလံကမ္မနိယံ- မေထုန်အမှုကို
 ပြုခြင်းငှါနည်း။ နဟောတိ- မဖြစ်။ မာတုဂါမံ- မာတုဂါမကို။ ဒုဠုလ္လာဟိ-
 ရှန်ရင်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ- စကားဘို့ဖြင့်။ ဩဘာသိတံ- ပြယ်ဆိုခြင်းငှါ။
 အသဉ္စခေါ- စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ယောပနဘိက္ခု-
 အကြင်ရဟန်းသည်။ တထာဇူပေ- ထိုသို့သဘောရှိသော။ ရဟော- နားမျက်စိ
 ဆိတ်ကွယ်သော။ အာသနေ- နေရာ၌။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ-
 တကွ။ ဇကောဇကောယ- တယောက်ချင်းချင်း။ နိသန္တိ- ထိုင်နေခြင်းကို။
 ကပ္ပေယျ- ပြုငြားအံ့။ တမေနံ- ထိုရဟန်းကို။ သန္ဓေယျဝစသာ- ယုံကြည်
 အပ်သောစကားရှိသော။ ဥပါသိကာ- အရိယာဖြစ်သောဥပါသိကာမသည်။
 ဒိသ္မာ- မြင်၍။ ဗ္ဗိန္ဒိ- နှစ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ- အာပတ်တို့တွင်။ အညတရေန-
 တပါးပါးသော။ သံဃာဒိသေသေနဝါ- သံဃာသိသ် အာပတ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ပါပိတ္တိယေနဝါ- ပါပိတ်အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဒေယျ- ဆိုငြား
 အံ့ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ နိသန္တိ- ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနမာနော- ဝန်ခံသည်
 ရှိသော်။ ဗ္ဗိန္ဒိ- နှစ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ- အာပတ်တို့တွင်။ အညတရေန- တပါး
 ပါးသော။ သံဃာဒိသေသေနဝါ- သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ပါပိတ္တိယေနဝါ- ပါပိတ်အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်
 အပ်၏။ သန္ဓေယျဝစသာ- ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိသော။ သာဥပါသိကာ
 ထိုအရိယာဖြစ်သောဥပါသိကာမသည်။ ယေနဝါ- အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်

ဒုတိယအနိယက-သိက္ခာဝုဒ္ဓိ။

လည်း။ ဝဒေယျ-ဆိုပြားအံ့။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ တေန-ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ အယဓိဓဗ္ဗော-ဤအာပတ်သည်
 လည်း။ အနိယတော-အမြဲမရှိ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်း၊ ပြုကြ
 ကုန်လော။ § ။ နဟေဝခေါပန ပဋိစ္စန္ဒိအာသနံဟောတိ တိ- နဟေဝခေါပန
 ပဋိစ္စန္ဒိအာသနံဟောတိဟူသည်ကား။ ။ ကုဋေနဝါ- နံရံဖြင့်လည်းကောင်း။
 ကဝါဇေနဝါ- တံခါးရှက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိလဉ္ဇေနဝါ- ဗျာဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ သာဏိပါကာရေနဝါ- တင်းတိမ် အရံဖြင့် လည်း ကောင်း။
 ရုက္ခေနဝါ- သစ်ပင်ဖြင့် လည်း၊ ကောင်း။ ထန္တေနဝါ- တိုင်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ကောတ္ထဋ္ဌိ ကာယဝါ- ရိုင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ယေနကေနစိ-
 အမှတ်မရှိတရုဖြင့်။ အပ္ပဋိစ္စန္ဒိ-မဖိုးထွမ်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နာလံ
 ကမ္မနိယန္တိ-နာလံကမ္မနိယံဟူသည်ကား။ မေထုနံ-တပ်ခြင်းတူသော သူ
 နှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဓမ္မံ-အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝိတံ-မှီဝဲခြင်းငှါ။
 သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်။ နဟောတိ-မဖြစ်။ အလဉ္ဇေခေါဟောတိမာတုဂါမံ
 ဒုဠုလ္လာဟိဝါစာဟိဩဘာသိတုန္တိ-အလဉ္ဇေခေါဟောတိမာတုဂါမံ ဒုဠုလ္လာ
 ဟိဝါစာဟိဩဘာသိတုဟူသည်ကား။ မာတုဂါမံ-မာတုဂါမက်။ ဒုဠုလ္လာဟိ
 ရုန့်ရင်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ-စကားတို့ဖြင့်။ ဩဘာသိတံ- ပြယ်ဆိုခြင်းငှါ။
 သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ယောပနာတိ-ယောပနဟူ
 သည်ကား။ ယာဒိသော-အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု-အကြင်
 ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမသိံ အတ္ထေ-ဤအ
 ရာဗ္ဗိအယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းကို။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော-အလို
 ရှိအပ်၏။ တထာဂ္ဂပေ အာသနေတိ-တထာဂ္ဂပေအာသနေ ဟူသည်ကား။
 ဝေဂ္ဂပေ-ဤသို့သဘောရှိသော။ အာသနေ-နေရာ၌။ မာတုဂါမောနာမ-မာတု
 ဂါမံမည်သည်ကား။ သုဘာသိတဒုဗ္ဗာသိတံ-ကောင်းသောစကားမကောင်း
 သောစကားကိုလည်းကောင်း။ ဒုဠုလ္လာဒုဠုလ္လံ- ရုန့်ရင်းသောစကား မရုန့်
 ရင်းသောစကားကိုလည်းကောင်း။ အာဇာနိတံ-သိခြင်းငှါ။ ဝိညူ-သိကြား
 လိပ်မာသော။ ပဋိဗလာ-စွမ်းနိုင်သော။ မနုသိတ္ထိ-လူမိန်းမတည်း။ နယက္ခိ-
 ဘီလူးမမဟုတ်။ နှပေတိ-ပြုတ္တာမမဟုတ်။ နတိရုတ္တနဂတ-တိရုတ္တနံမ
 မဟုတ်။ သဒ္ဓိန္တိ-သဒ္ဓိဟူသည်ကား။ ဇေတော-တပေါင်းတည်း။ ဇေတော
 ဇေတယာတိ-ဇေတောဇေတယံဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုစေဝ-ရဟန်းသည်လည်း
 ကောင်း။ မာတုဂါမောစ-မာတုဂါမသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 ရဟောနာမ-ရဟောမည်သည်ကား။ စက္ခုဿ-မျက်စိ၏။ ရဟော-ဆိတ်

ကွယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သောတဿနား၏ ရဟော-ဆိတ်ကွယ်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ရဟောနာမ-ရဟောမည်၏ စက္ခုဿ-မျက်စိ၏ ရဟော
နာမ-ဆိတ်ကွယ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ အက္ခိဝါ-မျက်စိကိုလည်း၊ နိဗ္ဗိယမာ
နေ-မှိတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဇကံ-မျက်မှောင်ကို၊ ဥက္ခိဝိယမာနေ- ချိအပ်
သည်ရှိသော်၊ သိသံဝါ- ဦးခေါင်းကိုလည်း၊ ဥက္ခိဝိယမာနေ-ချိအပ်သည်ရှိ
သော်၊ ပသိတုံ-မြင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်။
သောတဿ-နား၏ ရဟောနာမ-ဆိတ်ကွယ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ ပကတိက
ထာပြုကထေ့သောစကားကို၊ သောတုံ-နာခြင်းငှါ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်
နဟောတိ-မဖြစ်၊ နိသန္ဓိကပ္ပေယျာတိ-နိသန္ဓိကပ္ပေယျဟူသည်ကား၊ မာတု
ဂါမေ-မာတုဂါမသည်၊ နိသိန္ဓေ-ထိုင်နေသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။
ဥပနိသိန္ဓောဝါ- အနီး၌ထိုင်နေသည်လည်းကောင်း၊ ဥပနိပ္ပန္ဓောဝါ-အနီး၌
လျောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ နိသိန္ဓေ
ထိုင်နေသည်ရှိသော်၊ မာတုဂါမေ-မာတုဂါမသည်။ ဥပနိသိန္ဓောဝါ-အနီး၌
ထိုင်နေသည်လည်းကောင်း၊ ဥပနိပ္ပန္ဓောဝါ-အနီး၌လျောင်းသည်လည်းကောင်း
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဘောဝါ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ နိသိန္ဓာ-
ထိုင်နေကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဘောဝါ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့
သည်လည်း၊ နိပ္ပန္ဓာ-လျောင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ သဒ္ဓေယျဝစ
ဿနာမ-သဒ္ဓေယျဝစသံမည်သည်ကား၊ အာဂတဖထာ-လာသောသော
တာပတ္တိမိလ်ရှိသည်။ အဘိသမေတာဝိနိ-သိအပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါးရှိ
သည်၊ ဝိညာတသာသနာ-သိအပ်ပြီးသောသာသနာရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
ဥပါသိကာနာမ-ဥပါသိကာမည်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာတုရားကို၊ သရဏံ
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတာ-ဆည်းကပ်သည်။ ဓမ္မံ-တရားကို၊ သရဏံ-ကိုး
ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတာ-ဆည်းကပ်သည်။ သံစာ-သံစာကို၊ သရဏံ-ကိုး
ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတာ-ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒိသ္မာတိ-ဒိသ္မာ
ဟူသည်ကား၊ ပသိတွာ-မြင်၍၊ ခုန္နံ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-အာပတ်တို့
တွင်၊ အညတရေန-တပါးပါးသော၊ သံစာဒိသေသေနဝါ-သံစာဒိသိသံ
အာပတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါမိတ္တိယေနဝါ-ပါမိတ် အာပတ်ဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝဒေယျ-ဆိုငြားအံ့၊ ဘိက္ခုရဟန်းသည်၊ နိသန္ဓိ-ထိုင်နေခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိ
ဇာနမာနော-ဝန်ခံသည်ရှိသော်၊ ခုန္နံ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-အာပတ်တို့တွင်။
အညတရေန-တပါးပါးသော၊ သံစာဒိသေသေနဝါ-သံစာဒိသိသံအာပတ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါမိတ္တိယေနဝါ- ပါမိတ်အာပတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။

ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သဒ္ဓေယျဝဓသာ- ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသော။ သာဥပါသိကာ- ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ ယေနဝါ- အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ဝဒေယျ- ဆိုငြားအံ့။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ တေန- ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သာ- ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ အယျော- အရှင်ကို။ မယာ- အက္ခန္တိသည်။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ- တကွ။ ကာယသံသဂ္ဂံ- ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇန္တော- ရောက်လျက်။ နိယိန္ဒော- ထိုင်နေသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်၏။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သောစဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တံ- ထိုထိုင်နေခြင်းကို။ ပဗ္ဗိဇာနာတိ- ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ- အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သာ- ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ အယျော- အရှင်ကို။ မယာ- အက္ခန္တိသည်။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ- တကွ။ ကာယသံသဂ္ဂံ- ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇန္တော- ရောက်လျက်။ နိယိန္ဒော- ထိုင်နေသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်၏။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော- ထိုရဟန်းသည်။ အဟံ- ငါသည်။ နိယိန္ဒော- ထိုင်နေသည်။ သဂ္ဂံ- မှန်၏။ ကာယသံသဂ္ဂံ- ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့။ နောစခေါ သမာပဇ္ဇိ- မရောက်။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိယန္တော- လျောင်းမိ၏။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိပ္ပဇ္ဇာယ- လျောင်းခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နိယိန္ဒော- မထိုင်နေ။ အဝိစခေါ- စင်စစ်သော်ကား။ ငြိတော- ရပ်မိ၏။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော- မဆုံးဖြတ်အပ်။ ။ သာ- ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ အယျော- အရှင်ကို။ မယာ- အက္ခန္တိသည်။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ- တကွ။ ကာယသံသဂ္ဂံ- ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇန္တော- ရောက်လျက်။ နိပ္ပဇ္ဇာ- လျောင်းသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော- မြင်အပ်၏။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သောစဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တံ- ထိုလျောင်းခြင်းကို။ ပဗ္ဗိဇာနာတိ- ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ- အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နိပ္ပဇ္ဇာ- လျောင်းသည်။ သဂ္ဂံ- မှန်၏။ ကာယသံသဂ္ဂံ- ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့။ နောစခေါ သမာပဇ္ဇိ- မရောက်။

ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။နိပ္ပဇ္ဇာယ- လျောင်းခြင်း
 ဖြင့်။ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏(ပ)အဟံ-ငါသည်။နိပ္ပဇ္ဇော- မလျောင်း။
 အဝိစခေါ- စင်စစ်သော်ကား။ နိသန္ဓေ- ထိုင်နေမိ၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။
 စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိသန္ဓာယ- ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေ
 တဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏(ပ)အဟံ-ငါသည်။နိပ္ပဇ္ဇော- မလျောင်း။ အဝိစခေါ-
 စင်စစ်သော်ကား။ဋီတော-ရုပ်မိ၏။ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။စေဝဒေယျ- အကယ်၍
 ဆိုငြားအံ့။နိကာရေတဗ္ဗော-မဆုံးဖြတ်အပ်။ ။သဟိ-ထိုအရိယာဖြစ်သော
 ဥပါသိကာမသည်။ မယာ- အကျွန်ုပ်သည်။နိသန္ဓဿ- ထိုင်နေလျက်။
 မာတုဂါမံ- မာတုဂါမကို။ဒုဗ္ဗုလ္လာဟိ-ရှုန့်ရင်းကုန်သော။ဝါစာဟိ- စကား
 တို့ဖြင့်။ဩဘာသန္တဿ-ပြယ်ဆိုသော။အယျဿ-အရှင်၏။ဝစနံ-စကားကို
 သုတံ- ကြားအပ်၏။ ဣတိဇေဝံ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။
 သောစတိက္ခ- ထိုရဟန်း သည်လည်း။ ထံ- ထိုထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိ
 ဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ- အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်
 အပ်၏။ သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ မယာ-အကျွန်ုပ်
 သည်။နိသန္ဓဿ-ထိုင်နေလျက်။ မာတုဂါမံ-မာတုဂါမကို။ ဒုဗ္ဗုလ္လာဟိ-
 ရှုန့်ရင်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ-စကားတို့ဖြင့်။ ဩဘာသန္တဿ- ပြယ်ဆို
 သော။အယျဿ-အရှင်၏။ဝစနံ-စကားကို။ သုတံ-ကြားအပ်၏။ဣတိဇေဝံ-
 ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော-ထိုရဟန်းသည်။ အဟံ-
 ငါသည်။ နိသန္ဓေ-ထိုင်နေသည်။ သစ္စံ-မှန်၏။ ဒုဗ္ဗုလ္လာဟိ- ရှုန့်ရင်းကုန်
 သော။ ဝါစာဟိ-စကားတို့ဖြင့်။နောစခေါဩဘာသိ-မပြယ်ဆို။ ဣတိဇေဝံ-
 ဤသို့။စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။နိသန္ဓာယ- ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ကာရေ
 တဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏(ပ)အဟံ-ငါသည်။နိသန္ဓေ-မထိုင်နေ။အဝိစခေါ-
 စင်စစ်သော်ကား။နိပ္ပဇ္ဇော-လျောင်းမိ၏။ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။စေဝဒေယျ-အကယ်
 ၍ဆိုငြားအံ့။နိပ္ပဇ္ဇာယ-လျောင်းခြင်းဖြင့်။ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏(ပ)။
 အဟံ-ငါသည်။နိသိန္ဓေ-မထိုင်နေ။အဝိစခေါ-စင်စစ်သော်ကား။ဋီတော
 ရုပ်မိ၏။ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။နိကာရေတဗ္ဗော-
 မဆုံးဖြတ်အပ်။သာ-ထိုအရိယာဖြစ်သောဥပါသိကာမသည်။မယာ-အကျွန်ုပ်
 သည်။နိပ္ပဇ္ဇဿလျောင်းလျက်။မာတုဂါမံ-မာတုဂါမကို။ဒုဗ္ဗုလ္လာဟိ-ရှုန့်ရင်း
 ကုန်သော။ဝါစာဟိ- စကားတို့ဖြင့်။ ဩဘာသန္တဿ- ပြယ်ဆိုသော။
 အယျဿ-အရှင်၏။ဝစနံ-စကားကို။သုတံ-ကြားအပ်၏။ဣတိဇေဝံ- ဤသို့။
 စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။သောစတိက္ခ-ထိုရဟန်းသည်လည်း။ထံ-

ထိုလျောင်းခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ- ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ- အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နိပ္ပန္နော- လျောင်းသည်။ သစ္စံ- နှစ်၏။ ဒုဗ္ဗုတ္တယာ- ရှိသည့်ကုန်သော။ ဝါစာယိ- စကားတို့ဖြင့်။ နောစခေါ ဩဘာသိ- မပြတ်ဆို။ ဣတိဇံ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိပ္ပန္နာယ- လျောင်းခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နိပ္ပန္နော- မလျောင်း။ အဝိစခေါ- စင်စစ်သော်ကား။ နိယိန္နော- ထိုင်နေမိ၏။ ဣတိဇံ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိသန္ဓာယ- ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နိပ္ပန္နော- မလျောင်း။ အဝိစခေါ- စင်စစ်သော်ကား။ ငြိတော- ရပ်မိ၏။ ဣတိဇံ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော- မဆုံးဖြတ်အပ်။ သာ- ထိုအရိယာဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ အယျော- အရှင်ကို။ မယာ- အက္ခန္တိသည်။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ- တက္က၊ ဇကောဇကောယ- တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော- ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ နိယိန္နော- ထိုင်နေသည်ကို။ ဒိဗ္ဗော- မြင်အပ်၏။ ဣတိဇံ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သောစဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တံ- ထိုထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ ဝန်ခံအံ့။ နိသန္ဓာယ- ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နိယိန္နော- မထိုင်နေ။ အဝိစခေါ- စင်စစ်သော်ကား။ နိပ္ပန္နော- လျောင်းမိ၏။ ဣတိဇံ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိပ္ပန္နာယ- လျောင်းခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နိယိန္နော- မထိုင်နေ။ အဝိစခေါ- စင်စစ်သော်ကား။ ငြိတော- ရပ်မိ၏။ ဣတိဇံ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော- မဆုံးဖြတ်အပ်။ ။ သာ- ထိုအရိယာ ဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည်။ အယျော- အရှင်ကို။ မယာ- အက္ခန္တိသည်။ မာတုဂါမေန- မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိ- တက္က၊ ဇကောဇကောယ- တယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော- ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ နိပ္ပန္နော- လျောင်းသည်ကို။ ဒိဗ္ဗော- မြင်အပ်၏။ ဣတိဇံ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သောစဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တံ- ထိုလျောင်းခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ- ဝန်ခံအံ့။ နိပ္ပန္နာယ- လျောင်းခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နိပ္ပန္နော- မလျောင်း။ အဝိစခေါ- စင်စစ်သော်ကား။ နိယိန္နော- ထိုင်နေမိ၏။ ဣတိဇံ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ နိသန္ဓာယ- ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (ပ)။ အဟံ- ငါသည်။ နိပ္ပန္နော- မလျောင်း။ အဝိစခေါ- စင်စစ်သော်ကား။ ငြိတော- ရပ်မိ၏။

ဣတိဝေ-ဤသို့။ ဝေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုခြားအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော-မဆုံး
 ဖြတ်အပ်။ အယဒ္ဓိတိ-အယဒ္ဓိဟူသည်ကား။ ပရိမံ-ရှေးဖြစ်သောအပ်တံကို။
 ဥပါဒါယ-စွဲ၍။ ဝုစ္ဆတိ-ဆိုအပ်၏။ အနိယတောစိ-အနိယတောဟူသည့်ကား။
 သံဃာဒိသေသောဝါ-သံဃာဒိထိတ်အာပတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဏိတ္တိယံ
 ဝါ-ပါဏိတ်အာပတ်ကိုလည်းကောင်း။ နနိယတော-မမှတ်အပ်။ ဂမနံ-သွား
 ခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိသန္ဓံ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။
 အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ဖြင့်။
 ကာရေတဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဂမနံ- သွားခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-
 ဝန်ခံအံ့။ နိသန္ဓံ-ထိုင်နေခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ- ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ-
 အာပတ်ကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ- အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေ
 တဗ္ဗော- ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဂမနံ- သွားခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ- ဝန်ခံအံ့။
 နိသန္ဓံ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ- အာပတ်ကို။
 နပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိသန္ဓာယ- ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-
 ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဂမနံ-သွားခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိသန္ဓံ-ထိုင်နေ
 ခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံ
 အံ့။ နကာရေတဗ္ဗော-မဆုံးဖြတ်အပ်။ ။ ဂမနံ-သွားခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ-
 ဝန်ခံအံ့။ နိသန္ဓံ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ-အာ
 ပတ်ကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-
 ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဂမနံ-သွားခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိသန္ဓံ-ထိုင်နေ
 ခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။
 အာပတ္တိယာ-အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဂမနံ-သွားခြင်း
 ကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ နိသန္ဓံ-ထိုင်နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။
 အာပတ္တိ- အာပတ်ကို။ နပဋိဇာနာတိ- ဝန်ခံအံ့။ နိသန္ဓာယ- ထိုင်နေ
 ခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်။ ဂမနံ- သွားခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ-
 ဝန်ခံအံ့။ နိသန္ဓံ-ထိုင်နေခြင်းကို။ နပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံအံ့။ အာပတ္တိ-
 အာပတ်ကို။ နပဋိဇာနာတိ- ဝန်ခံအံ့။ နကာရေတဗ္ဗော-မဆုံးဖြတ်အပ်။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဒုတိယံ-နှစ်ခုမြောက်သော။ အနိယတံ-
 အနိယတထိက္ခာပုန်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အာယသ္မုက္ခော-အရှင်တို့။ ဇွေ-နှစ်ပါးကုန်သော။ အနိယတာ- အနိယတ
 အမည် ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ-အာပတ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဗ္ဗာဂေါ- ဘုရင်အားဖြင့်

ပြအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ-ထိုနှစ်ပါးသောအနိယတသိက္ခာ
 ပုဒ်တို့၌၊ အာယသ္မန္တော-အရှင်တို့ကို၊ ပုစ္ဆာမိ-မေး၏။ ကပ္ပိ-အသိနည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ
 အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်သည်။ အတ္ထ-ဖြစ်ကုန်၏လော။ ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်
 မြောက်သည်။ ပုစ္ဆာမိ-မေး၏။ ကပ္ပိ-အသိနည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ-အာပတ်မှစင်
 ကြယ်ကုန်သည်။ အတ္ထ-ဖြစ်ကုန်၏လော။ တတိယမ္ပိ-သို့ ကြိမ်မြောက်သည်။
 ပုစ္ဆာမိ-မေး၏။ ကပ္ပိ-အသိနည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ- အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်သည်။
 အတ္ထ- ဖြစ်ကုန်၏လော။ ဧတ္ထ-ဤနှစ်ပါးသော အနိယတ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။
 အာယသ္မန္တော- အရှင်တို့သည်။ ယသ္မာ- အကြင်ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓါ-
 အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်၏။ တသ္မာ -ထိုကြောင့်။ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်
 နေကုန်သည်။ ဘဝန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ- ဤသို့ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့်။
 ဧတံ-ဤစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ-မှတ်ရ၏။ ဣတိ-ဤသည်
 လျှင်အနိယတ သိက္ခာပုဒ်အပြီးတည်း။ ။တဿ- ထိုအနိယတ၏။
 ဥဒါနံ- ဥဒါနံကို။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ- သိအပ်၏။ ။အလံကမ္မနိ
 ယဇ္ဇေဝ-မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်းငှါ။ သောသိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ တထေဝ-
 ထိုမှတပါးသာလျှင်။ နဟေဝခေါ- မေထုန်အမှုကို ပြုခြင်းငှါ မခံရန်ရင်း
 သောစကားကိုဆိုခြင်းငှါမခံသော သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဤသို့။
 အနိယတာ-နှစ်ပါးသော အနိယတသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ တာဒိနာ- ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာ
 ရုံတို့၌ တုန်ထုပ်ခြင်းမရှိတာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန-
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုညတ္ထာ- ကောင်းစွာပညတ်တော် မူအပ်ကုန်၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ- သိအပ်၏။ ။

ကထိန-သိက္ခာပုဒ်။

အာယသ္မန္တော-အရှင်တို့။ တိံသ- သုံးဆယ်ကုန်သော၊ နိဿဂ္ဂိယာ- စွန့်
 ခြင်းပိနည်းကံရှိကုန်သော။ ပါစိတ္တိယာ-ပါစိတ်အမည်ရှိကုန်သော။ ဣမေခေါ
 ပနဓမ္မာ-ဤအာပတ်တို့သည်။ ဥဒ္ဓေသံ- သရုပ်အားဖြင့်ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်
 သို့။ အာဂ္ဂန္တိ- ရောက်ကုန်၏။ ။တေနသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-
 ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေသာလိယံ- ဝေသာလီ
 ပြည်၌။ ဂေါတမကေ- ဂေါတမက အမည်ရှိသော။ စေတိယေ- စေတီ၌။
 ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတာ-မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ သိက္ခာနံ- ရဟန်းတို့အား။ တိစိဝရံ- သုံးထည်ဝေသာသင်္ကန်းကို။

အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိ
 အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တိစိဝရံ- သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို။ အနုညာတံ- ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အညေဒနဝ- တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ တိစိဝရေန- သုံးထည်သော
 သင်္ကန်းဖြင့်။ ဂါမံ- ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တိ- ဝင်ကုန်၏။ အညေဒန- တပါးသော။
 တိစိဝရေန- သုံးထည်သောသင်္ကန်းဖြင့်။ အာရမေ- အရံ၌။ အတ္တန္တံ- နေကုန်၏။
 အညေဒန- တပါးသော။ တိစိဝရေန- သုံးထည်သောသင်္ကန်းဖြင့်။ နဟာနံ- ရေ
 ချိုးဆိပ်သို့။ ဩတရန္တံ သက်ကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်
 အပ္ပိစ္ဆာ- အလိနည်းကုန်၏။ (ပ)။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-
 အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်။ အတိရေကစိဝရံ- သုံးထည်ထက်ပိုလွန်သောသင်္ကန်းကို။
 ဓာရေဿန္တိနာမ- ဆောင်ကုန်တိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုရဲကြံသောစကားကို
 ဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။
 ဘဂဝတာ- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-
 ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ တုမှေ- သင်တို့သည်။
 အဘိရေကစိဝရံ- သုံးထည်ထက်ပိုလွန်သောသင်္ကန်းကို။ ဓာရေထ- ဆောင်
 ကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။
 ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။
 ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ- ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဗာပုရိသာ- မင်ဗိုလ်
 မှအချည်းနှီးသော ယောကျ်ားတို့။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။
 တုမှေ- သင်တို့သည်။ အတိရေကစိဝရံ- သုံးထည်ထက်ပိုလွန်သောသင်္ကန်း
 ကို။ ဓာရေဿထနာမ- ဆောင်ကုန်တိသနည်း။ မောဗာပုရိသာ- မင်ဗိုလ်မှ
 အချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ဧဝံ- ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-
 မကြည်ညိုကုန် သောသူတို့အား လည်း။ ပဿဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။
 နဘာတိ- မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဧဝဉ္စပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံ
 ဘိက္ခာပံ- ဤဘိက္ခာပုန်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်း ပြုကြကုန်လော။
 ကိပ္ပုစ္ဆိ သေယျာထ- အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ “ ။ ယောပနဘိက္ခု-
 အကြင်ရဟန်းသည်။ အတိရေကစိဝရံ- သုံးထည်ထက်ပိုလွန်သောသင်္ကန်း
 ကို။ ဓာရေယျ- ဆောင်ငြားအံ့။ တဿဘိက္ခု နော- ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-

စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော၊ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ။ ဇေ-ဤသို့။ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား။ ဣဒ္ဓဉ္စသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း။ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ၆ ။ တေန ခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတောအာနန္ဓဿ- အရှင်အာနန္ဒာအား။ အတိရေကစိဝရံ- သုံးထည်ထက်ပိုလွန်သော သင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အာယသ္မာစအာနန္ဓဿ-အရှင်အာနန္ဒာသည်လည်း။ ထံစိဝရံ-ထိုသင်္ကန်းကို။ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ-အရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ ဒါတုကာမော-လှူခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အာယသ္မာစသာရိပုတ္တော- အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်လည်း။ သာကေတေ- သာကေတပြည်၌။ ဝိဟရတိ-နေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတောအာနန္ဓဿ-အရှင်အာနန္ဒာအား။ ဇေတံသောပရိဝိတက္ကော- ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ-အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အတိရေကစိဝရံ- သုံးထည် ထက်ပို လွန် သော သင်္ကန်းကို။ နဓာရေတဗ္ဗံ- မဆောင်အပ်။ ဣတိ- ဤသို့။ သိက္ခာပဒံ- သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ- ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ။ မေ- ငါ့အား။ ဣဒ္ဓဉ္စအတိရေကစိဝရံ- ဤသုံးထည်ထက် ပိုလွန်သောသင်္ကန်း သည်လည်း။ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်ခဲ့၏။ အဟာဉ္စ-ငါသည်လည်း။ ဣမံစိဝရံ-ဤသင်္ကန်းကို။ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ- အရှင်သာရိ ပုတ္တရာအား။ ဒါတု ကာမော- လှူခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ အာယသ္မာ စသာရိ ပုတ္တော- အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ သည်လည်း။ သာကေတေ-သာကေတပြည်၌။ ဝိဟရတိ-နေ၏။ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်။ မယာ-ငါသည်။ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိတဗ္ဗံနုခေါ- ကျင့်ရအံ့နည်း။ ဣတိဇေတံသော-ပရိဝိတက္ကော- ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ- ဖြစ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာအာနန္ဓဿ- အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာနေစေထိ-ကြားလျှောက်၏။ အာနန္ဓ-အာနန္ဒာ။ သာရိပုတ္တော- သာရိပုတ္တရာသည် ကိံဝစိဝရံ- အဘယ်မျှလောက်ကြာ မြင့်သောအခါ၌။ အာဂန္တိဿတိပန-လာလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ နဝမံဝါဒိဝသံ- ကိုးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ ဒသမံဝါဒိဝသံ- ဆယ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း။ အာဂန္တိဿတိ-လာလတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။

ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား သည်။ တေသ္မိနိဒါနေ- ဤအကြောင်း၌၊ တေသ္မိ
 ပကရဏေ-ဤအရာ၌။ ဓမ္မိကထံ-တရားစကားကို။ ကတွာ- ပြောဟော
 သည်ကိုပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ-မိန့်ဟောမူ၏။
 ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဒဿဟပရမံ- ဆယ်ရက် အပိုင်းအခြားရှိသော
 ကာလပတ်လုံး။ အတိရေကစီဝရံ- သုံးထည်ထုတ် ပိုလွန်သော သင်္ကန်း
 ကို။ ဓါရေတံ-ဆောင်ခြင်းငှါ။ အနုဇါနာမိ- ငါဘုရားခွင့်ပြုထော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ-
 ဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံထိက္ခာပဒံ- ဤထိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေ
 ယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကိံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ-အတယ်သို့ပြုကုန်
 အံနည်း။ ။ ဘိက္ခုနာဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ စီဝရသ္မိံ-သင်္ကန်းသည်။ နိဗ္ဗိတ
 နိဗ္ဗိတေ-ပြီးပြီးသည်ရှိသော်။ ကထိနေ-ကထိန်ကို။ ဥဒ္ဓတထ္ထိံ-နှုတ်အပ်ပြီး
 သည်ရှိသော်။ ဒဿဟပရမံ-ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသောကာလပတ်လုံး။
 အတိရေကစီဝရံ-သုံးထည်ထုတ်ပိုလွန်သောသင်္ကန်းကို။ ဓာရေတဗ္ဗံ-ဆောင်
 အပ်၏။ တံ-ထိုဆယ်ရက်အပိုင်းအခြား ရှိသောကာလကို။ အတိက္ကာမယ
 တော-သွန်စေသောရဟန်း အား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော။
 ပါစိတ္တိသံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်း
 ပြုကြကုန်လော့။ ။ နိဗ္ဗိတစီဝရသ္မိံ-နိဗ္ဗိတစီဝရသ္မိံ'ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခု
 နော-ရဟန်း၏။ စီဝရံ-သင်္ကန်းသည်။ ကထံဝါ-ပြုအပ်ပြီးသည်လည်းကောင်း။
 နုဗ္ဗိတိ-ပျောက်သည်လည်းကောင်း။ ဝိနုဗ္ဗိတိ-ပျက်စီးသည်လည်းကောင်း။
 ခုဗ္ဗိတိ-မီးလောင်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ စီဝရသ္မိံ- သင်္ကန်း
 ရနိုးခြင်းသည်။ ဥပဒ္ဓိန္နာဝါ-ပြတ်သည်လည်း။ ပေဘတိ-ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓတထ္ထိံ
 ကထိနေတိ-ဥဒ္ဓတထ္ထိံ ကထိနေ'ဟူသည်ကား။ အဠန္တံ-ရှစ်ပါးကုန် သော။
 မာတိကာနံ-မာတိကာတို့တွင်။ အညတရာယ-တပါးပါးသော။ မာတိကာယ-
 မာတိကာဖြင့်။ ဥဒ္ဓတံ-နှုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံစောနဇါ-သံစာ
 သည်လည်း။ အန္တရာ-အကြား၌။ ဥဒ္ဓတံ-နှုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဒဿဟပရမန္တိ-ဒဿဟပရမံဟူသည်ကား။ ဒဿဟပရမတာ ဒဿဟ
 ပရမတာယ-ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသောအဖြစ်ဖြင့်။ ဓာရေတဗ္ဗံ-ဆောင်
 အပ်၏။ အတိရေကစီဝရနာမ-အတိရေကသင်္ကန်းမည်သည်ကား။ အနုဗ္ဗိတံ-
 အဓိဗ္ဗိတံ မတင်အပ်သော သင်္ကန်းတည်း။ အဝိကပ္ပိတံ-ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်
 သောသင်္ကန်းတည်း။ စီဝရနာမ-သင်္ကန်းမည်သည် ကား။ ဆန္တံ- ခြောက်
 ထည်ကုန်သော။ စီဝရနံ-သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ-တပါးပါးသော။ ဝိကပ္ပ
 နုပဂပစ္ဆိမံ- ဝိကပ္ပနာလောကီသော သင်္ကန်းလျှင် အဆုံးရှိသော်။ စီဝရံ-

ကဝိန-သိက္ခာပုဒ်။

သင်္ကန်းတည်း။ တံအတိက္ကာမယတောနိဿဂ္ဂိယံဟောတီတိ-တံအတိက္ကာမ
ယတောနိဿဂ္ဂိယံဟောတီဟူသည်ကား။ ဇေကာဒသမေ-တဆဲ တချမြောက်
သော။ အရုဏဂ္ဂမနေ- အရုဏ်ခေက်ခြင်း၌။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟော
တိ-ဖြစ်၏။ သံဃံသဝါ-သံဃာအားလည်းကောင်း။ ဂဏသဝါ-ဂိုဏ်းအား
လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်
အပ်၏။ ဘိက္ခုဓေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝဗ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။
တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ-သံဃာသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-ကပ်၍။
ဧကံသံဇေကသ္မိံ အံသေ-လက်ဝဲတဘက်ပရန်းထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂ-ကိုယ်
ဝတ်စွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ ဝုဗ္ဗာနံ-သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။
ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေ-ခြေတို့ကို။ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ-ဆောင့်
ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ-ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဇေယျိ-လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ-ချီ၍။
“ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံဝရံ-ဤသင်္ကန်းကို။ ဒသ
ဟာတိက္ကန္တံ-ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်၏။ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ-ဤသင်္ကန်းကို။ သံဃံသ-သံဃာအား။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်
ပါ၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အသ-ဖြစ်ရာ၏။ နိဿဇ္ဇိ
တွာ-စွန့်ပြီး၍။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ-ဒေသနာ ကြားအပ်၏။
ဗျတ္တေန-လိမ်မာသော။ ပဗ္ဗိဗလေန-စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။
အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဗ္ဗိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-ခံအပ်၏။ နိဿဇ္ဇတီတရံ- စွန့်အပ်သော
သင်္ကန်းကို။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ ကိံ ဒါတဗ္ဗံ-အဘယ်သို့ပေးအပ်သနည်း။
“ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃာ-သံဃာသည်။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-
စကားကို။ သုဏာတု- နာထော်မူလော။ ဣတ္ထန္တာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။
ဘိက္ခုနော- ရဟန်း၏။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်သော။ ဣဒံဝရံ-ဤသင်္ကန်းကို။
သံဃံသ- သံဃာအား။ နိဿဗ္ဗံ- စွန့်အပ်ပြီ။ သံဃံသ- သံဃာအား။
ပတ္တကဗ္ဗံ-လျှောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိယိယာ- အကယ်
၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဇေဝတိ- ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃာ-သံဃာသည်။
ဣဒံဝရံ- ဤသင်္ကန်းကို။ ဣတ္ထန္တာမဿ- ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-
ရဟန်းအား။ ဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ ။ တေန
ဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မဟုလေ-များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့
သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်၍။ ဧကံသံဇေကသ္မိံ အံသေ- လက်ဝဲတဘက်ပရန်း
ထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂ- ကိုယ်ဝတ်စွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ- ပြု၍။
ဝုဗ္ဗာနံ-သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေ- ခြေတို့ကို။

ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ဥက္ကဋ္ဌဋီကံ-ဆောင်ကြောင့်၊နိဿိဒိတွာ-ထိုင်နေ၍၊ အဇ္ဈလိ-
လက်အုပ်ကို၊ပဂ္ဂဟေတွာ-ချီ၍၊တန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊မေ- အကျွန်ုပ်၏။
ဣဒံစိဝရံ-ဤသက်န်းကို၊ဒဿဟာတိက္ကန္တံ-ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်ဖြစ်၍၊
နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်၏။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဝံစိဝရံ-ဤသက်န်းကို။
အာယသ္မန္တာနံ-အရှင်တို့အား၊နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယာ
ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿ-ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ နိဿဇ္ဇိတွာ- စွန့်ပြီး၍။ အာပတ္တိ-
အာပတ်ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ- ဒေသနာကြားအပ်၏။ ဗျတ္တေန- လိပ်မာသော။
ပဋိဗလေန- စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ- ရဟန်းသည်။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။
ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-ခံအပ်၏။ နိဿဇ္ဇတိဝရံ- စွန့်အပ်သောသက်န်းကို။ ဒါတဗ္ဗံ-
ပေးအပ်၏။ ကိံဒါတဗ္ဗံ-အဘယ်သို့ပေးအပ်သနည်း။ အာယသ္မန္တာ-အရှင်တို့
အာယသ္မန္တာ -အရှင်တို့သည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏန္တု-
နာတော်မူကုန်လော။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။
နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သော။ ဣဒံစိဝရံ-ဤသက်န်းကို။ အာယသ္မန္တာနံ- အရှင်တို့
အား၊နိဿဋ္ဌံ-စွန့်အပ်ပြီ။ အာယသ္မန္တာနံ-အရှင်တို့အား။ ပတ္တကလ္လံ- လျှောက်
ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ-အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဇေဝံသတိ-
ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မန္တာ-အရှင်တို့သည်။ ဣဝံစိဝရံ-ဤသက်န်း
ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ- ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းအား။ ဒေဒေယျံ-
ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ ။ တေနဘိက္ခုနာ-
ထိုရဟန်းသည်။ ဇေဝံ-တသောက်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ-
ကပ်၍။ ဇေဝံသံဇေဝိဒိအံသေ-လက်ဝဲတဘက်ပရန်းထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ-
ကိုယ်ဝတ်စမွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ ဥက္ကဋ္ဌဋီကံ-ဆောင်ကြောင့်။
နိဿိဒိတွာ-ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဈလိ-လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ-ချီ၍။ အာဂ္ဂဿော-
ငါ့ရှင်။ မေ-ငါ၏။ ဣဒံစိဝရံ-ဤသက်န်းကို။ ဒဿဟာတိက္ကန္တံ-ဆယ်ရက်ကို
လွန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-ငါသည်။ ဣဝံစိဝရံ-ဤသက်န်း
ကို။ အာယသ္မန္တာ-အရှင်အား။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ ဝစနိ
ယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ နိဿဇ္ဇိတွာ-စွန့်ပြီး၍။ အာပတ္တိ-
အာပတ်ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ- ဒေသနာ ကြားအပ်၏။ တေနဘိက္ခုနာ-
ထိုရဟန်းသည်။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-ခံအပ်၏။ နိဿဇ္ဇ
တိဝရံ- စွန့်အပ်သော သက်န်းကို။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ ကိံဒါတဗ္ဗံ-
အဘယ်သို့ပေးအပ်သနည်း။ ဣဝံစိဝရံ- ဤသက်န်းကို။ အာယသ္မန္တာ
အရှင်အား။ ဒေဒိ-ပေးပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ ဒဿဟာတိက္ကန္တံ

ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်။ အဓိက္ကန္တသည်-လွန်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဓာရယန္တဿ-ဆောင်သောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော
 ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ် အာပတ်သင့်၏။ ဒဿဟာတိက္ကန္တေ-ဆယ်ရက်ကိုလွန်
 သည်။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓာရယန္တဿ-ဆောင်သောရဟန်း
 အား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ်အာပတ်သင့်
 ၏။ ဒဿဟာတိက္ကန္တေ-ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်။ အနတ္တိက္ကန္တသည်-မလွန်
 ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓာရယန္တဿ-ဆောင်သောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ
 စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ အနိဗ္ဗိတေ-
 အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏ဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓာရယန္တဿ-ဆောင်သောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ အဝိကပ္ပိတေ-ဝိကပ္ပနာမ
 ပြုအပ်သည်။ ဝိကပ္ပိတသည်- ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဓာရယန္တဿ- ဆောင်သောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိ
 သော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ်အာပတ်၏။ အဝိဿဇ္ဇိတေ- မစွန့်အပ်သည်။
 ဝိဿဇ္ဇိတသည်-စွန့်အပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓာရယန္တဿ- ဆောင်
 သောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်
 အာပတ်သင့်၏။ အနဋ္ဌေ-မပျောက်သည်။ နဋ္ဌသည်- ပျောက်၏ဟုအမှတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ ဓာရယန္တဿ-ဆောင်သောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ အဝိနဋ္ဌေ- မပျက်စီး
 သည်။ ဝိနဋ္ဌသည်-ပျက်စီး၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓာရယန္တဿ-ဆောင်
 သောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်
 အာပတ်သင့်၏။ အဒဇ္ဇေ-မိမိလောင်သည်။ ဒဇ္ဇသည်-မိလောင်၏ဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓာရယန္တဿ-ဆောင်သောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ အဝိလုတ္တေ- ခိုးသူ
 မလုယက်သည်။ ဝိလုတ္တသည်-ခိုးသူလုယက်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဓာရယန္တဿ- ဆောင်သော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်း
 ကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်
 သော။ ဝိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ အနိဿဇ္ဇိတွာ-မစွန့်မှု၍။ ပရိဘုဂ္ဂတိ-သုံးဆောင်အံ့။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ဒဿဟာတိက္ကန္တေ-ဆယ်ရက်ကိုမလွန်သည်။ အတ္တိက္ကန္တသည်-
 လွန်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓာရယန္တဿ- ဆောင်သော ရဟန်းအား။

ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဒဿဟာနတိက္ကန္တေ- ဆယ်ရက်ကို မလွန်သည်။
 ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓာရယန္တဿ- ဆောင်သောရဟန်းအား။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဒဿဟာနတိက္ကန္တေ- ဆယ်ရက်ကို မလွန်သည်။ အနတိက္ကန္တံ-
 မလွန်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓာရယန္တဿ- ဆောင်သောရဟန်းအား။
 အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ အန္ဓာဒဿဟံ- ဆယ်ရက်အတွင်း၌။
 အဓိဋ္ဌေတိ- အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့။ ဝိကပ္ပေတိ- ဝိကပ္ပနာပြုအံ့။ ဝိဿဇ္ဇေတိ- စွန့်အံ့။
 နဿတိ- ပျောက်အံ့။ ဝိနဿတိ- ပျက်စီးအံ့။ ဝုပ္ပတိ- မီးလောင်အံ့။ အတ္ထိန္ဒိတွာ-
 ခိုးသူလုယက်၍။ ဂဏ္ဍန္တိ- ယူကုန်အံ့။ ဝိဿာသံဝိဿာသေန- အကျွမ်းဝင်
 သဖြင့်။ ဂဏ္ဍန္တိ- ယူကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ-
 ရူးသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ- အစဉ်အမှတ်ရှိသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ-
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနဿမယေန။ ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိ
 အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ နိဿဗ္ဗစိဝရံ- စွန့်အပ်သော
 သင်္ကန်းကို။ နဒေန္တိ- မပေးကုန်။ တဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ-
 ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ- ရဟန်းတို့။
 နိဿဗ္ဗစိဝရံ- စွန့်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ နနဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ ယောဘိက္ခု-
 အကြင်ရဟန်းသည်။ နဒေဗျ- မပေးငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း
 အား။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ။ ပဋ္ဌမံ- ငှားဦးစွာ
 သော။ ကထိနသိက္ခာပဒံ- ကထိနသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒေါသိတ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနဿမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိက္ခိကဿ- အနာထဝိဇာတိ
 သူဌေး၏။ အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဝွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ- ဇေ
 တဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ- နေထိုင်မူ၏။ တေနခေါပနဿမယေန- ထို
 ခါ၌။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့၏။ ဟတ္ထေ- ထမင်း၌။ စိဝရံ-

ဥဒေါသိတ-သိက္ခာပုဒ်။

သင်္ကန်းကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ- ထား၍။ သန္တရုတ္တရေန- သင်းပိုင်နှင့်တကွသော
ကိုယ်တော်ဖြင့်။ ဇနပဒစာရိကံ- ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို။ ပက္ကမန္တိ- ဖဲသွားကုန်၏။
စိရံ- ဩမြင့်စွာ။ နိက္ခိတ္တာနိ- ထားအပ်ကုန်သော။ တာနိစိဝရာနိ- ထိုသင်္ကန်း
တို့သည်။ ဓာဏ္ဍကိတာနိ- မှီတက်ကုန်သည်။ ပောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ-
ထိုသင်္ကန်းတို့ကို။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဩတာပေန္တိ- နေထွင်းကုန်၏။
အာယသ္မာအာနန္ဒော- အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သေနာသနစရိကံ- ကျောင်းစဉ်ဒေ
သစာရိကို။ အာဟိဗ္ဗန္တေ- ထုည့်လည်သည်ရှိသော်။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
တို့ကို။ တာနိစိဝရာနိ- ထိုသင်္ကန်းတို့ကို။ ဩတာပေန္တေ- နေထွင်းသည်တို့ကို။
အဗ္ဗာစခေါ- မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသွာန- မြင်၍။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။
တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ- ရှိကုန်၏။ တေန- ထိုရဟန်းတို့ရှိရာ
အရပ်သို့။ ဥပသကာမိ- ကပ်လေ၏။ ဥပသကာမိတ္တာ- ကပ်လေပြီး၍။ တေဘိက္ခု-
ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဂဿေ- ငါ့ရှင်တို့။ ဓာဏ္ဍကိတာနိ- မှီတက်ကုန်သော။
ဣမာနိစိဝရာနိ- ဤသင်္ကန်းတို့သည်။ ကဿ- အဘယ်သူ၏။ စိဝရာနိ-
သင်္ကန်းတို့နည်း။ ဣတိဇေတံစနံ- ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ- ဆို၏။
အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာပုဗ္ဗသ္မတောအာ
နန္ဒဿ- အရှင်အာနန္ဒာအား။ ဇေမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-
ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အာယသ္မာအာနန္ဒော- အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ကထံဟိ-
အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့၏။
ဟတ္ထေ- လက်၌။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိပိတ္တာ- ထား၍။ သန္တရုတ္တရေန-
သင်းပိုင်နှင့်တကွသောကိုယ်တော်ဖြင့်။ ဇနပဒစာရိကံ- ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို။
ပက္ကမိဿန္တိနာမ- ဖဲသွားကုန်သနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ- ကဲ့ရဲ့၏။
ခိယျတိ- ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။ အထခေါ-
ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာအာနန္ဒော- အရှင်အာနန္ဒာသည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-
မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရော စေထိ-
ကြားလျှောက်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။
ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့၏။ ဟတ္ထေ- လက်၌။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိပိတ္တာ-
ထား၍။ သန္တရုတ္တရေန- သင်းပိုင်နှင့်တကွသော ကိုယ်တော်ဖြင့်။ ဇနပဒ
စာရိကံ- ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို။ ပက္ကမန္တိ- ဖဲသွားကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။
ကိရ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။
ပဋိပုဏ္ဏိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ-
ဤသို့။ အဝေါရံ- လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာ

တုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ကထံဟိ-
 အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဧတမောဗာပုရိသာ။ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီး
 ကုန်သောသောကျားတို့သည်။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ဘာတ္ထေ-လက်ခွီးဦးစို
 -သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိဝိတွာ-ထား၍။ သန္တုပုတ္တရေန-သင်းပိုင်နှင့်တကွသော
 ကိုယ်ဝတ်ဖြင့်။ ဇနပဒစာရိကံ-ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို။ ပတ္တမိဿန္တိနာမ-ဗေဒွား
 ကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဧဝံ-ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္တာ
 နံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဿာဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။
 နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဧဝမ္ပပန-ဤသို့လျှင်။ ဣဝံသိက္ခာ
 ပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိံဥဒ္ဓိသေ
 ယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။ ဘိက္ခုနာဘိက္ခုနော- ရဟန်း၏။
 စိဝရသ္မိံ-သင်္ကန်းသည်။ နိဗ္ဗိတနိဗ္ဗိတေ-ပြီးပြီးသည်ရှိသော်။ ကထိနေ-
 ကထိန်ကို။ ဥဒ္ဓတသ္မိံ-နုတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဧကရက္ခိဝိ-တညဉ့်မျှလည်း
 ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ တိစိဝရေန-သုံးထည်သောသင်္ကန်းနှင့်။ ဧဝေပုဝသေ
 ယျ- အကယ်၍ကင်း၍နေငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။
 ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြု
 ကြကုန်လော။ ” ။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာတုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ-
 ရဟန်းတို့အား။ ဣဒ္ဓေသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း။ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်
 မူအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုခေါ်၍။ အညတ
 ရော-မသင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ကောသန္ဓိယံ-ကောသန္ဓိပြည်၌။
 ဝိဿနော-နာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥတကာ- ဆွေမျိုးတို့သည်။ တဿ
 ဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ-အထံ၌။ ဘဒ္ဒန္တော- အရှင်ကောင်းသည်။
 အာဂစ္ဆတု-လာစေသတည်း။ မယံ- အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမ-
 လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဧဝံ-တမန်ကို။ ပါဟောသံ-စေခိုင်းကုန်၏။
 ဘိက္ခုဝိ- ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အာဂယော- ငါ့ရှင်။ ဝစ္ဆ-သွားချေ
 လော။ ဥတကာ- ဆွေမျိုးတို့သည်။ တံ- သင့်ကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿန္တိ-
 လုပ်ကျွေးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဧဝံ- ဤသို့။ အာဟံသု -ဆိုကုန်၏။ သော
 ဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ- ဤသို့။ အာဟ- ဆို၏။ ကိံ အာဟ-
 အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာဂယော- ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာ
 တုရားသည်။ တိစိဝရေန- သုံးထည်သော သင်္ကန်းနှင့်။ နပိပ္ပဝထိတဗ္ဗိ-
 ကင်း၍မနေအပ်။ ဣတိ-ဤသို့။ သိက္ခာပဒံ-သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်
 မူအပ်ပြီး။ အဟဉ္ဇ-ငါသည်လည်း။ ဝိဿနော-နာသည်။ အပ္ပိ-ဖြစ်ခဲ့၏။ ဧဝံ-စေခို-

ဥဒေါသိတ-သိက္ခာပုဒ်

သုံးထည်သော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ပက္ကမိတု- ဖဲသွားခြင်းငှါ။ နုသက္ကောမိ-မစွမ်းနိုင်။ အဟံ-ငါသည်။ နဂမိဿာမိ-မသွားအံ့။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ ဗုဒ္ဓါယ-ဆို၏။ တဂပတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေယက္ခိ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောဗေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ-ဆိုအခါ၌။ တဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေယက္ခိ-နိဒါနေ-ဤအကြောင်း၌။ ဇေယက္ခိ-ပကရဏေ-ဤအရာ၌။ ဓမ္မိ-ကထံ-တရားစကားကို။ ကဝတ္ထာ-ပြောဟောသည်ကိုပြုတော်မူ၍။ သိက္ခာ-ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေ-မိန့်တော်မူ၏။ ကိ-အာမန္တေ-အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ သိက္ခေ- ရဟန်းတို့။ ဂိလာနဿ-နာသော။ သိက္ခာ-ရဟန်းအား။ တိစိဝရေန-သုံးထည်သောသင်္ကန်းနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသသမ္ပတိ-ကင်း၍နေခြင်း၏အပြစ်မရှိသည်ကိုပြုခြင်း၌သမုတ်ခြင်းကို။ ဒါတု-ပေးခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ-ငါတုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ သိက္ခေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးအပ်၏။ ကိ-ဒါတဗ္ဗာ-အဘယ်သို့ပေးအပ်သနည်း။ ဂိလာနေန-နာသော။ ဇေနသိက္ခာ-ထိုရဟန်းသည်။ သံဗံ-သံဗာသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-ကပ်၍။ ဇေကံသံဇေကသိ-အံသေ-လက်ဝဲတဘက်ပံချန်းထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္က-ကိုယ်ဝတ်စပွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတ္တာ-ပြု၍။ ဝုဇာနံ-သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာ-ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေ-ခြေတို့ကို။ ဝန္တိတ္တာ-ရှိခိုး၍။ ဥက္ကမ္ပိကံ-ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိဒိတ္တာ-ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဈတိ-လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတ္တာ-ချီ၍။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဂိလာနော-နာသည်ဖြစ်၍။ တိစိဝရံ-သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ပက္ကမိတု- ဖဲသွားခြင်းငှါ။ နုသက္ကောမိ-မစွမ်းနိုင်။ တန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သောအဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သံဗံ-သံဗာကို။ တိစိဝရေန-သုံးထည်သောသင်္ကန်းနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသသမ္ပတိ- ကင်း၍နေခြင်း၏အပြစ်မရှိသည်ကို ပြုခြင်း၌သမုတ်ခြင်းကို။ ယာစာမိ-တောင်းပါ၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿာ-ဖြစ်ရာ၏။ ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာစိတဗ္ဗာ-တောင်းအပ်၏။ တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာစိတဗ္ဗာ-တောင်းအပ်၏။ ဗျတ္တေန-လိမ်မာသော။ ပဗ္ဗိဗလေန-စွမ်းနိုင်သော။ သိက္ခာ-ရဟန်းသည်။ သံဗော-သံဗာကို။ ဥပတေဗ္ဗာ-သိစေအပ်၏။ ကိ-ဥပတေဗ္ဗာ-အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်း။ တန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သံဗော-သံဗာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုကာတု-နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္တာမော-ဤအမည်ရှိသော။ အယံသိက္ခာ-ဤရဟန်းသည်။ ဂိလာနော-နာသည်ဖြစ်၍။ တိစိဝရံ-သုံးထည်သော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ပက္ကမိတု- ဖဲသွားခြင်းငှါ။

နသက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ-သံဃာကို။
 တိစိဝရေန-သုံးထည်သောသင်္ကန်းနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသသမ္ပုတိ-ကင်း၍နေခြင်း
 နှင့်သမုတ်ခြင်းကို။ ယာစတိ-တောင်း၏။ သံဃာဿ-သံဃာအား။ ပတ္တကန္တံ-
 လျှောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည်။ ယဒိသိယာ-အကယ်၍ဖြစ်
 ပြားအံ့။ ဧဝံသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃော-သံဃာသည်။
 ဣတ္ထန္တာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းအား။ တိစိဝရေန-
 သုံးထည်သော သင်္ကန်းနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသ သမ္ပုတိ- ကင်း၍ နေခြင်း၏
 အပြစ်မရှိသည်ကိုပြုခြင်းနှင့်သမုတ်ခြင်းကို။ ဒေဝေယျ-ပေးရာ၏။ ဧဝာ-
 ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ-သိစေခြင်းတည်း။ ဩန္တေ-အရှင်တုရားတို့။
 သံဃော-သံဃာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာ
 တော်မူလော။ ဣတ္ထန္တာမေ-ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းသည်။
 ဝိလာနော-နာသည်ဖြစ်၍။ တိစိဝရံ-သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။
 ပက္ကမိတံ-ဖဲသွားခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်း
 သည်။ သံဃံ-သံဃာကို။ တိစိဝရေန-သုံးထည်သောသင်္ကန်းနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသ
 သမ္ပုတိ- ကင်း၍နေခြင်း၏ အပြစ်မရှိသည်ကို ပြုခြင်းနှင့် သမုတ်ခြင်းကို။
 ယာစတိ-တောင်း၏။ သံဃော-သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္တာမဿ-ဤအမည်
 ရှိသော။ ဘိက္ခုနော။ ရဟန်းအား။ တိစိဝရေန-သုံးထည်သောသင်္ကန်းနှင့်။
 အဝိပ္ပဝါသသမ္ပုတိ-ကင်း၍နေခြင်း၏အပြစ်မရှိသည်ကို ပြုခြင်းနှင့် သမုတ်
 ခြင်းကို။ ဒေဝတိ-ပေး၏။ ယဿအာယသ္မတော-အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္တာ
 မဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းအား။ တိစိဝရေန-သုံးထည်
 သောသင်္ကန်းနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသသမ္ပုတိယာ-ကင်း၍နေခြင်း၏အပြစ်မရှိသည်
 ကိုပြုခြင်းနှင့်သမုတ်ခြင်းကို။ ဒါနံ-ပေးခြင်းကို။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ သော-
 ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ-
 အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ-မနှစ်သက်အပ်။ သော-ထိုအရှင်သည်။
 ဘာသေယျ-ဆိုရာ၏။ သံဃေန-သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္တာမဿ-ဤ
 အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းအား။ တိစိဝရေန-သုံးထည်သောသင်္ကန်း
 နှင့်။ အဝိပ္ပဝါသသမ္ပုတိ- ကင်း၍နေခြင်း၏ အပြစ်မရှိသည်ကိုပြုခြင်းနှင့်
 သမုတ်ခြင်းကို။ ဒိန္တာ-ပေးအပ်ပြီး။ သံဃာဿ-သံဃာသည်။ ယသ္မာ-
 အကြင်ကြောင့်။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်။ တုဏှိ-ဆိတ်
 ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ-ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဧဝံ-
 ဤနှစ်သက်သည်၏။ အဖြစ်ကို။ ခာရယာမိ-မှတ်ရ၏။ ဣတိ-ဤသို့။

ဥဒေါသိတ-သိက္ခာပုဒ်

ဥပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ ဆုတီး-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးအပ်၏။ ။ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့။ ဇေဉ္ဇပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိ
 သေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကိံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြု
 ကုန်အံ့နည်း။ ။ ဘိက္ခုနဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ စိဝရေသ္မိံ-သင်္ကန်းသည်။
 နိဗ္ဗိတနိဗ္ဗိတေ-ပြီးပြီးသော်ရှိသော။ ကထိနေ-ကထိန်ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ-နုတ်
 အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဧကရတ္တံပိ-တညဉ့်မျှလည်း။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။
 ဘိက္ခုသဗ္ဗုတိယာ-သမုတိရသောရဟန်းကို။ အညတြ-ထား၍။ တိစိဝရေန
 သုံးထည်သောသင်္ကန်းနှင့်။ စေပိပ္ပဝသေယျ- အကယ်၍ကင်း၍နေငြားအံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။
 ဆုတီး-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ။ နိဗ္ဗိတစိဝရ
 သ္မိံ-နိဗ္ဗိတစိဝရသ္မိံ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ စိဝရ-သင်္ကန်း
 သည်။ ကထံဝါ-ပြုအပ်ပြီးသည်လည်းကောင်း။ နဉ္စိဝါ-ပျောက်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဝိနဉ္စိဝါ-ပျက်စီးသည်လည်းကောင်း။ ဒဗ္ဗိဝါ-မီးလောင်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ စိဝရာသာ-သင်္ကန်းရခိုးခြင်းသည်။ ဥပဗ္ဗိန္ဒာဝါ-
 ပြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ-ကထိနေတိ-ဥဗ္ဘတသ္မိံ ထိနေ
 ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌန္တံ-ရှစ်ပါးကုန်သော။ မာတိကာနံ-မာတိကာတို့တွင်။
 အညတရာယ-တပါးပါးသော။ မာတိကာယ-မာတိကာဖြင့်။ ဥဗ္ဘတံ-နုတ်
 အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံစောနဝါ-သံစာသည်လည်း။ အန္တရ-
 အကြား၌။ ဥဗ္ဘတံ-နုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဧကရတ္တံပိစေဘိက္ခုတိ
 စိဝရေနပိပ္ပဝသေယျာတိ- ဧကရတ္တံပိ စေဘိက္ခုတိ စိဝရေန ပိပ္ပဝသေ ယျ
 ဟူသည်ကား။ သံစာဒိယာဝါ-ဒုက္ခနှင့်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရသင်္ဂေနဝါ-
 ကိုယ်ဝတ်နှင့် လည်းကောင်း။ အန္တရဝါသကေနဝါ- သင်းပိုင် နှင့်လည်း
 ကောင်း။ ပိပ္ပဝသေယျ-ကင်း၍နေငြားအံ့။ အညတြဘိက္ခုသဗ္ဗုတိယာတိ-
 အညတြဘိက္ခုသဗ္ဗုတိယာဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုသဗ္ဗုတိ-သမုတိရသော
 ရဟန်းကို။ ဥပေတွာ-ထား၍။ နိဿဂ္ဂိယံဟောတိတိ-နိဿဂ္ဂိယံဟောတိ
 ဟူသည်ကား။ အရုဏဂ္ဂမနာ-အရုံတက်သည်နှင့်။ သဟ-တကွ။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံစာသာဝါ- သံစာအားလည်းကောင်း။
 ဂဏသာဝါ- ဂုဏ်အားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသာဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
 ကောင်း။ နိဿတ္တိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဉ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။
 နိဿတ္တိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ “ဘန္တေ-အရှင်တုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။
 ရတ္တိပိပ္ပဝတ္ထံ- ညဉ့်ကင်း၍နေသော။ ဣဒံစိဝရံ- ဤသင်္ကန်းကို။ ဘိက္ခု

သဗ္ဗတိယာ- သဗ္ဗတိရသောရဟန်းကို။ အညတြ- ထား၍။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ သံဗဿ-သံဗာအား။ ဣဒံစိဝရံ-
 ဤသက်နိုးကို။ နိဿဇ္ဇာမိ- စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿဇ္ဇိဇဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။
 (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-
 ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော-
 အရှင်အား။ ဒဗ္ဗိ- ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ ။

ဧကူပစာရော-တူသောဥပစာရှိသော။ နာနူပစာရော-အထူးထူးသောဥ
 ပစာရှိသော။ ဂါမော-ရွာ။ ဧကူပစာရံ-တူသောဥပစာရှိသော။ နာနူပစာရံ-အထူး
 ထူးသောဥပစာရှိသော။ နိဂေသနံ-အိမ်။ ဧကူပစာရော- တူသောဥပစာရှိ
 သော။ နာနူပစာရော- အထူးထူးသော ဥပစာရှိသော။ ဥဒေါသိတော-
 ဘဏ္ဍာတိုက်။ ဧကူပစာရော- တူသော ဥပစာရှိသော။ နာနူပစာရော-
 အထူးထူးသောဥပစာရှိသော။ အဇ္ဈော-ပြအုံး။ ဧကူပစာရော-တူသောဥပစာ
 ရှိသော။ နာနူပစာရော-အထူးထူးသောဥပစာရှိသော။ မာဇ္ဈော-တန်ဆောင်း
 ဝန်း။ ဧကူပစာရော-တူသောဥပစာရှိသော။ နာနူပစာရော-အထူးထူးသောဥ
 ပစာရှိသော။ ပါသာဒေါ- ပြာသာဒ်ရှည်။ ဧကူပစာရံ-တူသောဥပစာရှိသော။
 နာနူပစာရံ-အထူးထူးသောဥပစာရှိသော။ ဟန္တိယံ-ပြာသာဒ်ဦးပြည်။ ဧကူပ
 စာရော-တူသောဥပစာရှိသော။ နာနူပစာရော-အထူးထူးသောဥပစာရှိသော။
 နာဝါ-တွေ။ ဧကူပစာရော-တူသောဥပစာရှိသော။ နာနူပစာရော-အထူးထူး
 သော ဥပစာရှိသော။ သတ္တော- ထွင်း။ ဧကူပစာရံ- တူသောဥပစာရှိ
 သော။ နာနူပစာရံ- အထူးထူးသောဥပစာရှိသော။ ခေတ္တံ-လယ်။ ဧကူပစာရံ-
 တူသောဥပစာရှိသော။ နာနူပစာရံ- အထူးထူးသောဥပစာရှိသော။ ဧညက
 ရဏံ-ကောကံနယ်တလင်း။ ဧကူပစာရော- တူသောဥပစာရှိသော။ နာနူပ
 စာရော-အထူးထူးသောဥပစာရှိသော။ အာရာမော-အရံ။ ဧကူပစာရော-တူ
 သောဥပစာရှိသော။ နာနူပစာရော-အထူးထူးသောဥပစာရှိသော။ ဝိဟာရော-
 ကျောင်း။ ဧကူပစာရံ-တူသောဥပစာရှိသော။ နာနူပစာရံ-အထူးထူးသောဥပ
 စာရှိသော။ ရုက္ခမူလံ-သစ်ပင်ရင်း။ ဧကူပစာရော-တူသောဥပစာရှိသော။
 နာနူပစာရော-အထူးထူးသောဥပစာရှိသော။ အဇ္ဈောကာသော-လွင်တီးခေါင်း။
 ဧကူပစာရော-တူသောဥပစာရှိသော။ ဂါမောနာမ-ရွာမည်သည်ကား။ ဧက
 ကုလဿ-တဦးသောအမျိုး၏။ ဂါမော-ရွာသည်။ ပရိက္ခိတ္တောစ-အရံရှိသည်
 ထည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ အဇ္ဈောဂါမေ-ရွာတွင်း၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိ

ဥဒေါသိတ-သိက္ခာပုဒ်။

ဝိတု-ထား၍။ အန္တောဂါဇေ-ရှာတွင်း၌-ဝတ္ထုဗ္ဗိ-နေအပ်၏။ အပရိက္ခိတ္တော-
 အရံမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ယသ္မိံ-ဗာဓေ-အကြင်အိမ်၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်း-
 ကို။ နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ တသ္မိံ-ဗာဓေ-ထိုအိမ်၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗိ-
 နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ-နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှလည်း။ ဗာရံ-အိမ်ကို။
 နုပိတေတဗ္ဗိ-မစွန့်အပ်။ နာနာကုလဿ-အထူးထူးသောအမျိုး၏။ ဂါမေ-
 ရှာသည်။ ပရိက္ခိတ္တော- အရံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ယသ္မိံ
 ဗာဓေ-အကြင်အိမ်၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်အံ့။ တသ္မိံ-ဗာဓေ-ထိုအိမ်၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗိ-နေအပ်၏။ သဘာယေဝါ- သဘင်၌
 လည်း ကောင်း။ ဧရမူလေဝါ- တံခါးရင်း၌ လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗိ-
 နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ- နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်မှလည်း။ သဘာ
 ယံဝါ- သဘင်ကို လည်း ကောင်း။ ဧရမူလံဝါ- တံခါးရင်း ကိုလည်း
 ကောင်း။ နုပိတေတဗ္ဗိ- မစွန့်အပ်။ သဘာယံ-သဘင်သို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗိ-
 သွားသောရဟန်းသည်။ ဟတ္ထပါသေ- နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်၌။ စိဝရံ-
 သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ- ထား၍။ သဘာယေဝါ-သဘင်၌လည်းကောင်း။
 ဧရမူလေဝါ-တံခါးရင်း၌လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗိ-နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ-
 နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှလည်း။ သဘာယံဝါ-သဘင်ကိုလည်းကောင်း။
 ဧရမူလံဝါ-တံခါးရင်းကိုလည်းကောင်း။ နုပိတေတဗ္ဗိ-မစွန့်အပ်။ သဘာယေ
 သဘင်၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ-ထား၍။ သဘာယေဝါ-သဘင်၌
 လည်းကောင်း။ ဧရမူလေဝါ-တံခါးရင်း၌လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗိ- နေအပ်၏။
 ဟတ္ထပါသာဝါ-နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှလည်း။ သဘာယံဝါ-သဘင်
 ကိုလည်းကောင်း။ ဧရမူလံဝါ-တံခါးရင်းကိုလည်းကောင်း။ နုပိတေတဗ္ဗိ-
 မစွန့်အပ်။ အပရိက္ခိတ္တော- အရံမရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ ယသ္မိံ-ဗာဓေ-
 အကြင်အိမ်၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။
 တသ္မိံ-ဗာဓေ-ထိုအိမ်၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗိ-နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ- နှစ်တောင်ထွာ
 ဟတ္ထပါသ်မှလည်း။ ဗာရံ- အိမ်ကို။ နုပိတေတဗ္ဗိ-မစွန့်အပ်။ ။ ဧကကု
 လဿ-တဦးသောအမျိုး၏။ နိဝေသနံ-အိမ်သည်။ ပရိက္ခိတ္တံ- အရံရှိသည်
 လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ နာနာဂတ္ထာနာနာဩဝရကာ- အထူးထူးသောတိုက်
 ခန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်အံ့။ အန္တောနိဝေသနေ-အိမ်တွင်း၌။ စိဝရံ-
 သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ- ထား၍။ အန္တောနိဝေသနေ- အိမ်တွင်း၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗိ-
 နေအပ်၏။ အပရိက္ခိတ္တံ-အရံမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ယသ္မိံ-ဂဗ္ဘေ- အကြင်
 တိုက်ခန်း၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ- ထားအပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။

တထိံ ဂဗ္ဘေ- ထိုတိုက်ခန်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ-နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ- နှစ်တောင်
ထွာဟတ္ထပါသာဝါမှလည်း။ နပိဇယိတဗ္ဗံ- မစွန့်အပ်။ နာနာဏုလဿ- အထူး
ထူးသောအမျိုး၏။ နိဝေသနံ- အိပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ ယဒိက္ခိတ္တဗ္ဗ- အရံ
ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ နာနာဂဟ္တာနာနာ- ဩဝရကာ- အထူးထူးသော
တိုက်ခန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်အံ့။ ယထိံ ဂဗ္ဘေ- အကြင်တိုက်ခန်း၌။
စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ- ထားအပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ တထိံ ဂဗ္ဘေ-
ထိုတိုက်ခန်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ- နေအပ်၏။ ဣရမုလေဝါ- တံခါးရင်း၌လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ-
နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ- နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသာဝါမှလည်း။ နပိဇယိတဗ္ဗံ
မစွန့်အပ်။ အပရိက္ခိတ္တံ- အရံမရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ ယထိံ ဂဗ္ဘေ-
အကြင်တိုက်ခန်း၌။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ- ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်အံ့။ တထိံ ဂဗ္ဘေ- ထိုတိုက်ခန်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ- နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ-
နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသာဝါမှလည်း။ နပိဇယိတဗ္ဗံ- မစွန့်အံ့။ ကောကု
လဿ- တဦးသော အမျိုး၏။ ဥဒေါသိတော- ဘဏ္ဍာ တိုက် သည်။
ပရိက္ခိတ္တောစ- အရံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ နာနာဂဟ္တာနာနာ
ဩဝရကာ- အထူးထူးသောတိုက်ခန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်အံ့။
အန္တောဥဒေါသိတော- ဘဏ္ဍာတိုက်၏ အတွင်း၌။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။
နိက္ခိပိတ္တာ- ထား၍။ အန္တော ဥဒေါသိတော- ဘဏ္ဍာတိုက်၏ အတွင်း၌။
ဝတ္ထဗ္ဗံ- နေအပ်၏။ အပရိက္ခိတ္တော- အရံမရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။
ယထိံ ဂဗ္ဘေ- အကြင်တိုက်ခန်း၌။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ- ထားအပ်
သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ တထိံ ဂဗ္ဘေ- ထိုတိုက်ခန်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ- နေအပ်၏။
ဟတ္ထပါသာဝါ- နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသာဝါမှလည်း။ နပိဇယိတဗ္ဗံ- မစွန့်
အပ်။ နာနာဏုလဿ- အထူးထူးသောအမျိုး၏။ ဥဒေါသိဟော- ဘဏ္ဍာတိုက်
သည်။ ပရိက္ခိတ္တောစ- အရံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ နာနာဂဟ္တာနာနာ
ဩဝရကာ- အထူးထူးသောတိုက်ခန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်အံ့။ ယထိံ
ဂဗ္ဘေ- အကြင်တိုက်ခန်း၌။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ- ထားအပ်သည်။
ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ တထိံ ဂဗ္ဘေ- ထိုတိုက်ခန်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ- နေအပ်၏။ ဣရမုလေဝါ
တံခါးရင်း၌လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ- နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ- နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသာဝါ
မှလည်း။ နပိဇယိတဗ္ဗံ- မစွန့်အပ်။ အပရိက္ခိတ္တော- အရံမရှိသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်အံ့။ ယထိံ ဂဗ္ဘေ- အကြင်တိုက်ခန်း၌။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ- ထား
အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ တထိံ ဂဗ္ဘေ- ထိုတိုက်ခန်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ- နေအပ်၏။
ဟတ္ထပါသာဝါ- နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသာဝါမှလည်း။ နပိဇယိတဗ္ဗံ- မစွန့်

ဥဒေါထိတ-သိက္ခာပုဒ်။

အပ်။ဇကုကုလဿ-တဦးတည်းသောအမျိုး၏။အရွေး-ပြအိုးသည်။ဟောတိ-
 ဖြစ်အံ့။အန္တောအရွေး-ပြအိုး၏အတွင်း၌။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။နိက္ခိပိတ္တာ-ထား
 ၍။အန္တောအရွေး-ပြအိုး၏အတွင်း၌။ဝတ္ထဗ္ဗံ-နေအပ်၏။နာနာကုလဿ-အထူး
 ထူးသောအမျိုး၏။ အရွေး-ပြအိုးသည်။ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ နာနာဂမ္ဘာနာနာ
 ဩဝရကာ-အထူးထူးသောတိုက်ခန်းတို့သည်။ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်အံ့။ယသ္မိံ
 ဂဗ္ဘ-အကြင်တိုက်ခန်း၌။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သည်။ဟောတိ-
 ဖြစ်အံ့။တသ္မိံ ဂဗ္ဘ- ထိုတိုက်ခန်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ- နေအပ်၏။ ဧရိယုလေဝါ-
 တံခါးရင်း၌လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ-နေအပ် ၏။ ဟတ္ထ ပါသာဝါ- နှစ်တောင်ထွာ
 ဟတ္ထပါသ်မှူလည်း။ နပိဇဟိတဗ္ဗံ- မစွန့်အပ်။ ။ဇကုကုလဿ- တဦး
 သောအမျိုး၏။မာဇ္ဇော-တန်ဆောင်းဝန်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။အန္တောမာဇ္ဇော-
 တန်ဆောင်းဝန်း၏အတွင်း၌။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။နိက္ခိပိတ္တာ-ထား၍။အန္တော
 မာဇ္ဇော-တန်ဆောင်းဝန်း၏အတွင်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ-နေအပ်၏။ နာနာကုလဿ-
 အထူးထူးသောအမျိုး၏။ မာဇ္ဇော-တန်ဆောင်းဝန်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။
 နာနာဂမ္ဘာနာနာဩဝရကာ- အထူးထူးသောတိုက်ခန်းတို့သည်။ဟောန္တိ-
 ဖြစ်ကုန်အံ့။ယသ္မိံ ဂဗ္ဘ-အကြင်တိုက်ခန်း၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ-
 ထားအပ်သည်။ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။တသ္မိံ ဂဗ္ဘ-ထိုတိုက်ခန်း၌။ဝတ္ထဗ္ဗံ-နေအပ်
 ၏။ ဧရိယုလေဝါ-တံခါးရင်း၌လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ-နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ-
 နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှူလည်း။ နပိဇဟိတဗ္ဗံ- မစွန့်အပ်။ ။ဇကု
 ကုလဿ- တဦးသော- အမျိုး၏။ပါသာဒေါ-ပြာသာဒ်ရှည်သည်။ဟောတိ-
 ဖြစ်အံ့။အန္တောပါသာဒေ-ပြာသာဒ်ရှည်အတွင်း၌။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။နိက္ခိပိတ္တာ
 ထား၍။အန္တောပါသာဒေ-ပြာသာဒ်ရှည်၏အတွင်း၌။ဝတ္ထဗ္ဗံ-နေအပ်၏။နာနာကု
 လဿ-အထူးသောအမျိုး၏။ပါသာဒေါ-ပြာသာဒ်ရှည်သည်။ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။
 နာနာဂမ္ဘာနာနာဩဝရကာ-အထူးထူးသော တိုက်ခန်းတို့သည်။ဟောန္တိ-
 ဖြစ်ကုန်အံ့။ ယသ္မိံ ဂဗ္ဘ-အကြင်တိုက်ခန်း၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ-
 ထားအပ်သည်။ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။-တသ္မိံ ဂဗ္ဘ-ထိုတိုက်ခန်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ-နေ
 အပ်၏။ဧရိယုလေဝါ-တံခါးရင်း၌လည်း။ဝတ္ထဗ္ဗံ-နေအပ်၏။ဟတ္ထပါသာဝါ-
 နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှူလည်း။နပိဇဟိတဗ္ဗံ-မစွန့်အပ်။ ။ဇကုကုလဿ
 တဦးသောအမျိုး၏။ဟမ္ဘိယံ- ပြာသာဒ်ဦးပြည်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။
 အန္တောဟမ္ဘိယေ-ပြာသာဒ်ဦးပြည် ၏အတွင်း၌။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။နိက္ခိပိတ္တာ
 ထား၍။အန္တောဟမ္ဘိယေ-ပြာသာဒ်ဦးပြည်း၏အတွင်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ-နေအပ်၏။
 နာနာကုလဿ- အထူးထူးသောအမျိုး၏။ဟမ္ဘိယံ-ပြာသာဒ်ဦးပြည်းသည်။

ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။နာနာဂတ္တာနာနာဩဝရကာ- အထူးထူးသောတိုက်ခန်းတို့
 သည်။ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်အံ့။ယသ္မိံဂဗ္ဘေ-အကြင်တိုက်ခန်း၌။စိဝရံ-သင်္ကန်း
 ကို။နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သည်။ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။တသ္မိံဂဗ္ဘေ-ထိုတိုက်ခန်း၌။
 ဝတ္ထုပ္ပံ-နေအပ်၏။ဒွါရမူလေဝါ- တံခါးရင်း၌လည်း။ ဝတ္ထုပ္ပံ-နေအပ်၏။
 ဟတ္ထပါသာဝါ- နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်မှမူလည်း။ နုပိတိတဗ္ဗံ-
 မစွန့်အပ်။ ။ဧကကုလဿ- တဦးသောအမျိုး၏။နာဝါ- ထေ့သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။အန္တောနာဝါယ- ထေ့၏အတွင်း၌။စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။
 နိက္ခိဝိတွာ-ထား၍။ အန္တောနာဝါယ- ထေ့၏အတွင်း၌။ဝတ္ထုပ္ပံ-နေအပ်၏။
 နာနာကုလဿ- အထူးထူးသောအမျိုး၏။နာဝါ-ထေ့သည်။ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။
 နာနာဂတ္တာနာနာဩဝရကာ- အထူးထူးသောတိုက်ခန်းတို့သည်။ဟောန္တိ-ဖြစ်
 ကုန်အံ့။ ယသ္မိံဂဗ္ဘေ-အကြင်တိုက်ခန်း၌။စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။နိက္ခိတ္တံ- ထား
 အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ တသ္မိံဂဗ္ဘေ- ထိုတိုက်ခန်း၌။ ဝတ္ထုပ္ပံ-
 နေအပ်၏။ ဟတ္ထ ပါသာဝါ- နှစ်တောင် ထွာ ဟတ္ထပါသ်မှ မူလည်း။
 နုပိတိတဗ္ဗံ-မစွန့်အပ်။ ။ဧကကုလဿ-တဦးသောအမျိုး၏။သတ္ထော-
 ထည်းသည်။ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။သတ္ထေ- ထည်း၌။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။နိက္ခိဝိ
 တွာ-ထား၍။ပုရတောဝါ-ရှေး၌လည်းကောင်း။ပစ္စတောဝါ- နောက်၌လည်း
 ကောင်း။သတ္တန္တန္တရာ- ခုနစ်ပါးသောအတ္တန္တရတို့ကို။နုပိတိတဗ္ဗံ-မစွန့်
 အပ်ကုန်။ပဿတော-နံပါးမှ။အတ္တန္တရံ-အတွင်းကို။နုပိတိတဗ္ဗံ-မစွန့်အပ်။
 နာနာကုလဿ- အထူးထူးသောအမျိုး၏။သတ္ထော-ထည်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်အံ့။ သတ္ထေ- ထည်း၌။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိဝိတွာ-ထား၍။ ဟတ္ထပါ
 သာ-နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ။ နုပိတိတဗ္ဗံ- မစွန့်အပ်။ ။ဧကကု
 လဿ-တဦးသောအမျိုး၏။ခေတ္တံ- လယ်သည်။ပရိက္ခိတ္တဉ္စ- အရံရှိသည်
 ထည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ အန္တောခေတ္တေ- လယ်၏အတွင်း၌။ စိဝရံ-
 သင်္ကန်းကို။နိက္ခိဝိတွာ-ထား၍။အန္တောခေတ္တေ-လယ်၏အတွင်း၌။ဝတ္ထုပ္ပံ-
 နေအပ်၏။ အပရိက္ခိတ္တံ-အရံမရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ဟတ္ထပါသာ-
 နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ။ နုပိတိတဗ္ဗံ- မစွန့်အပ်။ နာနာကုလဿ-
 အထူးထူးသောအမျိုး၏။ ခေတ္တံ- လယ်သည်။ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ- အရံရှိသည်
 ထည်း။ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။အန္တောခေတ္တေ-လယ်၏အတွင်း၌။စိဝရံ- သင်္ကန်း
 ကို။နိက္ခိဝိတွာ-ထား၍။အန္တောခေတ္တေ-လယ်၏အတွင်း၌။ဝတ္ထုပ္ပံ-နေအပ်၏။
 ဒွါရမူလေဝါ- တံခါးရင်း၌လည်း။ ဝတ္ထုပ္ပံ- နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ-
 နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှလည်း။နုပိတိတဗ္ဗံ-မစွန့်အပ်။ အပရိက္ခိတ္တံ-

အရံမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ဟတ္ထပါသာ-နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ။ နဝိဇဟိတဗ္ဗိ-မစွန့်အပ်။ ။ ဧကကုလဿ-တဦးသောအမျိုး၏။ ဧညကရဏံ-ကောက်နယ်တလင်းသည်။ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ- အရံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ အန္တောဧညကရဏေ- ကောက်နယ်တလင်း၏အတွင်း၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိဝိတွာ-ထား၍။ အန္တောဧညကရဏေ- ကောက်နယ်တလင်း၏အတွင်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗိ- နေအပ်၏။ အပရိက္ခိတ္တံ- အရံမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ဟတ္ထပါသာ-နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ။ နဝိဇဟိတဗ္ဗိ- မစွန့်အပ်။ နာနာကုလဿ- အထူးထူးသောအမျိုး၏။ ဧညကရဏံ- ကောက်နယ်တလင်းသည်။ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ-အရံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ အန္တောဧညကရဏေ- ကောက်နယ်တလင်း၏အတွင်း၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိဝိတွာ-ထား၍။ အန္တောဧညကရဏေ- ကောက်နယ်တလင်း၏အတွင်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗိ- နေအပ်၏။ ဧဝါရမူလေဝါ- တံခါးရင်း၌လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗိ- နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ- နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှလည်း။ နဝိဇဟိတဗ္ဗိ- မစွန့်အပ်။ အပရိက္ခိတ္တံ- အရံမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ဟတ္ထပါသာ- နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ။ နဝိဇဟိတဗ္ဗိ- မစွန့်အပ်။ ။ ဧကကုလဿ-တဦးသောအမျိုး၏။ အာရာမေ- အရံသည်။ ပရိက္ခိတ္တောစ- အရံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ အန္တောအာရာမေ- အရံ၏အတွင်း၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိဝိတွာ-ထား၍။ အန္တောအာရာမေ- အရံ၏အတွင်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗိ- နေအပ်၏။ အပရိက္ခိတ္တော- အရံမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ဟတ္ထပါသာ-နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ။ နဝိဇဟိတဗ္ဗိ- မစွန့်အပ်။ နာနာကုလဿ- အထူးထူးသောအမျိုး၏။ အာရာမေ- အရံသည်။ ပရိက္ခိတ္တောစ- အရံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ အန္တောအာရာမေ- အရံ၏အတွင်း၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိဝိတွာ-ထား၍။ အန္တောအာရာမေ- အရံ၏အတွင်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗိ- နေအပ်၏။ ဧဝါရမူလေဝါ- တံခါးရင်း၌လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗိ- နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ- နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှလည်း။ နဝိဇဟိတဗ္ဗိ- မစွန့်အပ်။ အပရိက္ခိတ္တော- အရံမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ဟတ္ထပါသာ-နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ။ နဝိဇဟိတဗ္ဗိ- မစွန့်အပ်။ ။ ဧကကုလဿ-တဦးသောအမျိုး၏။ ဝိဟာရေ- ကျောင်းသည်။ ပရိက္ခိတ္တောစ- အရံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ အန္တောဝိဟာရေ- ကျောင်း၏အတွင်း၌။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိဝိတွာ-ထား၍။ အန္တောဝိဟာရေ- ကျောင်း၏အတွင်း၌။ ဝတ္ထဗ္ဗိ- နေအပ်၏။ အပရိက္ခိတ္တော- အရံမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ယသ္မိဝိဟာရေ- အကြိုင်ကျောင်း၌။

စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ တသ္မိံ
 ဝိဟာရေ-ထိုကျောင်း၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ-နှစ်ထောင်ထွာ
 ဟတ္ထပါသ်မှမူလည်း။ နဝိဇယိတဗ္ဗံ-မစွန့်အပ်။ နာနာကုလဿ-အထူးထူး
 သောအမျိုး၏။ ဝိဟာရေ-ကျောင်းသည်။ ပရိက္ခိတ္တော-အရံရှိသည်လည်း။
 ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ယသ္မိံ-ထိုဝိဟာရေ-အကြင်ကျောင်း၌။ စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။
 နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ တသ္မိံ-ထိုဝိဟာရေ-ထိုကျောင်း၌။
 ဝတ္ထုဗ္ဗံ-နေအပ်၏။ နှာရမူလေဝါ-တံခါးရင်း၌လည်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-နေအပ်၏။
 ဟတ္ထပါသာဝါ-နှစ်ထောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှမူလည်း။ နဝိဇယိတဗ္ဗံ-မစွန့်
 အပ်။ အပရိက္ခိတ္တော-အရံမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ ယသ္မိံ-ထိုဝိဟာရေ-
 အကြင်ကျောင်း၌။ စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်အံ့။ တသ္မိံ-ထိုဝိဟာရေ-ထိုကျောင်း၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-နေအပ်၏။ ဟတ္ထပါသာဝါ-
 နှစ်ထောင် ထွာဟတ္ထပါသ်မှမူလည်း။ နဝိဇယိတဗ္ဗံ- မစွန့်အပ်။ ။ ဧက
 ကုလဿ-တဦးသောအမျိုး၏။ ရုက္ခမူလံ-သစ်ပင်ရင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့
 ယံ-ရုက္ခမူလံ- အကြင်သစ်ပင်ရင်းကို။ မဇ္ဈိန္ဒြိယကော-မွန်းတည့်သော
 အခါ၌။ သမန္တာ-ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဆာယာ-အရိပ်သည်။ ဖရတိ-နှံ့၏။
 အန္တောဆာယာယ- အရိပ်၏အတွင်း၌။ စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိတ္တံ-
 ထား၍။ အန္တောဆာယာယ-အရိပ်၏အတွင်း၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-နေအပ်၏။ နာနာ
 ကုလဿ-အထူးထူးသောအမျိုး၏။ ရုက္ခမူလံ-သစ်ပင်ရင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်အံ့။ ဟတ္ထပါသာ-နှစ်ထောင်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ။ နဝိဇယိတဗ္ဗံ-မစွန့်
 အပ်။ ။ ဧကူပစာရော-တူသောဥပစာရှိသော။ အဇ္ဈောကာသောနာမ-
 လွန်တီးခေါင်မည်သည်ကား။ အဂါမကေ-ရွာမရှိသော။ အရညေ-တော၌။
 သမန္တာ-ထက်ဝန်း ကျင်မှ။ † သတ္တန္တန္တရာ-ခုနစ်ပါး သောအတ္တန္တရတို့
 သည်။ ဧကူပစာရော- တူသောဥပစာမည်၏။ တတော-ထိုခုနစ်ပါးသော
 အတ္တန္တရမှ။ ပရံ-တပါးသောအရပ်၌။ နာနူပစာရော- အထူးထူးသောဥပစာ
 ရှိ၏။ § ။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ-သမ္ပုတိရသောရဟန်းကို။ အညတြ-ထား၍။
 ဝိပုဂ္ဂေတ္တ-ညဉ့်ကင်း၍နေသည်၌။ ဝိပုဂ္ဂေတ္တ-ညဉ့်ကင်း၍နေ၏ဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပုဝသန္တဿ-ညဉ့်ကင်း၍နေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်သင်၏။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ-
 သမ္ပုတိရသောရဟန်းကို။ အညတြ-ထား၍။ ဝိပုဂ္ဂေတ္တ-ညဉ့်ကင်း၍နေသည်
 ၌။ ဝမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပုဝသန္တဿ-ညဉ့်ကင်း၍နေသော
 ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်

သင့်၏။ ဘိက္ခုသမ္ဗုတိယာ- သမ္ဗုတိရသောရဟန်းကို။ အညတြ- ထား၍။ ဝိပု
 ဝတ္ထေ- ညဉ့်ကင်း၍နေသည်။ အဝိပုဝတ္ထသည် ညဉ့်ကင်း၍မနေဟုအမှတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ ဝိပုဝသန္တဿ- ညဉ့်ကင်း၍နေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်
 ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ- ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ အပစ္စုဒ္ဓေ- ပစ္စုဒ္ဓါ
 မပြုအပ်သည်။ ပစ္စုဒ္ဓေသည်- ပစ္စုဒ္ဓါပြုအပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။
 အဝိဿဇ္ဇိတေ- မစွန့်အပ်သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတသည်- စွန့်အပ်၏ဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ အနဋ္ဌေ- မပျောက်သည်။ နဋ္ဌသည်- ပျောက်၏ဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ အဝိနဋ္ဌေ- မပျက်စီးသည်။ ဝိနဋ္ဌသည်- ပျက်စီး၏ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ အဒဇေ- မီးမလောင်သည်။ ဒဇသည်- မီးလောင်၏
 ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဘိက္ခုသမ္ဗုတိယာ- သမ္ဗုတိရသောရဟန်းကို။
 အညတြ- ထား၍။ အဝိလုတ္တေ- ခိုးသူမလုယက်သည်။ ဝိလုတ္တသည်- ခိုးသူ
 လုယက်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပုဝသန္တဿ- ညဉ့်ကင်း၍နေသော
 ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ- ပါပိတ်အာပတ်
 သင့်၏။ ။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်သော။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ အနိဿဇ္ဇိတွာ-
 မစွန့်မူ၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အဝိပုဝတ္ထေ-
 ညဉ့်ကင်း၍မနေသည်။ ဝိပုဝတ္ထသည်- ညဉ့်ကင်း၍နေ၏ဟုအမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အဝိပုဝတ္ထေ- ညဉ့်ကင်း၍
 မနေသည်။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ အဝိပုဝတ္ထေ- ညဉ့်ကင်း၍မနေသည်။ အဝိပုဝတ္ထသည်- ညဉ့်ကင်း၍
 မနေဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်
 မသင့်။ ။ အန္တောအရဏေ- အရဏ်၏အတွင်း၌။ ပစ္စုဒ္ဓရတိ- ပစ္စုဒ္ဓါပြုအံ့။
 ဝိဿဇ္ဇေတိ- စွန့်အံ့။ နဿတိ- ပျောက်အံ့။ ဝိနဿတိ- ပျက်စီးအံ့။ ဥပ္ပတိ-
 မီးလောင်အံ့။ အတ္တိန္ဒိတွာ- ခိုးသူလုယက်၍။ ဝဠုန္တိ- ယူကုန်အံ့။ ဝိဿာသံ
 ဝိဿာသေန- အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဝဠုန္တိ- ယူကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်
 မသင့်။ ဘိက္ခုသမ္ဗုတိယာ- ဘိက္ခုသမ္ဗုတိကိုရခြင်းကြောင့်။ ဝိပုဝသန္တဿ-
 ညဉ့်ကင်း၍နေသောရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပတ္တကဿ- ရှေးသောရဟန်း
 အားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ပိကဿ- အစဉ်အမှတ်ရှိသောရဟန်းအားလည်း
 ကောင်း။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယံ- နှစ်ခုမြောက်သော။ ဥဒေါသိတထိက္ခာပဒံ- ဥဒေါသိဘသိက္ခာပုဒ်
သည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးခြင်းကိုရောက်ပြီ။ ။

တတိယကထိန-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော- ဗုဒ္ဓေါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ-
အနာထဝိဇ္ဇာသူဌေး၏။ အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။
ဇေတဝနေ- ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ- နေထိုင်မှု၏။ တေန
ခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ အညတရဿ- မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခုနော-
ရဟန်းအား။ အကာလစီဝရံ- အခါမဟုတ်သည်၌ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်။
ဥပ္ပန္နံ- ဖြစ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ စာဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်း၏။ တံစီဝရံ-
ထိုသင်္ကန်းကို။ ကရိယမာနံ- ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ နပ္ပဟောတိ- မထောက်။
အထခေါ- ထိုအခါ၌။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ တံစီဝရံ- ထိုသင်္ကန်းကို။
ဥဿာပေတွာ- မြောက်၍။ ပုနပ္ပုနံ- အထပ်ထပ်။ ဝိမဇ္ဇတိ- ပွတ်တိုက်၏။
ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေနာသနစာရိကံ ကျောင်းစဉ်ဒေသစာရိကို
အာဟိဏ္ဏန္တော- ထုည့်လည်သည်ရှိသော်။ တံစီဝရံ- ထိုသင်္ကန်းကို။ ဥဿာ
ပေတွာ- မြောက်၍။ ပုနပ္ပုနံ- အထပ်ထပ်။ ဝိမဇ္ဇန္တံ- ပွတ်တိုက်သော။
တံဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ အဒ္ဓသခေါ- မြင်တော်မူသည့် သာလျှင်လည်း။
ဒိဿာန- မြင်တော်မူ၍။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
သည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ တေန- ထိုရဟန်းရှိရာအရပ်သို့ ဥပသင်္ကမိ- ကပ်တော်
မူ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်တော်မူပြီး၍။ တံဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခု-
ရဟန်း။ ကိဿ- အဘယ်ကြောင့်။ တွံ- သင်သည်။ ဣမံစီဝရံ- ဤသင်္ကန်းကို။
ဥဿာပေတွာ- မြောက်၍။ ပုနပ္ပုနံ- အထပ်ထပ်။ ဝိမဇ္ဇသိ- ပွတ်တိုက်သနည်း။
ဣတိတေဝံစနံ- ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ- မြတ်
စွာဘုရား။ မေ- အကျွန်ုပ်အား။ ဥပ္ပန္နံ- ဖြစ်သော။ ဣဒံအကာလစီဝရံ- ဤအခါ
မဟုတ်သည်၌ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။ ကရိယမာနံ- ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ နပ္ပ
ဟောတိ- မထောက်။ တေန- ထိုကြောင့်။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံစီဝရံ-
ဤသင်္ကန်းကို။ ဥဿာပေတွာ- မြောက်၍။ ပုနပ္ပုနံ- အထပ်ထပ်။ ဝိမဇ္ဇာမိ- ပွတ်
တိုက်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်း။ ဇံတံ-
သင်အား။ စီဝရပစ္စာဿာ- သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်။ အတ္ထိ- နှစ်- ရှိသလော။ ဣတိ-

ဤသို့၊ ဝုတ္တ-မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဝဝါ-မြတ်စွာတုရား။ အတ္ထိ-
ရှိပါဇ်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာတုရားသည်။ ဧတသ္မိ-နိဒါန- ဤအကြောင်း၌။ ဧတသ္မိ-ပကရဏေ-
ဤအရာ၌။ ခဗ္ဗိ-ကထ-တရားစကားကို။ ကဟော-ပြောဟောသည်ကိုပြုတော်
မူ၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေထိ-မိန့်တော်မူ၏။ ကိ-အာမန္တေထိ-
အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ အကာလစီဝရံ-အခါ
မဟုတ်သည်၌ဖြစ်သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံ၍။ စီဝရပစ္စာသာ-
သင်္ကန်းရန်းခြင်းသည်။ သတိယာ-ရှိလတ်သော်။ နိက္ခိဝိတံ-ထားစိမ့်သောငှါ။
အနုစာနာမိ-ငါတုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။
တေနခေါ-ပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတာ-
မြတ်စွာတုရားသည်။ အကာလစီဝရံ- အခါမဟုတ်သည်၌ဖြစ်သောသင်္ကန်း
ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ- ခံ၍။ စီဝရပစ္စာသာ-သင်္ကန်းရန်းခြင်းသည်။ သတိယာ-
ရှိလတ်သော်။ နိက္ခိဝိတံ-ထားစိမ့်သောငှါ။ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။
ဣတိ-ဤသို့။ အကာလစီဝရနိ-အခါမဟုတ်သည်၌ဖြစ်သောသင်္ကန်းတို့ကို။
ပဋိဂ္ဂဟေတွာ- ခံ၍။ အတိရေကမာသံ- တလထက်အလွန်။ နိက္ခိပန္တိ-
ထားကုန်၏။ တာနိစီဝရနိ-တိုသင်္ကန်းတို့သည်။ စီဝရဝံသေ-သင်္ကန်းတန်းဝါး၌။
ဘဏှိကာဗဒ္ဓါနိ- အထုပ်ကိုပြု၍ ဘွဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ- တည်ကုန်
၏။ အာယတ္ထာအာနန္ဓော-အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သေနာသနစာရိကံ-ကျောင်း
စဉ်ဒေသစာရိကို။ အာဟိဏ္ဏန္တော- ထုည့်လည်သည်ရှိသော်။ စီဝရဝံသေ-
သင်္ကန်းတန်းဝါး၌။ ဘဏှိကာဗဒ္ဓါနိ- အထုပ်ကိုပြု၍ ဘွဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
တိဋ္ဌန္တေ- တည်ကုန်သော။ တာနိစီဝရနိ- ထိုသင်္ကန်းတို့ကို။ အဗ္ဗသခေါ-
မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာန-မြင်သောကြောင့်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။
အေဒုဒေသာ- ငါ့အရှင်တို့။ ယာနိစီဝရနိ- အကြင်သင်္ကန်းတို့သည်။ စီဝရ
ဝံသေ-သင်္ကန်းတန်းဝါး၌။ ဘဏှိကာဗဒ္ဓါနိ- အထုပ်ကိုပြု၍ ဘွဲ့အပ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ-တည်ကုန်၏။ ဣမာနိစီဝရနိ- ဤသင်္ကန်းတို့သည်။ ကဿ-
အဘယ်သူ၏။ စီဝရနိ-သင်္ကန်းတို့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အာမန္တေထိ-မိန့်၏။
အာဝုဒသာငါ့ရှင်။ အပ္ပာကံ-ငါတို့၏။ အကာလစီဝရနိ-အခါမဟုတ်သည်၌
ဖြစ်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ စီဝရပစ္စာသာ-သင်္ကန်းရန်းခြင်းရှိသောကြောင့်။
နိက္ခိတ္တာနိ-ထားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ အာဝုဒသာ-
ငါ့ရှင်တို့။ ဣမာနိစီဝရနိ-ဤသင်္ကန်းတို့ကို။ ကိ-ဝစီဝရံ-အဘယ်မျှလောက်
ကြာမြင့်အောင်။ နိက္ခိတ္တာနိပန-ထားအပ်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တ-

ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အာဝုဿော-ငါ့ရှင်။ အဘိရေကမာသံ- တလထက် အလွန်။ နိက္ခိတ္တာနိ-ဝားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ အာယ သ္မာအာနန္ဒော-အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ အကာလစီဝရံ-အခါမဟုတ်သည်၌ဖြစ်သောသင်္ကန်း ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံ၍။ အတိရေကမာသံ-တလထက်အလွန်။ နိက္ခိဝိဿန္တိ နာမ-ထားကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ-ကဲ့ရဲ့၏။ ဂိယုတိ-ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ- ဖရိုဖရဲကြသောစကားကိုဆို၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော- အရှင်အာနန္ဒာသည်(ပ)။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေမတ္တံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေထိ-ကြားလျှောက်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ အကာလစီဝရံ- အခါမဟုတ်သည်၌ဖြစ် သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံ၍။ အတိရေကမာသံ-တလထက်အလွန်။ နိက္ခိပန္တိ -ထားကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုန္တိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာ ဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော် မူ၏(ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တေမော စာပုရိသာ- ထိုမင်ဗိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ အကာလစီဝရံ- အခါမဟုတ်သည်၌ဖြစ်သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ- ခံ၍။ အတိရေကမာသံ-တလထက်အလွန်။ နိက္ခိဝိဿန္တိနာမ- ထားကုန်ဘိ သနည်း။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဇေ- ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း။ ပဿာဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်(ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံဗိက္ခာ ပဒံ-ဤဘိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထဝ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကံ ဥဒ္ဓိသေ ယျာထ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ “ ဘိက္ခုနာဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ စိဝရ ထိံ-သင်္ကန်းသည်။ နိဗ္ဗိတံနိဗ္ဗိတေ-ပြီးပြီးသည်ရှိသော်။ ကထိနေ- ကထိန်ကို ဥဗ္ဘတထိံ-နှုတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုနောပနေဝ-ရဟန်းအားသာလျှင်။ အကာလစီဝရံ- အခါမဟုတ်သည်၌ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ- ဖြစ်ငြားအံ့။ အာကင်္ခါမာနေန- အလိုရှိသော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗံ- ခံအပ်၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံပြီး၍။ ဝိပ္ပမေဝ-လျှင်စွာသာလျှင်။ ကာရေ တဗ္ဗံ- ပြုစေအပ်၏။ ပါရိပုရိ- ပြည့်စုံခြင်းသည်။ နောစဿနောစေအံဿ- အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့။ မာသပရမံ-တလအတိုင်းအရှည်။ တေနဘိက္ခုနာ-

ဥဒေါထိတ-သိက္ခာပုဒ်။

ထိုရဟန်းသည်။ ဦးနုဿ- ယုတ်သောသင်္ကန်းကို။ ပါရိပုဂ္ဂိုလ်- ပြည့်စုံခြင်း အကျိုးငှါ။ ပစ္စာသာယ- သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်။ သတိယာ- ရှိခဲ့သော်။ တံစိဝရံ။ ထိုသင်္ကန်းကို။ နိက္ခိဝိတံဗ္ဗံ- ထားအပ်၏။ တတော- ထိုတလအတိုင်းအရှည် ထက်။ ဥတ္တရိ- အလွန်။ စေနိက္ခိပေယျ- အကယ်၍ထားငြားအံ့။ ပစ္စာသာယ- သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်။ သတိယာ- ရှိခဲ့သော်လည်း။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါရိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာ ယစ- ပြုသည်ပြုကြကုန်လော။ နိဗ္ဗိတစိဝရသိန္နိ- နိဗ္ဗိတစိဝရသိန္နိဟူ သည်ကား။ တိက္ခာနော- ရဟန်းအား။ စိဝရံ- သင်္ကန်းသည်။ ကတံဝါ- ပြုအပ် ဖြီးသည်လည်းကောင်း။ နန္ဒဝါ- ပျောက်သည်လည်းကောင်း။ ဝိနန္ဒဝါ- ပျက်စီး သည်လည်းကောင်း။ ဒဗ္ဗံဝါ- မီးလောင်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ စိဝရသာ- သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်။ ဥပန္နိန္ဒာဝါ- ပြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥပ္ပတထိ- ကထိနေတိ- ဥပ္ပတထိ- ကထိနေဟူသည်ကား။ အဋ္ဌန္တံ- ရှစ်ပါးကုန်သော။ မာတိကာနံ- မာတိကာတို့တွင်။ အညတရာယ- တပါး ပါးသော။ မာတိကာယ- မာတိကာဖြင့်။ ဥပ္ပတံ- နုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သံစောနဝါ- သံစာသည်လည်း။ အန္တရာ- အကြား၌။ ဥပ္ပတံ- နုတ် အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အကာလစိဝရံနာမ- အကာလစိဝရမည်သည် ကား။ ကထိနေ- ကထိန်ကို။ အနတ္တတေ- မခင်းအပ်သည်ရှိသော်။ ဧကဒသ မာသေ- တံဆဲ တလ၌။ ဥပ္ပန္တံ- ဖြစ်သောသင်္ကန်းတည်း။ ကထိနေ- ကထိန်ကို။ အတ္တတေ- ခင်းအပ်သည်ရှိသော်။ သတ္တမာသေ- ခုနစ်လ၌။ ဥပ္ပန္တံ- ဖြစ်သော သင်္ကန်းတည်း။ ကာလေဝိ- သင်္ကန်းကာလ၌လည်း။ အာဒိဿ- ရည်၍။ ဒိန္နံ- ဝှုအပ်၏။ ဧတံစိဝရံ- ဤသင်္ကန်းသည်။ အကာလစိဝရံနာမ- အကာလစိဝရ မည်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာတိ- ဥပ္ပဇ္ဇေယျဟူသည်ကား။ သံစံတောဝါ- သံစာမှ သည်းကောင်း။ ဂဏတောဝါ- ရိုဏ်းမှလည်းကောင်း။ ဥာတိတောဝါ- ဆွေ မျိုးမှလည်းကောင်း။ မိတ္တတောဝါ- အဆွေခင်ပွန်းမှလည်းကောင်း။ ပံသုကူ လံဝါ- ပံသုကူသင်္ကန်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္တနော- မိမိ၏။ ဓနေနဝါ- ဥစ္စာ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဖြစ်ငြားအံ့။ အာကင်္ခါမာနေနာတိ- အာကင်္ခါမာနေန ဟူသည်ကား။ ဣတ္ထမာနေန- အလိုရှိသောရဟန်းသည်။ ပဒ္ဓိဂ္ဂဟေတုဗ္ဗံ- ခံအပ် ၏။ ပဒ္ဓိဂ္ဂဟေတုာဗိပ္ပမေဝကာရေတဗ္ဗန္တိ- ပဒ္ဓိဂ္ဂဟေတုာဗိပ္ပမေဝကာရေတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။ ဒသာဟာ- ဆယ်ရက်အတွင်း၌။ ကာရေတဗ္ဗံ- ပြုစေအပ်၏။ နောစသပါရိပုဂ္ဂိုလ်- နောစသပါရိပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်ကား။ ကရိယမာနံ- ပြုအပ် သည်ရှိသော်။ နုပ္ပဟောတိ- မလောကံ။ မာသပရမံတေနာဘိက္ခုနာတံစိဝရံ

နိက္ခိဝိတဗ္ဗန္တိ-မာသပရမံဒေတနာဘိက္ခုနာတံ'ဝရံနိက္ခိဝိတဗ္ဗိ'ဟူသည်ကား။
 မာသပရမတာမာသပရမတာယ-တလအာဝိုင်း အရှည်ဖြင့်။ နိက္ခိဝိတဗ္ဗိ-
 ထားအပ်၏။ ဦးနုဿပါရိပုရိယာတိ-ဦးနုဿပါရိပုရိယာဟူသည်ကား။ ဦးနု
 သာ-ယုတ်သောသင်္ကန်းကို။ ပါရိပုရတ္ထာယ-ပြည့်စုံခြင်းအကျိုးငှါ။ သတိ
 ယာပစ္စာသာယာတိ-သတိယာပစ္စာသာယာ'ဟူသည်ကား။ သံစာတောဝါ-
 သံစာမှလည်းကောင်း။ ဂဏတောဝါ-ဂိုဏ်းမှလည်းကောင်း။ ဉာတိတောဝါ-
 ခေတ္တမျိုးမှလည်းကောင်း။ မိတ္တတောဝါ-အဆွေခင်ပွန်းမှလည်းကောင်း။ ပံသု
 ကူသံဝါ-ပံသကူသင်္ကန်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္တနော-မိမိ၏။ ခနေနဝါ-
 ဥစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း။ ပစ္စာသာ-ရနိုးခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တာတော
 စေဥက္ကရိနိက္ခိပေယျသတိ ယာပိပစ္စာသာယာတိ-တတောစေဥက္ကရိနိက္ခိပေ
 ယျသတိယာပိပစ္စာသာယာ'ဟူသည်ကား။ မူလစိဝရေ-မူလသင်္ကန်းသည်။
 တဒဟုပ္ပန္နေ-ထိုနေ့၌ဖြစ်သည် ဤသော်။ ပစ္စာသာစိဝရံ-ရနိုးခြင်း ဤသော
 သင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပန္နတိ-ဖြစ်အံ့။ ဒသာဟာ-ဆယ်ရက်အတွင်း၌။ ကာရေတဗ္ဗိ-
 ပြုစေအပ်၏။ မူလစိဝရေ-မူလသင်္ကန်းသည်။ ဧတိဟုပ္ပန္နေ-နှစ်ရက်မြောက်သော
 နေ့၌ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပစ္စာသာစိဝရံ-ရနိုးခြင်းရှိသောသင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပန္နတိ-
 ဖြစ်အံ့။ ဒသာဟာ-ဆယ်ရက်အတွင်း၌။ ကာရေတဗ္ဗိ-ပြုစေအပ်၏။ မူလစိဝ
 ရေ-မူလသင်္ကန်းသည်။ တိဟုပ္ပန္နေ-သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်။ (ပ)။ စတုဟုပ္ပန္နေ-လေးရက်မြောက်သောနေ့၌ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။
 ပံဉ္စဟုပ္ပန္နေ-ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ ဆာဟုပ္ပန္နေ-
 ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ သတ္တာဟုပ္ပန္နေ-ခုနစ်ရက်
 မြောက်သောနေ့၌ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ အဋ္ဌာဟုပ္ပန္နေ-ရှစ်ရက်မြောက်သော
 နေ့၌ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ နဝါဟုပ္ပန္နေ-ကိုးရက်မြောက်သောနေ့၌ဖြစ်သည်
 ရှိသော်။ (ပ)။ မူလစိဝရေ-မူလသင်္ကန်း သည်။ ဒသာဟုပ္ပန္နေ-ဆယ်ရက်
 မြောက်သောနေ့၌ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပစ္စာသာစိဝရံ-ရနိုးခြင်းရှိသောသင်္ကန်း
 သည်။ ဥပ္ပန္နတိ-ဖြစ်အံ့။ ဒသာဟာ-ဆယ်ရက်အတွင်း၌။ ကာရေတဗ္ဗိ-ပြုစေ
 အပ်၏။ ဧကာဒေသေ-တဆဲ့ တရက်နေ့၌။ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ ဧဒါဒ
 သေ- တဆဲ့ နှစ်ရက်နေ့၌။ ဥပ္ပန္နေ- ဖြစ်သည် ရှိသော်။ (ပ)။ တေရသေ-
 တဆဲ့ သုံးရက်နေ့၌။ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ ဓုဗ္ဗသေ-တဆဲ့ လေးရက်
 နေ့၌။ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ ပန္နရသေ-တဆဲ့ ငါးရက်နေ့၌။ ဥပ္ပန္နေ-
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ သောဇ္ဇသေ-တဆဲ့ ခြောက်ရက်နေ့၌။ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်
 ရှိသော်။ (ပ)။ သတ္တရသေ-တဆဲ့ ခုနစ်ရက်နေ့၌။ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။

အဗ္ဗာရသေ-တဆဲ၊ ရှစ်ရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ ဧကူနဝိသေ-
 တဆဲ၊ ကိုရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ မူလစိဝရေ-မူလသင်္ကန်း-
 သည်၊ ဝိသေ-အရက်နှစ်ဆယ်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပစ္စာသာစိဝရံ-
 ရနိုးခြင်းရှိသော် သင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပန္နတိ-ဖြစ်အံ့။ ဒသာဟာ-ဆယ်ရက်
 အတွင်း၌။ ကာရေတဗ္ဗံ-ပြုစေအပ်၏။ မူလစိဝရေ-မူလသင်္ကန်းသည်။ ဧကဝိ
 သေ-နှစ်ဆဲ၊ တရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပစ္စာသာစိဝရံ-ရနိုးခြင်း
 ရှိသောသင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပန္နတိ-ဖြစ်အံ့။ နဝါဟာ-ကိုးရက်အတွင်း၌။ ကာရေ
 တဗ္ဗံ-ပြုစေအပ်၏။ ခါဝိသေ-နှစ်ဆဲ၊ ရှစ်ရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 (ပ)။ ဧဝေဝိသေ-နှစ်ဆဲ၊ သုံးရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ စထုဝိသေ-
 နှစ်ဆဲ၊ လေးရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ ပစ္စဝိသေ-နှစ်ဆဲ၊ ငါးရက်
 နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ ဆဗ္ဗိသေ-နှစ်ဆဲ၊ ခြောက်ရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ စထုဟာ-လေးရက်အတွင်း၌။ ကာရေတဗ္ဗံ-ပြုစေအပ်
 ၏။ သတ္တဝိသေ-နှစ်ဆဲ၊ ခုနစ်ရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ အဠဝိ
 သေ-နှစ်ဆဲ၊ ရှစ်ရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ပ)။ မူလစိဝရေ-မူလ
 သင်္ကန်းသည်။ ဧကူနတ္ထိသေ-နှစ်ဆဲ၊ ကိုးရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 ပစ္စာသာစိဝရံ-ရနိုးခြင်းရှိသောသင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပန္နတိ-ဖြစ်အံ့။ ဧကာဟံ-
 တရက်အတွင်း၌။ ကာရေတဗ္ဗံ-ပြုစေအပ်၏။ မူလစိဝရေ-မူလသင်္ကန်းသည်။
 တိသေ-သုံးဆယ်ရက်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည် ရှိသော်-ပစ္စာသာစိ ဝရံ-
 ရနိုးခြင်းရှိသောသင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပန္နတိ-ဖြစ်အံ့။ တဒဟေဝ-ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။
 အဓိဗ္ဗာတဗ္ဗံ-အဓိဗ္ဗာန်တင်အပ်၏။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ-ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏။ ဝိသာဇ္ဇေ
 တဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ နောစေအဓိဗ္ဗယျဝါ-အဓိဗ္ဗာန်လည်းမတင်ငြားအံ့။ နောစေ
 ဝိကပ္ပယျဝါ- ဝိကပ္ပနာလည်းမပြုငြားအံ့။ နောစေဝိသာဇ္ဇေယျဝါ- စွန့်မူ
 လည်းမစွန့်ငြားအံ့။ ဧဝံ ဤသို့အဓိဗ္ဗာန်မတင်ဝိကပ္ပနာမပြုမစွန့်သည်ရှိသော်။
 ဧကတ္ထိသေ-သုံးဆဲ၊ တရက်နေ့၌၊ အရုဗျဂ္ဂမနေ- အရုဏ်တက်သည် ရှိ
 သော်။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဗာဿဝါ-သံဗာအား
 လည်းကောင်း။ ဂဏသဝါ-ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်
 အားလည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဧဝဗ္ဗန-
 ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ တန္တေ-အရှင် ဘုရားတို့။ မေ-
 အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံအကာလစိဝရံ-ဤအခါမဟုတ်သည်ဖြစ်သောသင်္ကန်းကို။
 မာသာယိက္ကန္တံ-တလကို လွန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်။ သံဗာဿ-သံဗာအား။ ဣမံစိဝရံ-ဤသင်္ကန်းကို။ နိဿဇ္ဇာမိ

စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿယဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (၁)။ ဗဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (၂)။ ဗဒေယျံ-ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (၃)။ အာယသ္မတော-အရှင်အေး။ ဗဒ္ဓိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (၄)။ ဝိသဘာဂေ-သဘာဝတူသော။ မူလစိဝရေ-မူလသင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပစ္စာသာစိဝရံ-ရခိုးခြင်း ရှိသောသင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်အံ့။ ရတ္တိယောစ-ညဉ့်တို့သည်လည်း။ သေသ-ကြွင်းကုန်သည်။ ကောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ အကာမာ-အလိုမရှိဘဲ။ နကာရေတဗ္ဗံ-မပြုစေအပ်။ ။ မာသာတိက္ကန္တေ-တလကို လွန်သည်။ အတိက္ကန္တ သညိ-လွန်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိက္ခိပန္တဿ-ထားသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မာသာတိက္ကန္တေ-တလကိုလွန်သည်။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ (၅)။ မာသာတိက္ကန္တေ-တလကို လွန်သည်။ အနတိက္ကန္တသညိ-မလွန်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (၆)။ အနိဗ္ဗိတေ-အနိဗ္ဗာန်မတင်အပ်သည်။ အနိဗ္ဗိတသညိ-အနိဗ္ဗာန်တင်အပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (၇)။ အဝိကပ္ပိတေ-ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သည်။ ဝိကပ္ပိတသညိ-ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (၈)။ အဝိဿဇ္ဇိတေ-မစွန့် အပ်သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတသညိ-စွန့်အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (၉)။ အနဋ္ဌေ-မပျောက်သည်။ နဋ္ဌသညိ-ပျောက်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (၁၀)။ ဘဝိနဋ္ဌေ-မပျက်စီးသည်။ ဝိနဋ္ဌသညိ-ပျက်စီး၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (၁၁)။ အဒဗ္ဗေ-မီးမလောင် သည်။ ဒဗ္ဗသညိ-မီးလောင်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (၁၂)။ အဝိလုက္ခေ-ခိုးသူမလုယက်သည်။ ဝိလုက္ခသညိ-ခိုးသူလုယက်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိက္ခိပန္တဿ- ထားသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သော။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ အနိဿဇ္ဇိတွာ-မစွန့်မှု၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ-သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ မာသာနတိက္ကန္တေ-တလကိုမလွန်သည်။ အတိက္ကန္တသညိ-လွန်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ-သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ မာသာနတိက္ကန္တေ-တလကိုမလွန်သည်။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ-သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း သည်။ ဟောတိ-ဖြစ် ၏။ မာသာနတိက္ကန္တေ-တလကို မလွန်သည်။ အနတိက္ကန္တ သညိ-မလွန်ဟု အမှတ်

ဥဒေါသိတ-သိက္ခာပုဒ်။

ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိတုဇ္ဇကိ-ပဒုံးဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ် မသင့်။ ။
 အန္တေ-မာသေ-တလ၏အတွင်း၌၊ အဓိဋ္ဌေတိ-အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့။ ဝိကပ္ပေတိ-
 ဝိကပ္ပနာပြုအံ့။ ဝိဿန္တတိ-စွန့်အံ့။ နုဿတိ-ပျောက်အံ့။ ဝိနုဿတိ-ပျက်စီး
 အံ့။ ဥယျတိ-မီးလောင်အံ့။ အတ္ထိန္ဒိတွံ-ခိုးသူလုယက်၍။ ဂဏ္ဍန္တိ-ယူကုန်အံ့။
 ဝိဿာသံဝိဿာသေန- အံ့ကျမ်းဝင်သဖြင့်။ ဂဏ္ဍန္တိ-ယူကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ
 အာပတ်မသင့်။ ဥဒ္ဓတ္တကဿ-ရှူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ အာဒိကန္တိ
 ကဿ-အစ၌အမှုရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ- အာပတ်
 မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ တတိယံ-သုံးခုမြောက်သော။
 ကထိနသိက္ခာပဒံ-ကထိနသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ချောက်ပြီ။ ။

ပုရာဏစိဝရ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ-
 အနာထဝိဇ္ဇိသူဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။
 ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန
 သမယေန-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတောဥဒါယိဿ-အရှင်ဥဒါယိ၏။ ပုရာဏ
 ဗုတိယိကဓ-မယားဟောင်းသည်။ ဘိက္ခုနိသု-ရဟန်းမိန်းမတို့၌။ ပဗ္ဗဇိတာ-
 ရဟန်းပြုသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သာ-ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။ အာယသ္မတော
 ဥဒါယိဿ-အရှင်ဥဒါယိ၏။ သန္တိကေ-အထံသို့။ အဘိက္ခဏံ-မပြတ်။
 အာဂစ္ဆတိ-လာ၏။ အာယသ္မာဝိဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်လည်း။ တဿာ
 ဘိက္ခုနိယာ-ထိုရဟန်းမိန်းမ၏။ သန္တိကေ-အထံသို့။ အဘိက္ခဏံ-မပြတ်။
 ဂစ္ဆတိ-သွား၏။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါယိ-
 အရှင်ဥဒါယိသည်။ တဿာဘိက္ခုနိယာ-ထိုရဟန်းမိန်းမ၏။ သန္တိကေ-
 အထံ၌။ တတ္ထဝိဿဂ္ဂံ-ဆွမ်းစားခြင်းကို။ ကရောတိ-ပြု၏။ အထခေါ-ထို
 အခါ၌။ အာယသ္မာဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ ပဗ္ဗန္တသမယံ-နံနက်အခါ၌။
 နိဝါသေတွာ-သင်္ချိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ-သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အာ
 ဒါယ-ယူ၍။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ သာဘိက္ခုနိ-ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။
 အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုရဟန်းမိန်းမရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-ကပ်လေ၏။
 ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ တဿာဘိက္ခုနိယာ- ထိုရဟန်းမိန်းမ၏။
 ပုရတော-ရှေ့၌။ အင်္ဂါဇာတံ-အင်္ဂါဇာတ်ကို။ ဝိဝရိတွာ-ဘွင့်၍။ အာသနေ-

နေရာ၌။ နိဝါဒိ-ထိုင်နေ၏။ သာဝါခေါ်ဘိက္ခုနီ-ယိုရဟန်းမိန်းမသည်လည်း။ အာယသ္မာဠာဥဒါယီဿ-အရှင်ဥဒါယီ၏။ ပုရတော-ရှေ့၌။ အင်္ဂါဇာတ်- အင်္ဂါဇာတ်ကို။ ဝိဝရိတွာ-ဘွင့်၍။ အာသနေ-နေရာ၌။ နိဝါဒိ-ထိုင်နေ၏။ အာဝါခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဠာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ သာရတ္ထော-ပြင်းစွာ တပ်သည်ဖြစ်၍။ တဿာဘိက္ခုနီယာ- ထိုရဟန်းမိန်းမ၏။ အင်္ဂါဇာတ်- အင်္ဂါဇာတ်ကို။ ဥပနိဇ္ဈာယိ-တစ်ဖုံစုံကြည့်၍။ တဿ-ထိုဥဒါယီအား။ အသုဗိ-သုက်သည်။ မုဗ္ဗိ-လွတ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဠာဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်။ တံဘိက္ခုနီ-ထိုရဟန်းမိန်းမကို။ တဂိနိ-နှမ။ ဂစ္ဆ-ပွားချေ။ ဥဒကံ-ရေကို။ အာဟရ-ဆောင်ချေ။ အန္တရဝါသကံ-သင်းပိုင်းကို။ ခောဝိဿာမိ-ဖွပ်လျှော်အံ့။ ဣတိဇေဝံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ အယျ-အရှင်။ အာဟရ-ဆောင်နဲ့။ အဟမေဝ-အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင်။ ခောဝိဿာမိ-ဖွပ်လျှော်ပါအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတွာ-ဆို၍။ တံအသုဗိ-ထိုသုက်ကို။ ဧကဒေသံ-တစ်တံကို။ မုခေန-ခံတွင်းဖြင့်။ အဂ္ဂဟေသိ-ရုတ်၏။ ဧကဒေသံ-တစ်တံတို့။ အင်္ဂါဇာတ်-အင်္ဂါဇာတ်၌။ ပက္ခိဝိ-တည့်၍။ သာ-ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။ တေန-ထိုသုက်ကိုရုတ်ခြင်းတည့်ခြင်းကြောင့်။ ဂစ္ဆ-ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏ္ဍိ-ယူ၏။ ဘိက္ခုနီယော-ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ အယံဘိက္ခုနီ-ဤရဟန်းမိန်းမသည်။ အဗြဟ္မစာရိနိ-မမြတ်သောမေထုန်အကျင့်ကိုကျင့်၏။ ဂစ္ဆိနိ-ကိုယ်ဝန်ကိုဆောင်၏။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ အာဟံသု-လိုကုန်၏။ အယျ-အရှင်မတို့။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ အဗြဟ္မစာရိနိ-မမြတ်သောမေထုန်အကျင့်ကိုကျင့်သည်။ န-မဟုတ်။ ဣတိ-ဤသို့။ ဘိက္ခုနီနံ-ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ ဧတမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေထိ-ပြောကြား၏။ ဘိက္ခုနီယော-ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အယျာဥဒါယီ- အရှင်ဥဒါယီသည်။ ဘိက္ခုနီယာ- ရဟန်းမိန်းမအား။ ပုရာဏစိဝရံ- သက်နိုးဟောင်းကို။ ခောဝါပဿတိ နာမ- ဖွပ်လျှော်စေဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသော စကားကို ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တာဘိက္ခုနီယော- ထိုရဟန်းမိန်းမ တို့သည်။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား။ ဧတမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ- အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာယသ္မာဠာဥဒါယီ- အရှင်ဥဒါယီသည်။ ဘိက္ခုနီယာ-

ပုရာဏစီဝရ-သိက္ခာပုဒ်။

ရဟန်းမိန်းမကို။ ပုရာဏစီဝရ- သင်္ကန်း-ဟောင်းကို။ ခေဝါပေဿတိ
နာမ- ဖွပ်လျှော်စေဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကွဲရဲကုန်၏။
ဗယျန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။
အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-
မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေတမတ္ထံ- ထိုအကြောင်းကို။ အောရောစေသံ-
ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဥဒါယိ- ဥဒါယိ။ တံ- သင်သည်။ ဘိက္ခုနိယာ-
ရဟန်းမိန်းမကို။ ပုရာဏစီဝရ- သင်္ကန်း-ဟောင်းကို။ ခေဝါပေဿိ- ဖွပ်လျှော်
စေ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။
ဣတိ-ဤသို့။ ပဗ္ဗိပုန္တိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။
ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ဥဒါယိ- ဥဒါယိ။ တေ- သင်နှင့်။ ဥာတိကာ-
အဆွေတော်လေသလော။ အညာတိကာ- အဆွေမတော်သလော။ ဣတိ-
ဤသို့။ ပဗ္ဗိပုန္တိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ အညာတိကာ-
အဆွေမတော်ပါ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ မောဗာပုရိသ-
မဂ်ဗိမ္မအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ အညာတိကော- အဆွေမတော်သော။
တံ- သင်သည်။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သောမိန်းမ၏။ ပတိရူပံဝါ-
သင့်တင့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပတိရူပံဝါ- မသင့်တင့်သည်ကိုလည်း
ကောင်း။ ပါသာဒိကံဝါ- ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ အပါသာ
ဒိကံဝါ- ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ နုဇာနာသိ- မထိ။
မောဗာပုရိသ- မဂ်ဗိမ္မအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ တံ- သင်သည်။ တတ္ထ-
ထိုသို့မထိဘဲသူက။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သော။ ဘိက္ခုနိယာ-
ရဟန်းမိန်းမကို။ ပုရာဏစီဝရ- သင်္ကန်း-ဟောင်းကို။ ခေဝါပေဿတိနာမ-
ဖွပ်လျှော်စေဘိသနည်း။ မောဗာပုရိသ- မဂ်ဗိမ္မအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။
ဇေတံ- ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အား
လည်း။ ပသာဒါယ- ကြည်ညိုခြင်း၌။ နုဟောတိ- မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်း
တို့။ ဝေဉ္စပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဗ္ဗိသေယျာထစ-
ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိ- ဥဗ္ဗိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။
“ယောပနဘိက္ခူ- အကြင်ရဟန်းသည်။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သော။
ဘိက္ခုနိယာ- ရဟန်းမိန်းမအား။ ပုရာဏစီဝရ- သင်္ကန်း-ဟောင်းကို။ ခေဝါ
ပေယျဝါ- ဖွပ်လျှော်မှုလည်းဖွပ်လျှော်စေခြင်းအံ့။ ရဇာပေယျဝါ- ဆိုးမှုလည်း
ဆိုးစေခြင်းအံ့။ အာကောဓူပေယျဝါ- နယ်မှုလည်းနယ်စေခြင်းအံ့။ တဿ
ဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိစေ။ ပါဗိတ္တိယံ-

ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာ၁၀၀-ပြုလည်း ပြုကြကုန်
 လော။ ။ ယောပနာတိ-ယောပနဟူသည်ကား။ ယာဒိသော-အကြင်သို့
 သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။(ပ)။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခု
 ဟူသည်ကား။(ပ)။ ဣမသ္မိံ-အတ္ထေ-ဤအရာ၌။ အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်း ကို။
 ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူ၍။ အမိပ္ပေတော-အလိုရှိအင်၏။ အညာတိကာ နာမ-
 အညာတိကာမည်သည်ကား။ မာတိတောဝါ-အမိပ္ပလည်းကောင်း။ ပိတိတော
 ဝါ-အာယု လည်းကောင်း။ ယာဝသတ္တမာပိတာမ ဟယုဂါ- ခုနစ်ဆက်
 မြောက်သောထိုးဘေး အဆက်တိုင်အောင်။ အသမ္မုဒ္ဓါ-မစပ်သော မိန်းမ
 တည်း။ ဘိက္ခုနိနာမ-ရဟန်းမိန်းမမည်သည်ကား။ ဥတထောသံဃော-နှစ်ပါး
 စုံသောရဟန်းယောကျ်ားသံဃာ ရဟန်းမိန်းမသံဃာ၌။ ဥပသမ္ပန္နာ-ပစ္စင်း
 ခံသောမိန်းမတည်း။ သကိံ-တကြိမ်။ နိဝတ္ထိပိ-ဝတ်ဘူးသောသင်္ကန်းသည်
 လည်းကောင်း။ သကိံ-တကြိမ်။ ပါရုတံပိ-ရုံဘူးသောသင်္ကန်း သည်လည်း
 ကောင်း။ ပုရာဏစိဝရံနာမ-သင်္ကန်းဟောင်းမည်၏။ ဝေဝ-ဖွပ်လော။ ဣတိ
 ဤသို့။ အာဏာပေတိ-စေခိုင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝေဝ-ဖွပ်အပ် ပြီးသည်
 ရှိသော်။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ရေ-ဆိုးလော။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အာဏာပေတိ-စေခိုင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ရေ-ဆိုးအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။
 နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အာကောဓေဟိ-နယ်လော။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အာဏာပေတိ-စေခိုင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်း သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သကိံ-တကြိမ်။ ပါဏိပ္ပ
 ဟာရံဝါ။ ထက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ မုဂ္ဂရပ္ပဟာ ရံဝါ-
 ဆောက်ပုတ်ဖြင့်ရှိက်ခတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိန္နေ-ပေးအပ်သည်ရှိသော်
 နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာဿဝါ-သံဃာအားလည်း
 ကောင်း။ ဂဏဿဝါ-ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အား
 လည်းကောင်း။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဝပန- ဤသို့
 လျှင်။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။(ပ)။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်
 သည်။ ဣဒံပုရာဏစိဝရံ-ဤသင်္ကန်းဟောင်းကို။ အညာတိကာယ-အဆွေ
 မတော်သော။ ဘိက္ခုနိယာ-ရဟန်းမိန်းမကို။ ဝေဝါပိတံ-ဖွပ်စေအပ်သည်
 ဖြစ်၍။ နိဿ ဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒံပုရာဏ စိဝရံ-
 ဤသင်္ကန်းဟောင်းကို။ သံဃာဿ-သံဃာအား။ နိဿန္တမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-

ပုရာဏစီဝရ-သိက္ခာပုဒ်။

ဤ သို့၊ နိဿဂ္ဂိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-
 ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။
 အာယသ္မတော-အရှင်အား။ ဒဋ္ဌိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။
 အညာတိကာယ-အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိကာယညီ-
 အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုရာဏစီဝရံ-သင်္ကန်း-ဟောင်းကို။
 ခေဝါပေတိ-ဗွင်လျှော်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ
 ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတိကာယ-အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမကို။
 အညာတိကာယညီ-အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုရာဏစီဝရံ-
 သင်္ကန်း-ဟောင်းကို။ ခေဝါပေတိ-ဗွင်လျှော်စေအံ့။ ရဇာပေတိ-ဆိုးစေအံ့။
 နိဿဂ္ဂိယေန-နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့် တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညာတိကာယ-
 အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိကာယညီ-အဆွေမတော်ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုရာဏစီဝရံ- သင်္ကန်း-ဟောင်းကို။ ခေဝါပေတိ-
 ဗွင်လျှော်စေအံ့။ အာကောဇာပေတိ-နယ်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယေန-နိဿဂ္ဂိ
 အာပတ်နှင့် တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ -ဖြစ်၏။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်
 သော ရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိကာယညီ- အဆွေမတော်ဟု အမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုရာဏစီဝရံ- သင်္ကန်း-ဟောင်းကို။ ခေဝါပေတိ-ဗွင်လျှော်
 စေအံ့။ ရဇာပေတိ-ဆိုးစေအံ့။ အာကောဇာပေတိ-နယ်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိ
 ယေန- နိဿဂ္ဂိ အာပတ်နှင့် တကွ။ ဗ္ဗိန္ဒူ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌနံ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ အညာတိကာယ-အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိက
 သညီ- အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုရာဏစီဝရံ- သင်္ကန်း
 ဟောင်းကို။ ရဇာပေတိ- ဆိုးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။
 ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ အညာတိကာယ- အဆွေ မတော်
 သောရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိကာယညီ- အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ပုရာဏစီဝရံ- သင်္ကန်း-ဟောင်းကို။ ရဇာပေတိ- ဆိုးစေအံ့။ အာကောဇာ
 ပေတိ-နယ်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယေန- နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့် တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိကာယညီ-
 အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုရာဏစီဝရံ- သင်္ကန်း-ဟောင်းကို။

ရဇာပေတိ- ဆိုးစေအံ။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ။ နိဿဂ္ဂိယေန-
 နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သော
 ရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိကသညီ- အဆွေမတော်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 ပုရာဏာစိဝရံ- သင်္ကန်းဟောင်းကို။ ရဇာပေတိ- ဆိုးစေအံ။ အာကောဇာပေတိ-
 နယ်စေအံ။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ။ နိဿဂ္ဂိယေန- နိဿဂ္ဂိအာပတ်
 နှင့်တကွ။ ဇိန္တံ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ အညာတိကာယ-
 အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိကသညီ- အဆွေမတော်ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုရာဏာစိဝရံ- သင်္ကန်းဟောင်းကို။ အာကောဇာပေတိ-
 နယ်စေအံ။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဏိတ္တိယံ- ပါဏိတ်အာပတ်
 သင့်၏။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိက
 သညီ- အဆွေမတော်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုရာဏာစိဝရံ- သင်္ကန်း
 ဟောင်းကို။ အာကောဇာပေတိ- နယ်စေအံ။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ။
 နိဿဂ္ဂိယေန- နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အညာတိကာယ-
 အဆွေမတော်သော ရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိကသညီ- အဆွေမတော်ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုရာဏာစိဝရံ- သင်္ကန်းဟောင်းကို။ အာကောဇာပေတိ-
 နယ်စေအံ။ ရဇာပေတိ- ဆိုးစေအံ။ နိဿဂ္ဂိယေန- နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း သည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမကို။
 အညာတိကသညီ- အဆွေမျိုးမတော်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုရာဏာစိဝရံ-
 သင်္ကန်းဟောင်းကို။ အာကောဇာပေတိ- နယ်စေအံ။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်
 စေအံ။ ရဇာပေတိ- ဆိုးစေအံ။ နိဿဂ္ဂိယေန- နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။ ဇိန္တံ-
 နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ အညာတိကာယ- အဆွေ
 မတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ အညာ
 တိကာယ- အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ ညာတိကသညီ- အဆွေတော်၏
 ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ အညာယ- တပါးသောရဟန်း၏။ ပုရာဏာစိဝရံ-
 သင်္ကန်းဟောင်းကို။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

ပုရာဏစိဝရ-သိက္ခာပုဒ်

နိသီဒနပစ္စတ္တရံ- နိသီဒင်္ဂီအိပ်ရာခင်းကို။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ့။
 ဒုက္ခဒုဿ- ဒုက္ခနှင့် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဇကတောဥပယမ္ပန္နယ- တတက်သေသံဃာ၌ပဉ္စင်းခံသေ
 ရဟန်းမိန်းမကို။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ့။ ဒုက္ခဒုဿ- ဒုက္ခနှင့် အာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဉာတိကာယ-
 အဆွေတော်သောရဟန်းမိန်းမကို။ အညာတိကာသညီ- အဆွေမတော်ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ့။ ဒုက္ခဒုဿ- ဒုက္ခနှင့်
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဉာတိ
 ကာယ- အဆွေတော်သော ရဟန်း မိန်းမကို။ ဝေမတိကော- ယုံမှား
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ့။ ဒုက္ခဒုဿ - ဒုက္ခနှင့်အာ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဉာတိကာယ-
 အဆွေတော် ရဟန်းမိန်းမကို။ ဉာတိကာသညီ- အဆွေတော်၏ဟု အမှတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဉာတိ
 ကာယ- အဆွေတော်ရဟန်းမိန်းမ သည်။ ဝေဝန္တိယာ- ဖွပ်လျှော်သည်ရှိ
 သေး။ အဉာတိကာ- အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမသည်။ ဒုတိယာ- အတော်
 သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်အံ့။ အဂုတ္တာ- ဖွပ်လျှော်ပါမဆိုဘဲ။ ဝေဝတိ- ဖွပ်လျှော်
 အံ့။ အပရိတုတ္တံ- မသုံးဆောင်အပ်သေးသောသင်္ကန်းသစ်ကို။ ခေဝါပေတိ-
 ဖွပ်လျှော်စေအံ့။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ဋ္ဌပေတွာ- ထား၍။ အညံ- တပါးသော။
 ပရိက္ခာရံ- ပရိက္ခရာကို။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ့။ သိက္ခမာနာယ- သိက္ခ
 မာန်ကို။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ့။ သာမဏေရိယာ- သာမဏေမကို။
 ခေဝါပေတိ- ဖွပ်လျှော်စေအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ-
 ရူးသေသရဟန်းအား လည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ပိကဿ- အစဉ် အမှတ်ရှိသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ-
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ စတုတ္ထံ- သေးချ မြောက်သော။ ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပဒံ-
 ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

- စိဝရပဒိုဂ္ဂဟဏ-သိက္ခာပုဒ်။

ထေနသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- ထူးနီးတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- ငြိတ်စွာ
 သုရားသည်။ ရာဇဂဟေ- ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ- ရှဉ့်နက်တို့
 အားအစာပေး၍ကျွေးမွေးရာဖြစ် သော။ ဝေဠုဝနေ- ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။

ဝိဟာရတိ-နေတော်မူ၏။ ဘောနခေါပနသမယောန-ထိုအခါ၌။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ-
 ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းမိန်းမသည်။ သာဝတ္ထိပံ-သာဝတ္ထိ
 ပြည်၌။ ဝိဟာရတိ-နေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ-ဥပ္ပလဝဏ်အမည်
 ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းမိန်းမသည်။ သုဗ္ဗန္တသမယံ-နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ-
 သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ-သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ သာ
 ဝတ္ထိ-သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဝိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိထိ-ဝင်၏။ သာဝတ္ထိ
 ယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ-ထုည့်လည်ပြီး၍။
 ပုစ္ဆာဘတ္တံ-ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ဝိဏ္ဏပါတပ္ပဋိက္ကန္တာ-ဆွမ်းစား
 စရပ်မှဖွဲ့ကဲ့သည်ရှိသော်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ အန္ဓဝနံ-တောအရပ်သည်။
 အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုတောအရပ်ရှိရာအရပ်သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ-နေနေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ဥပသကံမိ-ကပ်လေ၏။ အန္ဓဝနံ-တောအရပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ-
 သက်ဝင်၍။ အညတရတ္ထိ-မထင်ရှားသော။ ရုက္ခမူလေ-သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါ
 ဝိဟာရံ-နေနေသည်ဖြစ်၍။ နိထိဒိ-ထိုင်နေ၏။ တေနခေါပနသမယောန-ထို
 အခါ၌။ ကတကမ္မာ-ပြုအပ်ပြီးသောသိုးမှရှိကုန်သော။ စောရာ-သိုးသူတို့သည်။
 ဂါဝိ-နွားကို။ ဝဓိတွာ-သတ်၍။ ဖံသံ-အမဲကို။ ဂဟေတွာ-ယူကုန်၍။ အန္ဓဝနံ-
 တောအရပ်သို့။ ပဝိထိ-သု-ဝင်ကုန်၏။ စောရဂါမဏိကော-သိုးသူကြီးသည်။
 အညတရတ္ထိ-မထင်ရှားသော။ ရုက္ခမူလေ-သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ-နေနေ
 သည်ဖြစ်၍။ နိထိန္ဒိ-ထိုင်နေသော။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏံ-ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော။
 ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းမိန်းမကို။ အဗ္ဗသခေါ-မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာန-
 မြင်ပြီး၍။ အဿ-ထိုသိုးသူကြီးအား။ မေ-ငါ၏။ ပုတ္တဘာတုကာ-သားညီတို့
 သည်။ သစေပသိသန္တိ-အကယ်၍ မြင်ကုန်အံ့။ ဣမံဘိက္ခုနံ-ဤရဟန်း
 မိန်းမကို။ ဝိဟေဋ္ဌေသန္တိ-ဤသိုးသူကြီးလတ္တံ့။ ဣတိ ဇေတံဇေသေ ပရိဝိ
 တက္ကော-ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောထိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသိုးသူကြီးလုံးလွင်း
 ၍။ အညေန-တပါးသော။ မဂ္ဂေန-ခရီးဖြင့်။ အဂမာထိ-သွား၏။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ သောစောရဂါမဏိကော-ထိုသိုးသူကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓေ-အမံသည်။
 ပုတ္တေ-ကျက်သည်ရှိသော်။ ဝရမံသာနိ-ကောင်းမြတ်သော အသားတို့ကို။
 ဂဟေတွာ-ယူ၍။ ပဏ္ဍပုဗ္ဗံ-ဖက်ရှက်ထုပ်ကို။ ဗဒ္ဓိတွာ-ဆွဲ၍။ ဥပ္ပလ
 ဝဏ္ဏာယ- ဥပ္ပလဝဏ် အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီယာ- ရဟန်းမိန်းမနှင့်။
 အဝိဒ္ဓရေ- မနီးမဝေးသော။ ရုက္ခေ-သစ်ပင်၌။ အာလဂ္ဂေတွာ- ဆွဲ၍။
 သမဏောဝါ- ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဏောဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်းကောင်း။ ယော-အကြင်သူသည်။ ပဿတိ-မြင်၏။ တဿ-ထိုသူအား။

ဒီဝရပဋိပက္ခာ(၁)-သိက္ခာပုဒ်။

ဒိန္နိယေဝ- ဖေးအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟရထု- ဆောင်စေသတည်း။
 ဣတိ- ဤသို့။ ဝတ္တာ- ဆို၍။ ပန္နမိ- ဗဲသွားလေ၏။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ- ဥပ္ပလဝဏ်
 သည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ- ရဟန်းမိန်းမသည်။ သမာဓိဌာ- သမာဓိဌာ။ ဝဋ္ဋယိတ္တာ-
 ထ၍။ ဣမံဝါရံ- ဤစကားကို။ ဘာသမာနဿ- ဆိုသော။ တဿစောရဂါမ
 ဏိကဿ- ထိုခိုးသူကြီး၏။ ဝစနံ- စကားကို။ အသောသိခေါ- ကြားသည်
 သာလျှင်တည်း။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ- ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော။
 ဘိက္ခုနိ- ရဟန်းမိန်းမသည်။ တံမံသံ- ထိုအခါကို။ ဂဟေတွာ- ယူ၍။
 ဥပသယံ- ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့။ အဂမာသိ- သွား၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။
 ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ- ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ- ရဟန်းမိန်းမသည်။ တဿာ
 ရတ္တိယာ- ထိုည၌ ကို။ အစ္စယေန- လွန်သောအခါ၌။ တံမံသံ- ထိုအခါကို။
 သက္ခာဒေတွာ- ပြီးစေ၍။ ဥတ္တရာသင်္ဂေန- ကိုယ်ဝတ်ဖြင့်။ ဘဏ္ဍိကံ- အထုပ်ကို။
 ဗန္ဓိတွာ- ခွဲ၍။ ဝေဟာသံ - ကောင်းကင်သို့။ အတ္တုဂ္ဂန္တိာ- ယုံတက်၍။
 ဝေဇ္ဇဝနေ- ဝေဇ္ဇဝန်ကျောင်း၌။ ပစ္စုပဋ္ဌာသိ- ရှေးရှုထင်၏။ တေနခေါပနသ
 မယေန- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂါမံ- ရွာသို့။ ဝိဇ္ဇာယ-
 ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိဋ္ဌော- ဝင်တော်မူသည်။ ဘောတိ- ဖြစ်၏။ အာယသ္မာဥဒါယိ-
 အရှင်ဥဒါယိသည်။ ဩဟိယျကေခ- ကျန်ရစ်သည်။ ဝိဟာရပါဏေ- ကျောင်း
 စောင့်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ- ဥပ္ပလဝဏ်
 အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ- ရဟန်းမိန်းမသည်။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။
 အာယသ္မာဥဒါယိ- အရှင်ဥဒါယိသည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ တေန- ထိုအရှင်ဥဒါယိ
 ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ- ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ- ကပ်လေပြီး၍။
 အာယသ္မန္တုဒါယိ- အရှင်ဥဒါယိကို။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ- အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိဝေဝစနံ- ဤသို့သော
 စကားကို။ အဂေါစ- လျှောက်၏။ ဘဂိနိ- နှမ။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဂါမံ- ရွာသို့။ ဝိဇ္ဇာယ- ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိဋ္ဌော- ဝင်တော်မူ၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 ဝဋ္ဋေ- ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဣမံမံသံ- ဤအခါကို။
 ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒေဟိ- ဂျှပါလော။ ဣတိ- ဤသို့။ အဂေါစ-
 လျှောက်၏။ ဘဂိနိ- နှမ။ တယာ- သင်သည်။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားကို။
 မံသေန- အခဲဖြင့်။ သန္တပ္ပိတော- ရောင့်ရဲစေအပ်ပြီ။ တံ- သင်သည်။ မေ-
 ငါ့အား။ အန္တရဂါသကံ- သင်းပိုင်ကို။ သစစဒေယျာသိ- အကယ်၍
 ဂျှဌာအံ့ဝေ- ဤသို့လျှင်သည်ရှိသော်။ အဟန္တိ- ငါ့ကိုသည်။ အန္တရဂါသကေန
 သင်းပိုင်ဖြင့်။ သန္တပ္ပိတော- ရောင့်ရဲစေအပ်သည်။ ဘဝေယျံ- ဖြစ်ရာ၏။

ဣတိ-ဤသို့အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ မာတုဂါမနာမ-မာတု
 ဂါမမည်ကုန်သော။ မယံခေါ-အကျွန်ုပ်တို့ သည်ကား။ ကိစ္ဆလာဘာ-
 ပြုငြင်သောလားတံတို့ကုန်၏။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒဗ္ဗ-ဤသင်းပိုင်သည်လည်း။
 အန္တိမံ-အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ပဉ္စမံ-ငါးသည်မြောက်သော။ စိဝရံ-သင်္ကန်း
 တည်း။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ နဒဿာမိ-မလှူနိုင်ပါ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
 ဝျောက်၏။ ဘဂိနိ-နာမ။ ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ ဘတ္ထိ-ဆင်ကို။
 ဒတွာ-ပေး၍။ ကစ္ဆေ-ခါးဖွဲ့ကြိုး၌။ သဇ္ဇေယျသေယျထာပိ-ကပ်ပြုရာသကဲ့
 သို့။ ဘဂိနိ-နာမ။ ဧဝမေဝခေါ-ဤအတူသာလျှင်။ တံ-သင်သည်။ ဘဂဝတော-
 မြတ်စွာဘုရားအား။ ခံသံ-အမဲကို။ ဒတွာ-လှူ၍။ မယိ-ငါ၌။ အန္တရဝါသကံ-
 သင်းပိုင်ကို။ နသဇ္ဇထိ-မစွန့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ-ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ-ရဟန်းမိန်းမ
 သည်။ အာယံသ္မတာဥဒါယိနာ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ နိဗ္ဗိဗ္ဗိယမာနာ-နှိပ်စက်
 အပ်သည်ရှိသော်။ အန္တရဝါသကံ-သင်းပိုင်ကို။ ဒတွာ-လှူ၍။ ဥပဿယံ-
 ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့။ အဂမာထိ-သွားလေ၏။ ဘိက္ခုနိယော-ရဟန်းမိန်းမ
 တို့သည်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာယ-ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိယာ-ရဟန်း
 မိန်းမ၏။ ပတ္တစိဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဗ္ဗိဂ္ဂဏ္ဍန္တိယော-တွင်းယူကုန်သည်
 ရှိသော်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏံ-ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ-ရဟန်းမိန်းမကို။
 အယေျ။ အရှင်မ။ တေ-သင်၏။ အန္တရဝါသကောသင်းပိုင်သည်။ ကဟံ-အ
 ဘယ်မှာနည်း။ ဣတိဧဝံစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆိုကုန်၏။ ဥပ္ပ
 လဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ-ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဘိက္ခုနိနံ-
 ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ ဧတမက္ကံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေထိ-ပြောကြား
 ၏။ ဘိက္ခုနိယော-ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။
 အယေျာဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်။ ဘိက္ခုနိယာ-ရဟန်းမိန်းမ၏။ စိဝရံ-
 သင်္ကန်းကို။ ပဗ္ဗိဂ္ဂဟေဿတိနာမ-ခံယူဘိသနည်း။ မာတုဂါမော-မာတုဂါမ
 သည်း။ ကိစ္ဆလာဘော-ပြုငြင်သောလားတံတို့၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ခိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖုရိဖရဲကြံသော စကားကို
 ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တာဘိက္ခုနိယော-ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်။
 ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းယောက်ျားတို့အား။ ဧတမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရော
 စေသံ-ကြားလျှောက် ကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင် ရဟန်းတို့ သည်။
 အပ္ပိစ္ဆာ-အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်း တို့သည်။ ကထံဟိ-
 အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အေယာသ္မာဥဒါယိ- အရှင်ဥဒါယိသည်။ ဘိက္ခု

နိဿာ- ရဟန်းမိန်းမ၏။စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ပဋိဂ္ဂဟေဿထိနာမ-ခံယူဘိသနည်း။ဣတိ-ဤသို့။ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ဓိယုန္တိ-ရှုဘိကုန်၏။ဝိပါစေန္တိ-ဖရုံဖရုံကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။အထခေါ- ထိုအခါ၌။တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။(ပ)။ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။(ပ)။ဥဒါယိ-ဥဒါယိ-ထုံ-သင်သည်။ ဘိက္ခုနိဿာ-ရဟန်းမိန်းမ၏။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ-ခံယူ၏။ဣတိ- ဤသို့။ကိရ- အဆင့်စကား ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုန္နိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ဣတိ-ဤသို့။အဝေါစ- လျှောက်၏ ဥဒါယိ-ဥဒါယိ။ တေ-သင်နှင့်။ ဥာတိကာ- အဆွေတော်လေသလော။အညာတိကာ-အဆွေမတော်လေသလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုန္နိ-မေးတော်မူ၏။ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။အညာတိကာ-အဆွေမတော်ပါ။ဣတိ-ဤသို့။အဝေါစ-လျှောက်၏။ မောဗာပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ား။ အညာတကော- အဆွေ မတော်သော။ တံ-သင်သည်။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သောမိန်းမ၏။ပတိဂ္ဂပံဝါ-သင့်တင့်သည်ကိုလည်းကောင်း။အပ္ပတိဂ္ဂပံဝါ-မသင့်တင့် သည်ကို လည်းကောင်း။ သန္တံဝါ- ထင်ရှား ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ အသန္တံဝါ- ထင်ရှားမရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ နမေဗာသိ-မထိ။မောဗာပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ထတ္ထ-ထိုသို့ မထိဘဲဘုတ်။တံ-သင်သည်။အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သော၊ဘိက္ခုနိဿာ-ရဟန်းမိန်းမ၏။ဟတ္ထတော-လက်မှ။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ပဋိဂ္ဂဟေဿထိနာမ-ခံယူဘိသနည်း။မောဗာပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ဧတံ-ဤအမှုအရာသည်။အပ္ပသန္နာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း။ယာဒါယံ-ကြည်ညိုခြင်း၌။နဟောတိ-မဖြစ်။(ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ဧဝဉ္စပန-ဤသို့လျှင်။ဣမံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ဥဇ္ဈိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ကိ ဥဇ္ဈိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။ ယောပနဘိက္ခု-အကြင် ရဟန်းသည်။ အညာတိကာယ-အဆွေ မတော်သော။ဘိက္ခုနိဿာ-ရဟန်းမိန်းမ၏။ဟတ္ထတော-လက်မှ။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေယျ-ခံယူငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်းအား။ နိဿာဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းပိနည်းကံရှိသော။ပါဗိက္ခိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ဣတိ- ဤသို့။ဥဇ္ဈိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ။ဧဝံ-ဤသို့။ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား။ ဣဒဗ္ဗသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာ ပုဒ်ကို

လည်း။ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ထေနခေါပနသမ-
ယေန-ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ကုတ္တုတ္တယန္တ-အလိုထို၍ ကုန်သင်္ကြံ
ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုနိနံ- ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ ပါရိဝတ္တကစိဝရံ- လဲလှယ်အပ်သော
သင်္ကန်းကို။ နပဇ္ဇိဂ္ဂဏန္တိ- မခံယူကုန်။ ဘိက္ခုနိယော-ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။
ကထံတိ၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အယျာအရှင်တို့သည်။ အပ္ပာကံ၊ ငါတို့၏
ပါရိဝတ္တကစိဝရံ၊ လဲလှယ်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ နပဇ္ဇိဂ္ဂဟောသန္တိနာမ၊ မခံယူ
ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဗယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။
ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာ
ယန္တိနံ-ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဗိယုန္တိနံ-ရှုတ်ချကုန်သော။ ဝိပါစေန္တိနံ-ဖရိဖရဲကြံ
သောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တာသံဘိက္ခုနိနံ-ထိုရဟန်းမိန်းမတို့၏။ စနံ-
စကားကို။ အသောသံခေါ-ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ-ထို
အခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေတ
မတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ-
ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတိဉ္စိဒါနေ-ဤအကြောင်း၌။
ဇေတိဉ္စိပကရဏေ-ဤအရာ၌။ ခန္ဓိကထံ-တရားစကားကို။ ကတော-ပြော
ဟောသည်ကိုပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့၏။ အာမန္တေထိ-မိန့်တော်မူ၏။
“ဘိက္ခဝ-ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်းယောကျ်ားသည် လည်းကောင်း။
ဘိက္ခုနိယာ-ရဟန်းမိန်းမသည် လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုမာနာယ-ဘိက္ခုမာန
သည်လည်းကောင်း။ သာမဏေရဿ-သာမဏေယောကျ်ားသည် လည်း
ကောင်း။ သာမဏေရိယာ-သာမဏေမိန်းမသည် လည်းကောင်း။ ဣတိ-
ဤသို့။ ပဉ္စန္ဒံ-ငါးယောက်ကုန်သောသီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ပါရိဝတ္တကံ-
လဲလှယ်အပ်သော သင်္ကန်းကို။ ပဇ္ဇိဂ္ဂဟေတု-ခံယူခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ-
ငါ့ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဣမေသံပဉ္စန္ဒံ-ဤငါးယောက်
ကုန်သောသီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ပါရိဝတ္တကံ-လဲလှယ်အပ်သောသင်္ကန်း
ကို။ ပဇ္ဇိဂ္ဂဟေတု-ခံယူမိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ-ငါ့ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။
ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝဉ္စပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံထိက္ခာဝဇံ-ဤထိက္ခာပုန်ကို။
ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကိဉ္စိသေယျာထ-အဘယ်သို့
ပြုကုန်အံ့နည်း။ “။ ယောပနဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ အညယတိကာယ-
အဆွေမတော်သော။ ဘိက္ခုနိယာ-ရဟန်းမိန်းမ၏။ ဟတ္ထတော-လက်မှစိဝရံ-
သင်္ကန်းကို။ ပါရိဝတ္တကံ-လဲလှယ်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ အညကြ-ထံး၍။
ပဇ္ဇိဂ္ဂဏေယျ-ခံယူငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-

စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏ-သိက္ခာပုဒ်။

စွန့်ခြင်းပိနည်းကံရှိသော။ ပါဠိတ္တိယံ-ပါဠိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိ
 နေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ၆။ ယောပနုတိ-ယောပနုဟူသည်
 ကား။ ယံဒိသော-အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်း
 သည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခု-ဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမတ္ထိ-အတ္ထေ-ဤအရာ၌။
 အယံဘိက္ခု-ဤရဟန်းကို။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော-အလိဂ်အပ်
 ၏။ အညာတိကာနာမ-အညာတိကာမည်သည်ကား။ မာတိတောဝါ-အဓိပ္ပ
 ထည်းကောင်း။ ပိတိတောဝါ-အာသမ္ပလည်းကောင်း။ ယာဝသတ္တမာပိတာ
 မဟယုဂါ-ခုနစ်ဆက်မြောက်သော ထိုးဘေးအဆက်တိုင်အောင်။ အ
 သမ္ပန္နိ-မဝင်သောမိန်းမတည်း။ ဘိက္ခုနိနာမ-ဘိက္ခုနိမည်သည်ကား။ ဥတ
 တောသံဃေ-နှစ်ပါးရုံသောရဟန်းယောကျ်ားသံဃာရဟန်းမိန်းမသံဃာ၌။
 ဥပသမ္ပန္နာ-ပစ္စင်းခံသော မိန်းမတည်း။ စီဝရနာမ-စီဝရမည်သည်ကား။
 ဆန္ဒ-ခြောက်ထည်ကုန်သော။ စီဝရန- သင်္ကန်းတို့တွင်။ ပိကပ္ပန္နပတိ-ပိကပ္ပ
 နာလောကံသော။ ပစ္စိမံ-အယုတ်ဆုံးဖြစ်သော။ အညတရံ-တ ထည်ထည်
 သော။ စီဝရ-သင်္ကန်းတည်း။ အညတြပါရိဝတ္တကာတိ-အညတြပါရိဝတ္တကာ
 ဟူသည်ကား။ ပါရိဝတ္တကံ-လဲထွယ်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ ဋ္ဌပေတွာ-ထား၍။
 ပဋိဂ္ဂဟာတိ- ခံယူအံ့။ ပယောဂေ-လုံ့လ၌။ ဣက္ကဋံ- ဣက္ကဋိအာပတ်သင့်၏။
 ပဋိဏာဘောန-ရခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 သံဃာသဝါ- သံဃာအားလည်းကောင်း။ ဂဏသဝါ- ဝါ-ကိုးအား လည်း
 ကောင်း။ ပုဂ္ဂလသဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။
 ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်သည်။ အညာတိကာယ-အဆွေ
 မစော်သော။ ဘိက္ခုနိယာ-ရဟန်းမိန်းမ၏။ ဟတ္ထတော-လက်မှ။ ဣဒံစီဝရ-
 ဤသင်္ကန်းကို။ ပါရိဝတ္တကာ- လဲထွယ်အပ်သည်ကို။ အညတြ- ထား၍။
 ပဋိဂ္ဂဟိတံ-ခံယူအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်
 ဣမံ-ဤသင်္ကန်းကို။ သံဃာဿ-သံဃာအား။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ နိဿဇ္ဇတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဇေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-
 ပေးအပ်၏။ (ပ) ဒဇေယျံ-ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။
 အာယသ္မတော-အရှင်အား။ ဒဗ္ဗိ-ပေး၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။
 အညာတိကာယ-အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိကာယ-
 အဆွေမတော် ဘုရားမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါရိဝတ္တကာ- လဲထွယ်အပ်သည်
 ကို။ အညတြ-ထား၍။ စီဝရ-သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟာတိ-ခံယူအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-

စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဏိတ္တိယံ-ပါဏိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညှာတိကာယ။ အဆွေခတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါရိဝတ္တကာ- လဲလှယ်အပ်သည်ကို။ အညတြ-ထား၍။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ-ခံယူအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဏိတ္တိယံ-ပါဏိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညှာတိကာယ-အဆွေခတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ ဉာတိကသညီ- အဆွေခတော်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါရိဝတ္တကာ- လဲလှယ်အပ်သည်ကို။ အညတြ-ထား၍။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ-ခံယူအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဏိတ္တိယံ- ပါဏိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဧကတောဥပသမ္ပန္နဿ- တဦးသောရဟန်းယောကျ်ား သံဃာ၏အထံ၌ပဉ္စင်ခံသောရဟန်းမိန်းမ၏။ ဟတ္ထတော-လက်မှ။ ပါရိဝတ္တကာ-လဲလှယ်အပ်သည်ကို။ အညတြ-ထား၍။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ-ခံယူအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဉာတိကာယ-အဆွေခတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ အညှာတိကသညီ-အဆွေခတော်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ- ခံယူအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဉာတိကာယ-အဆွေခတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ- ခံယူအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဉာတိကာယ-အဆွေခတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ-ခံယူအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဉာတိကာယ-အဆွေခတော်သောရဟန်းမိန်းမ၏။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ- ခံယူသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ-အာပတ် မသင့်။ ပရိတ္တေနဝါ- အဘိုးနည်းထိုက်သောဝတ္ထုဖြင့်လည်း။ ဝိပုလံ-အဘိုးများထိုက်သော။ ဝိပုလေနဝါ-အဘိုးများထိုက်သောဝတ္ထုဖြင့်လည်း။ ပရိတ္တံ- အဘိုးနည်းထိုက်သော။ ပါရိဝတ္တကံ-လဲလှယ်အပ်သော သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ- ခံယူသော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဝိဿာသံဝိဿာသေန-အကျွမ်းဝင်ခြင်း။ ဂဏှာတိ-ခံယူအံ့။ တာဝကာလိကံ- အခိုက်အတန့်။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝုပေတွာ-ထား၍။ အညတြ-တပါးသော။ ပရိက္ခာရံ-ပရိက္ခရာကို။ ဂဏှာတိ-ခံယူအံ့။ သိက္ခမာနာယ-သိက္ခမာန်၏။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ဂဏှာတိ-ခံယူအံ့။ သာမဏေရိယာ-သာမဏေမိန်းမ၏။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဂဏှာတိ-ခံယူအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ-ရူးစောရဟန်း

စီဝရပုဂ္ဂိုလ်ပာဏ-သိက္ခာပုဒ်

အားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ-အစ၌အမှိုက်သောရဟန်းအားလည်း
ကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။
ပဉ္စမ-ငါ့အမြောက်သော။ စီဝရပုဂ္ဂိုလ်ပာဏ-သိက္ခာပုဒ်-စီဝရပုဂ္ဂိုလ်ပာဏ-သိက္ခာ
ပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အညာတကဝိညတ္တိ-သိက္ခာပုဒ်

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-ထုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ-အနာထ
ဝိဏ္ဍိကသူဌေး၏။ အာရာမေ-အလုံးစွာလျော်လျှောက်ရာဖြစ်သော။ ဇေတ
သနေး-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန
သမယေန-ထိုအခါ၌။ သကျပုတ္တော-သာကီဝင်း မင်းသား ဖြစ်သော။
အာယသ္မာဥပနန္ဓော-အရှင်ဥပနန္ဓသည်။ ခမ္ဘိကထံ-တရားစကားကို။ ကာတံ-
ပြုခြင်းငှါ။ ပရော-စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။
အညာတရော-မထင်ရှားသော။ သေဗ္ဗိပုတ္တော-သူဌေးသားသည်။ ယေန-
အကြင်အရပ်၌။ သကျပုတ္တော-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ
ဥပနန္ဓော-အရှင်ဥပနန္ဓသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဥပနန္ဓရှိရာအရပ်၌။
ဥပသကံမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ သကျပုတ္တံ-
သာကီဝင် မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဓံ- အရှင် ဥပနန္ဓကို။
အဘိဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာရှိရိုး၍။ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော
အရပ်၌။ နိသိဒိ- ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ- သင့်တင့်အပ်ထျောက်ပတ်သော
အရပ်၌။ နိသိန္ဒခေါ-ထိုင်နေပြီးသော။ တံသေဗ္ဗိပုတ္တံ-ထိုသူဌေးသားကို။ သကျ
ပုတ္တော- သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဓော-အရှင်ဥပနန္ဓ
သည်။ ခမ္ဘိယာကထာယ- တရားစကားဖြင့်။ သန္ဓသေသိ-ကောင်းစွာပြု၏။
သမာဒပေထိ-ဆောက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေထိ-ကောင်းစွာအားထုတ်
စေ၏။ သမ္ပဟံသေထိ-ကောင်းစွာ ရွှင်စေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သေဗ္ဗိ
ပုတ္တော-ထိုသူဌေးသားသည်။ သကျပုတ္တေန- သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။
အာယသ္မတာဥပနန္ဓေန-အရှင်ဥပနန္ဓသည်။ ခမ္ဘိယာကထာယ-တရားစကား
ဖြင့်။ သန္ဓသိတော- ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမာဒပိတော-
ဆောက်တည်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမုတ္တေဇိတော- ကောင်းစွာအား
ထုတ်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမ္ပဟံသိတော-ကောင်းစွာ ရွှင်စေအပ်ပြီး

သည်ရှိသော်။ သကျပုတ္တံ-သာဓကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံ ဥပနန္ဒံ
 -အရှင်ဥပနန္ဒကို။ ဇေတဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဈေးကမ်း၏။ ကိံအ
 ဝေါစ- အဘယ်သို့ဈေးကမ်းသနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ယဒိဒံယံ ဣဒ
 စိဝရေပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဏာနပစ္စယဘောသန္တပရိက္ခာရံ-အကြင်သင်္ကန်း
 ဆွမ်းကျောင်းဆေးပရိက္ခရာသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဟံ-ထိုသင်္ကန်းစသည်ကို။
 မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အယျဿ-အရှင်အား။ ဒါတံ-ဈေးခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗိဗလ္လာ-
 စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ တေသု-ထိုသင်္ကန်းစသည်တို့တွင်။ ဇောန- အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်။
 အတ္ထော-အသိရှိ၏။ တံ-ထိုဝတ္ထုကို။ ဝဒေယျာထ- ဆိုတော်မူပါလော။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- ဈေးကမ်း၏။ အာဝုဿ-ငါ့ရှင်။ တံ-ယင်သည်။
 မေ-ငါ့အား။ ဒါတုကာမော-ဈေးခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ သစေအထိ-အကယ်
 ချိဖြစ်အံ့။ ဣတော- ဤကိုယ်တော်အပေါ်ပုံပုဆိုးနှစ်ထည်မှ။ ဇေ-
 တထည်သော။ သာဓုကံ-ပုဆိုးကို။ ဒေဟိ-ဈေးလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ယာဝ- အကြင်မျှလောက်။
 ဗာရံ-အိမ်သို့။ ဂစ္ဆာမိ-သွားအံ့။ တာဝ- ထိုမျှလောက်။ အာဂမေဟိ-
 ဆိုင်းငံ့ ပါဦးလော။ ဗာရံ- အိမ်သို့။ ဂတော- ရောက်သည် ရှိသော်။
 ဣတော-ဤပုဆိုးမှ။ ဇေ-တထည်သော။ သာဓုကံဝါ-ပုဆိုးကိုလည်း။ ပဟိ
 ဣဿာမိ-ပိုလာစေအံ့။ ဣတော-ဤပုဆိုးကက်။ သန္ဓရထရံဝါ-အထူးသဖြင့်
 ကောင်းသောပုဆိုးကိုလည်း။ ပဟိ ဣဿာမိ-ပိုလာစေအံ့။ ဘန္တေ-အရှင်
 ဘုရား။ ကုလပုတ္တံနံ-အမျိုးကောင်းသားဖြစ်သော။ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့
 အား။ ဇေသာဓုကံ-တထည်သော ပုဆိုးဖြင့်။ ဂန္တံ-သွားခြင်းငှါ။ ကိံသိ
 ဝိယ-အသရေပျက်ရှက်ဘွယ်ကဲ့သို့။ ပောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
 ဈေးကမ်း၏။ ဒုတိယဒ္ဓိ-နှစ်ကြိမ်မြော်လည်း။ သကျပုတ္တံ-သာဓကီဝင်မင်းသား
 ဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ တံသေဗ္ဗိပုတ္တံ-ထိုသူဌေး
 သားကို။ အာဝုဿဒါယကာသူဌေးသား။ တံ-ယင်သည်။ မေ-ငါ့အား။ ဒါတု
 ကာမော-ဈေးခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ သစေအထိ-အကယ်ချိဖြစ်အံ့။ ဣတော-
 ဤပုဆိုးနှစ်ထည်မှ။ ဇေ-တထည်သော။ သာဓုကံ-ပုဆိုး ကို။ ဒေဟိ-ဈေး
 လော။ ဣတိဇေတဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်
 ဘုရား။ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်။ ဗာရံ-အိမ်သို့။ ဂစ္ဆာမိ-သွားအံ့။ တာဝ-
 ထိုမျှလောက်။ အာဂမေဟိ-ဆိုင်းငံ့ ပါဦးလော။ ဗာရံ-အိမ်သို့။ ဂတော-
 ရောက်သည်ရှိသော်။ ဣတော-ဤပုဆိုးမှ။ ဇေ-တထည်သော။ သာဓုကံဝါ-
 ပုဆိုးကိုလည်း။ ပဟိ ဣဿာမိ-ပိုလာစေအံ့။ ဣတော-ဤပုဆိုးနှစ်ထည်

အညာတကဝိညတ္တိ-သိက္ခာပုဒ်။

ထက်။ သုန္ဒရတရံဝါ-အထူးသဖြင့် ကောင်းသော ပုဆိုးကို မူလည်း။ ပဟိ
 ဣဿာမိ- ပိုလာ စေအံ့။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။ ကုလ ပုတ္တာနံ-အမျိုး
 ကောင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဧကသာဓုကံ-
 တထည်သော်ပုဆိုးဖြင့်။ ဂန္တံ-သွားခြင်းငှါ။ ကိစ္ဆိဝိယ-အသရေပျက်ရှက်
 ဘွယ်ကဲ့သို့။ ဧဟာတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဪျောက်၏။ တတိယဗ္ဗိ-
 သုံးကြိမ် မြောက်သည်။ သကျပုတ္တော-သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်သော။
 အာယသ္မတာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ တံသေဗ္ဗိပုတ္တံ-ထိုသူဇွေး သားကို။
 အာဝံသော-ဒါယကာသူဇွေးသား။ တံ-သင်သည်။ မေ-ငါ့အား။ ဒါတုကာမော-
 ဂ္ဂျခြင်းငှါအရှိလိုသည်။ သစေအသိ-အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဣတော-ဤပုဆိုး
 နှစ်ထည်မှ။ ဧကံ-တထည်သော။ သာဓုကံ-ပုဆိုးကို။ ဒေဟိ-ဂ္ဂူလော။ ဣတိ
 ဧတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။ ယာဝ
 အကြင်မျှလောက်။ စာရံ-အိမ်သို့။ ဂစ္ဆာမိ-သွားအံ့။ တာဝ-ထိုမျှလော။
 အာဂမေဟိ-ဆိုင်းဝံပါဦးလော။ စာရံ-အိမ်သို့။ ဂတော-ရှောက်သည်ရှိသော်။
 ဣတော-ဤနှစ်ထည်သောပုဆိုးမှ။ ဧကံ-တထည်သော။ သာဓုကံဝါ-ပုဆိုး
 ကိုမူလည်း။ ပဟိဣဿာမိ-ပိုလာစေအံ့။ ဣတော-ဤပုဆိုးထက်။ သုန္ဒရတရံ
 ဝါ-အထူးသဖြင့်ကောင်းသောပုဆိုးကိုမူလည်း။ ပဟိဣဿာမိ-ပိုလာစေ
 အံ့။ ဘန္တေ-အရှင်တုရား။ ကုလပုတ္တာနံ-အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။
 အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဧကသာဓုကံ-တထည်သော်ပုဆိုးဖြင့်။ ဂန္တံ-
 သွားခြင်းငှါ။ ကိစ္ဆိဝိယ-အသရေပျက်ရှက်ဘွယ်ကဲ့သို့။ ဧဟာတိ-ဖြစ်၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဪျောက်၏။ အာဝံသော-ဒါယကာသူဇွေးသား။ အဒါတု
 ကာမေန-ဂ္ဂျခြင်းငှါအလိုမရှိသော။ တယာ-သင်သည်။ ပဝါရိတေန-ဘိတ်
 သဖြင့်။ ကိံပန-အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ယံတွံ-ဟူးဟူးငြားငြား။ ပဝါရေ
 တွာ-ဘိတ်၍။ တံ-သင်သည်။ နဒေသိ-မဂ္ဂူ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။
 အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သေသေဗ္ဗိပုတ္တော-ထိုသူဇွေးသားသည်။ သကျပုတ္တေန
 သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။
 နိဗ္ဗိဗ္ဗိယမာနော-နှိပ်စက်အပ်သည်ရှိသော်။ ဧကံ-တထည်သော။ သာဓုကံ-
 ပုဆိုးကို။ ဒတွာ-ဂ္ဂူ၍။ အဂမာသိ-သွား၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ တံသေဗ္ဗိ
 ပုတ္တံ-ထိုသူဇွေးသားကို။ ပထဝိတွာ-မြင်ကုန်၍။ အပေျာ-အမောင်။ ကိဿ-
 အဘယ်ကြောင့်။ တံ-သင်သည်။ ဧက သာဓုကော-တထည်သော ပုဆိုး
 ရှိသည့်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆ သိ-လာသနည်း။ ဣတိဧတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။
 အဝေါစ-ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သေသေဗ္ဗိပုတ္တော-ထိုသူဇွေးသား

သည်။ တေသံ မနုဿာနံ-ထိုလူတို့အား။ တေမတ္ထံ-ဤ အကြောင်း ကို။ အာရောစေထိ-ပြောကြား၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ သကျပုတ္တိယာ-သင်္ကာဝင်မင်းတရားတရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဓမဏာ-ဤအားနိုးတို့သည်။ မဟိန္ဒ-ကြီးသော အလိုရှိကုန်၏။ အသန္တုဋ္ဌာ-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိကုန်။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မနိမန္တနာပိ-တရားသဖြင့်ဘိတ်ခြင်းကိုလည်း။ ကာတံ-ပြုခြင်း၌-နိဿယကရ-မလွယ်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သေဗ္ဗိပုတ္တေ-သူဌေးသားသည်။ ဓမ္မနိမန္တနာယ-တရားသဖြင့်ဘိတ်ခြင်းကို။ ကရိယမာနာယ-ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သာဇကံ-ပုဆိုးကို။ ဂဟေဿန္တိနာမ-ခံယူကုန်ဘိသည်။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တနံ-ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယုန္တနံ-ရှုတ်ချကုန်သော။ ဝိပါစေန္တနံ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံမနုဿာနံ-ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသေသာသံခေါ- ကြားကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိန္ဒ-အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သကျ ပုတ္တော-သင်္ကာဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသံဃာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ သေဗ္ဗိပုတ္တံ-သူဌေးသားကို။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေဿတိနာမ-တောင်းဘိသည်။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာတရားအား။ တေမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေထံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဥပနန္ဒ-ဥပနန္ဒ။ တွံ-သင်သည်။ သေဗ္ဗိပုတ္တံ-သူဌေးသားကို။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေသိ-တောင်း၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဓိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာတရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဥပနန္ဒ-ဥပနန္ဒ။ တေ- သင်နှင့်။ ဥာတကော- အဆွေတော် သလော။ အညာတကော- အဆွေမတော် သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဓိပုတ္တိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာတရား။ အညာတကော- အဆွေ မတော်ပါ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ မောဗာပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော ယောကျ်ား။ အညာတကော- အဆွေမတော်သော။ တွံ-သင်သည်။ အညာတကဿ အဆွေမတော်သော သူ၏။ ပတိဂ္ဂပံဝါ-သင့်တင့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပဘိဂ္ဂပံဝါ-မသင့်တင့်

အညာတကဝိညာတ္တိ-သိက္ခာပုဒ်။

သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဘန္တံဝါ-ထင်ရှားရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ အသန္တံ
 ဝါ- ထင်ရှားမရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ နဇာနာယိ- မထိ။ မောဗာပုရိသ-
 မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ တတ္ထ-ထိုသို့မထိဘဲလျက်။ တွံ- သင်
 သည်။ အညာတကံ- အဆွေမတော်သော။ သေဗြိပုတ္တံ- သူဇွေးသားကို။
 စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေသထိနာမ-တောင်းဘိသနည်း။ မောဗာပုရိသ-
 မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ဇေတံ-ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ
 မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။
 နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာ
 ပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကိဥဒ္ဓိသေ
 ယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ “ယောပနဘိက္ခူ- အကြင်ရဟန်း
 သည်။ အညာတကံ-အဆွေမတော်သော။ ဂဟပတိံဝါ-ဒါယကာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂဟပတာနိံဝါ-ဒါယိကာမကိုလည်းကောင်း။ စီဝရံ- သင်္ကန်းကို
 ဝိညာပေယျ-တောင်းပြားအံ့။ တဿဘိက္ခူနော-ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ “ဇေ-ဤသို့။ ဘဂဝတာ-
 မြတ်စွာတုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့အား။ ဣဒ္ဓိသေယျာပဒံ-ဤသိက္ခာ
 ပုဒ်ကိုလည်း။ ပညတ္တံ- ပညတ်တော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တေန
 ခေါပန္နသမ္ပယေန-ထိုအခါ၌။ သမ္မဟုလာ-များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့
 သည်။ သာကေတွာ- သာကေတပြည်မှ။ သာဝတ္ထိံ-သာဝတ္ထိပြည်သို့။
 အဒ္ဓါနမဂ္ဂုဗ္ဗိပန္နော-အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့သွားကုန်သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်
 ၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌။ စောရာ-ခိုးသူတို့သည်။ နိက္ခိမိတွာ-ထွက်
 ကုန်၍။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့ကို။ အတ္ထိန္ဒိံ- သု-လုယက်ပျက်ဆီးကုန်၏။
 အထုခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ တဂဝတာ-မြတ်စွာ
 တုရားသည်။ အညာတကံ-အဆွေမတော်သော။ ဂဟပတိံဝါ- ဒါယကာကို
 လည်းကောင်း။ ဂဟပတာနိံဝါ- ဒါယိကာမကိုလည်းကောင်း။ စီဝရံ-
 သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေယျ-တောင်းစေခြင်းငှါ။ ပဒိက္ခိတ္တံ- ပယ်တော်မူအပ်၏။
 ဣတိ- ဤသို့။ ကုက္ကုစ္စာယန္တံ- အယိုယိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိညာပေသိ-
 မတောင်းကုန်။ ယထာနဂ္ဂါဝ- အချည်းနှီးအတိုင်းသာလျှင်။ သာဝတ္ထိံ-
 သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တံ-သွားကုန်၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ အဘိဝါဒေန္တိ-
 ရှိခိုးကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ အာပုသော-ဝါရှင်တို့။ ယေဣမေအာဇီ
 ဝကာ-အကြင်တက္ကစွန်းတို့သည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ အဘိဝါဒေန္တိ-

ရှိခိုးကုန်၏။ ဣမေအာဇိဝကာ-ဤတက္ကတွန်းတို့သည်။ သန္ဓေရာခေါ်- ကောင်းကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ တေထိရဟန်းတို့သည်။ အာဝသော-ငါ့ရှင်တို့။ မယံ-ငါတို့သည်။ နအာဇိဝကာ-တက္ကတွန်းမဟုတ်ကုန်။ မယံ-ငါတို့သည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့တည်း။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ တိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မန္တုပါလိ-အရှင်ဥပါလိကို။ အာဝသောဥပါလိ- ငါ့ရှင်ဥပါလိ။ ဣ- ဆုံး- ထိုကံတွန်းပ။ ကုန်၏။ ဣမေ-ဤသူတို့ကို။ အနုယုတ္တဝဟိ-မေးစိစစ်ဦးလော။ ဣတိဇေဝံစနံ-ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါရံ- ဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတာဥပါလိနာ- အရှင်ဥပါလိသည်။ အနုယုတ္တိယမာနာ- မေးစိစစ်အပ်ကုန်သော။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဇေတမတ္တံ-ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတာဥပါလိ- အရှင်ဥပါလိသည်။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့ကို။ အနုယုတ္တိတွာ- မေးစိစစ်၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ အာဝသော-ငါ့ရှင်တို့။ ဣမေ-ဤသူတို့ကား။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့တည်း။ နေသံ-ထိုရဟန်းတို့အား။ စိဝရေနိ-သင်္ကန်းတို့ကို။ ဒေထပေးကြကုန်လော။ ဣတိဇေဝံစနံ- ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ- ဆို၏။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ- အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ နဂါ- အချည်းနှီးသောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂန္တိ- သန္တိနာမ- ထာကုန်ဘိသနည်။ တိဏေနဝါ- မြက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍေနဝါ -သစ်ရွက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဒိစ္ဆာဒေတုာ-ဖုံးလွှမ်း၍။ အာဂန္တိဗ္ဗိနုနာမ- ထာအပ်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြသောစကားကို ဆိုကုန်၏။ အထခေါ -ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်း တို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေတမတ္တံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတသ္မိနိဒါနေ-ဤအကြောင်း၌။ ဇေတသ္မိပကရဏေ- ဤအရာ၌။ ဓမ္မိကထံ- တရားစကားကို။ ကတွာ- ပြောဟောသည်ကို ပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ-မိန့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ အတ္တိန္ဒ ဝီဝရဿဝါ- ခိုးသူလုယက်သော သင်္ကန်း ရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ နဗ္ဗဝီဝရဿဝါ-ပျောက်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အညာတကံ-အဆွေမတော်သော။ ဂဟပတိံ ဝါ

အညာတကပိညတ္တိ-သိက္ခာပုဒ်။

ဒါယကာကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟပတာနိဝါ-ဒါယိကာမကိုလည်းကောင်း။
 စီဝရံ-သင်္ကန်းကို၊ ဝိညာပေတု-တောင်းခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ-ငါတုရားခွင့်
 ပြုတော်မူ၏။ ယံအာဝါသံ-အကြင်ကျောင်းသို့။ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ။ ဥပဂစ္ဆတိ
 ကပ်၏။ တတ္ထ-ထိုကျောင်း၌။ သံဗဿ-သံဃာ၏။ ယံဝိဟာရစီဝရံဝါ-
 အကြင်ကျောင်းအား ဣသောသင်္ကန်းသည် လည်းကောင်း။ ယံဥတ္တရတ္ထ
 ရဏံဝါ-အကြင်အပေါ်ထွမ်းအင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံဘုမတ္ထရဏံဝါ-
 အကြင်မြေအင်းသည်လည်းကောင်း။ ယာဘိသိတ္တဝါ-အကြင်ထုံလျှိုရေ
 သည်လည်းကောင်း။ သစေဟောတိ-အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တံ-ထို
 ကျောင်းအား ဣသောသင်္ကန်း စသည်ကို၊ ဣဂဟေတွာ-ယူ၍။ ယာဘိတွာ-
 သင်္ကန်းရသည်ရှိသော်။ ဩဒဟိဿာမိ-ပြန်ထားအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ မနုသိကတွာ
 နှလုံးသွင်း၍။ ပါရုပိတု-ရုံစိပ်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ-ငါတုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။
 သံဗဿ-သံဃာ၏။ ဝိဟာရစီဝရံဝါ-ကျောင်းအား ဣသောသင်္ကန်းသည်
 လည်းကောင်း။ ဥတ္တရတ္ထရဏံဝါ-အပေါ်ထွမ်းအင်းသည် လည်းကောင်း။
 ဘုမတ္ထရဏံဝါ-မြေအင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘိသိတ္တဝါ-ထုံလျှိုရေသည်
 လည်းကောင်း။ နောစေဟောတိ-အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တိဏေနဝါ-
 မြက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗေနုတိ-သစ်ရှက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆာ
 ဒေတွာ-ဖုံးထွမ်း၍ အာဂန္တဗ္ဗံ-လာအပ်၏။ နဂ္ဗေန-အချည်းနှီးသောရဟန်း
 သည်။ နဂ္ဗေဝအာဂန္တဗ္ဗံ-မလာအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ယောဘိက္ခု-
 အကြင်ရဟန်းသည်။ အာဂစ္ဆေယျ-လာငြားအံ့။ တဿဘိက္ခု နော-ထိုရဟန်း
 အား။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ-
 ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကိံဥဒ္ဓိသေယျာ
 ထ-အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ “ယောပနဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။
 အညာတကံ -အဆွေ မတော်သော။ ဂဟပတိဝါ- ဒါယကာကို လည်း
 ကောင်း။ ဂဟပတာနိဝါ-ဒါယိကာမကိုလည်းကောင်း။ သမယာ-အခါကို။
 အညတြ-ထား၍။ စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေယျ-တောင်းငြားအံ့။ တဿ
 ဘိက္ခု နော-ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ-
 ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ တတ္ထ-ထိုသင်္ကန်းကိုတောင်းရာ၌။ အယံ-ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား။ သမယော-အခါတည်း။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ အတ္ထိန္ဒရီဝရောဝါ-
 ခိုးသူ လူယက်သော သင်္ကန်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ နဠစီဝ
 ရောဝါ-ပျောက်သောသင်္ကန်းရှိ သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အယံ-ဤနှစ်ပါး

သောအခါသည်။ တတ္ထ-ထိုသင်္ကန်းကိုတောင်းရာ၌။ သမယော-အခါတည်း။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ § ။ ယောပနာတိ-
 ယောပနံ ဟူသည်ကား။ ယာဒိသော- အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ယော
 ဘိက္ခု-အကြင် ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ- ဘိက္ခုဟူသည့် ကား။ (ပ)။
 ဣမသ္မိံ အတ္ထေ-ဤအရာ၌။ အယံ-ဤရဟန်းကို။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေ
 တော-အလို ရှိအပ်၏။ အညာတကောနာမ-အညာတကံမည် သည်ကား။
 မာတိတောဝါ-အမိမ္မလည်းကောင်း။ ဝိတိတောဝါ-အတမ္မလည်းကောင်း။
 ယာဝသတ္တမာဝိတာမဟယုဂါ-ခုနစ်ဆက်မြောက်သောတိုးဘေး အဆက်
 တိုင်အောင်။ အသမ္မဒ္ဓေ-မစပ်သောသူတည်း။ ဂဟပတိနာမ-ဂဟပတိမည်
 သည်ကား။ ယောကောပိ-အမှတ်မရှိသောသူသည်။ အဂါရံ-အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝ
 သတိ-ဗိုးအုပ်၍နေ၏။ သော-ထိုသူသည်။ ဂဟပတိနာမ-ဂဟပတိမည်၏။
 ဂဟပတာနိနာမ- 'ဂဟပတာနိ'မည်သည်ကား။ ယာကပိ- အမှတ်မရှိ
 တရံတသောက်သောမိန်းမသည်။ အဂါရံ- အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ-ဗိုးအုပ်
 ၍နေ၏။ သာ-ထိုမိန်းမသည်။ ဂဟပတာနိနာမ- ဂဟပတာနိမည်၏။
 စီဝရံ နာမ- 'စီဝရံ'မည်သည်ကား။ ဆန္ဒံ- ခြောက်ထည် ကုန်သော။
 စီဝရာနံ- သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတံရံ-တထည်ထည်သော။ ဝိကပ္ပနဟံ-
 ဝါကပ္ပနာလောက်သော။ ပစ္ဆိမံ- အဆုံးစွန်သော။ စီဝရံ- သင်္ကန်းတည်း။
 အညတြသမယာကိ- အညတြသမယာဟူသည်ကား။ သမယံ-အခါကို။
 ဌပောတွာ -ထား၍။ အတ္ထိန္ဒစီဝရောနာမ- 'အတ္ထိန္ဒစီဝရံ'မည်သည်ကား။
 ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ စီဝရံ-သင်္ကန်းသည်။ ရာဇုဟိဝါ-မင်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ စစာရေဟိဝါ-ခိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဇုတ္တေဟိဝါ-အက္ခရက္ခ
 သုရာဇက္ခဏုတ္တိက္ခတို့သည်လည်းကောင်း။ ယေဟိကေဟိဝါ-အမှတ်မရှိ
 သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိန္ဒံ- ထုသက်ဖျက်ဆီးအုပ်သည်။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ နုဠစီဝရောနာမ- နုဠစီဝရမည်သည်ကား။ ဘိက္ခုဿ-
 ရဟန်း၏။ စီဝရံ- သင်္ကန်းသည်။ အဂ္ဂိနာဝါ-မီးသည်လည်း။ ဓနံ-လောင်အပ်
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓကေနဝါ-ရေသည်လည်း။ ဝုဠံ- မြှောအပ်သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓံ၊ ရေဟိဝါ-ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပစိကာဟိ
 ဝါ- ခြံတို့သည်လည်းကောင်း။ ခါယိတံ- ခဲအပ်သည်။ ဟောတိ- 'ဖြစ်၏။ ပရိ
 ဘောဂဇိန္ဒဝါ- သုံးဆောင်၍ဆွေးမြည့်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 သမယာ-အခါကို။ အညတြ-ထား၍။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ ပယောဇေ-
 လုံလွှဲ။ ဣက္ကုဋံ-ဣက္ကုဋံ အာပတ်သင့်၏။ ပဋိသာဘောန-ရခြင်းကြောင့်။ နိဿပိ

အညာတကပိညတ္တိ-သိက္ခာပုဒ်

ယံ- စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သံဃာသာဝါ- သံဃာအားလည်း
 ကောင်း။ ဝုဇ္ဇာသာဝါ- ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသာဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်အား
 လည်းကောင်း။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ - ရဟန်းတို့။ ဇေဉ္ဇပန-
 ဤသို့လျှင်။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဘန္တေ- အရှင်တုရားတို့။ မေ-
 အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံစိဝရံ- ဤသင်္ကန်းကို။ အညာတကံ- အဆွေမတော်သော။
 ဂဟပတိကံ- ဒါယကာကို။ သမယာ- အခါကို။ အညတြ- ထား၍။ ပိညာပတိ-
 တောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်၏။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ-
 ဤသင်္ကန်းကို။ သံဃာသာ- သံဃာအား။ နိဿန္တမိ- စွန့်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ- ပေးရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-
 ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ- ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေး
 အပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော- အရှင်အား။ ဒဗ္ဗိ- ပေး၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-
 ပေးအပ်၏။ § ။ အညာတကေ- အဆွေမတော်သည်။ အညာတကသည်-
 အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သမယာ- အခါကို။ အညတြ- ထား၍
 စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ပိညာပတိ- တောင်းအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
 ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတကေ- အဆွေမတော်
 သည်။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ သမယာ- အခါကို။ အညတြ-
 ထား၍။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ပိညာပတိ- တောင်းအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတကေ- အဆွေ
 မတော်သည်။ ဉာတကသည်- အဆွေတော်၏ ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 သမယာ- အခါကို။ အညတြ- ထား၍။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ပိညာပတိ-
 တောင်းအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်
 သင့်၏။ ဉာတကေ- အဆွေတော်သည်။ အညာတကသည်- အဆွေမတော်
 ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သမယာ- အခါကို။ အညတြ- ထား၍။ စိဝရံ- သင်္ကန်း
 ကို။ ပိညာပတိ- တောင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဉာတကေ- အဆွေတော်သည်။ ဝေမတိ
 ကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ သမယာ- အခါကို။ အညတြ- ထား၍။ စိဝရံ-
 သင်္ကန်းကို။ ပိညာပတိ- တောင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပစ္စနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဉာတကေ- အဆွေတော်
 သည်။ ဉာတကသည်- အဆွေ တော်၏ ဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍။
 သမယာ- အခါကို။ အညတြ- ထား၍။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ပိညာပတိ-
 တောင်းအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ သမယေ- အခါ၌။ ပိညာပတိ-

တောင်းအံ့။ ဥာတကာနံ- ဆွေမျိုးတို့အားလည်းကောင်း။ ပဝါရိတာနံ-
 ကိတ်အပ်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ အညာဿ-
 သူတပါး၏။ အတ္တယ-အကျိုးငှါ။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ အတ္တဘေ-မိမိ၏။
 ဓနေန-ဥစ္စာဖြင့်။ ဝိညာပေတိ- တောင်းအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။
 ဥဗ္ဗတ္တကဿ- ရူးသောရဟန်း အားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ပိကဿ-
 အစဉ်အမှီရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေတ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဆဋ္ဌိ- နေခြောက်ချမြောက်သော။
 အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒံ- အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တတုတ္တရိ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝရိက္ခာဿ-
 အနာထဝရိက္ခာသူဌေး၏။ အာရာမေ- နှလုံ မွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။
 ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန
 သမယေန- ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်။ *အတ္တိန္ဒရီဝရကေ- ခိုးသူလုယက်အပ်သော သူကိန်းရှိ
 ကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ-ကပ်၍။ ဇေဝံ-ဤသို့။ ဝဒန္တိ-
 ဆိုကုန်၏။ ကိဝဒန္တိ- အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ အာသုသော- ငါ့ရှင်တို့။
 ဘဂဝတာ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တိန္ဒရီဝရဿဝါ- ခိုးသူလုယက်အပ်
 သောသက်န်းရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ နဋ္ဌစိဝရဿဝါ- ပျောက်
 သောသက်န်းရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အညာတကံ- အဆွေမ
 တော်သော။ ဂဟပတိဝါ- ဒါယကာကိုလည်းကောင်း။ ဂဟပတာနိဝါ-
 ဒါယိကာမကိုလည်းကောင်း။ စိဝရံ-သက်န်းကို။ ဝိညာပေတံ-တောင်းခြင်း
 ငှါ။ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ အာသုသော-ငါ့ရှင်တို့။ စိဝရံ- သက်န်း
 ကို။ ဝိညာပေထ-တောင်းကြကုန်လော။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ ဝဒန္တိ- ဆိုကုန်၏။
 အာသုသော-ငါ့ရှင်တို့။ အလံ-တန်ပြီ-အမှေဟိ-ငါတို့သည်။ စိဝရံ-သက်န်းကို
 လဒ္ဓံ-ရအပ်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မယံ-ငါတို့သည်။
 အာယသ္မန္တာနံ-အရှင်တို့၏။ အတ္တယ- အကျိုးငှါ။ ဝိညာပေမ- တောင်းကုန်
 အံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝဒန္တိ- ဆိုကုန်၏။ အာသုသော- ငါ့ရှင်တို့။ ဝိညာပေထ-

တကုတ္တရိ-သိက္ခာပုဒ်။

တောင်းကြကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ- ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ ဆံဗ္ဗဂ္ဂိယာ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။
 ဂဟပတ်ကေ- ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ဂုဏ်ကုန်၍။ ဇေတံစနံ-
 ဤစကားကို။ အဝေါရံ- ဆိုကုန်၏။ ကိံအဝေါရံ- အဘယ်သို့ဆိုကုန်
 သနည်း။ အာဂုဿော- ဒါယကာတို့။ အန္တိန္ဒစိဝရကာ- ခိုးသူလုယက်အပ်
 သောသင်္ကန်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ အာဂတာ-သာကုန်၏။
 နေသံ-ထိုရဟန်းတို့အားစီတရနိ-သင်္ကန်းတို့ကို။ ဒေထ-ပျူကြကုန်လော့။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဗဟုံ- များစွာသော။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ဝိညာ ပေသံ-
 တောင်းကုန်၏။ တေနခေါပန သမယေန-ထိုအခါ၌။ အည တရော- မထင်
 ရှားသော။ ပုရိသော- ယောက်ျားသည်။ သဘာယံ-သဘင်၌။ နိသိန္ဓော
 ထိုင်နေလျက်။ အညတရံ-မထင်ရှားသော။ ပုရိသံ-ယောက်ျားကို။ ဇေတံစနံ
 ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကိံအဝေါစ-အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အယျော
 အမောင်။ အန္တိန္ဒ စိဝရကာ- ခိုးသူလုယက် အပ်သော သင်္ကန်းရှိကုန်
 သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ အာဂတာ-သာကုန်၏။ တေသံ-ထိုရဟန်း
 တို့အား။ မယိ-ငါသည်။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဒိန္နံ-ပျူအပ်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
 ဆို၏။ သောဝိ- ထိုယောက်ျားသည်လည်း။ မယာဝိ-ငါသည်လည်း။ ဒိန္နံ-
 ပျူအပ်ပြီ။ ဣတိ ဇေ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ အပရောဝိ- တယောက်သော
 ယောက်ျားသည်လည်း။ မယာဝိ-ငါသည်လည်း။ ဒိန္နံ-ပျူအပ်ပြီ။ ဣတိဇေ-
 ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ တေမနုဿာ ထိုလူတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ကိံ
 ဥဇ္ဈာယန္တိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိံဝိယုန္တိ-အဘယ်သို့ရှုတ်ချ
 ကုန်သနည်း။ ကိံဝိပါစေန္တိ-အဘယ်သို့ ဖရိုဖရဲကြံသော စကားကိုဆိုကုန်
 သနည်း။ ကာစံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သကျပုတ္တိယာ-သာကိဝင်မင်း
 တရား ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ-ရဟန်း တို့သည်။ မတ္တံ-
 အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနိတွာ-မသိကုန်မူ၍။ ဗဟုံ-များစွာသော။ စိဝရံ-
 သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေသန္တိ နာမ-တောင်းကုန်ဘိသနည်း။ သကျပုတ္တိယာ-
 သာကိဝင်မင်းတရားဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ-ရဟန်းတို့
 သည်။ ဒုဿဝါဏိံဝါ-ပုဆိုးကုန်သွယ်ခြင်းကိုလည်း။ ကရိဿန္တိ-ပြုကုန်
 လတ္တံ့။ ပဂ္ဂါဟိကသာလံဝါ-ပုဆိုးအိမ်ဈေးကျင်းပခြင်းကိုလည်း။ ပသာရေ
 သန္တိ-ဖြန့်ခင်းကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-
 ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်း

တို့သည်။ ဥဏ္ဏာယန္တနံ-ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယျန္တိသုခံ-ရှုတ်ချကုန်လော။ ဝိပါ
 စေန္ဒာနံ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကို ဆိုကုန်လော။ တေသံမနုဿာနံ-ဗိုလူ
 တို့၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသောသိုခေါ-ကြားကုန် သည်သာလျှင် တံ့ဉ်၏။
 ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အလိုနည်းကုန်၏။(ပ)။
 တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။
 ဆပ္ပဂ္ဂိယာ-ဆပ္ပဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။မတ္တိ-အတိုင်း
 အရှည်ကို။နဇာနိတွာ-မထိကုန်မူ၍။ဗဟုံ- များစွာသော။စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။
 ဝိညာပေဿန္တိနာမ-တောင်းကုန်ဘိသနည်း။ဣတိ-ဤသို့။ဥဏ္ဏာယန္တိ -ကဲ့ရဲ့
 ကုန်၏။ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်
 ၏။အထခေါ-ထိုအခါ၌။တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။(ပ)။ ဘဂဝတော-
 မြတ်စွာဘုရားအား။တေမတ္တံ-ဤအကြောင်းကို။အာရောစေသံ-ကြားလျှင်
 ကုန်၏။(ပ)။ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။တုဗ္ဗေ-သင်တို့သည်။ မတ္တံ-အတိုင်းအရှည်
 ကို။နဇာနိတွာ-မထိကုန်မူ၍။ဗဟုံ-များစွာသော။ စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိညာ
 ပေထ-တောင်းကုန်၏။ဣတိ-ဤသို့။ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။
 သစ္စံ-မှန်သလော။ဣတိ-ဤသို့။ဗုဒ္ဓိပုန္တိ-မေးတော်မူ၏။ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။
 သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ဣတိ-ဤသို့။အတေတိ-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်
 ကြီးသော။ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။(ပ)။ မောစာ
 ဘုရိသာ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျာ်းတို့။ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်
 သာလျှင်။တုဗ္ဗေ-သင်တို့သည်။မတ္တံ-အတိုင်းအရှည်ကို။နဇာနိတွာ-မထိ
 ကုန်မူ၍။ဗဟုံ-များစွာသော။စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။ဝိညာပေဿန္တိနာမ-တောင်း
 ကုန်ဘိသနည်း။ မောစာဘုရိသာ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျာ်းတို့။
 ဧတံ-ဤအမူအရာသည်။အပ္ပသန္ဓာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အား
 လည်း။ပဿဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။နဟောတိ-မဖြစ်။(ပ)။ဘိက္ခဝေ-ရဟန်း
 တို့။ဝေဇ္ဇပန- ဤသို့လျှင်။ဣမံထိက္ခာပနံ-ဤထိက္ခာပုဒ်ကို။ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-
 ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ကိ-ဥဒ္ဓိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။
 'ထံ-ထိုခိုးသူ လူယက်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းကို။ အညာတကော-
 အဆွေမတော်သော။ဂဟပတိဝါ-ဒါယကံသည်လည်းကောင်း။ဂဟပတာ
 နိဝါ-ဒါယိကာမသည်လည်းကောင် ။ဗဟုဟိ-မျှာ စွာကုန်သော။စီဝရေဟိ-
 သင်္ကန်း တို့ဖြင့်။ အဘိဟဋ္ဌံ-ရှေးရှု ဆောင်၍။ စေပဝါရေယျ-အကယ်၍
 ဘိတ်ပြားအံ့။သန္တရုတ္တရပရမံ-သင်းပိုင်နှင့်တကွကိုယ်ဝတ်အတိုင်းအရှည်
 တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။တထော-ထိုဘိတ်သောသင်္ကန်း။စီဝရံ-

တတုတ္တရိ-သိက္ခာပုဒ်။

သင်္ကန်းကို။ သာဒိတဗ္ဗံ-သာယာအပ်၏။ တတော-ထိုသင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ်
 အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဥတ္တရိ-အလွန်။ စေ သာဒိယေယျ-အကယ်၍သာယာ
 ပြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်
 ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ခံ ။ တဇ္ဇေတိ-
 တဇ္ဇေဟူသည်ကား။ အတ္တိန္ဒြီဝရံ-ခိုးသူလုယက်အပ်သောသင်္ကန်းရှိသော-
 ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ အညာတကောနာမ-အညာတကံမည်သည်ကား။ မာတိ
 တောဝေါ-အဓိဋ္ဌလည်းကောင်း။ ဝိတိတောဝါ-အဘဌလည်းကောင်း။ ယာဝ
 သတ္တမာ ဝိတာမဟယုဂါ-ရန်စဆက်မြောက်သော ဘိုးဘေးအဆက်တိုင်
 အော်ငါ။ အသမ္ပဒ္ဓေါ-မစပ်သောသူတည်း။ ဂဟဂတိနာမ-ဂဟပတိမည်သည်
 ကား။ ယောကောဗိ-အမှတ်မရှိသောသူသည်။ အဂါရံ- အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ
 ပိုးအုပ်၍နေ၏။ ဂဟတာဒိနာမ-ဂတ ပတာဒိမည်သည် ကား။ ယာကာဗိ-
 အမှတ်မရှိသောမိန်းမသည်။ အဂါရံ-အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ-ပိုးအုပ်၍နေ၏။
 ဗဟူဟိစိဝရေဟိတိ-ဗဟူဟိစိဝရေဟိဟူသည်ကား။ ဗဟုကေဟိ-များစွာ
 ကုန်သော။ စိဝရေဟိ-သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။ အဘိဟဠုပဝါရေယျာတိ-အဘိဟဠု
 ပဝါရေယျဟူသည်ကား။ ယာဝတိကံ- အကြင်မျှလောက်။ ဣတ္ထိ-အလိုရှိ
 ၏။ တာဝတိကံ-ထိုမျှလောက်။ ဂဏ္ဍာဟိ-ယူလော့။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဝါရေယျ
 ဘိတ်ပြားအံ့။ သန္တရုတ္တရ ပရမံတေန ဘိက္ခုနာ တတော စိဝရံသာဒိ
 တဗ္ဗန္တိ- သန္တရုတ္တရပရမံ တေန ဘိက္ခုနာ တတောစိဝရံ သာဒိတဗ္ဗံ
 ဟူသည်ကား။ တိဏိ- သုံးထည်ကုန်သော သင်္ကန်းတို့သည်။ နဗ္ဗာနိ-
 ပျောက်ကုန်သည်။ သဗေဟောန္တိ- အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဧဒေ-နှစ်ထည်
 ကုန်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ သာဒိတဗ္ဗာနိ-သာယာအပ်ကုန်၏။ ဧဒေ-နှစ်ထည်
 ကုန်သော သင်္ကန်းတို့သည်။ နဗ္ဗာနိ- ပျောက်ကုန်သည်။ သဗေဟောန္တိ-
 အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဧကံ- တထည်သောသင်္ကန်းကို။ သာဒိတဗ္ဗံ- သာ
 ယာအပ်၏။ ဧကံ-တထည်သောသင်္ကန်းသည်။ နဗ္ဗံ-ပျောက်သည်။ သဗေ
 ဟောတိ- အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ကိပ္ပိ- တစုံတခုသောသင်္ကန်းကို။ နသာဒိ
 တဗ္ဗံ-မသာယာအပ်။ တတောစေဥတ္တရိသာဒယေယျာတိ-တတောစေဥတ္တရိ
 သာဒယေယျဟူသည်ကား။ တတုတ္တရိ-ထိုသင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ထက်အလွန်။
 ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ ပယောဂေ-လုံ့လ၌။ ဒုက္ကဋံ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။
 ပဋိလာဘေန-ရေခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 သံဗာဿဝါ- သံဗာအားလည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍာဝါ-ဂိုဏ်းအားလည်း
 ကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန်-ဤသို့လျှင်။ နိဿယဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။(ပ)။
 ဘန္တေ-အရှင်ထုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံစိဝရံ-ဤသင်္ကန်းကို။ အညာ-
 တကံ-အဆွေမတော်သော။ ဂဟပတိကံ-ဒါယကာသို့။ ဥပသကဗီတိဝ္ဗု-
 ကပ်၍။ တတုတ္တရိ-ထိုသင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ထက်အလွန်။ ဝိညာပေတိ-တောင်း
 အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဘံဗာဿ-
 သံဗာဿအား။ ဣဒံစိဝရံ-ဤသင်္ကန်းကို။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။
 (ပ)။ ဒေယျ-ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာပုဿ
 တော-အရှင်အား။ ဒဗ္ဗိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ အိညာ
 တကေ- အဆွေမတော်သည်။ အညာတကသညိ- ဆွေမျိုးမတော်ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တတုတ္တရိ- ထိုသင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ထက် အလွန်။
 စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်း
 ကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ- ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတကေ- အဆွေ
 မတော်သည်။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍။ တတုတ္တရိ- ထို
 သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ထက် အလွန်။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေတိ-
 တောင်းအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ- ပါဗိတ်
 အာပတ်သင့်၏။ အညာတကေ- အဆွေ မတော်သည်။ ဤတကသညိ-
 အဆွေတော်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တတုတ္တရိ-ထိုသင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်
 ထက်အလွန်။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်
 ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဥာတကေ-အဆွေ
 တော်သည်။ အညာတကသညိ-အဆွေမတော်ဟုအမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။
 တတုတ္တရိ-ထိုသင်းပိုင်ကိုယ် ဝတ်ထက်အလွန်။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိညာ
 ပေတိ-တောင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥာတကေ-အဆွေတော်သည်။ ဝေမတိကော-
 ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ တတုတ္တရိ-ထိုသင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ထက်အလွန်။ စိဝရံ-
 သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥာတကေ-အဆွေတော်သည်။
 ဥာတကသညိ-အဆွေတော်၏ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တတုတ္တရိ-ထို
 သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ထက်အလွန်။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေတိ-တောင်း
 အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ သေသကံ-သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်မှအကြွင်း
 ကို။ အာဟာရိဿာမိ-ဆောင်ခဲ့အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဟရန္တော-ဆောင်သည်ဖြစ်၍။

တတုတ္တရိ-သိက္ခာပုဒ်။

ဂစ္ဆတိ-သွားအံ့။ သေသကံ-အကြွင်းသည်။ တုံဟေဝ-သင်အားသာလျှင်။
 ဟောဒု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒေန္တိ-ပေးကုန်အံ့။ အတ္တိန္ဒကာရဏာ-
 ခိုးသူလုယက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နဒေန္တိ-မပေးကုန်အံ့။
 နဋ္ဌကာရဏာ-ပျောက်ခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နဒေန္တိ-
 မပေးကုန်အံ့။ ဥာတကာနံ-အဆွေတော်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ပဝါ
 ရိတာနံ-ဘိတ်အပ်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အတ္တနော-မိမိ၏။ ခနေန-ဥစ္စာဖြင့်။ ဝိညာပေတိ-
 တောင်းအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ-ရူးသောရဟန်းအား
 လည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ပိကဿ -အစဉ်အမှီရှိသောရဟန်းအား လည်း
 ကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။
 သတ္တမံ-ခုနစ်ခုမြောက်သော။ တတုတ္တရိသိက္ခာပဒံ-တတုတ္တရိ သိက္ခာပုဒ်
 သည်နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဌမဥပက္ခဋ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 တုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ အနာထဝိက္ခိကဿ -အနာ
 ထဝိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွှေလျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတ
 ဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနဝေါပနသမ-
 ယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။
 ပဇာပတိ-မုယားကို။ အယျဉ္ဇပနန္ဒံ-အရှင်ဥပနန္ဒကို။ စိဝရေန-သင်္ကန်းဖြင့်။
 အတ္ထပဒေသာမိ-ဖုံးလွှမ်းအံ့။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-
 ဆို၏။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဝိဏ္ဏစာရိကော-ဆွမ်းခံ ထုည့်လည်
 သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဣမံဝါစံ-ဤစကားကို။ တာသမာနဿ-ဆိုသော
 တဿပုရိသဿ-ထိုယောက်ျား၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသောသိခေါ-
 ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဂေသာဘိက္ခု-ထိုရဟန်း
 သည်။ ယေန-အကြပ်အချပ်၌။ သကျပုတ္တော-သာဓကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။
 အယသ္မာဥပနန္ဒော- အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဥပနန္ဒ
 ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ သကျ
 ပုတ္တံ- သာဓကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အယသ္မာဥပနန္ဒံ-အရှင်ဥပနန္ဒကို။
 ဇေတံဝစနံ- ဤစကားကို။ အဝေါစ- ဆို၏။ ဝိ-အဝေါစ-အဘယ်သို့ဆို

သနည်း။ အာဝုသောဥပနန္ဒ-ငါ့ရှင်ဥပနန္ဒ။ တွံ- သင်သည်။ ယောပုညော-
 ကြီးသောဘုန်းရှိသည်။ အသိ- ဖြစ်၏။ အမုကတ္တိဩကာသေ- ဤအမည်ရှိ
 သောအရပ်၌။ အညတရော- မထင်ရှားသော။ ပုရိသော- ယောကျ်ားသည်။
 ပဇာပတိ- မယားကို။ အယျဥပနန္ဒ- အရှင်ဥပနန္ဒကို။ စိဝရေန- သင်္ကန်းဖြင့်။
 အတ္ထာဒေဿာမိ- ဖုံးထွင်းအံ့။ ဣတိဇေတံဝစနံ- ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ
 ဆို၏။ အာဝုသော- ငါ့ရှင်။ ယောပုရိသော- အကြင်ယောကျ်ားသည်။
 အတ္ထိ- ရှိ၏။ သောပုရိသော- ထိုယောကျ်ားသည်။ ဝံ- ငါ၏။ ဥပဋ္ဌာကော-
 အသုပ်အကျွေးတည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- ဆို၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။
 သကျုပုတ္တော- သာဏီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မဥပနန္ဒော- အရှင်ဥပ
 နန္ဒသည်။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။ သောပုရိသော- ထိုယောကျ်ားသည်။
 အတ္ထိ- ရှိ၏။ တေန- ထိုယောကျ်ားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ- ကပ်လေ၏။
 ဥပသင်္ကမိတ္ထာ- ကပ်လေပြီး၍။ တံပုရိသံ- ထိုယောကျ်ားကို။ ဇေတံဝစနံ-
 ဤစကားကို။ အဝေါစ- ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ- အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာဝု
 သော- ဒါယကာ။ တွံ- သင်သည်။ ဝံ- ငါ့ကို။ စိဝရေန- သင်္ကန်းဖြင့်။ အတ္ထာ
 ဒေသကာမော- ဖုံးထွင်းခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ အသိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 ကိရ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။
 အဝေါစ- ဆို၏။ အယျ- အရှင်။ အယျဥပနန္ဒ- အရှင်ဥပနန္ဒကို။ စိဝရေန-
 သင်္ကန်းဖြင့်။ အတ္ထာဒေဿာမိ- ဖုံးထွင်းအံ့။ ဣတိဇေ- ဤသို့သောစကားကြော
 သည်။ မေ- အကျွန်ုပ်အား။ အဝိဟောတိ- စိတ်တောင့်ကကာမျှသာဖြစ်၏။
 ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- ယျောက်၏။ အာဝုသော- ဒါယကာ။ တွံ- သင်သည်။
 ဝံ- ငါ့ကို။ စိဝရေန- သင်္ကန်းဖြင့်။ အတ္ထာဒေသကာမော- ဖုံးထွင်းခြင်းငှါအလို
 ရှိသည်။ သစေအသိ- အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဇေတံဝစနံ- ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 ဇေဂ္ဂပေန- ဤသို့သဘောရှိသော။ စိဝရေန- သင်္ကန်းဖြင့်။ အတ္ထာဒေဓိ-
 ဖုံးထွင်းလော့ယံ- အကြင်သင်္ကန်းကို။ အဟံ- ငါသည်။ နပရိဘုဠိဿာမိ-
 မသုံးဆောင်အံ့။ တေန- ထိုသင်္ကန်းဖြင့်။ အတ္ထန္နောဝိ- ဖုံးထွင်းအပ်သော်လည်း။
 အဟံ- ငါသည်။ ကိံ ကရိဿာမိ- အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ- ဤသို့။
 အဝေါစ- ဆို၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ သောပုရိသော- ထိုယောကျ်ားသည်။
 ဥဇ္ဈာယတိ- ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ- ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ- ဖရိဖရကြံသောစကားကို
 ဆို၏။ ကိံ ဥဇ္ဈာယတိ- အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့သနည်း။ ကိံ ဝိယုတိ- အဘယ်သို့ရှုတ်
 ချသနည်း။ ကိံ ဝိပါစေတိ- အဘယ်သို့ဖရိဖရကြံသောစကားကိုဆိုသနည်း။
 သကျုပုတ္တိသာ- သာဏီဝင်မင်းတရား ဘုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော။

ပဌမဥပက္ခဏ-သိက္ခာပုဒ်။

ဣမေသမကာ- ဤရဟန်းတို့သည်။ မဟိတ္ထာ- ကြီးသောအလိဂ်ကုန်၏။
 အဿန္တုဋ္ဌေ- မရောင့်ရဲကုန်။ ဣမေ- ဤရဟန်းတို့ကို။ စိဝရေ- သင်္ကန်းဖြင့်။
 အတ္ထာဒေလုံ- ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ နသုကရာ- မလွယ်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်
 သာလျှင်။ အယျောဥပနန္ဓော- အရှင်ဥပနန္ဓသည်။ မယာ- ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ- ငှေး၌။
 အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ မံ- ငါ့ပျိုဥပသင်္ကမိတ္တာ- ကပ်၍။ စိဝရေ-
 သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿတိနာမ- ရောက်ဘိ
 သနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ- ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယျတိ- ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ-
 ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိဿ-
 ကဲ့ရဲ့သော။ ဝိယျန္တိဿ- ရှုတ်ချသော။ ဝိပါစေန္တိဿ- ဖရိဖရဲကြံသောစကား
 ကိုဆိုသော။ တဿပုရိသဿ- ထိုယောကျ်ား၏။ စဝနံ- စကားကို။ အသောဝ
 သိခေါ- (ဤကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့
 သည်။ အပ္ပိတ္ထာ- အလိနည်းကုန်၏။ (ပ)။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိဖရဲကြံသော
 စကားကိုဆိုကုန်၏။ ကိဥဇ္ဈာယန္တိ- အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိဝိ
 ယျန္တိ- အဘယ်သို့ရှုတ်ချကုန်သနည်း။ ကိဝိပါစေန္တိ- အဘယ်သို့ဖရိဖရဲကြံ
 သောစကားကိုဆိုကုန် သနည်း။ ဓာထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သကျ
 ပုတ္တော- သာဓကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဓော- အရှင်ဥပနန္ဓ
 သည်။ ပုဗ္ဗေ- ငှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ- ဂဟပတိကံ- ဒါယကာ
 သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ- ကပ်၍။ စိဝရေ- သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစီရင်ခြင်းသို့။
 အာပဇ္ဇိဿတိနာမ- ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဝိယျန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။
 အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-
 မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှော်
 ကုန်၏။ (ပ)။ ဥပနန္ဓ- ဥပနန္ဓ။ တွံ- သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ- ငှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော။ မဘိတ်
 အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကံ- ဒါယကာသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ- ကပ်၍။ စိဝရေ- သင်္ကန်း၌။
 ဝိကပ္ပံ- အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိသိ- ရောက်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်
 စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ- မေးတော်
 မူ၏။ တုဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေစ- လျှော်၏။
 ဥပနန္ဓ- ဥပနန္ဓ။ တေ- သင်နှင့်။ ဥာတကော- အဆွေတော်သလော။ အညာ
 တကော- အဆွေမတော်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ- မေးတော်မူ၏။
 ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ အညာတကော- အဆွေမတော်ပါ။ ဣတိ- ဤသို့။

အဘေဝ-ဈေးကမ်း၏။ မောဃသုဂါသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ အညာတကော- အဆွေမတော်သော။ ဟုံ-သင်သည်။ အညာတကံသာ- အဆွေမတော်သောသူ၏။ ပတိရူပံဝါ- သင့်ထံသို့သည်ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပတိရူပံဝါ- မသင့်တင့်သည့်ကိုလည်းကောင်း။ သန္တံဝါ- ထိပ်ရှားရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ အသန္တံဝါ- ထင်ရှားမရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ နုဇာနာထိ- မထိ။ မောဃသုဂါသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ တတ္ထ- ထိုသို့ မထိဘဲလျက်။ ဟုံ-သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ အညာတကံ- အဆွေမတော်သော။ ဂဟပတိကံ- ဒါယကာသို့။ ဥပသကံမိတ္တာ- ကပ်၍။ စိဝရေ- သက်နိုး၌။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿသိနာမ- ရော်ဘိသနည်း။ မောဃသုဂါသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ဇေဝံ- ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သော သောသုတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ- မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံဘိက္ခာပဒံ- ဤဘိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဗ္ဗိဿယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိဥဗ္ဗိဿယျာထ- အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ “။ ဘိက္ခံပနေဝ- ရဟန်းကိုသာလျှင်။ ဥဗ္ဗိဿ- ရည်၍။ အညာတကံသာ- အဆွေမတော်သော။ ဂဟပတိဿဝါ- ဒါယကာသည်လည်းကောင်း။ ဂဟပတာနိယာဝါ- ဒါယိကာမသည်လည်းကောင်း။ စိဝရေတပန္နံ- သက်နိုးတိုးကို။ ဣမိနာစိဝရေတပန္နေန- ဤသက်နိုးတိုးဖြင့်။ စိဝရံ- သက်နိုးကို။ စေတာပေတွာ- ဝယ်၍။ ဣတ္ထန္တာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခံ- ရဟန်းကို။ စိဝရေန- သက်နိုးဖြင့်။ အတ္ထာဒေဿာမိ- ဖုံးလွှမ်းအံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥပက္ခဋံ- စီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တတ္ထ- ထိုစီရင်သောဒါယကာအိမ်သို့။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဥပသကံမိတ္တာ- ကပ်၍။ စိဝရေ- သက်နိုး၌။ သာဓု- ရတောင်းပန်၏။ ဝတ- စင်စစ်။ မံ- ဝါကို။ အာယသ္မာ- ဒါယကာသည်။ ဣမိနာစိဝရေတပန္နေန- ဤသက်နိုးတိုးဖြင့်။ ဝေရူပံဝါ- ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဤသို့သဘောရှိသည် လည်းဖြစ်သော။ စိဝရံ- သက်နိုးကို။ စေတာပေတွာ- ဝယ်၍။ အတ္ထာဒေဟိ- ဖုံးလွှမ်းလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ကဏ္ဍာဏကဏ္ဍထံ- ကောင်းသည်ကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥပါဒါယ- စွဲ၍။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ- ရောက်ပြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းပိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဗ္ဗိဿယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ။။ ဘိက္ခံပနေဝဥဗ္ဗိဿာတိ- ဘိက္ခံပနေဥဗ္ဗိဿ

ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုသေ-ရဟန်း၏။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ အာရမ္မဏံကရိတွာ-အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ အတ္ထာဒေတုကာမေ-ဗုံးလွှမ်းခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ အညာတကောနာမ-အညာတကမည်သည်ကား။ ဗာတိတောဝါ- အမိမှလည်းကောင်း။ ဝိတိတောဝါ- အဘမှလည်းကောင်း။ ယာဝသတ္တမာဝိတာမဟယုဂါ- ခုနစ်ဆက်မြောက်သောဘိုးတေးအဆက်တိုင်အောင်။ အသမ္ပဒ္ဓေါ- မစပ်သောသူတည်း။ ဂဟပတိနာမ- ဂဟပတိမည်သည်ကား။ ယောကောစိ- အမှတ်မရှိသောသူသည်။ အဂါရံ-အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ- မိုးအုပ်၍နေ၏။ ဂဟပတာနိနာမ- ဂဟပတာနိမည်သည်ကား။ ယာကောစိ- အမှတ်မရှိသောမိန်းမသည်။ အဂါရံ-အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ- မိုးအုပ်၍နေ၏။ စိဝရစေတာပန္နိနာမ- စိဝရစေတာပန္နိမည်သည်ကား။ ဟိရုတ္တံဝါ- ငွေသည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏံဝါ- ရွှေသည်လည်းကောင်း။ မုတ္တာဝါ- ပုလဲသည်လည်းကောင်း။ မဏိဝါ- ပတ္တမြားသည်လည်းကောင်း။ ပဝ ဇ္ဇိဝါ- သန္တာသည်လည်းကောင်း။ ဗာလံဝါ- ပယင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဒုကောဝါ- တေးခပ်ပြာသည်လည်းကောင်း။ သုတ္တံဝါ- ချည်သည်လည်းကောင်း။ ကပ္ပါသောဝါ- ဝါသည်လည်းကောင်း။ စိဝရစေတာပန္နိနာမ- စိဝရစေတာပန္နိမည်၏။ ဣမိနာစိဝရစေတာပန္နေနပတိ- ဣမိနာစိဝရစေတာပန္နေနဟူသည်ကား။ ပစ္စုပဗ္ဗိတေန- ဂှေးရှုထင်သောသင်္ကန်းဘိုးဖြင့်။ စေတာပေတွာတိ- စေတာပေတွာဟူသည်ကား။ ပရိဝတ္တေတွာ- လဲထွယ်၍။ အတ္ထာဒေသာမိတိ- အတ္ထာဒေသာမိဟူသည်ကား။ ဒသာမိ- ယူအံ။ တတြစေသောဘိက္ခုတိ- တတြစေသောဘိက္ခုဟူသည်ကား။ ယံဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းကို။ ဥဒ္ဓိဿ- ရည်၍။ စိဝရစေတာပန္နိ- သင်္ကန်းဘိုးကို။ ဥပက္ခဋံ- စိရင်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေအပ္ပဝါရိတောတိ- ပုဗ္ဗေအပ္ပဝါရိတောဟူသည်ကား။ တန္တေ- အရှင်ဘုရား။ တေ- အရှင်ဘုရားအား။ ကိဒိသေန- အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ စိဝရေန- သင်္ကန်း ကို။ အတ္ထော- အလိုရှိသနည်း။ တေ- အရှင်ဘုရားအား။ ကိဒိသံ- အဘယ်သို့သောရှိသောစိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ စေတာပေမိ- ဝယ်ရအံ့နည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ- ဂှေး၌။ အပုတ္တော- မှုဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာတိ- ဥပသင်္ကမိတွာဟူသည်ကား။ ဗာရံ- အိမ်သို့။ ဂတ္တာ- သွား၍။ ယတ္ထကတ္တမိ- အမှတ်မရှိသောအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်၍။ စိဝရေပိကပ္ပံအာပဇ္ဇေယျာံ- စိဝရေပိကပ္ပံအာပဇ္ဇေယျဟူသည်ကား။ အာယတံဝါ- အလျားရှည်သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထတံဝါ- အနံ့ပြန့်သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပိတံဝါ-

အသားထူသည်လည်းကောင်း။ သဏ္ဍိတိ-ချောသည်လည်းကောင်း။ ဟောထု-
 ဖြစ်စေ။ ဣဓိနာစိဝရစေတာပဇ္ဇေနာတိ- 'ဣဓိနာစိဝရစေတာပဇ္ဇေနပဉ္စသည့်
 ကား။ ပစ္စုပဗ္ဗိတေန-ရှေးရှုထင်သောသက်န်းဘိုးဖြင့်။ ဇေဝရူပံဝါဇေဝရူပံဝါတိ-
 'ဇေဝရူပံဝါဇေဝရူပံဝါဟူသည်ကား။ အာယတံဝါ-အထူးရှည်သည်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိတ္ထတံဝါ- အနံပြန်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပိတံဝါ-အသားထူ
 သည်ကိုလည်းကောင်း။ သဏ္ဍိတိ- ချောသည်ကိုလည်း ကောင်း။ စေတာ
 ပေတွာတိ-စေတာပေတွာပဟူသည်ကား။ ပရိဝတ္တေတွာ-လဲထွယ်၍။ အတ္ထာ
 ဒေဟိတိ-အတ္ထာဒေဟိပဟူသည်ကား။ ဒဇ္ဇေဟိ-လူလော။ ကထာဏကမုတံ
 ဥပါဒါယာတိ-ကထာဏကမုတံဥပါဒါယဟူသည်ကား။ သာဓုတ္တိကော-
 ကောင်းသည်ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ မဟတ္ထတ္တိကော- အဘိုးများစွာထိုက်
 သည်ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ တဿ-ထိုရဟန်း၏။ ဝစနေန-စကားကြောင့်။
 အာယတံဝါ-အထူးရှည်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတ္ထတံဝါ-အနံပြန်သည်
 ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပိတံဝါ-အသားထူသည်ကိုလည်းကောင်း။ သဏ္ဍိတိ-
 ချောသည်ကိုလည်းကောင်း။ စေတာပေတိ-ဝယ်စေအံ့။ ပယောဂေ-လုံ့လ၌။
 ဒုက္ကဋ်-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ပဒိုလာဘေန- ရခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်
 အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာသံဝါ-သံဃာအားလည်းကောင်း။ ဂဏ
 သာဝါ-ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိ
 ဗသန္တိတပ္ပံ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝရူပံ-ဤသို့လျှင်။ နိဿန္တိတပ္ပံ
 စွန့်အပ်၏(ပ)။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံစိဝရံ-ဤသက်န်း
 ကို။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ အညာတကံ-အဆွေ
 မတော်သော။ ဂဟပတိကံ-ဒါယကာသို့။ ဥပသကံမိတွာ- ကပ်၍။ စိဝရေ-
 သက်န်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပန္နံ- ရော်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်အပ်၏။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒံစိဝရံ- ဤသက်န်းကို။ သံဃာသံ-
 သံဃာအား။ နိဿန္တာမိ- စွန့်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ နိဿန္တိတပ္ပံ-စွန့်အပ်၏(ပ)။
 ဒဒေယျ- ပေးရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတပ္ပံ- ပေးအပ်၏(ပ)ဒဒေယျ- ပေး
 ကုန်ရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတပ္ပံ- ပေးအပ်၏(ပ)အာယသ္မတော-အရှင်အား။
 ဒန္တိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတပ္ပံ-ပေးအပ်၏။ ၃။ အညာတကေ- အဆွေမတော်
 သည်၌။ အညာတကသညီ- အဆွေမတော်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-
 ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကံ-ဒါယကာသို့။ ဥပသကံ
 မိတွာ- ကပ်၍။ စိဝရေ- သက်န်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပုဇ္ဇတိ-
 ရောက်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းပိနည်းကံရှိသော။ ပ။ စိတ္တိယံ- ဤစိတ်အာပတ်

ပဋ္ဌမဥပက္ခဒု-သိက္ခာပုဒ်။

သင့်၏။ အညတကော-အဆွေမတော်သည်။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကံ- ဒါယကာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ- ရောက်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတကော-အဆွေမတော်သည်။ ဥာတကသည်။ အဆွေတော်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ- ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကံ-ဒါယကာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ- ရောက်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဥာတကော- အဆွေ တော်သည်။ အညာတကသည်-အဆွေမျိုးမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ- ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကံ-ဒါယကာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ- ရောက်အံ့။ နုက္ကဋ္ဌဿ-နုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥာတကော- အဆွေတော်သည်။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ- ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မဘိတ် အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကံ- ဒါယကာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်၍။ စိဝရေ- သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ နုက္ကဋ္ဌဿ- နုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥာတကော-အဆွေတော်သည်။ ဥာတကသည်- အဆွေတော်၏ဟုအမှတ် ရှိသဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ- ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကံ- ဒါယကာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင် ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥာတကာနံ- အဆွေဇော်သော သူတို့အားလည်းကောင်း။ ပဝါရိတာနံ- ဘိတ်အပ်ကုန် သော သူတို့အားလည်းကောင်း။ စေတာပေတိ- ဝယ်စေအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ အညဿ-သူတပါး၏။ အတ္ထာယ- အကျိုးငှါ။ စေတာပေတိ- ဝယ်စေအံ့။ အတ္တနော-မိမိ၏။ ဓနေန-ဥတ္တဖြင့်။ စေတာပေတိ- ဝယ်စေအံ့။ မဟန္တံ- အဘိုးများထိုက်သော သင်္ကန်းကို။ စေတာပေတိကော-မသေ- ဝယ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူအား။ အပ္ပန္တံ- အဘိုးနည်းနည်းထိုက်သော သင်္ကန်းကို။ စေတာပေတိ- ဝယ်စေအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တ ကဿ- ရူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ပိကဿ- အစဉ်အမှတ် ရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဣတိ- ဤသို့။

အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။အဋ္ဌမံ-ရှစ်ဆမြောက်သော။ ဥပက္ခဋ္ဌု-သိက္ခာပုဒ်-
ဥပက္ခဋ္ဌု-သိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌု-သိက္ခာပုဒ်။

ထေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဓဿဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ-အနာထဝိဏ္ဍိက
သူဌေး၏။ အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝံနေ-
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ ထေနခေါပနသမဇေန-
ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ ပုရိသော-ယောက်ျားသည်။ အည
တရံ-မထင်ရှားသော။ ပုရိသံ-ယောက်ျားကို။ အဟံ-ငါသည်။ အယျံဥပနန္ဒံ။
အရှင်ဥပနန္ဒ ကို။ စိဝရေန-သင်္ကန်းဖြင့်။ အစ္စ္ဓာဒေဿာမိ- ဖုံးထွမ်းအံ့။ ဣတိ
ဇေဝံစနံ- ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ သောဝိ- ထိုယောက်ျား
သည်လည်း။ အဟံဝိ-ငါသည်လည်း။ အယျံဥပနန္ဒံ-အရှင်ဥပနန္ဒကို။ စိဝရေန-
သင်္ကန်းဖြင့်။ အစ္စ္ဓာဒေဿာမိ- ဖုံးထွမ်းအံ့။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။
အညတရော- မထင်ရှားသော။ ဝိဗ္ဗာစာရိကော-ဆွမ်းခံထူည့်လည်သော။
ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ တေသံပုရိသာနံ- ထိုယောက်ျားတို့၏။ ဣမံကထာ
သလ္လှာပံ-ဤစကားပြောဆိုခြင်းကို။ အသောသိခေါ- ကြားသနည်းလျှင်
တည်း။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ ယေန- အကြင်
အရပ်၌။ သကျပုတ္တော-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော-
အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ထေန- ထိုအရှင်ဥပနန္ဒ ရှိရာအရပ်သို့။
ဥပသင်္ကမိ- ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်လေပြီး၍။ သကျပုတ္တံ-
သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဥပနန္ဒံ- အရှင်ဥပနန္ဒကို။ ဇေဝံ
စနံ- ဤစကားကို။ အဝေါစ- ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ- အဘယ်သို့ဆို
သနည်း။ အာပုသောဥပနန္ဒ-ငါ့ရှင်ဥပနန္ဒ။ တွံ-သင်သည်။ မဟာပုဗ္ဗော-
ကြီးသောဘုန်းရှိသည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ အမကတ္ထိံ-ဩကသသေ- ဤအမည်
ရှိသောအရပ်၌။ အညတရော- မထင်ရှားသော။ ပုရိသော- ယောက်ျား
သည်။ အညတရံ- မထင်ရှားသော။ ပုရိသံ- ယောက်ျားကို။ အဟံ-
ငါသည်။ အယျံဥပနန္ဒံ- အရှင်ဥပနန္ဒကို။ စိဝရေန-သင်္ကန်းဖြင့်။ အစ္စ္ဓာ
ဒေဿာမိ-ဖုံးထွမ်းအံ့။ ဣတိဇေဝံစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။
သောဝိ-ထိုယောက်ျားသည်လည်း။ အဟံဝိ-ငါသည်လည်း။ အယျံဥပနန္ဒံ-

ဒုတိယဥပက္ခဏု-သိက္ခာပုဒ်။

အရှင်ဥပနန္ဒကုဏ္ဍိယ-ဗိဝေရေန-သင်္ကန်းဖြင့်။ အတ္ထဝဒေဿာမ-ဖုံးထွင်းအံ့။ ဣတိဇေဝံ-
 ဤသို့။ အာပူ-ဆို၏။ အာပူသော။ ငါ့ရှင်။ ယေပုရိသာ- အကြင်ယောက်ျားတို့
 သည်။ အတ္ထိယန္တိ-ရှိကုန်၏။ ကေပုရိသာ-ထိုယောက်ျားတို့သည်။ မံ-ငါ၏။
 ဥပဋ္ဌါကာ-အလုပ်အကျွေးတို့တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ သကျပုတ္တော-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာပူသောဥပနန္ဒော-
 အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ ကေပုရိသာ-ထိုယောက်ျားတို့
 သည်။ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေန-ထိုယောက်ျားတို့ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-
 ကပ်သေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ ကေပုရိသေ-ထိုယောက်ျားတို့ကို။
 ဇေတံစေနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကိံ-အဝေါစ-အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။
 အာပူသော-ဒါ ယကာတို့။ တုမေ-သင်တို့သည်။ မံ-ငါ့ကို။ ဗိဝေရဟိ-
 သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထဝဒေတုကာမာ-ဖုံးထွင်းခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်။ အတ္ထ
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်
 သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အယျ-အရှင်။ အယျဥပနန္ဒံ-အရှင်
 ဥပနန္ဒကို။ ဗိဝေရဟိ-သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထဝဒေဿာမ-ဖုံးထွင်းကုန်အံ့။ ဣတိ
 ဇေဝံ-ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ နော-အကျွန်ုပ်တို့အား။ အဝိဟောတိ-စိတ်
 တောင့်တကာမျှသာဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်၏။ အာပူသော
 ဒါယကာတို့။ တုမေ-သင်တို့သည်။ မံ-ငါ့ကို။ ဗိဝေရဟိ-သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။
 အတ္ထဝဒေဇု ကာမာ-ဖုံးထွင်းခြင်း ငှါ အလို ရှိကုန်သည်။ သစေအတ္ထ-
 အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဇေဝံသန္တေသု-ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဇေဂ္ဂပေန-
 ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗိဝေရေန-သင်္ကန်းဖြင့်။ အတ္ထဝဒေထ-ဖုံးထွင်းကုန်လော။
 ယာနိ-အကြင်သင်္ကန်းတို့ကို။ အဟံ-ငါသည်။ နပရိဘုဗ္ဗိဿာမိ-မသုံးဆောင်
 အံ့။ ဇတဟိ-ထိုသင်္ကန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထန္တေဝိ-ဖုံးထွင်းသော်လည်း။ အဟံ-ငါ
 သည်။ ကိံ-ကရိယံသမိ-အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။
 အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ကေပုရိသာ-ထိုယောက်ျားတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့
 ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရကြံသောစကားကိုဆိုကုန်
 ၏။ ကိံ ဥဇ္ဈာယန္တိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိံ ဝိယျန္တိ-အဘယ်သို့
 ရှုတ်ချကုန်သနည်း။ ကိံ ဝိပါစေန္တိ- အဘယ်သို့ဖရိဖရ ကြံသောစကားကို
 ဆိုကုန်သနည်း။ သကျပုတ္တိယာ-သာကီဝင် မင်းတရား တရားသားတော်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသမဏာ-ဤရဟန်းတို့သည်။ မဟိစ္ဆာ-ကြီးသောအလို
 ရှိကုန်၏။ အသန္တုဗ္ဗာ-မရောင့်ရဲကုန်။ ဣမေ-ဤရဟန်း တို့ကို။ ဗိဝေရဟိ-
 သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထဝဒေတံ-ဖုံးထွင်းခြင်းငှါ။ နသုကရာ မလ္လယံကုန်။ ကထံဟိ

အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အမေယျာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ အဖေထံ-
 ငါတို့သည်။ သုဗ္ဗ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မတိတ်အပ်ဘဲ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-
 ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿတိနာမ-
 ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်
 ၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲကြသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။
 ဥဇ္ဈာယန္တာနံ-ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယျန္တာနံ-ရှုတ်ချကုန်သော။ ဝိပါစေန္တာနံ-
 ဖရိုဖရဲကြသောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံပုရိသာနံ-ထိုယောကျ်ားတို့
 ၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသော သုံခေါ-ကြားကုန်သည်သာလျှင် တည်း။
 ယေဘေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အလိုနည်းကုန်၏။ တေ
 ဘိက္ခု-ထို ရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ သက္က
 ပုတ္တော-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ ဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒ
 သည်။ သုဗ္ဗ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မတိတ်အပ်ဘဲ။ ဝဟပတိကေ-ဒါယကာ
 တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-ကပ်၍။ စိဝရေ သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။
 အာပဇ္ဇိဿတိနာမ-ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲကြသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထ
 ခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ တေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်
 ၏။ (ပ)။ ဥပနန္ဒ-ဥပနန္ဒ။ ထံ-သင်သည်။ သုဗ္ဗ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မတိတ်
 အပ်ဘဲ။ ဝဟပတိကေ-ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-ကပ်၍။ စိဝရေ-
 သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိယိ-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 ကိရ-အသင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဗ္ဗိပုစ္ဆိ
 မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
 လျှောက်၏။ ဥပနန္ဒ-ဥပနန္ဒ။ တေ-သင်နှင့်။ ဥာတကာ-အံဆွေ တော်ကုန်
 သလော။ အညာတကာ-အဆွေမတော် ကုန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပုစ္ဆိ-
 မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ အညာတကာ-အဆွေမတော်ပါကုန်။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ မောဗပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော
 ယေဘိက္ခု။ အညာတကာ-အဆွေမတော်သော။ ထံ-သင်သည်။ အညာ
 တကာနံ-အဆွေမတော်သောသူတို့အား။ ပတိရူပံဝါ-လျှောက်ပတ်သည်ကို
 လည်းကောင်း။ အပ္ပတိရူပံဝါ-မလျှောက်ပတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ သန္တံ
 ဝါ-ထင်ရှား ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ အသန္တံဝါ-ထင်ရှား မရှိသည်ကို
 လည်းကောင်း။ နဇာနာယိ-မထိ။ မောဗပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော

ဒုတိယဥပက္ခ-သိက္ခာပုဒ်။

ယောကျ်ား။ တတ္ထ-ထိုသို့မထိဘဲလျက်။ ထံ- ထင်သည်။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဒုညာတကေ- အဆွေမတော်ကုန်သော။ ဂဟပတိကေ- ဒါယကာ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ- ကပ်၍။ စိဝရေ- သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစိရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ- ရောက်ဘိ သနည်း။ မောဃပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော ယောကျ်ား။ ဇေဝံ- ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညို ကုန်သော သူတို့အား လည်း။ ဗဿဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ- မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်း တို့။ ဇေဝုပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထာစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဘိက္ခုပနေဝေ- ဟန်းကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဓိသေ- ရည်၍။ ဥဘိန္နံ- နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အညာတကာနံ- အဆွေမတော်ကုန်သော။ ဂဟပတိနံဝါ- ဒါယကာတို့သည် လည်းကောင်း ။ ဂဟပတာနိနံဝါ- ဒါယိကာမတို့သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စေက စိဝရစေတာပန္နာနိ- အသီးအသီးသောသင်္ကန်းတိုးတို့ကို။ မယံ- ငါတို့သည်။ ဣမေဟိပစ္စေကစိဝရစေတာပန္နေဟိ- ဤအသီးအသီးသောသင်္ကန်း တိုးတို့ ဖြင့်။ ပစ္စေကစိဝရာနိ- အသီးအသီးသော သင်္ကန်းတို့ကို။ စေတာပေတွာ- ဝယ်၍။ ဣတ္ထန္နာမံ- ဤအမည်ရှိသော ဘိက္ခု- ရဟန်းကံ။ စိဝရေဟိ- သင်္ကန်းတို့ ဖြင့်။ အတ္ထာဒေဿာမ- ဖုံးထွင်း ကုန်အံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥပက္ခဋ္ဌာနိ- စိရင်အထိ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ တတြ- ထိုစိရင် အပ်သောဒါယကံ အိမ်တို့သို့။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ - ကပ်၍။ စိဝရေ- သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစိရင်ခြင်းသို့။ စေအာပဇ္ဇေယျ- အကယ်၍ရောက်ငြားအံ့။ သာရ- တောင်းပန်၏။ ဝတ- ကြံအောက်မေ့လော။ အာယသ္မန္တော- ဒါယကာ တို့သည်။ မံ- ငါ့ကို။ ဣမေဟိပစ္စေကစိဝရ စေတာပန္နေဟိ- ဤအသီး အသီးသောသင်္ကန်းတိုးတို့ဖြင့်။ ဇေဝုပဝါဇေဝုပပါ- ဤသို့သဘော ရှိသည် လည်းဖြစ်သော ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ စေတာပေတွာ- ဝယ်၍။ ဥဘောဝ- နှစ်ယောက်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သန္တာ- သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ တုမှေ- သင်တို့သည်။ ဇေကေန- တပေါင်းတည်း ဟုတွာ ဖြစ်ကုန်၍။ ဒေဝ လူကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ ကထုာဏကမုတံကောင်း သည်ကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥပါဒါယ- စွဲ၍။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစိရင်ခြင်း သို့။ စေအာပဇ္ဇေယျ- အကယ်၍ရောက်ငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းမိနည်း ကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထာစ-

ပြည်ပြင်ကြားကုန်လော့၊ ဘိက္ခုပနေဝဉ္စန္ဒိဿာတိ၊ ဘိက္ခုပနေဝဉ္စန္ဒိဿဟူသည်
 ကား၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အဘျိုးဌါ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာရိဗ္ဗဏ်
 ကရိတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အတ္ထာဒေတုကာမာ၊ ဖိုလ္လွင်းခြင်း
 ဌါအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥဘိန္ဒန္တိ-ဥဘိန္ဒဟူသည်ကား။ ခိန္တု-နှစ်ယောက်
 သောသူတို့၏၊ အညာတကာနာမ-အညာတကာမည်သည်ကား။ မာတိတောဝါ
 မာဂိဗ္ဗလည်းကောင်း။ ဝိတိယောဝါ- အာမာဗ္ဗလည်းကောင်း။ ယာဝသတ္တ
 ဝိတိတာမဟာယုဂါ- ခုနစ်ဆက်မြောက်သောဘိုးဘေးအဆံ့ကိုတိုင်အောင်။
 အသမ္ပဒ္ဓါ- မစပ်ကုန်သော သူတို့တည်း။ ဂဟပတိကာနာမ-ဂဟပတိကာ
 မည်သည်ကား။ ယေကေစိ-အမှတ်မရှိကုန်သောသူတို့သည်။ အဂါရံ- အိမ်၌။
 အဇ္ဈာဝသန္တိ- ပိုးအုပ်၍နေကုန်၏။ ဂဟပတာနိယောနာမ-ဂဟပတာနိယော
 မည်သည်ကား။ ယာကာစိ-အမှတ်မရှိကုန်သောမိန်းမတို့သည်။ အဂါရံ-
 အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသန္တိ- ပိုးအုပ်၍နေကုန်၏။ စိဝရစေတာပန္နာနာမ-စိဝရစေတာ
 ပန္နမည်သည်ကား။ ဟိရညာဝါ- ငွေတို့သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏာဝါ-
 ရွှေတို့သည်လည်းကောင်း။ ရတ္တာဝါ- ပုလဲတို့သည်လည်းကောင်း။ မဏိဝါ-
 ပတ္တမြားတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဝါဠာဝါ- သန္တာတို့သည်လည်းကောင်း။
 ဖာလာဝါ- ပယင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဇ္ဇာကာဝါ- တေခပ်ပြာတို့သည်
 လည်းကောင်း။ သုတ္တာဝါ- ချည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ကပ္ပါသာဝါ- ဝါတို့
 လည်းကောင်း။ စိဝရစေတာပန္နာနာမ-စိဝရစေတာပန္နမည်တုန်၏။ ဣမေ
 ဟိစိဝရစေတာပန္နေဟိတိ- ဣမေဟိစိဝရစေတာပန္နေဟိဟူသည်ကား။ ပစ္စု
 ပဗ္ဗိတေဟိ- ရှေးရှုထင်သောသင်္ကန်းဘိုးတို့ဖြင့်။ စေတာပေတွာတိ- စေတာ
 ပေတွာဟူသည်ကား။ ပရိဝတ္တေတွာ- လဲတွယ်၍။ အတ္ထာဒေသာမာတိ-
 'အတ္ထာ ဒေသာမ' ဟူသည်ကား။ ဒဿာမ- ဂ္ဂူကုန်အံ့။ တထြစေသော
 ဘိက္ခု၊ တိ- 'တထြ စေသောဘိက္ခု' ဟူသည်ကား။ ယံဘိက္ခု- အကြင်
 ရဟန်းကို၊ ဥဗ္ဗိဿ- ရည်၍။ စိဝရစေတာပန္နာနိ- သင်္ကန်းဘိုးတို့ကို၊ ဥပက္ခဋ္ဌာနိ-
 စီရင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသည်။
 ပုဗ္ဗေအပ္ပဝါရိကောတိ- ပုဗ္ဗေအပ္ပဝါရိတော ဟူသည်ကား။ ဘန္တေ- အရှင်
 ဘုရား၊ တေ- အရှင်ဘုရားအား။ ကိဒိသေန- အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ စိဝ
 ရေန- သင်္ကန်းကို၊ အတ္ထော- အလိုရှိသနည်း။ တေ- သင်၏။ ကိဒိသံ- အဘယ်
 သို့သဘောရှိသော၊ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ စေတာပေမ- ဝယ်ရကုန်အံ့နည်း။
 ဣတိ- ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ- ရှေး၌။ အဝုတ္တော- မဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဥပ
 သင်္ကမိတွာတိ- ဥပသင်္ကမိတွာဟူသည်ကား။ စာရံ- အိမ်သို့။ ဂဗ္ဘိဝံ- သွား၍။

ဒုတိယဥပက္ခဏ-ဘိက္ခဝုဒ္ဓိ။

ယတ္ထကတ္ထမိ-အမှတ်မရှိသောအရပ်သို့။ ဥပသဏ်မိတ္တာ-ကပ်၍။ စိဝရေ-
 ဝိကပ္ပံအာပဇ္ဇေယျာတိ- 'စိဝရေဝိကပ္ပံအာပဇ္ဇေယျ' ဟူသည်ကား။ အာယ
 တံဝါ-အလျားရှည်သည် လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထတံဝါ-အနံ့ပြန့်သည်လည်း
 ကောင်း။ အပ္ပိတံဝါ-အသားထူသည်လည်းကောင်း။ သဏ္ဍံဝါ-ချောသည်
 လည်းကောင်း။ ဧဟာတု-ဖြစ်စေ။ ဣမေဟိစိဝရစေတာပဇ္ဇေဟိတိ-ဣမေဟိ
 စိဝရစေတာပဇ္ဇေဟိဟူသည်ကား။ ပဂ္ဂုပဗ္ဗိတေဟိ-ရှေးရှုထင်သောသင်္ကန်း
 ထိုးတို့ဖြင့်။ ဧဝရူပံဝါဧဝရူပံဝါတိဧဝရူပံဝါဧဝရူပံဝါဟူသည်ကား။ အာယတံ
 ဝါ-အလျားရှည်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတ္ထတံဝါ-အနံ့ပြန့်သည်ကိုလည်း
 ကောင်း။ အပ္ပိတံဝါ-အသားထူသည်ကိုလည်းကောင်း။ သဏ္ဍံဝါ-ချောသည်
 ကိုလည်းကောင်း။ စေတာပေတွာတိ- 'စေတာပေတွာဟူသည်ကား။ ပရိ
 ဝတ္တေတွာ- လဲထွယ်၍။ အစ္စ္စာဒေထာတိ- 'အစ္စ္စာဒေထ' ဟူသည်ကား။
 ဒဇ္ဇေထ-ဣကုန်လော။ ဥဘောဝသန္တာဇကနာတိ-ဥဘောဝသန္တာဇကေန
 ဟူသည်ကား။ ဧဒေဝိဇနာ-နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။ ဇကေန-တ
 ပေါင်းသည်။ ဟုတွာ-ဖြစ်၍။ ကဏျာဏကမ္ပကံဥပါဒါယာတိ-ကဏျာဏကမ္ပ
 တံဥပါဒါယဟူသည်ကား။ သာဓုတ္တိကော-ကောင်းသည်ကိုအလိုရှိသည်
 ဖြစ်၍။ မဟတ္ထိကော-အဘိုးများစွာထိုက်သည်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဒုတဿ-ထိုဟုခန်း၏။ ဝစနေန-စကားကြောင့်။ အာယတံဝါ-အလျားရှည်
 သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတ္ထတံဝါ-အနံ့ပြန့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပိ
 တံဝါ-အသားထူသည်ကိုလည်းကောင်း။ သဏ္ဍံဝါ-ချောသည်ကိုလည်း
 ကောင်း။ စေတာပဇ္ဇိ-ဝတ်ကုန်အံ့။ ပယောဂေ-လုံ့လ၌။ ဒုက္ကဋ်-ဒုက္ကဋ်
 အာပတ်သင့်၏။ ပဗ္ဗိဏာဘေန-ရခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာသာဝါ-သံဃာအားလည်းကောင်း။ ဂဏသဝါ-
 ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိ
 တဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဧဝဉ္စပန-ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-
 စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဘဇ္ဇေ-အရှင်ဘုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံစိဝရံ-
 ဤသင်္ကန်းကို။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မတိတ်အပ်ဘဲ။ အညာတကေ-
 အဆွေမတော်ကုန်သော။ ဂဟပတိကေ- ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသဏ်မိတ္တာ-
 ကပ်၍။ စိဝရေသင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ။ အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပန္နံ။ ရေခံသည်ဖြစ်၍။
 နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ သံဃာသာ-သံဃာအား။ ဣမံ
 စိဝရံ-ဤသင်္ကန်းကို။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ 'ဣတိ-ဤသို့။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-
 စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။

ဒဒေယျံ-ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော
 အရှင်အား။ ဒန္တိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ ။ အညာတကေ-
 အဆွေမတော်သည်။ အညာတကသည်- အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မသိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကေ-ဒါယကာ
 တို့သို့။ ဥပသကံမိတ္တာ-ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။
 အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-
 ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတကေ-အဆွေမတော်သည်။ ဝေမတိကော-
 ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မသိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကေ
 ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသကံမိတ္တာ- ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-
 အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
 ရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတကေ- အဆွေမတော်
 သည်။ ဉာတကသည်-အဆွေတော်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။
 အပ္ပဝါရိတော-မသိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကေ-ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသကံမိတ္တာ
 ကပ်၍။ စိဝရေ- သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-
 ရောက်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။
 ဉာတကေ-အဆွေတော်သည်။ အညာတကသည်-အဆွေမတော်ဟု အ
 မှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မသိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကေ-
 ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသကံမိတ္တာ- ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီ
 ရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဉာတကေ-အဆွေတော်သည်။
 ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မသိတ်
 အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကေ-ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသကံမိတ္တာ-ကပ်၍။ စိဝရေ-
 သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဉာတကေ-အဆွေတော်သည်။ ဉာတကသည်-အဆွေတော်၏ဟု အမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မသိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကေ-
 ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသကံမိတ္တာ-ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူး
 စီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဉာတကနံ-
 အဆွေတော်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ပဝါရိတနံ- သိတ်အပ်သူနံ
 သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရော်
 အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အညဿ-သူတပါး၏။ အတ္ထာယံ-အင်္ကျီ။

ဒုတိယဥပက္ခဋေ-သိက္ခာပုဒ်

ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်
မသဏ္ဍိ။ အတ္တနော-မိမိ၏။ ခင်္ဓေန-ဥက္ခာဖြင့်။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။
အာပဇ္ဇတိ- ရောက်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာမသင့်။ မဟာပိ- အထိုးများစွာ
ထိုက်သောသင်္ကန်းကို။ စေတာပေတုကာမသနံ-ဝယ်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော
သူတို့အား။ အပ္ပပ္ပိ-အထိုးနည်းထိုက်သောသင်္ကန်းကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်
အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဥမ္မတ္တကဿ- ရူးသောရဟန်းအားလည်း
ကောင်း။ အာဒိကန္ဓိကဿ-အစဉ်အမှီရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။
အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ။
နဝမံ- ကိုးရမြောက်သော။ ဒုတိယဥပက္ခဋေသိက္ခာပုဒ်- ဒုတိယဥပက္ခဋေ
သိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရာဇ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဇ္ဇာကဿ-အနာထဝိဇ္ဇာ
သူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ-
ဇေတန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်၏။ တေနခေါပနသမယေန-
ထိုခါ၌။ သကျပုတ္တဿ-သင်္ကဏ်ဝင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတောဥပနန္ဓဿ
အရှင်ဥပနန္ဓ၏။ ဥပဋ္ဌာကော-အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ မဟာမက္ခော-အမတ်
ကြီးသည်။ သကျပုတ္တဿ-သင်္ကဏ်ဝင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတော
ဥပနန္ဓဿ-အရှင်ဥပနန္ဓ၏။ သန္တိကံ-အထံသို့။ ခူတေန-တမန်ဖြင့်။ စိဝရ
စေတာပန္နံ-သင်္ကန်းတိုးကို။ ပါဟေယိ-ပို့စေ၏။ ကိံ-ပါဟေယိ-အတတ်သို့
ပို့စေသနည်း။ ဣဒိနာစိဝရစေတာပန္နေန-ဤသင်္ကန်းတိုးဖြင့်။ စိဝရံ-သင်္ကန်း
ကို။ စေတာပေတွာ-ဝယ်၍။ အယျုဥပနန္ဓံ- အရှင်ဥပနန္ဓကို။ စိဝရေန-သင်္ကန်း
ဖြင့်။ အစ္စ္စာဒေဟိ-ဖုံးလွှမ်းလေလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပါဟေယိ-ပို့စေ၏။
အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောဗုတော-ထိုတမန်သည်။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။
သကျပုတ္တော။ သင်္ကဏ်ဝင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတောဥပနန္ဓောအရှင်ဥပနန္ဓ
သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဥပနန္ဓရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကဏ်ဝိ-
ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကဏ်ဝိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ သကျပုတ္တံ-သင်္ကဏ်ဝင်း
သားဖြစ်သော။ အာယသ္မတောဥပနန္ဓံ-အရှင်ဥပနန္ဓကို။ ဇေတံဝစနံ-ဤစကားကို။
အဝေါစ-လျှောက်၏။ ကိံ-အဝေါစ-အတတ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ-

အရှင်ဘုရား။ ဣဒံခေါဗိဝုရုစေတာပန္နံ-ဤသင်္ကန်းတိုင်းကို။ အာယသ္မတ္တံ-
 အရှင်ကို။ ဥဒ္ဓိဿ- ရည်၍။ အာဘတံ- ဆောင်အပ်၏။ အာယသ္မတ္တံ-
 အရှင်သည်။ ဗိဝုရုစေတာပန္နံ- သင်္ကန်းတိုင်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု-ခံတော်မူပါလော။
 ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဈေးကမ်း၏။ ဇေ-ဤသို့။
 ဝုတ္တေ-ဈေးကမ်းအပ်သည်ရှိသော်။ သက္ကပုတ္တော- သာဏီဝင်မင်းသား
 ဖြစ်သော။ အာယသ္မတ္တပုပ္ဖန္နော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ တံဒူတံ-ထိုတမန်ကို။
 ဇေတံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကိံအဝေါစ- အဘယ်သို့
 ဆိုသနည်း။ အာဝုသော- ဒါယကာ။ မယံ-ငါတို့သည်။ ဗိဝုရုစေတာပန္နံ-
 သင်္ကန်းတိုင်းကို။ နခေါပဋိဂ္ဂဏှာမ-မခံကုန်။ မယံ-ငါတို့သည်။ ကာလေန-
 ဈေးကမ်းပတ်သောအခါ၌။ ကပ္ပိယံ-အပ်သော။ ဗိဝုရုစေခေါ-သင်္ကန်းကို
 သာယျင်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ-ခံကုန်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဇေ-ဤသို့။
 ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သောဒူတော-ထိုတမန်သည်။ သက္ကပုတ္တံ-
 သာဏီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတ္တပုပ္ဖန္နံ-အရှင်ဥပနန္ဒကို။ ဇေတံဝစနံ-
 ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဈေးကမ်း၏။ ကိံအဝေါစ-အဘယ်သို့ဈေးကမ်းသနည်း။
 အာယသ္မတ္တော-အရှင်အား။ ကောဗိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ ဝေယျာဝစ္စ
 ကရော- အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူသည်။ အတ္ထိပန- ရှိသလော။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဈေးကမ်း၏။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။
 အညတရော-မထင်ရှားသော။ ဥပါသကော- ဥပါသကာသည်။ ကေနဗိ
 ဒေဝကရဏီယေန- တစ်စုံတစ်ခုသောပြုတွယ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ အာရာမံ-
 အနံ့သို့။ အဂမာယိ-သွား၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သက္ကပုတ္တော-သာ
 ကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတ္တပုပ္ဖန္နော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ တံဒူတံ-
 ထိုတမန်ကို။ ဇေတံဝစနံ- ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကိံအဝေါစ-
 အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာဝုသော-ဒါယကာ။ ဇေသောခေါဥပါသကော-
 ဤဥပါသကာသည်ကား။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ဝေယျာဝစ္စကရော-အမှု
 ကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ သောဒူတော-ထိုတမန်သည်။ တံဥပါသကံ-ထိုဥပါသကာကို။
 သညာပေတွာ-သိစေ၍။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ သက္ကပုတ္တော-သာဏီဝင်
 မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတ္တပုပ္ဖန္နော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။
 တေန-ထိုအရှင်ဥပနန္ဒရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ
 ကပ်လေပြီး၍။ သက္ကပုတ္တံ- သာဏီဝင် မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတ္တံ
 ဥပနန္ဒံ-အရှင်ဥပနန္ဒကို။ ဇေတံဝစနံ- ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဈေးကမ်း၏။

ရာဇ-နိက္ခာပုဒ်။

ကိံ အဝေါစ-အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အာယသ္မာ
 အရှင်သည်။ ယံ-အကြင်သူ့ကို။ ဝေယျာဝစ္စကရံ-အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်
 သောသူဟူ၍။ နိဗ္ဗိယိ-ညွှန်း၏။ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်သည်။ သော-ထိုဥပါ
 သကာကိုးသညာက္ခော- သိအပ်ပါပြီ။ အာယသ္မာ-အရှင်သည်။ ကာလေန-
 လျှောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဥပသက်မတု-ကပ်တော်မူလော။ စီဝရေန-
 သက်နိုးဖြင့်။ တံ-အရှင်ဘုရားကို။ အတ္ထာဒေသတိ-ဖုံးလွှမ်းလတ္တံ့။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ သက္ခယုက္ခော-
 သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ တံ
 ဥပါသကံ-ထိုဥပါသကာကို။ ကိပ္ပိ-တရံတခွန်းသောစကားကို။ နအဝစာ-
 မဆို။ ဒုတိယဗ္ဗိခေါ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သောမဟာမက္ခော-ထိုအမတ်
 ကြီးသည်။ သက္ခယုက္ခာယ-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာတောဥပ
 နန္ဒဿ-အရှင်ဥပနန္ဒ၏။ သန္တိကေ- အထံသို့။ ဒုတံ-တမန်ကို။ ပါဟေသိ-
 စေ၏။ ကိံပါဟေသိ- အတယ်သို့စေသနည်း။ အယျော- အရှင်သည်။ တံ
 စီဝရံ-ထိုသက်နိုးကို။ ပရိဘုဉ္ဇတု-သုံးဆောင်တော်မူပါလော။ မယံ-အကျွန်ုပ်
 တို့သည်။ အယျေန-အရှင်သည်။ တံစီဝရံ-ထိုသက်နိုးကို။ ပရိဘုဉ္ဇတံ-သုံး
 ဆောင်အပ်သည်ကို။ ဣစ္ဆာမ-အလိုရှိပါကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ပါဟေသိ-
 စေ၏။ ဒုတိယဗ္ဗိခေါ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သက္ခယုက္ခော-သာကီဝင်မင်း
 သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ ဇာဥပါသကံ-ထိုဥပါ
 သကာကို။ ကိပ္ပိ-တရံတခွန်းသောစကားကို။ နအဝစာ-မဆို။ တတိယဗ္ဗိခေါ-
 သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ သောမဟာမက္ခော-ထိုအမတ်ကြီးသည်။ သက္ခ
 ယုက္ခာယ-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာတော ဥပနန္ဒဿ-အရှင်
 ဥပနန္ဒ၏။ သန္တိကေ-အထံသို့။ ဒုတံ-တမန်ကို။ ပါဟေသိ-စေ၏။ ကိံပါဟေသိ
 အဘယ်သို့စေသနည်း။ အယျော- အရှင်သည်။ တံစီဝရံ- ထိုသက်နိုးကို။
 ပရိဘုဉ္ဇတု-သုံးဆောင်တော်မူလော။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အယျေန-
 အရှင်သည်။ တံစီဝရံ-ထိုသက်နိုးကို။ ပရိဘုဉ္ဇတံ-သုံးဆောင်အပ်သည်ကို။
 ဣစ္ဆာမ-အလိုရှိပါကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ပါဟေသိ-စေ၏။ တေနခေါပနသမ
 ယေန-ထိုအခါ၌။ နေဂမဿ-နိဂုံးနေသူလူအပေါင်း၏။ သမယော-စည်းဝေး
 သောအခါသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နေဂမေနစ-နိဂုံးနေသူလူအပေါင်းသည်
 လည်း။ ယော-အကြင်သူသည်။ ပစ္စာ- နောက်၌။ အာဂစ္ဆတိ-လာ၏။ တဿ-
 ထိုသူအား။ ပညာသံဃန္ဓော-ငါးဆယ်သောအသပြာဒဏ်ကို ခွဲချည်အပ်
 သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကတိကာ-ကတိကဝဇ်ကို။ ကတာ-

ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သင်္ဂျယုတ္တော-
 သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတာဥပနန္ဒေန-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ ယေန-
 အကြင်အရပ်၌။ သောဥပါသကော-ထိုဥပါသကာသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-
 ထိုဥပါသကာရှိရာအရပ်သို့။ ဥပထကီမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပထကီမိတွာ-ကပ်
 လေပြီး၍။ တံဥပါသကံ-ထိုဥပါသကာကို။ အာဝဿော-ဒါယကာ။ မေ-ငါ။
 အား။ စိဝရေန-သက်န်းကို။ အတ္ထော်-အလိုရှိ၏။ ဣတိဇေဝံဝစနံ- ဤသို့သော
 စကားကို။ အနဝါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ- အရှင်တုရား။ အဇ္ဇ-ယနေ။ နော-အက္ခရ်
 တို့အား။ အာဂမေဟိ-ဆိုင်းဝံပါဦးလော။ အဇ္ဇ-ယနေ။ နေဂမဿ-နိဂုံးနေသူလူ
 အပေါင်း၏။ သမယော-စည်းဝေးသောအခါသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နေဂမေ
 နစ- နိဂုံးနေသူလူအပေါင်းသည်လည်း။ ယော-အကြင်သူသည်။ ပစ္စာ-နော်၌။
 အာဂစ္ဆတိ-လာ၏။ တဿ-ထိုသူအား။ ပညာသံဃန္ဓော-ငါးဆယ်သော
 အသပြာဒဏ်ကို ခွဲချည်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 ကတိကာ- ကတိကဝတ်ကို။ ကတာ- ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 အာဝဿော-ဒါယကာ။ အဇ္ဇေဝ-ယနေသာလျှင်။ မေ- ငါ့အား။ စိဝရံ-
 သက်န်းကို။ ဒေဟိ-ဣလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဩဝဠိကာယ- အောက်ပိုး
 ကြိုက်သော ပုဆိုး၌။ ပရာမထိ- ဆွဲ၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ သော
 ဥပါသကော- ထိုဥပါသကာသည်။ သင်္ဂျယုတ္တေန- သာကီဝင်မင်းသား
 ဖြစ်သော။ အာယသ္မတာဥပနန္ဒေန-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ နိပိဠိယမဒေန- နှိပ်
 စက်အပ် သည်ဖြစ်၍။ သင်္ဂျယုတ္တဿ- သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော။
 အာယသ္မတာဥပနန္ဒဿ- အရှင်ဥပနန္ဒ၏။ စိဝရံ-သက်န်းကို။ စေတာ
 ပေတွာ- ဝယ်၍။ ပစ္စာ-နောက်၌။ အဂမာထိ-သွား၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။
 တံဥပါသကံ- ထိုဥပါသကာကို။ အယျော- အမောင်။ ကိဿံ- အဘွယ်
 ကြောင့်။ တံ-သင်သည်။ ပစ္စာ- နောက်၌။ အာဂတော- လာသံနည်း။ ပညာသံ
 ဇိနော-အသပြာငါးဆယ်ရှုံးသည်။ အထိ-ဖြစ်၏။ ဣတိဇေဝံဝစနံ- ဤသို့သော
 စကားကို။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောဥပါသကော- ထို
 ဥပါသကာသည်။ တေသံမနုဿာနံ-ထိုလူတို့အား။ ဇေမတ္ထံ- ဤအကြောင်း
 ကို။ အာရောစေထိ-ပြောကြား၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့
 ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။
 ကိဉ္ဇာယန္တိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိဉ္ဇာယန္တိ- အဘယ်သို့ရှုတ်
 ချကုန်သနည်း။ ကိဝိပါစေန္တိ- အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်
 သနည်း။ သင်္ဂျယုတ္တဿ- သာကီဝင်မင်းတရား သုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်

ရတံ-ထိ(ရွာပုန်း)

• သော။ ဣမေသမကာ- ဤရဟန်းတို့သည်။ မဟိစ္ဆာ- အလိ(ကြီး)ကုန်၏။ အသန္တုဗ္ဗာ-မရောင့်ရဲကုန်။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့၏။ ဝေယျာဝဋ္ဌိ- အမှုကြီးပယ်ကုန်သည်။ ကာဝိ- ပြုခြင်းငှါ။ နသုကရံ-မလွယ်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဥပါသကေန- ဥပါသကာသည်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ နေ့-အကျွန်ုပ်တို့အား။ အာဂမေဟိ- ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုပ္ပမာနော- ဆိုအပ်လျက်။ နာဂမေသယန္တိ နာမ- မဆိုင်းငံ့ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိဖရဲ(ကြ)သောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တနံ- ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယုန္တနံ- ရှုတ်ချကုန်သော။ ဝိပါစေန္တနံ- ဖရိဖရဲ(ကြ)သောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံမနုဿာနံ- ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသောသံခေါ- ကြားကုန် သည်သာလျှင် တည်း။ ယေတေ ဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ- အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ သကျုပတ္တော- သာဓိဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဓော-အရှင်ဥပနန္ဓသည်။ ဥပါသကေန-ဥပါသကာသည်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ နေ့-အကျွန်ုပ်တို့အား။ အာဂမေဟိ- ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုပ္ပမာနော-ဆိုအပ်လျက်။ နာဂမေသယန္တိ နာမ-မဆိုင်းငံ့ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲ(ကြ)သောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌(တ)ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ တဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြာ လျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဥပနန္ဓ-ဥပနန္ဓ။ တံ-သင်သည်။ ဥပါသကေန-ဥပါသကာသည်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ နေ့-အကျွန်ုပ်တို့အား။ အာဂမေဟိ-ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုပ္ပမာနော-ဆိုအပ်လျက်။ နာဂမေသယန္တိ နာမ-မဆိုင်းငံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဗ္ဗိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ တဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးလော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဗာ ပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တံ-သင်သည်။ ဥပါသကေန-ဥပါသကာသည်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ နေ့-အကျွန်ုပ်တို့အား။ အာဂမေဟိ-ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုပ္ပမာနော-ဆိုအပ်လျက်။ နာဂမေသယန္တိ နာမ-မဆိုင်းငံ့ဘိသနည်း။ မောဗာပုရိသ-မဂ်ဖိုလ်မှ

အချည်းနှီးသောပေတာကျား။ ဇေတံ-ဤအမှုသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-မကြည်ညို ကုန်သော သူဘို့အားလည်း။ ပဿဒါယ-ကြည်ညို ခြင်းငှါ။ နဖောတိ- မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမိသိက္ခာပုဒ်-ဤသိက္ခာ ပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာ ထစ-ပြုလည်း ပြုကြကုန်လော့။ ကိဉ္ဇန္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ “ ဘိက္ခုပနေဝ-ရဟန်းကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဓိသေ- ရည်၍။ ရာဇာဝါ-မင်းသည်လည်းကောင်း။ ရာဇဘောဂ္ဂေါဝါ-မင်း၏အမတ် သည်လည်းကောင်း။ မြာဟ္မဇဏောဝါ-ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။ ဂဟပူတိ ကောဝါ-သူကြွယ်သည်လည်းကောင်း။ ဗုတေန-တမန်ဖြင့်။ စိဝရစေတာပန္နံ- သက်နိုးတိုးကို။ ဣမိနာစိဝရစေတာပန္နံ-ဤသက်နိုးတိုးဖြင့်။ စိဝရံ-သက်နိုး ကို။ စေတာပေတွာ-ဝတ်၍။ ဣတ္ထန္နံမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ စိဝရေန-သက်နိုးဖြင့်။ အတ္ထဝဒေဟိ-ဖိုးထွမ်းလေလော့။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဟိ ဇောယျ-ပိုသာစေခြားအံ့။ သောဒုတော-ထိုတမန်သည်။ တံဘိက္ခု-ထိုရဟန်း ဘို့ဥပသကံသိတွာ- ကပ်၍။ ဘန္တေ- အရှင်တရား။ ဣဒံခေါ-စိဝရစေတာ ပန္နံ-ဤသက်နိုးတိုးကို။ အာယသ္မတ္တံ-အရှင်ကို။ ဥဒ္ဓိသေ-ရည်၍။ အာဘဇေ- ဆောင်အပ်၏။ အာယသ္မာ-အရှင်သည်။ စိဝရစေတာပန္နံ-သက်နိုးတိုးကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု-ခံတော် မူပါလော့။ ဣတိဇေတံ-ဤသို့။ ဇေဝဒေယျ-အကယ်၍ ဆိုခြားအံ့။ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သောဒုတော-ထိုတမန်ကို။ အာ ဝုသော-ဒါယကာ။ မယံ-ငါတို့သည်။ စိဝရစေတာပန္နံ-သက်နိုးတိုးကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ- မခံကုန်။ မယံ- ငါတို့သည်။ ကာလေန-လျှောက်ပတ်သောအခါ ။ ကပ္ပိယံ-အပ်သော။ စိဝရဓူခေါ-သက်နိုးကိုသာလျှင်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ-ခံကုန် အံ့။ ဣတိဇေတံ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ သော ဒုတော-ထိုတမန်သည်။ တံဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ အာယသ္မတ္တော-အရှင်အား။ ကောစိ-တရံတယောက်သော။ ဝေယျာဝစ္စကရော-အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ် သောသူသည်။ အတ္ထိပန-ရှိပါသလော့။ ဣတိဇေတံ-ဤသို့။ ဇေဝဒေယျ-အကယ် ၍ဆိုခြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ စိဝရတ္ထိကေန-သက်နိုးကိုအလိုရှိသော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ အာရာမိကောဝါ-အရံစောင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပါ သကောဝါ- ဥပါသကာကို လည်းကောင်း။ ဝေယျာဝစ္စ ကရော-အမှု ကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူဟူ၍။ အာဝုသော-ဒါယကာ။ ဇေယျာခေါ-ဤသူ သည်ကား။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ဝေယျာဝစ္စ ကရော-အမှု ကြီးငယ်ကို ပြုတတ်သောသူသည်။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဒ္ဓိသိတဗ္ဗော-ညွှန်းအပ်၏။ သောဒုတော ထိုတမန်သည်။ တံဝေယျာဝစ္စကရံ-ထိုအမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူကို။

သညာပိပတ္တာ-သိစေ၍။ တံဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသို့။ ဥပသင်္ဂမိတ္တာ-ကပ်၍။
 ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အာယုသ္မာ-အရှင်သည်။ ယံ-အကြင်သူကို။ ဝေယျာ
 ဝစ္စကရံ-အမှုကြီးငယ်ကို ပြုတတ်သောသူ ဟူ၍။ နိဗ္ဗိသိ-ညွှန်း၏။ မယာ-
 အကျွန်ုပ်သည်။ သော-ထိုဥပါသကာကို။ သညတ္တော- သိအပ်ပြီ။ အာယသ္မာ-
 အရှင်သည်။ ကာလေန-လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဥပသင်္ဂမတု-ကပ်တော်
 မူလော။ စိဝရေန-သင်္ကန်းဖြင့်။ တံ-အရှင်ဘုရားကို။ အုတ္တဒေသတိ-ဖုံးလွှမ်း
 လတ္တံ့။ ဣတိဝေ-ဤသို့။ ဝေဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်း
 တို့။ စိဝရတ္ထိကေန- သင်္ကန်းကို အလိုရှိသော။ ဘိက္ခုနာ- ရဟန်းသည်။
 ဝေယျာဝစ္စကရေ- အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူသို့။ ဥပသင်္ဂမိတ္တာ-
 ကပ်၍။ န္ဒတ္တိက္ခတ္တု-နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်။ အာဂုသော-ဒါယကာ။ မေ- ငါ့အား။
 စိဝရေန-သင်္ကန်းကို။ အတ္ထော- အလိုရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ စောဒေတဗ္ဗော-
 တောင်းအပ်၏။ သာရေတဗ္ဗော- အောက်မေ့စေအပ်၏။ န္ဒတ္တိက္ခတ္တု-နှစ်ကြိမ်
 သုံးကြိမ်။ စောဒယမာနော -တောင်းအပ် သည်ရှိသော်။ သာရယမာနော-
 အောက်မေ့ စေအပ်သည်ရှိသော်။ တံစိဝရံ- ထိုသင်္ကန်းကို။ အဘိနိပ္ပာဒေယျ-
 ပြီးစေငြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိဇေတံ- ဤသို့ပြီးစေခြင်းသည်။ ကုသလံ- ကောင်း
 ၏။ နောစေအဘိနိပ္ပာဒေယျ- အကယ်၍မပြီး စေငြားအံ့။ စတုက္ခတ္တု-
 လေးကြိမ်။ ဗုဒ္ဓက္ခတ္တု- ငါးကြိမ်။ ဆက္ခတ္တုပရမံ- ခြောက်ကြိမ်အတိုင်း
 အရှည်။ တုဏှိဘူတေန- ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဿ- ရည်၍။ ဌာ
 တဗ္ဗံ-ရပ်ရာ၏။ စတုက္ခတ္တု-လေးကြိမ်။ ဗုဒ္ဓက္ခတ္တု- ငါးကြိမ်။ ဆက္ခတ္တု
 ပရမံ-ခြောက်ကြိမ်အတိုင်းအရှည်။ တုဏှိဘူတော-ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။
 ဥဒ္ဓိဿ-ရည်၍။ တိဗ္ဗမာနော- ရပ်သည်ရှိသော်။ တံစိဝရံ- ထိုသင်္ကန်းကို။
 အဘိနိပ္ပာဒေယျ- ပြီးစေငြားအံ့။ ဣစ္စေတံဣတိဇေတံ-ဤသို့ပြီးစေခြင်းသည်။
 ကုသလံ-ကောင်း၏။ တတော-ထိုထက်။ ဥတ္တရိ- အလွန်။ ဝါယမမာနော-
 အားထုတ်သည်ဖြစ်၍။ တံစိဝရံ- ထိုသင်္ကန်းကို။ စေအဘိနိပ္ပာဒေယျ-
 အကယ်၍ပြီးစေငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-
 ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ နောစေအဘိနိပ္ပာဒေယျ- အကယ်၍မပြီးစေငြားအံ့။
 ယတော- အကြင်မင်းအိမ်သည်မှ။ အဿ- ထိုရဟန်းအား။ စိဝရစေတာ
 ပန္နံ-သင်္ကန်းတို့ကို။ အာဘတံ-ဆောင်အပ်၏။ တတ္ထ-ထိုမင်းအိမ်သည်သို့။
 အာယသ္မန္တာ- ဒါယကာတို့။ တုဗ္ဗေ- သင်တို့သည်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။
 ဥဒ္ဓိဿ-ရည်၍။ ယံခေါစိဝရစေတာပန္နံ-အကြင်သင်္ကန်းတို့ကို။ ဗဟိဏိတ္ထ-
 ပို့စေကုန်၏။ တံစိဝရစေတာပန္နံ- ထိုသင်္ကန်းတို့သည်။ တုဿဘိက္ခုနော-

ထိုရဟန်းအား၊ ကိဗ္ဗိ- တစ်တစ်ခုသော။ အတ္တံ- အကျိုးကို၊ နအံနုတေဇတိ- မခံစားရ။ အာယသ္မန္တော- ဒါယကာတို့သည်။ သကံ- မိမိဥစ္စာကို။ ယျဇ္ဇိန္ဒြာ- တောင်းကုန်လော။ ဝေါ- သင်တို့၏။ သကံ- မိမိဥစ္စာကို။ မာဝိနုဿ- မပျက်စေသင့်။ ဣတိ- ဤသို့။ သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်မူသည်။ ဂန္တုဗ္ဗိ- သွားအပ်၏။ ဒုတိယာဝါ- တမန်ကိုမူလည်း။ ပါမောတဗ္ဗော- စေအပ်၏။ အယံ- ဤကိုယ်တိုင် သွားခြင်းစေခိုင်းခြင်းသည်။ တတ္ထ- ထိုသင်္ကန်းတိုးကိုပို့လာစေရာ၌။ သာမိ- ကျင့်ရာသောဝတ်တည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥန္တိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုငြေ့ကုန်လော။ ၃။ ဘိက္ခုပနေဝဥန္တိဿတိ- ဘိက္ခုပနေဝဥန္တိဿ ဟူသည် ကား။ ဘိက္ခုဿ- ရဟန်း၏။ အတ္ထာယ- အကျိုးငှါ။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ အာရမ္မဏံ ကရိတွာ- အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ အတ္ထာဒေတုကာမော- ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ရာဇာနာမ- ရာဇာမည်သည်ကား။ ယောကောမိ- အမှတ်မရှိတစ်တယောက်သောသူသည်။ ရန္တံ- တိုင်းနိုင်ငံကို။ ကာရေတိ- ပြုစေ၏။ သော- ထိုသူသည်။ ရာဇာနာမ- ရာဇာမည်၏။ ရာဇဘောဂေါနာမ- ရာဇဘောဂုံမည်သည်ကား။ ရေညော- မင်း၏။ ယောကောမိ- အမှတ်မရှိတစ် တပေအောက်သော။ ဘတ္တဝေတ္တ နာဟာရော- ထမင်းရိက္ခာကိုစားသောသူတည်း။ ဗြာဟ္မဏောနာမ- ဗြာဟ္မဏ်မည်သည် ကား။ ဇာတိဿ- ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏော- ပုဏ္ဏားတည်း။ ဂဟပတိ ကောနာမ- ဂဟပတိကမည်သည်ကား။ ရာဇံ- မင်းကိုလည်းကောင်း။ ရာဇဘောဂုံ- မင်း၏အမတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏံ- ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ- ထား၍။ အဝသေသော- ကြွင်းသောသူသည်။ ဂဟပတိကောနာမ။ ဂဟပတိကမည်၏။ စိဝရစေတာပန္နံနာမ- စိဝရစေတာပန္နံ မည်သည်ကား။ ဟိရညံဝါ- ငွေသည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏံဝါ- ရွှေသည်လည်းကောင်း။ မုတ္တာဝါ- ပုလဲသည်လည်းကောင်း။ မဏိဝါ- ပတ္တမြားသည်လည်းကောင်း။ စိဝရစေတာပန္နံနာမ- စိဝရစေတာပန္နံ မည်၏။ ဣမိနာစိဝရစေတာပန္နံနာမိ- ဣမိနာစိဝရစေတာပန္နံနာမိ ဟူသည်ကား။ ပစ္စုပဋိတေန- ရှေးရှုထင်သော သင်္ကန်းတိုးဖြင့်။ စေတာပေတွာတိ- စေတာပေတွာဟူသည်ကား။ ပရိဝတ္တေတွာ- လဲထွယ်၍။ အတ္ထာဒေဟိတိ- အတ္ထာဒေဟိဟူသည်ကား။ ဒဇ္ဇေဟိ- လှူလော။ သောဒုတော- ထိုတမန်သည်။ တံဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသို့။ ဥပသင်္ကံ မိတွာ- ကပ်၍။ ဝေ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ကိဝဒေယျ- အဘယ်သို့ဆိုရာအနည်း။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ ဣဒံခေါစိပရူစေတာပန္နံ- ဤသင်္ကန်း တိုးကို။ အာယသ္မန္တံ- အရှင်ကို။ ဥန္တိဿ- ရည်၍။ အာသုတံ-

ရာဇ-လိက္ခာပုဒ်။

သောင်အပ်၏။ အာယသ္မာ-အရှင်သည်။ စိဝရစေတာပန္နံ- သင်္ကန်းတိုးကို။
 ပဋိဂ္ဂန္ဓာတု-ခံတော်မူလော။ ဣတိ-ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။
 တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သောဒ္ဓတော- ထိုတမန်ကို။ အာသုသော-
 ဒါယကာမယံ- ငါတို့သည်။ စိဝရစေတာပန္နံ- သင်္ကန်းတိုးကို။ နုခေါပဋိဂ္ဂ
 ဣာမ- မခံကုန်။ မယံ- ငါတို့သည်။ ကာလေန-လျှောက်ပတ်သောအခါ၌။
 ကပ္ပိယံ-အပ်သော။ စိဝရဓ္မခေါ- သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ ပဋိဂ္ဂဣာမ- ခံကုန်အံ့။
 ဣတိဝေ-ဤသို့။ ဝစန္ဒိယော-ဆိုအပ်သည်။ အာယ-ဖြစ်ရာ၏။ သောဒ္ဓတော-
 ထိုတမန်သည်။ တံဘိက္ခု- ထိုရဟန်းကို။ အာယသ္မာတော- အရှင်အား။
 ကောဗိ- တရံတယောက်သော။ ဝေယျာဝစ္စကရော- အမှုကြီးငယ်ကိုပြု
 ဝတ်သောသူသည်။ အတ္ထိပန- ရှိသလော။ ဣတိဝေ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ-
 အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ စိဝရတ္ထိကေန-သင်္ကန်းကိုအလိုရှိ
 သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ အာရာမိကောဝါ-အရံစောင့်ကိုလည်းကောင်း။
 ဥပါသကောဝါ- ဥပါသကာကိုလည်းကောင်း။ အာသုသော- ဒါယကာ။
 ဇေယျခေါ- ဤသူသည်ကား။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့၏။ ဝေယျာဝစ္စကရော-
 အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူတည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝေယျာဝစ္စကရော-
 အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူကို။ နိဗ္ဗိသိတဗ္ဗော- ညွှန်းအပ်၏။ တဿ-
 ထိုသူအား။ ဒေဟိ-ပေးလော။ ဣတိဝါ-ဤသို့လည်းကောင်း။ သောဝါ- ထိုသူ
 သည်လည်း။ နိက္ခိဝိဿတိ- ထားလတ္တံ့။ သောဝါ- ထိုသူသည်လည်း။
 ပရိဝတ္တေဿတိ-လဲ၍လတ္တံ့။ သောဝါ- ထိုသူသည်လည်း။ စေတာပေ
 သတိ-ဝယ်လတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗော-မဆိုအပ်။ သောဒ္ဓတော-
 ထိုတမန်သည်။ တံဝေယျာဝစ္စကရံ-ထိုအမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူကို။
 သညာပေတ္တာ-သိစေ၍။ တံဘိက္ခု- ထိုရဟန်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်၍။
 ဝပန္တရ-အရှင်ဘုရား။ အာယသ္မာ- အရှင်သည်။ ယံခေါဝေယျာဝစ္စကရံ-
 အကြွင်အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူကို။ နိဗ္ဗိသိ-ညွှန်း၏။ မယာ- အကျွန်ုပ်
 သည်။ သော-ထိုအမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူကို။ သညက္ခော-သိအပ်ပြီ။
 အာယသ္မာ-အရှင်သည်။ ကာလေန-လျှောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဥပသင်္ကမိတွ။
 ကပ်တော်မူလော။ စိဝရေန- သင်္ကန်းဖြင့်။ တံ- အရှင်ဘုရားကို။ အတ္ထာ
 ဒေဿတိ- ယူလတ္တံ့။ ဣတိဝေ- ဤသို့။ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။
 ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ စိဝရတ္ထိကေန- သင်္ကန်းကိုအလိုရှိသော။ ဘိက္ခုနာ-
 ရဟန်းသည်။ ဝေယျာဝစ္စကရော- အမှုကြီးငယ်ကို ပြုတတ်သောသူကို။
 ဥပသင်္ကမိတွာ -ကပ်၍။ နတ္ထိက္ခတ္တံ- နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်။ အာသုသော-

ဒါယကာ။မေ-ငါအား။ စိဝရေန-သင်္ကန်းကို။ အတ္တော အလိဂ်ရှိ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ စောဒေတဗ္ဗော- တောင်းအပ်၏။ သာရေတဗ္ဗော- အောက်မေ့
 စေအပ်၏။ မေ-ငါအား။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဒေဟိ-ပေးလော။ မေ-ငါ၏။
 စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ အာဟာရ-ဆောင်ခဲ့လော။ မေ-ငါ၏။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။
 ပရိဝတ္တေဟိ-လဲထွယ်လော။ မေ-ငါ၏။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ စေတာပေဟိ-
 ဝယ်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗော-မဆိုအပ်။ ဒုတိယမ္ဗိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်
 လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော-ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ တတိယမ္ဗိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော-
 ဆိုအပ်၏။ (၁)။ သစေအဘိနိပ္ပဒေတိ- အကယ်၍စေပြီးငြားအံ့။ ဣစ္စေတံ
 ဣတိတေ-ဤသို့ပြီးစေခြင်းသည်။ ကုသလံ-ကောင်း၏။ နောစေအဘိနိပ္ပါဒေ
 တိ-အကယ်၍မပြီးစေငြားအံ့။ တတ္ထ-ထိုဥပါသကာအိမ်သို့။ ဂစ္ဆာ-သွား၍။
 ဟုဗျာဘူတေန-ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဿ- ရည်၍။ ဌာတဗ္ဗံ-ရပ်ရာ၏။
 အာသနေ-နေရာ၌။ နနိဘိဒိတဗ္ဗံ-မထိုင်အပ်။ အာမိသံ-အာမိသကို။ နပဋိဂ္ဂ
 ဟေတဗ္ဗံ-မခံအပ်။ ခဗ္ဗော-တရားကို။ နဘာသိတဗ္ဗော-မဟောအပ်။ ကိကာ
 ရဏာ-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တံ-အရှင်ဘုရားသည်။ အာဂတော-
 လာသည်။ အသိ-ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပုစ္ဆိယမာနော-မေးအပ်သည်ရှိ
 သော်။ အာဂဿော-ဒါယကာ။ ဇာနာဟိ-သိလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော-
 ဆိုအပ်၏။ အာသနေဝါ-နေရာ၌လည်း။ သစေဒိဝိဒေတိ- အကယ်၍ထိုင်နေ
 ငြားအံ့။ အာမိသံဝါ-အာမိသကိုလည်း။ သစေပဋိဂ္ဂဗျာတိ- အကယ်၍ခံငြား
 အံ့။ ခဗ္ဗော-တရားကိုလည်း။ သစေဘာသတိ-အကယ်၍ဟောငြားအံ့။ ဌာနံ-
 ရပ်ခြင်းကို။ ဘဇ္ဇတိ-ဖျက်၏။ ဒုတိယမ္ဗိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဌာတဗ္ဗံ-
 ရပ်ရာ၏။ တတိယမ္ဗိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဌာတဗ္ဗံ-ရပ်ရာ၏။ စတုက္ခတ္တံ-
 လေးကြိမ်။ စောဒေတွာ-တောင်း၍။ စတုက္ခတ္တံ-လေးကြိမ်။ ဌာတဗ္ဗံ-ရပ်
 ရာ၏။ ပဉ္စက္ခတ္တံ-ငါးကြိမ်။ စောဒေတွာ-တောင်း၍။ နိက္ခတ္တံ-နှစ်ကြိမ်။
 ဌာတဗ္ဗံ-ရပ်ရာ၏။ ဆက္ခတ္တံ-ခြောက်ကြိမ်။ စောဒေတွာ-တောင်း၍။ နဌာတဗ္ဗံ
 မရပ်ရာ။ တတော-ထိုထက်။ ဥတ္တရိ-အလွန်။ ဝါယမမာနော-အားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍။ တံစိရံ- ထိုသင်္ကန်းကို။ စေအဘိနိပ္ပာဒေတိ- အကယ်၍ပြီးစေ
 ငြားအံ့။ ပယောဂေ-လုံ့လ၌။ ဒုက္ကံဗျံ-ဒုက္ကံအာပတ်သင့်၏။ ပဋိလာဘောန-
 ရခြင်းကြောင့်။ နိဿယိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဗာဿဝါ-
 သံဗာအားလည်းကောင်း။ ဂဏသဝါ- ဂုဏ်အားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂ
 လသဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အားကောင်း။ နိဿယိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။
 ဝေဉ္စပန-ဤသို့လျှင်။ နိဿယိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။

ရာဇ-သိက္ခာပုဒ်။

3

မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒ်စိဝရ်- ဤသင်္ကန်းကို။ အတိရေကတိက္ခတ္တံ- သုံးကြိမ်
ထက်အလွန်။ စောဒနာယ- တောင်းခြင်းဖြင့်။ အတိရေကဆက္ခတ္တံ- ခြောက်
ကြိမ်ထက်အလွန်။ ဌာနေန- ရပ်ခြင်းဖြင့်။ အတိနိပ္ပာဒေတိ- ပြီးစေအပ်သည်
ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်၏။ ဣမံ- ဤသင်္ကန်းကို။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။
သံစာဿ- သံဃာအား။ နိဿဇ္ဇာမိ- စွန့်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-
စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ- ပေးရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။
ဒဒေယျ- ပေးရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာဟသ္မ
တော- အရှင်အား။ ဒိဗ္ဗိ- ပေး၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ နောစေအတိ
နိပ္ပာဒေယျ- အကယ်၍မပြီးစေငြားအံ့။ ယတော- အကြင်မင်းအိမ်စသည်မှ-
အဿ- ထိုရဟန်း၏။ စိဝရ စေတာပန္နံ- သင်္ကန်းတိုးကို။ အာဘတံ-
ဆောင်အပ်၏။ တတ္ထ- ထိုမင်းအိမ်စသည်သို့။ သာမံဝါ- ကိုယ်တိုင်လည်း။
ဂန္တဗ္ဗံ- သွားအပ်၏။ ဒုတောဝါ- တမန်ကိုလည်း။ ပါဟေတဗ္ဗော- စေခိုင်း
အပ်၏။ ကံ ပါဟေ တဗ္ဗော- အဘယ်သို့စေခိုင်းအပ်သနည်း။ အာယသ္မန္တော-
ဒါယကာတို့။ တုဗ္ဗေ- သင်တို့သည်။ ဘိက္ခံ- ရဟန်းကို။ ဥဗ္ဗိဿ- ရည်၍။
ယံခေါစိဝရစေတာပန္နံ- အကြင်သင်္ကန်းတိုးကို။ ပဟိဏိတ္ထ- ပိုလာစေကုန်၏။
တံစိဝရစေတာပန္နံ- ထိုသင်္ကန်းတိုးသည်။ တဿဘိက္ခူနော- ထိုရဟန်းအား။
ကိဗ္ဗိ- တစ်ခုတခုသော။ အတ္ထံ- အကျိုးကို။ နအနုဘောတိ- မခံစားရ။ အာဟသ္မ
န္တော- ဒါယကာတို့သည်။ သကံ- မိမိဥစ္စာကို။ ယုဇ္ဇန္တံ- တောင်းကုန်လော။
ဝေါ- သင်တို့၏။ သကံ- မိမိဥစ္စာကို။ မာပိနဿ- မပျက်စေလင့်။ ဣတိ-
ဤသို့။ ပါဟေတဗ္ဗော- စေခိုင်းအပ်၏။ အယံတတ္ထဿာမိစိတိ- အယံတတ္ထ
ဿာမိစိဟူသည်ကား။ အယံ- ဤကိုယ်တိုင်သွားခြင်း စေခိုင်းခြင်းသည်။
တတ္ထ- ထိုသင်္ကန်းတိုးကိုပိုလာစေရ၍။ အနုဓမ္မတာ- တရားနှင့်လျော်သော
အကျင့်တည်း။ §။ အတိရေကတိက္ခတ္တံ- သုံးကြိမ်ထက်အလွန်။ စောဒနာယ-
တောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိရေကဆက္ခတ္တံ- ခြောက်ကြိမ်ထက်
အလွန်။ ဌာနေန- ရပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိရေကဿဉ္စိ- လှန်၏ဟုအ
မှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိနိပ္ပာဒေတိ- ပြီးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိ
သော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အတိရေကတိက္ခတ္တံ- သုံးကြိမ်
ထက်အလွန်။ စောဒနာယ- တောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိရေကဆက္ခ
တ္တံ- ခြောက်ကြိမ်ထက်အလွန်။ ဌာနေန- ရပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝေမတိ
ကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိနိပ္ပာဒေတိ- ပြီးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်း
ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အတိရေကတိက္ခတ္တံ-

သုံးကြိမ်ထက်အလွန်၊ စောဒနာယ-တောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိ
 ရေကဆက္ကတ္တု- ခြောက်ကြိမ်ထက်အလွန်၊ ဋ္ဌာနေန-ရပ်ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဦးနကသညီ-ယုတ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဘိနိပ္ပာဒေတိ-
 ပြီးစေအံ့၊ နိဿယိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ဟိတိတ္ထိယံ-ပါပိဇဇအာပတ်
 သင့်၏၊ ဦးနကတိက္ကတ္တု-သုံးကြိမ်အောက်အယုတ်၊ စောဒနာယ-တောင်းခြင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဦးနကဆက္ကတ္တု-ခြောက်ကြိမ် အောက်အယုတ်။ ဋ္ဌာနေန
 ရပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိရေကသညီ- လွန်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍ အဘိနိပ္ပာဒေတိ-ပြီးစေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဦးနကတိက္ကတ္တု-သုံးကြိမ်အောက်အယုတ်။
 စောဒနာယ- တောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဦးနကဆက္ကတ္တု-ခြောက်ကြိမ်
 အောက်အယုတ်။ ဋ္ဌာနေန-ရပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝေမတိဇော-ယုံမှား
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဘိပ္ပာဒေတိ- ပြီးစေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဦးနကတိက္ကတ္တု-
 သုံးကြိမ်အောက်အယုတ်။ စောဒနာယ- တောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဦးနကဆက္ကတ္တု- ခြောက်ကြိမ်အောက်အယုတ်။ ဋ္ဌာနေန-ရပ်ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဦးနကသညီ-ယုတ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဘိနိပ္ပာဒေတိ-
 ပြီးစေအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ တိက္ကတ္တု-သုံးကြိမ်။ စောဒနာယ-
 တောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဆက္ကတ္တု-ခြောက်ကြိမ်။ ဋ္ဌာနေန-ရပ်ခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အဘိနိပ္ပာဒေတိ-ပြီးစေအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဦးနက
 တိက္ကတ္တု-သုံးကြိမ်အောက်အယုတ်။ စောဒနာယ-တောင်းခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဦးနကဆက္ကတ္တု- ခြောက်ကြိမ်အောက်အယုတ်။ ဋ္ဌာနေန-ရပ်ခြင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဘိပ္ပာဒေတိ-ပြီးစေအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။
 အစာဒိယမာနော-မတောင်းအပ်ဘဲ၊ ဒေတိ-ပေးအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မ
 သင့်။ သာမိကာ-ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ စောဒေတွာ-တောင်း၍ ဒေန္တိ-ပေးကုန်အံ့။
 အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ- ရူးသောရဟန်းအား လည်း
 ကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ-အစဉ်အမှတ်ရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဒဿံ-
 ဆယ်ခုမြောက်သော။ ရာဇသိက္ခာပဒံ-ရာဇသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဋ္ဌမော-ရှေးစွာသော။ ကထိနဝဂ္ဂေါ-ကထိနဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော-
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ရာဇ-သိက္ခာပုဒ်။

ဘဿ- ထိုကထိနဝင်၏။ ဥဒါနံ- ဥဒါနံကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ- သိအပ်၏။ ကိံ ဝေဒိတဗ္ဗံ- အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း။ ဥတ္တတံကထိနံတိဏိ- ဥတ္တတကထိနံသိက္ခာပုဒ်သုံးခုတို့။ ဝေဝနံ- ပုရာဏာစိဝရာဝေဝနံသိက္ခာပုဒ်။ ပဒိုဂ္ဂဟော- စိဝရပဒိုဂ္ဂဟတသိက္ခာပုဒ်။ အညာတကာနိတိဏေဝ- အညာတကသိက္ခာပုဒ်သုံးခုတို့။ ဥဘိန္ဒံ- ဥဘိန္ဒံသိက္ခာပုဒ်။ ခုတကေနစ- ခုတကလိက္ခာပုဒ်။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ- သိအပ်၏။ ။

ကောသေယ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနိသမယေန- ထိုအခါ၌။ တဂဝါ- တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဇ္ဇဝိယံ- အာဇ္ဇဝိပြည်၌။ အဂ္ဂိဇ္ဇဝေ- အဂ္ဂိဇ္ဇဝအမည်ရှိသော။ စေတိယေ- စေတီ၌။ ဝိဟရတိ- နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ကောသိယကာရကေ- ပိုးချည်ကိုပြုတတ်သောသူတို့သို့။ ဥပသကံမိတ္တာ- ကပ်၍။ အာဝုသော- ဒါယကာတို့။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ကောသကာရကေ- ပိုးအိမ်ကိုပြုတတ်သောပိုးတို့ကို။ ပစထ- ပြုတ်ကြကုန်လော။ အဋ္ဌာကစ္ဆိ- ငါတို့အားလည်း။ ဒဿထ- ယူကြကုန်လော။ မယံဝိ- ငါတို့သည်လည်း။ ကောသိယမိဿကံ- ပိုးချည်နှင့်ရောသော။ သန္တတံ- အခင်းကို။ ကာတု- ပြုခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမ- အလိမ္မာကုန်၏။ ဣတိဝေ- ဤသို့။ ဝဒန္တိ- ဆိုကုန်၏။ တေမနုဿာ- ထိုလူတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစန္တိ- ဖရိုဖရဲကြသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ကိံ ဥဇ္ဈာယန္တိ- အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိံ ဝိယုန္တိ- အဘယ်သို့ရှုတ်ချကုန်သနည်း။ ကိံ ဝိပါစန္တိ- အဘယ်သို့ ဖရိုဖရဲကြသောစကားကို ဆိုကုန်သနည်း။ ကထံပိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သကုပုတ္တိယာ- သာကီဝင်မင်းတရား ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ- ရဟန်းတို့သည်။ အဋ္ဌေ- ငါတို့သို့။ ဥပသကံမိတ္တာ- ကပ်ကုန်၍။ အာဝုသော- ဒါယကာတို့။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ကောသကာရကေ- ပိုးအိမ်ကိုပြုတတ်သောပိုးတို့ကို။ ပစထ- ပြုတ်ကြကုန်လော။ အဋ္ဌာကံဝိ- ငါတို့အားလည်း။ ဒဿထ- ယူကြကုန်လော။ မယန္တိ- ငါတို့သည်လည်း။ ကောသိယမိဿကံ- ပိုးချည်နှင့်ရောသော။ သန္တတံ- အခင်းကို။ ကာတု- ပြုခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမ- အလိမ္မာကုန်၏။ ဣတိဝေ- ဤသို့။ ဝဒန္တိနာမ- ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ယေမယံ- အကြင်ငါတို့သည်။ အာဇိဝဿ- အသက်မွေးခြင်း၏။

ဟေတု-အကြောင်းကြောင့်။ ပုတ္တဒါရဿ-သားမယား၏။ ကာရဏံ-
 အကြောင်းကြောင့်။ ဗဟူ-များစွာကုန်သော။ ခုဒ္ဒကေ-ငွေပိုင်ကုန်သော။ ပါဏေ-
 သတ္တဝါတို့ကို။ သဗ္ဗာတံ-သတ်ဖြတ်ခြင်းသို့။ အာပါဒေမ-ရောက်စေကုန်၏။
 တေသံအမှာကံပိ-ထိုငါတို့အားလည်း။ အလာဘာ-လူ၏အဖြစ်ကိုမတော်ရ
 ကုန်။ တေသံအမှာကံပိ-ထိုငါတို့သည်လည်း။ ဓုလ္လန္တိ-လူ၏အဖြစ်ကိုမကောင်း
 သဖြင့်ရအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။
 ဝိပါစန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကို ဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။
 ဥဇ္ဈာယန္တာနံ-ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယုန္တာနံ-ရှုတ်ချကုန်သော။ ဝိပါစန္တာနံ-
 ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံမနုဿာနံ-ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ-
 စကားကို။ အသောသံခေါ-ကြားကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ယေတေ
 ဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အလိုနည်းကုန်၏။ (ပ)။ တေဘိက္ခု-
 ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံကိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိ
 အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ကောသိယကာရကေ-ပိုးချည်
 ကိုပြုတတ်ကုန်သောသူတို့သို့။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်ကုန်၍။ အာဂုသော-
 ဒါယကာတို့။ ဗဟူ-များစွာကုန်သော။ ကောသကာရကေ-ပိုးအိမ်ကိုပြုတတ်
 သောပိုးတို့ကို။ ပစထ-ပြုတ်ကြကုန်လော။ အမှာကမ္ပိ-ငါတို့အားလည်း။ ဒဿ
 ယ-လျှင်ကုန်လော။ မယမိ-ငါတို့သည်လည်း။ ကောသိယမိဿကံ-ပိုးချည်
 နှင့်ရောသော။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ကာတု-ပြုခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမ-အလိုရှိကုန်
 ၏။ ဣတိဝေ-ဤသို့။ ဝက္ခန္တိနာမ-ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆို
 ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော
 မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောဓေသံ-ကြားလျှော့
 ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ တုဓေ-သင်တို့သည်။ ကောသိယကာရကေ
 ပိုးချည်ကိုပြုတတ်ကုန်သောသူတို့သို့။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍။ အာဂုသော-
 ဒါယကာတို့။ ဗဟူ-များစွာကုန်သော။ ကောသကာရကေ-ပိုးအိမ်ကိုပြုတတ်
 သောပိုးတို့ကို။ ပစထ-ပြုတ်ကြကုန်လော။ အမှာကမ္ပိ-ငါတို့အားလည်း။ ဒဿ
 ယ-လျှင်ကုန်လော။ မယမိ-ငါတို့သည်လည်း။ ကောသိယမိဿကံ-ပိုးချည်
 နှင့်ရောသော။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ကာတု-ပြုခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမ-အလိုရှိကုန်
 ၏။ ဣတိဝေ-ဤသို့။ ဝဒေထ-ဆိုကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကား
 ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။
 ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အပေါရု-လျှောက်ကုန်၏။

ကောသေပ ၁-သိက္ခာပုဒ်။

ဘဂဝါ- ဘုရားတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ- ကဲ့ရဲ့ထော်မူ၏။(ပ)။ မောစာပုဂ္ဂိုလ်- မဂ်ဗိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောက်ျားတို့။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တုမှေ- သင်တို့သည်။ ကောသိယကာရကောမိ- ချည်ကိုပြုတတ်ကုန်သောသူတို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ကပ်ကုန်၍။ အာဝုသော- ဒါယကတို့။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ကောသကာရကေ- ပိုးအိမ်ကိုပြုတတ်သောပိုးတို့ကို။ ပဝထ- ပြုတ်ကြကုန်လော။ အဋ္ဌကံဝိ- ငါတို့အားလည်း။ ဒဿထ- ယူကြကုန်လော။ မယံဝိ- ငါတို့သည်လည်း။ ကောသိယမိသံကံ- ပိုးချည်နှင့် ရောသော။ သန္တတံ- အခင်းကို။ ကာတု- ပြုခြင်းငှါ။ ဣန္ဒြမ- အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ ဝက္ခထနာမ- ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ မောစာပုဂ္ဂိုလ်- မဂ်ဗိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောက်ျားတို့။ ဇေတံ- ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- အကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ- မဖြစ်။(ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုသည်ပြုကြကုန်လော။ ကံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ “ ယောပနဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ ကောသိယမိသံကံ- ပိုးချည်နှင့်ရောသော။ သန္တတံ- အခင်းကို။ ကာရာပေယျ- ပြုစေခြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဝိတ္တိယံ- ပါဝိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုသည်ပြုကြကုန်လော။ န ယောပနဘိက္ခု- ယောပနဟူသည်ကား။ ယာဒိသော- အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ- ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမသ္မိ အတ္ထေ- ဤအရာ၌။ အယံ- ဤသူကို။ ဘိက္ခုတိ- ဘိက္ခုဟူ၍။ အမိပ္ပေတော- အလိုရှိအပ်၏။ သန္တတံနာမ- သန္တတမည်သည်ကား။ သန္တရိတွာ- ဖြန့်ခင်း၍။ ကတံ- ပြုအပ်သည်။ အတိယိမံ- မရက်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ကာရာပေယျာတိ- ကာရာပေယျဟူသည်ကား။ ဇေကေနဝိ- တမြင်လည်းဖြစ်သော။ ကောသေယံ သုနာ- ပိုးချည်မြှင့်နှင့်။ မိသေတွာ- ရော၍။ ကရောတိဝါ- မိမိလည်းပြုအံ့။ ကာရာပတိဝါ- သူ့ဘဝါးကိုလည်းပြုစေအံ့။ ပယောဂေ- လုံ့လ၌။ နက္ကဋံ- နက္ကဋံအာပတ်သင့်၏။ ပုဒ္ဓိလောကေန- ရခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သံစာဿဝါ- သံစာအား လည်းကောင်း။ ဂဏဿဝါ- ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန- ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။(ပ)။ ဘေဇ္ဇိ- အရှင်ဘုရားတို့။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဧကောသိယမိသံ

ကံ-ပိုးချည်နှင့် ရောသော၊ ဣဒံ သန္တတံ-ဤအခင်းကို။ ကာရာပိထံ-ပြုစေ
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ-ဤအခင်း
 ကို။ သံဃာဿ-သံဃာအား။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-
 စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေ
 ယျံ-ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော-
 အရှင်အား။ ဒန္တိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ ၆။ အတ္တနာ-မိမိ
 သည်။ ဝိပ္ပကတံ-ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ-မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ။
 ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်
 အာပတ်သင့်၏။ အတ္တနာ-မိမိသည်။ ဝိပ္ပကတံ-ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ ပရေဟိ
 တပါးသောသူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ-ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပရေဟိ-တပါးသောသူတို့
 သည်။ ဝိပ္ပကတံ-ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ-မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ။
 ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်
 အာပတ်သင့်၏။ ပရေဟိ-တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိပ္ပကတံ-ပြု၍မပြီးသေး
 သည်ကို။ ပရေဟိ-တပါးသောသူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ-ပြီးဆုံးစေအံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။
 အညဿ-တပါးသောသူ၏။ အတ္တာယ-အကျိုးငှါ။ ကရောတိဝါ-မိမိမူလည်း
 ပြုအံ့။ ကာရာ ဖေတိဝါ-သူတပါးကို မူလည်းပြုစေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညောန-
 တပါးသောသူသည်။ ကတံ-ပြုအပ်သောအခင်းကို။ ပဗ္ဗိလတိတ္တာ-၍။ ပရိ
 ယုတ္တိ-သုံးသော်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ၆။ ဝိတာနံဝါ-ဗိတာနံမျက်နှာကျက်ကို
 လည်းကောင်း။ တူမတ္ထရဏံဝါ-မြေအခင်းကိုလည်းကောင်း။ သာဏိပါဏာ
 ရံဝါ-ကန်လန်ကာကို လည်းကောင်း။ ဘိသိံဝါ-ဘုံလျှိုကို လည်းကောင်း။
 ဗိဗ္ဗောဟနံဝါ-အုံးကိုလည်းကောင်း။ ကရောတိ- ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်
 မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ-ရှူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိက-ဗွိကဿ-
 အစဉ်အမှီရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ
 ဤသို့။ အခဝါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာသော။ ကောသေယသိက္ခာ
 ပဒံ-ကောသေယသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

သုဒ္ဓကာဠက သိက္ခာပုဒ်

သုဒ္ဓကာဠက-သိက္ခာပုဒ်။

တေနာဇမယေန-ထိုအခါ၌၊ ဘုရားတော်ကြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝေသာလိယံ-ဝေသာထီပြည်၌၊ မဟာဝနေ- မဟာဝန်တော်၌။
 ကုဗ္ဗာဂါရသလယံ- ဂုဏ်မွန်ချွန် အထွတ်ထပ်သောစရပ်၌။ ဝိဟရတိ-
 နေတော်မူ၏။ ဧတေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်
 ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ သုဒ္ဓကာဠကနံ- သက်သက်မည်းကုန်
 ဇော၊ ဇေကလောမာနံ- သိုးမွေးတို့၏။ သန္တတံ- အခင်းကို။ ကာရာပေဋ္ဌိ-
 ပြုစေကုန်၏။ မနုဿာ- လူတို့သည်။ ဝိဟရတေရိကံ- ကျောင်းစဉ်ဒေသစာရီ
 ကို။ အာဟိန္ဒန္တ- လှည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဿိတွာ- မြင်ကုန်၍။ ဥဇ္ဈာ
 ယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ- ရှုတ်ချ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲ ကြံသော
 စကားကိုဆိုကုန်၏။ ကိဥဇ္ဈာယန္တိ- အဘယ်သို့ ကဲ့ရဲ့ ကုန်သနည်း။ ကိဝိ
 ယျန္တိ- အဘယ်သို့ ရှုတ်ချကုန်သနည်း။ ကိဝိပါစေန္တိ- အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲ
 ကြံသောစကားကို ဆိုကုန်သနည်း။ ကထေဟိ- အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။
 သကျပုတ္တိယာ- သာကီဝင်မင်းတရား ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမ
 ဏာ- ရဟန်းတို့သည်။ သုဒ္ဓကာဠကနံ- သက်သက် မည်းကုန်သော။ ဇေ
 ကလောမာနံ- သိုးမွေးတို့၏။ သန္တတံ- အခင်းကို။ ကာရာပေဋ္ဌိနာမ- ပြုစေ
 ကုန်ဘိသနည်း။ ကာမဘောဂိနော- ကာမဂုံဏ်စည်းစိမ်ကိုခံစားကုန်သော။
 ဝိဟိသေယျသာဝိ- လူတို့ကဲ့သို့ဟည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဝိယျန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု။
 ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တနံ- ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယျန္တနံ- ရှုတ်ချကုန်သော။
 ဝိပါစေန္တနံ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံမနုဿာနံ- ထို
 လူတို့၏။ ဧနံ- စကားကို။ အသောသံခေါ- ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
 ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ- အလိုနည်းကုန်၏။ (ပ)။
 တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထေဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ
 ယာ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ သုဒ္ဓကာဠကနံ-
 သက်သက်မည်းကုန်သော။ ဇေကလောမာနံ- သိုးမွေးတို့၏။ သန္တတံ- အခင်း
 ကို။ ကာရာပေဋ္ဌိနာမ- ပြုစေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲ ကြံသောစကားကို
 ဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝ
 ထော- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရေစေသံ-

ကြားလျှောက်ကုန်၏။(ပ)။ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ တုဗ္ဗေ-သင်တို့သည်။ သုဒ္ဓကန္ဓကန္ဓာနံ-သက်သက်မည်းကုန်သော။ ဇေဇ္ဇကလောမာနံ-သိုးမွေးတို့၏။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ကာရာပေထ-ပြုစေကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ယဒိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါချံ-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။(ပ)။ မောဃပုရိသာ-မဂ်ဖိုလ်မှ အချဉ်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တုဗ္ဗေ-သင်တို့သည်။ သုဒ္ဓကန္ဓကန္ဓာနံ-သက်သက်မည်းကုန်သော။ ဇေဇ္ဇကလောမာနံ-သိုးမွေးတို့၏။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ကာရာပေထသန္နာမ-ပြုစေကုန်ဘိသနည်း။ မောဃပုရိသာ-မဂ်ဖိုလ်မှ အချဉ်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ဧတံ-ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။(ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံဘိက္ခာပဒံ-ဤဘိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိဉ္စန္ဒိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ။ ယောပနဘိက္ခူ-အကြင်ရဟန်းသည်။ သုဒ္ဓကန္ဓကန္ဓာနံ-သက်သက်မည်းကုန်သော။ ဇေဇ္ဇကလောမာနံ- သိုးမွေးတို့၏။ သန္တတံ- အခင်းကို။ ကာရာပေယျ- ပြုစေခြားအံ့။ ဘဿဘိက္ခူနော-ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ်အပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ။ ယောပနာတိ- ယောပနဟူသည်ကား။ ယာဒိသော- အကြင်သို့ သတောရှိသော။ ယောဘိက္ခူ-အကြင်ရဟန်းသည် (ပ)။ ဘိက္ခူတိ-ဘိက္ခူဟူသည်ကား။(ပ)။ ဣမသ္မိံ-အတ္ထေ-ဤအရာ၌။ အဟံ-ဤသူကို။ ဘိက္ခူတိ-ဘိက္ခူဟူ၍။ အမိပ္ပေတော- အလိုရှိအပ်၏။ ကာဠကံနာမ- ကာဠကံမည်သည်ကား။ ကာဠကာနိ- အမည်းတို့သည်။ ဇာတိကာဠကံဝါ- ဇာတ်အားဖြင့်အမည်းလည်းကောင်း။ ရဇနကာဠကံဝါ- ဆိုးသောအမည်းလည်းကောင်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဇေ-နှစ်ပါးတို့သည်။ သန္တတံနာမ- သန္တတံမည်သည်ကား။ သန္တရိတွာ- ဖြန့်ခင်း၍။ ကတံ-ပြုအပ်သည်။ အဝါယိမံ-မရက်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ကာရာပေယျာတိ- ကာရာပေယျဟူသည်ကား။ ကရောတိဝါ- မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရာပေတိဝါ- သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့။ ပယောဂေ-လုံ့လ၌။ ဒုက္ကဋံ- ဒုက္ကဋံအပတ်သင့်၏။ ပဒိတာဘောန- ရခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သံဃာဿဝါ- သံဃာအားလည်းကောင်း။

ဂဏသဝါ- ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ယုတ္တလှသဝါ- ယုတ္တိလ်အားလည်း
 ကောင်း။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန- ဤသို့လျှင်။
 နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ တန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ သုဒ္ဓကာ
 ဠကနံ- သေက်သက်မည်းကုန်သော။ ဇေဋ္ဌကဏောမာနံ- သိုးပွေးတို့၏။ ဣဒံ
 သန္တတံ- ဤအခင်းကို။ ကာရာပိတံ- ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်
 အပ်၏။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံသန္တတံ- ဤအခင်းကို။ သံဃဿ- သံဃာ
 အား။ နိဿန္တမိ- စွန့်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-
 ပေးရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ- ပေးကုန်ရာ၏။
 ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော- အရှင်အား။ ဒန္တိ- ပေး၏။
 ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ အတ္တနာ- မိမိသည်။ ဝိပဿတံ- ပြု၍မပြီး
 သေးသည်ကို။ အတ္တနာ- မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ- ပြီးဆုံးစေအံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။
 အတ္တနာ- မိမိသည်။ ဝိပဿတံ- ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ ပရေဟိ- တပါးသော
 သူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ- ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
 ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပရေဟိ- တပါးသောသူတို့သည်။
 ဝိပဿတံ- ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ- မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ-
 ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်
 သင့်၏။ ပရေဟိ- တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိပဿတံ- ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။
 ပရေဟိ- တပါးသောသူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ- ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ အဉ္စသ-
 သူတပါး၏။ အတ္ထာယ- အကျိုးငှါ။ ကရေတိဝါ- မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရာ
 ပေတိဝါ- သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အညေန- တပါးသော
 သူသည်။ ကတံ- ပြုအပ်သောအခင်းကို။ ပဗ္ဗိလဘိတုာ- ရ၍။ ပရိတုဗ္ဗတိ-
 သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဖိတာနံ- ဖိတာနံ- ဖိတာနံ- ဖိတာနံ- ဖိတာနံ- ဖိတာနံ-
 ကောင်း။ ဘူမတ္ထရုဏံဝါ- မြေအခင်းကိုလည်းကောင်း။ သာဏံပါကဓံဝါ-
 ကန်လန်ကာကိုလည်းကောင်း။ ဘိသိဝါ- ဘိသိဝါ- ဘိသိဝါ- ဘိသိဝါ- ဘိသိဝါ-
 ကန်လန်ကာကိုလည်းကောင်း။ ဘိသိဝါ- ဘိသိဝါ- ဘိသိဝါ- ဘိသိဝါ- ဘိသိဝါ-
 ဟနံဝါ- အုံးကိုလည်းကောင်း။ ကရေတိ- ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။
 ဥဗ္ဗတ္တကဿ- ရူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ- အစဉ်
 အမှုရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-

ဤသို့အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဣတိယံ-နှစ်ခုမြောက်သော။ သုဒ္ဓကာဠက-
သိက္ခာပုဒ်-သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

နောဘဂ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနာသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဗါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗျဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
တုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝီဣိကဿ- အနာ
ထဝီဣိကဿ- အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတ
ဝနန- ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ- နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနဿမ
ယေန-ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့
သည်။ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာတုရားသည်။ သုဒ္ဓကာဠကနံ- သက်သက်မည်း
ကုန်သော။ ဇေကလောမာနံ- သိုးမွေးတို့၏။ သန္တတံ- အခင်းတို့။ ကာရာပေတံ-
ပြုစေခြင်းငှါ။ ပဋိက္ခိတ္တံ- ပယ်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ထောကံယေဝ-
အနည်းငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဩဒါတံ- ပြုသောသိုးမွေးကို။ အန္တေ- အစွန်
အဖျား၌။ အာဒိယိတွာ- ယူ၍။ တထေဝ- ထိုအတူသာလျှင်။ သုဒ္ဓကာဠကနံ-
သက်သက်မည်းကုန်သော။ ဇေကလောမာနံ- သိုးမွေးတို့၏။ သန္တတံ- အခင်း
ကို။ ကာရာပေန္တိ- ပြုစေကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။
အပ္ပိစ္ဆာ- အလိုနည်းကုန်၏။ (ပ)။ ထေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-
ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆို
ကုန်၏။ ဝိဥဇ္ဈာယန္တိ- အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ဝိယုန္တိ- အဘယ်
သို့ရှုတ်ချကုန်သနည်း။ ဝိပါစေန္တိ- အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကို
ဆိုကုန်သနည်း။ ကထံယိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိအ
မည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ထောကံယေဝ- အနည်း
ငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဩဒါတံ- ပြုသောသိုးမွေးကို။ အန္တေ- အစွန်
အဖျား၌။ အာဒိယိတွာ- ယူ၍။ တထေဝ- ထိုအတူသာလျှင်။ သုဒ္ဓကာဠ
ကနံ- သက်သက် မည်းကုန်သော။ ဇေကလောမာနံ။ သိုးမွေးတို့၏။
သန္တတံ- အခင်းကို။ ကာရာပေဿန္တိ နာမ- ပြုစေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။
ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသော
စကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ထေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။
ဘဂဝတာ- မြတ်စွာတုရားအား။ တေမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရော-
စေသုံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ တုမွေ- သင်တို့သည်။

ဧတောဂါ-၁ ကွာပုန်။

ထောက်ယေဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဩဒါတံ-ဖြူသောသိုးမွှေးကို အန္တေ-အစွန်အဖျား၌။ အာဒိယိတွာ-ယူ၍။ တထေဝ-ထိုအတူသာလျှင်။ သုဒ္ဓကာဠကောနံ-သက်သက်မည်း ကုန်သော။ ဇေကလောမာနံ-သိုးမွှေးတို့၏။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ကာရာပေထ ပြုစေကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ တိရ-အဆင့် စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ-မေးတော် မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာတရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-လျှောက် ကုန်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာတရားသည်။ ဝိဂယေ- ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောစာပုရိသာ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော ယောကျ်ား တို့။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တုမှေ-သင်တို့သည်။ ထေဝကံယေဝ အနည်းငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဩဒါတံ-ဖြူသောသိုးမွှေးကို။ အန္တေ- အစွန်အဖျား၌။ အာဒိယိတွာ-ယူ၍။ တထေဝ-ထိုအတူသာလျှင်။ သုဒ္ဓကာဠ ကာနံ-သက်သက်မည်းကုန်သော။ ဇေကလောမာနံ-သိုးမွှေးတို့၏။ သန္တတံ- အခင်းကို။ ကာရာပေထထနာမ-ပြုစေကုန်ဘိသနည်း။ မောစာပုရိသာ-မဂ် ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ဧတံ၊ ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္တေနံဝါ မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပသံဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟော တိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဗ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုန်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကံဥဒ္ဓိသေ ယျာထ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ နဝံ-အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တတံ-အခင်း ကို။ ကာရယမာနေန-ပြုစေလိုသော။ ဘိက္ခုနာပန၊ ရဟန်းသည်ကား။ သုဒ္ဓကာဠ ကာနံ-သက်သက်မည်းကုန်သော။ ဇေကလောမာနံ-သိုးမွှေးတို့၏။ ဧတောဂါ- နှစ်တို့တို့ကို။ အာဒါတဗ္ဗာ-ယူအပ်ကုန်၏။ ဩဒါတာနံ-ဖြူကုန်သောသိုးမွှေး တို့၏။ တတိယံ-သုံးခုမြောက်သောအတို့ကို။ အာဒါတဗ္ဗံ-ယူအပ်၏။ ဂေါစရိ ယာနံ-ကြောင်ကုန်သောသိုးမွှေးတို့၏။ စတုတ္ထံ-လေးခုမြောက်သောအတို့ကို။ အာဒါတဗ္ဗံ-ယူအပ်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ သုဒ္ဓကာဠကာနံ-သက်သက် မည်းကုန်သော။ ဇေကလောမာနံ-သိုးမွှေးတို့၏။ ဧတောဂေ-နှစ်တို့တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဩဒါတာနံ-ဖြူကုန်သောသိုးမွှေးတို့၏။ တတိယံ-သုံးခုမြောက်သော အတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂေါစရိယာနံ-ကြောင်ကုန်သောသိုးမွှေးတို့၏။ စတုတ္ထံ လေးခုမြောက်သောအတို့ကိုလည်းကောင်း။ အနာဒါအနာဒါယ-မယူမူ၍။ နဝံ- အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တတံ-အခင်းကို။ စေကာရာပေယျ-အကယ်၍ပြုစေငြား အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြ ကုန်လော။ နဝံနာမ-နဝံ

မည်သည်ကား။ ကရုဏံ-မြူခြင်းကိုဥပါဒါယ-စွဲ၍။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ သန္တတံနာမ-သန္တတမည်သည်ကား။ သန္တ-မိတ္တဝါ-ဖြန့်ခင်း၍။ ကတံ-ပြုအပ်သည်အဝါယိမံ-မရက်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ကာရယမာနေနာတိ-ကာရယမာနေနဟူသည်ကား။ ကရောန္တောဝါ-မိမိပြုသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ကာရာပေန္တောဝါ-သူတပါးကိုပြုစေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ဧဒောဂါ သုဒ္ဓကာဇ္ဇကာနံ ဇ္ဇေကလောမာနံ အာဒါတဗ္ဗာတိ-ဧဒောဂါ သုဒ္ဓကာဇ္ဇကာနံ ဇ္ဇေကလောမာနံ အာဒါတဗ္ဗာဟူသည်ကား။ ဓာရယိတွာ-ချိန်၍။ ဧဒေတုလေ-နှစ်ချိန်တို့ကို။ အာဒါတဗ္ဗာ-ယူအပ်ကုန်၏။ တတိယံဩဒါတာနန္တိ-တတိယံဩဒါတာနံဟူသည်ကား။ ဩဒါတာနံ-ဖြူကုန်သော သိုးမွေးကို၏။ တုလံ-တချိန်ကို။ စတုတ္ထံဂေါစရိယာနန္တိ-စတုတ္ထံဂေါစရိယာနံဟူသည်ကား။ ဂေါစရိယာနံ-ဧကြောင်ကုန်သော သိုးမွေးတို့၏။ တုလံ-တချိန်ကို။ အနာဒါစေတိကျ-ဧဒောဂေ သုဒ္ဓကာဇ္ဇကာနံ ဇ္ဇေကလောမာနံ တတိယံဩဒါတာနံ စတုတ္ထံဂေါစရိယာနန္တိ-အနာဒါစေတိကျ ဧဒောဂေ သုဒ္ဓကာဇ္ဇကာနံ ဇ္ဇေကလောမာနံ တတိယံဩဒါတာနံ စတုတ္ထံဂေါစရိယာနံ ဟူသည်ကား။ သုဒ္ဓကာဇ္ဇကာနံ-သက်သက်မည်း ကုန်သော။ ဇ္ဇေကလောမာနံ-သိုးမွေးတို့၏။ ဧဒေတုလေ-နှစ်ချိန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဩဒါတာနံ-ဖြူကုန်သော သိုးမွေးတို့၏။ တုလံ-တချိန်ကိုလည်းကောင်း။ ဂေါစရိယာနံ-ကြောင်ကုန်သော သိုးမွေးတို့၏။ တုလံ-တချိန်ကိုလည်းကောင်း။ အနာဒိယိတွာ-မယူမူ၍။ နဝံ-အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ကရောတိဝါ မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရာပေတိဝါ-သူတပါးကိုမူလည်း ပြုစေအံ့။ ပယောဂေ-လုံ့လ၌။ ဒုက္ကခို-ဒုက္ကခိုအာပတ်သင့်၏။ ပဒိုသာဘောန-ရခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာဿဝါ-သံဃာအားလည်းကောင်း။ ဂဏဿဝါ-ဂိုဏ်းအား လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ တိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေပဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံ သန္တတံ-ဤအခင်းကို။ သုဒ္ဓကာဇ္ဇကာနံ-သက်သက်မည်း ကုန်သော။ ဇ္ဇေကလောမာနံ-သိုးမွေးတို့၏။ ဧဒေတုလေ-နှစ်ချိန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဩဒါတာနံ-ဖြူကုန်သော သိုးမွေးတို့၏။ တုလံ-တချိန်ကိုလည်းကောင်း။ ဂေါစရိယာနံ-ကြောင်ကုန်သော သိုးမွေးတို့၏။ တုလံ-တချိန်ကိုလည်းကောင်း။ အနာဒိယိတွာ-မယူမူ၍။ ကာရာပိတံ-ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ သန္တတံ-ဤအခင်းကို။ သံဃာဿ-သံဃာအား။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-

ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။(ပ)။ ဒဒေယျံ-ပေးကုန်ရာ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။(ပ)။ အာယသ္မတော-အရှင်အား။ ဒဋ္ဌိ-
 ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ ၆ ။ အတ္တနာ- မိမိသည်။ ဝိပုကတံ-
 ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ- မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ- ပြီးဆုံးစေအံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။
 အတ္တနာ- မိမိသည်။ ဝိပုကတံ- ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ ပရေဟိ- တပါးသော
 သူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ- ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိ
 သော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပရေဟိ- တပါးသောသူတို့သည်။
 ဝိပုကတံ- ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ- မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ- ပြီး
 ဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်
 သင့်၏။ ပရေဟိ- တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိပုကတံ- ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။
 ပရေဟိ- တပါးသောသူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ- ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ အညဿ-
 သူတပါး၏။ အတ္ထာယ- အကျိုးငှါ။ ကရောတိဝါ- မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရာ
 ပေတိဝါ- သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အညောန- တပါးသော
 သူသည်။ ကတံ- ပြုအပ်သောအခင်းကို။ ပဋိလတိတွာ- တတန်ရ၍။ ပရိ
 ဘုတ္တတိ- သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ၆ ။ ဩဒါတာနံ- ဖြူကုန်သော
 သိုးမွေးတို့၏။ တုလံ- တချိန်ကိုလည်းကောင်း။ ဂေါစရိယာနံ- ကြောင်
 ကုန်သောသိုးမွေးတို့၏။ တုလံ- တချိန်ကိုလည်းကောင်း။ အာဒိယိတွာ-
 ယူ၍။ ကရောတိ- ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဩဒါတာနံ- ဖြူကုန်
 သောသိုးမွေးတို့၏။ ဗဟုတရံ- များသည်ထက်အများ ကိုလည်းကောင်း။
 ဂေါစရိယာနံ- ကြောင်ကုန်သော သိုးမွေးတို့၏။ ဗဟုတရံ- များသည်
 ထက်အများကိုလည်းကောင်း။ အာဒိယိတွာ- ယူ၍။ ကရောတိ- ပြုအံ့။
 အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဩဒါတာနံ- ဖြူကုန်သော သိုးမွေးတို့၏။
 သုဒ္ဓိံ- သက်သက်သောအဖြူကိုလည်းကောင်း။ ဂေါစရိယာနံ- ကြောင်
 ကုန်သောသိုးမွေးတို့၏။ သုဒ္ဓိံ- သက်သက်သောအကြောင်ကိုလည်းကောင်း။
 အာဒိယိတွာ- ယူ၍။ ကရောတိ- ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဝိတာနံဝါ-
 ဗိတာနံ မျက်နှာကျက်ကိုလည်းကောင်း။ ဘူမတ္ထရဏံဝါ- မြေအူခင်းကိုလည်း
 ကောင်း။ သာဏိပါကာရံဝါ- ကန့်လန့်ကာကိုလည်းကောင်း။ ဘိယိဝါ-

ပါရာဇိကဏ်ပိဋိတော်-နိဿယ

သံလျှိုကိုလည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗေဝဟနံဝါ-အနံ့ကိုလည်းကောင်း။ ကရေတိ-
ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ-ရူးသောရဟန်းအားလည်း
ကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ- အစဉ်အမှတ်သော်ရဟန်းအားလည်း ကောင်း။
အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အငေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ။
တတိယံ-သုံးခုမြောက်သော။ ဧဒ္ဒောသုဂထိက္ခာပဓံ-ဧဒ္ဒောဂထိက္ခာပုန်သည်။
နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဆဗ္ဗဿ-သိက္ခာပုန်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ-
အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး၏။ အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော်ပျော့ဘွယ်ရာဖြစ်သော။
ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန
သမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ အနုဝဿ-နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း။
သန္တတံ-အခင်းကို။ ကာရာပေန္တိ-ပြုစေကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့
သည်။ ဇေကလောမာနိ-သိုးမွေးတို့ကို။ ဒေထ-လှူကုန်လော။ ဇေကလော
မေဟိ-သိုးမွေးတို့ကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ယာစနဗဟုဏာ-
တောင်းခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိညတ္တိဗဟုဏာ-သိစေခြင်းများကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ-နေကုန်၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။
ကိဥဇ္ဈာယန္တိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိဝိယျန္တိ-အဘယ်သို့ရှုတ်ချ
ကုန်သနည်း။ ကိဝိပါစေန္တိ- အဘယ်သို့ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်
သနည်း။ ဣတံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သကျပုတ္တိယာ-သာကီဝင်
မင်းတရားဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ-ရဟန်းတို့သည်။ အနု
ဝဿ-နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ကာရာပေဿန္တိနာမ-ပြုစေ
ကုန်ဘိသနည်း။ ဇေကလောမာနိ-သိုးမွေးတို့ကို။ ဒေထ-လှူကုန်လော။
ဇေကလောမေဟိ-သိုးမွေးတို့ကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ယာစ
နဗဟုဏာ- တောင်းခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိညတ္တိဗဟုဏာ-သိစေခြင်း
များကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿန္တိနာမ-နေကုန်ဘိသနည်း။ ယေသံနေဒေ-
အကြင်ငါတို့၏။ ဒါရကာ-သူငယ်တို့သည်။ ဥဒဟန္တိဝိ-ကျင့်ကြီးလည်းစွန့်
ကုန်၏။ ဥဗ္ဗိဟန္တိဝိ-ကျင့်ငယ်လည်းစွန့်ကုန်၏။ ဥဒ္ဓါ-ရေဟိဝိ-ကြွက်တို့သည်

လည်း၊ ခန္ဓန္တိ - ခဲအပ်ကုန်၏။ တေဝံ နိမိတ်ကံပန - ထိုငါတို့သည်ကား။ သင်္ကတံ
ကတာနိ - တကြိမ်ပြုအပ်ကုန်သော။ သန္တတာနိ - အခင်းတို့သည်။ ဗစ္ဆရိ
ဝံ သာနိ - ငါးနှစ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဆရိဝဿာနိ - ခြောက်နှစ်တို့
သည်လည်းကောင်း။ ဗောန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏။ သက္ကပတ္တိယာ - သာကီဝင်မင်း
တရားတရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေပန သမဏာ - ဤရဟန်းတို့သည်
ကား။ အနုဝဿံ - နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း။ သန္တတံ - အခင်းကို။ ကာရာပေန္တိ -
ပြုစေကုန်၏။ ဇ္ဇေကလောမာနိ - သိုးမွေးတို့ကို။ ဒေထ - ယူကုန်လော။ ဇ္ဇေက
လောမေဟိ - သိုးမွေးတို့ကို။ အတ္ထော - အလိုရှိ၏။ ဣတိ - ဤသို့။ ယာစန ဗဟုဏာ -
တောင်းခြင်း များကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိညတ္တိ ဗဟုဏာ - သိစေခြင်းများကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ - နေကုန်၏။ ဣတိ - ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ - ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
ဝိယုန္တိ - ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ - ဖရိုဖရဲကြသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု
ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တနံ - ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယုန္တနံ - ရှုတ်ချကုန်သော။
ဝိပါစေန္တနံ - ဖရိုဖရဲကြသောစကားကို ဆိုကုန်သော။ တေဝံ - မနုဿာနံ -
ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ - စကားကို။ အသောသံခေါ - ကြားကုန် သည်သာလျှင်
တည်း။ ယေတေဘိက္ခု - အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ - အလိုနည်းကုန်၏။
တေဘိက္ခု - ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ - အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခု -
ရဟန်းတို့သည်။ အနုဝဿံ - နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း။ သန္တတံ - အခင်းကို။ ကာရာ
ပေဿန္တိနာမ - ပြုစေကုန်ဘိသနည်း။ ဇ္ဇေကလောမာနိ - သိုးမွေးတို့ကို။ ဒေထ -
ယူကုန်လော။ ဇ္ဇေကလောမေဟိ - သိုးမွေးတို့ကို။ အတ္ထော - အလိုရှိ၏။ ဣတိ -
ဤသို့။ ယာစန ဗဟုဏာ - တောင်းခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိညတ္တိ ဗဟုဏာ -
သိစေခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိယန္တိနာမ - နေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ -
ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ - ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ - ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ - ဖရိုဖရဲ
ကြသော စကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ - ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု - ထိုရဟန်း
တို့သည်။ (ပ)။ တဂဝတော - မြတ်စွာတရားအား တေမတ္ထံ - ဤအကြောင်းကို။
အာရောစေသံ - ကြားလျှောက် ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခုပေ - ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု -
ရဟန်းတို့သည်။ အနုဝဿံ - နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း။ သန္တတံ - အခင်းကို။ ကာရာ
ပေန္တိ - ပြုစေကုန်၏။ ဇ္ဇေကလောမာနိ - သိုးမွေးတို့ကို။ ဒေထ - ယူကုန်လော။
ဇ္ဇေကလောမေဟိ - သိုးမွေးတို့ကို။ အတ္ထော - အလိုရှိ၏။ ဣတိ - ဤသို့။ ယာစန
ဗဟုဏာ - တောင်းခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိညတ္တိ ဗဟုဏာ - သိစေခြင်း
များကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ - နေကုန်၏။ ဣတိ - ဤသို့။ ကိရ - အဆင့်စကား
ကြားရသည်ကား။ သပ္ပံ - မှန်သလော။ ဣတိ - ဤသို့။ ပဒိပုန္တိ - မေးတော်မူ၏။

ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်
 ၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-
 ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သလျှင်။
 တေမောဗာသုဂါသာ-ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့အား။ အနု
 ဝဿံ-နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ကာရာပေဿန္တိနာမ-ပြုစေ
 ကုန်ဘိသနည်း။ ဇေကလောမာနိ-သိုးမွေးတို့ကို။ ဒေဝ-လှူကုန်လော။ ဇေ
 ကလောမေဟိ-သိုးမွေးတို့ကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ယာစနဗဟု
 လာ-တောင်းခြင်း များကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိညတ္တိ ဗဟုလာ-သိ စေခြင်း
 များကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟဂါသာန္တိနာမ-နေကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်း
 တို့။ ဧဝံ-ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပဿန္နာနိဝါ- မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား
 လည်း။ ပဿဒါယ-ကြည်ညိုခြင်း၎။ နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်း
 တို့။ ဧဝံပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-
 ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကံဉ္စိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ။
 ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ နဝံ-အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ကာရာ
 ပေတ္တာ-ပြုစေ၍။ ဆဗ္ဗဿာနိ-ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဓာဓေတေဗ္ဗံ-ဆောင်အပ်
 ၏။ ဆန္တံဝဿာနံ-ခြောက်နှစ်တို့၏။ ဩရေန-အတွင်း၌။ တံသန္တတံ-ထို
 အခင်းကို။ ဝိဿန္တိတွာဝါ-စွန့်၍လည်းကောင်း။ အဝိဿန္တိတွာဝါ-မစွန့်မူ၍
 လည်းကောင်း။ အညံ-တပါးသော။ နဝံ-အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တတံ-အခင်း
 ကို။ ကာရာပေယျ-ပြုစေခြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ဝါစိတ္တိ
 ယံ-ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ” ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိဇေယျာထစ။ ပြုလည်းပြုကြ
 ကုန်လော့။ ။ ဧဝံ-ဤသို့။ တဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်း
 တို့အား။ ဣဒ္ဓ သိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာ ပုဒ်ကိုလည်း။ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်
 မူအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ † ။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အည
 တရော-မထင် ရှားသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ကောသမ္ဗိယံ-ကောသမ္ဗိ
 ပြည်၌။ ဝိသာနော-နာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥာတကာ-ဆွေမျိုးတို့သည်။
 တဿ ဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ-အထံသို့။ ဘဒ္ဒန္တော- အရှင်
 ကောင်းသည်။ အာဂစ္ဆတု-ကြွလာတော်မူစေသတည်း။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့
 သည်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမ-လုပ်ကြွေးကုန်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဣတိ-တမန်ကို။ ပါပေ
 သံ-စေလွှတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝိ-ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အာဂုသော-ငါ့ရှင်။
 ဂစ္ဆ-သွားလော့။ ဥာတကာ-ဆွေမျိုးတို့သည်။ တံ-သင့်ကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿန္တိ-
 လုပ်ကြွေးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဧဝံ-ဤသို့။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ သေဘိက္ခု-

ထိုရဟန်းသည်။ ဇေ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ ကိ-အာဟ-အတယ်သို့ ဆိုသနည်း။ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ နဝံ-အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ကာရာပေတွာ-ပြုစေ၍။ သဗ္ဗဿန္တိ-ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဓာရေတဗ္ဗံ-ဆောင်အပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ သိက္ခာပဒံ-သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ- ပညတ်တော်မူအပ်၏။ အဟစ္စ-ငါသည်လည်း။ ဂိလာနော-နာသည်။ အမိ-ဖြစ်၏။ သန္တတံ-အခင်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ပက္ကမိတု- ဖဲသွားခြင်းငှါ။ နုသက္ကောမိ-မစွမ်းနိုင်။ မဟ္တု-ငါ့အားလည်း။ သန္တတံ-အခင်းကို။ ဝိနာ-ကြဉ်၍။ ဗာသု-ချမ်းသာသည်။ နဟောတိ-မဖြစ်။ အဟံ-ငါသည်။ နဂမိဿာမိ-မသွားအံ့။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာ ဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ-ဤ အကြောင်းကို။ အာရောပေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတသ္မိ-ဒါနေ-ဤအကြောင်း၌။ ဧတသ္မိ-ပကရဏေ-ဤအရာ၌။ ဓမ္မိ-ကထံ- တရားစကားကို။ ကတွာ- ပြောဟောသည်ကို ပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေ-မိန့်တော်မူ၏။ ကိ-အာမန္တေ-အတယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ သိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဂိလာနဿ-နာသော။ သိက္ခာနော-ရဟန်းအား။ သန္တတသမ္ပတိ- သန္တတသမ္ပတိကို။ ဒါတု-ပေးခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ-ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ သိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန-ဤသို့လျှင်။ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးအပ်၏။ ကိ-ဒါတဗ္ဗာ-အတယ်သို့ပေးအပ်သနည်း။ ဂိလာနေန-နာသော။ တေနသိက္ခာနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သံဗံ-သံဗာသို့။ ဥပသကံ-မိတွာ-ကပ်၍။ ဧကံသံဧကံသ္မိ-အံသေ-လက်ဝဲတဘက်ပရံထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ-ကိုယ်ဝတ်စပွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ ဝုဇာနံ-သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာနံ-ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေ-ခြေတို့ကို။ ဝဒ္ဓိတွာ-ရှိခိုး၍။ ဥက္ကုဒ္ဓိကံ-သော်ငှါကြောင့်။ နိသိဒိတွာ-ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဈတိ-လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ-၍၍။ ဇေ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ကိ-အတယ်သို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာသနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဂိလာနော- နာသည်ဖြစ်၍။ သန္တတံ-အခင်းကို။ အာဒါယ- ယူ၍။ ပက္ကမိတု- ဖဲသွားခြင်းငှါ။ နုသက္ကောမိ- မစွမ်းနိုင်။ တန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့သောအဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သံဗံ-သံဗာကို။ သန္တတသမ္ပတိ- သန္တတသမ္ပတိကို။ ယာစာမိ-တောင်း၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ဒုတိယမ္ပိ- နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာစိတဗ္ဗာ- တောင်းအပ်၏။ တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။

ယာဝိတဗ္ဗော-တောင်းအပ်၏။ ဗျတ္တိန-လိမ်မာသော။ ပဋိဇဇေန- စွမ်းနိုင်
 သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ သံဃော-သံဃာကို။ ဥာပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်
 ၏။ ကိဉ္ဇာပေတဗ္ဗော-အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်း။ ။ တန္တေ-အရှင်တုရား
 တို့။ သံဃော-သံဃာသည်။ မေ-၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-
 နာတော်မူသော။ ဣတ္ထန္ဒာမော-ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု- ဤရဟန်း
 သည်။ ဂိဿနော- နာသည်ဖြစ်၍။ သန္တတံ- အခင်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။
 ပက္ကခိာဂုံ- ဖဲသွားခြင်း၌။ နသက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
 သည်။ သံဃံ-သံဃာကို။ သန္တတသမ္ပုတိ- သန္တတသမ္ပုတိကို။ ယာစတိ-
 တောင်း၏။ သံဃဿ- သံဃာအား။ ပတ္တကဏ္ဍိ-လျှောက်ပတ်သောအခါရှိ
 သောကံသည်။ သဒိထိဿ-အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့။ ဝေဝသတိ- ဤသို့ဖြစ်သည်
 ရှိသော်။ သံဃော-သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-
 ရဟန်းအား။ သန္တတသမ္ပုတိ- သန္တတသမ္ပုတိကို။ ဒေဇေယျ-ပေးရာ၏။ သော-
 ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ- သိစေခြင်းတည်း။ ။ တန္တေ- အရှင်တုရားတို့။
 သံဃော- သံဃာသည်။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-
 နာတော်မူသော။ ဣတ္ထန္ဒာမော- ဤအမည်ရှိသော။ အယံဘိက္ခု- ဤရဟန်း
 သည်။ ဂိဿနော- နာသည်ဖြစ်၍။ သန္တတံ- အခင်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။
 ပက္ကခိာဂုံ- ဖဲသွားခြင်း၌။ နသက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်။ သောဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
 သည်။ သံဃံ-သံဃာကို။ သန္တတသမ္ပုတိ- သန္တတသမ္ပုတိကို။ ယာစတိ-
 တောင်း၏။ သံဃော-သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု
 နော- ရဟန်းအား။ သန္တတသမ္ပုတိ- သန္တတသမ္ပုတိကို။ ဒေတိ-ပေး၏။
 ယဿအာသုတော-အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော။
 ဘိက္ခုနော-ရဟန်းအား။ သန္တတသမ္ပုတိယာ-သန္တတသမ္ပုတိကို။ ဒါနံ-ပေး
 ခြင်းကို။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ သော-ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်
 နေသည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ- အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမဟိ-
 မနှစ်သက်အပ်။ သော-ထိုအရှင်သည်။ တာသေယျ-ဆိုရာ၏။ ။ သံဃောန-
 သံဃာသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ- ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းအား-
 သန္တတသမ္ပုတိ-သန္တတသမ္ပုတိကို။ ဒိန္နာ-ပေးအပ်ပြီ။ သံဃဿ-သံဃာ
 သည်။ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်
 တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏။ ဝေ- ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေ
 သဖြင့်။ ဝေ- ဤနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာရယာမိ- မှတ်ရ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ဥာပေတဗ္ဗော- သိစေအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗာ- ပေးအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန- ဤသို့လျှင်။ ဣဝံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာယစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကိံ ဥဒ္ဓိသေယျာယ- အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ။ ဘိက္ခုနာ- ရဟန်းသည်။ နဝံ- အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တတံ- အခင်းကို။ ကာရာပေတွာ- ပြုစေ၍။ ဆဗ္ဗဿာနိ- ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဓာရေ တဗ္ဗံ- ဆောင်အပ်၏။ ဆန္ဒံဝဿာနံ- ခြောက်နှစ်တို့၏ ဩရေန- အတွင်း၌။ တံသန္တတံ- ထိုအခင်းကို။ ဝိဿန္တိတွာဝါ- စွန့်၍လည်းကောင်း၊ အဝိဿန္တိတွာ ဝါ- မစွန့်မူ၍လည်းကောင်း။ အညံ- တပါးသော။ နဝံ- အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တတံ။ အခင်းကို။ ဘိက္ခုသမ္ပတိယာ- သမ္ပတိရသောရဟန်းကို။ အညတြ- ထား၍။ စေကာရာပေယျ- အကယ်၍ပြုစေခြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းပိနည်းကံရှိ သော။ ပါပိတ္တိယံ- ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာယစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ။ နဝံနာမ- နဝံမည်သည်ကား။ ကရတံ- ပြုခြင်းကို။ ဥပါဒါယ- စွဲ၍။ ဝုစ္စတိ- မရှိအပ်၏။ သန္တတံနာမ- သန္တတံမည်သည်ကား။ သန္တရိတွာ- ဖြန့်ခင်း၍။ ဘတံ- ပြုအပ်သည်။ အဝါယိမံ- မရက်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ကာရာပေတွာတိ- ကာရာပေတွာဟူသည်ကား။ ကရိ တွာဝါ- မိမိပြု၍လည်းကောင်း။ ကာရာပေတွာဝါ- သူတပါးကိုပြုစေ၍လည်း ကောင်း။ ဆဗ္ဗဿာနိဓာရေတဗ္ဗန္တိ- ဆဗ္ဗဿာနိဓာရေတဗ္ဗံဟူသည်ကား။ ဆဗ္ဗဿပရမတာ ဆဗ္ဗဿပရမတာယ- ခြောက်နှစ် အစဉ်အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဓာရေတဗ္ဗံ- ဆောင်အပ်၏။ ဩရေနစေဆန္ဒံဝဿာနန္တိ- ဩရေနစေဆန္ဒံ ဝဿာနံဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓိသေယျာနိ- ယုတ်သောခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ တံသန္တတံဝိဿန္တိတွာတိ- တံသန္တတံဝိဿန္တိတွာဟူသည်ကား။ အညေသံ တပါးသောသူတို့အား။ ဒတွာ- ပေး၍။ အဝိဿန္တိတွာတိ- အဝိဿန္တိတွာဟူ သည်ကား။ ကဿစိ- တစုံတယောက်သောသူအား။ နဒတွာ- မပေးမူ၍။ အညတြဘိက္ခုသမ္ပတိယာတိ- အညတြဘိက္ခုသမ္ပတိယာဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုသမ္ပတိ- သမ္ပတိရသောရဟန်းကို။ ဋပေတွာ- ထား၍။ အညံ- တပါး သော။ နဝံ- အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တတံ- အခင်းကို။ ကရေတိဝါ- မိမိမူလည်း ပြုအံ့။ ကာရာပေတိဝါ- သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့။ ပယောဂေ- လုံ့လ၌။ ဒုက္ကဋံ- ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ပဗ္ဗိယာဘောန- ရေခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သံစာဿဝါ- သံစာအားလည်းကောင်း။ ဝေဠုဿဝါ- ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း ကောင်း။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန- ဤသို့လျှင်။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏(ပ) “ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဣဒံသန္တတံ-ဤအခင်းကို၊ ဝိနကဆဗ္ဗဿာနိ-ယုတ်သောခြောက်နှစ်တို့ပတ်
 လုံး။ ကာရေဝိတံ-ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ-သမ္ပုတိရသော
 ရဟန်းကို၊ အညတြ-ထား၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။
 ဣဒံသန္တတံ-ဤအခင်းကို၊ သံဗာဿ-သံဗာဒအား။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ နိဿဇ္ဇတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ (၁)။ ဒဒေယျ-ပေးရ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (၁)။ ဒဒေယျ- ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (၁)။ အာယသ္မတော- အရှင်အား။ ဒမ္ဗိ- ပေး၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ ၆ ။ အတ္တနာ-မိမိသည်။ ဝိပ္ပကတံ-
 ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ-မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ-ပြီးဆုံးစေအံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။
 အတ္တနာ-မိမိသည်။ ဝိပ္ပကတံ-ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ ပရေဟိ-တပါးသော
 သူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ-ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
 ရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပရေဟိ-တပါးသောသူတို့သည်။
 ဝိပ္ပကတံ-ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ- မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ-
 ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာ
 ပတ်သင့်၏။ ပရေဟိ-တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိပ္ပကတံ-ပြု၍မပြီးသေးသည်
 ကို။ ပရေဟိ- တပါးသောသူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ- ပြီးဆုံးစေအံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ၊ ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ ခဗ္ဗ
 သာနိ-ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ကရောတိ-ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။
 အတိရေကဆဗ္ဗဿာနိ-ခြောက်နှစ်တို့ထက်အလွန်။ ကရောတိ-ပြုအံ့။ အနာ
 ပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အညဿ-တပါးသောသူ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကရော
 တိဝါ-မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရာပေတိဝါ- သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အညဿ-တပါးသောသူသည်။ ကတံ-ပြုအပ်သော
 အခင်းကို။ ပဗ္ဗိလဘိတွာ- ရ၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ ဝိတာနံဝါ-ဗိတာန်မျက်နှာကျက်ကိုလည်းကောင်း။ ဘူမတ္ထ
 ရဏံဝါ-မြေအခင်းကိုလည်းကောင်း။ သာဏိပါကာရံဝါ-ကန်ထန်ကာကို
 လည်းကောင်း။ ဘိထိ-ဝါ-လျှိုတုံကိုလည်းကောင်း။ ဗိဗ္ဗောဟနံဝါ- အုံးကို
 လည်းကောင်း။ ကရောတိ-ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိ
 ယာ- သမ္ပုတိရသောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ ဥဗ္ဗက္ကကဿ- ရူးဇာဆ
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ-အစဉ်အမှတ်ရှိသောရဟန်းလည်း
 ကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထံ-လေ့ရမြောက်သော။ ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပုဒ်-ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပုဒ်သည်။
နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

နိာဏိဒနသန္တတ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမာယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာပတ္တိပြည်၌။ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ-အနာထ
ဝိဏ္ဍိကသူဌေး၏။ အာရာမေ-အာရာမေ-ရှေ့ထုတ်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေထိုင်မှု၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။
ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခာ-ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေထိ-မိန့်တော်
မူ၏။ ကိံ အာမန္တေထိ-အတတ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ သိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။
အဟံ-ငါဘုရားသည်။ တေမာသံ- ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ပဋိသလ္လိယိတံ-
ကိန်းအောင်းခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ-အလိုရှိ၏။ ဇေတေန-တယောက်သော။ ဝိဏ္ဏပါ
တနိဟာရကေန-ဆွမ်းဆောင်သောသူကို။ အညတြ-ထား၍။ ကေနပိ-တစုံ
တယောင်သောသူသည်။ ဥပသကံမိတဗ္ဗော-ကပ်အပ်သည်။ နအမိ-မဖြစ်လို။
ဣတိ-ဤသို့။ အာမန္တေထိ-မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ ဇေ-
ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ- ဤသို့လျှင်။ တေသိက္ခာ- ထိုရဟန်းတို့သည်။
ဘဂဝတော- မြတ်စွာ ဘုရားအား။ ပဋိသုဏ္ဍိတွာ- ဝန်ခံ၍။ ဇေတေန-
တယောက် သော။ ဝိဏ္ဏပါတ နိဟာရကေန- ဆွမ်းဆောင်သော သူကို။
အညတြ-ထား၍။ ကောပိ-တစုံတယောက်သောရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ-
မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသကံမတိ-မကပ်။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။
သာဝတ္ထိယာ-သာပတ္တိပြည်၌။ အာဝုသော- ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ တေမာသံ- ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ပဋိသလ္လိယိတံ- ကိန်း
အောင်းခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ-အလိုရှိတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားကို။
ဇေတေန-တယောက်သော။ ဝိဏ္ဏပါတနိဟာရကေန- ဆွမ်းဆောင်သော
သူကို။ အညတြ-ထား၍။ ကေနပိ-တစုံတယောက်သောသူသည်။ နဥပ
သကံမိတဗ္ဗော-မကပ်အပ်။ ယေသိက္ခာ-အကြင်ရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ-
မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသကံမတိ--ကပ်အံ့။ သေသိက္ခာ-ထိုရဟန်းကို။
ပါပိတ္တိယံ-ပါပိတ်အာပတ်ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော-ဒေသနာကြားစေအပ်၏။
ဣတိ-ဤသို့။ သံစောနံ-သံဃာသည်။ ကတိကာ-ကတိဝတ်ကို။ ကတာ
ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဝင်္ဂန္တပုတ္တော-ဝင်္ဂန္တ

ပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပသေနေန- အရှင်ဥပသေနည်း။ သပရိ- သော- ပရိသတ်နှင့်တကွ-။ ယေန- အကြင်အရပ်၌။ တဂဝါ- မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အတ္ထိ- ရှိတော်မူ၏။ ဝေနေ- ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိစေတော်မူရာ အရပ်သို့-ဥပသက်မိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသက်မိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို-အဘိဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ-သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ-ထိုင်နေ၏။ ဘဂဝန္တံ-ဘုန်းတော် ကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ-မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အာဂန္တုကေဟိ -ဧည့်သည် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ- ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ယံပဗ္ဗိသမ္မောဒနံ- ယံပဗ္ဗိသမ္မောဒနံ-အကြင်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောခြင်းသည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ ဧတံပဗ္ဗိသမ္မောဒနံ- ဤသို့ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောခြင်းသည်။ အာပိဏ္ဍိခေါပန- အလှေအကျက်တော်တည်း။ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက် ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိခေါ- ထိုင်နေပြီး သော။ ဝဂ်န္တပုတ္တံ- ဝဂ်န္တ ပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပသေနံ- အရှင်ဥပသေနည်း။ တဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံဝစနံ- ဤစကားကို။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ကိ-အဝေါစ-အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဥပသေန-ဥပသေန။ ကမ္ပိ-အသို့ နည်း။ ဝေါ-သင်တို့အား။ ခမနိယံ-ခံကျန်းပါ၏လော။ ကမ္ပိ-အသို့နည်း။ ယာပ နိယံ-မျှတပါ၏လော။ ကမ္ပိ- အသို့နည်း။ အပ္ပကိလမထေန- မပင်ပန်းသဖြင့်။ အဒ္ဓါနံ-အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့။ အာဂတာ-လာရကုန်သည်။ အတ္ထ-ဖြစ်ကုန်၏ လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ တဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ ခမနိယံ- ခံကျန်းပါ၏။ တဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ ယာပနိယံ-မျှတပါ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာ ဘုရား။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အပ္ပကိလမထေနစ-မပင်ပန်းသဖြင့်လည်း။ အဒ္ဓါနံ-အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့။ အာဂတာ-လာခဲ့ရပါကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်ကုန်၏။ တေနခေါပနသယေန-ထိုအခါ၌။ ဝဂ်န္တပုတ္တံ-ဝဂ်န္တပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပသေနံ-အရှင်ဥပသေန နည်း။ သဒ္ဓိပိဟာရိကော-အတူနေတပည့်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ တဂဝ ဇော-မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဇ္ဇာ-မနိုးမဝေးသောအရပ်၌။ နိသိဒ္ဓော-ထိုင် နေသည်။ ဘောတိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တေ-သင်၏။ ပံသုကူလာနိ-ပံသုကူ သက်နိုးတို့သည်။ မနာပါနိ-နှစ်သက်တွယ်ရှိကုန်၏။ ဣတိဧတံဝစနံ-ဤသို့ သောစကားကို။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ မေ-အကျွန်ုပ် ၏။ ပံသုကူလာနိ-ပံသုကူသက်နိုးတို့ကို။ နခေါမနာပါနိ-မနှစ်သက်အပ်ကုန်။

နိဝါဒနသန္တတ-သိက္ခာပုဒ်

ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ ကိသာ-အဘယ်ကြောင့်။
 တွံ-သန-သင်သည်ကား၊ ပံသုကူလိကော-ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်သနည်း။
 ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ မေ-အကျွန်ုပ်
 ၏။ ဥပဏ္ဍာယော-ဥပဏ္ဍာယ်သည်။ ပံသုကူလိကော-ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်
 ၏။ ဧဝံ-ဤဥပဏ္ဍာယ်၏အတို။ အဟံပိ-အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ပံသုကူလိကော-
 ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်ပါ၏။ ဣတိ ဤသို့၊ အဝေါစ-လျှောက်၏။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝင်္ဂိန္ဒပုတ္တံ-ဝင်္ဂိန္ဒပုတ္တား၏သား
 ဖြစ်သော။ အာယာဉ္ဇန္တဥပသေနံ-အရှင်ဥပသေနကို။ ဧတံဝစနံ-ဤစကားကို။
 အဒဂါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ-အဘယ်မိန့်တော်မူသနည်း။ ဥပသေန-
 ဥပသေန၊ တေ-သင်၏။ အယံပရိသာ-ဤပရိသတ်သည်။ ပါသာဒိကာခေါ-
 ကြည့်ညှိသွယ်ရှိသည်သာတည်း။ ဥပသေန-ဥပသေန။ ကထံ-အဘယ်သို့
 လျှင်။ တွံ-သင်သည်။ ပရိသံ-ပရိသတ်ကို။ ပိနေထိ-ဆုံးမသနည်း။ ဣတိ-ဤ
 သို့၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ ယော-အကြင်သူသည်။
 မံ-အကျွန်ုပ်ကို။ ဥပသမ္ပဒံ-ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ယာစတိ-တောင်း၏။ တံ-ထိုသူ
 ကို။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဝဒါမိ-ဆို၏။ ကိံ ဝဒါမိ-အဘယ်သို့
 ဆိုသနည်း။ အာရသော-ငါ့ရှင်။ အဟံခေါ-ငါသည်ကား။ အာရညိကော-
 အရညကင်ရတင်ကိုဆောက်တည်၏။ ပိဏ္ဍပါတိကော-ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်
 ကိုဆောက်တည်၏။ ပံသုကူလိကော-ပံသုကူရတင်ကို ဆောက်တည်၏။
 တွံပိ-သင်သည်လည်း။ အာရညိကော-အရညကင်ရတင်ကိုဆောက်တည်
 သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော-ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်ကိုဆောက်တည်သည်။ ပံသုကူလိကော
 ပံသုကူရတင်ကိုဆောက်တည်သည်။ သစောပိဿထိ- အကယ်၍ဖြစ်အံ့။
 ဧဝံ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံ-ငါသည် တံ-သင့်ကို။ ဥပသမ္ပာဒေသာမိ-
 ပဉ္စင်းခံအံ့။ ဣတိဧဝံ-ဤသို့။ ဝဒါမိ-ဆို၏။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ- စကားကို
 သစေပဋိသုဏာတိ- အကယ်၍ပန်ခံအံ့။ ဥပသမ္ပာဒေသာမိ- ပဉ္စင်းခံ၏။
 မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ နေပပဋိသုဏာတိ-အကယ်၍ဝန်မ
 ခံအံ့။ နုဥပသမ္ပာဒေမိ-ပဉ္စင်းမခံ။ ယော- အကြင်သူသည်။ မံ- အကျွန်ုပ်ကို။
 နိဿယံ- နိဿယည်းကို။ ယာစတိ- တောင်း၏။ တံ- ထိုသူကို။ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဝဒါမိ-ဆို၏။ ကိံ ဝဒါမိ- အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။
 အာရသော-ငါ့ရှင်။ အဟံခေါ-ငါသည်ကား။ အာရညိကော- အရညကင်
 ရတင်ကိုဆောက်တည်၏။ ပိဏ္ဍပါတိကော- ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်ကိုဆောက်
 တည်၏။ ပံသုကူလိကော- ပံသုကူရတင်ကို ဆောက်တည်၏။ တွံပိ-

သင်သည်သည်။ အာရညြိကော-အရညကင်ရတင်ကိုဆောက်တည်သည်။
 ဝိဏ္ဏပါတိကော-ဝိဏ္ဏပါတ်ရတင်ကိုဆောက်တည်သည်။ ပံသုကူလိကော-
 ပံသုကူရတင်ကိုဆောက်တည်သည်။ သဝေတဝိဿသိ-အကယ်၍ဖြစ်အံ့။
 ဇေ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံ-ငါသည်။ ဇေ-သင့်အား။ နိဿယံ-နိဿ
 ယည်းကို။ ဒဿာမိ-ပေးအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝဒါမိ-ဆို၏။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-
 စကားကို။ သဝေပဋိဿုကာတိ-အကယ်၍ဝန်မခံအံ့။ ဇေ-ဤသို့ဝန်ခံသည်ရှိ
 သော်။ နိဿယံ-နိဿယည်းကို။ ဒေမိ-ပေး၏။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကား
 ကို။ နောဝေပဋိဿုကာတိ-အကယ်၍ဝန်မခံအံ့။ နိဿယံ-နိဿယည်းကို။
 နဒေမိ-မပေးဘဲ။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ ဇေ-ခေါ-ဤသို့လျှင်။ အဟံ-အကျွန်ုပ်
 သည်။ ပရိသံ-ပရိသတ်ကို။ ဝိနောမိ-ဆုံးမပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်
 ၍။ ဥပသေန-ဥပသေန။ သာဓုသာဓု-ကောင်း၏။ ကောင်း၏။ ဥပသေန-ဥပ
 သေန။ သာဓုခေါ-ကောင်းစွာသလျှင်။ တွံ-သင်သည်။ ပရိသံ-ပရိသတ်ကို။
 ဝိနောသိ-ဆုံးမ၏။ ဥပသေန-ဥပသေန။ တွံ-သင်သည်။ သာဝတ္ထိယာ-သာဝတ္ထိ
 ပြည်၌။ သံဃဿ-သံဃာ၏။ ကတိကံ-ကတိကဝတ်ကို။ ဇာနာသိပန-သိ၏
 လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်။ သာဝတ္ထိယာ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ သံဃဿ-သံဃာ၏။ ကတိ
 ကံ-ကတိကဝတ်ကို။ နခေါဇာနာမိ-မသိပါ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်
 ၍။ ဥပသေန-ဥပသေန။ သာဝတ္ထိယာ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အာဓုသာ-ငါ့ရှင်တို့။
 ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမိသံ-ဝါတုင်းသုံးလပတ်လုံး။ ပဋိသလ္လိယိ
 ထု-ကိန်းအောင်းခြင်းငှါ။ ဣတ္ထိ-အလှ်ရှိတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား
 ကို။ ဇကေန-တယောက်သော။ ဝိဏ္ဏပါတိနိဟာရကေန-ဆွမ်းဆောင်သော
 ဘူကို။ အညတြ-ထား၍။ ကေနပိ-တစ်တယောက်သောသည်။ နဥပသင်္ဂ
 မိတဗ္ဗော-မကပ်အပ်။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ ဟဂဝန္တံ-မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဥပသင်္ဂမတိ။ ကပ်အံ့။ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းကို။ ပါပိတ္တိယံ။ ပါပိတ်
 အာပတ်ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော-ဒေသာနာကြားစေအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ သံဗောန
 သံဗောသည်။ ကတိကာ- ကတိကဝတ်ကို။ ကတာ-ပြုအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။ သာဝတ္ထိယာ- သာဝတ္ထိပြည်၌။
 သံဗော-သံဗောသည်။ သကာယ-မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ကတိကာယ-
 ကတိကဝတ်ဖြင့်။ ပညာယိဿတိ-ထင်ရှားလတ္တံ့။ မယံ- အကျွန်ုပ်တို့သည်။
 အပညတ္တံ- မပညပ်အပ်သည်ကို။ နပညပေသာမ- မပညပ်ဘုန်းအံ့။
 ပညတ္တံဝါ- ပညပ်အပ်သည်ကိုလည်း။ နသမုတ္တိန္ဒိဿာမ- မဖြတ်ကုန်အံ့။

နိဝါဒနသန္တာ-သိက္ခာပုဒ်။

ယထာပညတ္တေသု-ပညပ်တော်မူတိုင်းကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု-သိက္ခာပုဒ်
 တို့၌။ သမာဒါယ-ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိဿမ-ကျင့်ကုန်အံ့။ ဣတိ- ဤသို့။
 အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဥပသေန-ဥပသေန။ သာဓုသာဓု-ကောင်း၏။ ကောင်း၏။
 အပညတ္တံ- မပညပ်အပ်သေးသည်ကို။ နပညပေတဗ္ဗံ- မပညပ်အပ်။
 ပညတ္တံဝါ- ပညပ်အပ်ပြီးသည်ကိုလည်း။ နသရန္တိန္ဒိတဗ္ဗံ- မဖြတ်အပ်။
 ယထာပညတ္တေသု-ပညပ်တော်မူတိုင်းကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု-သိက္ခာပုဒ်
 တို့၌။ သမာဒါယ- ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိတဗ္ဗံ- ကျင့်အပ်၏။ ဥပသေန-
 ဥပသေန။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အာရဗ္ဗိကာ- အရေည
 ကင်ရတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာပါတိကာ- ဝိဇ္ဇာပါတိရတင်ကို
 ဆောက်တည်ကုန်၏။ ပံသုကုလိကာ- ပံသုကုရတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်၏။
 တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယထာသုခံ- အလိဂ္ဂိတိုင်း။ မံ- ငါတုရားကို။
 ဒဿနာယ- မူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသကံမန္တ- ကပ်စေကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။
 အနုဇာနာမိ- ငါတုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။
 တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ သမ္မဟုဿ- များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဠကေ- တံခါးရတ်၏အပ၌။ မယံ- ငါတို့သည်။
 ဝင်္ဂန္တုတ္တံ- ဝင်္ဂန္တုဗ္ဗုဒ္ဓါး၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဥပသေနံ- အရှင်ဥပ
 သေနကို။ ပါဝိတ္တိသံ- ပါဝိတ်အာပတ်ကို။ ဒေသာပေဿာမ- ဒေသနာကြားစေ
 ကုန်အံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝိတော- တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ ဝင်္ဂန္တုတ္တော- ဝင်္ဂန္တုဗ္ဗုဒ္ဓါး၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပသေနော-
 အရှင်ဥပသေနသည်။ ဣပရိသော- ပရိသတ်နှင့်တကွ။ အာသနာ- နေရာမှ။
 ဥဗ္ဗာယ- ထ၍။ တဂဝန္တံ- မြတ်စွာတုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာရှိခိုး၍။
 ပဒက္ခိတံ- လကျာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွာ- ပြု၍။ ပက္ကမိ- ဖဲသွား၏။
 အံထခေါ- ဆိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝင်္ဂန္တုတ္တံ- ဝင်္ဂန္တု
 ဗ္ဗုဒ္ဓါး၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဥပသေနံ- အရှင်ဥပသေနကို။ ဇေတံဝစနံ-
 ဤစကားကို။ အဝေါရံ- ဆိုကုန်၏။ ကိံ အဝေါရံ- အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။
 အာဓုသောဥပသေနံ- ငါ့ရှင်ဥပသေနံထွံ- သင်သည်။ သာဝတ္ထိယာ-
 သာဝတ္ထိပြည်၌။ သံဗာဿ- သံဗာဿ၏။ ကတိကံ- ကတိကဝတ်ကို။ ဇာနာသိ-
 သိ၏လော။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- ဆိုကုန်၏။ အာဓုသော- ငါ့ရှင်တို့။
 ဘဂဝါဝိ- မြတ်စွာတုရားသည်လည်း။ မံ- ငါ့ကို။ ဥပသေန- ဥပသေန။ ထွံ-
 သင်သည်။ သာဝတ္ထိယာ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ သံဗာဿ- သံဗာဿ၏။ ကတိကံ-
 ကတိကဝတ်ကို။ ဇာနာသိပန- သိ၏လော။ ဣတိဝေ- ဤသို့။ အာဟ- မိန့်တော်

မူ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာတရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ သံဃဿ- သံဃာ၏။ ကတိကံ- ကတိကဝတ်ကို။ နုခေါဇာနာဓိ- မထိပါ။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ ဥပသေန- ဥပသေန။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ အာဂုဿော- ငါ့ရှင်၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာတရားသည်။ တေမာသံ- ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ပဋိသလ္လိယိတံ- ကံန်းအောင်းခြင်းငှါ။ ဣတ္ထိတိ- အလိုရှိတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာတရားကို။ ဧကေန- တယောက်သော။ ပိဏ္ဍပါတနိဟာရကေန- ဆွမ်းဆောင်သောသူကို။ အညတြ- ထား၍။ ကေနပိ- တစ်ယောက်သောသူသည်။ နုဥပသကံဓိတဗ္ဗော- မကင်အပ်။ ယောဘိက္ခူ- အကြင်ရဟန်းသည်။ တဂဝန္တံ- မြတ်စွာတရားကို။ ဥပသကံမတိ- ကပ်အံ့။ သောဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းကို။ ပါမိတ္ထိယံ- ပါမိတ်အာပတ်ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော- ဒေသနာကြားစေအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ သံဗေဒန- သံဃာသည်။ ကတိကာ- ကတိကဝတ်ကို။ ကတာ- ပြုအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ- မြတ်စွာတရား။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ သံဃော- သံဃာသည်။ သကာယ- မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ကတိကာယ- ကတိကဝတ်ဖြင့်။ ပညာယိဿတိ- ဖင်ရှားလတ္တံ့။ မယံ- အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အပ္ပညတ္တံ- မပညပ်အပ်သေးသည်ကို။ နပညပေသာမ- မပညပ်ကုန်။ ပညတ္တံဝါ- ပညပ်အပ်ပြီးသည်ကိုလည်း။ နသမုတ္တိန္ဒိဿာမ- မဖြတ်ကုန်။ ယထာပညတ္တေသု- ပညပ်တော်မူတိုင်းကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု- သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒိယ- ဆောက်တည်၍။ ဝတ္ထိဿာမ- ကျင့်ကုန်အံ့။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။ အဂုဿော- ငါ့ရှင်တို့။ ဟဂဝတာ- မြတ်စွာတရားသည်။ ယေတေဘိက္ခူ- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အာရညိကာ- အရည်ကင်ရတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်၏။ ပိဏ္ဍပါတိကာ- ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်၏။ ပံသုကူလိကာ- ပံသုကူရတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယထာသုခံ- အလိုရှိတိုင်း။ ဓံ- ငါတရားကို။ ဒဿနာယ- ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသကံမန္တ- ကပ်စေကုန်သော။ ဣတိ- ဤသို့။ အနုညာတာ- ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- ဆို၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာယသ္မာ ဥပသေနော- အရှင်ဥပသေနသည်။ အပညတ္တံ- မပညပ်အပ်သေးသည်ကို။ နပညပေတဗ္ဗံ- မပညပ်အပ်။ ပညတ္တံဝါ- ပညပ်အပ်ပြီးသည်ကိုလည်း။ နသမုတ္တိန္ဒိတဗ္ဗံ- မဖြတ်အပ်။ ယထာပညတ္တေသု- ပညပ်တော်မူတိုင်း ကုန်သော။ သိက္ခာ ပဒေသု- သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒိယ- ဆောက်တည်၍။ ဝတ္ထိတဗ္ဗံ- ကျင့်အပ်၏။

နိဝါဒနသန္တတ-သိက္ခာပုဒ်။

။ ဣတိ-ဤသို့။ သဗ္ဗံခေါ- မှန်သည်ကိုသာလျှင်။ အာဟ- ခရီး၏။ သိက္ခာ-
 ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေတေ သိက္ခာ-
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အာရညိကာ-အရညကင်ရတင်ကိုဆောက်တည်
 ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာပါတိကာ-ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်၏။ ပံသုကူလိ
 ကာ-ပံသုကူရတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ-ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ယထာသုခံ- အလှိုစိုတိုင်း။ ဓံ-ငါတုရားကို။ ဒဿနာယ- ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။
 ဥပသကံမန္တ-ကပ်စေကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အနုညာထံကိရ-ခွင့်ပြုလေ့
 မူအပ်သတတ်။ ဣတိ-ဤသို့။ အသောသုခေါ-ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
 တေဘိက္ခူ-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တ- မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနံ-
 ဖူးမြင် ခြင်းကို။ ဝိဟန္တာ- တောင့်တ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္တတာနိ-
 အခင်းတို့ကို။ ဥဇ္ဈိတ္တာ-စွန့်ပစ်ကုန်၍။ အာရညိကင်္ဂ-အရညကင်ရတင်ကို
 လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာပါတိကင်္ဂ- ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင် ကိုလည်းကောင်း။
 ပံသုကူလိကင်္ဂ-ပံသုကူရတင်ကိုလည်းကောင်း။ သမာဒယိံ သု-ဆောက်
 တည်ကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သမ္ပဟုလေကိ-များစွာကုန်သော။ သိက္ခာယိ-ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ-တကွ။
 သေနာသနစာရိကံ-ကျောင်းစဉ်ဒေသစာရိကို။ အာဟိဇ္ဇာန္တော-ဗုဒ္ဓလည်း
 သည်ရှိသော်-တဟံတဟံ-ထိုထိုအရပ်၌။ ဥဇ္ဈိတာနိ-စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။
 သန္တတာနိ-အခင်းတို့ကို။ အဒ္ဓသ-မြင်တော်မူ၏။ ပထဝိတ္တာ-မြင်တော်မူ၍။
 သိက္ခာ-ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ တဟံတဟံ- ထိုထိုအရပ်၌။
 ဥဇ္ဈိတာနိ- စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ ဣမာနိသန္တတာနိ- ဤအခင်းတို့သည်။
 ကဿ-အဘယ်သူ၏။ သန္တတာနိ-အခင်းတို့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အာမန္တေထိ
 မိနိတော်မူ၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေယမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို-အာရောစေ
 သုံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဇေထသ္မိံ နိဒါနေ-ဤအကြောင်း၌။ ဇေထသ္မိံ ပကရဏေ-ဤအရပ်၌။ ဓမ္မိံ ကထံ-
 တရားစကားကို။ ကတွာ-ပြောဟောသည်ကိုပြုတော်မူ၍။ သိက္ခာ-ရဟန်းတို့
 ကို။ အာမန္တေထိ- မိနိတော်မူ၏။ သိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဘေနဟိ-ထိုသို့တပြီး
 ဇား။ သိက္ခာနံ-ရဟန်းတို့အား။ သံဇာသုဗ္ဗုတာယထံဇာ၏ကောင်း၏ဟုဝန်ခံ
 ခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ သံဇာဗာသုတာယ- သံဇာ၏ရမ်းသာခြင်း
 အကျိုး ငှါလည်းကောင်း။ (ပ)။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒသ- ဆယ်ပါးကုန်သော။
 အတ္ထဝသေ- အကျိုးထူးတို့ကို။ ပဋိစ္စ-စွဲ၍။ သိက္ခာပဒံ- သိက္ခာပုဒ်ကို။

ပညာပေသာမိ- ပညာပံ တော်မူအံ့။ ဘိက္ခုဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်း ပြကြကုန်လော။ ကိဉ္စုဒ္ဓိသေယျာထ- အတယ်ထို ပြုရကုန်အံ့နည်း။ နိဿိဒနသန္တတံ- နိဿိဒင်အခင်းကို။ ကာရယမာနေန- ဣစေလိုသော။ ဘိက္ခုနာပန- ရဟန်း သည်ကား။ ပုရာဏသန္တတဿ- အခင်းဟောင်း၏။ သာမန္တာ- တဘက်အစွန်းမှ။ ဒုဗ္ဗန္တကရဏာယ- အဆင်းပျက်ခြင်းကိုပြုခြင်း ဌ။ သုဂတပိဒတ္ထိ- မြတ်စွာထူး၏လက်သန်းအထွာတော်ကို။ အာဒါတဗ္ဗာယူအပ်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသည်။ ပုရာဏသန္တတဿ- အခင်းဟောင်း၏။ သာမန္တာ- တဘက်အစွန်းမှ။ သုဂတပိဒတ္ထိ- မြတ်စွာထူး၏ လက်သန်းအထွာတော်ကို။ အနာဒါအနာဒါယ- မယူမူ၍နဝံ- အသစ်ဖြစ်သော။ နိဿိဒနသန္တတံ- နိဿိဒင်အခင်းကို။ စေကာရာပေယျ- အကယ်၍ပြုစေငြားအံ့။ နိဿိယိယံ- စွန့်ခြင်းပိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ နိဿိဒနံနာမ- နိဿိဒနမည်သည်ကား။ သဒသံ- အသာရှိသောအခင်းကို။ ဝုတ္တိ- ဆိုအပ်၏။ သန္တတံနာမ- သန္တတ မည်သည်ကား။ သန္တရိတွာ- ဖြန့်ခင်း၍။ ကတံ- ပြုအပ်သည်။ အဝါယိမံ- မရက်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ကာရယမာနေနာတိ- ကာရယမာနေနဟူသည်ကား။ ကရောန္တာဝါ- မိမိပြုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ကာရာ ပေန္တာဝါ- သူတပါးကို ပြုစေသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ပုရာဏသန္တတံနာမ- ပုရာဏသန္တတမည်သည်ကား။ သဘိ- တကြိမ်။ နိဝတ္တံဝိ- ဝတ်ပြီးသော အခင်းသည် လည်းကောင်း။ သကိ- တကြိမ်။ ပါရုတံဝိ- ရုံပြီးသောအခင်းသည်လည်းကောင်း။ ပုရာဏသန္တတံနာမ- ပုရာဏသန္တတ မည်၏။ သာမန္တာသုဂတ ပိဒတ္ထိအာဒါတဗ္ဗာ ဒုဗ္ဗန္တကရဏာယ ဟာတိ- သာမန္တာသုဂတပိဒတ္ထိအာဒါတဗ္ဗာဒုဗ္ဗန္တကရဏာယဟူသည်ကား။ ယိရဘဝါယ- မြဲမြန်ခိုင်ခံ့ခြင်းအကျိုးဌ။ ဝဇ္ဇံဝါ- အလုံးကိုလည်းကောင်း။ စတုရသံဝါ- လေးထောင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဘိန္ဒုတွာ- ဖြစ်၍။ ဧကဒေသေဝါ- တစိတ်၌လည်း။ သန္တရိတဗ္ဗိ- ခင်းအပ်၏။ ဝိဇေတုတွာဝါ- ဖြေ၍လည်း။ သန္တရိတဗ္ဗိ- ခင်းအပ်၏။ အနာဒါစေဘိက္ခုပုရာဏသန္တတဿသာမန္တာသုဂတပိဒတ္ထိန္တိ- အနာဒါစေဘိက္ခုပုရာဏသန္တတဿသာမန္တာသုဂတပိဒတ္ထိ ဟူသည်ကား။ ပုရာဏသန္တတဿ- အခင်းဟောင်း၏။ သာမန္တာ- တဘက်အစွန်းမှ။ သုဂတပိဒတ္ထိ- မြတ်စွာထူး၏လက်သန်းအထွာတော်ကို။ အနာဒိယိတွာ- မယူမူ၍နဝံ- အသစ်ဖြစ်သော။ နိဿိဒနသန္တတံ- နိဿိဒင်အခင်းကို။ ကရောတိဝါ-

နိသိဒနသန္တတ-သိက္ခာပုဒ်။

မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရာပေတိဝါ-သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့။ ပယောဂေ-
လို့လွှဲ၊ နုတ္တံ-နုတ္တံအာပတ်သင့်၏။ ပဒိုလာဘောန-ရေခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိ
ယံ-စွန့်လွှဲသည်။ ဟေပတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာဿဝါ-သံဃာအားလည်းကောင်း။
ဂဏဿဝါ-ဂိုဏ်းအား လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်း
ကောင်း။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ-ရောင်းတို့။ ဝေဠုပန-ဤသို့လျှင်။
နိဿန္တိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံ
နိသိဒနသန္တတံ-ဤနိသိဒ်အခင်းကို။ ပုရာဏသန္တတဿ-အခင်းဟောင်း
၏။ သာမန္တာ-တဘက်အစွန်းမှ။ သုဂတဝိဒတ္ထိံ-မြတ်စွာဘုရား၏လက်သန်း
အထွာတော်ကို။ အနာဒိယိတွာ-မယူမူ၍။ ကာရာပိတံ-ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍။
နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနိသိဒနသန္တတံ-ဤနိသိဒ်
အခင်းကို။ သံဃာဿ-သံဃာအား။ နိဿန္တဿိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿန္တိ
တဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။
ဒဒေယျံ-ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော
အရှင်အား။ ဒဋ္ဌိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ ၃။ အတ္တနာ-မိမိ
သည်။ ဝိပ္ပကတံ-ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ-မိမိကို။ ပရိယောသာပေတိ
ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်
အာပတ်သင့်၏။ အတ္တနာ-မိမိသည်။ ဝိပ္ပကတံ-ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ ပရေ
ဟိ-တပါးသောသူတို့ကို။ ပရိယောသာ ပေတိ-ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-
စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ပရေဟိ-
တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိပ္ပကတံ-ပြု၍မပြီးသေးသည်ကို။ အတ္တနာ-မိမိကို။
ပရိယောသာပေတိ-ပြီးဆုံးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါ
စိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပရေဟိ-တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိပ္ပကတံ-
ပြု၍မပြီး သေးသည်ကို။ ပရေဟိ-တပါးသောသူတို့ကို။ ပရိယောသာပေတိ-
ပြီးဆုံး စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်
အာပတ်သင့်၏။ အညဿ-သူတပါး၏။ အတ္တယ-အကျိုးငှါ။ ကရေကိဝါ-
မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရာပေတိဝါ-သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့။ နုတ္တံသု
နုတ္တံအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟေပတိ-ဖြစ်၏။ ။
ပုရာဏသန္တတဿ-အခင်းဟောင်း၏။ သာမန္တာ-တဘက်အစွန်းမှ။ သုဂတ
ဝိဒတ္ထိံ-မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သန်းအထွာတော်ကို။ အာဒိယိတွာ-ယူ၍။
ကရေကိ-ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အလာဘန္တော-မရသည်ရှိသော်။
ထေဝကတရံ-အနည်းငယ်။ အာဒိယိတွာ-ယူ၍။ ကရေကိ-ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ-

အာပတ်မသင့်။ အလာဘန္တော-မရသည်ရှိသော်။ အနာဒိယိတွာ-မယူမူ၍။
 ကရောတိ-ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အညေန-တပါးသောသူသည်။
 ကထံ-ပြုအပ်သောအခင်းကို။ ပဋိလဘိယော-ရ၍။ ပရိတုဇ္ဇတိ-သုံးဘေကင်အံ့။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဝိတာနံဝါ-ဗိတာနံမျက်နှာဓျာန်ကိုလည်းကောင်း။
 ဘူမတ္ထရဏံဝါ-မြေအခင်းကိုလည်းကောင်း။ သာဏီပါကာရံဝါ-ကိန္နိလနံကါ
 ကိုလည်းကောင်း။ တိထိံဝါ-သို့လျှိုကိုလည်းကောင်း။ ဗိဗ္ဗောဟံနံဝါ-အိုးကို
 လည်းကောင်း။ ကရောတိ-ပြုအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥဇ္ဇတ္တကဿ-
 ရူးသောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ အာဒိကမ္မိ ကဿ-အစဉ် အမှတ်သော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဂေါစ-
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ ပဇ္ဇမံ-ငါးခုမြောက်သော။ နိသီဒနသန္တတထိက္ခာပဒံ-
 နိသီဒနသန္တတထိက္ခာပဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဇ္ဇေကလောမ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန။ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ- အနာ
 ထပိဏ္ဍိကဿ- အာရာမေ- နှလုံးရှေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝ
 နေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ- နေတော်မူ၏။ တေနုခေါပနသမယေန
 န-ထိုအခါ၌။ အညတရဿ-မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခုဇနော-ရဟန်းသည်။ ကော
 သလေသု- ကောသလတိုင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေ- ဇနပုဒ်၌။ သာဝတ္ထိံ-
 သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တဿ-သွားစဉ်။ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌။ ဇ္ဇေ
 ကလောမာနိ-သိုးမွေးတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု-ဖြစ်ကုန်၏။ အထဂေါ- ထိုအခါ၌။
 သောဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းသည်။ တာနိဇ္ဇေကလောမာနိ- ထိုသိုးမွေးတို့ကို။
 ဥတ္တရာသင်္ဂေန-ကိုယ်ဝတ်ဖြင့်။ ဘဏ္ဍိကံ-အထုပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ- ဘွဲ့၍။ အဂ
 မာစိ-သွား၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ တံဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းကို။ ပဿိတွာ-
 မြင်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇောသုံ- ပျက်ရယ် ပြုကုန်၏။ တိဥပ္ပဇ္ဇောသုံ- အဘယ်သို့
 ပျက်ရယ် ပြုကုန်သည်။ တန္တေ- အရှင်ဘုရား။ တေ- အရှင်ဘုရား
 သည်။ ကိတ္တကေန- အဘယ်မျှလောက်သော အဘိုးဖြင့်။ ကိတာနိ-
 ဝယ်အပ်ကုန်သနည်း။ ကိတ္တကော- အဘယ်မျှလောက်သော။ ဥဒယော-
 အမြတ်သည်။ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥပ္ပဇ္ဇောသုံ
 ပျက်ရယ်ပြုကုန်၏။ သောဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းသည်။ တေဟိမနုဿေဟိ-

ထိုလူတို့သည်။ ဥပ္ပဏ္ဍိယမာနော-ပျက်ရယ်ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ မကံ-
 နှလုံးသာယာသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောဘိက္ခု-
 ထိုရဟန်းသည်။ သာဝတ္ထိ-သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂဇ္ဇိ-သွား၍။ တာနိဇဇက
 လောမာနိ-ထိုသိုးမွေးတို့ကို။ ဗြတကောဝ-ရပ်လျက်သာလျှင်။ အာသုန္တိ-
 ပစ်ချ၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ တံဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ ဇေဝစန-
 ဤစကားကို။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ ကိအဂေါရံ-အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။
 အာဝသော-ငါ့ရှင်။ ကိသာ-အဘယ်ကြောင့်။ တံ-သင်သည်။ ဣမာနိဇဇက
 လောမာနိ-ဤသိုးမွေးတို့ကို။ ဗြတကောဝ-ရပ်လျက်သာလျှင်။ အာသုန္တိ-
 ပစ်ချဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ အာဝသော-ငါ့ရှင်တို့။
 တထာဟိပန-ထိုသို့ဖြစ်သမျှအကြောင်းအလုံးစုံကိုအကုန်ငါဆိုအံ့။ အဟံ-
 ငါ့ကို။ ဣမေသံဇဇကလောမာနံ-ဤသိုးမွေးတို့၏။ ကာရဏာ-အကြောင်း
 ကြောင့်။ မနုဿေဟိ-လူတို့သည်။ ဥပ္ပဏ္ဍိတော-ပျက်ရယ်ပြုအပ်၏။ ဣတိ-ဤ
 သို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အာဝသော-ငါ့ရှင်။ တံ-သင်သည်။ ဣမာနိဇဇကလောမာနိ
 ဤသိုးမွေးတို့ကို။ ကိဝဇ္ဇရတော-အဘယ်မျှဝေးသောအရပ်မှ။ အာဟရယိပန
 ဆောင့်ခွဲသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ အာဝသော-ငါ့ရှင်တို့။
 အတိရေက တိယောဇနံ- သုံးယူနာထက်အလွန်ဝေး၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 အဝေါစ-ဆို၏။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-အလို
 နည်းကုန်၏။ (ပ)။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်
 ကြောင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ အတိရေကတိယောဇနံ-သုံးယူနာ
 ထက်အလွန်ဝေးသောခရီးကို။ ဇဇကလောမာနိ-သိုးမွေးတို့ကို။ အာဟ
 ရိဿတိနာမ-ဆောင်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြသောစကားကိုဆိုကုန်၏။
 အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-
 မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြား
 လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ တံ-သင်သည်။ အတိရေကတိယောဇနံ-
 သုံးယူနာထက်အလွန်ဝေးသောခရီးကို။ ဇဇကလောမာနိ- သိုးမွေးတို့ကို။
 အာဟရယိ-ဆောင်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။
 သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာ
 ဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘဂဝါ-သနား
 တော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။
 မောဃာပုရိသ- မဂဗိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောက်ျား။ ကထံဟိ-အဘယ်

ကြောင့်သာလျှင်။ တံ-သင်သည်။ အတိရေကတိယောဇနံ-သုံးယူဇနာထ ကံ
 အလွန်ဝေးသောခရီးကို။ ဇေတကလောမာနိ-သိုးမွှေးတို့ကို။ အာဟာရိသာဘိ
 နာမ-ဆောင်ဘိသနည်း။ မောစာပုရိသ- မဂ်ဗိုလ်မှအချည်းနှီးသောယော
 ကျား။ ဇေတံ-အမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံ-မကြည်ညိုကုန်သောဘုံတို့အား
 လည်း။ ပဿဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်း
 တို့။ ဝေဠုပန-ဤသို့လျှင်။ ဣဝံသိက္ခာပဝံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-
 ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကိဉ္စုဒ္ဓိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။
 ဘိက္ခုနောပနေဝ-ရဟန်းသည်သာလျှင်။ အဒ္ဓါနံ-အခွန်ရှည်သောခရီးသို့။
 ပဋိပန္နဿ- သွားစဉ်။ ဇေတကလောမာနိ- သိုးမွှေးတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျု-
 ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ အာကင်္ခါမာနေန-အလိုရှိသော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂ
 ဟေတဗ္ဗာနိ-ခံအပ်ကုန်၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံပြီး၍။ တိယောဇနပရမံ-သုံးယူ
 ဇနာအတိုင်းအရှည်။ သဟတ္ထာ-မိမိလက်ဖြင့်။ ဟာရကော-ဆောင်သော
 သူသည်။ အသန္တေ-မရှိလတ်သော်။ ဟာရေတဗ္ဗာနိ- ဆောင်အပ်ကုန်၏။
 တတော-ထိုသုံးယူ ဇနာအတိုင်းအရှည်ထက်။ ဥတ္တရိ-အလွန်။ ဟာရကော-
 ဆောင်သောသူသည်။ အသန္တေ- မရှိသော်လည်း။ စေဟာရေယျ-
 အကယ်၍ဆောင်ငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-
 ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်
 လော့။ ။ ဘိက္ခုနောပနေဝအဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နဿာတိ- ဘိက္ခုနောပနေဝအဒ္ဓါန
 မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နဿဟူသည်ကား။ ပန္တ-ခရီးသို့။ ဂစ္ဆန္တဿ-သွားစဉ်။ ဇေတကလော
 မာနိဥပ္ပဇ္ဇေယျု-ဇေတကလောမာနိဥပ္ပဇ္ဇေယျုဟူသည်ကား။ သံဗပတောဝါ
 သံဗာမုလည်းကောင်း။ ဂဏာတောဝါ- ဂိုဏ်းမှလည်းကောင်း။ ဉာတိ
 တောဝါ-ဆွေမျိုးမှလည်းကောင်း။ မိတ္တတောဝါ-အဆွေခင်ပွန်းမှလည်း
 ကောင်း။ ပံသုကူလံဝါ-ပံသုကူသည်လည်းကောင်း။ အတ္တနော-မိမိ၏။
 ဓနေနဝါ-ဥစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျု-ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ အာကင်္ခါ
 မာနေနာတိ- အာကင်္ခါမာနေနဟူသည်ကား။ ဣစ္စ မာနေန- အလိုရှိသော
 ရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနိ-ခံအပ်ကုန်၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာတိယောဇနပရမံ
 သဟတ္ထာဟာရိတဗ္ဗာနိတိ- ပဋိဂ္ဂဟေတွာ တိယောဇနပရမံ သဟတ္ထာဟာရိ
 တဗ္ဗာနိဟူသည်ကား။ တိယောဇနပရမတာ- သုံးယူဇနာအတိုင်းအရှည်
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဟတ္ထာ- မိမိလက်ဖြင့်။ ဟာရိတဗ္ဗာနိ- ဆောင်
 အပ်ကုန်၏။ အသန္တေဟာရကော- အသန္တေဟာရကော ဟူသည်ကား။
 အညော- တပါးသော။ ဟာရကော- ဆောင် တတ် သော်။ ကောပိ-

ဇွေကလောမ-သံက္ခာပုဒ်။

တရံတယောကံသော၊ ဣတ္ထိဝါ-မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ဝုရိသောဝါ-
 ယောကျ်ား သည်လည်းကောင်း။ ဂဟဋ္ဌောဝါ- လူသည်လည်းကောင်း။
 ပဗ္ဗဇိတောဝါ- ရဟန်းသည်လည်း ကောင်း။ နဟောတိ-မဖြစ်။ တတော
 စေတုတ္တရိဒုဂ္ဂေယျ အသန္တေပိ ဟာရကေတိ- တတောစေ ဥတ္တရိဟ
 ရေယျအသန္တေပိဟာ ရကေဟူသည်ကား။ ပဌမံပါဒ်-ရှေးဦးစွာသော ခြေ
 ထွမ်းကို။ တိယောဇနံ-သုံးယူဇနာကို။ အတိက္ကာမေတိ-လွန်စေအံ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဒုတိယံပါဒ်-နှစ်ခုမြောက်သော ခြေထွမ်းကို။ အတိက္ကာမေတိ-လွန်စေအံ။
 နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ပိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။
 အန္တောတိယောဇနေ-သုံးယူဇနာ၏အတွင်း၌။ ငြိတော-ရပ်လျက်။ ဗဟံတိ
 ယောဇနံ-သုံးယူဇနာ၏အပ၌။ ပါတေတိ-ချအံ။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းပိနည်းကံ
 ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညဿ-တပါးသောသူသည်။
 ယာနေဝါ-ယာဉ်၌လည်းကောင်း။ တဏှောဝါ-ဘဏှာ၌လည်းကောင်း။ အဇာ
 နန္တဿ-မသိစဉ်။ ပက္ခိဝိက္ခာ-ထည့်၍။ တိယောဇနံ-သုံးယူဇနာကို။ အတိက္ကာ
 မေတိ-လွန်စေအံ။ နိဿဂ္ဂိယာနိ-စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။
 သံဃာဿဝါ-သံဃာအား လည်းကောင်း။ ဂဏဿဝါ-ဂုဏ်အားလည်း
 ကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ-စွန့်အပ်
 ကုန်၏။ တိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဉ္စပန ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ-စွန့်အပ်ကုန်
 ၏။ ကံ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ-အဘယ်သို့စွန့်အပ် ကုန်သနည်း။ (ပ)။ ဘန္တေ-အရှင်
 တုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣမာနိဇ္ဇေကလောမာနိ-ဤသုံးမွေးတို့ကို။ တိယော
 ဇနံ-သုံးယူဇနာကို။ အတိက္ကာမိတပနိ-လွန်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိ
 ယာနိ-စွန့်အပ်ကုန်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမာနိဇ္ဇေကလောမာနိ-ဤ
 သုံးမွေးတို့ကို။ သံဃာဿ-သံဃာအား။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ-စွန့်အပ်ကုန်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-
 ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။
 အာယသ္မတော-အရှင်အား။ ဒမ္မိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။
 အတိရေကတိယောဇနေ-သုံးယူဇနာကို လွန်သည်၌။ အတိရေကသညိ-
 လွန်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမေတိ-လွန်စေအံ။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်
 ခြင်းပိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အတိရေကတိယော
 ဇနေ-သုံးယူဇနာကိုလွန်သည်၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာ
 မေတိ-လွန်စေအံ။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းပိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

အာပတ်သင့်၏။ အတိရေကတိယောဇနေ-သုံးယူဇနာကိုလွန်သည်၌၊ ဦးက
 သညီ-ယုတ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတိက္ကာမေတိ၊ လွန်စေအံ့။ နိဿယဗ္ဗိယံ
 စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဦးကတိ
 ယောဇနေ- သုံးယူဇနာအောက်ယုတ်သည်၌။ အတိရေကသညီ- လွန်၏
 ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမေတိ-လွန်စေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာ-
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဦးကတိ
 ယောဇနေ-သုံးယူဇနာအောက်ယုတ်သည်၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်
 ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမေတိ-လွန်စေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပစ္စနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဦးကတိယောဇနေ- သုံးယူ
 ဇနာအောက်ယုတ်သည်၌။ ဦးကသညီ-ယုတ်၏ဟု အမှတ်သည်ဖြစ်၍။
 ဟရတိ-ဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ တိယောဇနံ-သုံးယူဇနာ-
 ရှိသောအရပ်သို့။ ဟရတိ-ဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဦးကတိ
 ယောဇနံ-သုံးယူဇနာမပြည့်သောအရပ်သို့။ ဟရတိ-ဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ တိယောဇနံ-သုံးယူဇနာရှိသောအရပ်သို့။ ဟရတိ-အသွား
 လည်းဆောင်အံ့။ ပစ္စာဟရတိ-အပြန်လည်းဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်
 မသင့်။ တိယောဇနံ- သုံးယူဇနာရှိသောအရပ်သို့။ ဝါသာဗိပ္ပိယော-နေလို
 သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆာ-သွား၍။ တံထော-ထိုအရပ်မှ။ ပရံ-ပြင်ပသို့။ ဟရတိ-
 ဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အတ္ထိန္ဒ- ခိုးသူလုယက်သည်ကို။ ပဋိ
 လဘိတွာ-ရ၍။ ဟရတိ-ဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ နိဿယဗ္ဗိ-စွန့်
 အပ်ပြီးသည်ကို။ ပဋိလဘိတွာ-ရ၍။ ဟရတိ-ဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်
 မသင့်။ အညံ-တပါးသောသူကို။ ဟရာပေတိ- ဆောင်စေအံ့။ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ ကတာဏဏှံ-ပြုအပ်ပြီးသောဏှံကို။ ဟရတိ-ဆောင်အံ့။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥမ္မတ္တကဿ-ရှူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။
 အာဒိကမ္ဘိကဿ-အစဉ်အမှတ်ရှိသောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ ဆုတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဆဠံ-ခြောက်ရ
 မြောက်သော။ ဇ္ဇေကလောမတိက္ခာပဒံ-ဇ္ဇေကလောမတိက္ခာပဒံလွန်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဇ္ဇေကလောမခေဝန-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ သက္ကေသု-သက္ကတိုင်းတို့၌။ ကဝိလဝတ္ထုသို့- ကဝိလဝတ်ပြည်
၌။ နိဂြောဓရာမေ- နိဂြောဓရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ- နေထောင်မှု၏။ တေဒုခေါပန
သမယေန- သို့အခါ၌။ ခိဗ္ဗတ္တိယာ- ဆဗ္ဗတ္တိအမည်ရှိကုန်သော။ သိက္ခာ- ရဟန်း
ယောကျာ်းတို့သည်။ သိက္ခာနိဟိ- ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ- သိုး
မွေးတို့ကို။ ခေဝါပေန္တိဝိ- ဖွပ်လည်းဖွပ်စေကုန်၏။ ရဇာပေန္တိဝိ- ဆိုးလည်း
ဆိုးစေကုန်၏။ ဝိဇေဒုပေန္တိဝိ- ဖြေလည်းဖြေစေကုန်၏။ သိက္ခာနိယော- ရဟန်း
မိန်းမတို့သည်။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ- သိုးမွေးတို့ကို။ ခေဝန္တိယော- ဖွပ်ကုန်သည့်
ဖြစ်၍။ ရဇန္တိယော- ဆိုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဇေဒုန္တိယော- ဖြေကုန်သည်ဖြစ်၍။
ဥဒ္ဓေသံ- ပါဠိသင်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ ပရိပုန္တံ- အဇ္ဇကထာသင်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အမိသီလံ- အမိသီလသိက္ခာ ကိုလည်းကောင်း။
အမိဝိတ္တံ- အမိဝိတ္တ သိက္ခာ ကိုလည်းကောင်း။ အမိပညာ- အမိပညာ
သိက္ခာကိုလည်းကောင်း။ ရိဗ္ဗန္တိ- ကင်းစေကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။
မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ- မဟာ ပဇာပတိ ဂေါတမီ သည်။ ယေန-
အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ- ရှိတော်မူ၏။
တေန- ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ- ကပ်လေ၏။
ဥပသကံမိတွာ- ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို အဘိဝါဒေတွာ-
ရိုသေစွာရှိသိုး၍။ ဇကမန္တံ- သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဠာသိ-
ရပ်လေ၏။ ဇကမန္တံ- သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ငိုတံခေါ- ရပ်ပြီး
သော။ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ- မဟာပဇာပတိဂေါတမီကို။ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတံဝစနံ- ဤစကားကို။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။
ကံ အဝေါစ- အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဂေါတမီ- မိလ္လေးတော်ဂေါ
တမီကဗ္ဗိ- အသို့နည်း။ သိက္ခာနိယော- ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ- မမေ့
မလျော့စွာကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာတာဝိနိယော- ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော
လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တာ- နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ- နေကြကုန်၏လော။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်
မူ၏။ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား။ သိက္ခာနိဟိ- ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ အပ္ပမေဒေါ-
မမေ့မလျော့ခြင်းသည်။ ကုတော- အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ အပ္ပမတ္တိယာ-
အရှင်ဆဗ္ဗတ္တိတို့သည်။ သိက္ခာနိဟိ- ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ-
သိုးမွေးတို့ကို။ ခေဝါပေန္တိဝိ- ဖွပ်လည်းဖွပ်စေကုန်၏။ ရဇာပေန္တိဝိ-
ဆိုးလည်းဆိုးစေကုန်၏။ ဝိဇေဒုပေန္တိဝိ- ဖြေလည်းဖြေစေကုန်၏။ သိက္ခာနိယော
ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ- သိုးမွေးတို့ကို။ ခေဝန္တိယော-

ဖွပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရတနိယော- ဆိုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဇ္ဇေယျိယော-
 ဖြေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓေသံ- ပါဠိသင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိပုတ္တိ-
 အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဓိဝီဇ်- အဓိဝိညာသိက္ခာကို
 လည်းကောင်း။ အဓိဝိတ္တံ- အဓိဝိတ္တသိက္ခာကိုလည်းကောင်း။ အဓိပညာ- အဓိ
 ပညာသိက္ခာပုန်ကိုလည်းကောင်း။ ရိစ္ဆန္တိ- ကင်းစေကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 အဝေါစ- လျှောက်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာတရားသည်။
 မဟာပဇာပတိ- ဂေါတမီ- မဟာပဇာပတိဂေါတမီကို။ ခန္ဓိယာကထာယ-
 တရားစကားဖြင့်။ သန္ဓသေသထိ- ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ သမာဒပေထိ-
 ဆောက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေထိ- ကောင်းစွာအားထုတ်စေ၏။ သိမ္မဟံ
 သေသိ- ကောင်းစွာ ရှင်စေ၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌- မဟာပဇာပတိဂေါတမီ
 မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည်။ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာတရားသည်။ ခန္ဓိယာ
 ကထာယ- တရားစကားဖြင့်။ သန္ဓသထိတာ- ကောင်းစွာပြအပ်ပြီးသည်ရှိသော်
 သမာဒပိတာ- ဆော်တည်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမုတ္တေဇိတာ- ကောင်း
 စွာအားထုတ်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သိမ္မဟံသိတာ- ကောင်းစွာ ရှင်စေအပ်
 ပြီးသည်ရှိသော်။ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာတရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာ
 ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ- လက်ျာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွာ- ပြု၍။ ပက္ကမိ- ဖဲသွား၏။
 အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာတရားသည်။ တေသ္မိံ- နဒါနေ- ဤအ
 ကြောင်း၌။ တေသ္မိံ ပကရဏေ- ဤအချဉ်။ ဘိက္ခုသံဃံ- ရဟန်းအဖွဲ့၏ကို။
 သန္နိပါတာပေတွာ- စည်းဝေးစေ၍။ ဆပ္ပုဂ္ဂိပေ- ဆပ္ပုဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။
 ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိပုတ္တိ- မေးတော်မူ၏။ ကိံ- ပဋိပုတ္တိ- အဘယ်သို့မေး
 တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ တုမှေ- သင်တို့သည်။ ဘိက္ခုနီဟိ-
 ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ- သိုးမွေးတို့ကို။ ဇောဝါပေထပိ- ဖွပ်
 လည်းဖွပ်စေကုန်၏။ ခဇာပေထပိ- ဆိုးလည်းဆို စေကုန်၏။ ဝိဇ္ဇေယျေထပိ-
 ဖြေလည်းဖြေစေကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။
 သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာ
 တရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့။ တုမှာကံ- သင်တို့နှင့်။ ဥာတိကာယော- အဆွေတော်ကုန်သလော။
 အညာတိကာယော- အဆွေမတော်ကုန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ- မေး
 တော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာတရား။ အညာတိကာယော- အဆွေမတော်ကုန်။
 ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်ကုန်၏။ မောစာပုရိသံ- မင်္ဂလိန်မှအချည်း
 နှီးသောယောကျ်ားတို့။ အညာတိကာ- အဆွေမတော်သော သူတို့သည်။

ဇေဇ္ဇကလောမခေဝပန-သိက္ခာပုဒ်။

အညာတိကာနံ- အဆွေမတော်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ ပတိရူပံဝါ- သင့်တင့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပတိရူပံဝါ- မသင့်တင့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ငါ့သ္မာဒိကံဝါ- ကြည်ညိုသည်ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပိသာဒိကံဝါ- မကြည်ညိုသည်ကိုလည်းကောင်း။ နုဇာနန္တိ- မထိကုန်။ မောဗာပုရိသာ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ တတ္ထ- ထိုသို့မထိဘဲလျက်။ တုဋ္ဌေ- သင်တို့သည်။ အညာတိကာဟိ- အဆွေမတော်ကုန်သော။ သိက္ခာနိဟိ- ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ဇေဇ္ဇကလောမာနိ- သိုးမွေးတို့ကို။ ခေဝါပေဿထဝိနာမ- ဖွပ်လည်းဖွပ်စေကုန်ဘိသနည်း။ ရုဇာပေဿထဝိနာမ- ဆိုးလည်းဆိုးစေကုန်ဘိသနည်း။ ဝိဇုဇာပေဿထဝိနာမ- ဖြေလည်းဖြေစေကုန်ဘိသနည်း။ မောဗာပုရိသာ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ဧတံ- ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သော သူတို့အားလည်း။ ယသာဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ- မဖြစ်(ပ)။ သိက္ခာဝေ- ရဟန်းတို့။ ဇေဝဉ္စပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိံ- ဥဒ္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ယောပနာတိက္ခာ- အကြင်ရဟန်းသည်။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သော။ သိက္ခာနိယာ- ရဟန်းမိန်းမကို။ ဇေဇ္ဇကလောမာနိ- သိုးမွေးတို့ကို။ ခေဝါပေယျဝါ- ဖွပ်မူလည်းဖွပ်စေခြင်းအံ့။ ရုဇပေယျဝါ- ဆိုးမူလည်းဆိုးစေခြင်းအံ့။ ဝိဇုဇာပေယျဝါ- ဖြေမူလည်းဖြေစေခြင်းအံ့။ တဿသိက္ခာနော- ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ နံ- ယောပနာတိ- ယောပနာဟူသည်ကား။ ယာဒိသော- အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောတိက္ခာ- အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ သိက္ခာတိ- သိက္ခာဟူသည်ကား (ပ)။ ဣမသ္မိံ- အတ္ထေဤအရာ၌။ အယံ- အသူကို။ သိက္ခာတိ- သိက္ခာဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော- အလိုရှိအပ်၏။ အညာတိကာနာမ- အညာတိကမည်သည်ကား။ မာတိတောဝါ- အမိမှလည်းကောင်း။ ဝိတိတောဝါ- အဘမှလည်းကောင်း။ ယာဝသတ္တမာဝိဟာ မဟယုဂါ- ခုနစ်ဆက် မြောက်သော ဘိုးဘေးအဆက်တိုင်အောင်။ အသမ္ပန္ဒါ- မစပ်ကုန်သောသူတို့တည်း။ သိက္ခာနိနာမ- သိက္ခာနိ မည်သည်ကား။ ဥဘတောယံစော- နှစ်ပါးသောရဟန်းယောကျ်ား သံဃာ ရဟန်းမိန်းမ သံဃာ၌။ ဥပယပ္ပန္နာ- ပဉ္စင်းခံသော ရဟန်းမိန်းမတည်း။ ခေဝ- ဖွပ်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ အာဏာပေတိ- စေခိုင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿံ။ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္စန္ဒံ- ရောက်ခြင်း

သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ခေတောနိ- ဗွင်အပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယာနိ-
 စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ရဇ-ဆိုးလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အာဏာ
 ပေတိ-စေခိုင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ရက္ခာနိ-ဆိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယာနိ-
 စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဇေယျ-ဖြေလော။ ဣတိ-ဤသို့။
 အာဏာပေတိ။ စေခိုင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝိဇေယျနိ-ဖြေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 နိဿဂ္ဂိယာနိ- စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃာဿဝါ-
 သံဃာအားသည်းကောင်း။ ဂဏဿဝါ-ဂိုဏ်အားသည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလ
 သာဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အားသည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ-စွန့်အပ်ကုန်၏။ တိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ-စွန့်အပ်ကုန်၏။ ကိ-နိဿဇ္ဇိ
 တဗ္ဗာနိ-အာဟိတိစွန့်အပ်ကုန်သည်။ “တဇ္ဇေ- အရှင်ထုရားတို့။ မေ-
 အကျွန်ုပ်၏။ ဣမာနိဇ္ဇေကလောမာနိ-ဤသိုးမွေးတို့ကို။ အညာတိကာယ-
 အဆွေမတော်သော။ ဘိက္ခုနိယာ- ရဟန်းမိန်းမကို။ ခေဝါပေတိ- ဗွင်စေ
 အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယာနိ- စွန့်အပ်ကုန်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။
 ဣမာနိဇ္ဇေကလောမာနိ-ဤသိုးမွေးတို့ကို။ သံဃာဿ-သံဃာအား။ နိဿဇ္ဇာမိ
 စွန့်ပါ၏။ “ဣတိ-ဤသို့။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ-စွန့်အပ်ကုန်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးရာ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ- ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသသ္မတေတိ-အရှင်အား။ ဒဗ္ဗိ-ပေး၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေး၏။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သော
 ရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိက သညီ- အဆွေ မတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ဇ္ဇေကလောမာနိ-သိုးမွေးတို့ကို။ ခေဝါပေတိ။ ဗွင်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်ခြင်းဝန်ထမ်းကံရှိသော။ ပါဗိက္ခိယံ။ ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတိကာယံ
 အဆွေ မတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိကသညီ- အဆွေမတော်
 ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇ္ဇေကလောမာနိ-သိုးမွေးတို့ကို။ ခေဝါပေတိ-ဗွင်
 စေအံ့။ ရဇာပေတိ-ဆိုးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယေန- နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ အညာတိကာယ-အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိကာယ
 သညီ-အဆွေမတော်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇ္ဇေကလောမာနိ-သိုးမွေးတို့ကို။
 ခေဝါပေတိ- ဗွင်စေအံ့။ ဝိဇေယျာပေတိ-ဖြေစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယေန-နိဿဂ္ဂိ
 အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်

ဇဇ္ဇကလောမသေဝပန-သိက္ခာပုဒ်

ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အညာတိကာယ- အဆွေ မတော်သော
 ရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိကာသည်-အဆွေ မတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဇဇ္ဇကလောမာနိ-သိုးမွှေးတို့ကို။ ဝေဝါပေတိ- ဖွပ်စေအံ့။ ရဇာပေတိ- ဆိုးစေ
 အံ့။ ဝိဇေဒါပေတိ- ဖြေစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယေန- နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။ ဗ္ဗိန္ဒူ-
 နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ။ အညာတိ ကာယ- အဆွေမတော်သော
 ရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိကာသည်- အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇဇ္ဇ
 ကလောမာနိ- သိုးမွှေး တို့ကို။ ရဇာပေတိ- ဆိုးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတိကာယ- အဆွေ
 မတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိကာသည်- အဆွေမတော်ဟု အမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ- သိုးမွှေးတို့ကို။ ရဇာပေတိ- ဆိုးစေအံ့။ ဝိဇေဒါ
 ပေတိ- ဖြေစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယေန- နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌိ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အညာ
 တိကာယ- အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိကာသည်- အဆွေ
 မတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ- သိုးမွှေးတို့ကို။ ရဇာပေတိ-
 ဆိုးစေအံ့။ ဝေဝါပေတိ- ဖွပ်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယေန- နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိက
 သည်- အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ- သိုးမွှေး
 တို့ကို။ ရဇာပေတိ- ဆိုးစေအံ့။ ဝိဇေဒါပေတိ- ဖြေစေအံ့။ ဝေဝါပေတိ- ဖွပ်
 စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယေန- နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။ ဗ္ဗိန္ဒူ- နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဒုက္က
 ဋ္ဌာနံ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိက
 သည်- အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ- သိုးမွှေးတို့ကို
 ဝိဇေဒါပေတိ- ဖြေစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-
 ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတိကာယ- အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမ
 ၌။ အညာတိကာသည်- အဆွေမတော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ။
 သိုးမွှေးတို့ကို။ ဝိဇေဒါပေတိ- ဖြေစေအံ့။ ဝေဝါပေတိ- ဖွပ်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိ
 ယေန- နိဿဂ္ဂိ အာပတ်နှင့်တကွ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အညာတိ ကာယ- အဆွေ
 မတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိကာသည်- အဆွေမတော်ဟု အမှတ်

ရှိသည်ဖြစ်၍။ဇဇ္ဇကလောမာနိ-သိုးမွှေးတို့ကို။ဝိဇဇာပေတိ-ဖြေစေအံ့။ရဇာပေတိ-ဆိုးစေအံ့။နိဿဂ္ဂိယေန-နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။ဗုက္ကဋ္ဌဿ-ဗုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။အညာတိကာယ-အဆွေ မတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၌။ အညာတိက ဘုရားအဆွေ မတော်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ဇဇ္ဇကလောမာနိ-သိုးမွှေးတို့ကို။ဝိဇဇာပေတိ ဖြေစေအံ့။ခေဝါပေတိ-ဖွပ်စေအံ့။ရဇာပေတိ-ဆိုးစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယေန-နိဿဂ္ဂိအာပတ်နှင့်တကွ။ဗုက္ကဋ္ဌ-နှစ်ချက်ကုန်သော။ ဗုက္ကဋ္ဌဿ-ဗုက္ကဋ္ဌအာပတ် တို့သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညာတိကာယ-အဆွေမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍(ပ)။ အညာတိကာယ-အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ ဥာတိက သညိ-ဆွေမျိုးတော်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(ပ)။ အညဿ-သူတပါး၏။ ဇဇ္ဇကလောမာနိ-သိုးမွှေးတို့ကို။ခေဝါပေတိ-ဖွပ်စေအံ့။ဗုက္ကဋ္ဌဿ-ဗုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဧကတော ဥပသန္တန္တယ-တဘက်သော ရဟန်းမိန်းမ၌ ပဉ္စင်ခံသော ရဟန်းမိန်းမကို။ ခေဝါပေတိ-ဖွပ်စေအံ့။ ဗုက္ကဋ္ဌဿ-ဗုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဥာတိကာယ-အဆွေတော်သောရဟန်း မိန်းမ၌။ အညာတိကသညိ-အဆွေမတော်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ခေဝါ ပေတိ-ဖွပ်စေအံ့။ဗုက္ကဋ္ဌဿ-ဗုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက် ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဥာတိကာယ-အဆွေတော်သောရဟန်းမိန်းမ၌။ ဝေမ တိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ခေဝါပေတိ-ဖွပ်စေအံ့။ ဗုက္ကဋ္ဌဿ- ဗုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥာတိကာယ- အဆွေတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၌။ ဥာတိကာသညိ-အဆွေ တော်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ခေဝါပေတိ-ဖွပ်စေအံ့။အနာပတ္တိ-အာပတ် မသင့်။ ။ဥာတိကာယ-အဆွေတော်သောရဟန်းမိန်းမသည်။ခေဝိန္ဒိယာ ဖွပ်သည်ရှိသော်။ အညာတိကာ- အဆွေမတော်သောရဟန်းမိန်းမသည်။ ဒုတိယာ- အကော်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။အတုတ္တိ မသုံးအပ်သေးသော။ကတဘဏ္ဍ-ပြုအပ်ပြီးသောဘဏ္ဍကို။ခေဝါပေတိ- ဖွပ်စေအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ သိက္ခမာနာယ-သိက္ခမာန်ကိုလည်း ကောင်း။ သာမဏေရိယာ-သာမဏေမင်္ဂလည်းကောင်း။ ခေဝါပေတိ- ဖွပ်စေအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ် မသင့်။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ-ရူးခေဝါရဟန်းအား

သည်း ကောင်း။ အာဒိကန္တိ ကဿ-အစ၌ အမှိုက်သော ရဟန်းအားလည်း
ကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။
သတ္တမံ-ချစ်ချစ်မြှောက်သော။ ဇေဋ္ဌကလောမခေဝဇပန-သိက္ခာပုဒ်-ဇေဋ္ဌကလော
မခေဝဇပန-သိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိဇံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဂူဝိယ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဒဂဟေ- ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ-
ရှဉ့်နက်တို့အားအစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝန- ဝေဠုဝန်
ကျောင်းစံတံ၌။ ဝိဟရတိ- နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန သမယေန-
ထိုအခါ၌။ သကျပုတ္တော- သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ
ဥပနန္ဓာ-အရှင်ဥပနန္ဓသည်။ အညတရဿ -မထင်ရှားသော။ ကုလဿ-
အမျိုး၏။ ကုလူပကော- အိမ်ထိုက်တတ်သည်။ နိစ္စဘတ္တိကော- နိစ္စဘတ်
ရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တတ္ထိကုလေ- ထိုအမျိုး၌။ ယံခါဒနိယံဝါ-
အကြင်ခဲတွယ် သည်လည်း ကောင်း။ ယံဘောဇနိယံဝါ- အကြင်
ဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏။ တတော- ထိုခဲတွယ်ဘောဇဉ်
မှ။ သကျပုတ္တဿ-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာတောဥပနန္ဓဿ-
အရှင်ဥပနန္ဓ၏။ ပဋိဝိသော-အဘို့ကို။ ဋ္ဌပိယုတိ-ထားအပ်၏။ တေနခေါပန
သမယေန-ထိုအခါ၌။ ယံဝိယံ-ညချမ်းအခါ၌။ တတ္ထိကုလေ-ထိုအမျိုး၌။ ယံ
မံသံ-အကြင်အမဲသည်။ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တတော-ထိုအမဲ
မှ။ သကျပုတ္တဿ-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာတောဥပနန္ဓဿ
အရှင်ဥပနန္ဓ၏။ ပဋိဝိသော-အဘို့ကို။ ဋ္ဌပိတော-ထားအပ်သည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ တဿကုလဿ- ထိုအမျိုး၏။ ဒါရကော- သူငယ်သည်။ ရတ္တိ
ယာ- ညဉ့်၏။ ပဗ္ဗုဿသမယံ- ချမ်းသောက်သောအခါ၌။ ပဗ္ဗုဠာယ-
စောစောထ၍။ မေ- ငါ့အား။ မံသံ- အမဲကို။ ဒေထ- ပေးကုန်လော။
မေ-ငါ့အား။ မံသံ-အမဲကို။ ဒေထ- ပေးကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ ရောဒတိ-
ငို၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ သောပုရိသော- ထိုယောကျ်ား သည်။
ပဇာပတိ-မယားကို။ ဇေဝံစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကိံအဝေါစ-
အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အယုဿ၊ အရှင်၏။ ပဋိဝိသံ-အဘို့ကို။ ဒါရကဿ
သူငယ်အား။ ဒေဟိ-ပေးလော။ အညံ-တပါးသောအမဲကို။ ဋ္ဌတောပေတွာ-

ဝယ်၍။ အယျဿ-အရှင်အား။ ဒဿာမ-လှူကုန်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
ဆို၏။ အသခေါ-ထိုအခါ၌။ သကျပုတ္တော-သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်သော။
အာယသ္မာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ ပုတ္တန္တဿမယံ-နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေ
တွာ-သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ-အပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။
ယေန-အကြင်အရပ်၌။ တံကုလံ-ထိုအမျိုးသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအမျိုး
ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။
ပညတ္တေ-ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ-နေရာ၌။ နိသိဒိ-ထိုင်နေ၏။ အထခေါ-
ထိုအခါ၌ သောပုရိသော-ထိုယောကျ်ားသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ သကျ
ပုတ္တော-သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော-အရှင် ဥပနန္ဒ
သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဥပနန္ဒရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-ကပ်လေ
၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ သကျပုတ္တံ-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။
အာယသ္မန္တံဥပနန္ဒံ-အရှင်ဥပနန္ဒကို။ အဘိဝါဒေတွာ-ရိသေစွာရှိခိုး၍။ ဧက
မန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ-ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ-
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒောခေါ-ထိုင်နေပြီးသော။ သောပုရိ
သော-ထိုယောကျ်ားသည်။ သကျပုတ္တံ-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာ
ယသ္မန္တံဥပနန္ဒံ-အရှင်ဥပနန္ဒကို။ ဧတံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်
၏။ ကိ အဝေါစ-အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဟိယျော
ခေါ-ယမန်နေ၍။ နာယယံ-ညချမ်းအခါ၌။ ဖံသံ-အမဲသည်။ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သည်။
အဘောသိ-ဖြစ်၏။ တတော-ထိုအမဲမှ။ အယျဿ-အရှင်၏။ ပဋိဝိသော-
အဘို့ကို။ ဋ္ဌဝိတော-ထားအပ်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အယံဒံ-ရကော-
ဤသူငယ်သည်။ ရတ္တိသာ-ညဉ့်၏။ ပစ္စုသဿမယံ-မိလားသောက်သောအခါ
၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ-စောစောထ၍။ မေ-ငါ့အား။ ဖံသံ-အမဲကို။ ဒေဆ-ပေးကုန်
လော။ မေ-ငါ့အား။ ဖံသံ-အမဲကို။ ဒေထ-ပေးကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ ရောဒ
တိ-ပို၏။ အယျဿ-အရှင်၏။ ပဋိဝိသော-အဘို့ကို။ ဒါရကဿ-သင်္ဃာတအား။
ဒိန္နော-ပေးအပ်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ကဟာပဏေန-အသပြာဖြင့်။ ကိ-
အဘယ်ကို။ အာဟရိယျတု-ဆောင်အပ်စေလို ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။
ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သည် ရှိသော်။ အာဝုသော-ဒါယကော။ မေ-ငါ့အား။
ကဟာပဏော-အသပြာကို။ ပရိစ္စတ္တော-စွန့်အပ်ပြီလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အပေါစ
ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အာမပရိစ္စတ္တော-စွန့်အပ်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-
လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ အာဝုသော-ဒါယကော။ မေ-ငါ့အား။ တညေဇက
ဟာပဏံ-ထိုအသပြာကိုသာလျှင်။ ဒေဟိ-လှူလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-

ဆို၏။ အထင်ခါ-ထိုအခါ၌။ သောပုရိသော-ထိုယောကျ်ားသည်။ သကျုပုတ္တ
 သာ-သာဇာတိဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာတောဥပနန္ဒဿ-အရှင်ဥပနန္ဒ
 အား။ ကပ်စာပဏံ-အသိပြောကို။ ဧကဝ္ဗာ-လှူ၍။ ဥဇ္ဈာယတိ-ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ-
 ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ-ဖရိုဖရဲကြဲသောစကားကိုဆို၏။ ကိံ ဥဇ္ဈာယတိ-အဘယ်
 ကဲ့ရဲ့သနည်း။ ကိံ ဝိယုတိ- အဘယ်သို့ ရှုတ်ချသနည်း။ ကိံ ဝိပါစေတိ-
 အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲကြဲသောစကားကို ဆိုသနည်း။ မယံ-ငါတို့သည်။ ရူပိယံ-
 ရွှေငွေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာမယထေဝ-ခံကုန်သကဲ့သို့သာလျှင်။ ဇေဝဓေဝ-ဤအတူ
 သာလျှင်။ သကျုပုတ္တိယာ-သာဇာတိဝင်မင်းတရားတရား သားတော်ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဣမေသမဏာ-ဤရဟန်းတို့သည်။ ရူပိယံ-ရွှေငွေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ-
 ခံကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ-ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ-ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ-
 ဖရိုဖရဲကြဲသောစကားကိုဆို၏။ ဘိက္ခူ-ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တဿ-
 ကဲ့ရဲ့သော။ ဝိယုန္တဿ-ရှုတ်ချသော။ ဝိပါစေန္တဿ-ဖရိုဖရဲကြဲသောစကား
 ကိုဆိုသော။ တဿပုရိသဿ-ထိုယောကျ်ား၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသောာ
 သံခေါ-ကြားကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခူ-အကြင်ရဟန်းတို့
 သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-နည်းသောအလိုရှိကုန်၏။ (ပ)။ တေဘိက္ခူ-ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ သကျုပုတ္တော-သာဇာတိဝင်မင်းသား
 ဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ ရူပိယံ-ရွှေငွေကို။ ပဋိဂ္ဂ
 ဏှိယထိတိနာမ- ခံဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲကြဲသော စကားကို ဆိုကုန်၏။
 အထင်ခါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခူ-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာ
 တရားအား။ ဇေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်
 ၏။ (ပ)။ ဥပနန္ဒ-ဥပနန္ဒ။ တံ-သင်သည်။ ရူပိယံ-ရွှေငွေကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ-ခံ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ တဂဝါ-မြတ်စွာတရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါပ-လျှောက်၏။ တဂဝါ-တုန်းတော်ကြီး သော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 တရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဗာပုရိသ-မင်ဗိုလ်မှအချည်း
 နှီးသောယောကျ်ား။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ တံ-သင်သည်။
 ရူပိယံ-ရွှေငွေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှိယထိတိနာမ-ခံဘိသနည်း။ မောဗာပုရိသ-မင်ဗိုလ်
 မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ ဇေဝံ- ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-
 မကြည်ညိုကုန်သော သူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။
 နသောတိ- မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဗ္ဗပန- ဤသို့လျှင်။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာယစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်
 လော့။ ကိဉ္ဇန္တိ သေယျာထ- အဘယ်သို့ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ နိဿယောပန
 ဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ- ရွှေငွေကို။ ဥဂ္ဂဏှော
 ယျဝါ- မိမိမူလည်းခံငြားအံ့။ ဥဂ္ဂဏှာ ပေယျဝါ- သူတပါးကို မူလည်း
 ခံစေငြားအံ့။ ဥပနိက္ခိတ္တံဝါ- အနီး၌ထားအပ်သည်ကိုလည်း။ သာဒိယေယျ-
 သာယာငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ- ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာ
 ထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ။ ယောပနာတိ- ယောပနာယူသည်ကား။
 ယာဒိသော- အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်း
 သည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ- ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ - ဤ
 အရာ၌။ အယံ- ဤသူကို။ ဘိက္ခုတိ- ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော- အလိုရှိ
 အပ်၏။ ဇာတဂ္ဂပနာမ- 'ဇာတဂ္ဂပမည်သည်ကား။ သတ္တဝဏှော- သူရား
 အဆင်းတော်နှင့်တူသောရွှေကို။ ဝုစ္စတိ- ဆိုအပ်၏။ ရဇတံနာမ- 'ရဇတံမည်
 သည်ကား။ ကဟာပဏော- အာဘိဗြာသည်လည်းကောင်း။ လောဟဇံသ
 ကော- ကြေးသံဖြင့်ပြီးသောပဲစေ့သည်လည်းကောင်း။ ဒါရုမာသကော-
 သစ်နှစ်ဖြင့်ပြီးသော ပဲစေ့သည်လည်းကောင်း။ ဇတုမာသကော- ချိပ်ဖြင့်
 ပြီးသောပဲစေ့သည်လည်းကောင်း။ ယေ- အကြင်ဝတ္ထုတို့သည်။ ဝေါဟာရံ-
 ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။ ဝတ္ထန္တိ - ရောက်ကုန်၏။ ထေ- ထိုဝတ္ထုတို့သည်။ ရဇတံ
 နာမ- ရဇတံမည်၏။ ဥဂ္ဂဏှောယျာတိ- ဥဂ္ဂဏှောယူဟူသည်ကား။ သယံ-
 ကိုယ်တိုင်။ ဝဏှာတိ- ခံအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-
 ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဥဂ္ဂဏှာပေယျာတိ- 'ဥဂ္ဂဏှာပေယျာယူသည်ကား။
 အညံ- တပါးသောသူကို။ ဝါဟာပေတိ- ခံစေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်း
 ကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ- ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဥပနိက္ခိတ္တံဝါ သာဒိယေယျာတိ-
 ဥပနိက္ခိတ္တံဝါ သာဒိယေယျာဟူသည်ကား။ ဣဒံ- ဤရွှေငွေသည်။ အယျာသ-
 အရှင်အား။ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥပနိက္ခိတ္တံ- အနီး၌ထား
 အပ်သည်ကို။ သာဒိယတိ- သာယာအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ သံဃာမဇ္ဈေ- သံဃာ၏အလယ်၌။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့။ ဇေဝဉ္ဇပန- ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ကိ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-
 အဘယ်သို့စွန့်အပ်သနည်း။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သံဗညံ-
 သံဃာသို့။ ဥပသကံမိတ္တာ- ကပ်၍။ ဇေကံသံဇေကသ္မိံ အံသေ- လက်ခံသောကံ
 ပရံးထက်၌။ ဥတ္တရာသကံ- ကိုယ်ဝတ်စွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတော- ပြု၍။

ဝုဇာနံ-သိတံ-တြိ-ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေ- ခြေတို့ကို။
 ဝိဒ္ဓိတ္တာ-ရှိခိုး၍။ ဥက္ကုဒ္ဓိကံ-မေ့စဉ်ကြောင့်။ နိသိဒိတ္တာ-ထိုင်နေ၍။ အဗ္ဗထိ-
 ထက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတု-ချိ၍။ ဇေ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အသေ-
 ဖြစ်ရာ၏။ ကိ-အဘယ်သို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အသေ ဖြစ်ရာသနည်း။
 ဘန္တေ-အရှင်တရားတို့။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ရူပိယံ-ရွှေငွေကို။ ပဋိဂ္ဂ
 ဟေသိ-ခံယူပြီး။ ဣဒံ-ဤရွှေငွေကို။ ဖေမယာ-အကျွန်ုပ်သည်။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ-ဤရွှေငွေကို။ သံဃာဿ-သံဃာအား။
 နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အသေ-
 ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿဇ္ဇတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ နိဿဇ္ဇတ္တာ-စွန့်ပြီး၍။ အာပတ္တိ
 အာပတ်ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ-ဒေသနာကြားအပ်၏။ ဗျက္တေန- လိမ်မာသော။
 ပဋိဗလေန-စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ အာပတ္တိ- အာပတ်ကို။
 ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ- ခံအပ်၏။ တတ္ထ- ထိုရွှေငွေကိုစွန့်ရာအရပ်သို့။ အာရာမိ
 ကောဝါ-အရံစောင့်သည်လည်းကောင်း။ ဥပါသကောဝါ- ဥပါသကာသည်
 လည်းကောင်း။ သစေအာဂစ္ဆတိ- အကယ်၍လာအံ့။ သော- ထိုသူကို။
 အာဂုဿာ- ဒါယကာ။ ဣမံ-ဤရွှေငွေကို။ ဇာနာဟိ-ထိလော။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဝတ္တဗ္ဗော-ဆိုအပ်၏။ သော-ထိုသူသည်။ ဣမိနာ-ဤရွှေငွေဖြင့်။ ကိ- အဘယ်
 ဝတ္ထုကို။ အာဟာရိယုတု- ဆောင်အပ်စေလိုဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။
 သစေဘိဏတိ-အကယ်၍ဆိုအံ့။ ဣမံဝါဣမံဝါ- ဤဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုကိုလည်း။
 အာဟာရ-ဆောင်ခဲ့လျှော့။ ဣတိ-ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗော-မဆိုအပ်။ ကပ္ပိယံ- အပ်
 သော။ သပ္ပိဝါ-ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း။ တေလံဝါ-ဆီကိုလည်းကောင်း။
 မရဝါ- ပျားကိုလည်းကောင်း။ ဖာဏိတံဝါ- တင်လဲကိုလည်းကောင်း။
 အာပိက္ခိတဗ္ဗံ- ကြားအပ်၏။ သော-ထိုသူသည်။ တေန- ထိုရွှေငွေဖြင့်။
 ပရိဝေတ္တတ္တာ-လဲတွယ်၍။ ကပ္ပိယံ-အပ်သည်ကို။ သစေအာဟာရတိ-အကယ်
 ၍ဆောင်ခဲ့အံ့။ ရူပိယပဋိဂ္ဂါဟကံ- ရွှေငွေကိုခံသောရဟန် ကို။ ဌပေတွာ-
 ထား၍။ သဗ္ဗေဟေဝ-အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ပရိဘုဋ္ဌိတဗ္ဗံ-
 သုံးဆောင်အပ်၏။ ဇေ-ဤသို့။ ဇေ-ဤလဲတွယ်၍ဆောင်သောသူကို။ စေလ
 ဘေယျ-အကယ်၍ခြားအံ့။ ဣဂ္ဂေတံဣတိဇေ-ဤသို့ခြင်းသည်။ ကုသလံ-
 ကောင်း၏။ နောစေလဘေယျ- အကယ်၍မခြားအံ့။ သော- ထိုသူကို။
 အာဂုဿာ-ဒါယကာ။ ဣမံ-ဤရွှေငွေကို။ ဆဋ္ဌေဟိ-စွန့်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဝတ္တဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ သော- ထိုသူသည်။ သစေဆဋ္ဌေတိ- အကယ်၍
 စွန့်အံ့။ ဣဂ္ဂေတံဣတိဇေ- ဤစွန့်ခြင်းသည်။ ကုသလံ-ကောင်း၏။ နောစေ

ဆန္ဒတိ-အကယ်၍မစွန့်အံ့။ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ဆန္ဒာဂတိ-
ဆန္ဒာဂတိသို့။နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ။ဒေါသာဂတိ-ဒေါသာဂတိသို့။
နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ။မောဟာဂတိ-မောဟာဂတိသို့။နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်
ရာ။ဘယာဂတိ-ဘယာဂတိသို့။နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ။ဆဋ္ဌိတိဆဋ္ဌိတဉ္စ-
စွန့်အပ်မစွန့်အပ်သည်ကိုလည်း။ဇောနေယျ-သိရာ၏။ဣတိ-ဤသို့။ပစ္စဟိ-
ငါးပါးကုန်သော။အင်္ဂေဟိ-အင်္ဂါတို့နှင့်။သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံသော။
သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ရူပိယဆဋ္ဌကော-ရွှေငွေကိုစွန့်တတ်သောရဟန်း
ဟူ၍။သမ္ပန္နိတဗ္ဗော-သမုတ်အပ်၏။ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့။ဇေဝဉ္စပန-ဤသို့လျှင်။
သမ္ပန္နိတဗ္ဗော-သမုတ်အပ်၏။ကိံသမ္ပန္နိတဗ္ဗော-အဘယ်သို့သမုတ်အပ်သ
နည်း။ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ။ယာမိတဗ္ဗော-တောင်းအပ်၏။ယာမိ
တွာ-တောင်းပြီး၍။ဗျတ္တေန-လိမ်မာသော။ပဋိဗလေန-စွမ်းနိုင်သော။ဘိက္ခု
နာ-ရဟန်းသည် သံဃော-သံဃာကို။ဥပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ကိံ
ဥပေတဗ္ဗော-အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်း။ “ဘန္တေ-အရှင်တုရားတို့။
သံဃော-သံဃာသည်။မေ-အကျွန်ုပ်၏။ဝစနံ-စကားကို။သုဏာတု-
နာတော်မူလော။သံဃာဿ-သံဃာအား။ပတ္တကလ္လံ-ဇရာဂတ်ပတ်သော
အခါရှိသောကံသည်။ယဒိသိယာ-အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ဇေံသတိ-ဤသို့
ဖြစ်သည်ရှိသော်။သံဃော-သံဃာသည်။ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။
ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ရူပိယဆဋ္ဌကံ-ရွှေငွေကိုစွန့်တတ်သောရဟန်းဟူ၍။
သမ္ပန္နေယျ-သမုတ်ရာ၏။သော-ဤသည်ကား။ဥတ္တိ-သိစေခြင်းတည်း။ ။
ဘန္တေ-အရှင်တုရားတို့။သံဃော-သံဃာသည်။မေ-အကျွန်ုပ်၏။ဝစနံ-
စကားကို။သုဏာတု-နာတော်မူလော။သံဃော-သံဃာသည်။ဣတ္ထန္ဒာမံ-
ဤအမည်ရှိသော။ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ရူပိယဆဋ္ဌကံ-ရွှေငွေကိုစွန့်တတ်သော
ရဟန်းဟူ၍။သမ္ပန္နတိ-သမုတ်၏။ယဿအာယသ္မတေ-အကြင်အရှင်သည်။
ဣတ္ထန္ဒာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ဘိက္ခုနော-ရဟန်းကို။ရူပိယဆဋ္ဌက
ဋ္ဌကဿ-ရွှေငွေကိုစွန့်တတ်သောရဟန်းဟူ၍။သမ္ပဟိ-သမုတ်ခြင်းကို။
ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။သော-ထိုအရှင်သည်။တုဏှိ-ဘိတ်ဆိတ်နေသည်။
အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ယဿ-အကြင်အရှင်သည်။နက္ခမတိ-မနှစ်သက်အပ်။
သော-ထိုအရှင်သည်။ဘာယျ-ဆိုရာဇ်။သံဃေန-သံဃာသည်။ဣတ္ထန္ဒာ
မော-ဤအမည်ရှိသော။ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ရူပိယဆဋ္ဌကော-ရွှေငွေကိုစွန့်
တတ်သောရဟန်းဟူ၍။သမ္ပတော-သမုတ်အပ်ပြီ။သံဃာဿ-သံဃာသည်။
ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်။ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။တံသ္မာ-ထိုကြောင့်။

တုဏှိ- ဆိဇ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ- ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်
 နေသဖြင့်။ ဧဝံ- ဤနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဓာရုယာမိ- မှတ်ရ၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဥာပေတဗ္ဗော- သိစေအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော-
 သမုတ်အပ်၏။ ။ သမ္ပတေန- သမုတ်အပ် ပြီးသော။ တေနဘိက္ခုနာ-
 ထိုရဟန်းသည်။ အနိမိတ္တံ-အမှတ်မရှိသည်ကို။ ကတွာ-ပြု၍။ ပါတေတဗ္ဗံ-
 ကျစေအပ်၏။ နိမိတ္တံ-အမှတ်ကို ကတွာ-ပြု၍။ သစေပါတေတိ-အကယ်၍
 ကျစေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ရူပိယေ- ရှေ့ငွေ၌။ ရူပိယသည်-ရှေ့ငွေဟု အမှတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ ရူပိယံ-ရှေ့ငွေကို။ ပဒိုဂ္ဂဏှာတိ-ခံအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ရူပိယေ-ရှေ့ငွေ၌။
 ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ရူပိယံ- ရှေ့ငွေကို။ ပဒိုဂ္ဂဏှာတိ-ခံအံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။
 ရူပိယေ- ရှေ့ငွေ၌။ အရူပိယသည်-ရှေ့ငွေမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 ရူပိယံ-ရှေ့ငွေကို။ ပဒိုဂ္ဂဏှာတိ-ခံအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်း ကံရှိသော။
 ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ အရူပိယေ- ရှေ့ငွေမဟုတ်သည်၌။
 ရူပိယသည်-ရှေ့ငွေဟုမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဒိုဂ္ဂဏှာတိ-ခံအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 အရူပိယေ- ရှေ့ငွေ မဟုတ်သည်၌။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။
 ပဒိုဂ္ဂဏှာတိ- ခံအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အရူပိယေ-ရှေ့ငွေမဟုတ်သည်၌။
 အရူပိယသည်- ရှေ့ငွေမဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဒိုဂ္ဂဏှာတိ-ခံအံ့။
 အနာပံတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ အဇ္ဈာရာမေဝါ-အရံတွင်း၌ လည်းကောင်း။
 အဇ္ဈာဝသထေခါ- ထည်းခိုရာစရပ်၏အတွင်း၌ လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟေ
 တွာဝါ- မိမိကောက်ယူ၍လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟာပေတွာဝါ-သူတပါးကို
 ကောက်ယူစေ၍လည်းကောင်း။ ယဿ-အကြင်သူ၏။ သန္တကံ-ဥစ္စာသည်။
 ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ထွက်။ သော-ထိုဥစ္စာအရှင်သည်။ ဟရိဿတိ-ဆောင်
 လတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ နိက္ခိပတိ-ထားအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥဒ္ဒတ္တ
 ကဿ- ရူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ- အဝဋ်အမှု
 ရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဂေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ အဗ္ဗမံ-ရှစ်ခုမြောက်သော။ ရူပိယသိက္ခာပဒံ-
 ရူပိယသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မာရဇာတိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ရူပိယသံဝေါဟာရ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသဖွယ်။သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ဒေနာထဝိက္ခိက-သ-အနာထဝိဇာတိ
 သူဌေး၏။အာရာ မေ-နှလုံးမွေ့သျှော်ပျော်ဘွယ်ပြုဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ-
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ပိဟရတိ-ဧနတော်မူ၏။ တေနခေါပန သ-ယေန-
 ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။
 နာနပ္ပကာရကံ- အထူးထူးအပြားပြားသော။ ရူပိယသံဝေါဟာရံ-ရွှေငွေဖြင့်
 ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။သမာပဇ္ဇိန္ဒြိယ-ရောက်ကုန်၏။မနုဿာ-လူတို့သည်။ကထံ
 ဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။သကျမုတ္တိယာ-သာကီဝင်မင်းတရားဘုရား
 သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။သမဏာ-ရဟန်းတို့သည်။နာနပ္ပကာရကံ-အထူး
 ထူးအပြားပြားသော။ ရူပိယသံဝေါဟာရံ-ရွှေငွေဖြင့်ရောင်းဝယ် ခြင်းသို့။
 သမာပဇ္ဇိယန္တိနာမ-ရောက်ကုန်ဘိသနည်း။ကာမဘောဂိနော-ကာမဂုဏ်
 စည်းစိမ်ကိုခံစားကုန်သော။ ဂဟိသေယျထာဝိ-လူတို့ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ-
 ဤသို့။ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲ
 ကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိနာမ-ကဲ့ရဲ့
 ကုန်သော။ ဝိယျန္တိနာမ-ရှုတ်ချ ကုန်သော။ ဝိပါစေန္တိနာမ-ဖရို ဖရဲ ကြံသော
 စကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံ မနုဿာနံ-ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ-စကား ကို။
 အသေသာသံခေါ-ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်
 ရဟန်းတို့သည်။အပ္ပိန္နော-နည်းသောအလိုရှိကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်
 ရှိကုန်သော။ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ နာနပ္ပကာရကံ-အထူးထူးအပြားပြား
 သော။ရူပိယသံဝေါဟာရံ-ရွှေငွေဖြင့်ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။သမာပဇ္ဇိယန္တိနာမ-
 ရောက်ကုန်ဘိသနည်း။ဣတိ-ဤသို့။ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချ
 ကုန်၏။ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။အထခေါ-ထိုအခါ၌။
 တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။(ပ)။ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေ
 မတ္တံ-ဤအကြောင်းကို။အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းကို။တုမှေ-သင်တို့သည်။နာနပ္ပကာရကံ-အထူးထူးအပြားပြားသော။
 ရူပိယသံဝေါ ဟာရံ-ရွှေငွေဖြင့်ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိယ-ရောက်
 ကုန်၏။ဣတိ-ဤသို့။ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။သစ္စံ-မှန်သကဲ့သို့။
 ဣတိ-ဤသို့။ပဋိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။သစ္စံ-မှန်ပါ၏။

ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောစာပုရိသာ-မဂ်ဗိုလ်မှ
 အချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ကဝံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တုဗ္ဗေ-
 သင်တို့သည်။ နာနပ္ပကာရကံ-အထူးထူးအပြားပြားသော။ ရူပိယသံဝေါဟာ
 ရံ-ရွှေငွေဖြင့် ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိဿထနာမ- ရောက်ကုန်တိ
 သနည်း။ မောစာပုရိသာ-မဂ်ဗိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ဇေ-ဤ
 အမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သော သူတို့ အားလည်း။
 ပဿဒေါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။
 ဝေဠုပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဗ္ဗိသေယျာထစ-
 ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိံ ဥဗ္ဗိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ။
 ယောပနဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ နာနပ္ပကာရကံ-အထူးထူးအပြားပြား
 သော။ ရူပိယသံဝေါဟာရံ-ရွှေငွေဖြင့်ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇေယျ-
 ရောက်ပြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်း
 ကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဗ္ဗိသေယျာထစ-
 ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ။ ယောပနာဓိ-ယောပန' ဟူသည်ကား။ ယာဒိ
 သော-အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်း သည်။ (ပ)။
 ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ-ဤအရာ၌။ အယံ-ဤသူ
 ကို။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော-အလိုရှိအပ်၏။ ကတမ္ပိ-ပြုအပ်
 ပြီးသောရွှေငွေသည်လည်းကောင်း။ အကတမ္ပိ-မပြုအပ်သေးသော ရွှေငွေ
 သည်လည်းကောင်း။ ကတာကတမ္ပိ-ပြုလုပ်အပ်ပြီးသောရွှေငွေ မပြုလုပ်အပ်
 သေးသောရွှေငွေသည် လည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရကံနာမ-နာနပ္ပကာရက
 မည်၏။ ဝိသုပကံ-ဦးခေါင်း၌ဆင်သောတန်ဆာသည်လည်းကောင်း။ ဝိပုပကံ-
 လည်၌ဆင်သောတန်ဆာသည်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထုပကံ-လက်၌ဆင်သော
 တန်ဆာသည်လည်းကောင်း။ ပါဒုပကံ-ခြေ၌ဆင်သောတန်ဆာသည်လည်း
 ကောင်း။ ကဗျူပကံ-ခါး၌ဆင်သောတန်ဆာသည်လည်းကောင်း။ ကတံနာမ-
 ကတံမည်၏။ အံ-ကတံနာမ-အကတံမည်သည်ကား။ စာနကတံ-တခဲနက်
 ပြုအပ်သောရွှေတုံးငွေတုံးကို။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ ကတာကတံနာမ-ကတာ
 ကတံမည်သည်ကား။ တဗျာယံ-ထိုနှစ်ပါးရုံကို။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ သတ္ထု
 ဝဏ္ဏော-ဘုရားအဆင်းတော်နှင့်တူသောရွှေသည်လည်းကောင်း။ ကဟာပ
 လော-အသပြာသည် လည်းကောင်း။ သောဟ မာသကော-ကြေးသံဖြင့်
 ပြီးသောဝဲစေ့သည်လည်းကောင်း။ ဒါရုမာသကော-သစ်နှစ်ဖြင့်ပြီးသောဝဲစေ့

သည်လည်းကောင်း။ ဇတုမာသကော- ချိပ်ဖြင့်ပြီးသော ဝဲဇေသည်လည်း
 ကောင်း။ ယေ-အကြင် ဝတ္ထုတို့သည်။ ဝေါပာာရံ-ရောင်းဝယ် ခြင်းသို့။
 ဝစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏။ တေ-ထိုဝတ္ထုတို့သည်။ ချုပ်ယံနာမ-ချုပ်ယံမည်၏။
 သမာပဇ္ဇေယျာဘိ-သမာပဇ္ဇေယျဟူသည်ကား။ ကံတေန-ပြုလုပ်ပြီးသော
 ရွှေငွေဖြင့်။ ကတံ-ပြုလုပ်ပြီးသောရွှေငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိ
 ယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ကတေန-
 ပြုလုပ်အပ်ပြီးသောရွှေငွေဖြင့်။ အကတံ-မပြုလုပ်အပ် သေးသောရွှေငွေကို။
 စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-
 ပါဗိတ်အာပတ် သင့်၏။ ကတေန- ပြုလုပ်အပ်ပြီးသောရွှေငွေဖြင့်။ ကတာက
 တံ-ပြုလုပ်အပ်ပြီးသောရွှေငွေမပြုလုပ်အပ်သေးသောရွှေငွေကို။ စေတာပေ
 တိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်
 သင့်၏။ အကတေန-မပြုလုပ်အပ် သေးသောရွှေငွေဖြင့်။ ကတံ-ပြုလုပ်အပ်
 ပြီးသောရွှေငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်း
 ကံရှိ
 သော။ ပါဗိတ္တိ ယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အကတေန-မပြုလုပ်အပ်သေးသော
 ရွှေငွေဖြင့်။ အကတံ-မလုပ်အပ်သေးသောရွှေငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်
 အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။
 အကတေန- မပြုလုပ်အပ်သေးသော ရွှေငွေဖြင့်။ ကတာကတံ-ပြုလုပ်အပ်
 ပြီးသောရွှေငွေမပြုလုပ်အပ်သေးသောရွှေငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ် သင့်၏။
 ကတာကတေန-ပြုလုပ်ပြီးသောရွှေငွေမပြုလုပ်အပ်သေးသော ရွှေငွေဖြင့်။
 ကတံ-ပြုလုပ်အပ်ပြီးသောရွှေငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ကတာကတေန-
 ပြုလုပ်အပ်ပြီးသောရွှေငွေမပြုလုပ်အပ်သေးသောရွှေငွေဖြင့်။ အကတံ-မပြု
 လုပ်အပ်သေးသောရွှေငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိ ယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ကတာကတေန-ပြုလုပ်
 အပ်ပြီးသောရွှေငွေမပြုလုပ်အပ်သေးသောရွှေငွေဖြင့်။ ကတာကတံ-ပြုလုပ်
 အပ်ပြီးသောရွှေငွေမပြုလုပ်အပ်သေးသောရွှေငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်
 အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။
 သံဃာမဇ္ဈေ-သံဃာ၏အလယ်၌။ နိဿတ္တိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်း
 တို့။ ဇေဉ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။ နိဿတ္တိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ကံ-နိဿတ္တိတဗ္ဗံ-အဘယ်
 သို့စွန့်အပ်သနည်း။ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ- သံဃာသို့။

ရူပိယသံဝေါဟာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ဥပယကံမိတွာ-ကပ်၍။ ဧကံသံဇကေသ္မိံ အံသေ-လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာဘဏံ - ကိုယ်ဝတ်စွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ- ပြု၍။ ဂုဇာနံ- သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ- ဝါဒနားတို့၏။ ပါဒေ- ခြေတို့ကို။ ဝန္တိတွာ- ရှိခိုး၍ ဥက္ကံဒိကံ- ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိဒိတွာ- ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဇလိံ - လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ- ချီ၍ ဧဝံ- ဤသို့။ ဝစနိယော- ဆိုအပ်သည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ - အတယံသို့။ ဝစနိယော- ဆိုအပ်သည်။ အဿ- ဖြစ်ရာသနည်း။ ဘန္တေ- တုရားတို့။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ နာနပ္ပကာရကံ- အထူးထူးအပြားအပြားသော။ ရူပိယသံဝေါဟာရံ- ရွှေငွေဖြင့်ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိံ - ရောက်ပြီ။ ဣဒံ- ရွှေငွေကို။ မေ- အကျွန်ုပ်သည်။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်၏။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒံ- ဤရွှေငွေကို။ သံဗာဿ- သံဗာအား။ နိဿန္တံမိ- စွန့်ပါ၏။ ဣတိဧဝံ- ဤသို့။ ဝစနိယော- ဆိုအပ်သည်။ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ နိဿန္တိတွာ- စွန့်ပြီး၍။ အာပတ္တိ- အာပတ်ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ- ဒေသနာကြားအပ်၏။ ဗျတ္တေန- လိမ်မာသော။ ပရိဗလေန- စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ- ရဟန်းသည်။ အာပတ္တိ- အာပတ်ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ- ခံအပ်၏။ တတ္ထ- ထိုရွှေငွေကိုစွန့်ရာအရပ်သို့။ အာရာမိကောဝါ- အရံစောင့်သည်လည်းကောင်း။ ဥပါသကောဝါ- ဥပါသကာသည်လည်းကောင်း။ သစေအာဂစ္ဆတိ- အကယ်၍လာသည်ဖြစ်အံ့။ သော- ထိုသူကို။ အာဂ္ဂသော- ဒါယကာ။ ဣမံ- ဤရွှေငွေကို။ ဇာနာဟိ- သိလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော- ဆိုအပ်၏။ သော- ထိုသူသည်။ ဣမိနာ- ဤရွှေငွေဖြင့်။ ကိံ - အတယ်ဝတ္ထုကို။ အာဟရိယုတု- ဆောင်အပ်စေလိုတိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ သစေဘာဏတိ- အကယ်၍ဆိုအံ့။ ဣမံဝါဣမံဝါ- ဤဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုကိုလည်း။ အာဟာရ- ဆောင်ခဲ့လော။ ဣတိ- ဤသို့။ နဝတ္ထဗ္ဗော- မဆိုအပ်။ ကပ္ပိယံ- အပ်သော။ သပ္ပိဝါ- ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း။ တေလံဝါ- ဆီကိုလည်းကောင်း။ မရဝါ- ပျားကိုလည်းကောင်း။ ဖာဏိတံဝါ- တင်လဲကိုလည်းကောင်း။ အာမိက္ခိတဗ္ဗံ- ကြားအပ်၏။ သော- ထိုသူသည်။ တေနံ- ထိုရွှေငွေဖြင့်။ ပရိဝတ္တေတွာ- လဲထွယ်၍။ ကပ္ပိယံ- အပ်သည်ကို။ စေအာဟာရတိ- အကယ်၍ဆောင်ခဲ့အံ့- ရူပိယစေတာပုကံ- ရွှေငွေကိုဝယ်သောရဟန်းကို။ ဌပေတွာ- ထား၍။ သဗ္ဗေပေဝ- အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ပရိတုပ္ပိတဗ္ဗံ- သုံးဆောင်အပ်၏။ ဧဝံ- ဤသို့။ ဧကံ- ဤလဲထွယ်၍ဆောင့်သောသူကို။ စေလဘေထ- အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဣစ္စေတံဣတိဧဝံ- ဤသို့ရခြင်းသည်။ ကုသလံ- ကောင်း၏။ နောစေလဘေထ- အံကယ်၍ မရသည်ဖြစ်အံ့။ သော- ထိုသူကို။ အာဂ္ဂသော-

ဒါသကာ။ ဣမံ-ရွှေငွေကို။ ဆဇ္ဇေတိ-စွန့်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော-ဆိုအပ်
 ၏။ သော-ထိုသူသည်။ သစေဆဇ္ဇေတိ-အကယ်၍စွန့်အံ့။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိ-
 ဤသို့စွန့်ခြင်းသည်။ ကုသလံ- ကောင်း၏။ နေဒေဝဆဇ္ဇေတိ- အကယ်၍
 မစွန့်အံ့။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ ဆန္ဒာဂတိ- မိန္ဒာဂတိသို့။
 နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ။ ဒေါသာဂတိ- ဒေါသာဂတိသို့။ နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်
 ရာ။ မောဟာဂတိ- မောဟာဂတိသို့။ နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ။ ဘယာဂတိ-
 ဘယာဂတိသို့လည်း။ နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ။ ဆဋ္ဌိတုဆဋ္ဌိတဉ္စ-စွန့်အပ်
 မစွန့်အပ်သည်ကို။ ဇာနေယျ-သိရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဉ္စယိ- ငါးပါးကုန်
 သော။ အင်္ဂေဟိ-အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော- ပြည့်စုံသော။ သောဘိက္ခု-
 ထိုရဟန်းကို။ ဣရိယဆဋ္ဌကော-ရွှေငွေကို စွန့်တတ်သောရဟန်းဟူ၍။ သမ္ဗန္ဓိ
 တဗ္ဗော-သမုတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝဉ္စပန-ဤသို့လျှင်။ သမ္ဗန္ဓိ
 တဗ္ဗော-သမုတ်အပ်၏။ ကိ-သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗော- အဘယ်သို့သမုတ်အပ်သနည်း။
 ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ယာစိတဗ္ဗော-တောင်းအပ်၏။ ယာစိတွာ-
 တောင်းပြီး၍။ ဗျတ္တေန-လိမ်မာသော။ ပဋိဗသေန-စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ-
 ရဟန်းသည်။ သံဇော-သံဇောကို။ ဥာပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ ကိ-ဥာပေ
 တဗ္ဗော-အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်း။ ။ ဘန္တေ-အရှင်တုရားတို့။ သံဇော-
 သံဇောသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော်မူလော။
 သံဇောသ-သံဇောအား။ ပတ္တကလ္လံ- လျှောက်ပတ်သော အခါရှိသောကံသည်။
 ယဒိယိယာ-အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဇေဝံသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဇော။
 သံဇောသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဣရိယဆဋ္ဌ
 ကံ-ရွှေငွေကိုစွန့်တတ်သောရဟန်းဟူ၍။ သမ္ဗန္ဓေယျ-သမုတ်ရာ၏။ သော-
 ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ-သိစေခြင်းတည်း။ ။ ဘန္တေ-အရှင်တုရားတို့။ သံဇော-
 သံဇောသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော်မူစေ။
 သံဇော-သံဇောသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ဣရိ
 ယဆဋ္ဌကံ-ရွှေငွေကိုစွန့်တတ်သောရဟန်းဟူ၍။ သမ္ဗန္ဓိတိ-သမုတ်၏။ ယသာ
 အာယသ္မတော- အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္ဒာမံ- ဤအမည်ရှိသော။
 ဘိက္ခု နော-ရဟန်းကို။ ဣရိယဆဋ္ဌကံ-ရွှေငွေကိုစွန့်တတ်သောရဟန်း
 ဟူ၍။ သမ္ဗုတိ-သမုတ်ခြင်းကို။ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏။ သောအာယသ္မာ-
 ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ် နေသည်။ အသာ-ဖြစ်ရာ၏။ ယသာ-
 အကြင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ- မနှစ်သက်အပ်။ သော- ထိုအရှင်သည်။
 တာသေယျ-ဆိုရာ၏။ ။ သံဇောန-သံဇောသည်။ ဣတ္ထန္ဒာမံ-ဤအမည်

ရူပိယသံဝေါဟာရ-သိက္ခာပုဒ်။

ရှိသော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ရူပိယဆန္ဒကော-ရှေ့ငွေကို စွန့်တတ်သော
 ရဟန်းဟူ၍။ သမ္ပတော-သမုတ်အပ်ပြီ။ သံဃာဿ-သံဃာသည်။ ယသ္မာ-
 အကြင်ကြောင့်။ ဝေတိ-နှစ်ယက်အပ်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်။ တုဏှိ-ဆိတ်
 ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏။ ဝေ-ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဇေ-
 ဤနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ- မှတ်ရ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥာပေ
 တဗ္ဗော-သိစေအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော-တမုတ်အပ်၏။ ။ သမ္ပ
 တေန-သမုတ်အပ်ပြီးသော။ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ အနိမိတ္တံ-
 အမှတ်မရှိသည်ကို။ ကတွာ-ပြု၍။ ပါတေတဗ္ဗံ-ကျစေအပ်၏။ နိမိတ္တံ-အမှတ်
 ကို။ ကတွာ-ပြု၍။ သပေပါတေတိ-အကယ်၍ကျစေအံ့။ ဒုက္ကုဿ-ဒုက္ကု
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။
 ရူပိယေ-ရှေ့ငွေ၌။ ရူပိယသည်-ရှေ့ငွေဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရူပိယံ-ရှေ့ငွေ
 ကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-
 ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ရူပိယေ-ရှေ့ငွေ၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။
 ရူပိယံ-ရှေ့ငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိ
 သော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ရူပိယေ-ရှေ့ငွေ၌။ အရူပိယသည်-
 ရှေ့ငွေမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရူပိယံ-ရှေ့ငွေကို။ စေတာပေတိ-
 ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်
 ၍။ အရူပိယေ-ရှေ့ငွေမဟုတ်သည်၌။ ရူပိယသည်-ရှေ့ငွေဟုအမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ရူပိယံ-ရှေ့ငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
 ရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အရူပိယေ-ရှေ့ငွေမဟုတ်သည်၌။
 ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ရူပိယံ-ရှေ့ငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အရူ
 ပိယေ-ရှေ့ငွေမဟုတ်သည်၌။ အရူပိယသည်-ရှေ့ငွေမဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ရူပိယံ-ရှေ့ငွေကို။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
 ရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ အရူပိယေ-ရှေ့ငွေမဟုတ်
 သည်၌။ ရူပိယသည်-ရှေ့ငွေဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။
 ဒုက္ကုဿ-ဒုက္ကုအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ အရူပိယေ-ရှေ့ငွေမဟုတ်သည်၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။
 စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ ဒုက္ကုဿ-ဒုက္ကုအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-
 ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အရူပိယေ-ရှေ့ငွေမဟုတ်သည်၌။ အရူပိ
 ယသည်- ရှေ့ငွေမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။

အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥပ္ပတ္တကဿ-ရှုးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ပိကဿ-အစဉ်အမှီရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဂေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ။နဝ္ဗိ-ကိုးခု မြောက်သော။ ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပဒံ-ရူပိယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ် သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကယဝိက္ကယ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ တုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထ ဝိဏ္ဏိကဿ-အနာ ထဝိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတ ဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမ ယေန-ထိုအခါ၌။ သကျုပုတ္တော-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ ဥပနန္ဓော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ စိဝရကမ္ဘံ-သင်္ကန်းအမှုကို။ ကာတု-ပြုခြင်း ဌာ။ ပဇ္ဇော-လိမ်မာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သော-ထိုဥပနန္ဒသည်။ ပဗ္ဗုပိဏော တိကာနံ-ပုဆိုးကြမ်းတို့၏။ သံဃာဋီ-ဒုက္ခင်္ဂကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ သုရတ္တံ- ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်ကို။ သုပရိကမ္မကတံ-ကောင်းစွာ အမြော်အမြင်ပြု အပ်သည်ကို။ ကတွာ-ပြု၍။ ပါရုပိ-ရုံ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အညတရော- မထင်ရှားသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော-ပရိဗုဒ္ဓိသည်။ မဟိန္ဒိ-အတိုးများစွာထိုက် သော။ ပဗ္ဗု-ပုဆိုးကို။ ပါရုပိတွာ-ရုံ၍။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ သကျုပုတ္တော- သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဓော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဥပနန္ဒရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-ကင်လေ၏။ ဥပသကံ မိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ သကျုပုတ္တံ-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံ ဥပနန္ဓံ-အရှင်ဥပနန္ဒကို။ ဇေတဝေနံ-ဤစကားကို။ အဂေါစ။ ဆို၏။ ကိံ အဂေါစ အဘိယံသိသိသနည်း။ အာဂုသော-ငါ့ရှင်။ တေ-သင်၏။ အယံသံဃာဋီ- ဤဒုက္ခင်္ဂသည်။ သန္ဓရာခေါ-ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ မေ-ငါ၏။ ပဇ္ဇေန- ပုဆိုးဖြင့်။ ဒေဟိ-ပေးလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဂေါစ-ဆို၏။ အာဂုသော-ငါ့ရှင်- ဇာနာဟိ-သိလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အာဂုသော- ငါ့ရှင်။ အာမဇာနာမိ-သိ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဂေါစ-ဆို၏။ အာဂုသော-ငါ့ရှင်။ ဟန္ဓ-ယူလော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဒါသိ-ပေး၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သော ပရိဗ္ဗာဇကော-ထိုပရိဗုဒ္ဓိသည်။ တံသံဃာဋီ-ထိုဒုက္ခင်္ဂကို။ ပါရုပိတွာ-ရုံ၍။

ပရိဗ္ဗာဇကောရာမံ-ပရိဗ္ဗာဇကောရာမံ။ အဂမာသိ-သွား၏။ ပရိဗ္ဗာဇကော-ပရိဗ္ဗာဇ
 တို့သည်။ တံပရိဗ္ဗာဇကံ-ထိုပရိဗ္ဗာဇကို။ ဇေတံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါရံ-
 ဆိုကုန်၏။ ကိံအဝေါရံ-အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ အာဂုဿော-ငါ့ရှင်။ တေ-
 သင်၏။ အယံသံဃာဒိ-ဤဒုက္ခသည်။ သုန္နရာခေါ-ကောင်းသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဘယာ-သင်သည်။ ကုတော-အဘယ်မှာ။ လဒ္ဓါ-ရအပ်သနည်း။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ အာဂုဿော-ငါ့ရှင်တို့။ မေ-ငါ၏။ တေနပစ္စေန-
 ထိုပုဆိုးဖြင့်။ ပရိဝတ္တိတာ-လဲထွယ်အပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။
 အာဂုဿော-ငါ့ရှင်။ တေ-သင်၏။ အယံသံဃာဒိ-ဤဒုက္ခသည်။ ကတိဟံဝိ-
 အဘယ်သူသောရက်ရှိသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ တေ-သင်
 ၏။ သောယေဝပစ္စေ-ထိုပုဆိုးသည်သာလျှင်။ ဝရော-မြတ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါရံ-ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောပရိဗ္ဗာဇကော-ထိုပရိဗ္ဗာဇ
 သည်။ သစ္စံခေါ-မှန်သောစကားကိုသာလျှင်။ ပရိဗ္ဗာဇကော-ပရိဗ္ဗာဇတို့သည်။
 အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ မေ-ငါ၏။ အယံသံဃာဒိ-ဤဒုက္ခသည်။ ကတိဟံဝိ-
 အဘယ်သူသောရက်သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ မေ-ငါ၏။
 သောယေဝပစ္စေ- ထိုပုဆိုးသည်သာလျှင်။ ဝရော- မြတ်၏။ ဣတိမနသိ
 ကတွာ-ဤသို့လုံးလွင်း၍။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ သကျပုတ္တော-သာကီဝင်
 မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဓော- အရှင်ဥပနန္ဓသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။
 တေန-ထိုအရှင်ဥပနန္ဓရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-
 ကပ်လေပြီး၍။ သကျပုတ္တံ-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံဥပနန္ဓံ-
 အရှင်ဥပနန္ဓကို။ အာဂုဿော-ငါ့ရှင်။ တေ-သင်၏။ သံဃာဒိ-ဒုက္ခကို။ ဟန္တ-
 ယူလော။ မေ-ငါ၏။ ပဉ္စ-ပုဆိုးကို။ ဒေဟိ-ပေးလော။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့
 သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ အာဂုဿော-ငါ့ရှင်။ တံ-သင့်ကို။ မယာ-
 ငါသည်။ အာဂုဿော-ငါ့ရှင်။ ဇာနာဟိ-ထိလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝတ္ထောနန္ဓ-
 ဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ အဟံ-ငါသည်။ နဒဿာမိ-မပေးအံ့။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောပရိဗ္ဗာဇကော-ထိုပရိ
 ဗ္ဗာဇသည်။ ဂိတိဝိနိ-လှပင်ဖြစ်ကုန်လျက်လည်း။ ဝိပ္ပဒီသာရိဿ-နှလုံးမသာ
 ယာသော။ ဂိတိဿ-လူအား။ ဒေန္တိနာမ-ပေးကုန်သေး၏။ ပဗ္ဗဇိတော-
 ရ်ဟန်းသည်။ ပဗ္ဗဇိတဿ-ရဟန်းအား။ ကိံပန-အဘယ်ကြောင့်။ နဒဿတိ
 နာမ-မပေးသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ-ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ-ရှုတ်ချ၏။
 ဝိပါစေတိ-ဖရိုဖရဲကြံ့သောစကားကိုဆို၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာ
 ယန္တဿ-ကဲ့ရဲ့သော။ ဝိယုန္တဿ-ရှုတ်ချသော။ ဝိပါစေန္တဿ-ဖရိုဖရဲ

ကြွသောစကားကို ဆိုသော။ တဿပရိဗ္ဗာဇကဿ-ထိုပရိဗ္ဗိဇ၏။ စရံ-
စကားကို။ အသောသံခေါ-ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခု-
အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-နည်းသောလိုရှိကုန်၏။ ဝေဘိက္ခု-
ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကာသံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သက္ခယုက္ခော-
သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော- အရှင်ဥပနန္ဒသည်။
ပရိဗ္ဗာဇကေန-ပရိဗ္ဗိဇနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ကယဝိက္ကယံ-ဝယ်ခြင်းရောင်း
ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိဿဘိနာမ-ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-
ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြသော စကားကို
ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဝေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝ
ထော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသို-
ကြားကျောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဥပနန္ဒ-ဥပနန္ဒ။ တံ-သင်သည်။ ပရိဗ္ဗာဇကေန-
ပရိဗ္ဗိဇနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ကယဝိက္ကယံ-ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းသို့။ သမာ
ပဇ္ဇိယိ-ရောက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-
မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။
သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ကျောက်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီး
သော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဃ
ပုရိသ- မင်္ဂလိယမှအချည်းနှီးသောယောက်ျား။ ကာသံဟိ-အဘယ်ကြောင့်
သာလျှင်။ တံ-သင်သည်။ ပရိဗ္ဗာဇကေန-ပရိဗ္ဗိဇနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ကယ
ဝိက္ကယံ-ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိဿဘိနာမ-ရောက်ဘိသနည်း။
မောဃပုရိသ- မင်္ဂလိယမှအချည်းနှီးသောယောက်ျား။ ဇေဝံ-ဤအမှုအရာ
သည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ-
ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဗ္ဗပန-
ဤသို့လျှင်။ ဣမံဘိက္ခာပဒံ- ဤဘိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဇ္ဈိသေယျာထစ- ပြုလည်း
ပြုကြကုန်လော။ ကိ ဥဇ္ဈိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့ နည်း။ ။
ယောပနာဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ နာနပ္ပကာရကံ-အထူးထူးအပြားပြား
သော။ ကယဝိက္ကယံ-ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇေယျ-ရောက်ငြား
အံ့။ ဣဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။
ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈိသေယျာထစ-ပြုလည်း
ပြုကြကုန်လော။ ။ ယောပနာတိ- ယောပနဟူသည်ကား။ ယာဒိသော-
အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခု-
တိ-ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမသ္မိံအတ္ထေ-ဤအရာ၌။ ဣယံ-ဤသူကို။

သိက္ခာတိ-သိက္ခာဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော-အလိုရှိအပ်၏။ နာနပ္ပကာရကံနာမ-
 နာနပ္ပကာရကဟူသည်ကား။ စိဝရိဏ္ဍပါတသေနာသနာနိလာနပစ္စယဘော
 သဇ္ဇပုဂ္ဂိန္ဒြာရာ-သက်နိုးဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာသူနာ၏အထောက်အပံ့
 အသက်၏အရံအတားဖြစ်သောဆေးသည်လည်းကောင်း။ အန္တမသော-
 ယုတ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ စုဏ္ဏဝိဇ္ဇေဘဝိ- ကသယံမှန်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဒန္တကဗ္ဗိဝိ-ဒန်ပူသည်လည်းကောင်း။ ဒထိကသုတ္တံဝိ-မြို့ရွာချည်
 သည်လည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရကံနာမ-နာနပ္ပကာရကမည်၏။ ကယဝိက္ကယံ
 သမာပဇ္ဇေယျာတိ- ကယဝိက္ကယံသမာပဇ္ဇေယျ ဟူသည်ကား။ ဣမိနာ-
 ဤဝတ္ထုဖြင့်။ ဣမံ-ဤဝတ္ထုကို။ ဒေဟိ-ပေးလော။ ဣမိနာ-ဤဝတ္ထုဖြင့်။
 ဣမံ- ဤဝတ္ထုကို။ အာဟာရ-ဆောင်ခံလော။ ဣမိနာ-ဤဝတ္ထုဖြင့်။ ဣမံ-
 ဤဝတ္ထုကို။ ပရိဝတ္တေဟိ- လဲထွယ်လော။ ဣမိနာ- ဤဝတ္ထုဖြင့်။ ဣမံ-
 ဤဝတ္ထုကို။ စေတာပေဟိ-ဝယ်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဇ္ဈာစရတိ-လွန်ကျူး၍
 ကျင့်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ယတော-အကြင်အခါ၌။ ကယိတဉ္စ- ဝယ်အပ်သည်လည်း။
 ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဝိက္ခိတဉ္စ- ရောင်းအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 အတ္တနော- မိမိ၏။ ဘဏ္ဍံ-ဥစ္စာသည်။ ပရဟတ္ထဂတံ-သူတပါးလက်ထို့
 ရောက်အံ့။ ပရဘဏ္ဍံ- သူစာပါး၏ဥစ္စာသည်။ အတ္တနော-မိမိ၏။ ဟံတ္ထဂတံ-
 လက်ထို့ရောက်အံ့။ ဟတော-ထိုအခါ၌။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ သံဗံဿဝါ-သံဗာအားလည်းကောင်း။ ဂဏဿဝါ- ဝယ်အား
 လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဗာဟိ-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်
 အပ်၏။ သိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝုပန -ဤသို့လျှင်။ နိဿ ဇ္ဇိတဗ္ဗံ -
 စွန့်အပ်၏
 ကံ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-အဘယ်သို့စွန့်အပ်သနည်း။ (ပ)။ ဘန္တေ-အရှင်တုရားတို့။
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ နာနပ္ပကာရကံ- အထူးထူးအပြားပြားသော။ ကယ
 ဝိက္ကယံ- ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇံ-ရောက်ပြီ။ ဣဒံ- ဤဝတ္ထုကို။
 မေမယာ- အကျွန်ုပ်သည်။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။
 ဣမံ-ဤဝတ္ထုကို။ သံဗာဿ-သံဗာအား။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏(ပ)။ ဒေယျ- ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-
 ပေးအပ်၏(ပ)။ ဒေယျ-ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏(ပ)။
 အာယသ္မတော- အရှင်အား။ ဒန္တိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။
 ကယဝိက္ကယေ-ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်း၌။ ကယဝိက္ကယသည်-ဝယ်ခြင်းရောင်း
 ခြင်းဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စေတာပေဟိ-ဝယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်း

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ- ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ကယဝိက္ကယေ-
 ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်း၌၊ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ စေတာပေတိ-
 ဝယ်အံ့။ နိဿယိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ- ပါဗိတ်အာပတ်
 သင့်၏။ ကယဝိက္ကယေ- ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်း၌။ နကယဝိက္ကယာသညီ-
 ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းမဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စေတာပေတိ- ဝယ်အံ့။
 နိဿယိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ- ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။
 နကယဝိက္ကယေ- ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းမဟုတ်သည်၌။ ကယဝိက္ကယာသညီ-
 ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စေတာပေတိ- ဝယ်အံ့။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ နကယဝိက္ကယေ-ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းမဟုတ်သည်၌။ ဝေမတိကော-
 ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ စေတာပေတိ-ဝယ်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
 အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နကယဝိက္ကယေ-
 ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းမဟုတ်သည်၌။ နကယဝိက္ကယာသညီ-ဝယ်ခြင်းရောင်း
 ခြင်းမဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စေတာပေတိ- ဝယ်အံ့။ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ ။ အတ္ထိ- အတိုးကို။ ပုစ္ဆတိ- မေးအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မ
 သင့်။ ကပ္ပိယကာရကဿ- ကပ္ပိယကာရကအား။ အာပိက္ခတိ- ကြားအံ့။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣဒံ-ဤဝတ္ထုသည်။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ အတ္ထိ-
 ရှိ၏။ အမှာကဿ- ငါတို့အားလည်း။ ဣမိနာစဇ္ဇမိနာစ- ဤဝတ္ထုကိုလည်း
 ဤဝတ္ထုကိုလည်း။ အတ္ထော- အလိုရှိ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဘံဏတိ-ဆိုအံ့။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥဒ္ဓတ္တကဿ- ရူးလောရဟန်းအားလည်းကောင်း။
 အာဒိကန္ဓိကဿ- အစဉ်အမှတ်ရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဘေတိ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဒသမံ-ဆယ်ခုမြောက်
 သော။ ကယဝိက္ကယံသိက္ခာပဒံ-ကယဝိက္ကယာသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။ ဒုတိယော-နှစ်ခုမြောက်သော။ ကောသိယဝဂ္ဂေါ-ကောသိယ
 ဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တဿ-ထိုကောသိယဝဂ်၏။ ဥဒါနံ-ဥဒါန်းကို။ ဇေဝံ-ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ-
 သိအပ်၏။ ။ ကိံ-ဝေဒိတဗ္ဗံ- အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း။ ကောသိယ-
 ကောသိယသိက္ခာပုဒ်။ သုဒ္ဓ- သုဒ္ဓိကာဠကသိက္ခာပုဒ်။ န္ဓေဘာဂါ-နွေဘာဂ
 သိက္ခာပုဒ်။ ဆဗ္ဗဿာနိ- ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပုဒ်။ နိသိဒ္ဓနံ-နိသိဒ္ဓသိက္ခာပုဒ်။
 န္ဓေစလောမာနိ-ဇေဠကလောမသိက္ခာပုဒ်နှစ်ခုတို့။ ဥဂ္ဂဏေဉ္ဇ-ဥဂ္ဂဏေဉ္ဇပုဒ်ဟု

ကာသဝိက္ခယ-သိက္ခာပုဒ်။

သိက္ခာပုဒ်။ ဥတောနာနပ္ပကာရကော- နှစ်ပါးသောနာနပ္ပ ကာရ ကာရက
သိက္ခာပုဒ်တို့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗိ-သိအပ်၏။ ။

ပတ္တ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
တုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝရိဏ္ဍိကဿ- အနာ
ထဝရိဏ္ဍိကသူဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးပွေ့ လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတ
ဝနေ- ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန
သမယေန- ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-
ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ- သပိတ်တို့ကို။ သန္တိ
စယံ-သိုမှီးခြင်းကို။ ကရေန္တိ-ပြုကုန်၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ ဝိဟာရ
စာရိကံ- ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရိကို။ အာဟိဏ္ဏန္တာ- လှည့်လည်ကုန်
သည်ရှိသော်။ ပဿိတွာ-မြင်ကုန်၍။ ကသံဟိ-အတယ်ကြောင့်သာလျှင်။
သကျ ပုတ္တိယာ- သာကီဝင် မင်းစာရား တုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော။
သမဏာ-ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ- သပိတ် တို့ကို။ သန္တိ
စယံ-သိုမှီးခြင်းကို။ ကရိဿန္တိ နာမ- ပြုကုန်ဘိသနည်း။ သကျပုတ္တိ ယာ-
သာကီဝင်မင်းစာရား တုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ- ရဟန်းတို့
သည်။ ပတ္တဝါဏိန္ဒဝါ- သပိတ်ကုန်သွယ်ခြင်းကိုလည်း။ ကရိဿန္တိ -ပြုကုန်
လတ္တံ့။ အာမတ္တိကာပဏံဝါ-ခွက်သည်တို့၏ဈေးဆိုင်ကိုလည်း။ ပဿာရေ
ဿန္တိ-ခင်းကျင်းကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-
ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တာနံ-ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယုန္တာနံ-ရှုတ်ချကုန်သော။ ဝိပါ
စေန္တာနံ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံမနုဿာနံ-ထိုလူ
တို့၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသေသာသံခေါ-ကြားကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။
ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-နည်းသောအလှူရှိကုန်
၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ
ယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ အတိရေကပတ္တံ-
ပိုလွန်သောသပိတ်ကို။ ဇာရေဿန္တိ နာမ-ဆောင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ-ဤ
သို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲ
ကြံသောစကားကို ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်း

တို့သည်။(ပ)။ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။တေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။(ပ)။ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဣဗ္ဗေ-သင် တို့သည်။ အတိရေကပတ္တံ-ပိုလွန်သောသပိတ်ကို။ ဖာရေထ-ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဗ္ဗိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-တုန်းတော်ကြီးသေဇယုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။(ပ)။ မောဗာပုရိသာ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်း နှီးသောဗောဓိကရားတို့။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဣဗ္ဗေ-သင်တို့ သည်။ အတိရေကပတ္တံ-ပိုလွန်သောသပိတ်ကို။ ဓာရေထထနာမ။ ဆောင်ကုန် ဘိသနည်း။ မောဗာပုရိသာ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောဗောဓိကရားတို့။ ဇေတံ- ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သော သူတို့အားလည်း။ ပသာဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။(ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဉ္စ ပန-ဤသို့လျှင်။ ဣဓံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဗ္ဗိသေယျာ ထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိဉ္စန္ဒိသေယျာထ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ။ ယောပနဘိက္ခူ-အကြင်ရဟန်းသည်။ အတိရေကပတ္တံ-ပိုလွန်သောသပိတ် ကို။ ဓာရေထ-ဆောင်ခြားအံ့။ တဿဘိက္ခူနော-ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဗ္ဗိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ။ ဇေတံ-ဤသို့။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခူနံ-ရဟန်းတို့အား။ ဣဒ္ဓတ္ထသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း။ ပညတ္တံ-ပညတ် တော် မူအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ တေနခေါပုန သမသေန-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတေ-အာနန္ဒဿ-အရှင်အာနန္ဒာအား။ အတိရေ ပက္ခော-ပိုလွန်သော သပိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်သည်။ ဟော တိ-ဖြစ်၏။ အာယသ္မာစအာနန္ဒော-အရှင်အာနန္ဒာသည်လည် ။ တံပတ္တံ-ထိုအပိတ်ကို။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ-အရှင် သာရိပုတ္တရာအား။ ဒါတုကာမော- လှူခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အာယသ္မာစသာရိပုတ္တော-အရှင် သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ သာကေတေ-သာကေတပြည်၌။ ဝိဟရတိ-နေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာပဒသ္မာတောအာနန္ဒဿ-အရှင်အာနန္ဒာအား။ ဇေတံ ဇေသေ ပရိ ဝိတက္ခော-ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ ကံ အဟောသိ-အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိ ရေကပက္ခော-ပိုလွန်သောသပိတ်ကို။ နဓာရေတဗ္ဗော-မဆောင်အပ်။ ဣတိ- ဤသို့။ သိက္ခာပဒံ-သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်၏။ မေ-ငါ့ အား။

အယဉ္ဇအတိရေကပတ္တော-ဤပိလ္လုန်သောသဝိတ်သည်လည်း။ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်၏ အဟတ္တံ ငါသည်လည်း။ ဣမံပတ္တံ-ဤသဝိတ်ကို။ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ ဗါတုကာမော။ ယူခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ အာယသ္မာစ သာရိပုတ္တော-အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်လည်း။ သာကောတေ-သာကောတ ပြည်၌။ ဝိဟရတိ-နေ၏။ မယာ-ငါသည်။ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ နှစ်ခေါ်-ကျင့်ရအံ့နည်း။ ဣတိဇေတံသောပရိဝိတက္ကော-ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာတုရားအား။ ဇေတမတ္တံ-ဤအကြောင်း ကို။ အာရောစေထိ-ကြားလျှောက်၏။ အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ။ သာရိပုတ္တော-သာရိ ပုတ္တရာသည်။ ကိဝစိရံပန-အဘယ်မျှလေ့ကြာမြင့်မှသာလျှင်။ အာဂန္တိဿတိ လာလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပုန္တိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာတုရား။ နဝမံဝါဒိဝသံ-ကိုးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ ဒသမံဝါဒိဝသံ- ဆယ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ အာဂန္တိဿတိ-လာလတ္တံ့။ ဣတိ ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ အထခေါ-ဆိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာတုရား သည်။ ဇေတသ္မိနိဒါနေ-ဤအကြောင်း၌။ ဇေတသ္မိပကရဏေ-ဤအရာ၌။ ဓမ္မိ ကထံ-တရားစကားကို။ ကတ္တာ-ပြောဟောသည်ကိုပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေထိ-မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဒသာဟပရမံ ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသောကာလပတ်လုံး။ အတိရေကပတ္တံ-ပိလ္လုန်သော သဝိတ်ကို။ ဓာရေတု-ဆောင်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ-ငါတို့ရားခွင့်ပြုတော် မူ၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝဉ္စပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ် ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ။ အဘယ်သို့ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဒသာဟပရမံ-ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသောကာလပတ် လုံး။ အတိရေကပတ္တော-ပိလ္လုန်သောသဝိတ်ကို။ ဓာရေတဗ္ဗော-ဆောင်အပ် ၏။ တံ-ထိုဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသောကာလကို။ အတိက္ကာမယတော- လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန် လော့။ ဒသာဟပရမန္တိ-ဒသာဟပရမံဟူသည်ကား။ ဒသာဟပရမတာ ဒသဟံ ပရမတာယ-ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြား၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဓာရေတဗ္ဗော ဆောင်အပ်၏။ အတိရေကပတ္တောနာမ-အတိရေကပတ္တံမည်သည်ကား။ အန မိပ္ပိတော-အမိပ္ပာန်မတင်အပ်သော။ အဝိကပ္ပိတော-ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သော ပတ္တော။ သဝိတ်စည်း။ ပတ္တောနာမ-သဝိတ်မည်သည်ကား။ အယောပတ္တော။ သံသဝိတ်လည်းကောင်း။ မတ္တိကာပတ္တော-မြေသဝိတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ-

ဤသို့။ ပတ္တာ-သပိတ်တို့သည်။ နွေ-နှစ်လုံးတို့တည်း။ ပတ္တာသ-သပိတ်၏။ ဝဏ္ဏ-
အတိုင်းအရှည်တို့သည်။ ဥက္ကဋ္ဌောပတ္တော-ဥက္ကဋ္ဌ သပိတ်လည်းကောင်း။ မဏ္ဍိ
မောပတ္တော-မဏ္ဍိမသပိတ်လည်းကောင်း။ ဩမကောပတ္တော။ ဩမက-သပိတ်
လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဤသို့။ တယော-သုံးလုံးတို့တည်း။ ဥက္ကဋ္ဌောနာမ
ပတ္တော- ဥက္ကဋ္ဌသပိတ် မည်သည်ကား။ အစာဠကောဒနံ- ဆန်တပြည်
ချက်သောထမင်းကို လည်းကောင်း။ စတုတ္ထာဂံ- ထမင်း၏လေးခုမြောက်
သောအဘို့ဖြစ်သော။ ခါဒနံ- ခဲဘွယ်ကို လည်းကောင်း။ တဒု-ပိယံ-
ထိုထမင်းအားလျော်သော။ ဗျဇ္ဇနံ-ဟင်းလျာကိုလည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍာတိ-
ဆန့်၏။ မဏ္ဍိမောနာမ ပတ္တော- မဏ္ဍိမသပိတ် မည်သည် ကား။ နာဠ
ကောဒနံ-ဆန်တကွင်းစာချက်သော ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ စတုတ္ထာဂံ-
ထမင်း၏ လေးခုမြောက်သော အဘို့ဖြစ်သော။ ခါဒနံ- ခဲဘွယ်ကိုလည်း
ကောင်း။ တဒုပိယံ- ထိုထမင်းအား လျော်သော။ ဗျဇ္ဇနံ- ဟင်းလျာကို
လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍာတိ -ဆန့်၏။ ဩမကောနာမ ပတ္တော- ဩမက
သပိတ်မည်သည်ကား။ ပတ္တောဒနံ- ဆန်တစလယ် ချက်သော ထမင်း
ကိုလည်းကောင်း။ စတုတ္ထာဂံ- ထမင်း၏ လေးခု မြောက်သော အဘို့
ဖြစ်သော။ ခါဒနံ- ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း။ တဒုပိယံ- ထိုထမင်းအား
လျော်သော။ ဗျဇ္ဇနံ-ဟင်းလျာကိုလည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍာတိ-ဆန့်၏။ တထော-
ထိုသပိတ်ထက်။ ဥက္ကဋ္ဌော- ကြီးသောသပိတ်သည်။ အပတ္တော- သပိတ်
မမည်။ ဩမကော- ငယ်သောသပိတ်သည်။ အပတ္တော- သပိတ်မမည်။
တံအတိက္ကာမယတောနိဿဂ္ဂိယော ဟောတိ တိ- တံအတိက္ကာမယတော
နိဿဂ္ဂိယောဟောတိ ဟူသည်ကား။ ကောဒသေ- တဆဲ့ထုရက်မြောက်
သောနေ့၌။ အရူဏပုဂ္ဂမနေ- အရူဏ်တက်သည်ရှိသော်။ နိဿဂ္ဂိယော-
စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဗာဿဝါ- သံဗာအားလည်းကောင်း။
ဂဏဿဝါ-ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
ကောင်း။ နိ သာဠိတဗ္ဗော-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဉ္ဇပန-ဤသို့
လျှင်။ နိသာဠိတဗ္ဗော-စွန့်အပ်၏။ ကိ နိသာဠိတဗ္ဗော-အဘယ်သို့စွန့်အပ်
သနည်း။ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သံဗာ-သံဗာသို့။ ဥပသကံမိတ္တာ
ကင်၍။ ဧကံသံဇကတ္ထိံ အံသေ-လက်ဝဲတတက်ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂီ-
ကိုယ်ဝတ်စမွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ ပုဗ္ဗာနံ-ဘိတင်းကြီးဖြစ်ကုန်
သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေ-မြေတို့ကို။ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍။ ဥက္ကုဒိကံ-
သောင့်ကြောင့်။ နိသိဒိတွာ-ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဇလိ-လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ-

ချိ၍။တန္တေ-အရှင်တရားတို့။မေ-အကျွန်ုပ်၏။ အယံပတ္တော-ဤသပိတ်ကို။ ဒဿဟာတိက္ကန္တော-ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယော-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံပတ္တံ-ဤသပိတ်ကို။ သံဃဿ-သံဃာအား။ နိဿန္တမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿန္တိတဗ္ဗော-စွန့်အပ်၏။ နိဿန္တိတွာ-စွန့်ပြီး၍။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ-ဒေသနာကြားအပ်၏။ ဗျတ္တေန-လိမ်မာသော။ ပဋိဗလေန-စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-ခံအပ်၏။ နိဿဠပတ္တော-စွန့်အပ်ပြီးသောသပိတ်ကို။ ဒါတဗ္ဗော-ပေးအပ်၏။ ကိံဒါတဗ္ဗော-အာဟံသို့ပေးအပ်သနည်း။ ။တန္တေ-အရှင်တရားတို့။ သံဃော-သံဃာသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော်မူလော။ ဣတ္ထန္ဓာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ အယံပတ္တော-ဤသပိတ်ကို။ နိဿဂ္ဂိယော-စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သံဃဿ-သံဃာအား။ နိဿဠော-စွန့်အပ်ပြီ။ သံဃဿ-သံဃာအား။ ပတ္တကလ္လံ-လျှောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိသိဿ-အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့။ ဇေသတိ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃော-သံဃာသည်။ ဣမံပတ္တံ-ဤသပိတ်ကို။ ဣတ္ထန္ဓာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းအား။ ဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗော-ပေးအပ်၏။ ။တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ သမ္ပဟလေ-များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သို့။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍။ ဧကံသံဇေသိဋ္ဌိအံသေ-လက်ဝဲတဘက် ပရံးဇေကိန္ဒိ။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ- ကိုယ်ဝတ်စွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ ဝဇာနံ-သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ပါဗေ-ခြေတို့ကို။ ပန္နိတွာ-ရှိခိုး၍။ ဥက္ကုဒိကံ-ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိဒိတွာ-ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဇလိ-လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ-ချိ၍။ တန္တေ-အရှင်တရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ အယံပတ္တော-ဤသပိတ်ကို။ ဒဿဟာတိက္ကန္တော-ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယော-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံပတ္တံ-ဤသပိတ်ကို။ အာယသ္မန္တာနံ-အရှင်တို့အား။ နိဿန္တမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ နိဿန္တိတွာ-စွန့်ပြီး၍။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ-ဒေသနာကြားအပ်၏။ ဗျတ္တေန-လိမ်မာသော။ ပဋိဗလေန-စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-ခံအပ်၏။ နိဿဠပတ္တော-စွန့်အပ်ပြီးသောသပိတ်ကို။ ဒါတဗ္ဗော-ပေးအပ်၏။ ကိံဒါတဗ္ဗော-

အဘယ်သို့ပေးအပ်သနည်း။ အာယသ္မန္တာ-အရှင်တို့သည်။ မေ-အက္ခန္တင်၏။
 ဝစနံ-စကားကို။ သုဏန္တာ-နာကုန်လော။ ဣတ္ထန္တာမဿ-ဤအမည်ရှိသော။
 ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏။ အယံပတ္တော-ဤသပိတ်ကို။ နိဿဂ္ဂိယော-စွန့်အပ်
 သည်ဖြစ်၍။ အာယသ္မန္တာနံ- အရှင်တို့အား။ နိဿဋ္ဌော- စွန့်အပ်ပြီ။
 အာယသ္မန္တာနံ- အရှင်တို့အား။ ပတ္တကလ္လိ- လျှောက်ပတ်သော အခါ
 ရှိသောကံသည်။ ယဒိထိယာ -အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ- ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မန္တာ-အရှင်တို့သည်။ ဣမံပတ္တံ-ဤသပိတ်ကို။
 ဣတ္ထန္တာမဿ- ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းအား။ ဒေဗေယျံ-
 ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗော- ပေးအပ်၏။ ။ တေနဘိက္ခုနာ-
 ထိုရဟန်းသည်။ ဧကံ-တသောက်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းသို့။ ဥပသကံ
 မိတ္တာ- ကပ်၍။ ဧကံသံဧကသ္မိံ အံသေ- လက်ဝဲတဘက်ပရံးထက်၌။
 ဥတ္တရာသကံ-ကိုယ်ဝတ်စွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ-
 နောင့်ကြောင့်။ နိတိဒိတွာ- ထိုင်နေ၍။ အဇ္ဈထိ- လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂ
 ဟေတွာ-ချီ၍။ အာဂုဿ-ငါ့ရှင်။ မေ-ငါ၏။ အယံပတ္တော-ဤသပိတ်ကို။
 ဒဿဟာတိက္ကန္တော-ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယော-စွန့်အပ်
 ၏။ အဟံ-ငါသည်။ ဣမံပတ္တံ-ဤသပိတ်ကို။ အာယသ္မတော-အရှင်အား။
 နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိဧဝံ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်
 ရာ၏။ နိဿဇ္ဇိတွာ-စွန့်ပြီး၍။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ-ဒေသနာ
 ကြားအပ်၏။ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ဝိဒ္ဓိဂ္ဂဟေ
 တဗ္ဗာ-ခံအပ်၏။ နိဿဋ္ဌပတ္တော- စွန့်အပ်ပြီးသောသပိတ်ကို။ ဒါတဗ္ဗော-
 ပေးအပ်၏။ အာယသ္မတော-အရှင်အား။ ဣမံပတ္တံ-ဤသပိတ်ကို။ ဓမ္မိ-ဇေး၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗော-ပေးအပ်၏။ ။ ဒဿဟာတိက္ကန္တော-ဆယ်ရက်ကို
 လွန်သည်၌။ အတိက္ကန္တသညိ-လွန်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမ
 ယထေ-လွန်စေသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်း ကံရှိသော။
 ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဒဿဟာတိက္ကန္တော-ဆယ်ရက်ကိုလွန်
 သည်၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယထော-လွန်စေသော
 ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ်
 သင့်၏။ ဒဿဟာတိက္ကန္တော-ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်၌။ အနတိက္ကန္တသညိ-
 မလွန်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယထော- လွန်စေသောရဟန်း
 အား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။
 အနမိဋ္ဌိတေ-အမိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သည်၌။ အမိဋ္ဌိတလညိ- အမိဋ္ဌာန်တင်အပ်

၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော၊ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဝိကာပ္ပိကေ-ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သည်၌။ ဝိကပ္ပိတသည်-ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏ ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ "အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော၊ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဝိဿန္တိတေ-မစွန့်အပ်သည်၌။ ဝိဿန္တိတသည်-စွန့်အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့် ခြင်းဝိနည်း ကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ် အာပတ်သင့်၏။ အနဋ္ဌေ- မပျောက်သည်၌။ နဋ္ဌသည်- ပျောက်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမ ယတော- လွန်စေသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ - စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ် အာပတ် သင့်၏။ အဝိနဋ္ဌေ-မပျက်စီးသည်၌။ ဝိနဋ္ဌသည်-ပျက်စီး၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေ သောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ် အာပတ်သင့်၏။ အဘိန္ဒေ-မကွဲသည်၌။ ဘိန္ဒသည်-ကွဲ၏ဟုအမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ အဝိလုတ္တေ-ခိုးသူမလု ယက်သည်၌။ ဝိလုတ္တသည်- ခိုးသူလုယက်၏ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ် သင့်၏။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သော။ ပတ္တံ-သဝိတ်ကို။ အနိဿန္တိတွာ-မစွန့်မူ၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ-သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္က ဇူဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဒုဿာဟာနတိက္ကန္တေ-ဆယ်ရက်ကိုမလွန်သည်၌။ အတိက္ကန္တသည်- လွန်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ-သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဇူဿ-ဒုက္ကဋ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုဿ ဟာနတိက္ကန္တေ-ဆယ်ရက်ကိုမလွန်သည်၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍။ ပရိဘုဇ္ဇတိ-သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဇူဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာ ပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုဿဟာနတိက္ကန္တေ-ဆယ်ရက် ကိုမလွန်သည်၌။ အနတိက္ကန္တသည်- မလွန်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိ ဘုဇ္ဇတိ-သုံးဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ အန္တောဒုဿဟံ-ဆယ် ရက်၏အတွင်း၌။ အမိဋ္ဌေတိ-အမိဋ္ဌာန်တင်အံ့။ ဝိကပ္ပေတိ-ဝိကပ္ပနာပြုအံ့။ ဝိဿန္တေတိ-စွန့်အံ့။ နဿတိ-ပျောက်အံ့။ ဝိနဿတိ-ပျက်စီးအံ့။ ဘိန္ဒတိ-

ကွဲးခံ။ အတ္တိန္ဒိတွာ-ခိုးသူလုယက်၍။ ဂဏ္ဍန္တိ-ယူကုန်အံ။ ဝိဿာသံ-အကျွမ်း
 ဝင်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏ္ဍန္တိ-ယူကုန်အံ။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥပ္ပတ္တကဿ-
 ရှူးသောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ-အစ၌ အမှုရှိသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပန သမယေန-ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂီ
 အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ နိဿဗ္ဗပတ္တံ-စွန့်အပ်ပြီးသော
 သပိတ်ကို။ နဒေန္တိ-မပေးကုန်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ-
 ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသို-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုပေ-ရဟန်းတို့။
 နိဿဗ္ဗပတ္တော-စွန့်အပ်ပြီးသောသပိတ်ကို။ နနဒါစာဗ္ဗော-ပေးအပ်၏။ ယော
 ဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်။ နဒေယျ-မပေးငြားအံ။ တဿဘိက္ခုနော-
 ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။
 ပဌမံ-ရှေးဦးစွာသော။ ပတ္တသိက္ခာပဒံ- ပတ္တသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဦးပဉ္စပန္နနသိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သက္ကေသု-သက္ကတိုင်းတို့၌။ ကဝိလဝတ္ထုတ္တံ- ကဝိလဝတ်
 ပြည်၌။ နိဂြောဓာရာမေ- နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ-နေတော်
 မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရေန- မထင်ရှားသော။
 ကုမ္ဘကာရေန- အိုးထိန်းသည်သည်။ ယေသံအယျာနံ- အကြင်အရှင်တို့
 အား။ ပတ္တေန-သပိတ်ကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ တေသံအယျာနံ- ထိုအရှင်
 တို့အား။ အဟံ-အ ကျွန်ုပ်သည်။ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်။ ပဝါရေမိ-ဘိတ်၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ ပဝါရိတာ-ဘိတ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ
 -ဖြစ်ကုန်၏။ တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။
 မတ္တံ-အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနိတွာ-မထိကုန်မူ၍။ ဗဟူ-များစွာကုန်သော။
 ပတ္တေ-သပိတ်တို့ကို။ ဝိညာပေန္တိ- တောင်းကုန်၏။ ယေသံ- အကြင်
 ရဟန်းတို့အား။ ခုဒ္ဒကာ-ငယ်ကုန်သော။ ပတ္တာ- သပိတ်တို့သည်။ သန္တိ-
 ရှိကုန်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ မဟန္တေ-ကြီးကုန်သော။ ပတ္တေ-
 သပိတ်တို့ကို။ ဝိညာပေန္တိ-တောင်းကုန်၏။ ယေသံ-အကြင်ရဟန်းတို့အား။

ဦးနုပဋ္ဌဗန္ဓန-သိက္ခာပုဒ်။

မဟန္တာ-ကြီးကုန်သော၊ ပတ္တာ-သပိတ်တို့သည်။ သန္တိ-ရှိကုန်၏တေဘိက္ခု။
 ထိုရဟန်းတို့သည်။ ခုဒ္ဒကေ- ငယ်ကုန်သော၊ ပတ္တေ- သပိတ်တို့ကို၊ ဝိညာ
 ပေန္တိ-နုတောင်းကုန်၏။ အထေခေါ- ထိုအခါ၌။ သောကုမ္ဘကာရော- ထိုအိုးထိန်း
 သည်သည်။ ဘိက္ခု၊ န-ရဟန်းတို့၏။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ- သပိတ်
 တို့ကို။ ကရောန္တေ- ပြုရသောကြောင့်။ အညံ- တပါးသော။ ဝိက္ကာယိကံ-
 ရောင်းဝယ်သော။ ဘဏ္ဍံ-ဘဏ္ဍာကို။ ကာတုံ- ပြုခြင်းငှာ။ နုသက္ကောတိ-
 မစွမ်းနိုင်။ အတ္တနာဝိ- မိမိသည်လည်း။ နယာပေတိ- မမျှ။ အဿ- ထိုအိုး
 ထိန်းသည်၏။ ပုတ္တဒါရာဝိ- သား မယားတို့သည်လည်း။ ကိလမန္တိ- ပင်ပန်း
 ကုန်၏။ မနုဿာ- လူတို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သကျ
 ပုတ္တိယာ- သာကီဝင်မင်းတရား တရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ-
 ရဟန်းတို့သည်။ မတ္တံ- အတိုင်းအရှည်ကို။ နုဇာနိတွာ- မထိကုန်မူ၍။
 ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ- သပိတ်တို့ကို။ ဝိညာပေသန္တိ နာမ-
 တောင်းကုန်ဘိသနည်း။ အယံ- ဤအိုးထိန်းသည်သည်။ ဣမေသံ - ဤ
 ရဟန်းတို့၏။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ စတ္တေ- သပိတ်တို့ကို။ ကရောန္တေ-
 ပြုရသောကြောင့်။ အညံ- တပါးသော။ ဝိက္ကာယိကံ- ရောင်းဝယ်သော။
 ဘဏ္ဍံ-ဘဏ္ဍာကို။ ကာတုံ- ပြုခြင်းငှာ။ နုသက္ကောတိ- မစွမ်းနိုင်။ အတ္တ
 နာဝိ- မိမိသည်လည်း။ နယာပေတိ- မမျှ။ အဿ- ထိုအိုးထိန်းသည်၏။ ပုတ္တဒါ
 ရာဝိ- သားမယားတို့သည်လည်း။ ကိလမန္တိ- ပင်ပန်းကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာ
 ယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကား
 ကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တာနံ- ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။
 ဝိယျန္တာနံ- ရှုတ်ချကုန်သော။ ဝိပါစေန္တာနံ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆို
 ကုန်သော။ ဝေတဝံမနုဿာနံ- ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ- စကားကို။ အသောသုခေါ-
 ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။
 အပ္ပိစ္ဆာ- နည်းသော အလှူရှိကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-
 အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ မတ္တံ- အတိုင်းအရှည်ကို။
 နုဇာနိတွာ- မထိကုန်မူ၍။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ- သပိတ်တို့ကို။
 ဝိညာပေသန္တိ နာမ- တောင်းကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ - ကဲ့ရဲ့
 ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။
 အထေခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ တာဝတော-
 မြတ်စွာတရားအား။ တေမတ္တံ- ဤအကြောင်းကို။ အာခရောစေသု- ကြား
 လျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ မတ္တံ-

အတိုင်းအရှည်ကို၊ နုစာနိတွာ-မသိကုန်မူ၍၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော၊ ပတ္တေ-
သပိတ်တို့ကို၊ ဝိညာပေသန္တိ-တောင်းကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကိရ-အဆင့်စကား
ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဋိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။
ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား၊ သစ္စံ-မှန်ပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါရ-ဪကျောက်ကုန်၏
ဘဂဝါ-ထုန်းတော်ကြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဂရဟိ- ကဲ့ရဲ့
တော်မူ၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။
တေမောစာပုရိသာ- ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောက်ျားတို့သည်။
မတ္တံ-အတိုင်းအရှည်ကို၊ နုစာနိတွာ-မသိကုန်မူ၍၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော။
ပတ္တေ-သပိတ်တို့ကို၊ ဝိညာပေသန္တိ နာမ-တောင်းကုန်ဘိသနည်း။ မောစာ
ပုရိသာ- မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောက်ျားတို့။ ဧဝံ-ဤအမှုအရာ
သည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ-
ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ။ မဖြစ်(ပ)။ ဝိဂရဟိတွာ- ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍၊ ဓမ္မိ- ကထံ
တရားစကားကို၊ ကတွာ- ပြောဟောသည်ကို ပြုတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့
ကို။ အာမန္တေသိ- မိန့်တော်မူ၏။ ဣံ အာမန္တေသိ- အဘယ်သို့မိန့်တော်
မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ပတ္တော- သပိတ်ကို။ နဝိညာပေတဗ္ဗော-
မတောင်းအပ်။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝိညာပေယျ- တောင်း
ငြားအံ။ ကဿဘိက္ခု နော- ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကမုဿ- ဒုက္ကန်အာပတ်သို့။
အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။
အာမန္တေသိ- မိန့်တော်မူ၏။ နံ ။ တေနခေါပနသမဟေန- ထိုအခါ၌။ အည
တရဿ- မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု နော- ရဟန်း၏။ ပတ္တော- သပိတ်သည်။
ဘိဇ္ဇော- ကွဲသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ယောဘိက္ခု-
ထိုရဟန်းသည်၊ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပတ္တံ- သပိတ်ကို။ ဝိညာ
ပေတု- တောင်းခြင်းငှါ။ ပဋိပုတ္တိ- ပယ်တော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ- ဤသို့။ ဘုက္က
စွာယန္တော- အလိုလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ နဝိညာပေတိ- မတောင်း။ ဟတ္ထေသု-
လက်တို့ဖြင့်။ ဝိဏ္ဏာယ- ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရတိ- တွည့်လည်၏။ မနုဿာ-
လူတို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သကျုပ္ပက္ခိယာ- သာကီဝင်
မင်းတရား ဘုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ- ရဟန်းတို့သည်။
ဟတ္ထေသု- လက်တို့ဖြင့်။ ဝိဏ္ဏာယ- ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိဿန္တိ နာမ- တွည့်
လည်ကုန်ဘိသနည်း။ တိတ္ထိယာသေယျထာပိ- တိတ္ထိတို့ကဲ့သို့ တကား။
ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိမာဓေန္တိ-
ဖရိဖရဲကြသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တံ-

ဦးပဉ္စပတ္တန-သိက္ခာပုဒ်။

ကွဲရဲကုန်သော၊ ဝိယျန္တာနံ-ရှုတ်ချကုန်သော၊ ဝိပါစေန္ဒာနံ- ဖရိုဖရဲကြံသော စကားကိုဆိုကုန်သော။ ဝေသံမနုဿာနံ- ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အယောသိုခေါ- ကြွေးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ- ဤ အကြောင်းကို။ အာရောစေသို- ကြားလျှောက် ကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားအည်။ တေသ္မိနိဒါနေ- ဤအကြောင်း၌။ တေသ္မိပကရဏေ- ဤအရာ၌။ ဓမ္မိကထံ- တရားစကားကို။ ကတွာ- ပြောဟောသည်ကိုပြုထော်မူ၍။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေထိ- မိန့်ထော်မူ၏။ ကိ- အာမန္တေထိ- အဘယ်သို့ မိန့်ထော် မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ နဗ္ဗပတ္တဿဝါ- ပျောက်သောသပိတ်ရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဘိန္ဒုပတ္တဿဝါ- ကွဲသောသပိတ်ရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပတ္တံ- သပိတ်ကို။ ဝိညာပေတံ- တောင်းစိပ်သောဌာ။ အနုဗ္ဗာနာမိ- ငါဘုရားခွင့်ပြုထော်မူ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အာမန္တေထိ- မိန့်ထော်မူ၏။ န- တေနခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဓမ္မိဂ္ဂိယာ- ဓမ္မိဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ နဗ္ဗပတ္တဿဝါ- ပျောက်သောသပိတ်ရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဘိန္ဒုပတ္တဿဝါ- ကွဲသောသပိတ်ရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပတ္တံ- သပိတ်ကို။ ဝိညာပေတံ- တောင်းစိပ်သောဌာ။ အနုညာတံ- ခွင့်ပြုထော်မူအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အပ္ပမတ္တကေန- အနည်းငယ်သော။ ဘိန္ဒေနပိ- ကွဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပမတ္တကေန- အနည်းငယ်သော။ ခဏ္ဍနပိ- ပြတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိလိခိတမတ္တေနပိ- ခြစ်မိကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ- သပိတ်တို့ကို။ ဝိညာပေန္တိ- တောင်းကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ သောကုန္တကာရွေး- ထိုအခါထိန်းသည်သည်။ တထေဝ- ထိုအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့၏။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ- သပိတ်တို့ကို။ ကရောန္တော- ပြုရသောကြောင့်။ အညံ- တပါးသော။ ဝိက္ကာယိကံ- ရောင်းဝယ်သော။ ဘဏ္ဍံ- ဘဏ္ဍာကို။ ကာတံ- ပြုခြင်းဌာ။ နသက္ကောတိ- မစွမ်းနိုင်။ အတ္တနာဝိ- မိန့်သည်လည်း။ နယာပေတိ- မမျှ။ အဿ- ထိုအခါထိန်းသည်၏။ ပုတ္တဒါရာဝိ- သားမယားတို့သည်လည်း။ ကိလမန္တိ- ပင်ပန်းကုန်၏။ မနုဿာ- လူတို့သည်။ တထေဝ- ထိုအတူသာလျှင်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သက္ခုဗျဋ္ဌိယာ- သာကီခင်မင်းတရားဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ- ရဟန်းတို့သည်။ မတ္တံ- အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနိတွာ- မထိကုန်မူ၍။ ဗဟူ-

များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ-သပိတ်တို့ကို။ ဝိညာပေဿန္တိနာမ-တောင်းကုန်
 တိသနည်း။ အယံ-ဤအိုးထိန်းသည်သည်။ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့၏။ ဗဟူ-
 များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ-သပိတ်တို့ကို။ ကရောဓန္တာ-ပြုရသောကြောင့်။
 အညံ-တပါးသော။ ဝိက္ကာယိကံ-ရောင်းဝယ်သော။ ဘဏ္ဍံ-စီးပွားကို။
 ကာတု-ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်။ အတ္တနာပိ-မိမိသည်လည်း။
 နယာပေတိ-မမျှ။ အဿ-ထိုအိုးထိန်းသည်၏။ ပုတ္တဒါရာပိ-သားမယားတို့
 သည်လည်း။ ကိလမန္တိ-ပင်ပန်းကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။
 ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တာနံ-ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယုန္တာနံ-ရှုတ်ချ
 ကုန်သော။ ဝိပါစေန္တာနံ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံ
 မနုဿာနံ-ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ-စကားကို။ အသေသာသံခေါ-ကြားကုန်သည်
 သာလျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-နည်း
 သောအလိုရှိကုန်၏ (ပ)။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ-အဘယ်
 ကြောင့်သာလျှင်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့
 သည်။ အပ္ပမတ္တကေန-အနည်းငယ်သော။ 'ဘိန္ဒေနပိ-ကဲ့ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ အပ္ပမတ္တကေန- အနည်းငယ်သော။ ခဏ္ဍေနပိ-ပြတ်ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဝိလိခိတမတ္တေနပိ-ခြစ်မိကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗဟူ-များစွာ
 ကုန်သော။ ပတ္တေ-သပိတ်တို့ကို။ ဝိညာပေဿန္တိနာမ-တောင်းကုန်တိ
 သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။
 ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုခေါ်၍။ တေ
 ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ တေ
 မတ္တံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခုဝေ-
 ရဟန်းတို့။ တုဋေ- သင်တို့သည်။ အပ္ပမတ္တကေန- အနည်းငယ်သော။
 ဘိန္ဒေနပိ-ကဲ့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပမတ္တကေန-အနည်းငယ်သော။
 ခဏ္ဍေနပိ-ပြတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝိလိခိတမတ္တေနပိ- ခြစ်မိကာမျှဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဗဟူ-များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ-သပိတ်တို့ကို။ ဝိညာပေထ-
 တောင်းကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သိစ္စံ-
 မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာ
 ဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-
 ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်
 မူ၏။ (ပ)။ မောစာပုရိသာ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ကထံဟိ

ဦးပဉ္စဗန္ဓန-သိက္ခာပုဒ်

အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ တုမေ- သင်တို့သည်။ အပ္ပမတ္တ ကေန- အနည်းငယ်သော။ ဘိန္နေနိဝ- ကွဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပမတ္တကေန- အနည်းငယ်သော။ အဇ္ဈာနိ- ပြတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိလိခိတမတ္တေနိ- ခြစ်မိကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗဟူ- များစွာကုန်သော။ ပတ္တေ- သပိတ်တို့ကို။ နိညာပေဿထနာမ- တောင်းကုန်တိသနည်း။ မောဗပုရိသာ- မဂ်ဒိလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ားတို့။ ဇေတံ- ဤအမှု အရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဿာဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဂောတိ- မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဉ္စပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံ သိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ။ အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ယောပနဘိက္ခူ- အကြင်ရဟန်းသည်။ ဦးပဉ္စဗန္ဓနေနဦးပဉ္စဗန္ဓနပတ္တောဟုတွာ- ငါးဘွဲ့အောက် ယုတ်သော သပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အညံ- တပါးသော။ နဝံ- အသစ်ဖြစ်သော။ ပတ္တံ- သပိတ်ကို။ စေတာပေယျ- တောင်းပြားအံ့။ တဿဘိက္ခူနော- ထို ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိသံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ- ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ တေနဘိက္ခူနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သောပတ္တော- ထိုသပိတ်ကို။ ဘိက္ခူပရိသာယ- ရဟန်းပရိသတ်၌။ နိဿန္တိတဗ္ဗော- စွန့်အပ်၏။ တဿဘိက္ခူပရိသာယ- ထိုရဟန်းပရိသတ်၌။ ယောစပတ္တပရိယန္တော- အကြင်အဆုံးစွန်ဖြစ်သော သပိတ်သည်လည်း။ အတ္ထိ- ရှိ၏။ သော- ထိုအဆုံးစွန်ဖြစ်သော သပိတ်ကို။ တဿဘိက္ခူနော- ထိုရဟန်းအား။ ပဒါတဗ္ဗော- ပေးအပ်၏။ ကိံ- အဘယ်သို့။ ပဒါတဗ္ဗော- ပေးအပ်သနည်း။ ဘိက္ခူ- ရဟန်း။ တေ- သင်သည်။ အယံ ပတ္တော- ဤသပိတ်ကို။ ယာဝတောဒနာယ- ပေါက်ကွဲသည်တိုင်အောင်။ ဓာရေတဗ္ဗော- ဆောင်အပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဒါတဗ္ဗော- ပေးအပ်၏။ အယံ- ဤသို့ အယုတ်ဆုံးသပိတ်ကိုပေးခြင်းသည်။ တတ္ထ- ထိုသပိတ်ကိုတောင်းရာ၌။ သာမိဝိ- ကျင့်ရာသော ဝတ်တည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ၇။ ယောပနာတိ- ယောပန ဟူသည် ကား။ ယာဒိသော- အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခူ- အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခူတိ- ဘိက္ခူဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမံသိက္ခေ- ဤအရာ၌။ အယံ- ဤသို့ကို။ ဘိက္ခူတိ- ဘိက္ခူ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော- အလို ရှိအပ်၏။ ဦးပဉ္စ ဗန္ဓနော- ငါးဘွဲ့အောက်ယုတ်သော။ ပတ္တောနာမ- သပိတ်မည်သည်ကား။ အဗန္ဓနောဝါ- သက်သက်အဘွဲ့မရှိသောသပိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဇေဗန္ဓနောဝါ- တဘွဲ့ရှိသောသပိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဗိဗန္ဓနောဝါ- နှစ်ဘွဲ့ရှိသောသပိတ်

သည်သည်းကောင်း။ တိဗန္ဓနောဝါ-သုံးဘွဲ့ရှိသောသမိတ်သည်လည်းကောင်း။ စတုဗန္ဓနောဝါ-လေးဘွဲ့ရှိသောသမိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဦးနုပဉ္စဗန္ဓနော- ငါးဘွဲ့အောက်ယုတ်သော။ ပတ္တောနာမ-သမိတ်မည်၏။ အဗန္ဓနောကဒသော- ဘွဲ့ရာမရှိသော။ ပတ္တောနာမ- သမိတ် မည်သည်ကား။ ယဿပတ္တဿ- အကြင်သမိတ်၏။ ဇွဂ်ဿ-လက်နှစ်သစ်ရှိသော။ ရာဇိ-ကွဲသောအရေးသည်။ နဘာဘိ-မဖြစ်။ သောပတ္တော-ထိုသမိတ်သည်။ အဗန္ဓနောကဒသော-ဘွဲ့ရာ မရှိသော။ ပတ္တောနာမ-သမိတ်မည်၏။ ဗန္ဓနော ကာသော-ဘွဲ့ရာရှိသော။ ပတ္တောနာမ-သမိတ်မည်သည်ကား။ ယဿ ပတ္တဿ- အကြင်သမိတ်၏။ ဇွဂ်ဿ-လက်နှစ်သစ်ရှိသော။ ရာဇိ-ကွဲသောအရေးသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သောပတ္တော-ထိုသမိတ်သည်။ ဗန္ဓနောကာသော-ဘွဲ့ရာရှိသော။ ပတ္တောနာမ သမိတ်မည်၏။ နဝေါ- အသစ်ဖြစ်သော။ ပတ္တောနာမ- သမိတ်မည်သည် ကား။ ဝိညတ္တိ-တောင်းခြင်းကို။ ဥပါဒါယ-စွဲ၍။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ စေတံ ပေယျာတိ-စေဘာပေယျဟူသည်ကား။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ ပယောဂေ လုံ့လ၌။ ဇုက္ကဒ္ဓ-ဇုက္ကဒ္ဓိအာပတ်သင့်၏။ ပဋိဿဘောန-ရေခြင်းကြောင့်။ နိဿတ္တိ သော-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဗာမဇ္ဈေ-သံဗာဝ၏ အလယ်၌။ နိဿတ္တိတဗ္ဗော-စွန့်အပ်၏။ သဗ္ဗေဟေဝ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်သာ လျှင်။ အဓိဋ္ဌာပတ္တံ-အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သောသမိတ်ကို။ ဂဟေတွဓ-ယူ၍။ သန္တိပတိတဗ္ဗံ- စည်းဝေး အပ်၏။ မဟာဠပတ္တံ-အဘိုးများစွာ ထိုက်သော သမိတ်ကို။ ဂဟေဿာမိ-ယူအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ လာမကော-ယုတ်သော။ ပတ္တော-သမိတ်ကို။ နအဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော-အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်။ မဟာဠပတ္တံ- အဘိုးများစွာ ထိုက်သောသမိတ်ကို။ ဂဟေဿာမိ-ယူအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ လာမကံ-ယုတ်သော။ ပတ္တံ-သမိတ်ကို။ သစေအဓိဋ္ဌေတိ-အကယ်၍အဓိဋ္ဌာန် တင်အံ့။ ဇုက္ကဒ္ဓဿ-ဇုက္ကဒ္ဓိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဓဝ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝုဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။ နိဿတ္တိတဗ္ဗော- စွန့်အပ်၏။ ကိ နိဿတ္တိတဗ္ဗော-အဘယ်သို့စွန့်အပ်သနည်း။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သံဗာ-သံဗာသို့။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍။ ဧကံသံဇကေသ္မိ- အံသေ-လက်ဝဲဘက်ခမ်းထက်၌။ ဥတ္တံရာသကံ- ကိုဝတ်စွယ်တင်စံသည် ကို။ ကရိတွာ-ပြု၍။ ဝုဇာနံ-သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေ-ခြေဘို့ကို။ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ-ဆောင်ရွက်ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ- ထိုင်နေ၍။ အဗ္ဗလိ-လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ-ချီ၍။ ဘန္တေ-အရှင်ဟုခုံး တို့။ ဝေ-အကျွန်ုပ်၏။ အယံပတ္တော-ဤသမိတ်ကို။ ဦးနုပဉ္စဗန္ဓနော-ငါးဘွဲ့အောင်

ယုတ်သော။ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြစ်ချောက်။ စေတာဝိတော-လဲထွယ်အပ်သည်
 ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယော-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ-ဤသပိတ်ကို။
 သံစာဿ-သံစာအား။ နိဿတ္ထာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ ဝစနိယော-
 ဆိုအပ်သည်။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿန္တိတဗ္ဗော-စွန့်အပ်၏။
 နိဿန္တိတ္တု-စွန့်ပြီး၍။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ဒေသေတဗ္ဗော-ဒေသနာကြား
 အပ်၏။ ဗျတ္တေန-လိမ်မာသော။ ပဋိဗလေန-စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်း
 သည်။ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော-ခံအပ်၏။ ယောဘိက္ခု-အကြင်
 ရဟန်းသည်။ ဆန္ဒာဂတိ-ဆန္ဒာဂတိသို့။ နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ။ ဒေါသာ
 ဂတိ-ဒေါသာဂတိသို့။ နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ။ မောဟာဂတိ-မောဟာ
 ဂတိသို့။ နဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ။ တယာဂတိ-တယာဂတိသို့။ နဂစ္ဆေယျ-
 မလိုက်ရာ။ ဂါဟိတာဂါဟိတဗ္ဗ-ခံစေအပ်ပြီးမခံစေအပ်သေးသည်ကိုလည်း။
 ဇာနေယျ-ထိနိုင်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ပစ္စဟိ-ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေ-အင်္ဂါ
 တို့နှင့်။ သမန္ဒာဂတော-ပြည့်စုံသော။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို။ ပတ္တဂါဟာ
 ပကော-သပိတ်ကိုခံစေတတ်သောရဟန်းဟူ၍။ သဗ္ဗန္တိတဗ္ဗော-သမုတ်အပ်၏။
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဗ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ သဗ္ဗန္တိတဗ္ဗော-သမုတ်အပ်၏။
 ကိ-သဗ္ဗန္တိတဗ္ဗော-အဘယ်သို့သမုတ်အပ်သနည်း။ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ။ ဘိက္ခု
 ရဟန်းကို။ ယာစိတဗ္ဗော-တောင်းအပ်၏။ ယာစိတွာ-တောင်းပြီး၍။ ဗျတ္တေန-
 လိမ်မာသော။ ပဋိဗလေန-စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ သံစော-
 သံစောကို။ ဉာပေတဗ္ဗော-ထိစေအပ်၏။ ။ ကိ-ဉာပေတဗ္ဗော-အဘယ်သို့
 ထိစေအပ်သနည်း။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သံစော- သံစောသည်။
 မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော်မူလော။ သံစာဿ-
 သံစာအား။ ပတ္တကလ္လံ- လျှောက်ပတ်သော အခါရှိသောကံသည်။ ယဒိ
 သိသာ-အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဇေသတိ- ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံစော
 သံစာသည်။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ ပတ္တဂါဟာ
 ပကံ-သပိတ်ကိုခံစေတတ်သောရဟန်းဟူ၍။ သဗ္ဗန္တေယျ-သမုတ်ရာ၏။ ယော
 ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ-ထိစေခြင်းတည်း။ ။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ သံစော-
 သံစောသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ-စကားကို။ သုဏာတု-နာတော်မူလော။
 သံစော-သံစာသည်။ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။
 ပတ္တဂါဟာပကံ-သပိတ်ကိုခံစေတတ်သောရဟန်းဟူ၍။ သဗ္ဗန္တိ-သမုတ်၏။
 ယဿအာယသ္မတော-အကြင်အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော
 ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းကို။ ပတ္တဂါဟာပကဿ-သပိတ်ကိုခံစေတတ်သောရဟန်း

ဟူ၍။ သဗ္ဗတိ။ သမုတ်ခြင်းကို။ ခမတိ။ နှစ်သက်အပ်၏။ သောအေဝံဟသ္မာ။ ထိုအရှင်သည်။ တုဏှိ။ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အံသော- ဖြစ်ရာ၏။ ယသ္မာ- အကြွင်းအရှင်သည်။ နက္ခမတိ- မနှုတ်သက်အပ်။ သော။ ထိုအရှင်သည်။ ဘာဝေယျ- ဆိုရာ၏။ သံစာန- သံစာသည်။ ဣတ္ထန္တာမော- ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို။ ပတ္တဂါဟာပကော- သပိတ်ကိုခံစေတတ်သောရဟန်းဟူ၍။ ဇမ္ဗတော- သမုတ်အပ်ပြီ။ သံစာသ- သံစာသည်။ ယသ္မာ- အကြွင်းကြောင့်။ ခမတိ- နှစ်သက်အပ်၏။ ဇာသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဝာပိတဗ္ဗံ- ဖြစ်ရာ၏။ ဇေ- ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဇေ- ဤနှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ- မှတ်ရ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥာပေတဗ္ဗော- သိစေအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ သမန္နိတဗ္ဗော- သမုတ်အပ်၏။ သဗ္ဗတေန- သမုတ်အပ်ပြီးသော။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်း သည်။ ပတ္တော- သပိတ်ကို။ ဂါဟေ တဗ္ဗော- ခံစေအပ်၏။ တန္တေ- အရှင်တုရား။ ထေရော- မထရ်ကြီးသည်။ ပတ္တံ- သပိတ်ကို။ ဂဏှာတု ခံတော်မူလော့။ ဣတိ- ဤသို့။ ထေရော- မထရ်ကြီးကို။ ဝတ္တဗ္ဗော- လျှော့အပ်၏။ ထေရော- မထေရ်ကြီးသည်။ သစေဂဏှာတိ- အကယ်၍ခံငြားအံ့။ ထေရသမထေရ်ကြီး၏။ ပတ္တော- သပိတ်ကို။ ဒုတိယသ- နှစ်ယောက်မြောက် သောရဟန်းအား။ ဂါဟေတဗ္ဗော- ခံစေအပ်၏။ တသ- ခိုသပိတ် တောင်းသောရဟန်းကို။ အနုဒယတာယ- သနားသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ န ဂဟေတဗ္ဗော- မခံအပ်သည် ဘား။ န- မဟုတ်။ ဂဟေတဗ္ဗောဇေ- ခံအပ်သည်သာတည်း။ ယောဘိက္ခု အကြွင်းရဟန်းသည်။ နဂဏှေယျ- မခံငြားအံ့။ တသဘိက္ခု နေ- ထိုရဟန်းအား ဒုက္ခဒုဿ- ဒုက္ခနှင့်အပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အပတ္တကဿ- သပိတ်မရှိသောရဟန်းအား။ နဂါဟေတဗ္ဗော- မခံစေအပ်။ ဇေတေနဝဠာပါယေနဤနည်းဖြင့်သိလျှင်။ ယါဝသံစာနဝကါသံစာ။ နဝကတိုင်အောင်။ ဂါဟေတဗ္ဗော- ခံစေအပ်၏။ တသဘိက္ခု ပရိသာယ- ငိုရဟန်းပရိသာတံ။ ယောစပတ္တပရိယန္တော- အကြွင်းအဆုံးစွန့်ဖြစ်သော သပိတ်သည်လည်း အတ္ထိ- ရှိ၏။ သော- ထိုအဆုံးစွန့်ဖြစ်သော သပိတ်ကို။ တသဘိက္ခု နေ- ထိုရဟန်းအား။ ပဒါတဗ္ဗော- ပေးအပ်၏။ ကိံ ပဒါတဗ္ဗော- အစာဟင်္သာပေးအပ်သနည်း။ ဘိက္ခု- ရဟန်း။ တေ- သင်သည်။ အယံပတ္တော- ဤသပိတ်ကို။ ယံဝဘေဒနာယ- ဝေါက်ကွဲသည်တိုင်အောင်။ ဓာရေတဗ္ဗော- ဆောင်အပ်၏။ ဣတိဤသို့။ ပဒါတဗ္ဗော- ပေးအပ်၏။ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုရဟန်းသည်။ သောပတ္တောထိုသပိတ်ကို အဒေသေ- အရာမဟုတ်သည်။ နန္တိ- ရိတ်ဗ္ဗော- မထားအပ်။ အဘောဂေန- မကောင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ န ဘုဗ္ဗိတဗ္ဗော- မသုံး

ဦးပဉ္စဗန္ဓနံ-ထိက္ခာပုန်။

ဆောင်အပ်။ ကံထံ-အဘယ်သို့လျှင်။ အယံ ပတ္တော-ဤသပိတ်သည်။ နုဿေ
ယျဂါ-ပျောက်မူလည်းပျောက်အံ့နည်း။ ဝိ နုဿေယျဂါ-ပျက်မူလည်းပျက်
အံ့နည်း။ တိဇ္ဇေယျဂါ-လွှဲမူလည်းကွဲအံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗော-
မစွန့်အပ်။ အဒေသေ-အရာမဟုတ်သည်။ သစေနိက္ခိပတိဝါ-အကယ်၍ ထား
မူလည်းထားပြားအံ့။ အဘောဂေန-မကောင်းသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ သ
စေတုဉ္စတိဝါ-အကယ်၍ သုံးဆောင်မူလည်းသုံးဆောင်ပြားအံ့။ သစေဝိဿ
ဇ္ဇေတိဂါ-အကယ်၍ စွန့်မူလည်းစွန့်ပြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အယံတတ္ထသာမိစိတိ-
အယံတတ္ထသာမိစိဟူသည်ကား။ အယံ-ဤသို့သပိတ်ကိုပေးခြင်းသည်။ တတ္ထ
ထိုသပိတ်ကိုတောင်းရာ၌။ အနုဓမ္မတာ- လျော်သော အကျင့်တည်း။ ။
အဗန္ဓနေန-အဘွဲ့မရှိသော။ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်။ အဗန္ဓနံ-အဘွဲ့ မရှိသော။ ပတ္တံ
သပိတ်ကို။ စေတာပေတိ-လဲလှယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။
ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ အဗန္ဓနေန-အဘွဲ့မရှိသော။ ပတ္တေန-
သပိတ်ဖြင့်။ ဧကဗန္ဓနံ-တဘွဲ့ ရှိသော။ ပတ္တံ-သပိတ်ကို။ စေတာပေတိ-
လဲလှယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်
သင့်၏။ အဗန္ဓနေန-အဘွဲ့မရှိသော။ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်။ ဗ္ဗိဗန္ဓနံ-နှစ်ဘွဲ့ရှိသော
ပတ္တံ-သပိတ်ကို။ စေတာပေတိ-လဲလှယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ
ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဗန္ဓနေန-အဘွဲ့ မရှိသော။
ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်။ တိဗန္ဓနံ-သုံးဘွဲ့ရှိသော။ ပတ္တံ-သပိတ်ကို။ စေတာပေတိ-
လဲလှယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်
သင့်၏။ အဗန္ဓနေန-အဘွဲ့မရှိသော။ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်။ စတုဗန္ဓနံ-လေးဘွဲ့
ရှိသော။ ပတ္တံ-သပိတ်ကို။ စေတာပေတိ-လဲလှယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း
ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ဧကဗန္ဓနေန-တဘွဲ့
ရှိသော။ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်။ အဗန္ဓနံ-အဘွဲ့မရှိသော။ ပတ္တံ-သပိတ်ကို။ စေတာ
ပေတိ-လဲလှယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-
ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဧကဗန္ဓနေန- တဘွဲ့ရှိသော။ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်။
ဧကဗန္ဓနံ-တဘွဲ့ရှိသော။ ပတ္တံ-သပိတ်ကို။ စေတာပေတိ- လဲလှယ်အံ့။
နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။
ဧကဗန္ဓနေန- တဘွဲ့ရှိသော။ ပတ္တေန- သပိတ်ဖြင့်။ ဗ္ဗိဗန္ဓနံ-နှစ်ဘွဲ့ရှိသော
ပတ္တံ-သပိတ်ကို။ စေတာပေတိ-လဲလှယ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဧကဗန္ဓနေန- တဘွဲ့ရှိသော။

ပါရာဇိကထပ်ပါဠိတော်-နိဿယ

သုံးဘွဲ့ရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို(ပ)။ စတုဗန္ဓနံ- လေးဘွဲ့ရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို။ စေတာပေတိ- လဲထွယ်အံ့။ နိဿယိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ အဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာမရှိသော။ ပတ္တေန- သဗီတံဖြင့်။ အဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာမရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို(ပ)။ ဇကဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာတချရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို(ပ)။ ဗ္ဗိဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာနှစ်ချရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို(ပ)။ တိဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာသုံးချရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို(ပ)။ စတုဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာလေးချရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို။ စေတာပေတိ- လဲထွယ်အံ့။ နိဿယိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ စတုဗန္ဓနောကာသေန- ဘွဲ့ရာလေးချရှိသော။ ပတ္တေန- သဗီတံဖြင့်။ အဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာမရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို(ပ)။ ဇကဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာတချရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို(ပ)။ ဗ္ဗိဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာနှစ်ချရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို(ပ)။ တိဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာသုံးချရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို(ပ)။ စတုဗန္ဓနောကာသံ- ဘွဲ့ရာလေးချရှိသော။ ပတ္တံ- သဗီတံကို။ စေတာပေတိ- လဲထွယ်အံ့။ နိဿယိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါမိတ္တိယံ- ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ နန္ဒပတ္တဿ- ပျောက်သော သဗီတံရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဘိန္ဒုပတ္တဿ- ကွဲသောသဗီတံရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဥာတကာနံ- ဆွေမျိုးတို့အားလည်းကောင်း။ ပဝါရိတာနံ- တိတ်အပ်သောသို့တို့အားစည်းကောင်း။ စေတာပေန္တဿ- လဲထွယ်သော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ အညဿ- သူတပါး၏။ အတ္တဿ- အကျိုးငှါ။ စေတာပေန္တဿ- လဲထွယ်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ အတ္တနောမိမိ၏။ ဓနေန- ဥစ္စာဖြင့်။ စေတာပေန္တဿ- လဲထွယ်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဥမ္မတ္တကဿ- ရူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ- အစဉ်အမှီရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိယံ- နှစ်ခုမြောက်သော။ ဦနပဗ္ဗဗန္ဓနယိက္ခာပဒံ- ဦနပဗ္ဗဗန္ဓနယိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သေသဇ္ဇ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိက္ခိကဿ-

အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။
 ဇေတုဝုဇ္ဇေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရတို့-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန
 သမဿေ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဝိလိန္ဒဝစ္ဆော-အရှင်ဝိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ ရာဇ
 ဂဟေ-ရဲဇပြုတ်ပြည်၌။ ဇေတဝိ-လိုဏ်ကို။ ကတ္တုကာမေ-ပြုခြင်းငှါအလို
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တာရံ-ချိုင့်ဝှမ်းသော အရပ်ကို။ သောဓာပေတိ- သုခ
 သင်စေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ မဂဂေ- မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။
 သေနိယော- များသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရေ- ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိ
 သော။ ရာဇာ-မင်းသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာဝိလိန္ဒဝစ္ဆော-
 အရှင်ဝိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန- ထိုအရှင်ဝိလိန္ဒဝစ္ဆရှိရာအရပ်သို့။
 ဥပသကာမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကာမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ အာယသ္မာဝိလိန္ဒ
 ဝစ္ဆိ-အရှင်ဝိလိန္ဒဝစ္ဆကို။ အဘိဝါဒေတွာ- ရှိလေစွာရှိခဲ့၍။ ဧကမန္တ-
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိယိဒိ-ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တ- သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိယိဒေခေါ-ထိုင်နေပြီးသော။ မဂဂေ- မဂဓ
 တိုင်းကိုအစိုးရသော။ သေနိယော- များသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရေ-
 ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရာဇာ-မင်းသည်။ အာယသ္မာဝိလိန္ဒဝစ္ဆိ- အရှင်
 ဝိလိန္ဒဝစ္ဆကို။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဝေရေ- အရှင်ဘုရားသည်။ ကိ-
 အဘယ်ကို။ ကာရာပေတိ။ ပြုစေသနည်း။ ဣတိဇေတံဝစနံ- ဤသို့သော
 စကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ မဟာရာဇ-မင်းမြတ်။ ဇေတဝိ-လိုဏ်ကို။
 ကတ္တုကာမေ-ပြုခြင်းငှါအလိုသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တာရံ-ချိုင့်ဝှမ်းသောအရပ်ကို။
 သောဓာပေမိ- သုခသင်စေ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။
 ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အယျဿ-အရှင်ဘုရားအား။ အာရာမိကေန- အရံ
 စောင့်ကို။ အတ္ထော- အလိုရှိတော်မူသလော။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ-
 လျှောက်၏။ မဟာရာဇ- မင်းမြတ်။ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
 အာရာမိကော- အရံစောင့်ကို။ နခေါအနုညာတော- ခွင့်ပြုတော်မူအပ်
 သေး။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ- ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
 တေနဟိ-ထိုသို့တပြားကား။ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ- မေး
 ဧညှောက်၍။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အာရောစေယျာထ-ကြားတော်မူကုန်လော။
 ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ မဟာရာဇ-မင်းမြတ်။ ဇေ- ကောင်းပြီ။
 ဣတိခေါ- ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာဝိလိန္ဒဝစ္ဆော- အရှင်ဝိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။
 မာဂဓဿ-မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။ သေနိယဿ- များသောစစ်သည်ရှိ
 သော။ ဗိမ္ဗိသာရဿ- ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရညော- မင်းကြီးအား။

ပစ္စယောသိ-ဝန်ခံ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာပိလိန္ဒဝေဠော- အရှင်
 ပိလိန္ဒဝေဠသည်။ မာဂဓံ- မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။ သေနိယံ- များသော
 စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရံ-ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ-မင်းကြီးကို။
 ဓမ္မိယာကထာယ- တရားစကားဖြင့်။ သန္ဓသေသိ- ကောင်းစွာ ပြု၏။
 သမာဒ ပေထိ- ဆောက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေထိ- ကောင်းစွာအာ
 ထုတ်စေ၏။ သမ္ပဟံသေထိ- ကောင်းစွာရှင်စေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။
 မာဂဓေ-မဂဓ တိုင်းကိုအစိုးရသော။ သေနိယော- များသော စစ်သည်
 ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရေ- ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ- မင်းသည်။
 အာယသ္မာပိလိန္ဒဝေဠေန- အရှင်ပိလိန္ဒဝေဠသည်။ ဓမ္မိယာကထာယ-
 တရားစကားဖြင့်။ သန္ဓသေသိ- ကောင်းစွာပြုအပ် ပြီးသည် ရှိသော်။
 သမာဒပိတော- ဆောက်တည် စေအပ် ပြီးသည် ရှိသော်။ သမုတ္တေ
 ဇိတော- ကောင်းစွာ အားထုတ်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမ္ပဟံသိတော-
 ကောင်းစွာ ရှင်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ အာသနာ- နေရာမှ။ ဥဠာယ-
 ထ၍။ အာယသ္မာပိလိန္ဒဝေဠိ-အရှင်ပိလိန္ဒဝေဠ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ- ရိုသေစွာ
 ရှိခဲ့၍။ ပဒက္ခိဏံ- လက်ျာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွာ- ပြု၍။ ပက္ကမိ-
 ဖဲသွား၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာပိလိန္ဒဝေဠော-အရှင်ပိလိန္ဒဝေဠ
 သည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ-အထံသို့။ ဒုတံ-တဖန်ကို။
 ပါဟေထိ-စေ၏။ ကံပါဟေထိ-အဘယ်သို့ စေသနည်း။ ဘန္တေ-မြတ်စွာ
 ဘုရား။ မာဂဓေ-မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။ သေနိယော-များသောစစ်သည်
 ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရေ-ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရာဇာ-မင်းသည်။ အာရာဇိကံ
 အရံစောင့်ကို။ ဒါထုကာမေ-ယူခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား။
 ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်။ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိတဗ္ဗိနုခေါ-ကျင့်ရ
 အံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပါဟေထိ-စေ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဇေတိန္ဒိဒေန-ဤအကြောင်း၌။ ဇေတိန္ဒိပကရဏေ-ဤအရာ၌။
 ဓမ္မိကထံ-တရားစကားကို။ ကတွာ-ပြောဟောသည်ကိုပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခု
 ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ အာရာဇိကံ-အရံစောင့်ကို။ အနုဇာနာမိ-
 ငါ့အုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အာမန္တေထိ-မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိယဇ္ဇိ
 ခေါ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ မာဂဓေ-မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိ
 ယော-များသော စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရေ-ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။
 ရာဇာ-မင်းသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာပိလိန္ဒဝေဠော-အရှင်
 ပိလိန္ဒဝေဠသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ပိလိန္ဒဝေဠရှိရာအရပ်သို့။ ဥပ

သက်မိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသက်မိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ အာယသ္မန္တံပိလိန္ဒဝတ္ထိ
 အရှင်ပိလိန္ဒဝတ္ထိ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ-ရိုသေစွာရှိခဲ့၍။ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိဗ္ဗိတိ-ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သော အရပ်၌။ နိဗ္ဗိတိ-ထိုင်နေပြီးသော။ မဂဂေ-မဂတိုင်းကို
 အပိုးရသော။ သေနိယော-များသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရေ-ဗိမ္ဗိသာရ
 အမည်ရှိသော။ ရာဇာ-မင်းသည်။ အာယသ္မန္တံပိလိန္ဒဝတ္ထိ-အရှင်ပိလိန္ဒဝတ္ထိ
 ကို။ တန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာရာမိကော-
 အရံစောင့်ကို။ အနုညာတော-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီလော။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤ
 သို့သောစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ မဟာရာဇ-မင်းမြတ်။ ဧဝံ-ခွင့်
 ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ-အရှင်
 ဘုရား။ ဟေနယိ-ထိုသို့တပြားကား။ အယျဿ-အရှင်ဘုရားအား။ အာရာမိကံ-
 အရံစောင့်ကို။ ဒမ္မိ-လှူအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ အထခေါ-ထို
 အခါ၌။ မဂဂေ-မဂတိုင်းကိုအပိုးရသော။ သေနိယော-များသောစစ်သည်
 ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရေ-ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ-မင်းသည်။ အာယ
 သ္မတောပိလိန္ဒဝတ္ထိ သာ-အရှင်ပိလိန္ဒဝတ္ထိ အား။ အာရာမိကံ-အရံစောင့်ကို။
 ပဋိသုဏ္ဍိတွာ-လှူအံ့ဟုဝန်ခံပြီးလျက်။ ဝိဿရိတွာ- မေ့လျော့၍။ ဝိရေန-
 ကြာမြင့်မှ။ သတိ-သတိကို။ ပဋိလတိတွာ-တတန်ရ၍။ အညတရံ-မထင်
 ရှားသော။ သဗ္ဗတ္ထကံ-ခပ်သိမ်းသောကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သော။ မဟာမတ္တံ-
 အံမတ်ကြီးကို။ အာမန္တေ-မိန့်ဆို၏။ ကိ-အာမန္တေ-အဘယ်သို့မိန့်ဆို
 သနည်း။ ဘဏေ-အချင်းအမတ်။ မယာ-ငါသည်။ အယျဿ-အရှင်ပိလိန္ဒ
 ဝတ္ထိ အား။ ယောအာရာမိကော-အကြင်အရံစောင့်ကို။ ပဋိသုတော-ဝန်ခံ
 အပ်၏။ သောအာရာမိကော-ထိုအရံစောင့်ကို။ ဒိန္နော-လှူအပ်ပြီလော။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အာမန္တေ-မိန့်ဆို၏။ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး။ အယျဿ-အရှင်ပိလိန္ဒ
 ဝတ္ထိ အား။ အာရာမိကော-အရံစောင့်ကို။ နဒိန္နော-မလှူအပ်သေး။ ဣတိ-ဤသို့။
 ဝုတ္တေ-သံတော်ဦးတင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဘဏေ-အချင်းအမတ်။ ဣတော
 တိ-ဤ။ သုနေမှသာလျှင်။ တံ- ထိုလှူအံ့ဟုဝန်ခံသောနေ့သည်။ ဧဝံ-ထိုစဉ်-
 အဘယ်မျှလောက်ကြာမြင့်သည်။ ဟောတိခူခေါ-ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ- မိန့်ဆို၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောမဟာမတ္တော- ထိုအမတ်
 ကြီးသည်။ ရတ္တိယာဝိ-ညဉ့်တို့ကိုလည်း။ ဂဏေတွာ-ရေတွက်၍။ မဂဂံ-
 မဂတိုင်းကိုအပိုးရသော။ သေနိယံ-များသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရံ-
 ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ-မင်းကို။ ဒေဝ- အရှင်မင်းကြီး။ ပဉ္စရတ္တိ

သတာနိ-ငါးရာသောညဉ့်တို့သည်။ အတိတိတာနိ-လွန်ကုန်ပြီ။ ဣတိဇေတံဝစနံ-
 ဤသို့သောစကားကိုအဝေါစ-သံတော်ဦးတင်၏။ ဘာဇေ-အချင်းအမတ်။
 တေနဟိ- ထိုသို့တပြီးကား။ အယျဿ-အရှင်ပိလိန္ဒဝတ္ထုအား။ ပိဗ္ဗအာရာ
 မိကသဘာနိ-ငါးရာသောအရံစောင့်တို့ကို။ ဒေဝ-လူကုန်လေ။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-မိန့်ဆို၏။ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး။ ဇေတံ-ကောင်းပါပြီ။ ဣတိဇေ-ဤသို့
 လျှင်။ သောမဟာမတ္တော-ထိုအမတ်ကြီးသည်။ မာဂဓဿ-မဂဇတိုင်းကို
 အပိုးရသော။ သေနိယဿ-များသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရဿ-ဗိမ္ဗိ
 သာရအမည်ရှိသော။ ရညော-မင်းအား။ ပဋိဿုဏီတွာ-ဝန်ခံ၍။ အာယ
 သ္မတပိလိန္ဒဝတ္ထုဿ-အရှင်ပိလိန္ဒဝတ္ထုအား။ ပဗ္ဗအာရာမိကသတာနိ-ငါး
 ရာသောအရံစောင့်တို့ကို။ ပါဒါယိ-လှူ၏။ ပါဠိယေတ္တော-အသီးဖြစ်သော။
 ဂါမော-ရှာသည်။ နိဝိသိ-တည်ထောင်၏။ အာရာမိက ဂါမင်္ဂောတိပိ-
 အရံစောင့်ရှာငယ်ဟူ၍လည်း။ နံ-ထိုရှာကို။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ ပိလိန္ဒဂါမ
 ကောတိပိ- ပိလိန္ဒရှာငယ်ဟူ၍လည်း။ နံ-ထိုရှာကို။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။
 တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာပိလိန္ဒဝတ္ထော-အရှင်ပိလိန္ဒဝတ္ထု
 သည်။ တသ္မိ ဂါမကေ-ထိုရှာငယ်၌။ ကုလုပကော-အိမ်သို့ကပ်တတ်သော
 ရဟန်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အထံခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာပိလိန္ဒဝတ္ထော
 အရှင်ပိလိန္ဒဝတ္ထုသည်။ ပုဗ္ဗဒ္ဓသမယံ-နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကို
 ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ပိလိန္ဒဂါမကံ-
 ပိလိန္ဒရှာငယ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအသို့ငှါ။ ပါဝိသိ-ဝင်၏။ တေန
 ခေါပနသမယေန- ထိုအခါ၌။ တသ္မိ ဂါမကေ- ထိုရှာငယ်၌။ ဥဿဂေါ-
 ဥသဘင်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒါရကာ-သတို့သားတို့သည်။ အလကံ
 တာ- တန်ဆာဆင်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မာလာကိတာ- ပန်းမန်အပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ ကိဇ္ဇန္တိ-ကစားကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ
 ပိလိန္ဒဝတ္ထော-အရှင်ပိလိန္ဒဝတ္ထုသည်။ ပိလိန္ဒဂါမကေ-ပိလိန္ဒရှာငယ်၌။ သပ
 ဒါနံ-အိမ်စဉ်။ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအသို့ငှါ။ စရမာနော-ထုည့်လည်သည်ရှိသော်။
 ယေန-အကြင်အရပ်၌။ အညတရဿ-မထင်ရှားသော။ အာရာမိကဿ-
 အရံစောင့်၏။ နိဝေသနံ-အိမ်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအိမ်ရှိရာအရပ်စွဲ။
 ဥပသကံမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ ပညံတ္တေ-ခင်းထား
 အပ်သော။ အာသနေ-နေရာ၌။ နိသိဒိ-ထိုင်နေ၏။ တေနခေါပနသမယေန-
 ထိုအခါ၌။ တဿာအာရာမိကိနိယာ-ထိုအရံစောင့်ဦး၏။ ဝိတာ-သွီးသည်။
 အညေ-ဘပါးကုန်သော။ အလကံတေ-တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ မာလာ

ဘောသန္ဓေ-သိက္ခာပုဒ်။

ကိတေ-ပန်းပိန်အပ်ကုန်စေ။ ဒါရကေ-သတို့သားတို့ကို။ ပထဝိတွာ-မြင်၍။
 ငါ့အား။ မာလံ-ပန်းကို။ ဒေဝ-ပေးကုန်လော့။ မေ-ငါ့အား။ အလင်္ကာရံ-
 တန်ဆာကို။ ဒေဝ-ပေးကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ ရောဒတိ-ငို၏။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဝိလိန္ဒဝစ္ဆော-အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ တံအာရာမိကိနိ-
 ထိုအရံစောင့်မကို။ ကိဿ-အဘယ်ကြောင့်။ အယံဒါရိကာ-ဤသတို့သား
 သည်။ ရောဒတိ-ငိုသနည်း။ ဣတိဇေတံစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-
 ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အယံဒါရိကာ-ဤသတို့သမီးသည်။ အညော-
 တပါးကုန်သော။ အလင်္ကာရံ-တန်ဆာဆင်ကုန်သော။ မာလာကိတေ-ပန်း
 ပိန်အပ်ကုန်သော။ ဒါရကေ-သတို့သားတို့ကို။ ပထဝိတွာ-မြင်၍။ မေ-ငါ့အား။
 မာလံ-ပန်းကို။ ဒေဝ-ပေးကုန်လော့။ မေ-ငါ့အား။ အလင်္ကာရံ-တန်ဆာကို။
 ဒေဝ-ပေးကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ ရောဒတိ-ငို၏။ ဗုဂ္ဂတာနံ-ဆင်းရဲကုန်လော့။
 အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား။ မာလာ-ပန်းသည်။ ကုတော-အဘယ်မှာရအံ့
 နည်း။ အလင်္ကာရော-တန်ဆာသည်။ ကုတော-အဘယ်မှာရအံ့နည်း။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဝိလိန္ဒဝစ္ဆော-
 အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ အညတရံ-မထင်ရှားသော။ တိဏတ္ထုပကံ-မြက်က
 ရွတ်ခွေကို။ ပထဝိတွာ-မြင်၍။ တံအာရာမိကိနိ-ထိုအရံစောင့်မကို။ ဇေတံစ
 နံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကိ-အဝေါစ-အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဟန္တု-
 ယချူ့အုတ်ဏတ္ထုပကံ-ဤမြက်ကရွတ်ခွေကို။ တဿာဒါရိကာယ-ထိုသတို့
 သမီး၏။ သိသေ-ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုဉ္ဇ-စွပ်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။
 အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သာအာရာမိကိနိ-ထိုအရံစောင့်မသည်။ တံတိဏတ္ထု
 ပကံ-ထိုမြက်ကရွတ်ခွေကို။ ဂဟေတွာ-ယူ၍။ တဿာဒါရိကာယ-ထိုသတို့
 သမီး၏။ သိသေ-ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုဉ္ဇ-စွပ်၏။ သာ-ထိုမြက်ကရွတ်ခွေသည်။
 အဘိဇ္ဈပါ-အလွန်အဆင်းလှသော။ ဒဿနိယာ-ရှုချင်သွယ်ရှိသော။ ပါသာ
 ဒိကာ-ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသော။ သုဝဏ္ဏမာလာ-ရွှေပန်းသည်။ အဟောသိ-
 ဖြစ်၏။ တာဒိသာ-ထိုသို့သဘောရှိသော။ သုဝဏ္ဏမာလာ-ရွှေပန်းသည်။ ရုညော
 မင်း၏။ အန္တေဗုရေပိ-နန်းတော်တွင်း၌လည်း။ နတ္ထိ-မရှိ။ မနုဿာ-လူတို့သည်။
 မာဂဓဿ-မဂဓတိုင်းကို အပိုးရသော။ သေနိယဿ-များသောစစ်သည်
 ရှိသော။ ဗိဗ္ဗိသာရဿ-ဗိဗ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရညော-မင်းအား။ အာရော
 စေသံ-သံတော်ဦးတင်ကြကုန်၏။ ကိ-အာရောစေသံ-အဘယ်သို့သံတော်ဦး
 တင်ကြကုန်သနည်း။ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး။ အမကဿ-ဤအမည်ရှိသော။
 အံရာဗိကဿ-အရံစောင့်၏။ ဗာရေ-အိမ်၌။ သုဝဏ္ဏမာလာ-ရွှေပန်းသည်။

အဘိဇ္ဈပါ-အလွန်အဆင်းထွ၏။ ဒဿနိယာ-ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏။ ပါသာဒိကာ-
 ကြည်လင်ဘွယ်ရှိ၏။ တာဒိဿာ၊ ထိုသို့သံဃော့ရှိသော။ သုဝဏ္ဏမာလာ-ရွှေပန်း
 သည်။ ဒေဝဿ-အရှင်မင်းကြီး၏။ အန္တေပုရေဝိ-နန်းတော်တွင်း၌ လှည်း။
 နုတ္ထိ-မရှိ။ ဒုဂ္ဂတဿ-ဆင်းရဲသော။ တဿ-ထိုအရံစောင့်အား။ ဘုတော-
 အဘယ်မှာရအံ့နည်း။ နိဿံသယံ-မညွတ်။ စောရိကာယ-ခိုးသဖြင့်။ အဘာ
 ဝာ-ဆောင်အပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အာရောစေသံ-သံတော်ဦးတင်ကြကုန်၏။
 အထခေါ-ထိုအခါ၌။ မဂဓော။ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။ သေနိယော-
 များသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော-ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရာဇာ-
 မင်းသည်။ တံအာရာမိကကုလံ-ထိုအရံစောင့်အမျိုးကို။ ဗန္ဓာပေသိ-နှောင်
 ခဲ့စေ၏။ ဒုတိယမိခေါ-နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း။ အာယသ္မာပိလိန္ဒဝဏ္ဏော-
 အရှင်ပိလိန္ဒဝဏ္ဏသည်။ ပုဗ္ဗန္ဓာယမယံ-နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကို
 ပြင်ဝတ်၍။ ပက္ကစိဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ-ယူ၍။ ပိလန္ဒဂါမကံ-
 ပိလိန္ဒရှာငယ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအဖို့ငှ။ ပါပိယိ-ဝင်၏။ ပိလိန္ဒဂါမကေ-
 ပိလိန္ဒရှာငယ်၌။ သပဒါနံ-အိမ်စဉ်။ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအဖို့ငှ။ စရမာနော-
 ထုည့်လည်သည်ရှိသော။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ တဿအာရာမိကဿ-
 ထိုအရံစောင့်၏။ နိဝေသနံ-အိမ်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအိမ်ရှိရာအရပ်
 သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ ဣဒံအာရာမိက
 ကုသံ-ဤအရံစောင့်အမျိုးသည်။ ကဟံ-အဘယ်သို့။ ဂတံ-သွားသနည်း။
 ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိဝိသကေ-အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ ပုတ္တိ-မေး၏။ ဟန္တေ-အရှင်
 ဘုရား။ ဧတိဿာသုဝဏ္ဏမာလာယ-ဤရွှေပန်း၏။ ကဗရဏာ-အကြောင်း
 ကြောင့်။ ရညာမင်းသည်။ ဗန္ဓာပိတံ-နှောင်ခဲ့စေအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ
 ဝျောက်ကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာပိလိန္ဒဝဏ္ဏံ- အရှင်
 ပိလိန္ဒဝဏ္ဏသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ မဂဓဿ-မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရ
 သော။ သေနိယဿ-များသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရဿ-ဗိမ္ဗိသာရ
 အမည်ရှိသော။ ရညော မင်း၏။ နိဝေသနံ-နန်းတော်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-
 ထိုနန်းတော်ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေ
 ပြီး၍။ ပိညတ္ထေ-ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ-နေရာ၌။ နိဝိဒိ-ထိုင်နေ၏။
 အထခေါ-ထိုအခါ၌။ မဂဓော-မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။ သေနိယော-
 များသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော-ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရာဇာ-မင်း
 သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာပိလိန္ဒဝဏ္ဏံ၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝဏ္ဏသည်။
 အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ပိလိန္ဒဝဏ္ဏရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။

ဘောသဇ္ဇ-သိက္ခာပုဒ်။

ဥပသကံသိက္ခာ-ကပ်လေပြီး၍။အာယသ္မန္တံဝိလိန္ဒဝတ္ထံ-အရှင်ဝိလိန္ဒဝတ္ထကို။
 အဘိဝါဒေတွာ-ရိသေတ္တာရှိခဲ့၍။ ဧကမန္တံ-သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌။နိသီဒိ-ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ-သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌
 နိသိန္ဒိခေါ်-ထိုင်နေပြီးသော။မာဂိဝံ-မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။ သေနိယံ-
 များသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရံ-ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ-
 မင်းကို။ အာယသ္မာ ဝိလိန္ဒဝတ္ထော-အရှင် ဝိလိန္ဒဝတ္ထသည်။ မဟာရာဇ-
 မင်းမြတ်၊ ကိဿံ-အဘယ်ကြောင့်။အာရာမိကကုလံ-အရံစောင့်အမျိုးကို။
 ဗန္ဓာပိတံ-ရှောင်ခွဲစေအသပ်နည်း။ ဣတိဇေတံဝစနံ- ဤသို့သောစကားကို။
 ဒံဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ တဿ အာရာမိကဿ-ထို အရံ
 စောင့်၏။ဗာဓေ-အိမ်၌။ သုဝဏ္ဏမာလာ-ရွှေပန်း သည်။ အဘိ ရူပါ-အလွန်
 အဆင်းထူး၏။ ဒဿနိဿ-ရှုချင်စွယ်ရှိ၏။ ပါသာဒိကာ-ကြည်လင်စွယ်
 ရှိ၏။တာဒိဿ-ထိုသို့သဘောရှိသော။သုဝဏ္ဏမာလာ-ရွှေပန်းသည်။အမှာကံ-
 အညွှန်ပံတို့၏။အန္တေပုရေဝိ-နန်းတော်တွင်း၌လည်း။နတ္ထိ-မရှိ။ဒုက္ကတဿ-
 ဆင်းရဲသော။ တဿ-ထိုအရံစောင့်အား။ ကုတော-အဘယ်မှာရအံ့နည်း
 နိဿံသယံ-မချွတ်။ စောရိကာပု-ခိုးသဖြင့်။ အဘာတာ-ဆောင်အပ်၏။
 ဣတိ-ဤသို့။အဝေါစ-ကျောက်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာဝိလိန္ဒ
 ဝတ္ထော-အရှင် ဝိလိန္ဒ ဝတ္ထသည်။ မဂဓဿ-မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။
 သေနိယဿ-များသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရဿ-ဗိမ္ဗိသာရ အမည်
 ရှိသော။ ရဗြာ-မင်းကြီး၏။ပါသာဒံ-ပြာသာဒ်ကို။ သုဝဏ္ဏန္တံ-ရွှေဖြင့်ပြီး
 စေသတည်းဟု။အဓိမုတ္တိ-နှလုံးသွင်း၏။ သောပါသာဒေါ-ထိုပြာသာဒ်သည်။
 သဗ္ဗ သောဝဏ္ဏမယော- အလုံးစုံရွှေဖြင့် ပြီးသည်။ အဟောသိ- ဖြစ်၏။
 မဟာရာဇ- မင်းမြတ်။ တေ-သင်၏။ ဣဒံသုဝဏ္ဏံ- ဤရွှေသည်။ တာဝ
 အထိဝိယ-အလွန်လျှင်။ဗဟု-များ၏။ ကုတော-အဘယ်မှာ လိမ္မော်-ရအပ်သ
 နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ပုတ္တိ-မေး၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အညာတံ-ထိအပ်
 ပါပြီ။သော-ထိုစာန်ခိုးအာနုဘော်သည်။အယုဿ-အရှင်၏။ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ-
 တန်ခိုးအာနုဘော်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ တံအာရာမိကကုလံ- ထိုအရံစောင့်
 အမျိုးကို။ မုဇ္ဈာပေသိ-လွှတ်စေ၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ အယောနဝိလိန္ဒ
 ဝတ္ထေန- အရှင် ဝိလိန္ဒဝတ္ထသည်။ သ ရာဇိကာယ- မင်းနှင့် တကွသော။
 ပရိသာယ-ပရိသတ်၌။ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ-လူတို့၏ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား
 ဆယ်ပါးထက်လွန်မြတ်သော။ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒ္ဓိဟာရိယံ-တန်ခိုးပြာဓိဟာကို။ဒဿိ
 တံကိရ-ပြုအပ်သတတ်။ ဣတိ- ဤသို့။ အတ္တမနာ-နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကုန်

သည်ဖြစ်၍။ အဘိပ္ပာသန္ဓာ- အလွန်ကြည်ညို ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာယသ္မာ
 တော ဝိလိန္ဒဝတ္ထဿ- အရှင်ဝိလိန္ဒဝတ္ထအား။ ပဉ္စ- ငါးပါးသော။ ဘေသန္တာနိ-
 ဆေးတို့ကို။ အဘိဘရိ- သု- ရှေးရှုဆောင်ကုန်၏။ နန္ဒဗ္ဗမာနိ- ဤဆေးတို့
 သည်။ သေယျထာကတမာနိ- အဘယ်သည်တို့နည်း။ သပ္ပိ- ထောပတ်။
 နဝနိတံ- ဆီဦး။ တေလံ- ဆီ။ မရ- ပျား။ ဗာဏိတံ- တင်လဲ။ ဣတိဣဒ်
 ဣမာနိ- ဤသည်တို့တည်း။ ပကတိယာဝိစ- သဘောအဖွဲ့ဖြင့် လည်း။
 အာယသ္မာဝိလိန္ဒဝတ္ထော- အရှင်ဝိလိန္ဒဝတ္ထသည်။ ပဉ္စန္ဒ- ငါးပါးကုန်သော။
 ဘေသန္တာနံ- ဆေးတို့ကို။ ယာဘိ- ရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 လဒ္ဓိလဒ္ဓိ- ရတိုင်းရတိုင်းသောဆေးကို။ ပရိသာယ- ပရိသတ်၌။ ဝိဿဇ္ဇေတိ-
 စွန့်၏။ အဿ- ထိုဝိလိန္ဒဝတ္ထ၏။ ပရိသာစ- ပရိသတ်သည်လည်း။ ဗာဟုလ္လိ
 ကာ- ပစ္စည်းများခြင်းကို အလျှောက်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ လဒ္ဓိလဒ္ဓိ-
 ရတိုင်းရတိုင်းသောဆေးကို။ ကောဇ္ဈမ္ပေဝိ- ဗျည်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဗသဒ္ဓေဝိ- ဒိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူရေတွာ- ပြည့်စေ၍။ ပဋိသာမေတိ-
 သိဖိုး၏။ ပရိသာဝနာနိဝိ- ရေစစ်ကိုလည်းကောင်း။ ထဝိကာယေဝိ-
 အိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူရေတွာ- ပြည့်စေ၍။ ဝါတပါနေသု- လေသောက်
 ပြုတင်းတို့၌။ လဂ္ဂေတိ- ချိတ်၏။ တာနိ- ထိုဆေးတို့သည်။ ဩဝိနိဝိထိနာနိ-
 နံပါးနှစ်ဘက်အောက်မှ ယိုထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ- တည်ကုန်၏။
 ဥဗ္ဗုရေဟိဝိ- ကြွက်တို့ဖြင့်လည်း။ ဝိဟာရေ- နေရာတို့သည်။ ဩကိဏ္ဏ
 ဝိကိဏ္ဏာ- အောက်အထက်ပြိုင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ မနုဿာ-
 လူတို့သည်။ ဝိဟာရေစာရိကံ- ကျောင်းစဉ်ဒေသစာရိကံ။ အာဟိဏ္ဏန္တာ-
 ထွည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗာသိတွာ- မြင်ကုန်၍။ သကုပုတ္တိယာ- သင်္ကာ
 ဝင်မင်းတရားတရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသမဏာ- ဤရဟန်းတို့
 သည်။ အန္တောကောဠာ ဝါရိကော- ကျောင်းတွင်း၌ ဆောက် အပ်သော
 ကျိုကြွက်ကုန်၏။ မာဂဓေ- မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။ သေနိယော- များသော
 စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာဓေ- ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရာဇာ- မင်းသည်။
 အန္တောကောဠာဝါရိကော သေယျထာဝိ- နန်းတော်တွင်း၌ဆောက်အပ်
 သောကျိုကြွက်သင်္ကေတည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဗ္ဗာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိဖရဲကြံသောစကားကို ဆိုကုန်၏။
 ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဥဗ္ဗာယန္တာနံ- ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယုန္တာနံ- ရှုတ်ချ
 ကုန်သော။ ဝိပါစေန္တာနံ- ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံ
 မနုဿာနံ- ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ- စကားကို။ အသောသံခေါ- ကြားကုန်သည်

သာလျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ-နည်း
သောအလိုရှိကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်
ကြောင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဝေဂ္ဂပါယ- ဤသို့သဘောရှိသော
ဗဟုလ္လာယ- ပစ္စည်းများခြင်းအကျိုးငှါ။ စေတေဿန္တိနာမ- စေ့ဆော်ကုန်
ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။
ဝိပါစန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကို ဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။
တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။
တေဓတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။
ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဝေဂ္ဂပါယ- ဤသို့သဘောရှိ
သော။ ဗဟုလ္လာယ- ပစ္စည်းများခြင်းအကျိုးငှါ။ စေတေန္တိ- စေ့ဆော်ကုန်၏။
ဣတိ- ဤသို့။ ကိရိ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ-
ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။
ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- ယျောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ- ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။
ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တေမောစာပုရိသာ- ထိုမင်ဗိုလ်မှ
အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သောယောကျ်ားတို့သည်။ ဝေဂ္ဂပါယ- ဤသို့သဘောရှိ
သော။ ဗဟုလ္လာယ- ပစ္စည်းများခြင်းအကျိုးငှါ။ စေတေဿန္တိနာမ- စေ့ဆော်
ကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေ- ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္ဓနံဝါ-
မကြည်ညိုကုန်သော သူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။
နဘောဘိ- မဖြစ်(ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဉ္ဇပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာ
ပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိံ ဥဒ္ဓိသေ
ယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ “ ဝိသာနာနံ- နာကုန်သော။ ဘိက္ခုန္တံ-
ရဟန်းတို့၏။ ပဋိသာယနိယာနိ- လျက်အပ်ကုန်သော။ ယာနိခေါပနတာနိတော
သဇ္ဇာနိ- အကြင်ဆေးတို့သည်။ သန္တိ- ရှိကုန်၏။ ဣဒံဣမာနိတောသဇ္ဇာနိ-
ဤဆေးတို့သည်။ သေယျတာကတမာနိ- အဘယ်သည်တို့နည်း။ သပ္ပိ-
ထောပဘိ။ နဝနိတံ- ဆီဦး။ တေလံ- ဆီ။ မရ- ပျား။ ဖာဏိတံ- ထင်လဲ။
ဣတိဣမာနိ- ဤသည်တို့တည်း။ တာနိ- ထိုဆေးတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ။
ခံ၍။ သတ္တာဟ ပရမံ- ခုနစ်ရက်အပိုင်းအခြား ရှိသော ကာလပတ်လုံး။
သန္တိဓိကာရကံ- သိဒ္ဓါခြင်းကိုပြု၍။ ပရိသုပ္ပိတဗ္ဗာနိ- “သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။
တံ- ထိုခုနစ်ရက်အပိုင်းအခြား ရှိသောကာလကို။ အဘိက္ခာမယတော-
လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-

ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။” ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာတစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်
 လော။ ။ ယာနိခေါပန တာနိဂိလာနာနံဘိက္ခန္တုနံပဋိသာယနိယာနိ တောသုဇ္ဈာ
 နိတိ- ယာနိခေါပန တာနိဂိလာနာနံဘိက္ခန္တုနံပဋိသာယာနိယာနိတောသုဇ္ဈာနိဟူ
 သည်ကား။ ဂေါသပ္ပိဝါ- နွားနို့ထောပတ်သည်လည်းကောင်း။ အဇိကာ
 သပ္ပိဝါ- ဆိတ်နို့ထောပတ်သည်လည်းကောင်း။ မာဟိံသသပ္ပိဝါ- ကျွန်း
 ထောပတ်သည်လည်းကောင်း။ သပ္ပိနာမ- သပ္ပိမည်၏။ ။ ယေဝံ- အကြင်
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဝံသံ- အသားသည်။ ကပ္ပတိ- အပ်၏။ တေသံ- ထိုသတ္တဝါ
 တို့၏။ သပ္ပိ- ထောပတ်သည်။ သပ္ပိနာမ- သပ္ပိမည်၏။ နဝနိတံနာမ- ‘နဝနိတံ’
 မည်သည်ကား။ တေသံယေဝ- ထိုသတ္တဝါတို့၏သာလျှင်။ နဝနိတံ- ဆိဗြီး
 တည်း။ တိဗတေလံ- နှမ်းဆီသည်လည်းကောင်း။ သာသပတေလံ- မုံညင်း
 ဆီသည်လည်းကောင်း။ မရူကတေလံ- သစ်မရွှါဆီသည်လည်းကောင်း။
 ဇေယျတေလံ- ကြက်ဆူဆီသည်လည်းကောင်း။ ဝသာတေလံ- သားဆီ
 သည်လည်းကောင်း။ တေလံနာမ- တေလံမည်၏။ မရနာမ- ‘မရ’မည်သည်
 ကား။ မက္ခိကာမရ- ပျားပေသည်ပြုအပ်သောပျားတည်း။ ဥစ္ဆန္တု- ငြိမ့်
 နိဗ္ဗတ္တံ- ဖြစ်သောတင်လဲသည်။ ဗာဏိတံနာမ- ‘ဗာဏိတံ’မည်၏။ တာနိပဋိဂ္ဂ
 ဟေတွာ သတ္တာဟပရမံသန္နိဓိကာရကံပရိတုဗ္ဗိတဗ္ဗာနိတိ- တာနိပဋိဂ္ဂဟေ
 တွာ သတ္တာဟပရမံသန္နိဓိကာရကံပရိတုဗ္ဗိတဗ္ဗာနိဟူသည်ကား။ သတ္တာဟ
 ပရမတာသတ္တာဟပရမတာယ- ခုနစ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသောကာလ၏အ
 ဖြစ်ဖြင့်။ ပရိတုဗ္ဗိတဗ္ဗာနိ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။ တံအတိက္ကာမယတောနိဿဂ္ဂိ
 ယံဟောတိတိ- ‘တံအတိက္ကာမယတောနိဿဂ္ဂိယံ’ ဟောတိဟူသည်ကား။
 အဋ္ဌမေ- ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ အရုဏပုဂ္ဂမနေ- အရုဏ်တက်သည်
 ရှိသော်။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သံဗာဿဝါ- သံဗာအား
 လည်းကောင်း။ ဂဏာဿဝါ- ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။
 ဝေဥပန- ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ကိ- နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- အဘယ်သို့
 စွန့်အပ်သနည်း။ (ပ)။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံတေသန္တံ
 ဤအေးကိုးသတ္တာဟာတိက္ကန္တံ- ခုနစ်ရက်ကိုလွန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်အပ်၏။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ- ဤအေးကိုး။ သံဗာဿ- သံဗာအား။
 နိဿဇ္ဇာမိ- စွန့်ပါ၏။” ဣတိ- ဤသို့။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒေယျ-
 ပေးရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒေယျ- ပေးကုန်ရာ၏။
 ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော- အရှင်အဘိုး။ ဒန္တိ-

ပေး၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ ။သတ္တာဟာတိက္ကန္တေ-
 ခုနစ်ရက်ကိုလွန်သည်။ အတိက္ကန္တသညိ- လွန်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်း
 ကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အပတ်သင့်၏။ သတ္တာဟာတိက္ကန္တေ-ခုနစ်ရက်
 ကိုလွန်သည်။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-
 လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-
 ပါဗိတ်အပတ်သင့်၏။ သတ္တာဟာတိက္ကန္တေ-ခုနစ်ရက်ကို လွန်သည်။
 အနတိက္ကန္တသညိ-မလွန်ဟုအမှတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-
 လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-
 ပါဗိတ်အပတ်သင့်၏။ အနုဗ္ဗိတ-မဆောက်တည်အပ်သည်။ အဗ္ဗိတ
 သညိ-ဆောက်တည်အပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-
 လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-
 ပါဗိတ်အပတ်သင့်၏။ အဝိသန္ဓေတ-မစွန့်အပ်သည်။ ဝိသန္ဓေတသညိ-
 စွန့်အပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသောရဟန်း
 အား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အပတ်
 သင့်၏ အနုဗ္ဗေ-မပျောက်သည်။ နုဗ္ဗသညိ- ပျောက်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
 ရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အပတ်သင့်၏။ အဝိနုဗ္ဗေ-မပျက်စီးသည်။ ဝိနုဗ္ဗ
 သညိ-ပျက်စီး၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသော
 ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အပတ်
 သင့်၏ အဒဗ္ဗေ-မီးမလောင်သည်။ ဒဗ္ဗသညိ-မီးလောင်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အပတ်သင့်၏။ အဝိလုတ္တေ-ခိုးသူမလု
 ယက်သည်။ ဝိလုတ္တသညိ-ခိုးသူလုယက်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိ
 က္ကာမယတော- လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
 ရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ- ပါဗိတ်အပတ် သင့်၏။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်ပြီးသော
 ဆေးကို။ ပဋိလဝိတော-ရ၍။ ကာယိကေန-ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ပရိဘော
 ဂေန-သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ နပရိဘုဂ္ဂိတဗ္ဗံ-မသုံးဆောင်းအပ်။ နအတ္တော
 ဟရိတဗ္ဗံ-မမျှအပ်။ ပဒီပေဝါ- ဆီမီး၌လည်းကောင်း။ ကာဠဝဏ္ဏေဝါ-
 မှော်၌လည်းကောင်း။ ဥပနေတဗ္ဗံ- ဆောင်အပ်၏။ အညေန-တပါးသော။
 ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းသည်။ ကာယိကေန-ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓိဘောဂေန-

သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုရားတို့-သုံးဆောင်အပ်၏။ နအဇ္ဈောဟရိတဗ္ဗိ-
မပျိုအပ်။ ။သတ္တာဟာနတိက္ကန္တေ- ခုနစ်ရက်ကိုမလွန်သည်။ အတိ-
က္ကန္တသည်-လွန်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေ
သောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သတ္တာဟာနတိက္ကန္တေ- ခုနစ်ရက်ကိုမလွန်
သည်။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေ
သောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သတ္တာဟာနတိက္ကန္တေ-ခုနစ်ရက်ကိုမလွန်
သည်။ အနတိက္ကန္တသည်-မလွန်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိက္ကာမယ
တော-လွန်စေသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ။အန္တော
သတ္တာဟံ- ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ အဓိပ္ပေတိ-ဆောက်တည်အံ့။ ဝိဿန္တတိ-
စွန့်အံ့။ နဿတိ-ပျောက်အံ့။ ဝိနဿတိ-ပျက်စီးအံ့။ ဥယျတိ-မီးလောင်အံ့။
အတ္ထိန္ဒိတွာ-ခိုးသူလုသက်၍။ ဂဏ္ဍန္တိ-ယူကုန်အံ့။ ဝိဿာသံဝိဿသေန-
အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဂဏ္ဍန္တိ-ယူကုန်အံ့။ အနုပဿဗုဒ္ဓဿ- ရဟန်းမဟုတ်
သောသူအား။ စက္ကေန-စွန့်အပ်သဖြင့်။ ဝန္တေန-အန်သဖြင့်။ မုက္ကေန-လွတ်
သဖြင့်။ အနပေက္ခော-ဝဲကွက်တွယ်တာခြင်းမရှိဘဲ။ ဒတွာ-ပေး၍။ ပဋိလတိ
တွာ- ရ၍။ ပရိဘုရားတို့- သုံးဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။
ဥဗ္ဗတ္တကဿ-ရှူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အေဒိကမ္မိဏာဗေ-အစဉ်
အမှုရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-
ဤသို့။ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။တတိယံ-သုံးခုမြောက်သော။ ဘေသဇ္ဇ
ထိက္ခာပဒံ-ဘေသဇ္ဇထိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဝသိကသာဓိက-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာပုပိဏ္ဍိကဿ-
အနာပုပိဏ္ဍိသုဗ္ဗေ၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတ
ဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ပိဟရတိ-နေထိုင်မူ၏။ တေနခေါပန
သမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခာနံ-ရဟန်းတို့
အား။ ဝသိကသာဓိကာ-မိလားရေခံသင်္ကန်းကို။ အနုညာတာ-ခွင့်ပြုတော်
မူအပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ သိက္ခာ-

ဟာဝိကသာဒိက-သိက္ခာပုဒ်။

ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝသိကသာဒိကာ-မိဗ်း
 ရေခံသင်္ကန်းကို။ အနုညာတာ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဒိကဇ္ဈေဝ-
 -မဆွကပင်လျှင်။ ဝသိကသာဒိကစိဝရံ- မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသ
 သန္တိ-ရှာဇ္ဈိကုန်၏။ ပဒိကဇ္ဈေဝ-မဆွကပင်လျှင်။ ကတွာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု
 ကုန်၍။ နိဝါသေသန္တိ-ဝတ်ကုန်၏။ ဝသိကသာဒိကာယ-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းသည်
 ဇိဏ္ဍာယ-ဆွေးမြည့်သည်ရှိသော်။ နဂါ-အချည်းနှီး။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ ဩဝ
 သာပေသန္တိ-မိဗ်းစွတ်စေကုန်၏။ ယေတေတိက္ခာ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်။
 အပ္ပိစ္ဆာ-နည်းသောအလိုရှိကုန်၏။ (ပ)။ တေဘိက္ခာ-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာ
 ယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိဖရဲကြံသော
 စကားကိုဆိုကုန်၏။ ကိဉ္ဇဏ္ဍာယန္တိ- အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိဝိ
 ယျန္တိ- အဘယ်သို့ရှုတ်ချကုန်သနည်း။ ကိဝိပါစေန္တိ- အဘယ်သို့ဖရိဖရဲ
 ကြံသောစကားကို ဆိုကုန်သနည်း။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။
 ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခာ-ရဟန်းတို့သည်။ ပဒိကဇ္ဈေဝ-
 မဆွကပင်လျှင်။ ဝသိကသာဒိကစိဝရံ-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသိ
 သန္တိနာမ-ရှာဇ္ဈိကုန်တိသနည်း။ ပဒိကဇ္ဈေဝ- မဆွကပင်လျှင်။ ကတွာ-
 ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြုကုန်၍။ နိဝါသေသန္တိနာမ-ဝတ်ကုန်တိသနည်း။ ဝသိက
 သာဒိကာယ-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းသည်။ ဇိဏ္ဍာယ-ဆွေးမြည့်သည်ရှိသော်။
 နဂါ-အချည်းနှီး။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ ဩဝသာပေသန္တိနာမ-မိဗ်းစွတ်စေ
 ကုန်တိသနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။
 ဝိပါစေန္တိ-ဖရိဖရဲကြံသော စကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထံအခါ၌။ တေ
 ဘိက္ခာ-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေမတ္ထိ-
 ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်း
 တို့။ တုဋေ-သင်တို့သည်။ ပဒိကဇ္ဈေဝ- မဆွကပင်လျှင်။ ဝသိကသာဒိက
 စိဝရံ-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသထ- ရှာဇ္ဈိကုန်၏။ ပဒိကဇ္ဈေဝ-မဆွ
 ကပင်လျှင်။ ကတွာ- ချုပ်ဆိုး ခြင်းကိုပြုကုန်၍။ နိဝါသေထ-ဝတ်ကုန်၏။
 ဝသိကသာဒိကာယ-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းသည်။ ဇိဏ္ဍာယ-ဆွေးမြည့်သည်
 ရှိသော်။ နဂါ-အချည်းနှီး။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ ဩဝသာပေထ-မိဗ်းစွတ်
 စေကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်စကား ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-
 မှန်သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဒိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။
 သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်၏။ တဂဝါ-ချွန်းတော်ကြီး
 သော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောဗာ

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ပုရိသာ၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့ကထံတိ၊ အဘယ်ကြောင့်
 သာလျှင်။ တုမှေ-သင်တို့သည်။ ပဋိကံစေတ-မိဆွကမင်လျှင်။ ဝသိကသာ
 ဋီကစိဝရံ- မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသိ ဘယသနာမ- ရှာဋ္ဌိးကုန်ဘိ
 သနည်း။ ပဋိကစေတ-မဆွကပင်လျှင်။ ကတွာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြုကုန်၍၊ နိဝါ
 သေသထနာမ- ဝတ်ကုန်ဘိသနည်း။ ဝသိကသာဋီကာယ- မိဗ်းရေခံ
 သင်္ကန်းသည်။ ဇိန္တာယ-ဆွေးမြည့်သည်ရှိသော်။ နဂါ-အချည် နှီး။ ကာယံ-
 ကိုယ်ကို။ ဩဝဿာပေသထနာမ၊ မိဗ်းစွတ်စေကုန်ဘိသနည်း။ မောဗာပုရိ
 သာ-မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ဇေတံ၊ ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပ
 သန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပသာဒါယ-ကြည့်ညို
 ခြင်းငြါ။ နဟောတိ-မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝဗ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံ
 သိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကိံ
 ဥဒ္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ “ ဂိမှာနံ-ဇွေလတို့၏။ မာသော
 တလသည်။ သေသော-ကြွင်းသေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။
 ဝသိကသာဋီကစိဝရံ-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ-ရှာဋ္ဌိးအပ်၏။
 ဂိမှာနံ-ဇွေလတို့၏။ အဒ္ဓမာသော-လခွဲသည်။ သေသော-ကြွင်းသေး၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ကတွာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၍၊ နိဝါသေတဗ္ဗံ-ဝတ်အပ်၏။ ဂိမှာနံ- ဇွေလ
 တို့၏။ မာသော-တလသည်။ သေသော-ကြွင်းသေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဩရေန
 အတွင်း၌။ ဝသိကသာဋီကစိဝရံ-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ စေပရိယေသေယျ-
 အကယ်၍ရှာငြားအံ့။ ဂိမှာနံ-ဇွေလတို့၏။ အဒ္ဓမာသော-လခွဲသည်။ သေသော-
 ကြွင်းသေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဩရေန-အတွင်း၌။ ကတွာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၍။
 စေဒိဝါသေယျ-အကယ်၍ဝတ်ငြားအံ့။ နိဿ-ဂွယ်-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။
 ပါပိတ္တိယံ-ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်း
 ပြုကြကုန်လော့။ “ မာသော သေသော ဂိမှာနံ နိ ဘိက္ခုနာ ဝသိကသာဋီကစိဝရံ
 ပရိယေသိတဗ္ဗံ- မာသော သေသော ဂိမှာနံ နိ ဘိက္ခုနာ ဝသိကသာဋီက
 စိဝရံ ပရိယေသိတဗ္ဗံ-ဟူသည်ကား။ ယေမနုဿာ-အကြင်လူတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ
 ဝိ-ရှေး၌လည်း။ ဝသိကသာဋီကစိဝရံ- မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ဒေန္တိ-
 ယူကုန်၏။ တေ-ထိုလူတို့သို့။ ဥပသင်္ကံမိတွာ-ကပ်၍။ ဝသိကသာဋီကာယ-
 မိဗ်းရေခံသင်္ကန်း၏။ ကာလော-အခါတည်း။ ဝသိကသာဋီကာယ-မိဗ်း
 ရေခံသင်္ကန်း၏။ သမယော-အခါတည်း။ အညေဂိ-တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 မနုဿာ-လူတို့သည်။ ဝသိကသာဋီကစိဝရံ-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ဒေန္တိ-
 ယူကုန်၏။ ဣတိဇေ-ဤသို့။ ဝစနိယော-ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အထု-ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

မေ-ငါ့အား။ ဝိသယိကသာဒိကစိဝရံ-မိလ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ဒေထ-ပေးကုန်
 လော။ မေ-ငါ၏။ ဝိသယိကသာဒိကစိဝရံ-မိလ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ အောဟရထ-
 ဆောင်ကြကုန်လော။ မေ-ငါ၏။ ဝိသယိကသာဒိကစိဝရံ-မိလ်းရေခံသင်္ကန်း
 ကို။ ပရိပဇ္ဇေထ-လဲထွယ်ကြကုန်လော။ မေ-ငါ၏။ ဝိသယိကသာဒိကစိဝရံ-
 မိလ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ စေတာပေထ-ဝယ်ကြကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ နဝတ္တ
 ဗြာ-မဆိုအပ်ကုန်။ အဒ္ဓမာသောသေသောဂိမှာနန္တိ ကတွာနိဝါသေတဗ္ဗန္တိ-
 အဒ္ဓမာသောသေသောဂိမှာနန္တိ ကတွာနိဝါသေတဗ္ဗ'ဟူသည်ကား။ အဒ္ဓမာ
 သေ-ထခွဲသည်။ သေသေ-ကြွင်းသော။ ဂိမှာနေ-နွေလ၌။ ကတွာ-ချုပ်ဆိုး
 ခြင်းဆိုပြု၍။ နိဝါသေတဗ္ဗ-ဝတ်အပ်၏။ ဩရေနစေမာသောသေသောဂိမှာ
 နန္တိ-ဩရေနစေမာသောသေသောဂိမှာန'ဟူသည်ကား။ အတိရေကမာသေ-
 တလထက်အလွန်။ သေသေ-ကြွင်းသော။ ဂိမှာနေ-နွေလ၌။ ဝိသယိကသာဒိက
 စိဝရံ-မိလ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသတိ-ရှာမိုးအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါရိတ္တိယံ-ပါရိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဩရေနဒ္ဓမာသောသေ
 သောဂိမှာနန္တိ-ဩရေနဒ္ဓ မာသောသေသောဂိမှာန'ဟူသည်ကား။ အတိရေ
 ကဒ္ဓမာသေ-ထခွဲထက်အလွန်။ သေသေ-ကြွင်းသော။ ဂိမှာနေ-နွေလ၌။
 ကတွာ- ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၍။ နိဝါသေတိ- ဝတ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်
 သည်။ ဧဟာတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာဿဝါ-သံဃာအားလည်းကောင်း။ ဂဏဿဝါ
 ဂုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿန္တိ
 တဗ္ဗ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပန-ဤသို့လျှင်။ နိဿန္တိတဗ္ဗ-
 စွန့်အပ်၏။ ကိ'နိဿန္တိတဗ္ဗ- အဘယ်သို့စွန့်အပ် သနည်း။ (ပ)။ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံဝိသယိကသာဒိကစိဝရံ- ဤမိလ်းရေ
 ခံသင်္ကန်းကို။ အတိရေကမာသေ-တလထက်အလွန်။ သေသေ-ကြွင်းသော။
 ဂိမှာနေ-နွေလ၌။ ပရိယံဠိ-ရှာမိုးအပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိရေကဒ္ဓမာသေ-ထခွဲ
 ထက်အလွန်။ သေသေ-ကြွင်းသော။ ဂိမှာနေ-နွေလ၌။ ကတွာ-ချုပ်ဆိုးခြင်း
 ကိုပြု၍။ ပရိဒဟိတံ-ဝတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ-ဤသင်္ကန်းကို။ သံဃာဿ-သံဃာအား။ နိဿန္တမိ-
 စွန့်ခဲ့၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿန္တိတဗ္ဗ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒေယျ-ပေး၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒေယျ-ပေးကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗ-
 ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော-အရှင်အား။ ဒမ္ပိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗ-
 ပေးအပ်၏။ ။ အတိရေကမာသေ-တလထက်အလွန်။ သေသေ-ကြွင်းသော။
 ဂိမှာနေ-နွေလ၌။ အတိရေကသညိ-လွန်၏။ ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိသယိက

သာဓိကစိဝရံ-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသတိ-ရှာဖွေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-
 စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အတိရေကမာသေ-
 တလထက်အလွန်။ သေသေ- ကြွင်းသော။ ဝိမ္မာနေ-နွေလ၌။
 ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝဿိကုသာဓိက စိဝရံ-မိဗ်းရေခံ
 သင်္ကန်းကို။ ပရိယေသတိ-ရှာဖွေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။
 ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အတိရေကမာသေ-တလထက်အလွန်။
 သေသေ-ကြွင်းသော။ ဝိမ္မာနေ-နွေလ၌။ ဦနကသည်-ယုတ်၏ဟု အမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဿိကုသာဓိကစိဝရံ-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသတိ-
 ရှာဖွေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်
 သင့်၏။ အတိရေကမာသေ-တလထက်အလွန်။ သေသေ-ကြွင်းသော။ ဝိမ္မာ
 နေ-နွေလ၌။ အတိရေကသည်-လွန်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကတ္တာ-ချုပ်
 ဆိုးခြင်းကိုပြု၍။ နိဝါသေတိ-ဝတ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။
 ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အတိရေကမာသေ-တလထက်အလွန်။
 သေသေ-ကြွင်းသော။ ဝိမ္မာနေ-နွေလ၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။
 ကတ္တာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၍။ နိဝါသေတိ-ဝတ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်း
 ကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ အတိရေကမာသေ-တလ
 ထက်အလွန်။ သေသေ-ကြွင်းသော။ ဝိမ္မာနေ-နွေလ၌။ ဦနကသည်-ယုတ်၏
 ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကတ္တာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၍။ နိဝါသေတိ-ဝတ်အံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါဗိတ္တိယံ-ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။
 ဝဿိကုသာဓိကဏ်-မိဗ်းရေခံသင်္ကန်းသည်။ သတိယာ-ရှိလျက်။ နဂ္ဂေါ-
 အချည်းနှီး။ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ ဩဝဿာပေတိ-မိဗ်းစွတ်စေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဦန
 ကမာသေ-တလမပြည့်သော။ သေသေ-ကြွင်းသော။ ဝိမ္မာနေ-နွေလ၌။ အတိ
 ရေကသည်-လွန်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယေသတိ-ရှာဖွေအံ့။ ဒုက္က
 ဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဦနကမာသေ-တလမပြည့်သော။ သေသေ-ကြွင်းသော။ ဝိမ္မာနေ-
 နွေလ၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယေသတိ-ရှာဖွေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌ
 ဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပစ္ဆန္ဒ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဦနကမာသေ-တလမပြည့်သော။ သေသေ-ကြွင်းသော။ ဝိမ္မာနေ-နွေ
 လ၌။ ဦနကသည်-မပြည့်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယေသတိ-ရှာဖွေအံ့။ အနာ
 ပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဦနကမာသေ-တလမပြည့်သော။ သေသေ-ကြွင်း

သော။ဂိမ္မာနေ-နွေလ၌။ အတိရေကသညီ-လွန်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 ကတ္တာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၍။နိဝါသေတိ-ဝတ်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဦးကန္ဒမာ
 သေ-လွှဲမပြည့်သော။ သေသေ-ကြွင်းသော။ဂိမ္မာနေ-နွေလ၌။ဝေမတိကော
 ယံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ကတ္တာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၍။နိဝါသေတိ-ဝတ်အံ့။ဒုက္ကဋ္ဌ
 ဿ။ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပတ္တနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဦး
 ကန္ဒမာသေ-လွှဲမပြည့်သော။သေသေ-ကြွင်းသော။ဂိမ္မာနေ-နွေလ၌။ဦးက
 သညီ-မပြည့်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကတ္တာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၍။နိဝါ
 သေတိ-ဝတ်အံ့။အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ။ဂိမ္မာနံ-နွေလတို့၏။မာသော-
 တလသည်။သေသော-ကြွင်း၏။ဣတိ-ဤသို့။ ဝထိကသာဒိကစိဝရံ-မိလိန်း
 ရေခံသင်္ကန်းကို။ပရိယေသတိ-ရှာဖွေအံ့။အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ဂိမ္မာနံ-
 နွေလတို့၏။ အန္ဒမာသော-လွှဲသည်။ သေသော-ကြွင်း၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 ကတ္တာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၍။ နိဝါသေတိ-ဝတ်အံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်
 မသင့်။ ဂိမ္မာနံ-နွေလတို့၏။ ဦးကမာသော-မပြည့်သော တလသည်။သေ
 သော-ကြွင်း၏။ဣတိ-ဤသို့။ဝထိကသာဒိကစိဝရံ-မိလိန်းရေခံသင်္ကန်းကို။
 ပရိယေသတိ-ရှာဖွေအံ့။အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဂိမ္မာနံ-နွေလတို့၏။ဦး
 ကန္ဒမာသော-မပြည့်သော လွှဲသည်။ သေသော-ကြွင်း၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 ကတ္တာ-ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၍။နိဝါသေတိ-ဝတ်အံ့။အနာပတ္တိ အာပတ်မသင့်။
 ဝထိကသာဒိကာယ-မိလိန်းရေခံသင်္ကန်းကို။ပရိယေသတိ-ရှာဖွေအပ်ပြီးသည်
 ရှိသော်။ဝထံ-ဝါကို။ဥက္ကဋ္ဌိယတိ-ငင်အံ့။ ဝထိကသာဒိကာယ-မိလိန်းရေ
 ခံသင်္ကန်းကို။ နိဝတ္ထာယ-ဝတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝထံ-ဝါကို။ ဥက္ကဋ္ဌိ
 ပတိ-ငင်အံ့။ဝေပိတုတ-ဖွပ်၍။နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-ထားအပ်၏။ သမယေ-အခါ၌။
 နိဝါသေတဗ္ဗံ-ဝတ်အပ်၏။ အတ္ထိန္ဒရီဝရဿ-ခိုးသူလုယက်သော သင်္ကန်း
 ရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။နဋ္ဌစိဝရဿ-ပျောက်သောသင်္ကန်းရှိသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာပဒါသု-ဘေးရန်တို့ကြောင့်။ နိဝတ္ထဿ-
 ဝတ်သောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ ဥဗ္ဘတ္တကဿ-ရူးသော ရဟန်းအား
 လည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ-အစဉ်ရှိသောရဟန်းအား လည်းကောင်း။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ဣတိ-ဤသို့။အဂေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။စတုတ္ထံ-
 လေးခုမြောက်သော။ ဝထိကသာဒိကသိက္ခာပဒံ-ဝထိကသာဒိကသိက္ခာ
 ပုဒ်သည်။နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

စိဝရအတ္ထိန္ဒန-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-ထုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 သုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ အနာထ ဝိဇ္ဇိကံသာ-အနာ
 ထဝိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတ
 ဝန-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဇ္ဇာရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမ
 ယေန-ထိုအခါ၌။ သကျုပုတ္တော-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ
 ဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ ဘာထုနော-အစ်ကို၏။ သဒ္ဓိဝိဘာရိကံ-အတူ
 နေဖြစ်သော။ တိက္ခံ-ရဟန်းကို။ အာသုသော-ငါ့ရှင်။ ဖေ-ထာထွဉ်။ ဇနုပဒ
 စာရိကံ-ဇနုပဒ ဒေသစာရိကို။ ပက္ကမိဿာမိ-ဖဲသွားအံ့။ ဣတိဇေဝံ ဝစနံ-
 ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်
 သည်။ နဂမိဿာမိ- မသွားအံ့။ ဗုဗ္ဗလစိဝရော- ညစ်နွမ်းသောသင်္ကန်းရှိ
 သည်။ အပ္ပိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ အာသုသော-ငါ့ရှင်။
 ဖေ-ထာထွဉ်။ အဟံ-ငါသည်။ တေ- သင်အား။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။
 ဒဿာမိ-ပေးအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ တဿ-ထိုရဟန်းအား။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။
 အဒါထိ-ပေး၏။ သောဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းသည်။ တဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဇနုပဒစာရိကံ- ဇနုပဒဒေသစာရိကို။ ပက္ကမိဿာမိ- ဖဲသွား
 တော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အသောထိခေါ- ကြွေသည်သာ
 လျှင်တည်း။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တဿ ဘိက္ခူနော- ထိုရဟန်းအား။
 ဇေဝေသောပရိဝတက္ကော- ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောထိ-ဖြစ်၏။
 ကိံ-အဟောထိ။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဒါနိ- ယခုအခါ၌။ အဟံ-
 ငါသည်။ သကျုပုတ္တေန-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာတိဥပနန္ဒော
 အရှင်ဥပနန္ဒနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ဇနုပဒစာရိကံ-ဇနုပဒ ဒေသစာရိကို။ န ပက္က
 မိဿာမိ- မသွားတော့ပြီ။ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။
 ဇနုပဒ စာရိကံ- ဇနုပဒဒေသစာရိကို။ ပက္ကမိဿာမိ-ဖဲသွားအံ့။ ဣတိဇေဝံ
 သောပရိဝတက္ကော-ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောထိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ
 ထိုအခါ၌။ သကျုပုတ္တော-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော-
 အရှင် ဥပနန္ဒသည်။ တံဘိက္ခူ-ထိုရဟန်းကို။ အာသုသော-ငါ့ရှင်။ ဖေ-
 ထာထွဉ်။ ဒါနိ- ယခုအခါ၌။ ဇနုပဒစာရိကံ- ဇနုပဒ ဒေသစာရိကို။ ပက္က
 မိဿာမိ-ဖဲသွားအံ့။ ဣတိဇေဝံဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ-
 ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ တဿ-အရှင်နှင့်။ သဒ္ဓိ-

စီဝရအတ္ထိန္ဒန-သိက္ခာပုဒ်။

တကွ။ ဇနပဒစာရိကံ-ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို။ နပက္ကမိဿာမိ-မဖဲသွားတော့ပြီ။
 တဂဂတာ-မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိ-တကွ။ ဇနပဒစာရိကံ- ဇနပုဒ်ဒေသ
 စာရိကို။ ပက္ကမိဿာမိ-ဖဲသွားအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- လျှောက်၏။
 အာပုဏ္ဏေ- ငါ့ရှင်။ အဟိ-ငါသည်။ မယာ-ငါနှင့်။ သဒ္ဓိ- တကွ။
 ဇနပဒစာရိကံ-ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို။ ပက္ကမိဿာမိ-ဖဲသွားလတ္တံ့။ ဣတိ- ဤသို့။
 တေ- သင်အား။ ယံဝီစီဝရံ- အကြင်သင်္ကန်းကိုလည်း။ အဒါယိ-ပေးပြီ။
 တံစီဝရံ-ထိုသင်္ကန်းကို။ ကုပိတော-အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော-
 နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒိ- လှယ်ကံ၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။
 ဧသာဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့အား။ တေမတ္ထံ-ဤအ
 ကြောင်းကို။ အာရောစေသိ-ပြောကြား၏။ ယေတံဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်း
 တို့သည်။ အပ္ပိတ္ထာ-နည်းသောအလိုရှိကုန်၏။ (ပ)။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့
 သည်။ ကသံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သကျုပုတ္တော- သာကီဝင်မင်း
 သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဓော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ ဘိက္ခုဿ- ရဟန်း
 အား။ သာမံ-ကိုယ်တိုင်။ စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဒတွာ- ပေးပြီး၍။ ကုပိတော-
 အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော- နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိ
 န္ဒိသံသိနာမ- လှယ်ကံဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဝိပျုန္တိ- ရှက်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။
 အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-
 မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြား
 လျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဥပနန္ဒ-ဥပနန္ဒ။ တံ-သင်သည်။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်းအား။
 သာမံ-ကိုယ်တိုင်။ စီဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဒတွာ-ပေးပြီး၍။ ကုပိတော- အမျက်
 ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော- နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒိ-လှ
 ယက်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိဗ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်
 သလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏။ တဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-
 မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ တဂဝါ- ထုန်းတော်ကြီးသော။
 ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောစာပုရိသ-
 မဂ်ဖိုလ်မှအချင်းနှီးသောယောက်ျား။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။
 တံ-သင်သည်။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်းအား။ သာမံ-ကိုယ်တိုင်။ စီဝရံ- သင်္ကန်း
 ကို။ ဒတွာ-ပေးပြီး၍။ ကုပိတော- အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော-
 နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒိသံသိနာမ- လှယ်ကံဘိသနည်း။ မောစာ
 ပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချင်းနှီးသောယောက်ျား။ တေ- ဤအမူအရာသည်။

အပူသန္တာနံဝါ-မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဿာဒါယ- ကြည်
 ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-မဖြစ်(ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပုန- ဤသို့လျှင်။
 ဣမံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ဗြဟ္မစည်းပြုကြကုန်လော့။
 ကိဥဒ္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ၆။ ယောပနိဘိက္ခု-
 အကြင်ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဿ- ရဟန်းအား။ သာမံ-ကိုယ်တိုင်။ စိဝရံ-
 သင်္ကန်းကို။ ဒေတွာ-ပေးပြီး၍။ ကုပိတော- အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တ
 မနော-နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒေယျုဝါ- မိမိမူလည်းလုယက်ငြား
 အံ့။ အတ္ထိန္ဒာပေယျုဝါ- သူတပါးကိုမူလည်းလုယက်စေငြားအံ့။ တဿဘိက္ခု
 နော- ထိုရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ-
 ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်
 လော။ ။ ယောပနာတိ-ယောပနံဟူသည်ကား။ ယာဒိသော- အကြင်သို့သ
 ဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခုဟူ
 သည်ကား။ (ပ)။ ဣမထိံ အတ္ထေ-ဤအရာ၌။ အယံ-ဤသူကို။ ဘိက္ခုတိ-ဘိက္ခု
 တိ-ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပေတော-အသိရှိအပ်၏။ ဘိက္ခုဿာတိ-ဘိက္ခုဿ
 ဟူသည်ကား။ အညဿ-တပါးသော။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်းအား။ သာမန္တိ-
 သာမံဟူသည်ကား။ သယံ-ကိုယ်တိုင်။ ဒေတွာ-ပေးပြီး၍။ စိဝရံနာမ-စိဝ
 ရံမည်သည်ကား။ ဓန္တံ-ခြောက်စည်ကုန်သော။ စိဝရနံ- သင်္ကန်းတို့တွင်။
 ဝိကပ္ပနပကံ- ဝိကိပ္ပနာလောက်သော။ ပတ္ထိမံ- အဆုံးစွန့်ဖြစ်သော။ စိဝရံ-
 သင်္ကန်းတည်း။ ကုပိတော အနတ္တမနောတိ- ကုပိတောအနတ္တမနောဟူသည်
 ကား။ အနဘိရဒ္ဓေါ-မနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ အာဟတစိတ္တော- ထိပါးသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိလဇာတော- ငြောင့်တန်သင်းကဲ့သို့ဖြစ်သောစိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒေယျုတိ- အတ္ထိန္ဒေယျုဟူသည်ကား။ သယံ- ကိုယ်တိုင်။
 အတ္ထိန္ဒတိ-လုယက်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ-
 ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ အတ္ထိန္ဒာပေယျုတိ- အတ္ထိန္ဒာပေယျုဟူသည်ကား။
 အညံ-တပါးသောသူကို။ အာဏာပေတိ-စေခိုင်းအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအံ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သကိ-
 တကြိမ်။ အာဏာတ္တော-စေခိုင်းအပ်သောသူသည်။ ဗဟုကံဒိ- အကြိမ်များစွာ
 လည်း။ အတ္ထိန္ဒတိ- လုယက်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 သံဃာဿဝါ- သံဃာအားလည်းကောင်း။ ဂဏသ္မာဝါ- ဂုဏ်အားလည်း
 ကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿတ္ထိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။
 ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပုန- ဤသို့လျှင်။ နိဿတ္ထိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။

စိဝရအတ္ထိန္ဒန-သိက္ခာပုဒ်

ကိနိဿန္တိတိဗ္ဗံ- အဘယံသိ ဝုန္နံအပ်သနည်း။ (ပ)။ “ဘန္တေ- အရှင်
 ဘုရားတို့။ မေ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒံစိဝရံ- ဤသင်္ကန်းကို၊ ဘိက္ခုဿ
 ရဟန်းအား။ သာမံ- ကိုယ်တိုင်။ ဒတ္တာ- ပေး၍။ အတ္ထိန္ဒ- လုယက်အပ်
 သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ- ဝုန္နံအပ်၏။ အဇာံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ- ဤသင်္ကန်း
 ကို။ သံဃဿ- သံဃာအား။ နိဿန္တာမိ- ဝုန္နံပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ-
 ဝုန္နံအပ်၏(ပ)။ ဒဒေယျ- ပေးရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏(ပ)။
 ဒဒေယျ- ပေးလှန်ရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏(ပ)။ အာယသ္မာ
 တော- အရှင်အား။ ဒန္တိ- ပေး၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ ဥပသမ္ပ
 ဇန္တ- ပဉ္စင်း၌။ ဥပသမ္ပန္နသညီ- ပဉ္စင်းဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို၊
 ဒတ္တာ- ပေးပြီး၍။ ကုပိတော- အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော- နှလုံး
 မသာယာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒတိဝါ- မိမိမူလည်းလုယက်ငြားအံ့။ အတ္ထိန္ဒာပေ
 တိဝါ- သူတပါးကိုမူလည်းလုယက်စေငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- ဝုန္နံခြင်းဝိနည်း
 ကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဥပသမ္ပန္တ- ပဉ္စင်း၌။ ဝေမတိ
 ကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ဒတ္တာ- ပေးပြီး၍။ ကုပိတော-
 အမျက် ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော- နှလုံးမသာယာသည် ဖြစ်၍။
 အတ္ထိန္ဒတိဝါ- မိမိမူလည်းလုယက်ငြားအံ့။ အတ္ထိန္ဒာပေတိဝါ- သူတပါးကိုမူ
 လည်းလုယက်စေငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- ဝုန္နံခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-
 ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဥပသမ္ပန္တ- ပဉ္စင်း၌။ အနုပသမ္ပန္နသညီ- သာမဏေဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ဒတ္တာ- ပေးပြီး၍။ ကုပိတော- အမျက်
 ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော- နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒတိဝါ-
 မိမိမူလည်း လုယက်ငြားအံ့။ အတ္ထိန္ဒာပေတိဝါ- သူတပါးကို မူလည်း
 လုယက်စေငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- ဝုန္နံခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-
 ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညံ- တပါးသော။ ပရိက္ခာရံ- ပရိက္ခရာကို။
 ဒတ္တာ- ပေးပြီး၍။ ကုပိတော- အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော-
 နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒတိဝါ- မိမိမူလည်း လုယက်ငြားအံ့။
 အတ္ထိန္ဒာပေတိဝါ- သူတပါးကိုမူလည်း လုယက်စေငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက် ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ အနုပသမ္ပန္နဿ- သာမဏေအား။ စိဝရံဝါ- သင်္ကန်းကိုလည်း
 ကောင်း။ အညံ- တပါးသော။ ပရိက္ခာရံဝါ- ပရိက္ခရာကိုလည်းကောင်း
 ဒိဗ္ဗာ- ပေးပြီး၍။ ကုပိတော- အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော- နှလုံး
 မသာယာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒတိဝါ- မိမိမူလည်းလုယက်ငြားအံ့။ အတ္ထိန္ဒာ

ပေတိဝါ-သူတပါးကိုမူလည်းလုယက်စေခြင်းအံ့။ ဒုက္ခဋ္ဌဿ-ဒုက္ခဋ္ဌိအာပတ်
 သို့အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အနုပဿမ္ပန္နေ-
 သာမဏောဋ္ဌိ။ ဥပယမ္ပန္နံ သညိ-ပဉ္စင်းဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒ္ဒတိဝါ-
 မိမိမူလည်းလုယက်ခြင်းအံ့။ အတ္ထိန္ဒ္ဒပေတိဝါ-သူတပါးကိုမူလည်းလုယက်
 စေခြင်းအံ့။ ဒုက္ခဋ္ဌဿ-ဒုက္ခဋ္ဌိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အနုပဿမ္ပန္နေ-သာမဏောဋ္ဌိ။ ဝေမတိကော-ယုံ့များရှိသည်
 ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒ္ဒတိဝါ-မိမိမူလည်းလုယက်ခြင်းအံ့။ အတ္ထိန္ဒ္ဒပေတိဝါ-သူတပါး
 ကိုမူလည်းလုယက်စေခြင်းအံ့။ ဒုက္ခဋ္ဌဿ- ဒုက္ခဋ္ဌိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အနုပဿမ္ပန္နေ-သာမဏောဋ္ဌိ။
 အနုပဿမ္ပန္နံ သညိ- သာမဏောဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိန္ဒ္ဒတိဝါ-မိမိ
 မူလည်းလုယက်ခြင်းအံ့။ အတ္ထိန္ဒ္ဒပေတိဝါ-သူတပါးကိုမူလည်းလုယက်စေ
 ခြင်းအံ့။ ဒုက္ခဋ္ဌဿ-ဒုက္ခဋ္ဌိအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သောဝါ-ထိုပေးအပ်သောရဟန်းသည်လည်း။ ဒေတိ-
 ပြန်၍ပေးအံ့။ တဿဝါ-ထိုရဟန်းနှင့်လည်း။ ဝိဿသန္တော- အကျမ်းဝင်
 သည်ဖြစ်၍။ ဂဏ္ဍာတိ-ယူအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဗက္ကကဿ-
 ရူးသောရဟန်း အားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ- အစဉ်အမှတ်ရှိသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါ-
 မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စမံ- ငါးခုမြောက်သော။ စိဝရအတ္ထိန္ဒ္ဒနိဿယဗ္ဗ-
 စိဝရအတ္ထိန္ဒ္ဒနိဿယဗ္ဗံ သည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

သုတ္တဝါသိက္ခာပုဒ်

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ-ရှင်နိဂါတိ
 အားအစာပေး၍ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။
 ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-
 ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ စိဝရကောရသမယေန-
 သင်္ကန်းပြုသောအခါ၌။ ဗဟို-များစွာသော။ သုတ္တံ- ချည်ကို။ ဝိညာပေသို-
 တောင်းကုန်၏။ စိဝရေ- သင်္ကန်းကို။ ကတေဝိ- ပြုအပ်ပြီးသော်လည်း။
 ဗဟုသုတ္တံ- များစွာသောချည်သည်။ အဝသိဋ္ဌံ-ကြွင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။

သုတ္တပိညတ္တိ-သိက္ခာပုဒ်

သိက္ခာနံ-ရဟန်းတို့အား-ဧတံဇေယျာပရိပိတက္ကော-ဤသို့သောအကြံသည်။
 အဟောသိ-ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ-အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ အာဝုသော-
 ငါ့ရှင်၏။ ဟန္တ-ယခု။ မယံ-ငါတို့သည်။ အညံဝိ-တပါးလည်းဖြစ်သော။
 သုတ္တံ-ချည်ကို။ ပိညာပေတွာ-တောင်း၍။ တန္တဝါယေဟိ-ရက်ကန်းသည်
 တို့ကို။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝါယာပေသံ-ရက်စေကုန်အံ့။ ဣတိဧတံဇေယျာပရိ
 ပိတက္ကော-ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။
 ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ သိက္ခာ- ရဟန်းတို့သည်။ အညံဝိ-
 တပါးလည်းဖြစ်သော။ သုတ္တံ-ချည်ကို။ ပိညာပေတွာ-တောင်း၍။ တန္တဝါ
 ယေဟိ-ရက်ကန်းသည်တို့ကို။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝါယာပေသံ-ရက်စေ
 ကုန်၏။ စိဝရေ-သင်္ကန်းကို။ ပိတေဝိ- ရက်အပ်ပြီးသော်လည်း။ ဗဟုသုတ္တံ-
 များစွာသောချည်သည်။ အဝသိဋ္ဌံ-ကြွင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုတိယမ္ပိ
 ခေါ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ သိက္ခာ-
 ရဟန်းတို့သည်။ အညံဝိ- တပါးလည်းဖြစ်သော။ သုတ္တံ-ချည်ကို။ ပိညာ
 ပေတွာ-တောင်း၍။ တန္တဝါယေဟိ-ရက်ကန်းသည်တို့ကို။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။
 ဝါယာပေသံ-ရက်စေကုန်၏။ စိဝရေ-သင်္ကန်းကို။ ပိတေဝိ- ရက်အပ်ပြီး
 သော်လည်း။ ဗဟုသုတ္တံ- များစွာသောချည်သည်။ အဝသိဋ္ဌံ-ကြွင်းသည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တတိယမ္ပိခေါ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိ
 အမည်ရှိကုန်သော။ သိက္ခာ-ရဟန်းတို့သည်။ အညံဝိ-တပါးလည်းဖြစ်သော။
 သုတ္တံ-ချည်ကို။ ပိညာပေတွာ-တောင်း၍။ တန္တဝါယေဟိ-ရက်ကန်းသည်
 တို့ကို။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝါယာပေသံ-ရက်စေကုန်၏။ မနုဿာ-လူတို့သည်။
 ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သက္ခယတ္ထိယာ-သာကီဝင်မင်းတရား
 သူရားသားတွေ့မြင်ကုန်သော။ သမဏာ-ရဟန်းတို့သည်။ သာမံ-ကိုယ်တိုင်
 သုတ္တံ-ချည်ကို။ ပိညာပေတွာ-တောင်း၍။ တန္တဝါယေဟိ-ရက်ကန်းသည်
 တို့ကို။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝါယာပေသန္တိနာမ-ရက်စေကုန်သိသနည်း။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဥဏှာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-ရှုတ်ချကုန်၏။ ပိပါစေန္တိ-
 ဖရိုဖရဲကြံသေစကားကိုဆိုကုန်၏။ သိက္ခာ-ရဟန်းတို့သည်။ ဥဏှာယန္တိနာမံ-
 ကဲ့ရဲ့ကုန်သော။ ဝိယုန္တိနာမံ-ရှုတ်ချကုန်သော။ ပိပါစေန္တိနာမံ-ဖရိုဖရဲကြံသေ
 စကားကိုဆိုကုန်သော။ တေသံမနုဿာနံ-ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ-စကားကို။
 အုသောသံခေါ- ကြွေးကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ယေတေ သိက္ခာ-
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ- အလိုနည်းကုန်၏။ (ပ)။ တေသိက္ခာ-
 ထိုရဟန်း တို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဆဗ္ဗင်္ဂီအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ သာမံ- ကိုယ်တိုင်။ သုတ္တံ-ချည်ကို။ ဝိညာပေတွာ -တောင်း၍။ တန္တဝါယေဟိ- ရက်ကန်းသည်တို့ကို။ စိဝရံ- သက်န်းကို။ ဝါယာပေဿထနာမ- ရက်စေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ဝိသိအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေတမတ္တံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ တုမေ- သင်တို့သည်။ သာမံ- ကိုယ်တိုင်။ သုတ္တံ- ချည်ကို။ ဝိညာပေတွာ- တောင်း၍။ တန္တဝါယေဟိ- ရက်ကန်းသည်တို့ကို။ စိဝရံ- သက်န်းကို။ ဝါယာပေထ- ရက်စေကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ကိရံ- အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုန္တိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- လျှောက်ကုန်၏။ ဝဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပိဂရဟိ- ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။ မောစာပုရိသာ- မင်ဗိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တုမေ- သင်တို့သည်။ သာမံ- ကိုယ်တိုင်။ သုတ္တံ- ချည်ကို။ ဝိညာပေတွာ- တောင်း၍။ တန္တဝါယေဟိ- ရက်ကန်းသည်တို့ကို။ စိဝရံ- သက်န်းကို။ ဝါယာပေဿထနာမ- ရက်စေကုန်ဘိသနည်း။ မောစာပုရိသာ- မင်ဗိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့။ ဇေတံ- ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္တာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပသာဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ- မဖြစ်။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဇေဝဗ္ဗပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဗ္ဗိသေယျာထစ- ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိံ ဥဗ္ဗိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ။ ယောပနဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ သာမံ- ကိုယ်တိုင်။ သုတ္တံ- ချည်ကို။ ဝိညာပေတွာ- တောင်း၍။ တန္တဝါယေဟိ- ရက်ကန်းသည်တို့ကို။ စိဝရံ- သက်န်းကို။ ဝါယာပေဗျာ- ရက်ပေးခြင်းအံ့။ တသာဘိက္ခုနော- ထိုရဟန်းအား။ နိဿယိယံ- စွန့်ခြင်းပိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဗ္ဗိသေယျာထစ- ပြုလည်း ပြုကြကုန်လော။ ။ ယောပနဘိက္ခုသည်ကား။ သာဒိသော- အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခုတိ- ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ (ပ)။ ဣမထိံ အတ္ထေ- ဤအရာ၌။ အယံ- ဤသူကို။ ဘိက္ခုတိ- ဘိက္ခုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော- အလုံ့ရှိအင်၏။ သာမန္တိ- သာမံဟူသည်ကား။ သယံ- ကိုယ်တိုင်။ ဝိညာပေတွာ- တောင်း၍။

သုတ္တဝါသုတ္တိ-သိက္ခာပုဒ်။

သုတ္တိနာမ- သုတ္တမည်သည်ကား။ သုတ္တာနိ-ချည်တို့သည်။ ခေါမံ-ခေါမ
 ချည်လည်းကောင်း။ ကံပ္ပါယိကံ- ဝါချည်လည်းကောင်း။ ကောသေယျ-
 ပိုးချည်လည်းကောင်း။ ကမ္မလိ-သိုးချည်လည်းကောင်း။ သာဏံ- ပိုင်ဆံ
 ယျှော်ချည်လည်းကောင်း။ ဘာနိ-ဘန်ချည်လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဆ-
 ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ဘိန္ဒဝါယေဟိတိ- တန္တဝါယေဟိ-ဟူသည်ကား။
 ပေသကာရေဟိ-ရက်ကန်းသည်တို့ကို။ ဝါယာပေတိ-ရက်စေအံ့။ ပယောဂေ
 လုံ့လ၌။ ဒုက္ကံ-ဒုက္ကန် အာပတ်သင့်၏။ ပဋိလာဘောန-ရခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိ
 ယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဗာဿဝါ-သံဗာအားလည်းကောင်း။
 ဝဏဿဝါ- ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်း
 ကောင်း။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ သိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန-ဤသို့လျှင်။
 နိဿန္တိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ကိ နိဿန္တိတဗ္ဗံ-အဘယ်သို့စွန့်အပ်သနည်း။ (ပ)။
 တန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒံစိဝရံ-ဤသက်န်းကို။
 သာမံ- ကိုယ်တိုင်။ သုတ္တံ-ချည်ကို။ ဝိညာပေတွာ- တောင်း၍။ တန္တ
 ဝါယေဟိ -ရက်ကန်း သည် တို့ကို။ ဝါယာပိတံ- ရက်စေ အပ်သည်
 ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်၏။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒံစိဝရံ -ဤ
 သက်န်းကို။ သံဗာဿ- သံဗာအား။ နိဿန္တမိ- စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-
 ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။
 အာယသ္မတော-အရှင်အား။ ဒဋ္ဌိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ ။
 ဝါယာပိတေ-ရက်အပ်ပြီးသည်၌။ ဝါယာပိတသညိ-ရက်အပ်ပြီဟု အမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။
 ပါပိတ္တိယံ-ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဝါယာပိတေ-ရက်အပ်ပြီးသည်၌။ ဝေမ
 တိကော-ယံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း
 ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ-ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဝါယာပိတေ-ရက်အပ်
 ပြီးသည်၌။ အဝါယာပိတသညိ- မရက်အပ်သေးဟုအမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။
 ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ-
 ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ အဝါယာပိတေ-မရက်အပ်သေးသည်၌။ ဝါယာ
 ပိတသညိ-ရက်အပ်ပြီးဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ ဒုက္က
 ဋဿ-ဒုက္ကန်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ အဝါယာပိတေ-မရက်အပ်သေးသည်၌။ ဝေမတိကော-ယံမှားရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ ဒုက္ကဋဿ- ဒုက္ကန်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ

အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အဝါယာပိတေ-မရက်အပ်
 သေးသည်။ အဝါယာပိတသညိ-မရက်အပ်သေးဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။
 သိဗ္ဗိတံ-ချုပ်ခြင်းငှါ။ သုက္ကံ-ချည်ကို။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ အာယောဂေ-အာယောဂပတ်၌လည်းကောင်း။ ကာယဗန္ဓနေ-
 ခါးပန်းကြိုး၌လည်းကောင်း။ အံသဗန္ဓကေ-လွယ်ဘိ၌လည်းကောင်း။ ပတ္တတ္ထ
 ဝိကာယ-သပိတ်အိပ်၌လည်းကောင်း။ ပရိဿာဝနေ-ရေစစ်၌လည်းကောင်း။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥာတကာနံ-ဆွေမျိုးတို့အားလည်းကောင်း။ ပဝါ
 ရိတာနံ-ဘိတ်အပ်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အညဿ-တပါးသောသူ၏။ အတ္ထာယ-အကျိုး
 ငှါ။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အတ္ထနော-မိမိ၏။
 ဓနေန-ဥစ္စာဖြင့်။ ဝိညာပေတိ-တောင်းအံ့။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဥမ္မတ္တ
 ကဿ- ရူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ- အစဉ်အမှု
 ရှိသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဆဋ္ဌံ-ခြောက်ခုမြောက်သော။ သုတ္တဝိညတ္တိ
 သိက္ခာပဒံ-သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာသည်။ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဟာပေသကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ တဂဝါ-တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ- အနာထ
 ပိဏ္ဍိသူဌေး၏။ အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော် ပြော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေဘဝ
 နေ။ ဇေတဝနံ ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ- နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသံမ
 ယေန-ထိုအခါ၌။ အညတရော- မထင်ရှားသော။ ပုရိသော- ယောက်ျား
 သည်။ ပဝါသံ-အရပ်တပါးသို့။ ဂစ္ဆန္တော-သွားသည်ရှိသော်။ ပဇာပတိ-
 မယားကို။ ဇေဝံစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ-အဘယ်
 သို့ဆိုသနည်း။ သုက္ကံ-ချည်ကို-ဓာရယိတွာ-ချိန်၍။ အရုက္ကံဿ-ဤအမည်
 ရှိသော။ တန္တဝါယဿ- ရက်ကန်းသည်အား။ ဒေဟိ- ပေးလော။ စိဝရံ-
 သင်္ကန်းကို။ ဝါယာပေတွာ-ရက်စေ၍။ နိက္ခိပ- ထားလော။ အာဂတော- ပြန်
 လာသည်ရှိသော်။ အယျုဥပနန္တံ- အရှင်ဥပနန္တကို။ စိဝရေန- သင်္ကန်းဖြင့်။
 အတ္ထာဒေဿာမိ-ဖုံးလွှမ်းအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အညကရော-

မထင်ရှားသော၊ ဝိဇ္ဇာစာရိကော။ ဆွမ်းခံထုဉ္ဇာလည်းသော။ သိက္ခာ-ရဟန်း
သည်။ ဣဒံဝါစံ-ဤစကားကို။ ဘယ်သူမာနဿ-ဆိုသော။ တဿပုရိသဿ-
ထိုသောကျား၏။ ဝစံနံ-စကားကို။ အသောသိခေါ-ကြား သည်သာလျှင်
တည်း။ အထဝေါ-ထိုအခါ၌။ သောသိက္ခာ-ဆိုရဟန်းသည်။ ယေန-အကြင်
အရပ်၌။ သက္ခယုတ္တော-အသက်ဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဓော-
အရှင်ဥပနန္ဓသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေနထိ-အရှင်ဥပနန္ဓရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ
ကံလေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကံလေပြီး၍။ သက္ခယုတ္တံ- သာကီဝင် မင်းသား
ဖြစ်သော။ အာယသမန္တဥပနန္ဓံ- အရှင်ဥပနန္ဓကို။ ဇေတံဝစနံ- ဤစကားကို။
အဝေါစ-ဆို၏။ ကံ အဝေါစ။ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာသုသောဥပနန္ဓ-
ငါ့ရှင်ဥပနန္ဓ။ တွံ-သင်သည်။ မဟာပုညော- နတ်တို့ကြီးသည်။ အသိ-ဖြစ်၏။
အမုကထိ-ဤအမည်ရှိသော-ဩကာသေ-အရပ်၌။ အညတရော-မထင်ရှား
သော။ ပုရိသော-ယောကျားသည်။ ပဝါသံ-အရပ်တပါးသို့။ ဂစ္ဆန္တော-သွား
သည်ရှိသော်။ ပဇာပကံ-မယားကို။ ဇေတံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-
ဆို၏။ ကံ အဝေါစ-အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ သုတ္တံ-ချစ်ကို။ ဓာရယိတွာ-
ချိန်၍။ အမုကဿ-ဤအမည်ရှိသော။ တန္တဝါယဿ- ရက်ကန်းသည်အား။
ဒေဟိ-ပေးလော။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝါယာပေတွာ-ရက်စေ၍။ နိက္ခံပ-ထား
လော။ အာဂတော- ပြန်လာသည်ရှိသော်။ အယျဥပနန္ဓံ- အရှင်ဥပနန္ဓကို။
စိဝရေန- သင်္ကန်းဖြင့်။ အတ္ထာဒေဿာမိ- ဖုံးထွမ်းအံ့။ ဣတိ- ဤသို့။
အဝေါစ-ဆို၏။ အာသုသော- ငါ့ရှင်။ ယော- အကြင်သူသည်။ အတ္ထိ-
ရှိ၏။ သော- ထိုသူသည်။ မံ-ငါ၏။ ဥပဋ္ဌာကော- အလုပ်အကျွေးတည်း။
ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ- ဆို၏။ သောပိခေါတန္တဝါယော- ထိုရက်ကန်းသည်
သည်လည်း။ သက္ခယုတ္တဿ- သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မ
တောဥပနန္ဓဿ- အရှင်ဥပနန္ဓ၏။ ဥပဋ္ဌကော- အလုပ်အကျွေး သည်။
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အထဝေါ-ထိုအခါ၌။ သက္ခယုတ္တော-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်
သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဓော-အရှင်ဥပနန္ဓသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ သော
တန္တဝါယော-ထိုရက်ကန်းသည်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေနထိရက်ကန်းသည်
ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ-ကံလေ၏။ ဥပသကံမိတွာ-ကံလေပြီး၍။ တန္တ
ဝါယံ-ရက်ကန်းသည်ကို။ ဇေတံဝစနံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကံ အဝေါစ
အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာသုသော-ဒါယကာ။ ဣဒံခေါစိဝရံ-ဤသင်္ကန်းကို
ကား။ မံ-ငါ့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ-ရှည်၍။ ဝိယုတိ-ရက်အပ်၏။ အာယတဉ္စ၊ အလျားရှည်
သည်ကိုလည်း။ ကရောဟိ-ပြုလော။ ဝိတ္ထတဉ္စ-အနံ့ပြန့်သည်ကိုလည်း။ ကောင်း။

အပ္ပိတဉ္စ အသားထူသည်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဝိတဉ္စ-ညီညွတ်စွာရက်အပ်
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ သုပုဝါယိတဉ္စ-ညီညွတ်စွာခင်းအပ်သည်ကိုလည်း
ကောင်း၊ သုဝိလေခိတဉ္စ-ညီညွတ်စွာနယ်ဖြင့် ကန်အပ်သည်ကို လည်း
ကောင်း၊ သုဝိတစ္ဆိတဉ္စ-ညီညွတ်စွာဖြိုးဖြန့် ဖြိုးအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။
ကရောဟိ-ပြုလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-ဆို၏။ တန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဧတေ
ခေါ-ထိုသူတို့သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သုတ္တံ-ချည်ကို။ ဓာရုယိတွာ-ချိန်၍။
ဣမိနာသုတ္တေန-ဤချည်ဖြင့်။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိနာဟိ-ရက်လော၊ ဣတိ-ဤ
သို့။ အဒံသု-ပေးကုန်၏။ တန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အာယတံဝါ-အသျှားရှည်သည်
ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထတံဝါ-အနံ့ပြန့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပိတံဝါ-
အသားထူသည်ကိုလည်းကောင်း။ ကာတံဝါ-ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ-မတတ်နိုင်။
တန္တေ-အရှင်ဘုရား။ သုဝိတဉ္စ-ညီညွတ်စွာရက်အပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။
သုပုဝါယိတဉ္စ-ညီညွတ်စွာခင်းအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဝိလေခိတဉ္စ
ညီညွတ်စွာနယ်ဖြင့် ကန်အပ်သည်ကို လည်းကောင်း။ သုဝိတစ္ဆိတဉ္စ-
ညီညွတ်စွာဖြိုးဖြန့်ဖြိုးအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ကာတံပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာစ
ခေါ- တတ်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။
အာဂုဿာ-ဒါယကာ။ ဣဗံ-တိုက်တွန်းပါ၏ တွံ-သင်သည်။ အာယတဉ္စ-
အသျှားရှည်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထတဉ္စ-အနံ့ပြန့်သည်ကို လည်း
ကောင်း။ အပ္ပိတဉ္စ-အသားထူသည်ကိုလည်းကောင်း။ ကရောဟိ-ပြုလော။
တေ-သင်အား။ သုတ္တေန-ချည်နှင့်။ ပဋိဗဒ္ဓံ-စပ်သည်။ နဘဝိဿတိ-မိမြစ်
လတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောတန္တဝါယော-
ထိုရက်ကန်းသည်သည်။ ယထာဘတံ-ဆောင်ခဲ့တိုင်းသော။ သုတ္တံ-ချည်ကို။
တန္တေ-ရက်ကန်း၌။ ဥပနေတွာ-ဆောင်၍။ ယေန-အကြင်အရပ်၌။ သာဣတ္ထိ-
ထိုမိန်းမသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုမိန်းမရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်
လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ တံဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမကို။ အယျေ-
အရှင်မ။ သုတ္တေန-ချည်ကို။ အတ္ထော-အလိုရှိ၏။ ဣတိဇေတံဝစနံ-ဤသို့သော
စကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ အယျော-အမောင်။ တွံ-သင်ကို။ မယာ-ငါသည်။
ဣမိနာသုတ္တေန-ဤချည်ဖြင့်။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိနာဟိ-ရက်လော။ ဣတိ-
ဤသို့။ ဝုတ္တောနန္ဒ-ဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်
သည်ရှိသော်။ အယျေ-အရှင်မ။ အဟံ-ငါ ကို။ တယာ-သင်သည်။ ဣမိနပံ
သုတ္တေန-ဤချည်ဖြင့်။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ ဝိနာဟိ-ရက်လော။ ဣတိ-ဤသို့။
ဝုတ္တော-ဆိုအပ်သည်။ သစ္စံ-မှန်၏။ အဝိစ-စင်စစ်သော်ကာ။ အယျောဥပ

မဟာပေသကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

နန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်၊ နံ-ငါ့၊ ဇရိ၊ ဇေဝံ-ဤသို့။ အာဟာ-ဆို၏။ ကံ အာဟာ-
 အာဟာပတ်သို့ဆိုသနည်း။ အာဝဂ္ဂေယျ-ဒါယကာ၊ ဣဗ္ဗံ-တိုက်တွန်းပါ၏။ ထံ-
 သင်သည်။ အာယတန္တ-အရှေ့၊ ရှည်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထတဗ္ဗ-အနံ
 ပြန်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပိတဗ္ဗ-အသားထူသည်ကို လည်းကောင်း။
 ကရောဟိ-ပြုလော့။ တေ-သင်အား။ သုတ္တေန-ချည်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိဗန္ဓ-စပ်သည်။
 နဘဝိဿတိ-မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဇေဝံ-ဤသို့။ အာဟာ-ဆို၏။ အထခေါ-ထိုအခါ
 ဌ။ သာဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်။ ယတ္တကံယေဝ-အကြင်မျှလောက်သာလျှင်
 ဖြစ်သော။ သုတ္တံ-ချည်ကို၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ။ အဒါသိ-ပေး၏။ တက္ကကံ-ထိုမျှ
 လောက်သောချည်ကို။ ပစ္စာ-နောက်ဌ။ အဒါသိ-ပေး၏။ သကျပုတ္တော-
 သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ သော
 ပုရိသော-ထိုယောကျ်ား သည်။ ပဝါသတော-အရပ်တပါးမှ။ အာဂတော
 ကိရ-ပြန်လာသတတ်။ ဣတိ-ဤသို့။ အသောသိခေါ-ကြားသည်သာလျှင်
 တည်း။ အထခေါ-ထိုအခါဌ။ သကျပုတ္တော-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။
 အာယသ္မာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်ဌ။ တဿပုရိ
 သဿ-ထိုယောကျ်ား၏။ နိဝေသနံ-အိမ်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအိမ်
 ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံဓိ-ကပ်လေ၏။ ဥပသကံဓိတွာ-ကပ်လေ ပြီး၍။
 ပညတ္တေ-ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ-နေရာဌ။ နိသိဒိ-ထိုင်နေ၏။ အထခေါ-
 ထိုအခါဌ။ သောပုရိသော-ထိုယောကျ်ားသည်။ ယေန-အကြင်အရပ်ဌ။ သကျ
 ပုတ္တော-သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော-အရှင်ဥပနန္ဒ
 သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထိုအရှင်ဥပနန္ဒရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံဓိ-ကပ်လေ
 ၏ ဥပသကံဓိတွာ-ကပ်လေပြီး၍။ သကျပုတ္တံ-သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။
 အာယသ္မာဥပနန္ဒံ-အရှင်ဥပနန္ဒကို။ အဘိဝါဒေတွာ-ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧက
 မန္တံ-ဓာတ်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်ဌ။ နိသိဒိ-ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ-
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်ဌ။ နိသိဒ္ဓောခေါ- ထိုင်နေပြီးသော။ သော
 ပုရိသော- ထို ယောကျ်ားသည်။ ပဇာပတိ- မယားကို။ တံ စိဝရံ-
 ထိုသက်န်းကို။ ဇိတံ-ရက်အပ်ပြီလော။ ဣတိဇေဝံစနံ-ဤသို့သောစကားကို။
 အဝေါစ-ဆို၏။ အယျ-အမောင်။ တံစိဝရံ-ထိုသက်န်းကို။ အာမဇိတ်-ရက်
 အပ်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အာဟာရ-ဆောင်ခဲ့လော။ အယျံ ဥပနန္ဒံ-
 အရှင်ဥပနန္ဒကို။ စိဝရေန-သက်န်းဖြင့်။ အတ္ထာဒေသာမိ- ဗုံလှမ်းအံ့။ ဣတိ-
 ဤသို့။ အဝေါစ- ဆို၏။ အထခေါ- ထိုအခါဌ။ သာဣတ္ထိ- ထိုမိန်းမသည်။
 တံစိဝရံ- ထိုသက်န်းကို။ နိဟရိတွာ- ခေါ်ဝေါ်၍။ သာမိကဗေ-လင်အား။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

ဒတ္တာ-ပေး၍။ တေမတ္တံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေထိ- ပြောကြား၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ သောပုဂ္ဂိုသော- ထိုနောက်ပိုင်းသည်။ သကျပုတ္တော- သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတောဥပနန္ဒဿ- အရှင်ဥပနန္ဒအား။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ဒတ္တာ- ဂွ၍။ ဥဇ္ဈာယတိ- ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ- ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။ ကိဉ္ဇဇ္ဈာယတိ- အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့သနည်း။ ကိဉ္ဇိယုတိ- အဘယ်သို့ရှုတ်ချသနည်း။ ကိဝိပါစေတိ- အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုသနည်း။ သကျပုတ္တိယာ- သာကီဝင်မင်းတရားသူရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသမဏာ- ဤရဟန်းတို့သည်။ မဟိစ္ဆာ- ကြီးသောအလိုရှိကုန်၏။ အသန္တုဠာ- မရောင့်ရဲကုန်။ ဣမေ- ဤရဟန်းတို့ကို။ စိဝရေန- သင်္ကန်းဖြင့်။ အစ္ဆာဒေတံ- ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ နသုကရာ- မလွယ်ကူ။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ အယျောဥပနန္ဒော- အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ မယာ- ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ- ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကဿ- ဒါယကာ၏။ တန္တဝါယေ- ရက်ကန်းသည်တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ- ကပ်၍။ စိဝရေ- သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစိရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿတိနာမ- ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ- ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ- ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တဿ- ကဲ့ရဲ့သော။ ဝိယုန္တဿ- ရှုတ်ချသော။ ဝိပါစေန္တဿ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုသော။ တဿပုရိသဓာ- ထိုယောကျ်ား၏။ ဝစနံ- စကားကို။ အသောသံခေါ- ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ- အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သကျပုတ္တော- သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မတောဥပနန္ဒော- အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ ပုဗ္ဗေ- ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကဿ- ဒါယကာ၏။ တန္တဝါယေ- ရက်ကန်းသည်တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ- ကပ်၍။ စိဝရေ- သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ- အထူးစိရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿတိနာမ- ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာထုရားအား။ တေမတ္တံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဥပနန္ဒ- ဥပနန္ဒထံ- သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ- ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော- မဘိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကဿ- ဒါယကာ၏။ တန္တဝါယေ- ရက်ကန်းသည်တို့သို့။ ဥပသင်္က

မဟာပေသကာရ-သိက္ခာပုဒ်။

မိတ္တာ-ကပ်၍။စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇသိ-
 ရောက်၏။ဣတိ-ဤသို့။ ဂီရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်
 သဘော။ဣတိ-ဤသို့။ပဋိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။သစ္စံ-
 မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ဥပနန္ဒ-ဥပနန္ဒ။တေ-သင်နှင့်။
 ဥာတကော-အဆွေတော်သလော။အညာတကော-အဆွေမတော်သလော။
 ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ အညာ
 တကော- အဆွေမတော်ပါ။ ဣတိ- ဤသို့။အဝေါစ-လျှောက်၏။ မောစံ
 ပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ား။ အညာတကော- အဆွေ
 မတော်သော သူသည်။ အညတကဿ- အဆွေမတော်သော သူအား။
 ပတိရူပံဝါ-သင့်တင့်သည်ကိုလည်းကောင်း။အပ္ပတိရူပံဝါ-မသင့်တင့်သည်
 ကိုလည်းကောင်း။သန္တံဝါ-ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။အသန္တံဝါ-မရှိသည်
 ကိုလည်းကောင်း။ နုဇာနာတိ-မထိ။ မောစာပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီး
 သောယောကျ်ား။တတ္ထ-ထိုသို့မထိဘဲလျက်။တံ-သင်သည်။ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။
 အပ္ပဝါရိတော-မတိတ်အပ်ဘဲ။ အညာတကဿ- အဆွေမတော်သော။
 ဂဟပတိကဿ-ဒါယကာ၏။တန္တံဝါယေ-ရက်ကန်းသည်တို့သို့။ဥပသင်္က
 မိတ္တာ-ကပ်၍။စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ဝိကပ္ပံ- အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿ
 သိနာမ- ရောက်ဘိသနည်း။ မောစာပုရိသ- မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော
 ယောကျ်ား။ဇေတံ-ဤအမှုသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့
 အားလည်း။ပဿဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှါ။နဟောတိ- မဖြစ် (ပ)။ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့။ဝေဗ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ဣမံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ဥဒ္ဓိသေယျာ
 ထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ကိံဥဒ္ဓိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့
 နည်း။ § ဘိက္ခုပနေဝ -ရဟန်းကိုသာလျှင်။ဥဒ္ဓိဿ-ရည်၍။အညာတကော
 အဆွေမတော်သော။ဂဟပတိဝါ-ဒါယကာသည်လည်းကောင်း။ဂဟပတတ
 နိဝါ-ဒါယကာမသည်လည်းကောင်း။ တန္တံဝါယေတိ-ရက်ကန်းသည်တို့
 ကို။စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ဝါယာပေယျ-ရက်စေခြားအံ့။တတြ-ထိုသို့ရက်စေ
 ရာ၌။သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။အပ္ပဝါရိတော-မတိတ်အပ်
 ဘဲ။တန္တံဝါယေ-ရက်ကန်းသည်တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-ကပ်၍။ စိဝရေ-
 သင်္ကန်း၌။အာပသော-ဒါယကာတို့။ဣဒံခေါစိဝရံ-ဤသင်္ကန်းကို။မံ-ငါ့ကို။
 ဥဒ္ဓိဿ- ရည်၍။ ဝိယျတိ-ရက်အပ်၏။အာယတဉ္စ- အထူးရှည်သည်ကို
 လည်း။ ကရောထ- ပြုကုန်လော။ဝိတ္ထတဉ္စ-အနံပြန်သည်ကိုလည်းကောင်း။
 အပ္ပိဘဉ္စ-အသားထူသည်ကိုလည်းကောင်း။သုဝိတဉ္စ-ညီညွတ်စွာရက်အပ်

သည့်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဂ္ဂါယိတဉ္စ-ညီညွတ်ဖွဲ့ခင်းအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ သုဂ္ဂါယိတဉ္စ-ညီညွတ်ဖွဲ့ နယ်ဖြင့်ကန်အပ် သည့်ကိုလည်းကောင်း။ သုဂ္ဂါယိတဉ္စ-ညီညွတ်ဖွဲ့ဖြင့်ဖြီးအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ကရောထ-ပြုကုန်လော။ မယံဝိ-ငါတို့သည်လည်း။ အာယသ္မိန္ဒရံ- ဒါယကာတို့အား။ ကိပ္ပိမတ္တံ-မိုးစဉ်းမျှသောအခါကို။ အပ္ပေဝနာမအနုပဇ္ဇေယျမစင်စစ်ပေးကုန်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝိကပ္ပိ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ စေအာပဇ္ဇေယျ-အကယ်၍ ရောက်ငြားအံ့။ ဇေဉ္စ-ဤသို့လျှင်။ သောဘိက္ခူ- ထိုရဟန်းသည်။ ဝတ္ထာ-ဆို၍။ ကိပ္ပိမတ္တံ- မိုးစဉ်းမျှသောအခါကို။ အနုပဇ္ဇေယျ-ပေးငြားအံ့။ အန္တမသော- ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇူပိတမတ္တံဝိ- ဆွမ်းမျှ ကိုလည်း။ အနုပဇ္ဇေယျ- ပေးငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ- ပါပိတ် အာပတ် သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်း ပြုကြကုန်လော။ ။ ဘိက္ခုပနေဝ ဥဒ္ဓိဿာတိ- ဘိက္ခုပနေဝ ဥဒ္ဓိဿဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်း၏။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ အာရမ္မဏံကရိတွာ-အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို။ အတ္ထာဒေတုကာမော-ဤခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အညာတကောနာမ-အညာတကမည်သည်ကား။ မာတိတောဝါ-အမိမှလည်းကောင်း။ ဝိတိတောဝါ-အဘမှလည်းကောင်း။ ယာဝသတ္တိမာပိတာမဟယုဂါ- ခုနစ်ဆက်မြောက် သော ဘိုးဘေးအဆက်တိုင် အောင်။ အသမ္ပဇ္ဈေ-မစပ်သောသူတည်း။ ဂဟပတိနာမ-ဂဟပတိမည်သည်ကား။ ယောကောပိ-အမှတ်ရှိသောယောကျ်ားသည်။ အဂါရံ-အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ-မိုးအုပ်၍နေ၏။ ဂဟပတာနိနာမ-ဂဟပတာနိမည်သည်ကား။ ယာကာပိ-အမှတ်မရှိသောမိန်းမသည်။ အဂါရံ-အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ- မိုးအုပ်၍နေ၏။ တန္တဝါယေဟိတိ- ‘တန္တဝါယေဟိ’ ဟူသည်ကား။ ပေသကာရေဟိ-ရက်ကန်းသည်တို့ကို။ စိဝရံနာမ-စိဝရမည်သည်ကား။ ဆန္ဒံ-ခြေဝံထည်ကုန်သော။ စိဝရာနံ-သက်န်းတို့တွင်။ အညတရံ-တထည်ထည်သော။ မိကပ္ပန္နပဂံ ဝိကပ္ပနာထောက်သော။ ပဉ္စိမံ- အဆုံးစွန်သော။ စိဝရံ- သက်န်းတည်း။ ဝါယာပေယျာတိ-ဝါယာပေယျဟူသည်ကား။ ဝိနာပေယျ-ရက်စေငြီးအံ့။ တထြစေသောဘိက္ခုတိ- တထြစေသောဘိက္ခုဟူသည်ကား။ ယံဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းကို။ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်၍။ စိဝရံ-သက်န်းကို။ ဝိယုတိ-ရက်အပ်၏။ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေအပ္ပဝါရိတောတိ- ပုဗ္ဗေအပ္ပဝါရိတောဟူသည်ကား။ တန္တေ-အရှင်တုရား။ တေ-အရှင်တုရားသည်။ ကိဒိသေန-

အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ စိဝရေန-သင်္ကန်းကို။ အတ္ထော-အလိုရှိသနည်း။
 တေ-အရှင်တရား၏။ ကိဗိသံ-အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ စိဝရ်-သင်္ကန်း
 ကို။ ငါယံပေဓိ- ရက်စေအံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အဝတ္ထော-
 မဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တန္တဝါယေဥပသင်္ကမိတွာတိ-တန္တဝါ
 ငွေဥပသင်္ကမိတွာဟူသည်ကား။ စာရ်-အိမ်သို့။ ဂတ္တာ-သွား၍။ ယတ္ထကတ္ထမိ။
 အမှတ်မရှိတူထိုတရသောအိမ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်၍။ စိဝရေပိကပ္ပံအာပ
 ဇ္ဇေယျာတိ- စိဝရေပိကပ္ပံအာပဇ္ဇေယျဟူသည်ကား။ အာဝုဿော-ဒါယကာ
 တို့။ ဣဒံခေစိဝရ်-ဤသင်္ကန်းကို။ ဝံ-ငါ့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်၍။ ဝိယတိ-
 ရုဏ်အပ်၏။ အာယတဉ္စ-အလျားရှည်သည်ကိုလည်း။ ကရောဟိ-ပြုလော။
 ဝိတ္ထတဉ္စ- အနံပြန်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပိတဉ္စ- အသားထူသည်ကို
 လည်းကောင်း။ သုဝိတဉ္စ- ညီညွတ်စွာရက်အပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။
 သပ္ပဝါယိတဉ္စ-ညီညွတ်စွာခင်းအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ သုဝိလေခိတဉ္စ-
 ညီညွတ်စွာနယ်ဖြင့် ကနံအပ်သည်ကို လည်းကောင်း။ သုဝိတန္တိတဉ္စ-
 ညီညွတ်စွာပြီးဖြင့်ပြီးအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ကရောဟိ- ပြုလော။
 မယိဝိ-ငါတို့သည်လည်း။ အာယသ္မန္တာနံ- ဒါယကာတို့အား။ ကိဉ္စိမတ္တံ-
 စိုးစဉ်းသူသောအခကို။ အပ္ပေဝနံမအနုပဒဇ္ဇေယျာမ- စင်စစ်ပေးကုန်အံ့
 ဣတိ-ဤသို့။ စေအာပဇ္ဇေယျ-အကယ်၍ရောက်ငြားအံ့။ ဝေဉ္စသောဘိက္ခု
 ဝက္ကာကိဉ္စိမတ္တံအနုပဒဇ္ဇေယျအန္တမသောဝိဇ္ဇာပါတမတ္တန္တိတိတ္ထေ- ဝေဉ္စ
 သောဘိက္ခု၊ ဝက္ကာကိဉ္စိမတ္တံအနုပဒဇ္ဇေယျအန္တမသော ဝိဇ္ဇာပါတမတ္တန္တိဟူ
 သောဤပါဌ၌။ ယာဂုပိ-ယာဂုသည်လည်းကောင်း။ တတ္တံပိ-ဆွမ်းသည်လည်း
 ကောင်း။ ခါဒနိယံပိ-ခဲဘွယ်သည်လည်းကောင်း။ ဝုဉ္စာပိဇ္ဇာပိ-အမှုန့်ဆိုင်
 သူသည်လည်းကောင်း။ ဒန္တကဉ္စိပိ-ဒန်ပူသည်လည်းကောင်း။ ဒထိကသုတ္တံပိ-
 မြို့ရွာချည်သည်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာပါတောနာမ-ဝိဇ္ဇာပါတမည်၏။ အန္တ
 မသော-ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ခမ္မံပိ-တရားကိုလည်း။ တဏဟိ
 ဟောအံ။ တသသဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။ ဝစနေန-စကားဖြင့်။ အာယတံဝါ-
 အလျားရှည်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတ္ထတံဝါ- အနံပြန်သည်ကိုလည်း
 ကောင်း။ အပ္ပိတံဗျါ-အသားထူသည်ကိုလည်းကောင်း။ ကရောဟိ-ပြုအံ့။
 ပယောဂေ-သို့လ၌။ ဒုက္ကန္တံ-ဒုက္ကန္တံအာပတ်သင့်၏။ ပဋိလာတေန-ရေခြင်း
 ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဗာဿဝါ-သံဗာ
 အံ့လည်းကောင်း။ ဂဏံဿဝါ-ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ-
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။

ဝေဠုပန-ဤသို့လျှင်၊ နိဿယဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ကိံ နိဿယဇ္ဇိတဗ္ဗံ-အတတ်ပင်ပင်
စွန့်အပ်သနည်း။ (ပ)။ တန္တေ-အရှင်ထုရားတို့။ ဧမ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံစိဝရံ-
ဤသင်္ကန်းကို။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မတိတ်အပ်ဘဲ။ အညာ
တကဿ-အဆွေမတော်သော။ ဂဟပတိကဿ-ဒါယကာ၏။ တန္တ
ဝါယေ-ရက်ကန်းသည် တို့သို့။ ဥပသင်္ကံ မိတ္တံ-ကပ်၍။ စိဝရေ-
သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်သည် ဖြစ်၍။
နိဿယိယံ-စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ-ဤသင်္ကန်းကို။ သံဃဿ-
သံဃာအား။ နိဿယဇ္ဇမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿယဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်။ (ပ)။
ဒဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-
ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော-အရှင်
အား။ ဒဋ္ဌိ-ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ အညာတကေ-
အဆွေမတော် သည်၌။ အညာတကသညိ-အဆွေမတော်၏ဟု အမှတ်
ရှိ သည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော-မတိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကဿ-
ဒါယကာ၏။ တန္တဝါယေ-ရက်ကန်းသည်တို့သို့။ ဥပသင်္ကံမိတ္တံ-ကပ်၍။
စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ နိဿယိ
ယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတကေ
အဆွေမတော်သည်၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပ
ဝါရိတော-မတိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကဿ-ဒါယကာ၏။ တန္တဝါယေ-
ရက်ကန်းသည်တို့သို့။ ဥပသင်္ကံမိတ္တံ-ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-
အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ နိဿယိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အညာတကေ-အဆွေမတော်
သည်၌။ ဥာတကသညိ-အဆွေမတော်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။
အပ္ပဝါရိတော-မတိတ်အပ်ဘဲ။ ဂဟပတိကဿ-ဒါယကာ၏။ တန္တဝါယေ-
ရက်ကန်းသည်တို့သို့။ ဥပသင်္ကံမိတ္တံ-ကပ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-အ
ထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ နိဿယိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဥာတကေ-အဆွေမတော်သည်၌။ အညာတ
ကသညိ-အဆွေမတော်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ
အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။
အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဥာတကေ-အဆွေ
တော်သည်၌။ ဝေမတိကော-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ စိဝရေ-သင်္ကန်း၌။ ဝိကပ္ပံ-
အထူးစီရင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။

အာပတ္တိအာပတ္တိ-ရှေ့ကခြင်းသည်။ဟောတိ-ဖြစ်၏။ဥာတကေ-အဆွေ
 တော်သည်။ဥာတကသညိ-အဆွေတော်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။စီဝရေ
 သင်္ကန်း၌။ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။အာပတ္တိ-ရောက်အံ့။အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ ဥာတကာနံ-အဆွေတို့အားလည်းကောင်း။ပဝါရိတာနံ-
 ဘိတ်အပ်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။စီဝရေ-သင်္ကန်း၌။ဝိကပ္ပံ- အထူး
 စီရင်ခြင်းသို့။အာပတ္တိ-ရောက်အံ့။အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။အညဿ-
 သူတပါး၏။အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။စီဝရေ-သင်္ကန်း၌။ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်
 ခြင်းသို့။အာပတ္တိ-ရောက်အံ့။အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။အတ္တနော-မိမိ၏
 နေနေ-ဥတ္တဖြင့်။စီဝရေ-သင်္ကန်း၌။ဝိကပ္ပံ-အထူးစီရင်ခြင်းသို့။အာပတ္တိ-
 ရောက်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ မဟာပတ္တိ- အထိုးများထိုက်သော
 သင်္ကန်းကို။ဝါယာပေတုကာမဿ- ရက်စေခြင်းငှါအလိုရှိသောရဟန်း၏။
 အပ္ပတ္တိ- အထိုးနည်းထိုက်သော သင်္ကန်းကို။ ဝါယာပေတိ- ရက်စေအံ့။
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ဥတ္တတ္တကာမဿ-ရှားသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။
 အာဒိကမ္ပိကာဿ-အစဉ်အမှတ်ရှိသောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစံ-မိန့်တော်မူ၏။ ။သတ္တမံ-ခုနစ်ခု
 မြောက်သော။ မဟာပေသကာရ သိက္ခာပုဒ်- မဟာပေသကာရ သိက္ခာပုဒ်
 သည်။နိဗ္ဗိကံ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အစ္စကစီဝရ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌။ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။သာဝတ္ထိသံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။အနာထဝိဏ္ဍိကာဿ-အနာထဝိဏ္ဍိ
 သူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ-
 ဇေတဝိန်ကျောင်းတော်၌။ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။တေနခေါပနသမယေန-
 ထိုအခါ၌။ အညတရော-မထင်ရှားသော။ မဟာမတ္တော- အမတ်ကြီးသည်။
 ပဝါသံ- အရပ်တပါးသို့။ ဂစ္ဆန္တော-သွားသည်ရှိသော်။ ဘဒ္ဒန္တာ-အရှင်
 ကောင်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု- လာစေကုန် သတည်း။ ဝဿာဝါသိကံ-
 ဝါကျွတ်သင်္ကန်းကို။ဒဿာမိ-လှူအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့၏။
 သန္တိကေ-အသံသို့။ဗုတံ-တမန်ကို။ ပါဟေသိ-စေ၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့
 သည်။ဝဿံဂတ္တာနံ-ဝါကျွတ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ဘဂဝတာ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဝဿာဝါသိကံ-ဝါဆိုသင်္ကန်းကို။ အနုညဿံ- ခွင့်ပြုတော်

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်-နိဿယ။

မမူခပ်။ ဣတိ-ဤသို့။ ကုက္ကုတ္တယန္တိ-အယို့ယို့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နာဂမံသု-
 မသွားကုန်။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောမမောမတ္တော-ထိုအမတ်ကြီးသည်။
 ကသံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဘဒ္ဒန္တ-အရှင်ကောင်းတို့သည်။ မဃာ၊
 ငါသည်။ ဒုတေ-တမန်ကို။ ပဟိတေ-စေအပ်သည်ရှိသော်။ နာဂန္တိသန္တိနိမ
 မထာကုန်တိသနည်း။ အဟံဟိ-ငါသည်သာလျှင်။ သေနိဗယ-စစ်ထိုးခြင်းငှါ။
 ဂစ္ဆာမိ-သွားအံ့။ ဇိဝိတံ-အသက်ရှည်သည်ကို။ ဒုဇ္ဈာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ မရဏံ
 သေခြင်းကို။ ဒုဇ္ဈာနံ-သိနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ-ရဲရဲ၏။ ဝိယုတိ-
 ရှက်ချ၏။ ဝိပါစေတိ- ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆို၏။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့
 သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိသ-ကဲ့ရဲ့သော။ ဝိယုန္တိသ-ရှုတ်ချသော။ ဝိပါစေန္တိသ
 ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုသော။ တသမဟာမတ္တိသ-ထိုအမတ်ကြီး၏။
 ဝစနံ-စကားကို။ အသောသံခေါ-ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ
 ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား
 အား။ ဧဝမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြားလျှောက်ကုန်၏။
 အထခေါ-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတသ္မိနိဒါနေ-ဤ
 ကြောင်း၌။ ဧတသ္မိပကရဏေ - ဤအရာ၌။ ဝဇ္ဇိကထံ- တရားစကားကို။
 ကတွာ-ပြောဟောသည်ကိုပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေထိ-
 မိန့်တော်မူ၏။ ကိ'အာမန္တေထိ- အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခုဇေ-
 ရဟန်းတို့။ အစ္စေကစိဝရံ- အဆောတလျှင်လျှင်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂ
 ဟေတွာ-ခံ၍နိက္ခိဝိတု-ထားခြင်းငှါ။ အနုဘာနာမိ- ငါ့ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ
 ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အာမန္တေထိ- မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေနခေါပနုသမယေန-
 ထိုအခါ၌-ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ အစ္စေ
 ကစိဝရံ-အဆောတလျှင်လျှင်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံ၍နိက္ခိ
 ဝိတု- ထားစိမ့်သေးငှါ။ အနုဉာတံ- ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 အစ္စေကစိဝရာနိ-အဆောတလျှင်လျှင်အပ်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-
 ခံ၍။ ဝိဝရကာလသမယံ-သင်္ကန်းအခါကာလကို။ အဘိက္ကာမေန္တိ- လွန်စေ
 ကုန်၏။ တာနိဝိဝရာနိ-ထိုသင်္ကန်းတို့သည်။ ဝိဝရဝံသေ- သင်္ကန်းတန်းဝါး၌။
 ဘဏ္ဍိကာဗဒ္ဓါနိ- အထုပ်ဘွဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တိဗ္ဗန္တိ-တည်ကုန်၏။
 အာယသ္မာအာနန္ဓော- အာရှင်အာနန္ဓာသည်။ သေနာသနုစာရိကံ-ကျောင်း
 စဉ်ဒေသစာရိကို။ အာဟိဏ္ဍန္တော-ထုည့်လည်သည်ရှိသော်။ ဝိဝရဝံသေ-
 သင်္ကန်းတန်းဝါး၌။ ဘဏ္ဍိကာ ဗဒ္ဓါနိ- အထုပ်ဘွဲ့အပ် ကုန်သည် ဖြစ်၍။
 တိဗ္ဗန္တေ-တည်ကုန်သော။ တာနိဝိဝရာနိ-ထိုသင်္ကန်းတို့ကို။ အဒ္ဓယခေါ-

အစွေကစီစရ-သိက္ခာပုဒ်

မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာ-မြင်၍။ သိက္ခာ-ရဟန်းတို့ကို။ ဇေတံစနံ-
 ဤစကားကို။ အဝေါစ-ဆို၏။ ကိ အဝေါစ-အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာဂ
 ဝော-ငါ့ရှင်တို့။ ကာသ-အဘယ်သူ၏။ ဣမာနိစိဝရာနိ-ဤသင်္ကန်းတို့သည်။
 စိဝရဝံနဿ-သင်္ကန်းတန်းဝါး၌။ ဘဏ္ဍိကာဗဒ္ဓါနိ- အထုပ်ခွဲအပ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ-တည်ကုန်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။ အာဂသော-
 ငါ့ရှင်။ အမှာကံ-ငါတို့၏။ အစွေကစီစရနိ-အဆောတလျှင်လှူအပ်သော
 သင်္ကန်းတို့တည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆိုကုန်၏။ အာဂသော-ငါ့ရှင်တို့။
 နိက္ခိတ္တာနိ-ထားအပ်ကုန်သော။ ဣမာနိစိဝရာနိ-ဤသင်္ကန်းတို့သည်။ ကိဝ
 စိရံပန-အဘယ်မျှလောက်ကြာမြင့်ကုန်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-ဆို၏။
 အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေသိက္ခာ-ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မတောအာနန္ဓ
 သ-အရှင်အာနန္ဓာအား။ ယထာနိက္ခိတ္တံ-ထားမြဲတိုင်းသောကာလကို။ အာ
 ရောစေသံ-ပြောကြားကုန်၏။ အာယသ္မာအာနန္ဓော-အရှင်အာနန္ဓာ သည်။
 ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သိက္ခာ-ရဟန်းတို့သည်။ အစွေကစီစရ-
 အဆောတလျှင် လှူအပ်သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံ၍။ စိဝရကာလ
 သမယံ-သင်္ကန်းအခါကာလကို။ အတိက္ကာမေဿန္တိနာမ-လွန်စေကုန်တိ
 သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ-ကဲ့ရဲ့၏။ ဝိယုတိ-ရှုတ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ-
 ဖိုရကြံသောစကားကိုဆို၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာအာနန္ဓော-
 အရှင်အာနန္ဓာ သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေမတ္ထံ-ဤ
 အကြောင်းကို။ အာရောစေထိ-ကြားလျှောက်၏။ (ပ)။ သိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။
 သိက္ခာ-ရဟန်းတို့သည်။ အစွေကစီစရ-အဆောတလျှင်လှူအပ်သောသင်္ကန်း
 ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံ၍။ စိဝရကာလသမယံ-သင်္ကန်းအခါကာလကို။ အတိက္ကာ
 မေန္တိ-လွန်စေကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ကိရ- အဆင့်စကားကြားရသည်
 ကား။ သဗ္ဗံ-မှာသလော။ ဣတိ-ဤသို့။ ပဋိပုဏ္ဏိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာ
 ဘုရား။ သဗ္ဗံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဝေါစ-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-ဘုရား
 တော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)။
 သိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ တေမောစာပုရိ
 သာ-မဂ်ဖိုလ်မှန်ချည်း နှီးကုန်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ အစွေကစီစရ-
 အဆောတလျှင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံ၍။ စိဝရကာလ
 သမယံ-သင်္ကန်းအခါ ကာလကို။ အတိက္ကာမေဿန္တိနာမ-လွန်စေကုန်တိ
 သနည်း။ သိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဇေတံ- ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံဝါ-
 မကြည်ညို ကုန်သော သူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။

နဟောတိ-မဖြစ်(ပ)။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဝဉ္စပန၊ ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာဓာစ၊ ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကိံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဒဿဟာနာဂတံ-ဆယ်ရက်ဖြင့်မရောက်သေးသော။ ကတ္ထိကတေမာသိကပုဏ္ဏမံ-သိတင်းကျွတ်လပြည့် ပဝါရဏာနေ့၌။ ဘိက္ခုနောပနေဝ-ရဟန်းအားသာလျှင်။ အစ္စေကစိဝရံ-အဆောတလျှင်လှူအပ်သောသင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-ဖြစ်ပြီးအံ့။ အစ္စေကစိဝရ-ဥပဇ္ဇာနေန-အဆောတလျှင် လှူအပ်သောသင်္ကန်းဟုသိသော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ-ခံအပ်၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ- ခံပြီး၍။ ယာဝစိဝရကာလသမယံ-သင်္ကန်းအခါကာလတိုင်အောင်။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-ထားအပ်၏။ တတော-ထိုသင်္ကန်းအခါကာလထက်။ ဥတ္တရိ-အလွန်။ စေနိက္ခိပေယျ-အကယ်၍ ထားပြီးအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းမိနည်းကံ ရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ဒဿဟာနာဂတန္တိ-ဒဿဟာနာဂတံဟူသည်ကား။ ဒဿဟာနာဂတာယ-ဆယ်ရက်ဖြင့် မရောက်သေးသော။ ပဝါရဏာယ-ပဝါရဏာနေ့၌။ ကတ္ထိကတေမာသိကပုဏ္ဏမန္တိ-ကတ္ထိကတေမာသိကပုဏ္ဏမံဟူသည်ကား။ ပဝါရဏာကတ္ထိကာ-ဝါရဏာကတ္ထိကကို။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ အစ္စေကစိဝရနာမ-အစ္စေကစိဝရမည်သည်ကား။ သေနာယဝါ-စစ်ထိုးခြင်းငှါလည်း။ ဂန္တုကာမော-သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ ဇဟာတိ-ဖြစ်၏။ ပဝါသံဝါ-အရပ်တပါး၌လည်း။ ဂန္တုကာမော-သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝိဇာနောဝါ-နာသဉ်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဂန္တုန္တိဝါ-ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အသန္ဓဿဝါ-မယုံကြည်သောသူအားလည်း။ သဒ္ဓါ-ယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အပ္ပသန္ဓဿဝါ-မကြည်ညိုသောသူအားလည်း။ ပဿဒေါ-ကြည်ညိုခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သော-ထိုသူသည်။ ဘဒ္ဒန္တာ-အရှင်ကောင်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ-လာစေကုန်သတည်း။ ဝဿဝါယိကံ-ဝါကျတ်သင်္ကန်းတို့။ ဒဿာမိ-လှူအံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ-အထံသို့၊ ဣတံ-တမန်ကို။ စေပဟိဏေယျ-အကယ်၍ စေပြီးအံ့။ ဇေဝံစိဝရံ-ထိုသင်္ကန်းသည်။ အစ္စေကစိဝရံ-အစ္စေကစိဝရမည်၏။ အစ္စေကံ- အဆောတလျှင်ကို။ မဥပဇ္ဇာနေန-သိသော။ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ-ခံအပ်၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာယာဝစိဝရကာလသမယံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ- ပဋိဂ္ဂဟေတွာယာဝစိဝရ ကာလသမယံနိက္ခိပိတဗ္ဗံဟူသည်။ ဣဒံစိဝရံ- ဤသင်္ကန်းသည်။ အစ္စေကစိဝရံ-

အစွေကစီဝရ-ထိက္ခာပုဒ်။

အစွေကစီဝရမည်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ သညာနံ-အမှတ်ကို။ ကတွာ-ပြု၍။ နိက္ခိဝိ
 တဗ္ဗံ- ထူးအပ်၏။ စိဝရကာလသမယောနာမ- စိဝရကာလသမယမည်
 သည်ကား။ ကထိနေ-ကထိန်ကို။ အနတ္တတေ-မခင်းအပ်သည်ရှိသော်။ ဝဿာ
 နဿ-မိဗားလ၏။ ပစ္ဆိမေ-အဆုံးစွန်သော။ မာသေ-လတည်း။ ကထိနေ-
 ကထိန်ကို။ အတ္တတေ-ခင်းအပ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စမာသာ-ငါးလတို့တည်း။
 တတောစေဉ္စက္ကရိန္ဒိက္ခိပေယျာတိ- တတောစေဉ္စက္ကရိန္ဒိက္ခိပေယျဟူသည်
 ကား။ ကထိနေ-ကထိန်ကို။ အနတ္တတေ-မခင်းအပ်သည်ရှိသော်။ ဝဿာနဿ
 မိဗားလ၏။ ပစ္ဆိမံ-အဆုံးစွန်သော။ မာသံ-လကို။ အတိက္ကာမေတိ- လွန်စေအံ့။
 နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။
 ကထိနေ-ကထိန်ကို။ အတ္တတေ-ခင်းအပ်သည်ရှိသော်။ ကထိနုဒ္ဓါရဒိဝသံ-
 ကထိနုတ်သောနေ့ကို။ အတိက္ကာမေတိ- လွန်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်
 သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သံဗာဿဝါ- သံဗာအားလည်းကောင်း။ ဂဏဿဝါ။
 ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿဇ္ဇိ
 တဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဇေဉ္စပန- ဤသို့လျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-
 စွန့်အပ်၏။ ကိ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- အဘယ်သို့စွန့်အပ်သနည်း။ (ပ)။ ဘန္တေ-
 အရှင်ထုရားတို့။ မေ-အဘျှင်၏။ ဣဒံအစွေကစီဝရ- ဤအဆောတလျှင်
 လှူအပ်သောသင်္ကန်းကို။ စိဝရကာလသမယံ- သင်္ကန်းအခါ ကာလကို။
 အတိက္ကာမိတံ- လွန်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်၏။ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ-ဤသင်္ကန်းကို။ သံဗာဿ- သံဗာအား။ နိဿဇ္ဇာမိ-
 စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏(ပ)။ ဒဒေယျ- ပေးရာ၏။
 ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ- ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော- အရှင်အား။ ဒဇ္ဇိ- ပေး၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ အစွေကစီဝရ- အဆောတလျှင်လှူအပ်
 သောသင်္ကန်း၌။ အစွေကစီဝရသည်- အဆောတလျှင်လှူအပ်သောသင်္ကန်း
 ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိဝရကာလသမယံ- သင်္ကန်း အခါကာလကို။
 အတိက္ကာမေတိ-လွန်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-
 ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အစွေကစီဝရ- အဆောတလျှင် လှူအပ်သော
 သင်္ကန်း၌။ ဝေမတိကေ-ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ စိဝရကာလသမယံ- သင်္ကန်း
 အခါကာလကို။ အတိက္ကာမေတိ- လွန်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိ
 သော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ အစွေကစီဝရ- အဆောတလျှင်
 လှူအပ်သောသင်္ကန်း၌။ အစွေကစီဝရသည်- အဆောတလျှင်လှူအပ်သော

သင်္ကန်းမဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိဝရကာလသမယံ- သင်္ကန်းအခါ
ကာလကို။ အတိက္ကာမေတိ- လွန်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိ
သော။ ပါပိတ္တိယံ- ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ အနိဗ္ဗိတေ- အနိဗ္ဗာန်မတင်အပ်
သည်။ အဓိဗ္ဗိတသညိ- အဓိဗ္ဗာန်တင်အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(ပ)။
အဝိကပ္ပိတေ- ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သည်။ ဝိကပ္ပိတသညိ- ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏
ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(ပ)။ အဝိဿန္တိတေ- မစွန့်အပ်သည်။ ဝိဿန္တိတ
သညိ- စွန့်အပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(ပ)။ အနဋ္ဌေ- မပျောက်သည်။
နဋ္ဌသညိ- ပျောက်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ အဝိနဋ္ဌေ- မပျက်စီး
သည်။ ဝိနဋ္ဌသညိ- ပျက်စီး၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(ပ)။ အဒဗ္ဗေ- မီးမ
လောင်အပ်သည်။ ဒဗ္ဗသညိ- မီးလောင်အပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(ပ)။
အဝိလုတ္တေ- ခိုးသူမလုယက်သည်။ ဝိလုတ္တသညိ- ခိုးသူလုယက်၏ဟု
အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိဝရကာလသမယံ- သင်္ကန်းအခါကာလကို။ အတိက္ကာ
မေတိ- လွန်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ- ပါပိတ်
အာပတ်သင့်၏။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်သော။ စိဝရ- သင်္ကန်းကို။ အနိဿန္တိက္ခာ-
မစွန့်မူ၍။ ပရိတုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။
အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အနုဇ္ဈကစိဝရေ-
အဆောတလျှင် လှူအပ်သောသင်္ကန်းမဟုတ်သည်။ အဇ္ဈကစိဝရသညိ-
အဆောတလျှင် လှူအပ်သောသင်္ကန်းဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိတုဇ္ဇတိ-
သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း
သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အနုဇ္ဈကစိဝရေ- အဆောတလျှင် လှူအပ်သော
သင်္ကန်းမဟုတ်သည်။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိတုဇ္ဇတိ-
သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်း
သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အနုဇ္ဈကစိဝရေ- အဆောတလျှင် လှူအပ်သော
သင်္ကန်းမဟုတ်သည်။ အနုဇ္ဈကစိဝရသညိ- အဆောတလျှင် လှူအပ်သော
သင်္ကန်း မဟုတ်ဟု အမှတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိတုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။
အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ အန္တောသမယေ- သင်္ကန်းကာလ၏အတွင်း၌။
အဓိဗ္ဗေတိ- အဓိဗ္ဗာန်တင်အံ့။ ဝိကပ္ပေတိ- ဝိကပ္ပနာပြုအံ့။ ဝိဿန္တေတိ- စွန့်အံ့။
နဋ္ဌသတိ- ပျောက်အံ့။ ဝိနဋ္ဌသတိ- ပျက်စီးအံ့။ ဝုပ္ပတိ- မီးလောင်အံ့။
အတ္တိန္ဒိတ္တာ- ခိုးသူလုယက်၍။ ဝဗ္ဗန္တိ- ယူကုန်အံ့။ ဝိဿာဝံဝိဿာသေန-
အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဝဗ္ဗန္တိ- ယူကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။
ဥဗ္ဗတ္တကဿ- ရူးသောရဟန်းအားတည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ- အစဉ်

အစွေကစီဝရ-သိက္ခာပုဒ်။

အမှတ်ရှိသော ဂုဏ်အားလည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-
ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ။ အဋ္ဌမံ- ရှစ်ခုမြောက်သော။ အစွေကစီဝ
ရသိက္ခာပိဒံ- အစွေကစီဝရသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သာသကံ-သိက္ခာပုဒ်။

တေန သမယေန ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ- အနာထ
ဝိဇ္ဇာသူဌေး၏အာရာမေ- နှလုံးမွေ့ ထျော်ပျော်သွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ။
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ- နေထိုင်မူ၏။ တေန ခေါပန သမယေန-
ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္တဝဿာ- ဝါကျွတ်ကုန်သည်ရှိသော်။
ဧတု ခြေကေသု- တော၌ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနေသု- ကျောင်းတို့၌။
ဝိဟရန္တိ- နေကုန်၏။ ကတ္တိကစောရကာ- တဆောင်များလှပြည့်နေ၌။ တတိ
ကုန်သောသူတို့သည်။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ လဒ္ဓလာဘာ- ရအပ်သော
လာဘ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ပရိပါတေန္တိ- နှိပ်စက်ကုန်၏။ ဘဂဝတော-
မြတ်စွာဘုရားအား။ ဘေမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ- ကြား
လျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝိ
နိဒါနေ- ဤအကြောင်း၌။ ဇေတဝိပကရဏေ- ဤအရာ၌။ ဓန္တိကသံ- တရား
စကားတို့။ ကတွာ- ပြောဟောသည်ကိုပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို။
အာမန္တေသိ- မိန့်တော်မူ၏။ ကိအာမန္တေသိ- အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
သနည်း။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ အာရုဗြေကေသု- တော၌ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာ
သနေသု- ကျောင်းတို့၌။ ဝိဟရန္တေန- နေသောရဟန်းသည်။ တိဏ္ဍံ-
သုံးထည်ကုန်စေ။ စိဝရာနံ- သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ- တထည်ထည်
သော။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ အန္တရုဗာရေ- ရွာတွင်း၌။ နိက္ခိဝိတံ- ထားစိမ့်သော
ငှါ။ အနုဇာနာမိ- ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အာမန္တေသိ-
မိန့်တော်မူ၏။ ။ တေန ခေါပန သမယေန- ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။
ဘဇဝတာ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာရုဗြေကေသု- တော၌ဖြစ်ကုန်သော။
သေနာသနေသု- ကျောင်းတို့၌။ ဝိဟရန္တေန- နေသောရဟန်းသည်။ တိဏ္ဍံ-
သုံးထည်ကုန်သော။ စိဝရာနံ- သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ- တထည်ထည်
သော။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ အန္တရုဗာရေ- ရွာတွင်း၌။ နိက္ခိဝိတံ- ထားစိမ့်သော
ငှါ။ အနုညာထံ- ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ တိဏ္ဍံ- သုံးထည်ကုန်သော။

ပါရာဇိကထံပါဠိတော်-နိဿယ။

စိဝရာနံ-သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ-တထည်ထည်သော။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။
 အန္တရဗာရေ- ရွာတွင်း၌။ နိက္ခိဝိတွာ- ထား၍။ အတိရေကဆာရတ္တံ-
 ခြောက်ညဉ့်ထက်အလွန်။ ဝိပ္ပဝသန္တိ- ကင်း၍နေကုန်၏။ ဘာနိစိဝရာနိ-
 ထိုသင်္ကန်းတို့သည်။ နဿန္တိဝိ- ပျောက်လည်းပျောက်ကုန်၏။ ဝိန္ဒသန္တိဝိ-
 ပျက်လည်းပျက်စီးကုန်၏။ ဗုပ္ပန္တိဝိ- မီးလည်းထောင်ကုန်၏။ ဥန္တုရေဟိဝိ-
 တွက်တို့သည် ထည်း။ ခဇ္ဇန္တိ- ခဲအစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။
 ဒုစ္စောဠာ- မကောင်းသောပုဆိုးရှိကုန်သည်။ လူစစ်ဝရာ- ခေါင်းပါးသော
 သင်္ကန်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။
 ဧဝံ- ဤသို့။ အာဟံသု- ဆိုကုန်၏။ ကိံအာဟံသု- အဘယ်သို့ဆိုကုန်
 သနည်း။ အာပုဿာ - ငါ့ရှင်တို့။ ကိဿ- အဘယ်ကြောင့်။ တုမေ-
 သင်တို့သည်။ ဒုစ္စောဠာ- မကောင်းသောပုဆိုးရှိကုန်သည်။ လူစစ်ဝရာ-
 ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းရှိကုန်သည်။ ဟောထ-ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိဧဝံ-
 ဤသို့။ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
 သည်။ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့အား။ ဧတမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရော
 စေသံ- ပြောကြားကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။
 အပ္ပိစ္ဆာ- နည်းသော အသိုရှိကုန်၏။ (ပ)။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ ကထံဟိ- အဘယ်ကြောင့်သာသျှင်။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။
 တိဗ္ဗန္တံ-သုံးထည်ကုန်သော။ စိဝရာနံ- သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ-တထည်
 ထည်သော။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ အန္တရဗာရေ-ရွာတွင်း၌။ နိက္ခိဝိတွာ- ထား၍။
 အတိရေကဆာရတ္တံ- ခြောက်ညဉ့်ထက်အလွန်။ ဝိပ္ပဝသန္တိနာမ-
 ကင်း၍နေကုန်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ-
 ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ-ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ အထခေါ-
 ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား
 အား။ ဧတမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်။ တိဗ္ဗန္တံ-သုံးထည်ကုန်သော။
 စိဝရာနံ-သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ-တထည်သော။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။
 အန္တရဗာရေ- ရွာတွင်း၌။ နိက္ခိဝိတွာ- ထား၍။ အတိရေကဆာရတ္တံ-
 ခြောက်ညဉ့်ထက်အလွန်။ ဝိပ္ပဝသန္တိ- ကင်း၍နေကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 ကိရ-အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ သစ္စံ-မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။
 ပဋိပုန္တိ-မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ-မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါရံ-လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာ

တုရားသည်၊ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပ)၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ ကထံပိ-
အဘယံကြောင့် သာလျှင်။ တေမောဗာပုရိသာ- ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်နှိုး
ကုန်သောဇာတိကိစ္စတို့သည်။ တိဗ္ဗန္တံ-သုံးထည်ကုန်သော။ စိဝရာနံ-သင်္ကန်း
တို့တွင်း။ အညတရံ-တထည်သည်သော။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ အန္တရေဗာရေ-
ရွာတွင်း၌။ နိက္ခိဝိဇ္ဇာ-ထား၍။ အတိရေကသာရတ္ထံ-ခြောက်ညဉ့်ထက်
အလွန်၊ ဝိပွဝသိဿန္တိနာမ-ကင်း၍နေကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။
ဇေတံ-ဤအမူအရာသည်။ အပ္ပသန္ဓာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား
ထည်း။ ပသာဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ- မဖြစ်။ (ပ)၊ ဘိက္ခဝေ-
ရဟန်းတို့။ ဇေဝ္ဗပန-ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာ
ထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ကံဉ္စန္ဒိသေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့
နည်း။ ၄။ ဥပဝသံခေါပန-ဝါကပ်ပြီး၍ကား။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမံ-တန်ဆောင်မုန်း
လပြည့်နေ၌။ အာရညိကာနိ-တော၌ဖြစ်ကုန်သော။ သာသကံသမ္ပတာနိ-
ယုံမှားရှိ၏ဟုသမုတ်အပ်ကုန်သော။ သပ္ပဗိဘယာနိ- ဘေးဘျန်းနှင့်တကွ
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိခေါပနတာနိသေနာသနာနိ-အကြင်ကျောင်းတို့သည်။
သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တထာဂူပေသု- ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ သေနာသနေသု-
ကျောင်းတို့၌ဝိဟရန္တော-နေသော။ ဘိက္ခူ-ရဟန်းသည်။ အာကန္တိမာနော-
အလိုရှိသည်ရှိသော်။ တိဗ္ဗန္တံ-သုံးထည်ကုန်သော။ စိဝရာနံ-သင်္ကန်းတို့တွင်း။
အညတရံ-တထည်သည်သော။ စိဝရံ-သင်္ကန်းကို။ အန္တရေဗာရေ- ရွာတွင်း
၌၊ နိက္ခိပေယျာ-ထားရာ၏။ တဿဘိက္ခူနော- ထိုရဟန်းအား။ တေနစိဝရေန။
ထိုသင်္ကန်းနှင့်။ ဝိပွဝါသာယ- ကင်း၍နေခြင်းငှါ။ ကောပိဒေဝ- တစုံတစု
သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပစ္စယော- အကြောင်းသည်။ သိယာစ- ရှိငြားအံ့။
ဆာရတ္တပရမံ- ခြောက်ညဉ့်အတိုင်းအရှည်ရှိသောကာလပတ်လုံး။ တေန
ဘိက္ခူနာ- ထိုရဟန်းသည်။ တေနစိဝရေန- ထိုသင်္ကန်းနှင့်။ ဝိပွဝသိတဗ္ဗံ-
ကင်း၍နေအပ်၏။ တတော- ထိုခြောက်ညဉ့်အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဥတ္တရိ-
အလွန်။ ဘိက္ခူသဗ္ဗုတိယာ- သဗ္ဗုတိရသောရဟန်းကို။ အညတြ-ထား၍။
ဝေဝိပွဝသေယျာ- အကယ်၍ကင်း၍နေငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ
ရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ-ပါပိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-
ပြုလည်းပြုကြကုန်လော့။ ၅။ ဥပဝသံခေါပနာတိ-ဥပဝသံခေါပနဟူသည်
ကား။ ဝတ္ထဝဿာနံ-ဝါကျွတ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမန္တိ-
ကတ္တိကပုဏ္ဏမံဟူသည်ကား။ ကတ္တိကာစာတုမာသိနိ-မိနင်းလေးလအဆုံး
တန်ဆောင်မုန်းကို-ဝတ္ထုတိဆိုအပ်၏။ ယာနိခေါပနတာနိအာရညိကာနိသေနာ

သနာနိတိတ္ထေ- ယာနိခေါပနတာနိအာရုံညိကာနိသေနာသနာနိ ဟူသော
 ဤပါဠိ၌ အာရညကံ-တော၌ဖြစ်သော။ သေနာသနံနာမ-ကျောင်းမည်သည်
 ကား။ ပဉ္စဂနုသတိကံ-ကုသလေးတာဝါးရာကွာသောကျောင်းသည်။ ပဉ္စမံ-
 အယုတ်ဆုံးတည်း။ သာသကံ နာမ-သာသနာမည်သည်ကား အာရုံရာမေ-
 အရုံ၌လည်းကောင်း။ အာရာမူပစာရေ- အရုံ၏ဥပစာ၌လည်း ကောင်း။
 စောရာနံ-ခိုးသူတို့၏။ နိဝိဇ္ဇောကာဖေဇ- ဝင်ရာအရပ်သည်။ ဒိဿတိ-
 ထင်၏။ ဘုတ္တောကာသော-စားရာအရပ်သည်။ ဒိဿတိ-ထင်၏။ ပွဲတော
 ကာသော- ရပ်ရာအရပ်သည်။ ဒိဿတိ- ထင်၏။ နိယိန္ဒောကာသော-
 ထိုင်နေရာအရပ်သည်။ ဒိဿတိ-ထင်၏။ နိပ္ပန္နောကာသော- လျောင်းရာ
 အရပ်သည်။ ဒိဿတိ- ထင်၏။ သပ္ပဋိတယံနာမ- သပ္ပဋိတယံ မည်
 သည်ကား။ အာရာမေ- အရုံ၌လည်းကောင်း။ အာရာမူပစာရေ- အရုံ၏
 ဥပစာ၌လည်းကောင်း။ စောရေဟိ- ခိုးသူတို့သည်။ ဟတာ- သတ်အပ်
 ကုန်သော။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ ဒိဿန္တိ-ထင်ကုန်၏။ ဝိလုတ္တာ-လုယက်
 အပ်ကုန်သော။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ ဒိဿန္တိ-ထင်ကုန်၏။ အာကောဋိတာ-
 ရိုက်နှက်ထောင်းထုအပ်ကုန်သော။ မနုဿာ-လူတို့သည်။ ဒိဿန္တိ-ထင်ကုန်
 ၏။ တထာဂ္ဂပေသုဘိက္ခုသေနာ သုနေသုပိဟရန္တောတိ-တထာဂ္ဂပေသုဘိက္ခု
 သနာသနေသုပိဟရန္တောဟူသည်ကား။ ဇေဂ္ဂပေသု-ဤသို့သဘော ရှိကုန်
 သော။ သေနာသနေည-ကျောင်းတို့၌။ ဝိဟရန္တော-နေသော။ ဘိက္ခု-ရဟန်း
 သည်။ အာကင်္ခါမနောတိ-အာကင်္ခါမနောဟူသည်ကား။ ဣတ္ထမနော-နာလို
 ရှိသည်ရှိသော်။ တိဏ္ဍိစိဝရာနံအညတရံစိဝရန္တိ- တိဏ္ဍိစိဝရာနံအညတရံ
 စိဝရံဟူသည်ကား။ သံဃာဋီ-ဝါ-ဒုကုန်ကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တရာသင်္ဂါ-
 ကိုယ်ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ အန္တရဝါသကံဝါ-သင်းပိုင်ကိုလည်းကောင်း။
 အန္တရစာရေနိက္ခိပေယျာတိ-အန္တရစာရေနိက္ခိပေယျ ဟူသည်ကား။ သာ
 မန္တာ-အနီးဖြစ်သော။ ဂေါစရဂါမေ-ဆွမ်းခံရွာ၌။ နိက္ခိပေယျ-ထားရာ၏။
 သိယာစတသဘိက္ခုနောကောစိဒေဝပစ္စယော တေနစိဝရေနပိပ္ပဝါသာယာ
 တိ-သိယာစတသဘိက္ခုနောကောစိဒေဝပစ္စယောတေနစိဝရေနပိပ္ပဝါသာ
 ယံဟူ သည်ကား။ ပစ္စယော-အကြောင်းသည်။ သိယာ-ဖြစ်ရာ၏။ ကရဏီယံ
 ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သိယာ-ဖြစ်ရာ၏။ ဆာရတ္တပရမံတေနဘိက္ခုနာတေန
 စိဝရေနပိပ္ပဝသိတဗ္ဗန္တိ-ဆာရတ္တပရမံတေနဘိက္ခုနာတေနစိဝရေနပိပ္ပဝသိ
 တဗ္ဗံဟူသည်ကား။ ဆာရတ္တပရမံတော-ခြောက်ညဉ့်အထိုင်အရှည်ရှိသော
 ကာလပတ်လုံး။ ပိပ္ပဝသိတဗ္ဗ-ကင်း၍နေအပ်၏။ အညတြဘိက္ခုသမ္ပုဇ္ဈိပနာတိ-

သာသနီ-သိက္ခာပုဒ်

အညတြိဘိက္ခုသမ္ဘုတိယောဟံ သည်ကား။ ဘိက္ခုသမ္ဘုတိ-သမ္ဘုတိရသော
 ရဟန်းကို။ ဋ္ဌပေတော-ထား၍။ တေတေစေဉ္စတ္တရိပိပ္ပဝသေယျာတိ-တကော
 စေဉ္စတ္တရိပိပ္ပဝသေယျာဟု သည်ကား။ သတ္တမေ-ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၍။
 အရုဏပုစ္ဆမနေ- အရုဏ်စာကံသည် ရှိသော်။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ် သည်။
 ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာသဝါ-သံဃာအား လည်းကောင်း။ ဂဏသဝါ-
 ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿ ဇ္ဇိ
 တဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ ဇေဉ္စပန-ဤသို့လျှစ်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-
 စွန့်အပ်၏။ ကိ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ- အဘယ်သို့စွန့်အပ်သနည်း။ (ပ)။ ဘန္တေ-
 အရှင်တုရားတို့။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဣဝံစိဝရံ-ဤသက်န်းကို။ အတိရေက
 ဆာရတ္ထံ-ခြောက်ညဉ့်ထက်အလွန်။ ဘိက္ခုသမ္ဘုတိယာ- သမ္ဘုတိရသော
 ရဟန်းကို။ အညတြိ-ထား၍။ ဝိပ္ပဝတ္ထံ-ကင်း၍နေအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ
 စွန့်အပ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဝံစိဝရံ-ဤသက်န်းကို။ သံဃာသ-
 သံဃာအား။ နိဿဇ္ဇာမိ-စွန့်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-စွန့်အပ်၏။ (ပ)။
 ဒဒေယျ-ပေးရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ-ပေးကုန်
 ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော-အရှင်အား။ ဒမ္ပိ-
 ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ အတိရေကဆာရတ္ထံ-ခြောက်
 ညဉ့်ကိုလွန်သည်။ အတိရေကသညီ-လွန်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု
 သမ္ဘုတိယာ-သမ္ဘုတိရသောရဟန်းကို။ အညတြိ-ထား၍။ ဝိပ္ပဝသတိ-ကင်း
 ၍နေအံ။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်
 သံငဲ့၏။ အတိရေကဆာရတ္ထံ-ခြောက်ညဉ့်ကိုလွန်သည်။ ဝေမတိကော-
 ပယံ့မှားရှိသည်ဖြစ်၍ ဘိက္ခုသမ္ဘုတိယာ-သမ္ဘုတိရသောရဟန်းကို။ အညတြိ-
 ထား၍။ ဝိပ္ပဝသတိ-ကင်း၍နေအံ။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော။
 ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သံငဲ့၏။ အတိရေကဆာရတ္ထံ-ခြောက်ညဉ့်ကို
 လွန်သည်။ ဇိနကသညီ-ခြောက်ညဉ့်မပြည့်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု
 သမ္ဘုတိယာ-သမ္ဘုတိရသောရဟန်းကို။ အညတြိ-ထား၍။ ဝိပ္ပဝသတိ-ကင်း၍
 နေအံ။ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ်အာပတ်သံ
 ငဲ့၏။ အပ္ပဂ္ဂုဒ္ဒဓေ-ပစ္စုဒ္ဓါရမပြုအပ်သည်။ ပစ္စုဒ္ဓဓေသညီ- ပစ္စုဒ္ဓါရပြုအပ်၏ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ အဝိဿဇ္ဇိတေ-မစွန့်အပ်သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတသညီ-
 စွန့်အပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ အနဋ္ဌေ-မပျောက်သည်။ နဋ္ဌသညီ-
 ပျောက်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ အဝိနဋ္ဌေ-မပျက်စီးသည်။ ဝိနဋ္ဌ
 သညီ-ပျက်စီး၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ အဒဗ္ဗေ-မိမိလောင်သည်။

ဒဗ္ဗသညာ- မီးလောင်၏ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ (၁)။ အဝိဇ္ဇာ-
 ခိုးသူမလုယက်သည်။ ဝိလတ္တန္တသညာ- ခိုးသူလုယက်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသဗ္ဗတိယာ- သဗ္ဗတိရသောရဟန်းကို။ အညတြိ- ထသုံး၍။
 ဝိပ္ပဝသတိ- ကင်း၍နေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ မှီသော။
 ပါဗိတ္တိယံ- ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်သော။ ဝိဝရံ- သက်နိုး
 ကို။ အနိဿန္တိတွာ- မစွန့်မူ၍။ ပရိတုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဦးနက
 ဆာရတ္တေ- ခြောက်ညဉ့်မပြည့်သည်။ အတိရေကသညာ- ခြောက်ညဉ့်
 ကိုလွန်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိတုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။
 ဦးနကဆာရတ္တေ- ခြောက်ညဉ့်မပြည့်သည်။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ပရိတုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဦးနကဆာရတ္တေ- ခြောက်
 ညဉ့်မပြည့်သည်။ ဦးနကသညာ- ခြောက်ညဉ့်မပြည့်ဟု အမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ပရိတုဇ္ဇတိ- သုံးဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဆာရတ္တေ-
 ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဝိပ္ပဝသတိ- ကင်း၍နေအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဦးနက
 ဆာရတ္တေ- ခြောက်ညဉ့်အောက်အယုတ်။ ဝိပ္ပဝသတိ- ကင်း၍နေအံ့။ အနာပတ္တိ
 အာပတ်မသင့်။ ဆာရတ္တေ- ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဝိပ္ပဝသိတွာ- ကင်း၍နေအံ့။
 ပုန- တာဝန်။ ဂါမသိဝံ- ဂါမသိဝံသို့။ ဩက္ကမိတွာ- သက်၍။ ဝသိတွာ- အနု၍။
 ပက္ကမတိ- ဖဲသွားအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ အန္တောဆာရတ္တေ- ခြောက်
 ညဉ့်အတွင်း၌။ ပစ္စုဒ္ဓရတိ- ပစ္စုဒ္ဓါရိပြုအံ့။ ဝိဿန္တတိ- စွန့်အံ့။ နဿတိ- ပျော်
 အံ့။ ဝိနဿတိ- ပျက်စီးအံ့။ ဝုယျာဘိ- မီးလောင်အံ့။ အတ္တိန္ဒိတွာ- လုယက်၍။
 ဝဏ္ဏန္တိ- ယူကုန်အံ့။ ဝိဿာသံဝိဿာသေန- အကျမ်းသဖြင့်။ ဝဏ္ဏန္တိ-
 ယူကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဘိက္ခုသဗ္ဗတိယာ- သဗ္ဗတိရသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ- ရူးသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။
 အာဒိကမ္ဘိကဿ- အစဉ်အမှီသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ နုဇာံ- ကိုးခုမြောက်
 သော။ သာသကံသိက္ခာပဒံ- သာသကံသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ပရိဏာတ-သိက္ခာပုဒ်။

တေနေသမယေန-ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ- တုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်
 စွာတရားရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ -အနာ
 ထဝိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတ
 ဝနေ- ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ- နေထိုင်မှု၏။ တေနေခေါပန
 သမယေန-ထိုအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌။ အညကရဿ-မထင်
 ရှားသော။ ပူဂဿ-အသင်း၏။ သံဃဿ- သံဃာအား။ သစ်ဝရဘတ္တံ-
 သံဃာအားနှင့်တကွသောဆွမ်းသည်။ ပဒိုယတ္တံ- စီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ- အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဘောဇေတွာ- ဆွမ်း
 ကျွေး၍စီဝရေန-သင်္ကန်းဖြင့်။ အတ္ထာဒေဿာမ -လှူကုန်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့။
 ပဒိုယတ္တံ- စီရင် အပ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။
 ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ -ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့သည်။ ယေန-
 အကြင်အရပ်၌။ သောပူဂေါ- ထိုအသင်းသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန-ထို
 အရပ်သို့ဥပသင်္ကံဒိံ သု-ကပ်ကုန်၏။ ဥပသင်္ကံဒိတွာ-ကပ်ကုန်ပြီး၍။ တံပူဂံ-
 ထိုအသင်းကို။ အာဂုသော-ဒါယကာတို့။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ ဣမာနိစိဝရေနိ-
 ဤသင်္ကန်းတို့ကို။ ဒေထ-လှူကုန်လော။ ဣတိဇေတဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို။
 အဂေါပု-ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ န
 ဒဿာမမလှူကုန်။ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား။ သံဃဿသံဃာ၏။ အတ္ထာယ
 အံကျိုးငှါ။ အနုဝဿံ-နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်။ သစ်ဝရဘတ္တံ-သင်္ကန်းနှင့်တကွသော
 ဆွမ်းတို့ကို။ ပညတ္တာ။ ဝတ်တည်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အဂေါပု-လျှောက်
 ကုန်၏။ အာဂုသော-ဒါယကာတို့။ သံဃဿ-သံဃာအား။ ဒါယကာ-ဒါယ
 ကာတို့သည်။ ဗဟူ-များကုန်၏။ သံဃဿ-သံဃာအား။ ဘဂ္ဂဿ-ဆွမ်းတို့
 သည်။ ဗဟူ-များကုန်၏။ မယံ-ငါတို့သည်။ တုမှေ-သင်တို့ကို။ နိဿာယ-ငြိ၍။
 တုမှေ-သင်တို့ကို။ သမ္ပဿန္တော-ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣဝ-ဤအရပ်၌။ ဝိဟာရာမ-
 နေနေကုန်၏။ တုမှေ-သင်တို့သည်။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ စေနဒဿထ-အံကယ်
 မှီမလှူကုန်အံ့။ ဒေထ-ထိုသို့မလှူသည်ရှိသော်။ ကောစရတိ အဘယ်သူသဉ်
 လျှင်။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ ဒဿတိ-လှူလတ္တံ့နည်း။ အာဂုသော-ဒါယကာ
 တို့။ အမှာကံ-ငါတို့အား။ ဣမာနိစိဝရေနိ-ဤသင်္ကန်းတို့ကို။ ဒေထ-လှူကုန်
 လော။ ဣတိ-ဤသို့။ အဂေါပု-ဆိုကုန်၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌။ သောပူဂေါ-
 ထိုအပေါင်းသည်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေဟိ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု-ဟိ-

ရဟန်းသို့သည်၊ နိဗ္ဗိန္ဒိယမာနော- နှိပ်စက်အပ်သည်ရှိသော်။ ယထာပဋိယတ္တံ-
 စိရင်တိုင်းသော။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။ ဘုဗ္ဗိယာနံ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။
 ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့အား။ ဒုတိယ- လှူ၍။ သံဃာသမ္ဘာ- သံဃာအကျိုးတို့နှင့်- ဆွမ်းဖြင့်။
 ပရိပိသိ- လုပ်ကြေး၏။ ယေတေဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ဝဇီဗာဿ-
 သံဃာ၏။ အတ္ထာယ- အကျိုး၌။ သစိဝရဘတ္တံ- သင်္ကန်းနှင့်တကွ သောဆွမ်း-
 ကို။ ပဋိယတ္တံ- စိရင်အပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဇာနန္တိ- ထိုကုန်၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ-
 ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ နိန္ဒိ၊ လှူအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။
 နစဇာနန္တိ- မထိုကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။
 အာဝဿ- ဒါယကာတို့။ သံဃာဿ- သံဃာအား။ စိဝရံ- သင်္ကန်းကို။
 ဩဏောဇေယ- လှူကုန်လော့။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ အာဟံသု- ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရားတို့။ နတ္ထိ- မရှိ။ ယထာပဋိယတ္တံ- စိရင်တိုင်းသော။ စိဝရံ- သင်္ကန်း-
 ကို။ အယျာဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ- အရှင်ဆဗ္ဗဂ္ဂိတို့သည်။ အတ္တနော- မိမိအား။ ပရိကာ-
 မေသံ- ပညတ်စေကုန်၏။ ဣတိဇေ- ဤသို့။ အာဟံသု- လျှောက်ကုန်၏။ ယေတေ
 ဘိက္ခု- အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ- နည်းသော အလိုရှိကုန်၏။ တေ
 ဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ- ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။
 ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲကြသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ကိ- ဥဇ္ဈာယန္တိ- အဘယ်သို့
 ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း။ ကိ- ဝိယျန္တိ- အဘယ်သို့ရှုတ်ချကုန်သနည်း။ ကိ- ဝိပါစေန္တိ-
 အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲကြသောစကားကို ဆိုကုန်သနည်း။ ကာထံတိ- အာဖယ်
 ကြောင့်သာလျှင်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့
 သည်။ ဇာနံဇာနန္တာ- ထိုကုန်လျက်။ သံဃိကံ- သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပရိဏ
 တံ- သံဃာအား ပညတ်စေပြီးသော။ လာတံ- လာဘ်ကို။ အတ္တနော- မိမိအား။
 ပရိကာမေဿန္တိနာမ- ပညတ်စေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ-
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယျန္တိ- ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ- ဖရိုဖရဲ ကြသောစကားကို
 ဆိုကုန်၏။ အထခေါ- ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ပ)။ တဂဝ
 ထော- မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ- ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ-
 ကြားလျှောက်ကုန်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခုဝေ- ရဟန်းတို့။ တုဗ္ဗေ- သင်တို့သည်။
 ဇာနံဇာနန္တာ- ထိုကုန်လျက်။ သံဃိကံ- သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပရိဏတံ-
 သံဃာအား ပညတ်စေပြီးသော။ လာတံ- လာဘ်ကို။ အတ္တနော- မိမိအား။
 ပရိကာမေဿ- ပညတ်စေကုန်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ကိဇေ- အဆင့်စကားကြားရ
 သည်ကား။ သစ္စံ- မှန်သလော။ ဣတိ- ဤသို့။ ပဋိပုန္တိ- မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ-
 မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါရံ- လျှောက်ကုန်၏။ ဇာဂဝါ-

ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။
 (ပ)။ မောစာပုဂိုဏ်း-မဂ်ဗိလ်မှ အချည်းနှီးသောပေသာကျားတို့။ ကထံဟိ - အ
 တပံင်ကြောင့်သာလျှင်။ တုဗ္ဗေ-သင်္ဂရူသည်။ ဇာနိဇာနိန္ဒာ-သိကုန်လျက်။
 သံဃိကံ-သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဇေယျာတံ-သံဃာအားညွှတ်လေပြီသော။
 လာတံ- လာဘ်ကို။ အတ္တနော- မိမိအား။ ပရိဏာမေသထ နာမ-
 ညွတ် စေကုန်ဘိသနည်း။ မောစာပုဂိုဏ်း-မဂ်ဗိလ်မှ အချည်းနှီးသော
 ပေသာကျားတို့။ ဇေတံ- ဤအမှုသည်။ အပ္ပ သန္နာနံဝါ- မကြည်ညိုကုန်
 သော သူတို့အားလည်း။ ပဿဒါယ- ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ နဟောတိ-
 မဲဖြစ်(ပ)။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဝေဉ္စပန- ဤသို့လျှင်။ ဣမံသိက္ခာပဒံ-
 ဤသိက္ခာ ပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ- ပြုလည်း ပြုကြကုန်လော။ ကိံဥဒ္ဓိ
 သေယျာထ- အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ † “ယောပနဘိက္ခူ-အကြင်
 ရဟန်းသည်။ ဇာနိဇာနိန္ဒာ- သိလျက်။ သံဃိကံ-သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။
 ပရိဏာတံ- သံဃာအားညွှတ်လေပြီသော။ လာတံ- လာဘ်ကို။ အတ္တနော-
 မိမိအား။ ပရိဏာမေယျ-ညွတ်စေခြင်းအံ့။ တဿဘိက္ခူနော-ထိုရဟန်းအား။
 နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ ဥဒ္ဓိသေယျာထစ-ပြုလည်းပြုကြကုန်လော။ ။ ယောပနာတိ-
 ယောပနဟူသည်ကား။ ယံဗိသော-အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ယောဘိက္ခူ
 အကြင်ရဟန်းသည်။ (ပ)။ ဘိက္ခူတိ-ဘိက္ခူဟူသည်ကား(၇)။ ဣမံသိက္ခာ-
 ဤအရာ၌။ အယံ- ဤသူကို။ ဘိက္ခူတိ- ဘိက္ခူဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော-အလိုရှိ
 အပ်၏။ ဇာနာတိနာမ-ဇာနာတိမည်သည်ကား။ သာမံဝါ- ဂဏ်တိုင်လည်း။
 ဇာနာတိ-သိ၏။ အညေတိ-သူတပါးတို့သည်လည်း။ တဿ- ထိုရဟန်းအား။
 အာရောစေန္တိ -ပြောကြားကုန်၏။ သောဝါ-သိဥစ္စာရှင်သည်လည်း။ အာရော
 စေတိ- ပြောကြား၏။ သံဃိကံနာမ- သံဃိကမည်သည်ကား။ သံဃာဿ-
 သံဃာအား။ ဒိန္နံ- ပေးအပ်သည်။ ပရိစ္စတ္တံ-စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဣတောနာမ-ဣတမည်သည်ကား။ ဝိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စ
 ယံဘောသစ္စပရိက္ခာရာ-သင်္ကန်းသွင်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာသူနာ၏အထောက်
 အပံ့အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သောဆေးတို့တည်း။ အန္တမသော- ယုတ်
 သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဂုဏ္ဏပိဏ္ဍောပိ- အမှုန့်ဆိုင် သည်လည်း
 ကောင်း။ ဒန္တကဗ္ဗံပိ-ဒန်ပူသည်လည်းကောင်း။ ဒထိကသုတ္တံပိ- မြို့ရွာချည်
 သည်လည်းကောင်း။ ဣတောနာမ-ဣတမည်၏။ ပရိဏတံနာမ-ပရိဏတ
 မည်သည်ကား။ ဒဿာမ-လှူကုန်အံ့။ ကရိဿာမ-ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ- ဤသို့။

ဝါစာ-နွတ်သည်။ တိန္ဒာ-မြွက်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အတ္တနော- မိမိအား။ ပရိဏာမေတိ- ညွတ်စေအံ့။ ပယောဂေ- လုံ့လ၌။ ဒုက္ကဋ်-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ပဋိလောဘေန- ရေခြင်ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သံဃာဿဝါ- သံဃာအားလည်းကောင်း။ ဂဏဿဝါ- ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့။ ဇေဉ္ဇပန- ဤသို့လျှင်။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ ကိ- နိဿန္တိတဗ္ဗံ- အဘယ်သို့ စွန့်အပ်သနည်း။ (ပ)။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရားတို့။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံ- ဤဝတ္ထုကို။ ဇာနိဗ္ဗာနန္တော- သိလျက်။ သံဃိကံ- သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဗရိဏတံ- သံဃာအား ညွတ်စေပြီးသော။ လာတံ- လာဘ်ကို။ အတ္တနော- မိမိအား။ ပရိဏာမိတံ- ညွတ်စေ အပ်သည်။ ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်အပ်၏။ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒံ- ဤဝတ္ထုကို။ သံဃာဿ- သံဃာအား။ နိဿန္တမိ- စွန့်ပါ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ နိဿန္တိတဗ္ဗံ- စွန့်အပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ- ပေးရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။ ဒဒေယျ- ပေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ (ပ)။ အာယသ္မတော- အရှင်အား။ ဓမ္မိ- ပေး၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးအပ်၏။ ပရိဏာတေ- ညွတ်အပ်ပြီးသည်၌။ ပရိဏာတသညီ- ညွတ်အပ်ပြီးဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော- မိမိအား။ ပရိဏာမေတိ- ညွတ်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ- စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ- ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပရိဏာတေ- ညွတ်အပ်ပြီးသည်၌။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော- မိမိအား။ ပရိဏာမေတိ- ညွတ်စေအံ့။ ဒုက္ကဋ်ဿ- ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ပရိဏာတေ- ညွတ်အပ်ပြီးသည်၌။ အပရိဏာတသညီ - မညွတ်အပ်သေးဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော- မိမိအား။ ပရိဏာမေတိ- ညွတ်စေအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ သံဃာဿ- သံဃာအား။ ပရိဏာတံ- ညွတ်အပ်ပြီးသည်ကို။ အညသံဃာဿဝါ- တပါးသော သံဃာအားလည်းကောင်း။ စေတိယဿဝါ စေတီအားလည်းကောင်း။ ပရိဏာမေတိ- ညွတ်စေအံ့။ ဒုက္ကဋ်ဿ- ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ စေတိယဿ- စေတီအား။ ပရိဏာတံ- ညွတ်အပ်ပြီးသည်ကို။ အညစေတိယဿဝါ- တပါးသော စေတီအားလည်းကောင်း။ သံဃာဿဝါ- သံဃာအားလည်းကောင်း။ ဂဏဿဝါ- ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပရိဏာမေတိ- ညွတ်စေအံ့။ ဒုက္ကဋ်ဿ- ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။

အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလဿ- ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပရိဏာမံ- ညွတ်အပ်ပြီးသည်ကို။ အညပုဂ္ဂလဿဝါ- တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ သံသ္မာဝါ- သံဃာ အားလည်းကောင်း။ စေတိယဿဝါ- စေတီအားလည်းကောင်း။ ပရိဏာမေတိ- ညွတ်စေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အပရိဏာမေ- မညွတ်အပ်သေးသည်၌။ ပရိဏာတသညီ- ညွတ်အပ်ပြီးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဏာမေတိ- ညွတ်စေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ အပရိဏာမေ- မညွတ်အပ်သေးသည်၌။ ဝေမတိကော- ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဏာမေတိ-ညွတ်စေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အပရိဏာမေ-မညွတ်အပ်သေးသည်၌။ အပရိဏာတသညီ-မညွတ်အပ်သေးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိဏာမေတိ-ညွတ်စေအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ။ ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်၌။ ဒေမ-လှူကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ- ဤသို့။ ပုစ္ဆိယမနော- မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌။ တုမှာကံ- သင်တို့၏။ ဒေယျဓမ္မော- လှူအပ်သောဝတ္ထုသည်။ ပရိဘောဂဓံဝါ- သုံးဆောင်ခြင်းကိုလည်း။ လဘောယျ- ရရာ၏။ ပဋိသင်္ခါရံဝါ- ပြုပြင်စီရင်ခြင်းကိုလည်း။ လဘောယျ-ရရာ၏။ စိရဋ္ဌိတိကောဝါ- ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်လည်း။ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ဝါပန- ထိုမှတပါး။ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌။ တုမှာကံ- သင်တို့၏။ စိတ္တံ-စိတ်သည်။ ပထိဒတိ- ကြည်ညို၏။ ဟတ္ထ- ထိုအရပ်၌။ ဒေဝ- လှူကုန်လော။ ဣတိ- ဤသို့။ တဏတိ- ဆိုအံ့။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဥဗ္ဘတ္တကဿ။ ရူးသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာဒိကမ္ဘိကဿ- အစဉ်အမှတ်ရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။ ဣတိ- ဤသို့။ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ အဒ သမံ- ဆယ်ခုမြောက်သော။ ပရိဏာတသိက္ခာပဒံ- ပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တတိယော- သုံးခုမြောက်သော။ ပတ္တဝဂ္ဂေါ- ပတ္တဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော- ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တဿ-ထိုပတ္တဝဂ်၏ဥဒါနံ-ဥဒါန်းကို။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိအပ်၏။ ဧဝပတ္တာနိ-ပတ္တသိက္ခာပုဒ်နှစ်ခုတို့။ ဘောသဇ္ဇံ-ဘောသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်။ ဝသိဂေ- ဝသိကသ္မာဒိကာသိက္ခာပုဒ်။ ဒါနပဉ္စမံ- ငါးခုမြောက်သောသင်္ကန်းပေးသောသိက္ခာပုဒ်။ သာမံ- ကိုယ်တိုင်ချည်ကိုထောင်း၍ သင်္ကန်းရက်သော

ထိက္ခာပုန်။ ငါယာပန- သင်္ကန်းကိုရက်စေသောထိက္ခာပုန်။ အူဇ္ဇေကော- အဇ္ဈကစိဝရထိက္ခာပုန်။ သာသင်္က- သာသင်္ကထိက္ခာပုန်။ သံဗိက္ခေနစ- သံဗိက္ခေနစထိက္ခာပုန်။ ဣတိ- ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗိ- ထိအပ်၏။

အာယသ္မန္တေ- အရှင်တို့။ တိံသ- သုံးဆယ်ကုန်သော။ နိဿဂ္ဂိယာ- စွန့်အပ်ကုန်သော။ ပါပိတ္တိယာ- ပါပိတ်အမည်ရှိကုန်သော။ ဓမ္မော- အာပတ်တို့ကိုဥဒ္ဓိဋ္ဌာခေါ- ဘရုတ်အားဖြင့်ပြအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ- ထိုသုံးဆယ်သောအာပတ်တို့၌။ အာယသ္မန္တေ- အရှင်တို့ကို။ ပုစ္ဆာမိ- မေး၏။ ကစ္စိ- အသို့နည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ- အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်သည်။ အတ္ထ- ဖြစ်ကုန်၏လော။ ဒုတိယဗ္ဗိ- နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပုစ္ဆာမိ- မေး၏။ ကစ္စိ- အသို့နည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ- အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်သည်။ အတ္ထ- ဖြစ်ကုန်၏လော။ တတိယဗ္ဗိ- သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပုစ္ဆာမိ- မေး၏။ ကစ္စိ- အသို့နည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ- အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်သည်။ အတ္ထ- ဖြစ်ကုန်၏လော။ ဇတ္ထ- ဤသုံးဆယ်သောအာပတ်တို့၌။ အာယသ္မန္တေ- အရှင်တို့သည်။ ယသ္မာ- အကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓါ- အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်၏။ တသ္မာ- ထိုကြောင့်။ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ တပိတဗ္ဗိ- ဖြစ်ရာ၏။ ဝေ- ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဝေ- ဤအာပတ်မှစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝာရယာပီ- မှတ်ရ၏။ ဣတိ- ဤသို့။ ဒဗ္ဗဗ္ဗိ- မှတ်အပ်၏။ နိဿဂ္ဂိယံ- နိဿဂ္ဂိသည်။ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍံ။ ပါရာဇိကကဏ္ဍာသည်။ သမတ္ထံ။ ပြီးပြီ။

